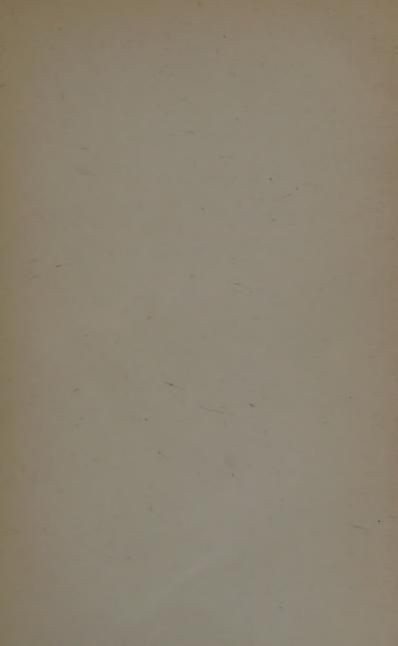

Benton

Lonald Grigg. Jan. 14. 1898.

Ster Cecadeny '98

HARPER'S CLASSICAL SERIES

FOR

SCHOOLS AND COLLEGES

UNDER THE EDITORIAL SUPERVISION OF

HENRY DRISLER, LL.D.

JAY PROFESSOR OF GREEK IN COLUMBIA COLLEGE

THE SIXTH AND SEVENTH BOOKS

OF

HERODOTUS

WITH

A LIFE OF HERODOTUS, AN EPITOME OF HIS HISTORY
A SUMMARY OF THE DIALECT, AND
EXPLANATORY NOTES

BY AUGUSTUS C. MERRIAM, Ph.D. ADJUNCT PROFESSOR OF GREEK IN COLUMBIA COLLEGE, NEW YORK

NEW YORK

HARPER & BROTHERS, FRANKLIN SQUARE

1896.

HARPER'S NEW CLASSICAL SERIES.

UNDER THE EDITORIAL SUPERVISION OF

HENRY DRISLER, LL.D.,

JAY PROFESSOR OF GREEK, COLUMBIA COLLEGE.

BASED UPON THE BEST AND MOST RECENT TEXTS, AND WITH NOTES ORIGINAL AND SELECTED.

INITIAL VOLUMES.

- THE PROTAGORAS OF PLATO. With an Introduction, and Critical and Explanatory Notes. By E. G. SIHLER, Ph.D., sometime Fellow in Greek in the Johns Hopkins University. 12mo, Cloth, 75 cents.
- HERODOTUS (Books VI. and VII.). With Introduction, and Notes Critical and Explanatory. By Augustus C. Merriam, Ph.D., Adjunct Professor of Greek, Columbia College. 12mo, Cloth.
- THE OLYMPIC AND PYTHIAN ODES OF PINDAR. With Introductory Essay,
 Dissertation on the Metres of Pindar, and Notes Critical and Explanatory. By
 BASIL L. GILDERSLEEVE, Ph.D. (Göttingen), LL.D., Professor of Greek, Johns
 Hopkins University. 12mo, Cloth.
- THE OFFICES OF CICERO. With Introduction, and Notes Critical and Explanatory, from Various Sources. By Professor Austin Stickney, A.M. 12mo, Cloth. (In Press.)
- SICILIAN EXPEDITION OF THUCYDIDES (Books VI. and VII.). With Introduction, and Notes Critical and Explanatory. By W. A. LAMBERTON, Professor of Greek, Lehigh University. 12mo, Cloth. (In Press.)

OTHER VOLUMES IN PREPARATION,

PUBLISHED BY HARPER & BROTHERS, NEW YORK.

** Any of the above works will be sent by mail, postage prepaid, to any part of the United States or Canada, on receipt of the price.

PREFACE.

THE present work was undertaken at the request of Professor Drisler, to form part of the Series of Greek and Latin Classics now issuing from the press of Messrs. Harper & Brothers, under his editorial supervision.

The text selected is that of Stein's third edition for the Sixth Book, and fourth edition for the Seventh, in the Haupt and Sauppe Series. Wherever any departure has been made from these, as is done in a few cases only, the reading of an earlier edition has been usually preferred. All changes are mentioned in the notes, if of sufficient importance to deserve it.

The notes of Stein have also been made the basis of the commentary; but the editions of Abicht, Krüger, Freund, Baehr, Schweighäuser, Stein with critical apparatus, Gaisford, Stocker, Blakesley, and Rawlinson, and the histories of Grote and Curtius have been consulted at every step, and their materials freely employed. No attempt has been made to acknowledge this indebtedness in the notes. The plan of the work precluded everything except sheer results, and those stated in the concisest form. The text is supposed to be before the reader at every point; otherwise some of the notes may not be easily intelligible. References to the Books of our author not included in this text are made sparingly, and

only upon necessity; but within these two Books they will be found to be copious. Conscientiously used, it is believed that they will be found of the greatest value in acquiring an intimate acquaintance with our historian's style, idioms, and method of thought; neglected, they will certainly be harmless.

The proofs have had the great advantage of passing under the watchful eyes of Professor Drisler and Dr. E. D. Perry, and it is with pleasure that I avail myself of the opportunity to express my thanks for their generous kindness.

AUGUSTUS C. MERRIAM.

COLUMBIA COLLEGE, Jan. 1885.

INTRODUCTION.

LIFE OF HERODOTUS.

HERODOTUS was born at Halicarnassus in Caria about 484 B.C. His father's name was Lyxes, his mother's Dryo or Rhoeo, and he had a brother named Theodorus. The distinction of his family is attested by Suidas; and its wealth must have been considerable to have furnished our historian with the leisure and the means for undertaking his extensive travels. His native town was the chief seat of a small kingdom which. at the time of his birth, owed allegiance to the Persian king, and was ruled by the famous Queen Artemisia, whose spirit and discernment Herodotus himself has rendered immortal. Born amid the din of preparation for the great expedition against Greece in those heroic days of which he was destined to become the historian, his earliest recollections must have been the tidings of the noble victories of his countrymen across seas, and the ignominious failure of the proud and haughty king in his attempt to enslave the motherland as his father had enslaved the colonists of the Asiatic coast. The deep impression stamped upon his youthful mind by these events has been often remarked in his writings. In the education of the day-grammar, gymnastics, and music-he must have been carefully trained; but beyond this he shows himself to have been intimately acquainted with all the famous poets who preceded him, and with not a few of the prose But it was to Homer that he owed most; and if he did not know the Iliad and Odvssey by heart from Alpha to Omega, like Niceratus of Athens, at all events his mind was so thoroughly imbued with these poems that their pervading

A۶

influence appears not only in the plan and arrangement of his work, but in countless phrases and expressions where either direct imitation or unconscious phrasing is plainly apparent. The ancients had already remarked this; Dionysius of Halicarnassus calls him 'Ομήρου ζηλωτής, and Longinus μόνος Όμηρικώτατος. In these poetic studies he must have received much stimulus, if not actual direction and guidance, from his uncle Panyasis, himself an epic poet, ranked by some of the ancients next even to Homer. Two poems of Panyasis are mentioned, an epic in fourteen books on the Labors of Hercules, and another upon the settlement of the Ionic colonies in Asia Minor, in both of which subjects Herodotus exhibits the greatest interest and a special acquaintance. Panyasis was also a τερατοσκόπος—a seer and interpreter of omens and dreams—and to this we may trace the nephew's implicit faith in these signs and wonders, and his frequent mention and attempted interpretation of them, notwithstanding his scepticism upon some other points of popular belief.

At what time Herodotus began his extensive travels is not known, but his great journey into the heart of Asia appears to have been undertaken among the first. As a Persian subject these regions would have been exceptionally open to him in his early manhood; and from an expression in ii. 150 it has seemed probable that his visit to Egypt was subsequent to his Persian journey, and from ii. 30, 99, 149, iii. 91, that he saw Egypt in undisturbed possession of the Persians. But Egypt was in a state of revolt under Inaros, assisted by the Athenian fleet, from 460 to 455 B.c., and our author states (iii. 12) that he saw on the field itself the skulls of those who were slain in the battle of Papremis, by which Inaros established himself.

It must have been soon after the beginning of this revolt of Inaros that Lygdamis, the grandson of Artemisia, succeeded to the rule at Halicarnassus. His youth and inexperience may have led him to introduce measures bearing more harshly upon the partisans of liberty than their spirit would tolerate, and in the troubles that ensued Panyasis, as Suidas informs

us, met his death at the hands of the tyrant, and Herodotus made his escape to the island of Samos, where he took up his abode, though not for long. Gathering together his fellowexiles, of whom there were many, no doubt, and probably receiving some assistance from Athens, Herodotus returned to Halicarnassus and succeeded in expelling Lygdamis from the town, although the tyrant appears to have retained his sway over some portion of the neighboring region. It is to this condition of affairs, as it would seem, to which we are introduced by the Halicarnassian inscription discovered by Newton. in which an agreement is entered into by the townspeople on the one side and Lygdamis on the other, in relation to the restoration of property that had been previously confiscated. The latest date to which this event can be assigned is fixed by the earliest known Tribute-list of the Delian Confederacy, found at Athens, in which Halicarnassus appears as an ally of Athens for the year 454 B.C.2

Though successful in restoring his native city to the freedom he so much loved, Herodotus was not, as he frequently impresses upon us in his history, "happy in all things." The apothegm attributed to Xerxes (vii. 237), πολιήτης πολιήτη εθ πρήσσοντι φθονέει, seems wrung from the writer by his own bitter experience. The jealousies and factions of Halicarnassus soon made him willing to abandon it forever, and then or soon after he is likely to have made his tour through Egypt. It was towards the close of the decade following the expulsion of Lygdamis that he spent some time at Athens, and became acquainted with the great geniuses that made Athens at that time the light of the world. Among them Sophocles became his particular friend, and wrote a poem in his honor in 440, a line and a half of which has been preserved to us by Plutarch.3 According to Eusebius, during his stay at Athens, about 445, Herodotus read his history, and was honored pub-

¹ Kirchhoff, Griech. Alph. ³ pp. 4-10; Roehl, I. G. A. No. 500.

² C. I. A. i. 226; Hicks, Hist. Inscr. 24.

³ 'Ωιδὴν 'Ηροδότφ τεῦξεν Σοφοκλῆς ἐτέων ὧν πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα.

licly by a gift of ten talents. Another story, told in detail by Lucian, but now regarded as improbable, gives an account of his reading at Olympia during the great games. Athens a Halicarnassian could not obtain citizenship, and when a colony containing some notable men was sent out about 444 B.C. by Pericles to Thurii in southern Italy, near the site of the ancient Sybaris, Herodotus joined its fortunes, transferred his allegiance to the new city, and made it his home for the rest of his life. Continuous residence. however, was not necessary; and from his mentioning the Propylaea at Athens, which was not completed till 431 B.C., it is supposed that he visited Athens about that time. The date of his death is not known; but he mentions incidentally some events which happened as late as 430, and possibly 424, but nothing later. It is argued that he would have certainly alluded to the disastrous result of the Athenian expedition to Sicily (415) if he had lived to witness it. Hence his death is now placed at about 424 B.C. Suidas says that he died at Thurii, and was buried in the market-place. The following epitaph, reputed to have been inscribed upon his tomb there. has been preserved:

'Ηρόδοτον Λύξεω κρύπτει κόνις ήδε θανόντα,
'Ιάδος ἀρχαίης ἱστορίης πρύτανιν,
Δωριέων βλαστόντα πάτρης ἄπο · τῶν γὰρ ἄτλητον
μῶμον ὑπεκπροφυγὼν Θούριον ἔσχε πάτρην.

The extent of our historian's travels is only known from passing notices in his own works, but it must have been very remarkable for the time, and has been estimated at ten or fifteen thousand miles. Upon his Persian journey he probably visited Babylon, Susa, Acbatana, and the ruins of Nineveh. He is familiar with the most of Asia Minor, Cyprus, and all the shores of the Levant. He ascended the Nile as far as Elephantine, visited Cyrene, and made the tour of the Pontus as far north as the Crimea and as far east as Colchis. All the islands and coasts of the Aegean, and all the cities of note in Greece and southern Italy, were known to him from personal observation. In these journeys he seems to have been actuated

simply by a desire for inquiry and for gathering information to be embodied in his history. Notes of all his observations must have been made upon the spot, and afterwards worked up as suited his convenience and leisure; so that it is idle to inquire where he composed his history. That he was making alterations and additions to it up to the last years of his life has been intimated already. The statement of Suidas that he cultivated the Ionic dialect in Samos and wrote his history there can be accepted only in a limited sense. Though Halicarnassus was a Dorian colony, it seems certain, from the Newton inscription above mentioned and a somewhat later one from the same place more recently published,1 that the dialect was mainly Ionic. In any event the historian would have employed the Ionic for his history, since the genealogists and logographers who preceded him had used it habitually, and it had become the literary medium on the Asiatic coast.

Coupled with the story of his recitation at Olympia is the assertion that the multitude was so pleased with his work that they gave the names of the nine Muses to his nine books, on the spot. This, at least, must be apochryphal, for no such division into books was known to the author, as is plain from his manner of reference. The existing division was probably due to the Alexandrian grammarians, and is first mentioned by Diodorus Siculus, about the beginning of our era. The order in which the names of the Muses appear is that of Hesiod, Theog. 77. Our MSS, are all cursives, and the earliest belong to the tenth century.

Besides his history as transmitted to us, Herodotus promised (i. 106, 184) a treatise on Assyrian history, but whether it was ever written or not is a question about which nothing can be said with certainty.

To be called the Father of History, as Herodotus has often been designated, is a noble distinction, and one which he rightly deserves. Not because the Greeks had no writers who preceded him in the art of prose history—for this art

¹ Bulletin Cor. Hellén. iv. p. 295, Dittenberger, Sylloge Inscr. 6.

had been practised at least since the middle of the sixth century, and many names of chroniclers and geographers are mentioned, notably that of Hecataeus-but because he so far surpassed all these, not only in the style and inimitable charm of his writings, but in the largeness, variety, duration, and epic unity of his subject, in which he did not treat of one city or one nation merely, but of Europe, Asia, and Africa, the whole converging towards one grand and heroic struggle for the liberty and independence of a nation, where three continents looked on and three continents participated. merits as an historian have been described as unwearying diligence in the acquisition of the materials for his work, unquestionable honesty and veracity in the use of them, extraordinary impartiality in the treatment of delicate points, and a striking moderation and freedom, not only from party bias, but from national vanity, in strong contrast to the general practice of his countrymen. His defects, from a modern point of view, are summed up as credulity or an undue love of the marvellous, an over-striving after effect, and a want of critical judgment and method. But critics are never weary of expatiating upon his merits as a writer, upon what Dionysius of Halicarnassus would delight to call the Homeric unity of his history and the Homeric treatment of his episodes, his skill in the portraiture of character, his dramatic power, his pathos, his vividness in pictorial description, the unceasing variety of his narrative, the childlike simplicity and unaffected candor of his nature, and withal such qualities of winning grace and sweetness that Athenaeus has fitly styled him ὁ μελίγηρυς.

"He was a mild old man, and cherished much The weight dark Egypt on his spirit laid; And with a sinuous eloquence would touch Forever at that haven of the dead. Single romantic words by him were thrown, As types, on men and places, with a power Like that of shifting sunlight after shower Kindling the cones of hills and journeying on. He feared the gods and heroes, and spake low, That echo might not hear in her light room."

EPITOME OF HERODOTUS.

BOOK I. CLIO.

The historian proclaims at the outset that the purpose of his work is to preserve the memory of past events, to secure for the great actions of both Greeks and Barbarians their just meed of renown, and especially to trace the causes and course of the conflicts between the Asiatic and Hellenic nations which culminated in the great Persian wars of his boyhood.

Persian authorities asserted that the antagonism began with the abduction of Io, Europa, Medea, and Helen; but Herodotus maintains that Croesus proved himself the real cause by his subjugation of all the Hellenic cities settled on the coast of Asia Minor. Hence he proceeds to give the history of Lydia First reigned the dynasty of the Atvadae, then (chs. 6-92).the Heraclidae, succeeded by the Mermnadae (716-546 1 B.C.), consisting of Gyges, Ardys, Sadyattes, Alvattes, and Croesus. The last extends his power over all Asia Minor west of the Halys, is visited by Solon, loses his favorite son Atys, and consults the Greek oracles in contemplation of a war with Cyrus, who had deposed Astyages, king of the Medes, the brother-in-law of Croesus. After inquiry into the condition of Athens, now under Pisistratus, and of Sparta, now flourishing under the regulations of Lycurgus, Croesus concludes alliance with the Spartans, fights an indecisive battle with Cyrus on the Halys, and retreats to Sardis, closely followed by Cyrus, who takes him prisoner after a short siege, and treats him ever after as his intimate friend and adviser.

The marvels of Lydia and the customs of its people (chs. 93-4). Origin of Cyrus, and early history of the Medes and Persians (chs. 95-130):—The Medes revolt from the Assyrians, and are ruled in succession by Deioces (709 B.C.), Phraortes, Cyaxarcs, and Astyages, from whose daughter Mandane, and Cambyses,

¹ Stein's chronology is followed.

king of the Persians, Cyrus is born. Story of his birth and bringing up. He induces the Persians to revolt from the Medes, overthrows Astyages (558 B.C.), and founds the Persian Empire.

Persian customs and peculiarities (chs. 131-140).

Conquests of Cyrus in Asia Minor (chs. 141-176):—Upon the fall of Sardis the Ionians and Aeolians of the coast, offering submission to Cyrus, receive a rebuff. Account of their settlements. They apply to Sparta for aid. Cyrus, with larger designs, marches into Central Asia. Lydia revolts under Pactyas, but is soon reduced by Mazares, while Harpagus, after some stout resistance, subjugates all the Hellenic cities, as well as Caria and Lycia.

In Central Asia, Cyrus (chs. 177-200), after bringing other nations under his yoke, besieges Babylon, which is here described, and an account given of its queens Semiramis and Nitocris. The city falls. Its marvels and customs.

Expedition against the Massagetae (chs. 201-216); their queen Tomyris. A great battle is fought, in which Cyrus is defeated and slain. Manners of the Massagetae.

BOOK II. EUTERPE.

Cambyses (529-522 B.c.) succeeds to the throne, and prepares an expedition against Egypt. This gives occasion for a digression upon the institutions and history of Egypt, which occupies the entire Book with the exception of the opening chapter.

The land (chs. 5-34):—Its dimensions; its soil "the gift of the river;" the Nile, its overflow and sources.

The people (chs. 35-98):—Their customs unlike those of the rest of the world; sacrifices; the Egyptian and Greek Hercules; Greek gods and oracles derived from Egyptian; the sacred animals; manners; embalming; Perseus worshipped at Chemmis; inhabitants of the fen-country.

Egyptian history (chs. 99-182):—Mên, Nitocris, Moeris, Sesostris, Pheron, Proteus (Helen's visit to Egypt), Rhampsinitus, Cheops and Chephren (builders of the great pyramids), Mycerinus, Asychis, Anysis, Sabacos and the Ethiopian suprem-

acy; Sethos; invasion of the Assyrians; the twelve kings; labyrinth and lake Moeris; Psammetichus (664-610 B.c.), Necos (610-595 B.c.), Psammis (595-589 B.c.), Apries (589-570 B.c.); revolt of Amasis (570 B.c.); defeat and death of Apries; Amasis king (569-526 B.c.); his character and works; conquers Cyprus; encourages Greek settlers; Egypt prosperous.

BOOK III. THALIA.

Expedition of Cambyses (chs. 1-38):—Causes of quarrel between Persia and Egypt. Phanes deserts to Cambyses; passage of the Arabian desert; invasion of Egypt. Psammenitus now king. Battle of Pelusium and defeat of the Egyptians. Capture of Memphis. The Libyans and Cyrenaeans submit. Insults to Psammenitus and the body of Amasis. Cambyses despatches one expedition against Ammon and another against the Ethiopians; both fail disastrously. Cambyses insults the Egyptian gods, and stabs the Apis; procures the death of his brother Smerdis in Susa, and slays his sister, so that he is thought mad.

Digression upon the tyranny of Polycrates in Samos (chs. 39-60):—Story of Polycrates and his ring. He sends some of his disaffected subjects with forty triremes to aid Cambyses in Egypt, but they turn back and attack him. Defeated, they obtain assistance from Sparta and Corinth. Story of Periander. The combined force proves unsuccessful. Three great Samian works—an aqueduct, a breakwater, and the temple of Hera.

Usurpation of the Pseudo-Smerdis (chs. 61-97):—The death of Smerdis being secret, but coming to the knowledge of the Magian Patizithes, who had been left in charge of the royal household in Susa, is taken advantage of by Patizithes, who proclaims his brother, also called Smerdis, as king, and as the rightful Smerdis. Cambyses learns this in Syria on his return, is wounded in leaping upon his horse, and dies. Seven noble Persians, including Darius, discover the Magian imposture, force their way into the royal palace, and slay the usurper after eight months' reign. The seven discuss three forms of government, but Darius is finally declared

king. He divides the kingdom into twenty satrapies, whose position and revenues are described.

Digression upon the Indians, Arabians, Ethiopians, and the

wonders of their lands (chs. 98-117).

Reign of Darius to the taking of Babylon (chs. 118-160):
—Story of Intaphernes. Polycrates treacherously slain by the Persian satrap. Democedes, the Crotoniat physician, at Susa; he urges an expedition against Hellas, is sent thither with some Persians to "spy out the land," and does not return. Story of Syloson, brother of Polycrates, and how he was made tyrant of Samos by Darius. Babylon revolts, but is finally reduced by the stratagem of Zopyrus.

BOOK IV. MELPOMENE.

Scythian and Libyan expeditions of Darius.

Scythia and its people (chs. 1-82):—Origin of the Scyths. Story of Aristeas. Nations and climate of Scythia. The Hyperboreans. Universal geography. Circumnavigation of Africa. Rivers, religion, obsequies, and population of Scythia.

Invasion by Darius (chs. 83-144):—Preparations made by the king, who crosses into Europe by a bridge over the Bosporus. He sends the Ionian contingent by water to bridge the Ister, marches through Thrace, and leaves the Ionians in charge of the bridge as he advances farther, with orders to destroy it and leave for home if he does not return within sixty days. Some Scythian tribes described. They divide their forces into two parts, and retire before Darius as he advances, leaving a desert behind them. Weary of such a land, with no one to fight, Darius reluctantly retraces his steps, now harassed by one division of the Scyths, while the other hastens to the Ister to persuade the Ionians to retire, as the sixty days have passed. Miltiades, king of the Thracian Chersonese, recommends following the advice of the Scyths and restoring freedom to Ionia, but is successfully opposed by Histiacus, ruler of Miletus, on the ground that each tyrant in that event would lose his own power. Darius at last appears, and, marching back to the Hellespont, crosses

into Asia by the aid of his fleet, leaving Megabazus with a considerable force in Thrace.

Expedition against Libya (chs. 145-205).

History of Cyrene:—Founding of Thera. Theracans required by the oracle to colonize Libya. Occupation of Platea off the coast, settlement at Aziris, and colonization of Cyrene. History of its kings—Battus I., Arcesilaus I., Battus III., Arcesilaus II., Battus III., and Arcesilaus III., who is slain by the people of Cyrene and Barca. His mother, Pheretime, flees to Egypt and implores the aid of its governor, Aryandes, who sends a force by land and sea. The land and people, together with their manners and customs, described. The Persians besiege and capture Barca, and then return through Cyrene. Cruelty and death of Pheretime.

BOOK V. TERPSICHORE.

Persian conquests in Thrace; Ionian revolt.

Megabazus subjugates the Thracians; their customs and religion described. People beyond the Ister; Darius rewards Histiaeus; the Paconians reduced and transported to Asia; lake-dwellings; submission of Macedonia, and the story of the ambassadors; Histiaeus taken to Susa by Darius as his friend; Artaphernes appointed satrap of Sardis, and Otanes as successor to Megabazus (chs. 1-27).

Causes leading to the Ionian revolt (chs. 28-54): — Exiles from Naxos seeking restoration at Miletus are promised assistance by Aristagoras, son-in-law of Histiaeus, by whom he had been appointed ruler of Miletus in his absence. Aristagoras obtains a fleet from Artaphernes upon engaging to pay the expenses of the expedition. A quarrel between Aristagoras and the Persian commander ruins the success of the enterprise, and Aristagoras returns, hard pressed by his obligations. Fearing to lose his tyranny he begins to think of revolt, when a slave arrives from Histiaeus bearing the same suggestion branded on his scalp. The Milesians accede to his designs, seize the fleet, and openly revolt. The other Ionian cities unite with the Milesians, Aristagoras resigns the

tyranny, and commonwealths are established throughout the confederacy, the tyrants being expelled. Aristagoras seeks assistance at Sparta, where Cleomenes is king, but succeeds neither in persuading nor in bribing him, and thence he proceeds to Athens.

Digression upon the condition of affairs at Athens (chs. 55-96):-Assassination of Hipparchus (513 B.c.) by Harmodius and Aristogiton, who were descended from the Phoenicians of Bocotia that introduced letters into Greece. The Alcmaeonidae, expelled from Athens by the Pisistratidae, seek to effect a return by force without success. They gain renown by rebuilding the Delphic temple, and bribe the priestess to urge upon the Spartans to deliver Athens. A Spartan expedition by sea is defeated by the Pisistratidae. Cleomenes is sent with a larger force by land, and besieges the tyrants in the Acropolis. Their children are made prisoners while being removed from the country, and to ransom them the Pisistratidae abandon Athens (509 B.C.) and remove to Sigaeum in the Troad. Athens now advances with rapid strides to prosperity. Clisthenes alters the four tribes to ten, and introduces other reforms. His opponent, Isagoras, calls in Cleomenes to the assistance of his party, and so procures the banishment of Clisthenes. Cleomenes, with a small force, is besieged in the Acropolis, but is allowed to withdraw on condition of quitting the country. Clisthenes returns, and, in anticipation of trouble from Cleomenes, envoys are sent to Sardis to ask aid from the Persians, but they fall into deep disgrace on their return, for promising to give earth and water to Darius. Cleomenes advances with a combined Peloponnesian army from the south, and the Bocotians and Chalcidians from the north. The Athenians march to Eleusis to attack the Peloponnesians, but at the last moment the Corinthians refuse to proceed further with the quarrel and withdraw, supported by the second Spartan king, Demaratus; so that Cleomenes is also forced to retire. The Athenians now attack and defeat the Bocotians and Chalcidians separately, and settle four thousand colonists in the Chalcidian territory. The

Thebans obtain assistance from the Aeginetans, between whom and the Athenians a long-standing feud had existed, and a harassing warfare succeeds. The Spartans, discovering how they had been tricked by the bribery of the Pythoness, assemble deputies from the Peloponnesus, and invite Hippias to present his case to them, hoping to restore him to Athens; but this is successfully opposed by the Corinthian envoy, who tells the story of Periander. Hippias returns to Asia and exerts all his efforts to induce the Persians to invade Greece.

Ionian revolt to the death of Aristagoras (chs. 97-126):-Aristagoras now arrives at Athens from Sparta, and assistance is readily promised him. Twenty ships from Athens and five from Eretria proceed to Ephesus, whence the crews join in the raid upon Sardis, but return home after the burning of the city, and abandon the cause of the Ionians, whose army is badly worsted by the Persians. The Carians and the Cypriotes next join in the revolt. Darius, hearing of the burning of Sardis, vows vengeance upon the Athenians, and charges Histiaeus with being privy to the revolt, but at length allows him to return to the coast, upon a promise to quiet the disturbance. The Cypriotes are defeated on land by the Persians, and though the Ionian fleet is at the same time victorious over the Phoenicians of the island it returns home, and Cyprus again falls under the sway of the Persians, who also reconquer the Carians and some of the Aeolian and Ionian cities. Aristagoras, losing heart, retires to Mycerinus in Thrace, where he soon meets with his death in besieging a town of the Thracians.

BOOK VI. ERATO.

Suppression of the Ionian revolt; battle of Marathon.

Revolt suppressed (chs. 1-42):—Histiaeus escapes to Chios, is rejected by the Milesians, and turns pirate at Byzantium. The Persians besiege Miletus, where the Ionian fleet is gathered. Dionysius attempts to discipline the Ionians with little success. Battle of Lade, desertion of the Samians, and defeat of the remaining contingent. Miletus captured and destroyed. Some Samians sail to Sicily and gain possession of Zancle.

Death of Histiaeus. Ionia subdued by the Persians. Mannetting in the islands. Miltiades and his family in the Chersonese. He escapes to Athens. Persians stay hostilities in Ionia and establish a condition of security.

Expedition under Mardonius (chs. 43-47), who conquers the Thasians and Macedonians, but returns after losing his fleet off Athos. Darius sends heralds to Greece to demand submission. The Aeginetans accede to his demands, and are accused before the Spartans by the Athenians. Cleomenes goes to Aegina to demand the rendition of the most guilty, but meets with a rebuff, through the instigation of Demaratus.

Digression upon the kings of Sparta, and history of Cleomenes and Demaratus (chs. 51-93):—Origin of the double monarchy. Prerogatives of the Spartan kings. Story of the birth of Demaratus, and how he was deposed through the machinations of Cleomenes. The Aeginetans deliver ten hostages to the Athenians. Cleomenes goes mad and commits suicide. His heinous deed in Argolis. The Athenians refuse to deliver the Aeginetan hostages to Leotychides, notwithstanding his story of Glaucus. Some details of warfare between Athens and Aegina.

Expedition of Datis and Artaphernes (chs. 94-120):— These commanders are sent by Darius to bring the Athenians and Eretrians into his presence. From Ionia they cross the Aegean, enslave Naxos, respect Delos, capture Eretria, and land at Marathon. The Athenians send to Sparta for aid, march under the command of Miltiades to Marathon, where they are joined by the Plataeans, engage with the enemy and defeat them. The Persians retire to Asia, carrying with them the Eretrians.

The Alemaconidae defended from the charge of treachery to Athens. Origin of their wealth. Wooing of Agarista. Miltiades conducts an expedition against Paros, is wounded, returns, is tried for deceit, and dies of his wound. The Pelasgians in Attica and Lemnos (chs. 121–140).

BOOK VII. POLYMNIA.

Expedition of Xerxes and battle of Thermopylae.

Darius prepares a more powerful armament for the invasion of Greece, but his designs are frustrated by death (chs. 1-4).

Xerxes succeeds to the throne. Calls an assembly in which his father's plans are discussed. His dreams. Preparations of unexampled magnitude. Canal constructed at Athos. March from Critalla to Sardis. The bridges of the Hellespont. Advance to Abydos. Conversation with Artabanus. The bridges crossed. March to Doriscus. Numbers and description of the host. Xerxes questions Demaratus, advances to Acanthus and thence to Therma. Visits Tempe (chs. 5–130).

Condition of affairs in Greece (chs. 131-178):—The Thessalians, Bocotians, and many others medize. Athenians the saviours of Hellas. The oracles and the wooden wall which Themistocles explains as referring to the ships. Congress of deputies at the Isthmus. Argos refuses to aid the cause. No help obtained from Gelon, Corcyra, or Crete. A force is sent to defend Tempe, but this retreats upon hearing of a pass in the rear. The fleet sent to Artemisium, and Leonidas with a force to Thermopylae.

Advance-guard of the Persian fleet start from Therma. First bloodshed. Forces of Xerxes recapitulated. A storm strikes the Persian fleet off Pelion, and destroys four hundred vessels. The remainder proceed to the Pagasaean gulf. Xerxes marches through Thessaly to Trachis. Leonidas and his forces. They defend themselves for two days. Ephialtes betrays the path over the mountain, by which Hydarnes marches to the rear of the Greeks. The Spartans and Thespians die at their post. Conduct of the Thebans. Monument at Thermopylae. Xerxes advised by Demaratus to send a fleet to Cythera, but without success. Insult to the body of Leonidas (chs. 179–239).

BOOK VIII. URANIA.

Artemisium and Salamis. Retreat of Xerxes.

Three indecisive engagements of the fleet at Artemisium. Two hundred Persian vessels sent round Euboea destroyed in a storm. The Greek fleet retires to Salamis. Xerxes marches into Bocotia and sends a detachment against Delphi, which fails of its purpose. The Athenians abandon their city for Salamis and Troezene. Attica ravaged and the Acropolis taken. Themistocles prevents the Greek fleet from withdrawing from Salamis. Artemisia's advice to Xerxes. His fleet surrounds Salamis. Tidings of this brought to the Greeks by Aristides. Battle of Salamis, and defeat of the Persian fleet, which is then despatched to the Hellespont. The Greeks pursue but a short distance (chs. 1-106).

Xerxes leaves Mardonius with three hundred thousand chosen troops, and proceeds overland to the Hellespont, losing most of his force on the way. The Greeks share the spoil. Honors to Themistocles. Xerxes' fleet watches Ionia. Mardonius sends Alexander of Macedon to the Athenians. His proposals spurned with noble resolution (chs. 107-144).

BOOK IX. CALLIOPE.

Plataeae and Mycale.

Mardonius, in the following spring, again invades Attica and occupies Athens. After much delay the Spartans take the field under Pausanias. Mardonius retreats into Boeotia. The Greeks encamp near Platacae. The auspices unfavorable, but Mardonius resolves on giving battle. Alexander apprises the Athenians of this decision. Amompharetus. Battle of Platacae. Mardonius falls, and the Persians fly to their camp, which is stormed and taken. Anecdotes of the battle (chs. 1–89).

The Greek fleet under Leotychides advances to the Ionian coast. The Persian squadron draws up on shore at Mycale. The Greeks land and obtain a complete victory. They proceed to the Hellespont. Intrigues in the court of Xerxes. Leotychides finding the bridges destroyed by a storm withdraws to Greece. The Athenians besiege and capture Sestos, and then likewise return to their homes (chs. 90–122).

SUMMARY OF THE HERODOTEAN DIALECT.

CONSONANT CHANGES.

 κ for π in all pronominal adjectives and adverbs formed from the stem πο: κοῖος, ὁκοῖος, κόσος, κόπερος, κỹ, etc., except in ὁποδαπός.

κ for χ: δέκομαι, οὐκί.

τ for **θ**: αὖτις, but αὖθι in αὐθιγενής.

ξ for κ: ξυνός (more frequently κοινός).

ξ for σσ: διζός, τριζός (but never ζύν for σύν, nor ττ for σσ).

2. Transfer of aspiration: ἐνθαῦτα, ἐνθεῦτεν, κιθών.

- 3. A smooth mute remains unchanged before the rough breathing: note this especially with the prepositions ἀντί, ἀπό, ἐπί, κατά, μετά, ὑπό, with elision of the final vowel, and in οὐκ. Except ἀφήσειν (on account of the allusion to) ᾿Αφέται, vii. 193 (but ἀπεῖτο viii. 49, etc.), ἔφορος.
- 4. Euphonic changes not made: ιδμεν, όδμή.—Abridgment: γίνομαι for γίγνομαι, γινώσκω for γιγνώσκω.

VOWEL CHANGES.

- 5. η (η) for \ddot{a} (φ): a. in the endings of the 1st decl.; here are to be included the adverbs, $\lambda \acute{a}\theta \rho \eta$, $\lambda \acute{i}\eta \nu$, $\pi \acute{e}\rho \eta \nu$.
 - b. in the tenses of verbs in αω out of the present system, and in their derivatives, as ἐθυμίησε, θυμιητήριον, ἀπέδοη, πειοηθῆναι.
 - c. for a stem ā: ἄκρητος, νεηνίης, πρήσσω, Εὐφρήτης, θώρηξ, διήκονος, τριήκοντα, λοχηγός, but ἰθᾶγενής.
 - d. in derivative syllables: Σαρδιηνός, Παρνησσός, Σπαρτιήτης.
- 6. η for α: πρύμνη, πρώρη,—in the substantives in εια from adjectives in ής, as ἀληθείη, ὑγιείη, and in those in οια from adjs. in οος, as εὐνοίη, προγοίη.
- 6 for α: ἔρσην, τέσσερες; εω for αο, αω: λεώς, Λεωνίδης, Ποσειδέων; for θεάομαι, θηέομαι is used.
- 8. ε for η: ἐσσόω (=ἡττάω, but always ήσσων), μέν for μήν.
- 9. ε for ο: πεντηκόντερος.

10. ε for ει: κρέσσων, μέζων, πλέων, ἔργω, δέξω, ἐς, ἐπιτήδεος, and the fem. of adjectives in υς ; θήλεα, ταχέα.

11. ει for ε: ζειαί, εἴριον, ξεῖνος, δείρω, εἴρομαι, εἴνεκα.

12. ει for εν(γ): είνατος, ἐπείνυσθαι, ἐνεῖκαι.

13. α for ε: μέγαθος, τάμνω, τράπω (pres. and impf.).

14. α for η: άμφισβατέω, μεσαμβρίη, λάξομαι, λάμψομαι.

15. a for o: άρρωδέω, άρρωδίη.

16. ι for ε: ἱστίη, ἐπίστιος.

17. ι for ιε: ἰρός, ἰροφάντης; but ἀρχιερεύς.

18. ι for ευ: ἰθύς, ἰθύνω.

19. ω for ϵ and α : $\pi \lambda \dot{\omega} \omega$ (but more frequently $\pi \lambda \dot{\epsilon} \omega$), $\zeta \dot{\omega} \omega$ (also $\zeta \dot{\alpha} \omega$).

20. ω for αυ: διαφώσκω, τρῶμα.

21. ω for on: ὀγδώκοντα. On the other hand, ἀλλογνώσας, ἐννῶσας, ἐντωσας, ἐρωσας, ἐβώσθην, βεβωμένος, from βο- instead of βοα-.

22. ω for ov: ὧν (γῶν, οὖκων).

23. ηυ for αυ: νηῦς, νηυσί.

24. ου for ο: γούνατα, μοῦνος, νοῦσος, οὖρος (=ὅρος, but ὅρος).

25. ωυ for αυ: θῶυμα, ἐμεωυτοῦ, ὡυτός, τώυτό.

HIATUS.

- 26. The external hiatus (between two words) is not avoided either by arrangement of the words (as among the Attic writers after Isocrates) or by the customary aids, except with où, which in general is changed to the stronger oùk.
- 27. Elision and crasis are comparatively uncommon. Peculiar changes are δ ἀ into ὡ: ὡνήρ, ὡντός; τὸ ἀ into τὼ: τὼπό, τὼληθές.
- 28. \mathbf{v} movable is lacking throughout, even in $"ire
 ho\theta\epsilon$, $"ire
 ho\epsilon$, "

29. s movable is wanting in ἄχρι, μέχρι, οὕτω, not in ἀτρέμας, πολλάκις.

30. Since the distaste for internal hiatus is much less strong than in Attic, as well in inflection as in word-formation, concurrent vowels are often not contracted, and diphthongs are sometimes resolved (diæresis).

31. Contraction does not take place in-

αε: ἀέκων, ἄεθλος, ἀεθλέω (but ἀργός).

αει: ἀεικής, ἀείδω, ἀείρω.

ca: ἔαρ, ἐπεάν (but always ήν and ἐπειδάν).

«: ῥέεθρον.

co: in words of 2d decl. in cos, cov, as χρύσεος, ὀστέον.

οε: προέχω, δημιοεργός.

90: in words of 2d decl. in **905**, as $\pi\lambda\delta\sigma_S$.

SUMMARY OF THE HERODOTEAN DIALECT. XXV

32. Resolution:

οι into οι: ὅις, ὀιστός.

q into αι: 'Αίδης, ἀίσσω.

η into ηι: δηιόω, χρηίζω, ληιστής.

φ into ωι: πατρώιος, πρωί; but ζώον, etc.

33. Resolution with strengthening:

αι into ηι: Θρηιξ, ρηίδιος.

ει into ηι: κληίω, λήμτον; in nouns in εια from verbs in εύω, as βασκληίη, στρατηίη; adjectives in είας, as ἀνδρήιος, Κήμος; neuters in είαν, as μαντήιον. Here belongs πολιήτης (for πολίτης).

INFLECTION.

34. The dual is not used in either declension or conjugation.

FIRST DECLENSION.

- 35. Final ā changes to η: σοφίη, ἰσχυρή, μιῆς.
- 36. Masculines in ηs form the gen. sing. in εω: νεηνίης, νεηνίεω; those in έης dropping the ε: βορέης, βορέω.
- 37. In the acc. sing, the words ἀκινάκης, δεσπότης, and many proper names in ης, waver between the endings ην and εα: Γύγην, Γύγεα.
- 38. The gen. pl. changes the original άων into έων: γνωμέων. This is also true of all fem. adjectives (except those in os), numerals, pronouns, and participles, whether they have the same form as the masc. or not: πολλέων, τουτέων, ἐουσέων. Barytones shorten εέων to έων: θηλέων.
- 39. The ending of the dat. pl. is now.

SECOND DECLENSION.

- 40. The ending of the dat. pl. is our.
- 41. λεώς, δίμνεως, and proper names like Μενέλεως, 'Αμφιάρεως, follow the Attic declension, but κάλος, λαγός, νηός, ἵλεος, πλέος, are regular.

THIRD DECLENSION.

- 42. While the inflection of the consonant stems does not exhibit departures from the usual forms, it is the essential peculiarity of the vowel stems that they do not in general contract with the vowel endings.
- 43. Neuters in os, as μέγαθος, μεγάθεος, -εϊ, etc. (but δέους).
- 44. Adjectives in ης, as ἀληθής, ἀληθέος, -έι, etc. Proper names in κλέης drop the ε, as Θεμιστοκλέος, etc. •
- 45. Feminines in ω and ως are formed as in Attic, except in the four accusatives, Βουτοῦν, Ἰοῦν, Λητοῦν, Τιμοῦν.
- 46. Nouns in is, as πόλις, πόλιος, πόλί, πόλιες, πολίων, πόλιας and πόλις.
- 47. Substantives in us, vos, form the acc. pl. in vas or $\bar{v}s$. Those in us, ϵos , as $\pi \tilde{\eta} \chi v c$, $-\epsilon o c$, $-\epsilon \tilde{c}$, -v v, $-\epsilon \epsilon c$, $-\epsilon \omega v$, $-\epsilon \sigma t$, $-\epsilon \alpha c$.

xxvi

- 48. Those in εύς, as βασιλεύς, -έος, -έι, -έα, -εῦ, -έες, -έων, -έας.
- 49. Neuters in as: κέρας, κέρεος, -εί, -εα, -έων.
- 50. Anomalous forms: νηῦς, νεός, νηὶ, νὲα, νὲες, νεῶν, νηυσί, νὲας; μείς (for μήν), but μηνός, μηνὶ, etc. Instead of πολύς, except in composition, πολλός is uniformly found.

COMPARISON.

51. The following adjectives, which change the quantity of the vowel before the ending os, still retain the usual form of comparison: ἐπιτής δεος, ἐπιτηζεότερος; οἰκήτος, ἀνδρήτος; ἰρός, ἰρώτατος. πολλός has πλέων, neutr. πλέον and πλεῦν, πλεῦνος, πλέονι, etc.

NUMERALS.

52. δύο: gen. δύο and δυῶν; dat. δύο and δυοῖσι; acc. δύο; τέσσερες, τέσσερα; δυώδεκα and δύο καὶ δέκα.

PRONOUNS.

53. Personal:

```
Sing, gen. ¿µéo and ¿µev, enclitic µev.
           σέο " σεῦ,
                                     σευ.
           wanting.
                               66
      Dat. ooi,
                                     TOL.
      Acc.
                                     μιν (=αὐτόν, ξωυτόν).
Plur. gen. ἡμέων.
           ύμέων.
            σφέων,
                                     σφεων.
      Dat. σφίσι (= ξωντοῖσι), "
                                    \sigma\phi\iota (=a\dot{v}\tau o i\sigma\iota).
      Αcc. ἡμέας.
           υμέας.
           σφέας, σφέα,
                             " σφεας, σφεα.
```

- 54. Reflexive: ἐμεωυτοῦ, σεωυτοῦ, ἐωυτοῦ, etc.
- 55. Demonstrative: ὅδε, ῆδε, form in the dat. pl. τοισίδε, τησίδε. The article has still a demonstrative force in certain connections. Κεῖνος occurs by the side of ἐκεῖνος, and generally with a stronger tone (as θίλειν by the side of ἐθέλειν).
- 56. Relative: except ŏs, η, oĭ, aĭ, the other cases are the same as the article: τό, τοῦ, τῆς, τά, τῶν, etc. These initial consonant forms occur also with such prepositions as end in consonants, ἐν, ἐκ, ἐς, πρός, σύν, and with περί, which then always suffers anastrophe, τοῦ πέρι, while πρό, ὑπέρ, do not happen to occur with the relative. But after those prepositions whose final vowel can be elided, the relative is regularly the Attic οῦ, ης, δν, etc., and also in the temporal phrases ἐν ῷ, ἐς δ, ἐξ οῦ, and the local ἐς δ, μέχρι οῦ. Yet, while ἐκ is found eighteen times before τοῦ, τῆς, τῶν, ἐξ appears nine times before οῦ, ης, οῦν.

SUMMARY OF THE HERODOTEAN DIALECT. XXVII

δότις has nowhere the initial τ. Corresponding to the pron. τις, there are formed ὅτευ, ὅτεψ, ὅτεων, ὁτέοισι, and ἄσσα.

57. Interrogative: τίς, τεῦ, τέψ, also τίνι, τέων, τέοισι, and similar forms of the indefinite, except in accent.

CONJUGATION.

AUGMENT.

- 58. The not uncommon iterative imperfects and agrists in σκον, σκόμην, remain wholly without augment, as ποιέεσκον, λάβεσκον, ἔγεσκον.
- 59. The syllabic augment falls away only in a small number of pluperfects, as ἀναβεβήκεε, καταλέλειπτο. κτᾶσθαι makes the perf. ἔκτημαι. plupf. ἐκτήμην. χοῆν is more frequent than ἐχοῆν. βούλομαι and μέλλω augment with ε, δύναμαι oftener with ε than η.
- 60. In the use of the temporal augment great inequality prevails, which probably only in part falls to the charge of the transcribers. The majority of verbs beginning with a vowel are augmented
 - a. With some, the augment is wanting throughout: αἰρέω, ἐω, etc.
 - b. With others, only in particular forms: ἄγω, ἔλκω, ἕπω, etc.
 - c. Others, still, fluctuate between augmented and unaugmented forms: ἀγγέλλω, ἐπίσταμαι, ἔργω, etc.
- 61. Peculiarities: ὁρέω, impf. ὥρων, ἔωθα, ἐόργεε, οἶκα. Instead of the temporal augment, αἰρέω takes the Attic reduplication in ἀραίρηκα, ἀραίρημαι.

ENDINGS.

- 62. The plupf, act. has in the sing, ϵa ($\epsilon a s$), $\epsilon \epsilon$, in the pl. $\epsilon a \tau \epsilon$: $\ell \omega \theta \epsilon \alpha$, $\ell \pi \epsilon \pi \delta \mu \phi \epsilon \epsilon$, $\sigma \nu \nu \rho \delta \epsilon a \tau \epsilon$.
- 63. Besides the ending ειαν (3d pl. opt. aor.), αιεν occurs very rarely, never αις, αι, for ειας, ειε. In the passive, είησαν interchanges frequently with εῖεν.
- 64. The endings of the fut. of liquid verbs remain uncontracted, as σημανέω μενέομεν; likewise the following endings εαι, αο, εο of the 2d sing. pass. and mid.: φαίνεαι, ἐδέξαο, εἴρεο, ἐγένεο. But by the side of εο the contraction ευ also occurs, especially in the imperative: εἴλευ, πύθευ. Further, in the aor. subj. pass. έω, έωμεν, έωσι, remain open. On the other hand, the Attic fut. usually has contracted forms, or changes ου into ευ: νομιοῦμεν, κομιεῦμεθα.
- 65. The v of the opt endings οιντο, αιντο, is changed regularly to α: ἀγοίατο, πειοψάτο.
- 66. Similarly, the 3d pl. perf. and plupf. pass., instead of being formed periphrastically in labial and palatal stems, adds the personal endings

directly to the stem, with the change of νται, ντο, to αται, ατο, and aspirate the final consonant of the stem: $\tau \epsilon \theta \dot{\alpha} \phi \alpha \tau \alpha \iota$, $\dot{\epsilon} \tau \epsilon \tau \dot{\alpha} \chi \alpha \tau o$. The aspiration fails only in the forms belonging to $\dot{\epsilon} \kappa \nu \dot{\epsilon} \phi \mu \alpha \iota$, α απίκαται. $\dot{\alpha} \gamma \omega \nu \dot{\epsilon} \zeta \omega$, $\chi \omega \rho \dot{\epsilon} \dot{\zeta} \omega$, σκενάζω make $\dot{\alpha} \gamma \omega \nu \dot{\epsilon} \dot{\alpha} \tau \alpha \iota$, κεχωρίδαται, $\dot{\epsilon} \sigma \kappa \epsilon \nu \dot{\alpha} \dot{\delta} \alpha \tau o$, since their stems end in 8.

67. The same change of the nasal is found also in pure verbs, but a final stem η then becomes ε: ἡγέαται, ἐκτέατο; according to the same analogy, we have κατέαται (for κάθηνται), ἐκέατο (for ἔκειντο).

FORMATION OF THE TENSES.

- 68. Verbs in (ζω form, as in Attic, a contracted fut. in ιῶ, ιοῦμαι, in which ευ often appears for ου: νομιοῦμεν, κομιεῦμεθα. Similarly the verbs in άζω: ἀποδοκιμᾶ, δικᾶν; and analogically, ἐλῶ, ἐλᾶς, ἐλᾶ, ἐλῶσι, ἐλῶν.
- 69. Verbs in άω lengthen a in the fut. and following tenses to η, even though ι, ε, ρ precede: θεήσεαι, πειρήσομαι.

70. Liquid verbs have η instead of α: ἀποξηρηναι, ἐκέρδηνε.

VERBS IN ÉW, ÁW, ÓW.

71. Verbs in έω remain in general uncontracted: ποιέω, ποιέη. Exceptions: ἐθηεῖτο, τιθεῖ ; varying: δεῖ, δεῖν, δέει, δέειν. But ευ often for εο: ποιεῦσι, ἐποίευν.

pres. opt. act. ends in οιμι: ποιέοιμι; only vi. 35, ποιοίη.

72. Polysyllabic verbs in άω in the Ionic assume the inflection of verbs in έω, in the forms άω, αο, άου, e. g. ὁρέω, ὁρέοντες, ὁρέονσιν, which then remain uncontracted. Still this change is limited mainly to a few verbs: e. g. εἰρωτάω, κομάω, μηχανάομαι, ὁράω, ὀρμάομαι, σταθμάομαι, τολμάω, φοιτάω; and in these with exceptions: εο sometimes changes to ευ: εἰρώτευν. χράομαι has in some editions εω for εο, as ἐγρέωντο, χρεώμενος (but the texts vary greatly).

73. The verbs in áω retain everywhere as in Attic the contracted vowel ā, which otherwise in the Ionic dialect is changed to η. This is the case even in χρᾶν, χρᾶσθαι, κνᾶν, σμαται; cf. § 5. b. Yet διψῆν,

ζην are written. The pres. opt. has ώην, ώμην.

74. Verbs in 6ω follow the contraction of the Attic, only that ου not infrequently passes into ευ, except in the infinitive: ἐδικαίου, ἐλευθεροῦν, ἐδικαίευ.

VERBS IN ML.

75. Besides the inflections peculiar to these verbs, several forms occur, in part predominating, which are made from a present in $\epsilon\omega$, $\delta\omega$,

76. τίθημι: τ ιθεῖ, τ ιθεῖσι, ἐτίθεα, ἐτίθεε; opt. aor. mid. π ροσθέοιτο, ὑποθέοιτο. ἴημι forms as from a pres. ἴω: ἵει, impf. ἵει, subj. ἀπίη, ἀπιέωσι;

SUMMARY OF THE HERODOTEAN DIALECT. XXIX

the compd. μετίημι makes the perf. ptc. μεμετιμένος, as if from μετίω. πίμπλημι: <math>lμπιπλεῖ, vii. 39; elsewhere regular, as πίμπλαμεν, πιμπλᾶσι, etc.

- 77. ἴστημ: ἱστὰ and ἵστησι, ἱστὰσι, impf. ἵστα and ἵστη. Perf. ἐστὰσι, ptc. ἐστεώς (as τεθνεώς, though ἐστηκότων vi. 140; cf. viii. 79), ἐστῶσα and ἐστηκνῖα, ἐστηκός (but τεθνεός), inf. ἐστάναι. κίρνημ; κιρνὰ.
- 78. δίδωμι: διδοῖς, διδοῖ (rarely δίδωσι), διδοῦσι, ἐδίδουν.
- δείκνυμι: δεικνῦσι (as ἀπολλῦσι, κατεργνῦσι, συρρηγνῦσι, besides the rarer δεικνύουσι), ἐδείκνυε.—ζεύγνυμι: ζευγνύων, ἐζεύγνυον, as ἀπολλύεις, from ἀπόλλυμι.
- 80. In the 3d pl. pass. and mid. of the pres. and impf. of these verbs, as in those formed analogously, ν of the ending νται, ντο, often passes into α: τιθέαται, ἐτιθέατοι, ἐδεικνύατο. ανται, αντο, also change to ἐαται, ἐατο: ἰστέαται, ἰστέατο, ἐπιστέαται, ἐπιστέατο, δυνέαται, ἐδυνέατο.
- 81. The 2d aor. subj. act. remains uncontracted: θέω, θέωμεν, θέωσι.
- 82. εἰμί, εἶς, εἰμέν, subj. ἔω, ἢς, ἢ, ἕωσι, opt. εἴησαν and εἶεν (once ἐνέοι, vii. 6), ptc. ἐών, ἐοῦσα, ἐόν, impf. ἔα, ἔατε, more frequently ἔσκε, ἔσκον, otherwise ἢν.
- 83. είμι, impf. ήια, ήιε, ήισαν.
- 84. οίδα, οίδας, οἴδαμεν and ἴδμεν (especially in the formula τῶν ἡμεῖς ἴδμεν), ἴσασι, subj. εἰδέω, εἰδέωμεν, εἰδέωσι, opt. εἰδείηταν and εἰδεῖεν, impf. ἤδεα, ἤδεε, ἤδέατε, ἤδεσαν, fut. εἰδήσω.

HERODOTUS.

BOOK VI.

Histiaeus in Sardis; his Flight to Chios.

'Αρισταγόρης μέν νυν 'Ιωνίην ἀποστήσας ούτω τε- 1 λευτά. Ίστιαῖος δὲ ὁ Μιλήτου τύραννος μεμετιμένος ύπο Δαρείου παρήν ές Σάρδις. ἀπιγμένον δὲ αὐτον ἐκ των Σούσων είρετο 'Αρταφέρνης ο Σαρδίων υπαρχος κατά κοιόν τι δοκέοι "Ιωνας άπεστάναι. ό δε ούτε είδε- 5 ναι έφη εθώυμαζε τε τὸ γεγονὸς ώς οὐδεν δήθεν των παρεόντων πρηγμάτων ἐπιστάμενος. ὁ δὲ ᾿Αρταφέρνης ορέων αὐτὸν τεχνάζοντα εἶπε, εἰδώς τὴν ἀτρεκείην τῆς άποστάσιος, "ούτω τοι, Ίστιαῖε, ἔχει κατὰ ταῦτα τὰ πρήγματα · τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔρραψας μὲν σύ, ὑπεδή-10 σατο δὲ 'Αρισταγόρης." 'Αρταφέρνης μὲν ταῦτα ἐς τὴν 2 ἀπόστασιν ἔγοντα είπε. Ίπτιαίος δὲ δείσας ώς συνιέντα 'Αρταφέρνεα ύπὸ τὴν πρώτην ἐπελθοῦσαν νύκτα απέδρη έπὶ θάλασσαν, βασιλέα Δαρείον έξηπατηκώς. δς Σαρδώ νήσον την μεγίστην ύποδεξάμενος κατεργά- 5 σασθαι ύπέδυνε των 'Ιώνων την ήγεμονίην του πρός Δαρείον πολέμου. διαβάς δὲ ἐς Χίον ἐδέθη ὑπὸ Χίων, καταγνωσθείς πρός αὐτῶν νεώτερα πρήσσειν πρήγματα ές αὐτούς ἐκ Δαρείου. μαθόντες μέντοι οἱ Χίοι τὸν πάντα λόγον, ως πολέμιος είη βασιλέι, έλυσαν αὐτόν. 10 ένθαῦτα δὴ εἰρωτεόμενος ὑπὸ τῶν Ἰώνων ὁ Ἱστιαῖος 3 κατ' ὅ τι προθύμως οὕτω ἐπέστειλε τῷ ᾿Αρισταγόρη

ἀπίστασθαι ἀπὸ βασιλέος καὶ κακὸν τοσοῦτον εἴη Ἰωνας εξεργασμένος, τὴν μὲν γενομένην αὐτοῖσι αἰτίην οὐ 5 μάλα εξέφαινε, ὁ δὲ ἔλεγέ σφι ὡς βασιλεὺς Δαρεῖος εβουλεύσατο Φοίνικας μὲν εξαναστήσας ἐν τῆ Ἰωνίη κατοικίσαι, Ἰωνας δὲ ἐν τῆ Φοινίκη, καὶ τούτων εἵνεκα ἐπιστείλειε. οὐδέν τι πάντως ταῦτα βασιλέος βουλευσαμένου ἐδειμάτου τοὺς Ἰωνας.

Intrigues of Histiaeus; he Turns Pirate at Byzantium.

- 4 Μετὰ δὲ ὁ Ἱστιαῖος δι' ἀγγέλου ποιεύμενος Ἑρμίππου ἀνδρὸς ᾿Αταρνείτεω τοῖσι ἐν Σάρδισι ἐοῦσι Περσέων ἔπεμπε βυβλία, ὡς προλελεσχηνευμένων αὐτῷ ἀποστάσιος πέρι. ὁ δὲ "Ερμιππος πρὸς τοὺς μἕν ἀπεταφέρνεϊ. ὁ δὲ μαθὼν ὅπαν τὸ γινόμενον ἐκέλευε τὸν "Ερμιππον τὰ μὲν παρὰ τοῦ Ἱστιαίου δοῦναι φέροντα τοῖσί περ ἔφερε, τὰ δὲ ἀμοιβαῖα τὰ παρὰ τῶν Περσέων ἀντιπεμπόμενα Ἱστιαίφ ἑωυτῷ δοῦναι. τούτων δὲ γειονομένων φανερῶν ἀπέκτεινε ἐνθαῦτα πολλοὺς Περσέων ὁ ᾿Αρταφέρνης.
- 5 Περί Σάρδις μὲν δὴ ἐγίνετο ταραχή. Ἱστιαῖον δὲ ταύτης ἀποσφαλέντα τῆς ἐλπίδος Χῖοι κατῆγον ἐς Μίλητον, αὐτοῦ Ἱστιαίου δεηθέντος. οἱ δὲ Μιλήσιοι, ἄσμενοι ἀπαλλαχθέντες καὶ ᾿Αρισταγόρεω, οὐδαμῶς πρόδυμοι ἦσαν ἄλλον τύραννον δέκεσθαι ἐς τὴν χώρην, οἶα ἐλευθερίης γευσάμενοι. καὶ δὴ νυκτὸς γὰρ ἐούσης βίη ἐπειρᾶτο κατιὼν ὁ Ἱστιαῖος ἐς τὴν Μίλητον, τιτρώσκεται τὸν μηρὸν ὑπό τευ τῶν Μιλησίων. ὁ μὲν δὴ ὡς ἀπωστὸς ἐκ τῆς ἑωυτοῦ γίνεται, ἀπικνέεται ὀπίσω ἐς 10 τὴν Χίον · ἐνθεῦτεν δέ, οὐ γὰρ ἔπειθε τοὺς Χίους ὥστε ἑωυτῷ δοῦναι νέας, διέβη ἐς Μυτιλήνην καὶ ἔπεισε Λεσε

βίους δοῦναί οι νέας. οι δὲ πληρώσαντες ὀκτὼ τριήρεας ἔπλεον ἄμα Ἱστιαίω ἐς Βυζάντιον, ἐνθαῦτα δὲ
ἰζόμενοι τὰς ἐκ τοῦ Πόντου ἐκπλεούσας τῶν νεῶν ἐλάμβανον, πλὴν ἡ ὅσοι αὐτῶν Ἱστιαίω ἔφασαν ἔτοιμοι εἶναι 15
πείθεσθαι.

The Persians before Miletus; Ionian Fleet; Secret Overtures.

Ίστιαῖος μέν νυν καὶ Μυτιληναῖοι ἐποίευν ταῦτα. 6 έπὶ δὲ Μίλητον αὐτὴν ναυτικὸς πολλὸς καὶ πεζὸς ἦν στρατός προσδόκιμος · συστραφέντες γάρ οί στρατηγοί των Περσέων καὶ εν ποιήσαντες στρατόπεδον ήλαυνον έπὶ τὴν Μίλητον, τάλλα πολίσματα περὶ ελάσσονος 5 ποιησάμενοι. τοῦ δὲ ναυτικοῦ Φοίνικες μὲν ἦσαν προθυμότατοι, συνεστρατεύοντο δὲ καὶ Κύπριοι νεωστὶ κατεστραμμένοι καὶ Κίλικές τε καὶ Αἰγύπτιοι. οἱ μὲν δὴ 7 έπὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν ἄλλην Ἰωνίην ἐστρατεύοντο. *Ιωνες δὲ πυνθανόμενοι ταῦτα ἔπεμπον προβούλους σφέων αὐτῶν ἐς Πανιώνιον. ἀπικομένοισι δὲ τούτοισι ἐς τούτον τὸν χώρον καὶ βουλευομένοισι ἔδοξε πεζὸν μὲν 5 στρατὸν μὴ συλλέγειν ἀντίξοον Πέρσησι, ἀλλὰ τὰ τείγεα ρύεσθαι αὐτοὺς Μιλησίους, τὸ δὲ ναυτικὸν πληροῦν ύπολιπομένους μηδεμίαν τῶν νεῶν, πληρώσαντας δὲ συλλέγεσθαι την ταχίστην ές Λάδην προναυμαχήσοντας της Μιλήτου. ή δε Λάδη έστι νήσος σμικρή έπι 10 τη πόλι τη Μιλησίων κειμένη. μετά δὲ ταῦτα πεπλη- 8 ρωμένησι τησι νηυσί παρησαν οί "Ιωνες, σύν δέ σφι καί Αἰολέων ὅσοι Λέσβον νέμονται. ἐτάσσοντο δὲ ὧδε. τὸ μὲν πρὸς τὴν ἡῶ εἶχον κέρας αὐτοὶ Μιλήσιοι, νέας παρεχόμενοι ὀγδώκοντα· εἴχοντο δὲ τούτων Πριηνέες 5 δυώδεκα νηυσί και Μυήσιοι τρισί νηυσί, Μυησίων δὲ Τήιοι είχουτο έπτακαίδεκα υηυσί, Τηίων δὲ είχουτο Χίοι

έκατὸν νηυσί · πρὸς δὲ τούτοισι Ἐρυθραῖοί τε ἐτάσσοντο καὶ Φωκαέες, Ἐρυθραῖοι μὲν ὀκτὰ νέας παρεχόμενοι, 10 Φωκαέες δὲ τρεῖς · Φωκαέων δὲ εἴχοντο Λέσβιοι νηυσὶ έβδομήκοντα · τελευταιοι δὲ ἐτάσσοντο ἔχοντες τὸ πρὸς έσπέρην κέρας Σάμιοι έξήκοντα νηυσί. πάντων δὲ τούτων ὁ σύμπας ἀριθμὸς ἐγένετο τρεῖς καὶ πεντήκοντα καὶ 9 τριηκόσιαι τριήρεες. αὖται μὲν Ἰώνων ἦσαν, τῶν δὲ βαρβάρων τὸ πλήθος τῶν νεῶν ἦσαν έξακόσιαι. ὡς δὲ καὶ αὖται ἀπίκατο πρὸς τὴν Μιλησίην καὶ ὁ πεζός σφι άπας παρήν, ενθαθτα οἱ Περσέων στρατηγοὶ πυθόμενοι 5 τὸ πλήθος τῶν Ἰάδων νεῶν καταρρώδησαν μὴ οὐ δυνατοὶ γένωνται ὑπερβαλέσθαι, καὶ οὕτω οὔτε τὴν Μίλητον οίοί τε έωσι έξελειν μη ούκ έόντες ναυκράτορες, πρός τε Δαρείου κινδυνεύσωσι κακόν τι λαβείν. ταῦτα ἐπιλεγόμενοι, συλλέξαντες των Ιώνων τούς τυράννους, οί 10 ύπ' 'Αρισταγόρεω μεν του Μιλησίου καταλυθέντες των άρχέων ἔφευγον ἐς Μήδους, ἐτύγχανον δὲ τότε συστρατευόμενοι έπὶ τὴν Μίλητον, τούτων τῶν ἀνδρῶν τοὺς παρεόντας συγκαλέσαντες έλεγόν σφι τάδε " ἄνδρες "Ιωνες, νῦν τις ὑμέων εὖ ποιήσας φανήτω τὸν βασιλέος 15 οίκον · τούς γάρ έωυτοῦ έκαστος ύμέων πολιήτας πειράσθω ἀποσχίζων ἀπὸ τοῦ λοιποῦ συμμαχικοῦ. προϊσχόμενοι δὲ ἐπαγγείλασθε τάδε, ὡς πείσονταί τε ἄχαρι οὐδὲν διὰ τὴν ἀπόστασιν, οὐδέ σφι οὔτε τὰ ίρὰ οὔτε τὰ ίδια έμπεπρήσεται, οὐδὲ βιαιότερον έξουσι οὐδὲν ἡ πρό-20 τερον είχον. εί δὲ ταῦτα μὲν οὐ ποιήσουσι, οἱ δὲ πάντως δια μάχης έλεύσονται, τάδε ήδη σφι λέγετε έπηρεάζοντες, τά περ σφέας κατέξει, ως έσσωθέντες τῆ μάχη έξανδραποδιεύνται, καὶ ώς σφεων τοὺς παίδας ἐκτομίας ποιήσομεν, τὰς δὲ παρθένους ἀνασπάστους ἐς Βάκτρα, καὶ 10 ώς την χώρην ἄλλοισι παραδώσομεν." οί μεν δη έλεγον

τάδε, τῶν δὲ Ἰώνων οἱ τύραννοι διέπεμπον νυκτὸς ἔκαστος ἐς τοὺς ἑωυτοῦ ἐξαγγελλόμενος. οἱ δὲ Ἰωνες, ἐς τοὺς καὶ ἀπίκοντο αὖται αἱ ἀγγελίαι, ἀγνωμοσύνη τε διεχρέοντο καὶ οὐ προσίεντο τὴν προδοσίην, ἑωυτοῖσι δὲ ἕκαστοι ἐδόκεον μούνοισι ταῦτα τοὺς Πέρσας ἐξαγγέλλεσθαι.

Speech of Dionysius and its Result.

Ταῦτα μέν νυν ιθέως ἀπικομένων ἐς τὴν Μίλητον 11 τῶν Περσέων ἐγίνετο · μετὰ δὲ τῶν Ἰώνων συλλεχθέντων ές την Λάδην έγίνοντο άγοραί, καὶ δή κού σφι καὶ άλλοι ήγορόωντο, έν δε δή καὶ ο Φωκαεύς στρατηγός Διονύσιος λέγων τάδε · "ἐπὶ ξυροῦ γὰρ ἀκμῆς ἔχεται 5 ημίν τὰ πρήγματα, ἄνδρες Ίωνες, η είναι έλευθέροισι ή δούλοισι, καὶ τούτοισι ώς δρηπέτησι · νῦν ὧν ὑμεῖς ην μεν βούλησθε ταλαιπωρίας ενδέκεσθαι, τὸ παραχρημα μεν πόνος υμίν έσται, οξοί τε δε έσεσθε υπερβαλόμενοι τούς έναντίους είναι έλεύθεροι εί δε μαλακίη 10 τε καὶ ἀταξίη διαγρήσησθε, οὐδεμίαν ὑμέων ἔγω ἐλπίδα μη οὐ δώσειν ύμέας δίκην βασιλέι της ἀποστάσιος. άλλ' έμοι τε πείθεσθε καὶ έμοὶ ύμέας αὐτοὺς έπιτρέψατε · καὶ ὑμῖν ἐγώ, θεῶν τὰ ἴσα νεμόντων, ὑποδέκομαι ή οὐ συμμίξειν τοὺς πολεμίους ή συμμίσγον-15 τας πολλον έλασσωθήσεσθαι." ταῦτα ἀκούσαντες οί 12 "Ιωνες επιτράπουσι σφέας αὐτοὺς τῷ Διονυσίφ. ὁ δὲ ανάγων έκάστοτε έπι κέρας τας νέας, δκως τοισι έρέτησι χρήσαιτο διέκπλοον ποιεύμενος τήσι νηυσί δι' άλληλέων καὶ τοὺς ἐπιβάτας ὁπλίσειε, τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρης 5 τὰς νέας ἔχεσκε ἐπ' ἀγκυρέων, παρεῖχέ τε τοῖσι "Ιωσι πόνον δι' ήμέρης. μέχρι μέν νυν ήμερέων έπτα έπείθοντό τε καὶ ἐποίευν τὸ κελευόμενον τῆ δὲ ἐπὶ ταύτη-

σι οί Ίωνες, οία ἀπαθέες ἐόντες πόνων τοιούτων τετρυ-10 μένοι τε ταλαιπωρίησί τε καὶ ἡλίω, ἔλεξαν πρὸς έωυτοὺς τάδε "τίνα δαιμόνων παραβάντες τάδε ἀναπίμπλαμεν; οίτινες παραφρονήσαντες καὶ ἐκπλώσαντες ἐκ τοῦ νόου ἀνδρὶ Φωκαέι ἀλαζόνι, παρεχομένω νέας τρεῖς, ἐπιτρέψαντες ήμέας αὐτοὺς ἔχομεν. ὁ δὲ παραλαβών 15 ήμέας λυμαίνεται λύμησι άνηκέστοισι, καὶ δὴ πολλοι μεν ημέων ες νούσους πεπτώκασι, πολλοί δε επίδοξοι τωυτὸ τοῦτο πείσεσθαί εἰσι, πρό τε τούτων τῶν κακῶν ημίν γε κρέσσον καὶ ὅ τι ὧν ἄλλο παθείν έστι, καὶ τὴν μέλλουσαν δουληίην ύπομείναι ήτις έσται, μάλλον ή τή 20 παρεούση συνέγεσθαι. φέρετε, τοῦ λοιποῦ μὴ πειθώμεθα αὐτοῦ." ταῦτα ἔλεξαν, καὶ μετὰ ταῦτα αὐτίκα πείθεσθαι οὐδεὶς ἤθελε, ἀλλ' οἶα στρατιὴ σκηνάς τε πηξάμενοι ἐν τῆ νήσφ ἐσκιητροφέοντο καὶ ἐσβαίνειν οὐκ έθέλεσκον ές τὰς νέας οὐδ' ἀναπειρᾶσθαι.

Treachery of the Samians; Battle of Lade.

13 Μαθόντες δὲ ταῦτα τὰ γινόμενα ἐκ τῶν Ἰώνων οἱ στρατηγοὶ τῶν Σαμίων ἐνθαῦτα δὴ παρ' Αἰάκεος τοῦ Συλοσῶντος κείνους τοὺς πρότερον ἔπεμπε λόγους ὁ Αἰάκης κελευόντων τῶν Περσέων, δεόμενός σφεων ἐκλι5 πεῖν τὴν Ἰώνων συμμαχίην· οἱ Σάμιοι ὧν ὁρέοντες ἐοῦσαν ἄμα μὲν ἀταξίην πολλὴν ἐκ τῶν Ἰώνων ἐδέκοντο τοὺς λόγους, ἄμα δὲ κατεφαίνετό σφι εἶναι ἀδύνατα τὰ βασιλέος πρήγματα ὑπερβαλέσθαι, εὖ δὲ ἐπιστάμενοι ὡς εἶ καὶ τὸ παρεὸν ναυτικὸν ὑπερβαλοίατο [τὸν 10 Δαρεῖον], ἄλλο σφι παρέσται πενταπλήσιον· προφάσιος ὧν ἐπιλαβόμενοι, ἐπείτε τάχιστα εἶδον τοὺς Ἰωνας οὐ βουλομένους εἶναι χρηστούς, ἐν κέρδεϊ ἐποιεῦντο περιποιῆσαι τά τε ἱρὰ τὰ σφέτερα καὶ τὰ ἴδια. ὁ δὲ Αἰάκης,

παρ' ότευ τοὺς λόγους εδέκοντο οἱ Σάμιοι, παῖς μὲν ἦν Συλοσώντος τοῦ Αἰάκεος, τύραννος δὲ ἐὼν Σάμου ὑπὸ 15 τοῦ Μιλησίου 'Αρισταγόρεω ἀπεστέρητο τὴν ἀρχὴν κατά περ οἱ ἄλλοι τῆς Ἰωνίης τύραννοι. τότε ὧν ἐπεὶ 14 ἐπέπλεον οί Φοίνικες, οί Ίωνες ἀντανήγον και αὐτοί τὰς νέας ἐπὶ κέρας. ὡς δέ καὶ ἀγχοῦ ἐγίνοντο καὶ συνέμι. σγον άλλήλοισι, τὸ ἐνθεῦτεν οὐκ ἔχω ἀτρεκέως συγγράψαι οίτινες τῶν Ἰώνων ἐγίνοντο ἄνδρες κακοὶ ἡ ἀγαθοὶ 5 έν τη ναυμαχίη ταύτη · άλλήλους γὰρ καταιτιῶνται · λέγονται δὲ Σάμιοι ἐνθαῦτα, κατὰ τὰ συγκείμενα πρὸς τὸν Αἰάκεα, ἀειράμενοι τὰ ἱστία ἀποπλῶσαι ἐκ τῆς τάξιος ἐς τὴν Σάμον, πλὴν ἕνδεκα νεῶν τουτέων δὲ οί τριήραρχοι παρέμενον καὶ ἐναυμάχεον ἀνηκουστήσαν-10 τες τοίσι στρατηγοίσι καί σφι τὸ κοινὸν τῶν Σαμίων έδωκε διὰ τοῦτο τὸ πρῆγμα ἐν στήλη ἀναγραφῆναι πατρόθεν ώς ανδράσι αγαθοίσι γενομένοισι, καὶ έστι αύτη ή στήλη εν τη άγορη. ιδόμενοι δε και Λέσβιοι τους προσεγέας φεύγοντας τωυτό έποίευν τοίσι Σαμίοισι 15 δις δε και οί πλεύνες των Ιώνων εποίευν τὰ αὐτὰ ταῦτα.

Fate of the Chians and of Dionysius.

Τῶν δὲ παραμεινάντων ἐν τῆ ναυμαχίη περιέφθησαν 15 τρηχύτατα Χῖοι ὡς ἀποδεικνύμενοί τε ἔργα λαμπρὰ καὶ οὐκ ἐθελοκακέοντες. παρείχοντο μὲν γάρ, ὥσπερ καὶ πρότερον εἰρέθη, νέας ἑκατόν, καὶ ἐπ' ἑκάστης αὐτέων ἄνδρας τεσσεράκοντα τῶν ἀστῶν λογάδας ἐπιβατεύον- 5 τας· ὁρέοντες δὲ τοὺς πολλοὺς τῶν συμμάχων προδιδόντας οὐκ ἐδικαίευν γίνεσθαι τοῖσι κακοῖσι αὐτῶν ὅμοιοι, ἀλλὰ μετ' ὀλίγων συμμάχων μεμουνωμένοι διεκπλέοντες ἐναυμάχεον, ἐς ὁ τῶν πολεμίων ἑλόντες νέας συχνὰς ἀπέβαλον τῶν σφετερέων τὰς πλεῦνας. Χῖοι 16

μεν δη τησι λοιπησι των νεων ἀποφεύγουσι ές την έωυτων ὅσοισι δε των Χίων ἀδύνατοι ησαν αί νέες ὑπὸ τρωμάτων, οὖτοι δε ώς ἐδιώκοντο καταφυγγάνουσι πρὸς την Μυκάλην. νέας μεν δη αὐτοῦ ταύτη ἐποκείλαντες κατέλιπον, οἱ δε πεζη ἐκομίζοντο διὰ της ἡπείρου. ἐπειδη δε ἐσέβαλον ἐς την Ἐφεσίην κομιζόμενοι οἱ Χιοι, νυκτός τε γὰρ ἀπίκατο ἐς αὐτην καὶ ἐόντων τησι γυναιξὶ αὐτόθι θεσμοφορίων, ἐνθαῦτα δη οἱ Ἐφέσιοι, οὕτε προα-

10 κηκοότες ώς είχε περί τῶν Χίων ἰδόντες τε στρατὸν ἐς τὴν χώρην ἐσβεβληκότα, πάγχυ σφέας καταδόξαντες είναι κλῶπας καὶ ἰέναι ἐπὶ τὰς γυναϊκας, ἐξεβοήθεον

πανδημεί και έκτεινον τους Χίους.

17 Οὖτοι μὲν τοίνυν τοιαύτησι περιέπιπτον τύχησι Διονύσιος δὲ ὁ Φωκαεὺς ἐπείτε ἔμαθε τῶν Ἰώνων τὰ πρήγματα διεφθαρμένα, νέας ἐλὼν τρεῖς τῶν πολεμίων ἀπέπλεε ἐς μὲν Φώκαιαν οὐκέτι, εὖ εἰδὼς ὡς ἀνδραπο5 διεῖται σὺν τῆ ἄλλη Ἰωνίη · ὁ δὲ ἰθέως ὡς εἶχε ἔπλεε ἐς Φοινίκην, γαύλους δὲ ἐνθαῦτα καταδύσας καὶ χρήματα λαβὼν πολλὰ ἔπλεε ἐς Σικελίην, ὁρμεόμενος δὲ ἐνθεῦτεν ληιστὴς κατεστήκεε Ἑλλήνων μὲν οὐδενός, Καρχηδονίων δὲ καὶ Τυρσηνῶν.

Fall of Miletus; Sympathy of the Athenians.

18 Οἱ δὲ Πέρσαι ἐπείτε τῆ ναυμαχίη ἐνίκων τοὺς Ἰωνας, τὴν Μίλητον πολιορκέοντες ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης, καὶ ὑπορύσσοντες τὰ τείχεα καὶ παντοίας μηχανὰς προσφέροντες, αἰρέουσι κατ' ἄκρης ἔκτῳ ἔτεϊ ἀπὸ τῆς ἀποστάσιος τῆς ᾿Αρισταγόρεω καὶ ἦνδραποδίσαντο τὴν πόλιν, ὥστε συμπεσεῖν τὸ πάθος τῷ χρηστηρίω τῷ ἐς Μίλητον 19 γενομένω. χρεομένοισι γὰρ ᾿Αργείοισι ἐν Δελφοῖσι περὶ σωτηρίης τῆς πόλιος τῆς σφετέρης ἐχρήσθη ἐπίκοινον

χρηστήριου, τὸ μὲν ἐς αὐτοὺς τοὺς ᾿Αργείους φέρου, τὴν δὲ παρενθήκην ἔχρησε ἐς Μιλησίους. τὸ μέν νυν ἐς τοὺς ᾿Αργείους ἔχον, ἐπεὰν κατὰ τοῦτο γένωμαι τοῦ λόγου, 5 τότε μνησθήσομαι· τὰ δὲ τοῖσι Μιλησίοισι οὐ παρεοῦσι ἔχρησε, ἔχει ὧδε·

καὶ τότε δή, Μίλητε, κακῶν ἐπιμήχανε ἔργων, πολλοίσιν δείπνόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρα γενήση, σαὶ δ' ἄλοχοι πολλοίσι πόδας νίψουσι κομήταις, νηοῦ δ' ἡμετέρου Διδύμοις ἄλλοισι μελήσει.

10

τότε δὴ ταῦτα τοὺς Μιλησίους κατελάμβανε, ὁκότε ἄνδρες μὲν οἱ πλεῦνες ἐκτείνοντο ὑπὸ τῶν Περσέων ἐόντων κομητέων, γυναῖκες δὲ καὶ τέκνα ἐν ἀνδραπόδων λόγφ ἐγίνοντο, ἱρὸν δὲ τὸ ἐν Διδύμοισι καὶ ὁ νηός τε καὶ τὸ 15 χρηστήριον συληθέντα ἐνεπίμπρατο. τῶν δ᾽ ἐν τῷ ἰρῷ τούτῷ χρημάτων πολλάκις μνήμην ἑτέρωθι τοῦ λόγου ἐποιησάμην. ἐνθεῦτεν οἱ ζωγρηθέντες τῶν Μιλησίων 20 ἤγοντο ἐς Σοῦσα. βασιλεὺς δέ σφεας Δαρεῖος κακὸν οὐδὲν ἄλλο ποιήσας κατοίκισε ἐπὶ τῆ Ἐρνθρῆ καλεομένη θαλάσση, ἐν Ἄμπη πόλι, παρ᾽ ἢν Τίγρης ποταμὸς παραρρέων ἐς θάλασσαν ἐξίει. τῆς δὲ Μιλησίων χώρης 5 αὐτοὶ μὲν οἱ Πέρσαι εἶχον τὰ περὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ πεδίον, τὰ δὲ ὑπεράκρια ἔδοσαν Καρσὶ Πηδασεῦσι ἐκτῆσθαι.

Παθοῦσι δὲ ταῦτα Μιλησίοισι πρὸς Περσέων οὐκ 21 ἀπέδοσαν τὴν ὁμοίην Συβαρῖται, οῖ Λᾶόν τε καὶ Σκίδρον οἴκεον τῆς πόλιος ἀπεστερημένοι· Συβάριος γὰρ ἀλούσης ὑπὸ Κροτωνιητέων Μιλήσιοι πάντες ἡβηδὸν ἀπεκείραντο τὰς κεφαλὰς καὶ πένθος μέγα προσεθήκαντο· 5 πόλιες γὰρ αὖται μάλιστα δὴ τῶν ἡμεῖς ἴδμεν ἀλλήλησι ἐξεινώθησαν. ΄ οὐδὲν ὁμοίως καὶ ᾿Αθηναῖοι· ᾿Αθηναῖοι μὲν γὰρ δῆλον ἐποίησαν ὑπεραχθεσθέντες τῷ Μιλήτου

1 %

άλωσι τῆ τε άλλη πολλαχῆ, καὶ δὴ καὶ ποιήσαντι 10 Φρυνίχω δρᾶμα Μιλήτου ἄλωσιν καὶ διδάξαντι ἐς δάκρυά τε ἔπεσε τὸ θέητρον, καὶ ἐζημίωσάν μιν ὡς ἀναμνήσαντα οἰκήια κακὰ χιλίησι δραχμῆσι, καὶ ἐπέταξαν μηκέτι μηδένα χρᾶσθαι τούτω τῷ δράματι.

Samians in Sicily; Betrayal of Zancle; Scythes.

22 Μίλητος μέν νυν Μιλησίων ήρήμωτο · Σαμίων δὲ τοῦσί τι ἔχουσι τὸ μὲν ἐς τοὺς Μήδους ἐκ τῶν στρατη-

γων των σφετέρων ποιηθέν οὐδαμως ήρεσκε, έδόκεε δέ μετὰ τὴν ναυμαχίην αὐτίκα βουλευομένοισι, πρὶν ή σφι 5 ές την γώρην ἀπικέσθαι τὸν τύραννον Αἰάκεα, ές ἀποικίην ἐκπλέειν μηδὲ μένοντας Μήδοισί τε καὶ Αἰάκεϊ δουλεύειν. Ζαγκλαίοι γὰρ οἱ ἀπὸ Σικελίης τὸν αὐτὸν γρόνον τοῦτον πέμποντες ές την Ἰωνίην ἀγγέλους ἐπεκαλέοντο τους Ίωνας ές Καλην ακτήν, βουλόμενοι 10 αὐτόθι πόλιν κτίσαι Ἰωνων. ή δὲ Καλή αὕτη ἀκτή καλεομένη ἔστι μὲν Σικελών, πρὸς δὲ Τυρσηνίην τετραμμένη της Σικελίης. τούτων ων επικαλεομένων οί Σάμιοι μοῦνοι Ἰώνων ἐστάλησαν, σὺν δέ σφι Μιλησίων οἱ ἐκπεφευγότες. ἐν ὧ τοιόνδε δή τι συνήνεικε γε-23 νέσθαι. Σάμιοι γὰρ κομιζόμενοι ἐς Σικελίην ἐγίνοντο έν Λοκροίσι τοίσι Ἐπιζεφυρίοισι, καὶ Ζαγκλαίοι αὐτοί τε καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, τῷ οὔνομα ἦν Σκύθης, περικατέατο πόλιν των Σικελων έξελειν βουλόμενοι. μαθών 5 δὲ ταῦτα ὁ 'Ρηγίου τύραννος 'Αναξίλεως, ὥστε τότε ἐὼν διάφορος τοῖσι Ζαγκλαίοισι, συμμίξας τοῖσι Σαμίοισι αναπείθει ώς χρεον είη Καλην μεν ακτήν, επ' ην έπλεον, έαν χαίρειν, την δε Ζάγκλην σχείν εωθσαν έρημον άνδρών. πειθομένων δὲ τῶν Σαμίων καὶ σχόντων τὴν 10 Ζάγκλην, ένθαθτα οί Ζαγκλαΐοι, ώς επύθοντο εχομένην

την πόλιν ξωυτών, εβοήθεον αὐτή καὶ ἐπεκαλέοντο Ἱπποκράτεα τὸν Γέλης τύραννον ἡν γὰρ δή σφι οὖτος σύμμαχος. ἐπείτε δὲ αὐτοῖσι καὶ ὁ Ἱπποκράτης σὺν τη στρατιή ήκε βοηθέων, Σκύθην μεν τον μούναρχον των Ζαγκλαίων ως ἀποβαλόντα τὴν πόλιν ὁ Ἱπποκράτης 15 πεδήσας καὶ τὸν ἀδελφεὸν αὐτοῦ Πυθογένεα ἐς "Ινυκα πόλιν ἀπέπεμψε, τούς δὲ λοιπούς Ζαγκλαίους κοινολογησάμενος τοίσι Σαμίοισι καὶ ὅρκους δοὺς καὶ δεξάμενος προέδωκε. μισθός δέ οἱ ἦν εἰρημένος ὅδε ὑπὸ τῶν Σαμίων, πάντων των επίπλων καὶ ἀνδραπόδων τὰ ἡμίσεα 20 μεταλαβείν τῶν ἐν τῆ πόλι, τὰ δ' ἐπὶ τῶν ἀγρῶν πάντα Ίπποκράτεα λαγγάνειν. τοὺς μὲν δὴ πλεῦνας τῶν Ζαγκλαίων αὐτὸς ἐν ἀνδραπόδων λόγω εἶγε δήσας, τοὺς δὲ κορυφαίους αὐτῶν τριηκοσίους ἔδωκε τοῖσι Σαμίοισι κατασφάξαι· οὐ μέντοι οἵ γε Σάμιοι ἐποίησαν ταῦτα. 25 Σκύθης δὲ ὁ τῶν Ζαγκλαίων μούναρχος ἐκ τῆς "Ινυκος 24 έκδιδρήσκει ές Ίμέρην, έκ δὲ ταύτης παρῆν ές τὴν Ασίην καὶ ἀνέβη παρὰ βασιλέα Δαρείου. καί μιν ἐνόμισε Δαρείος πάντων ανδρών δικαιότατον είναι, ὅσοι ἐκ τῆς Έλλάδος παρ' έωυτον ἀνέβησαν· καὶ γὰρ παραιτησά- 5 μενος βασιλέα ές Σικελίην ἀπίκετο καὶ αὖτις ἐκ τῆς Σικελίης οπίσω παρά βασιλέα, ές δ γήραϊ μέγα όλβιος έων ετελεύτησε εν Πέρσησι. Σάμιοι δε άπαλλαχθέντες Μήδων ἀπονητὶ πόλιν καλλίστην Ζάγκλην περιεβε-10 βλέατο.

Aeaces Rewarded; Histiaeus and the Chians; Portents.

Μετὰ δὲ τὴν ναυμαχίην τὴν ὑπὲρ Μιλήτου γενομέ- 25 νην Φοίνικες κελευσάντων Περσέων κατῆγον ἐς Σάμον Αἰάκεα τὸν Συλοσῶντος, ὡς πολλοῦ τε ἄξιον γενόμενον σφίσι καὶ μεγάλα κατεργασάμενον· καὶ Σαμίοισι μού-

5 νοισι τῶν ἀποστάντων ἀπὸ Δαρείου διὰ τὴν ἔκλειψιν τῶν νεῶν τὴν ἐν τῆ ναυμαχίη οὔτε ἡ πόλις οὔτε τὰ ἱρὰ ἐνεπρήσθη. Μιλήτου δὲ άλούσης αὐτίκα Καρίην ἔσχον οἱ Πέρσαι, τὰς μὲν ἐθελοντὴν τῶν πολίων ὑποκυψάσας, τὰς δὲ ἀνάγκη προσηγάγοντο.

26 Ταῦτα μὲν δὴ οὕτω ἐγίνετο. Ἱστιαίω δὲ τῷ Μιλησίω ἐόντι περὶ Βυζάντιον καὶ συλλαμβάνοντι τὰς Ἰώνων ὁλκάδας ἐκπλεούσας ἐκ τοῦ Πόντου ἐξαγγέλλεται τὰ περὶ τὴν Μίλητον γενόμενα. τὰ μὲν δὴ περὶ Ἑλλήσ5 ποντον ἔχοντα πρήγματα ἐπιτράπει Βισάλτη ᾿Απολλοφάνεος παιδὶ ᾿Αβυδηνῷ, αὐτὸς δὲ ἔχων Λεσβίους ἐς Χίον ἔπλεε, καὶ Χίων φρουρῷ οὐ προσιεμένη μιν συνέβαλε ἐν Κοίλοισι καλεομένοισι τῆς Χίης χώρης. τούτων τε δὴ ἐφόνευσε συχνούς, καὶ τῶν λοιπῶν Χίων, οἶα δὴ κε10 κακωμένων ἐκ τῆς ναυμαχίης, ὁ Ἱστιαῖος ἔχων τοὺς Λεσβίους ἐπεκράτησε, ἐκ Πολίχνης τῆς Χίων ὁρμεό-

27 μενος. φιλέει δέ κως προσημαίνειν, εὖτ' ἂν μέλλη μεγάλα κακὰ ἢ πόλι ἢ ἔθνεϊ ἔσεσθαι· καὶ γὰρ Χίοισι πρὸ τούτων σημήια μεγάλα ἐγένετο. τοῦτο μέν σφι πέμψασι ἐς Δελφοὺς χορὸν νεηνιέων ἐκατὸν δύο μοῦνοι 5 τούτων ἀπενόστησαν, τοὺς δὲ ὀκτώ τε καὶ ἐνενήκοντα αὐτῶν λοιμὸς ὑπολαβὼν ἀπήνεικε· τοῦτο δὲ ἐν τἢ πόλι τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον, ὀλίγον πρὸ τῆς ναυμαχίης, παισὶ γράμματα διδασκομένοισι ἐνέπεσε ἡ στέγη, ὥστε ἀπ' ἑκατὸν καὶ εἴκοσι παίδων εἶς μοῦνος ἀπέφυγε. ταῦ-10 τα, μέν σφι σπιήνα ὁ θεὸς πορέδος μετὰ δὲ ποῦνος ἐπεφυγε.

10 τα μέν σφι σημήια ὁ θεὸς προέδεξε, μετὰ δὲ ταῦτα ἡ ναυμαχίη ὑπολαβοῦσα ἐς γόνυ τὴν πόλιν ἔβαλε, ἐπὶ δὲ τῆ ναυμαχίη ἐπεγένετο Ἱστιαῖος Λεσβίους ἄγων· κεκακωμένων δὲ τῶν Χίων, καταστροφὴν εὐπετέως αὐτῶν ἐποιήσατο.

Death of Histiaeus.

Ένθεῦτεν δὲ ὁ Ἱστιαῖος ἐστρατεύετο ἐπὶ Θάσον ἄγων 28 Ίωνων καὶ Αἰολέων συγνούς. περικατημένω δέ οί Θάσον ήλθε ἀγγελίη ώς οἱ Φοίνικες ἀναπλέουσι ἐκ τῆς Μιλήτου ἐπὶ τὴν ἄλλην Ἰωνίην. πυθόμενος δὲ ταῦτα Θάσον μεν ἀπόρθητον λείπει, αὐτὸς δὲ ἐς τὴν Λέσβον 5 ηπείγετο άγων πάσαν την στρατιήν. ἐκ Λέσβου δὲ λιμαινούσης οί της στρατιής πέρην διαβαίνει, έκ τοῦ 'Αταρνέος ως αμήσων τον σίτον τον τε ένθευτεν και τον έκ Καίκου πεδίου τὸν τῶν Μυσῶν. ἐν δὲ τούτοισι τοῖσι γωρίοισι ετύγγανε εων Αρπαγος ανήρ Πέρσης στρατη-10 γὸς στρατιής οὐκ ὀλίγης. ὅς οἱ ἀποβάντι συμβαλών αὐτόν τε Ἱστιαῖον ζωγρίη ἔλαβε καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ τὸν πλέω διέφθειρε. ἐζωγρήθη δὲ ὁ Ἱστιαῖος ὧδε. έμάγοντο οί "Ελληνες τοίσι Πέρσησι έν τη Μαλήνη της 'Αταρνείτιδος χώρης, οί μέν συνέστασαν χρόνον έπλ πολλόν, ή δὲ ἵππος ὕστερον όρμηθεῖσα ἐπιπίπτει τοῖσι Έλλησι. τό τε δὴ ἔργον τῆς ἵππου τοῦτο ἐγένετο, καὶ 5 τετραμμένων των Έλλήνων ὁ Ἱστιαίος ἐλπίζων οὐκ ἀπολέεσθαι ὑπὸ βασιλέος διὰ τὴν παρεοῦσαν άμαρτάδα φιλοψυχίην τοιήνδε τινα αναιρέεται · ώς φεύγων τε κατελαμβάνετο ύπὸ ἀνδρὸς Πέρσεω καὶ ὡς καταιρεόμενος ύπ' αὐτοῦ ἔμελλε συγκεντηθήσεσθαι, Περσίδα γλῶσσαν 10 μετείς καταμηνύει έωυτον ώς είη Ίστιαίος ὁ Μιλήσιος. εὶ μέν νυν, ὡς ἐζωγρήθη, ἄχθη ἀγόμενος παρὰ βασιλέα 30 Δαρείου, ὁ δὲ οὐτ' αν ἔπαθε κακὸν οὐδὲν δοκέειν ἐμοί. ἀπηκέ τ' αν αὐτῶ τὴν αἰτίην · νῦν δέ μιν αὐτῶν τε τούτων είνεκα καὶ ίνα μη διαφυγών αὖτις μέγας παρά βασιλέι γένηται, 'Αρταφέρνης τε ό Σαρδίων υπαρχος καί 5 ό λαβων "Αρπαγος, ως ἀπίκετο ἀγόμενος ἐς Σάρδις, τὸ

μέν αὐτοῦ σῶμα αὐτοῦ ταύτη ἀνεσταύρωσαν, τὴν δὲ κεφαλὴν ταριχεύσαντες ἀνήνεικαν παρὰ βασιλέα Δαρεῖον ἐς Σοῦσα. Δαρεῖος δὲ πυθόμενος ταῦτα καὶ 10 ἐπαιτιησάμενος τοὺς ταῦτα ποιήσαντας ὅτι μιν οὐ ζώοντα ἀνήγαγον ἐς ὄψιν τὴν ἐωυτοῦ, τὴν κεφαλὴν τὴν Ἱστιαίου λούσαντάς τε καὶ περιστείλαντας εὖ ἐνετείλατο θάψαι ὡς ἀνδρὸς μεγάλως ἐωυτῷ τε καὶ Πέρσης εὐεργέτεω.

The Persians Enslave Ionia and the Hellespontine Region.

31 Τὰ μὲν περὶ Ἱστιαίον οὕτω ἔσχε. ὁ δὲ ναυτικὸς στρατός ὁ Περσέων χειμερίσας περί Μίλητον, τώ δευτέρω ἔτεϊ ως ἀνέπλωσε, αίρέει εὐπετέως τὰς νήσους τὰς πρὸς τῆ ἡπείρω κειμένας, Χίον καὶ Λέσβον καὶ Τένε-5 δον. ὅκως δὲ λάβοι τινὰ τῶν νήσων, ὡς ἐκάστην αίρέοντες οἱ βάρβαροι ἐσαγήνευον τοὺς ἀνθρώπους. σαγηνεύουσι δὲ τόνδε τὸν τρόπον ἀνὴρ ἀνδρὸς άψάμενος της χειρός έκ θαλάσσης της βορηίης έπὶ την νοτίην διήκουσι, καὶ ἔπειτα διὰ πάσης τῆς νήσου διέρχονται 10 ἐκθηρεύοντες τοὺς ἀνθρώπους. αίρεον δὲ καὶ τὰς ἐν τη ήπείρω πόλιας τὰς Ἰάδας κατὰ ταὐτά, πλην οὐκ 32 έσαγήνευον τοὺς ἀνθρώπους οὐ γὰρ οξά τ' ἢν. ένθαῦτα Περσέων οἱ στρατηγοὶ οὐκ ἐψεύσαντο τὰς ἀπειλὰς τὰς ἐπηπείλησαν τοῖσι Ἰωσι στρατοπεδευομένοισι ἐναντία σφίσι. ώς γὰρ δη ἐπεκράτησαν τῶν πολίων, παιδάς 5 τε τούς εὐειδεστάτους ἐκλεγόμενοι ἐξέταμνον καὶ ἐποίευν ἀντὶ είναι ἐνόρχιας εὐνούχους, καὶ παρθένους τὰς καλλιστευούσας ἀνασπάστους παρὰ βασιλέα • ταῦτά τε δὴ ἐποίευν καὶ τὰς πόλιας ἐνεπίμπρασαν αὐτοῖσι τοῖσι ίροισι · ούτω τε τὸ τρίτον "Ιωνες κατεδουλώθησαν, πρῶ-10 του μεν ύπο Λυδων, δὶς δὲ ἐπεξῆς τότε ὑπο Περσέων.

'Απὸ δὲ Ἰωνίης ἀπαλλασσόμενος ὁ ναυτικὸς στρα-33 τὸς τὰ ἐπ' ἀριστερὰ ἐσπλέοντι τοῦ Ἑλλησπόντου αίρεε πάντα · τὰ γὰρ ἐπὶ δεξιὰ αὐτοῖσι τοῖσι Πέρσησι ὑπονείρια ην γεγονότα κατ' ήπειρον. είσι δε αί εν τη Ευρώπη αίδε τοῦ Ελλησπόντου, Χερσόνησός τε, ἐν τῆ πόλιες συχ- 5 ναὶ ἔνεισι, καὶ Πέρινθος καὶ τὰ τείχεα τὰ ἐπὶ Θρηίκης καὶ Σηλυμβρίη τε καὶ Βυζάντιον. Βυζάντιοι μέν νυν καὶ οί πέρηθε Καλχηδόνιοι οὐδ' ὑπέμειναν ἐπιπλέοντας τοὺς Φοίνικας, άλλ' οἴγοντο ἀπολιπόντες τὴν σφετέρην ἔσω ές του Εὔξεινου πόντου, καὶ ἐνθαῦτα πόλιν Μεσαμβρίην 10 οἴκησαν. οἱ δὲ Φοίνικες κατακαύσαντες ταύτας τὰς χώρας τὰς καταλεγθείσας τράπονται ἐπί τε Προκόννησον καὶ 'Αρτάκην, πυρὶ δὲ καὶ ταύτας νείμαντες ἔπλεον αὖτις ές την Χερσόνησον έξαιρήσοντες τας έπιλοίπους των πολίων, όσας πρότερον προσσχόντες οὐ κατέσυραν. ἐπὶ 15 δὲ Κύζικον οὐδὲ ἔπλωσαν ἀρχήν· αὐτοὶ γὰρ Κυζικηνοὶ έτι πρότερον του Φοινίκων έσπλόου τούτου έγεγόνεσαν ύπὸ βασιλέι, Οἰβάρεϊ τῷ Μεγαβάζου ὁμολογήσαντες τῶ ἐν Δασκυλείω ὑπάρχω.

Miltiades' Family in the Chersonese.

Της δὲ Χερσονήσου, πλην Καρδίης πόλιος, τὰς ἄλλας 34 πάσας ἐχειρώσαντο οἱ Φοίνικες. ἐτυράννευε δὲ αὐτέων μέχρι τότε Μιλτιάδης ὁ Κίμωνος τοῦ Στησαγόρεω, κτησαμένου την ἀρχην ταύτην πρότερον Μιλτιάδεω τοῦ Κυψέλου τρόπω τοιῷδε. εἶχον Δόλογκοι Θρήικες τὴν 5 Χερσόνησον ταύτην. οὖτοι ὧν οἱ Δόλογκοι πιεσθέντες πολέμω ὑπὸ ᾿Αψινθίων ἐς Δελφοὺς ἔπεμψαν τοὺς βασιλέας περὶ τοῦ πολέμου χρησομένους. ἡ δὲ Πυθίη σφι ἀνεῖλε οἰκιστὴν ἐπάγεσθαι ἐπὶ τὴν χώρην τοῦτον δς ἄν σφεας ἀπιόντας ἐκ τοῦ ἱροῦ πρῶτος ἐπὶ ξείνια 10

καλέση. ἰόντες δὲ οἱ Δόλογκοι τὴν ἱρὴν όδὸν διὰ Φω. κέων τε καὶ Βοιωτῶν ἤισαν· καί σφεας ὡς οὐδεὶς ἐκά-

- 35 λεε, ἐκτράπονται ἐπ' ᾿Αθηνέων. ἐν δὲ τῆσι ᾿Αθήνησι τηνικαῦτα εἶχε μὲν τὸ πᾶν κράτος Πεισίστρατος, ἀτὰρ ἐδυνάστευέ γε καὶ Μιλτιάδης ὁ Κυψέλου ἐὼν οἰκίης τεθριπποτρόφου, τὰ μὲν ἀνέκαθεν ἀπ' Αἰακοῦ τε καὶ
 - 5 Αἰγίνης γεγονώς, τὰ δὲ νεώτερα 'Αθηναῖος, Φιλαίου τοῦ Αἴαντος παιδὸς γενομένου πρώτου τῆς οἰκίης ταύτης 'Αθηναίου. οὖτος ὁ Μιλτιάδης κατήμενος ἐν τοῖσι προθύροισι τοῖσι ξωυτοῦ, ὁρέων τοὺς Δολόγκους παριόντας ἐσθῆτα ἔχοντας οὐκ ἐγχωρίην καὶ αἰχμὰς προσε
- 10 βώσατο καί σφι προσελθοῦσι ἐπηγγείλατο καταγωγὴν καὶ ξείνια. οἱ δὲ δεξάμενοι καὶ ξεινισθέντες ὑπ' αὐτοῦ ἐξέφαινον πῶν τὸ μαντήιον, ἐκφήναντες δὲ ἐδέοντο αὐτοῦ τῷ θεῷ μιν πείθεσθαι. Μιλτιάδεα δὲ ἀκούσαντα παραυτίκα ἔπεισε ὁ λόγος οἱα ἀχθόμενόν τε τῆ Πεισισ-
- 15 τράτου ἀρχῆ καὶ βουλόμενου ἐκποδῶν εἶναι. αὐτίκα δὲ ἐστάλη ἐς Δελφούς, ἐπειρησόμενος τὸ χρηστήριου εἶ ποιοίη τά περ αὐτοῦ οἱ Δόλογκοι προσεδέοντο.
- 36 κελευούσης δὲ καὶ τῆς Πυθίης, οὕτω δὴ Μιλτιάδης ὁ Κυψέλου, 'Ολύμπια ἀναραιρηκώς πρότερον τούτων τεθρίππω, τότε παραλαβων 'Αθηναίων πάντα τὸν βουλόμενον μετέχειν τοῦ στόλου ἔπλεε ἄμα τοῦσι Δολόγκοι-
 - 5 σι καὶ ἔσχε τὴν χώρην· καί μιν οἱ ἐπαγαγόμενοι τύραννον κατεστήσαντο. ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀπετείχισε τὸν ἰσθμὸν τῆς Χερσονήσου ἐκ Καρδίης πόλιος ἐς Πακτύην, ἵνα μὴ ἔχοιεν σφέας οἱ ᾿Αψίνθιοι δηλέεσθαι ἐσβάλλον τες ἐς τὴν χώρην. εἰσὶ δὲ οὖτοι στάδιοι ἕξ τε καὶ τριή-
- 10 κουτα τοῦ ἰσθμοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ ἰσθμοῦ τούτου ἡ Χερσόνησος ἔσω πᾶσα ἐστὶ σταδίων εἴκοσι καὶ τετρακοσίων 37 τὸ μῆκος. ἀποτειχίσας ὧν τὸν αὐχένα τῆς Χερσονήσου

ό Μιλτιάδης καὶ τοὺς ᾿Αψινθίους τρόπω τοιούτω ἀσάμενος, τῶν λοιπῶν πρώτοισι ἐπολέμησε Λαμψακηνοίσι καί μιν οἱ Λαμψακηνοὶ λοχήσαντες αἰρέουσι ζωγρίη. ἢν δὲ ὁ Μιλτιάδης Κροίσφ τῷ Λυδῷ ἐν 5 γνώμη γεγονώς πυθόμενος ὧν ὁ Κροίσος ταῦτα, πέμπων προηγόρευε τοίσι Λαμψακηνοίσι μετιέναι Μιλτιάδεα · εί δὲ μή, σφέας πίτυος τρόπον ἀπείλεε έκτρίψειν. πλανωμένων δὲ τῶν Λαμψακηνῶν ἐν τοῖσι λόγοισι τὸ θέλει τὸ ἔπος εἶναι τό σφι ἀπείλησε 10 ό Κροίσος, πίτυος τρόπου έκτρίψειν, μόγις κοτέ μαθων των τις πρεσβυτέρων εἶπε τὸ ἐόν, ὅτι πίτυς μούνη πάντων δενδρέων ἐκκοπεῖσα βλαστὸν οὐδένα μετίει άλλα πανώλεθρος έξαπόλλυται. δείσαντες ών οί Λαμψακηνοί Κροίσον, λύσαντες μετήκαν Μιλτιάδεα. 15 ούτος μεν δη δια Κροίσον εκφεύγει, μετα δε τελευτά 38 άπαις, την άρχην τε καὶ τὰ χρήματα παραδούς Στησαγόρη τῶ Κίμωνος ἀδελφεοῦ παιδὶ ὁμομητρίου. καί οί τελευτήσαντι Χερσονησίται θύουσι ώς νόμος οἰκιστή, καὶ ἀγῶνα ἱππικόν τε καὶ γυμνικὸν ἐπιστᾶσι, ἐν τῷ 5 Λαμψακηνών οὐδενὶ ἐγγίνεται ἀγωνίζεσθαι. πολέμου δὲ ἐόντος πρὸς Λαμψακηνοὺς καὶ Στησαγόρεα κατέλαβε ἀποθανεῖν ἄπαιδα, πληγέντα τὴν κεφαλὴν πελέκεϊ ἐν τῶ πρυτανηίω πρὸς ἀνδρὸς αὐτομόλου μὲν τῷ λόγω πολεμίου δε και υποθερμοτέρου τω έργω. τελευτήσαν-39 τος δὲ καὶ Στησαγόρεω τρόπω τοιώδε, ἐνθαῦτα Μιλτιάδεα τὸν Κίμωνος, Στησαγόρεω δὲ τοῦ τελευτήσαντος άδελφεόν, καταλαμψόμενον τὰ πρήγματα ἐπὶ Χερσονήσου ἀποστέλλουσι τριήρεϊ οἱ Πεισιστρατίδαι, οί 5 μιν καὶ ἐν ᾿Αθήνησι ἐποίευν εὖ ώς οὐ συνειδότες δῆθεν τοῦ πατρὸς Κίμωνος αὐτοῦ τὸν θάνατον, τὸν ἐγώ ἐν άλλφ λόγφ σημανέω ώς έγένετο. Μιλτιάδης δὲ ἀπικόμενος ες τὴν Χερσόνησον εἶχε κατ' οἴκους, τὸν ἀδελ10 φεὸν Στησαγόρεα δηλαδὴ ἐπιτιμέων. οἱ δὲ Χερσονησῖται πυνθανόμενοι ταῦτα συνελέχθησαν ἀπὸ πασέω:
τῶν πολίων οἱ δυναστεύοντες πάντοθεν, κοινῷ δὲ στολῷ
ἀπικόμενοι ὡς συλλυπηθησόμενοι ἐδέθησαν ὑπ' αὐτοῦ.
Μιλτιάδης τε δὴ ἴσχει τὴν Χερσόνησον, πεντακοσίους
15 βόσκων ἐπικούρους, καὶ γαμέει 'Ολόρου τοῦ Θρηίκων
βασιλέος τὴν θυγατέρα 'Ηγησιπύλην.

Miltiades and the Scyths; his Flight to Athens.

40 Ούτος δε ο Κίμωνος Μιλτιάδης νεωστὶ μεν εληλύθεε ές την Χερσόνησον, κατελάμβανε δέ μιν έλθόντα άλλα τῶν καταλαβόντων πρηγμάτων χαλεπώτερα. τρίτφ μεν γαρ έτει προ τούτων Σκύθας εκφεύγει Σκύθαι 5 γαρ οί νομάδες έρεθισθέντες ύπο βασιλέος Δαρείου συνεστράφησαν καὶ ήλασαν μέχρι τῆς Χερσονήσου ταύτης. τούτους ἐπιόντας οὐκ ὑπομείνας ὁ Μιλτιάδης ἔφευγε Χερσόνησον, ες δ οί τε Σκύθαι απαλλάχθησαν καὶ έκείνου Δόλογκοι κατήγαγου όπίσω. ταῦτα μὲν δή 10 τρίτφ ἔτεϊ πρότερον ἐγεγόνεε τῶν τότε μιν κατεχόντων. 41 τότε δὲ πυνθανόμενος είναι τοὺς Φοίνικας ἐν Τενέδω, πληρώσας τριήρεας πέντε χρημάτων τῶν παρεόντων ἀπέπλεε ές τὰς ᾿Αθήνας. καὶ ὥσπερ ὡρμήθη ἐκ Καρδίης πόλιος, ἔπλεε διὰ τοῦ Μέλανος κόλπου παραμεί-5 βετό τε τὴν Χερσόνησον καὶ οἱ Φοίνικές οἱ περιπίπτουσι τήσι νηυσί. αὐτὸς μέν δή Μιλτιάδης σύν τήσι τέσσερσι τῶν νεῶν καταφεύγει ἐς Ἰμβρον, τὴν δέ οἰ πέμπτην των νεων κατείλον διώκοντες οί Φοίνικες. της δὲ νεὸς ταύτης ἔτυχε τῶν Μιλτιάδεω παίδων ὁ πρεσβύ-10 τατος ἄρχων Μητίοχος, οὐκ ἐκ τῆς 'Ολόρου τοῦ Θρήικος έων θυγατρός άλλ' έξ άλλης και τούτον αμα τη νηί είλον οἱ Φοίνικες, καί μιν πυθόμενοι ὡς εἴη Μιλτιάδεω παῖς ἀνήγαγον παρὰ βασιλέα, δοκέοντες χάριτα μεγάλην καταθήσεσθαι, ὅτι δὴ Μιλτιάδης γνώμην ἀπεδέξατο ἐν τοῖσι Ἰωσι πείθεσθαι κελεύων τοῖσι Σκύ-15 θησι, ὅτε οἱ Σκύθαι προσεδέοντο λύσαντας τὴν σχεδίην ἀποπλέειν ἐς τὴν ἐωυτῶν. Δαρεῖος δέ, ὡς οἱ Φοίνικες Μητίοχον τὸν Μιλτιάδεω ἀνήγαγον, ἐποίησε κακὸν μὲν οὐδὲν Μητίοχον, ἀγαθὰ δὲ συχνά· καὶ γὰρ οἰκον καὶ κτῆσιν ἔδωκε καὶ Περσίδα γυναῖκα, ἐκ τῆς 20 οἱ τέκνα ἐγένετο τὰ ἐς Πέρσας κεκοσμέαται. Μιλτιάδης δὲ ἐξ Ἰμβρου ἀπικνέεται ἐς τὰς ᾿Αθήνας.

Ionia again Tributary; Mardonius in Thrace.

Καὶ κατὰ τὸ έτος τοῦτο ἐκ τῶν Περσέων οὐδὲν ἐπὶ 42 πλέον εγένετο τούτων ες νείκος φέρον "Ιωσι, άλλα τάδε μεν γρήσιμα κάρτα τοίσι "Ιωσι εγένετο τούτου τοῦ έτεος. Αρταφέρνης ὁ Σαρδίων υπαρχος μεταπεμψάμενος άγγελους εκ των πολίων συνθήκας σφίσι αὐτοῖσι 5 τούς "Ιωνας ηνάγκασε ποιέεσθαι, ίνα δοσίδικοι είεν καί μη άλληλους φέροιέν τε καὶ ἄγοιεν. ταῦτά τε ηνάγκασε ποιέειν, καὶ τὰς χώρας μετρήσας σφέων κατὰ παρασάγγας, τοὺς καλέουσι οἱ Πέρσαι τὰ τριήκοντα στάδια, κατά δη τούτους μετρήσας φόρους έταξε εκάστοισι, οί 10 κατὰ χώρην διατελέουσι ἔχοντες ἐκ τούτου τοῦ χρόνου αιεί έτι και ές έμε ως ετάχθησαν έξ 'Αρταφέρνεος. έτάγθησαν δὲ σχεδὸν κατὰ ταὐτὰ τὰ καὶ πρότερον εἶχον. καί σφι ταθτα μεν είρηναδα ήν . άμα δε τώ έαρι, των 43 άλλων καταλελυμένων στρατηγών έκ βασιλέος, Μαρδόνιος ὁ Γοβρύεω κατέβαινε ἐπὶ θάλασσαν, στρατὸν πολλον μεν κάρτα πεζον άμα ἀγόμενος πολλον δε ναυτικόν, ήλικίην τε νέος έων και νεωστί γεγαμηκώς 5

βασιλέος Δαρείου θυγατέρα 'Αρτοζώστρην . ἄγων δὲ τὸν στρατὸν τοῦτον ὁ Μαρδόνιος ἐπείτε ἐγένετο ἐν τῆ Κιλικίη, αὐτὸς μὲν ἐπιβὰς ἐπὶ νεὸς ἐκομίζετο ἄμα τῆσι άλλησι νηυσί, στρατιὴν δὲ τὴν πεζὴν άλλοι ἡγεμόνες 10 ήγου ἐπὶ τὸυ Ἑλλήσπουτου. ὡς δὲ παραπλέων τὴν 'Ασίην ἀπίκετο ὁ Μαρδόνιος ἐς τὴν Ἰωνίην, ἐνθαῦτα μέγιστον θωνμα έρέω τοίσι μη ἀποδεκομένοισι Έλλήνων Περσέων τοῖσι έπτὰ 'Οτάνεα γνώμην ἀποδέξασθαι ώς χρεον είη δημοκρατέεσθαι Πέρσας τους γάρ τυ-15 ράννους τῶν Ἰώνων καταπαύσας πάντας ὁ Μαρδόνιος δημοκρατίας κατίστα ές τὰς πόλιας. ταῦτα δὲ ποιήσας ηπείγετο ές τὸν Ἑλλήσποντον. ώς δὲ συνελέχθη μὲν χρημα πολλον νεών συνελέχθη δε και πεζος στρατός πολλός, διαβάντες τησι νηυσί τον Ελλήσποντον έπο-20 ρεύοντο διὰ τῆς Εὐρώπης, ἐπορεύοντο δὲ ἐπί τε Ἐρέ-44 τριαν καὶ 'Αθήνας. αὖται μὲν ὧν σφι πρόσχημα ἦσαν τοῦ στόλου · ἀτὰρ ἐν νόφ ἔχοντες ὅσας ἂν πλείστας δύνωνται καταστρέφεσθαι τῶν Ἑλληνίδων πολίων, τοῦτο μέν δη τησι νηυσί Θασίους οὐδὲ χείρας ἀνταειραμέ-5 νους κατεστρέψαντο, τοῦτο δὲ τῷ πεζῷ Μακεδόνας πρὸς τοίσι ύπάρχουσι δούλους προσεκτήσαντο τὰ γὰρ ἐντὸς Μακεδόνων έθνεα πάντα σφι ην ήδη ύπογείρια γεγονότα. ἐκ μὲν δὴ Θάσου διαβαλόντες πέρην ὑπὸ τὴν ήπειρου ἐκομίζουτο μέχρι 'Ακάνθου, ἐκ δὲ 'Ακάνθου ὁρ-10 μεόμενοι τὸν "Αθων περιέβαλλον. ἐπιπεσὼν δέ σφι περιπλέουσι βορέης ἄνεμος μέγας τε καὶ ἄπορος κάρτα τρηχέως περιέσπε, πλήθει πολλάς των νεων έκβάλλων πρὸς τὸν "Αθων. λέγεται γὰρ κατὰ τριηκοσίας μὲν τῶν νεών τὰς διαφθαρείσας είναι, ὑπὲρ δὲ δύο μυριάδας 15 ἀνθρώπων. ὥστε γὰρ θηριωδεστάτης ἐούσης τῆς θα-

λάσσης ταύτης της περί του "Αθων, οί μεν ύπο των

θηρίων διεφθείροντο άρπαζόμενοι, οι δὲ πρὸς τὰς πέτρας ἀρασσόμενοι · οι δὲ αὐτῶν νέειν οὐκ ἐπιστέατο καὶ κατὰ τοῦτο διεφθείροντο, οι δὲ ρίγει. ὁ μὲν δὴ ναν- 45 τικὸς στρατος οὕτω ἔπρησσε, Μαρδονίω δὲ καὶ τῷ πεζῷ στρατοπεδευομένω ἐν Μακεδονίη νυκτὸς Βρύγοι Θρήικες ἐπεχείρησαν · καί σφεων πολλοὺς φονεύουσι οι Βρύγοι, Μαρδόνιον δὲ αὐτὸν τρωματίζουσι. οὐ μέντοι 5 οὐδὲ αὐτοὶ δουλοσύνην διέφυγον πρὸς Περσέων · οὐ γὰρ δὴ πρότερον ἀπανέστη ἐκ τῶν χωρέων τουτέων Μαρδόνιος πρὶν ἤ σφεας ὑποχειρίους ἐποιήσατο. τούτους μέντοι καταστρεψάμενος ἀπῆγε τὴν στρατιὴν ὀπίσω, ἄτε τῷ πεζῷ τε προσπταίσας πρὸς τοὺς Βρύγους καὶ 10 τῷ ναυτικῷ μεγάλως περὶ "Αθων. οὖτος μέν νυν ὁ στόλος αἰσχρῶς ἀγωνισάμενος ἀπαλλάχθη ἐς τὴν 'Ασίην.

The Thasians Reduced; their Mines.

Δευτέρφ δὲ ἔτεῖ τούτων ὁ Δαρεῖος πρῶτα μὲν Θασί- 46 ους, διαβληθέντας ὑπὸ τῶν ἀστυγειτόνων ὡς ἀπόστασιν μηχανφάτο, πέμψας ἄγγελον ἐκέλευέ σφεας τὸ τεῖχος περιαιρέειν καὶ τὰς νέας ἐς ᾿Αβδηρα κομίζειν. οἱ γὰρ δὴ Θάσιοι, οἰα ὑπὸ Ἱστιαίου τε τοῦ Μιλησίου πολι- 5 ορκηθέντες καὶ προσόδων ἐουσέων μεγαλέων, ἐχρέοντο τοῖσι χρήμασι νέας τε ναυπηγεύμενοι μακρὰς καὶ τεῖχος ἰσχυρότερον περιβαλλόμενοι. ἡ δὲ πρόσοδός σφι ἐγίνετο ἔκ τε τῆς ἡπείρου καὶ ἀπὸ τῶν μετάλλων. ἐκ μέν γε τῶν ἐκ Σκαπτησύλης τῶν χρυσέων μετάλλων 10 τὸ ἐπίπαν ὀγδώκοντα τάλαντα προσήιε, ἐκ δὲ τῶν ἐν αὐτῆ Θάσφ ἐλάσσω μὲν τούτων, συχνὰ δὲ οὕτω ὥστε τὸ ἐπίπαν Θασίοισι ἐοῦσι καρπῶν ἀτελέσι προσήιε ἀπὸ τε τῆς ἡπείρου καὶ τῶν μετάλλων ἔτεος ἑκάστου διηκόσια τάλαντα, ὅτε δὲ τὸ πλεῖστον προσήλθε, τριηκόσια. 15

47 είδον δὲ καὶ αὐτὸς τὰ μέταλλα ταῦτα, καὶ μακρῷ τρο αὐτῶν θωυμασιώτατα τὰ οἱ Φοίνικες ἀνεῦρον οἱ μετὰ Θάσου κτίσαντες τὴν νῆσον ταύτην, ἤτις νῦν ἀπὸ τοῦ Θάσου τούτου τοῦ Φοίνικος τὸ οὔνομα ἔσχε. τὰ δὲ 5 μέταλλα τὰ Φοινικικὰ ταῦτα ἐστὶ τῆς Θάσου μεταξὺ Αἰνύρων τε χώρου καλεομένου καὶ Κοινύρων, ἀντίον δὲ Σαμοθρηίκης, ὄρος μέγα ἀνεστραμμένον ἐν τῆ ζητήσι. τοῦτο μέν νυν ἐστὶ τοιοῦτον. οἱ δὲ Θάσιοι τῷ βασιλέι κελεύσαντι καὶ τὸ τεῖχος τὸ σφέτερον κατεῖλον 10 καὶ τὰς νέας τὰς πάσας ἐκόμισαν ἐς ᾿Αβδηρα.

Heralds Demand Submission from Hellas; Action of Aegina.

- 48 Μετὰ δὲ τοῦτο ἀπεπειρᾶτο ὁ Δαρεῖος τῶν Ἑλλήνων ὅ τι ἐν νόῷ ἔχοιεν, κότερα πολεμέειν ἑωυτῷ ἢ παραδιδόναι σφέας αὐτούς. διέπεμπε ὧν κήρυκας ἄλλους ἄλλη τάξας ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, κελεύων αἰτέειν βασιλέι γῆν ὅτε καὶ ὕδωρ. τούτους μὲν δὴ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἔπεμπε, ἄλλους δὲ κήρυκας διέπεμπε ἐς τὰς ἑωυτοῦ δασμοφόρους πόλιας τὰς παραθαλασσίους, κελεύων νέας τε μα-
- 49 κρὰς καὶ ἱππαγωγὰ πλοῖα ποιέεσθαι. οὖτοί τε δὴ παρεσκευάζοντο ταῦτα, καὶ τοῖσι ἤκουσι ἐς τὴν Ἑλλάδα κήρυξι πολλοὶ μὲν ἠπειρωτέων ἔδοσαν τὰ προΐσχετο αἰτέων ὁ Πέρσης, πάντες δὲ νησιῶται ἐς τοὺς ἀπικοίατο 5 αἰτήσοντες. οἴ τε δὴ ἄλλοι νησιῶται διδοῦσι γῆν τε καὶ ὕδωρ Δαρείω καὶ δὴ καὶ Αἰγινῆται. ποιήσασι δέ σφι ταῦτα ἰθέως ᾿Αθηναῖοι ἐπεκέατο, δοκέοντές τε ἐπὶ σφίσι ἔχοντας τοὺς Αἰγινήτας δεδωκέναι ὡς ἄμα τῷ Πέρση ἐπὶ σφέας στρατεύωνται, καὶ ἄσμενοι προφάσιος ἐπετολάβοντο, φοιτέοντές τε ἐς τὴν Σπάρτην κατηγόρεον τῶν Αἰγινητέων τὰ πεποιήκοιεν προδόντες τὴν Ἑλλάδα.

50 πρός ταύτην δὲ τὴν κατηγορίην Κλεομένης ὁ 'Αναξαν-

δρίδεω βασιλεύς έων Σπαρτιητέων διέβη ες Αἴγιναν, βουλόμενος συλλαβεῖν Αἰγινητέων τοὺς αἰτιωτάτους. ώς δὲ ἐπειρᾶτο συλλαμβάνων, ἄλλοι τε δὴ ἐγίνοντο αὐτῷ ἀντίξοοι τῶν Αἰγινητέων, ἐν δὲ δὴ καὶ Κριὸς ὁ 5 Πολυκρίτου μάλιστα, ὸς οὐκ ἔφη αὐτὸν οὐδένα ἄξειν χαίροντα Αἰγινητέων ἄνευ γάρ μιν Σπαρτιητέων τοῦ κοινοῦ ποιέειν ταῦτα, ὑπ' ᾿Αθηναίων ἀναγνωσθέντα χρήμασι ἄμα γὰρ ἄν μιν τῷ ἐτέρῷ βασιλέι ἐλθόντα συλλαμβάνειν. ἔλεγε δὲ ταῦτα ἐξ ἐπιστολῆς τῆς Δημαρή-10 του. Κλεομένης δὲ ἀπελαυνόμενος ἐκ τῆς Αἰγίνης εἴρετο τὸν Κριὸν ὅ τι οἱ εἴη τὸ οὔνομα ὁ δὲ οἱ τὸ ἐὸν ἔφρασε. ὁ δὲ Κλεομένης πρὸς αὐτὸν ἔφη · "ἢ δὴ νῦν καταχαλκοῦ, ὅ κριέ, τὰ κέρεα, ὡς συνοισόμενος μεγάλῷ κακῷ."

Origin of the Spartan Kings, and the Double Royalty.

Έν δὲ τῆ Σπάρτη τοῦτον τὸν χρόνον ὑπομένων Δη- 51 μάρητος ὁ ᾿Αρίστωνος διέβαλλε τὸν Κλεομένεα, ἐων βασιλεύς καὶ οὖτος Σπαρτιητέων, οἰκίης δὲ τῆς ὑποδεεστέρης, κατ' άλλο μεν οὐδεν ὑποδεεστέρης (ἀπὸ γὰρ τοῦ αὐτοῦ γεγόνασι), κατὰ πρεσβυγενείην δέ κως τετί- 5 μηται μάλλον ή Εύρυσθένεος. Λακεδαιμόνιοι γάρ όμο- 52 λογέοντες οὐδενὶ ποιητῆ λέγουσι αὐτὸν 'Αριστόδημον τὸν Αριστομάγου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ Τλλου βασιλεύοντα άγαγείν σφέας ές ταύτην την χώρην την νυν έκτέαται, άλλ' οὐ τοὺς 'Αριστοδήμου παίδας. μετὰ δὲ χρόνον οὐ 5 πολλον 'Αριστοδήμω τεκείν την γυναίκα, τη οὔνομα εἶναι 'Αργείην' θυγατέρα δὲ αὐτὴν λέγουσι εἶναι Αὐτεσίωνος του Τισαμενού του Θερσάνδρου του Πολυνείκεος ταύτην δη τεκείν δίδυμα, ἐπιδόντα δὲ τὸν 'Αριστόδημον τὰ τέκνα νούσφ τελευτᾶν. Λακεδαιμονίους 10 δέ τους τότε έόντας βουλευσαι κατά νόμον βασιλέα των

παίδων τον πρεσβύτερον ποιήσασθαι. οὔκων δή σφεας έχειν δκότερον έλωνται ώστε καὶ δμοίων καὶ ἴσων ἐόντων · οὐ δυναμένους δὲ γνῶναι, ἡ καὶ πρὸ τούτου, ἐπει-15 ρωτάν τὴν τεκοῦσαν. τὴν δὲ οὐδὲ αὐτὴν φάναι διαγινώσκειν. είδυῖαν μεν καὶ τὸ κάρτα λέγειν ταῦτα, βουλομένην δὲ εἴ κως ἀμφότεροι γενοίατο βασιλέες. τούς ὧν δη Λακεδαιμονίους ἀπορέειν, ἀπορέοντας δὲ πέμπειν ές Δελφούς επειρησομένους ὅ τι χρήσωνται τῷ 20 πρήγματι. την δε Πυθίην κελεύειν σφέας άμφότερα τὰ παιδία ἡγήσασθαι βασιλέας, τιμᾶν δὲ μᾶλλον τὸν γεραίτερου. την μεν δη Πυθίην ταῦτά σφι ἀνελεῖν, τοῖσι δε Λακεδαιμονίοισι ἀπορέουσι οὐδεν ήσσον ὅκως ἐξεύρωσι αὐτῶν τὸν πρεσβύτερον, ὑποθέσθαι ἄνδρα Μεσ-25 σήνιον τῷ οὔνομα εἶναι Πανίτην· ὑποθέσθαι δὲ τοῦτον τὸν Πανίτην τάδε τοῖσι Λακεδαιμονίοισι, φυλάξαι τὴν γειναμένην ὄκότερον τῶν παιδίων πρότερον λούει καὶ σιτίζει · καὶ ἢν μέν κατὰ ταὐτὰ φαίνηται αἰεὶ ποιεῦσα, τούς δὲ πᾶν έξειν ὅσον τι καὶ δίζηνται καὶ θέλουσι 30 έξευρείν, ην δε πλανάται καὶ ἐκείνη, ἐναλλάξ ποιεύσα. δηλά σφι έσεσθαι ώς οὐδὲ ἐκείνη πλέον οὐδὲν οἶδε. έπ' άλλην τε τραπέσθαι σφέας όδόν. Ενθαῦτα δη τούς Σπαρτιήτας κατά τὰς τοῦ Μεσσηνίου ὑποθήκας φυλάξαντας την μητέρα των 'Αριστοδήμου παίδων λαβείν 35 κατά ταὐτά τιμώσαν τὸν πρότερον καὶ σίτοισι καὶ λουτροίσι, ούκ είδυίαν τῶν είνεκεν ἐφυλάσσετο. λαβόντας δὲ τὸ παιδίον τὸ τιμώμενον πρὸς τῆς γειναμένης ὡς έὸν πρότερον τρέφειν ἐν τῷ δημοσίφ καί οἱ οὔνομα τεθήναι Εὐρυσθένεα, τῷ δὲ Προκλέα. τούτους ἀνδρω-40 θέντας αὐτούς τε ἀδελφεοὺς ἐόντας λέγουσι διαφόρους είναι τὸν πάντα χρόνον τῆς ζόης ἀλλήλοισι, καὶ τοὺς

ἀπὸ τούτων γενομένους ώσαύτως διατελέειν.

Ταθτα μεν Λακεδαιμόνιοι λέγουσι μοθνοι Ελλήνων 53 τάδε δὲ κατὰ τὰ λεγόμενα ὑπ' Ἑλλήνων ἐγὰ γράφω, τούτους τοὺς Δωριέων βασιλέας μέχρι μὲν δὴ Περσέος τοῦ Δανάης, τοῦ θεοῦ ἀπεόντος, καταλεγομένους ὀρθώς ύπ' Έλλήνων καὶ ἀποδεικνυμένους ώς εἰσὶ "Ελληνες 5 ήδη γάρ τηνικαῦτα ἐς "Ελληνας οὖτοι ἐτέλεον. ἔλεξα δὲ μέχρι Περσέος τοῦδε είνεκα, ἀλλ' οὐκ ἀνέκαθεν ἔτι έλαβον, ὅτι οὐκ ἔπεστι ἐπωνυμίη Περσέι οὐδεμία πατρὸς θνητοῦ, ὥσπερ Ἡρακλέι ᾿Αμφιτρύων. ἤδη ὧν ὀρθώ λόγω χρεομένω μέχρι Περσέος όρθως εἴρηταί μοι · ἀπὸ 10 δε Δανάης της 'Ακρισίου καταλέγοντι τους ἄνω αἰεὶ πατέρας αὐτῶν φαινοίατο ἂν ἐόντες οἱ τῶν Δωριέων ήγεμόνες Αἰγύπτιοι ίθαγενέες. ταῦτα μέν νυν κατὰ τὰ 54 Έλληνες λέγουσι γεγενεηλόγηται δς δε δ παρά Περσέων λόγος λέγεται, αὐτὸς ὁ Περσεὺς ἐων 'Ασσύριος ἐγένετο "Ελλην, άλλ' οὐκ οἱ Περσέος πρόγονοι τοὺς δὲ 'Ακρισίου γε πατέρας όμολογέοντας κατ' οἰκηιότητα Περσέι 5 οὐδέν, τούτους δὲ εἶναι, κατά περ "Ελληνες λέγουσι, Αίγυπτίους. καὶ ταῦτα μέν νυν περὶ τούτων εἰρήσθω. 55 ο τι δε εόντες Αιγύπτιοι καὶ ο τι ἀποδεξάμενοι ελαβον τὰς Δωριέων βασιληίας, ἄλλοισι γὰρ περὶ αὐτῶν εἴρηται, ἐάσομεν αὐτά· τὰ δὲ ἄλλοι οὐ κατελάβοντο, τούτων μνήμην ποιήσομαι.

Prerogatives of the Spartan Kings.

Γέρεά τε δὴ τάδε τοῖσι βασιλεῦσι Σπαρτιῆται δεδώ- 56 κασι, ἰρωσύνας δύο, Διός τε Λακεδαίμονος καὶ Διὸς οὐρανίου, καὶ πόλεμον ἐκφέρειν ἐπ' ἢν ἂν βούλωνται χώρην, τούτου δὲ μηδένα εἶναι Σπαρτιητέων διακωλυτήν, εἰ δὲ μή, αὐτὸν ἐν τῷ ἄγεϊ ἐνέχεσθαι. στρατευο- 5 μένων δὲ πρώτους ἰέναι τοὺς βασιλέας, ὑστάτους δὲ

9

άπιέναι. έκατὸν δὲ ἄνδρας λογάδας ἐπὶ στρατιῆς φυλάσσειν αὐτούς · προβάτοισι δὲ χρᾶσθαι ἐν τῆσι έξοδίησι οκόσοισι αν ων εθέλωσι, των δε θυομένων 10 πάντων τὰ δέρματά τε καὶ τὰ νῶτα λαμβάνειν σφέας. 57 ταῦτα μὲν τὰ ἐμπολέμια, τὰ δὲ ἄλλα τὰ εἰρηναῖα κατὰ τάδε σφι δέδοται. ην θυσίη τις δημοτελής ποιέηται, πρώτους έπὶ τὸ δείπνον ίζειν τοὺς βασιλέας, καὶ ἀπὸ τούτων πρώτον ἄρχεσθαι διπλήσια νέμοντας έκατέρω 5τὰ πάντα ἢ τοῖσι ἄλλοισι δαιτυμόνεσι καὶ σπονδαρχίας είναι τούτων καὶ τῶν τυθέντων τὰ δέρματα. νεομηνίας δε ανα πάσας και εβδόμας ίσταμένου του μηνὸς δίδοσθαι ἐκ τοῦ δημοσίου ἱρήιον τέλεον ἐκατέρω ές 'Απόλλωνος καὶ μέδιμνον άλφίτων καὶ οἴνου τετάρ-10 την Λακωνικήν, καὶ ἐν τοῖσι ἀγῶσι πᾶσι προεδρίας έξαιρέτους. καὶ προξείνους ἀποδεικνύναι τούτοισι προσκείσθαι τούς αν εθέλωσι των αστων, καὶ Πυθίους αίρέεσθαι δύο έκάτερον. οί δὲ Πύθιοι εἰσὶ θεοπρόποι ἐς Δελφούς, σιτεόμενοι μετά των βασιλέων τά δημόσια. 15 μη έλθουσι δὲ τοισι βασιλεύσι ἐπὶ τὸ δείπνον ἀποπέμπεσθαί σφι ές τὰ οἰκία ἀλφίτων τε δύο χοίνικας έκατέρω καὶ οἴνου κοτύλην, παρεοῦσι δὲ διπλήσια πάντα δίδοσθαι · τωυτό δὲ τοῦτο καὶ πρὸς ἰδιωτέων κληθέντας έπὶ δείπνον τιμάσθαι. τὰς δὲ μαντηίας τὰς γινο-20 μένας τούτους φυλάσσειν, συνειδέναι δὲ καὶ τοὺς Πυθίους. δικάζειν δὲ μούνους τοὺς βασιλέας τοσάδε μοῦνα, πατρούγου τε παρθένου πέρι, ές τὸν ἱκνέεται ἔγειν, ην μή περ ό πατηρ αὐτην ἐγγυήση, καὶ όδῶν δημοσιέων πέρι. καὶ ἤν τις θετὸν παῖδα ποιέεσθαι ἐθέλη, βασι-25 λέων εναντίον ποιέεσθαι. καὶ παρίζειν βουλεύουσι τοίσι γέρουσι, ἐοῦσι δυῶν δέουσι τριήκοντα · ἡν δὲ μὴ έλθωσι, τοὺς μάλιστά σφι τῶν γερόντων προσήκοντας

ἔχειν τὰ τῶν βασιλέων γέρεα, δύο ψήφους τιθεμένους, τρίτην δὲ τὴν έωυτῶν.

Honors after Death; Customs Similar to Persian and Egyptian.

Ταθτα μέν ζωσι τοίσι βασιλεθσι δέδοται έκ τοθ 58 κοινού των Σπαρτιητέων, ἀποθανούσι δὲ τάδε. ἱππέες περιαγγέλλουσι τὸ γεγονὸς κατὰ πᾶσαν τὴν Λακωνικήν, κατά δὲ τὴν πόλιν γυιαίκες περιιούσαι λέβητα κροτέουσι. ἐπεὰν ὧν τοῦτο γίνηται τοιοῦτο, ἀνάγκη ἐξ οἰκίης 5 έκάστης έλευθέρους δύο καταμιαίνεσθαι, ἄνδρα τε καὶ γυναϊκα· μή ποιήσασι δὲ τοῦτο ζημίαι μεγάλαι ἐπικέαται. νόμος δε τοίσι Λακεδαιμονίοισι κατά των βασιλέων τούς θανάτους έστὶ ώυτὸς καὶ τοῖσι βαρβάροισι τοῖσι έν τῆ 'Ασίη· τῶν γὰρ ὧν βαρβάρων οἱ πλεῦνες τῷ αὐτῷ νόμφ 10 γρέονται κατά τους θανάτους των βασιλέων. ἐπεὰν γαρ αποθάνη βασιλεύς Λακεδαιμονίων, έκ πάσης δεί Λακεδαίμονος, χωρίς Σπαρτιητέων, ἀριθμῶ τῶν περιοίκων αναγκαστούς ές τὸ κήδος ίέναι. τούτων ων καὶ των είλωτέων καὶ αὐτων Σπαρτιητέων ἐπεὰν συλ-15 λεχθέωσι ές τωυτὸ πολλαὶ χιλιάδες σύμμιγα τῆσι γυναιξί, κόπτονταί τε τὰ μέτωπα προθύμως καὶ οἰμωγῆ διαχρέονται ἀπλέτφ, φάμενοι τὸν ὕστατον αἰεὶ ἀπογενόμενον των βασιλέων, τούτον δη γενέσθαι άριστον. δς δ' αν εν πολέμω των βασιλέων αποθάνη, τούτω δε 20 είδωλον σκευάσαντες έν κλίνη εθ έστρωμένη έκφέρουσι. έπεὰν δὲ θάψωσι, ἀγορὴ δέκα ἡμερέων οὐκ ἴσταταί σφι οὐδ' ἀρχαιρεσίη συνίζει, ἀλλὰ πενθέουσι ταύτας τὰς ἡμέρας.

Συμφέρονται δὲ ἄλλο οὖτοι τόδε τοῖσι Πέρσησι. **59** ἐπεὰν ἀποθανόντος τοῦ βασιλέος ἄλλος ἐνίστηται βασιλεύς, οὖτος ὁ ἐσιὼν ἐλευθεροῖ ὅστις τι Σπαρτιητέων τῷ βασιλέι ἢ τῷ δημοσίῳ ἄφειλε· ἐν δ' αὖ Πέρσησι ὁ κατ· 5 ιστάμενος βασιλεὺς τὸν προοφειλόμενον φόρον μετίει 60 τῆσι πόλισι πάσησι. συμφέρονται δὲ καὶ τάδε Αἰγυπτίοισι Λακεδαιμόνιοι. οἱ κήρυκες αὐτῶν καὶ αὐληταὶ καὶ μάγειροι ἐκδέκονται τὰς πατρωίας τέχνας, καὶ αὐλητής τε αὐλητέω γίνεται καὶ μάγειρος μαγείρου καὶ κῆρυξ 5 κήρυκος· οὐ κατὰ λαμπροφωνίην ἐπιτιθέμενοι ἄλλοι σφέας παρακληίουσι, ἀλλὰ κατὰ τὰ πάτρια ἐπιτελέουσι.

Story of Ariston and the Birth of Demaratus.

61 Ταθτα μεν δη ουτω γίνεται. τότε δε τον Κλεομένεα έόντα έν τη Αίγίνη καὶ κοινά τη Έλλάδι άγαθά προεργαζόμενον ὁ Δημάρητος διέβαλε, οὐκ Αἰγινητέων ούτω κηδόμενος ώς φθόνφ καὶ ἄγη χρεόμενος. Κλεο-5 μένης δε νοστήσας ἀπ' Αίγίνης εβούλευε τον Δημάρητον παθσαι της βασιληίης, διά πρηγμα τοιόνδε ἐπίβασιν ές αὐτὸν ποιεύμενος. Αρίστωνι βασιλεύοντι έν Σπάρτη καὶ γήμαντι γυναῖκας δύο παῖδες οὐκ ἐγίνοντο. καὶ οὐ γὰρ συνεγινώσκετο αὐτὸς τούτων είναι αἴτιος, 10 γαμέει τρίτην γυναϊκα · ὧδε δὲ γαμέει. ἢν οἱ φίλος τῶν Σπαρτιητέων ἀνήρ, τῷ προσεκέετο τῶν ἀστῶν μάλιστα ό 'Αρίστων. τούτω τῷ ἀνδρὶ ἐτύγχανε ἐοῦσα γυνὴ καλλίστη μακρώ των έν Σπάρτη γυναικών, καὶ ταῦτα μέντοι καλλίστη έξ αἰσχίστης γενομένη. ἐοῦσαν γάρ μιν 15 τὸ εἶδος φλαύρην ή τροφὸς αὐτῆς, οἶα ἀνθρώπων τε ὀλβίων θυγατέρα καὶ δυσειδέα ἐοῦσαν, πρὸς δὲ καὶ ὁρέουσα τούς γονέας συμφορήν τὸ είδος αὐτής ποιευμένους, ταῦτα εκαστα μαθοῦσα ἐπιφράζεται τοιάδε. ἐφόρεε αὐτὴν ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην ἐς τὸ τῆς Ἑλένης ἱρόν. τὸ δ' 20 έστὶ ἐν τῆ Θεράπνη καλεομένη ὅπερθε τοῦ Φοιβηίου

ίρου. δκως δὲ ἐνείκειε ἡ τροφός, πρός τε τὤγαλμα ίστα καὶ ελίσσετο τὴν θεὸν ἀπαλλάξαι τῆς δυσμορφίης τὸ παιδίου. καὶ δή κοτε ἀπιούση ἐκ τοῦ ἱροῦ τῆ τροφῶ γυναῖκα λέγεται ἐπιφανῆναι, ἐπιφανεῖσαν δὲ ἐπείρεσθαί μιν δ τι φέρει έν τη άγκάλη, καὶ τὴν φράσαι 25 ώς παιδίον φορέει, την δε κελευσαί οι δέξαι, την δε ου φάναι · ἀπειρησθαι γάρ οί ἐκ τῶν γειναμένων μηδενὶ έπιδεικνύναι την δε πάντως έωυτη κελεύειν επιδέξαι. όρέουσαν δὲ τὴν γυναϊκα περὶ πολλοῦ ποιευμένην ἰδέσθαι, ούτω δή την τροφον δέξαι το παιδίον την δε κατα- 30 ψῶσαν τοῦ παιδίου τὴν κεφαλὴν εἶπαι ὡς καλλιστεύσει πασέων τῶν ἐν Σπάρτη γυναικῶν. ἀπὸ μὲν δὴ ταύτης της ημέρης μεταπεσείν το είδος. γαμέει δε δή μιν ές γάμου ώρην ἀπικομένην "Αγητος ὁ 'Αλκείδεω, οὖτος δὴ ό του 'Αρίστωνος φίλος. τον δὲ 'Αρίστωνα ἔκνιζε ἄρα 62 της γυναικός ταύτης δ έρως μηχανάται δη τοιάδε. αὐτός τε τῶ έταίρω, τοῦ ἦν ἡ γυνὴ αὕτη, ὑποδέκεται δωτίνην δώσειν των έωυτου πάντων έν, το αν αυτος έκεινος έληται, και τὸν έταιρον έωυτῷ ἐκέλευε ὡσαύτως 5 την δμοίην διδόναι. δ δε οὐδεν φοβηθείς άμφὶ τη γυναικί, δρέων ἐοῦσαν καὶ ᾿Αρίστωνι γυναῖκα, καταινέει ταῦτα · ἐπὶ τούτοισι δὲ ὅρκους ἐπήλασαν. μετὰ δὲ αὐτός τε ο 'Αρίστων έδωκε τοῦτο, ὅ τι δὴ ἦν, τὸ εἵλετο των κειμηλίων των 'Αρίστωνος ὁ "Αγητος, καὶ αὐτὸς 10 την όμοίην ζητέων φέρεσθαι παρ' έκείνου, ένθαῦτα δη τοῦ εταίρου τὴν γυναϊκα ἐπειρᾶτο ἀπάγεσθαι. ὁ δὲ πλὴν τούτου μούνου τὰ ἄλλα ἔφη καταινέσαι · ἀναγκαζόμενος μέντοι τῷ τε ὅρκφ καὶ τῆς ἀπάτης τῆ παραγωγῆ ἀπίει ἀπάνεσθαι. οὕτω μὲν δὴ τὴν τρίτην ἐσηγάγετο γυναῖκα 63 ό 'Αρίστων, την δευτέρην ἀποπεμψάμενος. ἐν δέ οί γρόνω ελάσσονι καὶ οὐ πληρώσασα τοὺς δέκα μῆνας ή

γυνη αθτη τίκτει τοθτον δη τον Δημάρητον. καί τίς 5οί τῶν οἰκετέων ἐν θώκω κατημένω μετὰ τῶν ἐφόρων έξαγγέλλει ως οί παις γέγονε. ό δὲ ἐπιστάμενός τε τὸν γρόνον τω ήγάγετο την γυναίκα και έπι δακτύλων συμβαλλόμενος τους μήνας, είπε ἀπομόσας, "οὐκ αν έμὸς εἴη." τοῦτο ἤκουσαν μὲν οἱ ἔφοροι, πρῆγμα μέν-10 τοι οὐδὲν ἐποιήσαντο τὸ παραυτίκα. ὁ δὲ παῖς ηὔξετο, καὶ τῶ ᾿Αρίστωνι τὸ εἰρημένον μετέμελε · παίδα γὰρ τὸν Δημάρητον ές τὰ μάλιστά οἱ ἐνόμισε εἶναι. Δημάρητον δὲ αὐτῶ οὔνομα ἔθετο διὰ τόδε. πρότερον τούτων πανδημεί Σπαρτιήται 'Αρίστωνι, ώς ανδρί εὐδοκιμέοντι 15 διὰ πάντων δὴ τῶν βασιλέων τῶν ἐν Σπάρτη γενο-64 μένων, άρην έποιήσαντο παίδα γενέσθαι. διά τοῦτο μέν οί τὸ οὔνομα Δημάρητος ἐτέθη · γρόνου δὲ προϊόντος 'Αρίστων μεν ἀπέθανε, Δημάρητος δε ἔσχε την βασιληίην. ἔδεε δέ, ώς οἶκε, ἀνάπυστα γενόμενα ταῦτα 5 καταπαθσαι Δημάρητον της βασιληίης · δι' & Κλεομένεϊ διεβλήθη μεγάλως πρότερόν τε δ Δημάρητος ἀπαγαγών την στρατιήν έξ Έλευσινος, και δή και τότε έπ' Αίγινητέων τους μηδίσαντας διαβάντος Κλεομένεος.

Demaratus Accused of Illegitimacy and Deposed.

65 'Ορμηθεὶς ὧν ἀποτίνυσθαι ὁ Κλεομένης συντίθεται Λευτυχίδη τῷ Μενάρεος τοῦ 'Αγιος, ἐόντι οἰκίης τῆς αὐτῆς Δημαρήτῳ, ἐπ' ῷ τε, ἢν αὐτὸν καταστήση βασιλέα ἀντὶ Δημαρήτου, ἔψεταί οἱ ἐπ' Αἰγινήτας. ὁ δὲ 5 Λευτυχίδης ἢν ἐχθρὸς τῷ Δημαρήτῳ μάλιστα γεγονὼς διὰ πρῆγμα τοιόνδε. ἀρμοσαμένου Λευτυχίδεω Πέρκαλον τὴν Χίλωνος τοῦ Δημαρμένου θυγατέρα, ὁ Δημάρητος ἐπιβουλεύσας ἀποστερέει Λευτυχίδεα τοῦ γάμου, φθάσας αὐτὸς τὴν Πέρκαλον ἀρπάσας καὶ σχὼν γυναῖκα.

κατὰ τοῦτο μὲν τῷ Λευτυχίδη ἡ ἔχθρη ἡ ἐς τὸν Δημά-10 ρητον έγεγόνεε, τότε δὲ ἐκ τῆς Κλεομένεος προθυμίης ό Λευτυχίδης κατόμνυται Δημαρήτω, φας αὐτὸν οὐκ ίκνεομένως βασιλεύειν Σπαρτιητέων οὐκ ἐόντα παίδα Αρίστωνος. μετά δὲ τὴν κατωμοσίην ἐδίωκε ἀνασώζων έκεινο τὸ έπος, τὸ εἶπε ᾿Αρίστων τότε ὅτε οἱ ἐξήγγειλε 15 ό οἰκέτης παίδα γεγονέναι, ό δὲ συμβαλόμενος τοὺς μήνας ἀπώμοσε, φὰς οὐκ έωυτοῦ μιν εἶναι. τούτου δὴ έπιβατεύων του δήματος ο Λευτυχίδης απέφαινε τον Δημάρητον οὔτε έξ 'Αρίστωνος γεγονότα οὔτε ίκνευμένως βασιλεύοντα Σπάρτης, τούς ἐφόρους μάρτυρας 20 παρεχόμενος κείνους οὶ τότε ἐτύγχανον πάρεδροί τε έόντες καὶ ἀκούσαντες ταῦτα ᾿Αρίστωνος. τέλος δὲ ἐόν-66 των περί αὐτῶν νεικέων, ἔδοξε Σπαρτιήτησι ἐπείρεσθαι τὸ γρηστήριον τὸ ἐν Δελφοῖσι εἰ ᾿Αρίστωνος εἴη παῖς ὁ Δημάρητος. ἀνοίστου δὲ γενομένου ἐκ προνοίης τῆς Κλεομένεος ες την Πυθίην, ενθαθτα προσποιέεται Κλεο- 5 μένης Κόβωνα τὸν 'Αριστοφάντου, ἄνδρα ἐν Δελφοῖσι δυναστεύοντα μέγιστον, δ δὲ Κόβων Περίαλλαν την πρόμαντιν ἀναπείθει, τὰ Κλεομένης ἐβούλετο λέγεσθαι, λέγειν. ούτω δή ή Πυθίη ἐπειρωτεόντων τῶν θεοπρόπων έκρινε μὴ ᾿Αρίστωνος εἶναι Δημάρητον παῖδα, 10 ύστέρω μέντοι χρόνω ανάπυστα έγένετο ταῦτα, καὶ Κόβων τε έφυγε εκ Δελφών καὶ Περίαλλα ή πρόμαντις ἐπαύσθη τῆς τιμῆς.

Insult to Demaratus: he Questions his Mother.

Κατὰ μὲν δὴ Δημαρήτου τὴν κατάπαυσιν τῆς βα-67 σιληίης οὕτω ἐγένετο, ἔφευγε δὲ Δημάρητος ἐκ Σπάρ-της ἐς Μήδους ἐκ τοιοῦδε ὀνείδεος. μετὰ τῆς βασιληίης τὴν κατάπαυσιν ὁ Δημάρητος ἦρχε αἰρεθεὶς ἀρχήν.

- 5 ήσαν μεν δή γυμνοπαιδίαι, θεωμένου δε τοῦ Δημαρήτου, ο Λευτυχίδης γεγονως ήδη αὐτὸς βασιλεὺς ἀντ'
 ἐκείνου, πέμψας τὸν θεράποντα ἐπὶ γέλωτί τε καὶ λάσθη
 εἰρώτα τὸν Δημάρητον ὁκοῖόν τι εἴη τὸ ἄρχειν μετὰ τὸ
 βασιλεύειν. ὁ δὲ ἀλγήσας τῷ ἐπειρωτήματι εἶπε φὰς
- 10 αὐτὸς μὲν ἀμφοτέρων ἤδη πεπειρῆσθαι, κεῖνον δὲ οὔ, τὴν μέντοι ἐπειρώτησιν ταύτην ἄρξειν Λακεδαιμονίοισι ἢ μυρίης κακότητος ἢ μυρίης εὐδαιμονίης. ταῦτα δὲ εἴπας καὶ κατακαλυψάμενος ἤιε ἐκ τοῦ θεήτρου ἐς τὰ ἑωυτοῦ οἰκία, αὐτίκα δὲ παρασκευασάμενος ἔθυε τῷ
- 68 Διὶ βοῦν, θύσας δὲ τὴν μητέρα ἐκάλεσε. ἀπικομένη δὲ τἢ μητρὶ ἐσθεὶς ἐς τὰς χεῖράς οἱ τῶν σπλάγχνων κατικέτευε, λέγων τοιάδε. "ὧ μῆτερ, θεῶν σε τῶν τε ἄλλων καταπτόμενος ἰκετεύω καὶ τοῦ ἑρκείου Διὸς 5 τοῦδε, φράσαι μοι τὴν ἀληθείην, τίς μευ ἐστὶ πατὴρ ὀρθῷ λόγῳ. Λευτυχίδης μὲν γὰρ ἔφη ἐν τοῖσι νείκεσι λέγων κυέουσάν σε ἐκ τοῦ προτέρου ἀνδρὸς οὕτω ἐλθεῖν
 - παρὰ ᾿Αρίστωνα · οἱ δὲ καὶ τὸν ματαιότερον λόγον λέγοντες φασί σε ἐλθεῖν παρὰ τῶν οἰκετέων τὸν ὀνοφορ-10 βόν, καὶ ἐμὲ ἐκείνου εἶναι παῖδα. ἐγώ σε ὧν μετέρχομαι τῶν θεῶν εἰπεῖν τὼληθές · οὕτε γάρ, εἴ περ πεποίηκάς
 - τῶν θεῶν είπεῖν τώληθές · οὕτε γάρ, εἴ περ πεποίηκάς τι τῶν λεγομένων, μούνη δὴ πεποίηκας, μετὰ πολλέων δέ · ὅ τε λόγος πολλὸς ἐν Σπάρτη ὡς ᾿Αρίστωνι σπέρμα παιδοποιὸν οὖκ ἐνῆν · τεκεῖν γὰρ ἄν οἱ καὶ τὰς προτέρας 15 γυναῖκας."

Story of Demaratus's Mother.

69 ΄Ο μὲν δὴ τοιαῦτα ἔλεγε, ἡ δὲ ἀμείβετο τοισίδε. " ὅ παῖ, ἐπείτε με λιτῆσι μετέρχεαι εἰπεῖν τὴν ἀληθείην, πᾶν ἐς σὲ κατειρήσεται τὼληθές. ὅς με ἠγάγετο 'Αρίστων ἐς ἑωυτοῦ, νυκτὶ τρίτῃ ἀπὸ τῆς πρώτης ἢλθέ μοι 5 φάσμα εἰδόμενον 'Αρίστωνι, συνευνηθὲν δὲ τοὺς στεφά.

νους τούς είχε έμοι περιετίθεε. και το μεν οιχώκεε, ήκε δὲ μετὰ ταῦτα ᾿Αρίστων. ὡς δέ με εἶδε ἔχουσαν στεφάνους, εἰρώτα τίς εἴη μοι ὁ δούς · ἐγὼ δὲ ἐφάμην ἐκείνον, ό δὲ οὐκ ὑπεδέκετο. ἐγὼ δὲ κατωμνύμην φαμένη αὐτὸν οὐ καλῶς ποιέειν ἀπαρνεόμενον· ὀλίγφ γάρ τι πρότερον 10 έλθόντα καὶ συνευνηθέντα δοῦναί μοι τοὺς στεφάνους, ορέων δέ με κατομνυμένην ο Αρίστων έμαθε ώς θείον είη τὸ πρηγμα. καὶ τοῦτο μὲν οί στέφανοι ἐφάνησαν έόντες έκ τοῦ ήρωίου τοῦ παρὰ τῆσι θύρησι τῆσι αὐλείησι ίδρυμένου, τὸ καλέουσι 'Αστραβάκου· τοῦτο δὲ 15 οί μάντιες τὸν αὐτὸν τοῦτον ήρωα ἀναίρεον εἶναι. οὕτω. δ παῖ, ἔχεις πᾶν, ὅσον τι καὶ βούλεαι πυθέσθαι · ἡ γαρ έκ του ήρωος τούτου γέγονας, καί τοι πατήρ έστι 'Αστράβακος ὁ ἥρως, ἡ 'Αρίστων · ἐν γάρ σε τῆ νυκτὶ ταύτη ἀναιρέομαι. τη δέ σευ μάλιστα κατάπτονται οί 20 έχθροί, λέγοντες ώς αὐτὸς ὁ ᾿Αρίστων, ὅτε αὐτῷ σὺ ηγγέλθης γεγενημένος, πολλών ακουόντων ου φήσειέ σε έωυτοῦ είναι (τὸν γρόνον γάρ, τοὺς δέκα μῆνας, οὐδέκω έξήκειν), αιδρείη των τοιούτων κείνος τοῦτο απέρριψε τὸ ἔπος. τίκτουσι γὰρ γυναῖκες καὶ ἐννεάμηνα καὶ 25 έπτάμηνα, καὶ οὐ πᾶσαι δέκα μῆνας ἐκτελέσασαι· ἐγὼ δὲ σέ, ὦ παῖ, ἐπτάμηνον ἔτεκον. ἔγνω δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Αρίστων οὐ μετὰ πολλον χρόνον ώς ἀνοίη τὸ ἔπος έκβάλοι τοῦτο. λόγους δὲ ἄλλους περὶ γενέσιος τῆς σεωυτοῦ μὴ δέκεο · τὰ γὰρ ἀληθέστατα πάντα ἀκήκοας. 30 έκ δὲ ὀνοφορβῶν αὐτῷ τε Λευτυχίδη καὶ τοῖσι ταῦτα λέγουσι τίκτοιεν αί γυναϊκες παίδας."

Demaratus Escapes from Sparta and Retires into Asia.

Ή μὲν δὴ ταῦτα ἔλεγε, ὁ δὲ πυθόμενός τε τὰ ἐβούλετο 70 καὶ ἐπόδια λαβὼν ἐπορεύετο ἐς Ἦλιν, τῷ λόγῳ φὰς ὡς

ές Δελφούς χρησόμενος τῷ χρηστηρίφ πορεύεται. Λακεδαιμόνιοι δε υποτοπηθέντες Δημάρητον δρησμώ επιχει-5 ρέειν εδίωκον. καί κως έφθη ες Ζάκυνθον διαβάς δ Δημάρητος ἐκ τῆς "Ηλιδος · ἐπιδιαβάντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι αὐτοῦ τε ἄπτοντο καὶ τοὺς θεράποντας αὐτοῦ ἀπαιρέονται. μετὰ δέ, οὐ γὰρ ἐξεδίδοσαν αὐτὸν οἱ Ζακύνθιοι, ενθεύτεν διαβαίνει ες την 'Ασίην παρά βα-10 σιλέα Δαρείον. ο δὲ ὑπεδέξατό τε αὐτὸν μεγαλωστὶ καὶ γην τε καὶ πόλιας ἔδωκε. οὕτω ἀπίκετο ἐς τὴν ᾿Ασίην Δημάρητος καὶ τοιαύτη χρησάμενος τύχη, ἄλλα τε Λακεδαιμονίοισι συχνά έργοισί τε καὶ γνώμησι ἀπολαμπρυνθείς, εν δε δη καὶ 'Ολυμπιάδα σφι άνελόμενος τε-15 θρίππω προσέβαλε, μοῦνος τοῦτο πάντων δὴ τῶν γενομένων βασιλέων έν Σπάρτη ποιήσας.

Fate of Leotychides; Aeginetan Hostages.

71 Λευτυχίδης δὲ ὁ Μενάρεος Δημαρήτου καταπαυσθέντος διεδέξατο την βασιληίην, καί οἱ γίνεται παῖς Ζευξίδημος, τον δη Κυνίσκον μετεξέτεροι Σπαρτιητέων έκάλεον. οὖτος ὁ Ζευξίδημος οὖκ ἐβασίλευσε Σπάρτης. 5 προ Λευτυχίδεω γάρ τελευτά, λιπών παίδα 'Αρχίδημον. Λευτυχίδης δε στερηθείς Ζευξιδήμου γαμέει δευτέρην γυναίκα Εὐρυδάμην την ἐοῦσαν Μενίου ἀδελφεην Διακτορίδεω δὲ θυγατέρα, ἐκ τῆς οἱ ἔρσεν μὲν γίνεται οὐδέν. θυγάτηρ δὲ Λαμπιτώ, τὴν ᾿Αρχίδημος ὁ Ζευξιδήμου 72 γαμέει δόντος αὐτῷ Λευτυχίδεω. οὐ μὲν οὐδὲ Λευτυχίδης κατεγήρα έν Σπάρτη, ἀλλὰ τίσιν τοιήνδε τινὰ Δημαρήτω έξέτισε. ἐστρατήγησε Λακεδαιμονίοισι ἐς Θεσσαλίην, παρεον δέ οἱ πάντα ὑποχείρια ποιήσασθαι ἐδωροδόκησε 5 ἀργύριον πολλόν. ἐπ' αὐτοφώρω δὲ άλοὺς αὐτοῦ ἐν τῶ στρατοπέδω, ἐπικατήμενος χειρίδι πλέη ἀργυρίου, ἔφυγε ἐκ Σπάρτης ὑπὸ δικαστήριον ὑπαχθείς, καὶ τὰ οἰκία οἱ κατεσκάφη · ἔφυγε δὲ ἐς Τεγέην καὶ ἐτελεύτησε ἐν ταύτη. ταῦτα μὲν δὴ ἐγένετο χρόνφ ὕστερον · τότε δὲ ὡς τῷ 73 Κλεομένεϊ ὡδώθη τὸ ἐς τὸν Δημάρητον πρῆγμα, αὐτίκα παραλαβὼν Λευτυχίδεα ἤιε ἐπὶ τοὺς Αἰγινήτας, δεινόν τινά σφι ἔγκοτον διὰ τὸν προπηλακισμὸν ἔχων. οὕτω δὴ οὕτε οἱ Αἰγινῆται, ἀμφοτέρων τῶν βασιλέων ἡκόντων 5 ἐπ' αὐτούς, ἐδικαίευν ἔτι ἀντιβαίνειν, ἐκεῖνοί τε ἐπιλεξάμενοι ἄνδρας δέκα Αἰγινητέων τοὺς πλείστον ἀξίους καὶ πλούτφ καὶ γένεῖ ἦγον, καὶ ἄλλους καὶ δὴ καὶ Κριόν τε τὸν Πολυκρίτου καὶ Κάσαμβον τὸν 'Αριστοκράτεος, οἵ περ εἶχον μέγιστον κράτος · ἀγαγόντες δέ σφεας ἐς γῆν 10 τὴν 'Αττικὴν παραθήκην κατατίθενται ἐς τοὺς ἐχθίστους Αἰγινήτησι 'Αθηναίους.

Cleomenes in Exile; his Return and Suicide.

Μετὰ δὲ ταῦτα Κλεομένεα ἐπάιστον γενόμενον κακο- 74
τεχνήσαντα ἐς Δημάρητον δεῦμα ἔλαβε Σπαρτιητέων,
καὶ ὑπεξέσχε ἐς Θεσσαλίην. ἐνθεῦτεν δὲ ἀπικόμενος ἐς
τὴν 'Αρκαδίην νεώτερα ἔπρησσε πρήγματα, συνιστὰς
τοὺς 'Αρκάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ, ἄλλους τε ὅρκους προσά- 5
γων σφι ἢ μὲν ἔψεσθαί σφεας αὐτῷ τῇ ἂν ἐξηγέηται, καὶ
δὴ καὶ ἐς Νώνακριν πόλιν πρόθυμος ἢν τῶν 'Αρκάδων
τοὺς προεστεῶτας ἀγινέων ἐξορκοῦν τὸ Στυγὸς ὕδωρ.
ἐν δὲ ταύτῃ τῇ πόλι λέγεται εἶναι ὑπ' 'Αρκάδων τὸ
Στυγὸς ὕδωρ, καὶ δὴ καὶ ἔστι τοιόνδε τι · ὕδωρ ὀλίγον 10
φαινόμενον ἐκ πέτρης στάζει ἐς ἄγκος, τὸ δὲ ἄγκος αίμασιῆς τις περιθέει κύκλος. ἡ δὲ Νώνακρις, ἐν τῇ ἡ πηγὴ
αὕτη τυγχάνει ἐοῦσα, πόλις ἐστὶ τῆς 'Αρκαδίης πρὸς
Φενεῷ. μαθόντες δὲ Κλεομένεα Λακεδαιμόνιοι ταῦτα 75
πρήσσοντα, κατῆγον αὐτὸν δείσαντες ἐπὶ τοῦσι αὐτοῦσι

ές Σπάρτην τοίσι καὶ πρότερον ήρχε κατελθόντα δὲ αὐτὸν αὐτίκα ὑπέλαβε μανίη νοῦσος, ἐόντα καὶ πρότερον 5 ύπομαργότερον · ὅκως γάρ τεφ ἐντύχοι Σπαρτιητέων, ένέχραυε ές τὸ πρόσωπον τὸ σκήπτρον. ποιέοντα δὲ αὐτὸν ταῦτα καὶ παραφρονήσαντα ἔδησαν οἱ προσήκοντες εν ξύλω· ὁ δε δεθείς τον φύλακον μουνωθέντα ίδων των άλλων αἰτέει μάχαιραν · οὐ βουλομένου δὲ τὰ 10 πρώτα τοῦ φυλάκου διδόναι ἀπείλεε τά μιν αὖτις ποιήσει, ές δ δείσας τὰς ἀπειλὰς ὁ φύλακος (ἢν γὰρ τῶν τις είλωτέων) διδοί οἱ μάχαιραν. Κλεομένης δὲ παραλαβων τον σίδηρον άργετο έκ των κνημέων έωυτον λωβώμενος επιτάμνων γὰρ κατὰ μῆκος τὰς σάρκας προέ-15 βαινε έκ τῶν κνημέων ἐς τοὺς μηρούς, ἐκ δὲ τῶν μηρῶν ές τε τὰ ἰσχία καὶ τὰς λαπάρας, ἐς ο ἐς τὴν γαστέρα άπίκετο, καὶ ταύτην καταγορδεύων ἀπέθανε τρόπω τοιούτω, ώς μεν οί πολλοί λέγουσι Έλλήνων, ὅτι τὴν Πυθίην

ανέγνωσε τὰ περὶ Δημάρητον λέγειν γενόμενα, ὡς δὲ 20 'Αθηναῖοι μοῦνοι λέγουσι, διότι ἐς 'Ελευσῖνα ἐσβαλὼν ἔκειρε τὸ τέμενος τῶν θεῶν, ὡς δὲ 'Αργεῖοι, ὅτι ἐξ ἰροῦ αὐτῶν τοῦ "Αργου 'Αργείων τοὺς καταφυγόντας ἐκ τῆς μάχης καταγινέων κατέκοπτε καὶ αὐτὸ τὸ ἄλσος ἐν ἀλογίη ἔχων ἐνέπρησε.

Heinous Deed of Cleomenes at Argos.

76 Κλεομένει γὰρ μαντευομένω ἐν Δελφοισι ἐχρήσθη "Αργος αἰρήσειν. ἐπείτε δὲ Σπαρτιήτας ἄγων ἀπίκετο ἐπὶ ποταμὸν 'Ερασινον, ὃς λέγεται ῥέειν ἐκ τῆς Στυμφαλίδος λίμνης τὴν γὰρ δὴ λίμνην ταύτην ἐς χάσμα 5 ἀφανὲς ἐκδιδοῦσαν ἀναφαίνεσθαι ἐν "Αργεϊ, τὸ ἐνθεῦτεν δὲ τὸ ὕδωρ ἤδη τοῦτο ὑπ' 'Αργείων' Ερασινον καλέεσθαι ἀπικόμενος δ' ὧν ὁ Κλεομένης ἐπὶ τὸν ποταμὸν τοῦτον

10

ἐσφαγιάζετο αὐτῷ· καὶ οὐ γὰρ ἐκαλλιέρεε οὐδαμῶς διαβαίνειν μιν, ἄγασθαι μὲν ἔφη τοῦ Ἐρασίνου οὐ προδιδόντος τοὺς πολιήτας, ᾿Αργείους μέντοι οὐδ᾽ ὡς χαιρήσειν. 10
μετὰ δὲ ταῦτα ἐξαναχωρήσας τὴν στρατιὴν κατήγαγε ἐς
Θυρέην, σφαγιασάμενος δὲ τῷ θαλάσσῃ ταῦρον πλοίοισί
σφεας ἤγαγε ἔς τε τὴν Τιρυνθίην χώρην καὶ Ναυπλίην.
᾿Αργεῖοι δὲ ἐβοήθεον πυνθανόμενοι ταῦτα ἐπὶ θάλασσαν ττ
ὡς δὲ ἀγχοῦ μὲν ἐγίνοντο τῆς Τίρυνθος, χώρῳ δὲ ἐν
τούτῳ τῷ κέεται ἡ Σήπεια οὔνομα, μεταίχμιον οὐ μέγα
ἀπολιπόντες ἵζοντο ἀντίοι τοῖσι Λακεδαιμονίοισι. ἐνθαῦτα δὴ οἱ ᾿Αργεῖοι τὴν μὲν ἐκ τοῦ φανεροῦ μάχην οὐκ 5
ἐφοβέοντο, ἀλλὰ μὴ δόλῳ αἰρεθέωσι· καὶ γὰρ δή σφι ἐς
τοῦτο τὸ πρῆγμα εἶχε τὸ χρηστήριον τὸ ἐπίκοινα ἔχρησε
ἡ Πυθίη τούτοισί τε καὶ Μιλησίοισι, λέγον ὧδε·

ἀλλ' ὅταν ἡ θήλεια τὸν ἄρσενα νικήσασα ἐξελάση καὶ κῦδος ἐν ᾿Αργείοισιν ἄρηται, πολλὰς ᾿Αργείων ἀμφιδρυφέας τότε θήσει. ὅς ποτέ τις ἐρέει καὶ ἐπεσσομένων ἀνθρώπων · " δεινὸς ὄφις τριέλικτος ἀπώλετο δουρὶ δαμασθείς."

ταῦτα δὴ πάντα συνελθόντα τοῖσι ᾿Αργείοισι φόβον παρεεῖχε. καὶ δή σφι πρὸς ταῦτα ἔδοξε τῷ κήρυκι τῶν 15 πολεμίων χρᾶσθαι, δόξαν δέ σφι ἐποίευν τοιόνδε ὅκως ὁ Σπαρτιήτης κῆρυξ προσημαίνοι τι Λακεδαιμονίοισι, ἐποίευν καὶ οἱ ᾿Αργεῖοι τὧυτὸ τοῦτο. μαθὼν δὲ ὁ Κλεο-78 μένης ποιεῦντας τοὺς ᾿Αργείους ὁκοῖόν τι ὁ σφέτερος κῆρυξ σημήνειε, παραγγέλλει σφι, ὅταν σημήνη ὁ κῆρυξ ποιέεσθαι ἄριστον, τότε ἀναλαβόντας τὰ ὅπλα χωρέειν ἐς τοὺς ᾿Αργείους. ταῦτα καὶ ἐγένετο ἐπιτελέα ἐκ τῶν 5 Λακεδαιμονίων ἄριστον γὰρ ποιευμένοισι τοῖσι ᾿Αργείοισι ἐκ τοῦ κηρύγματος ἐπεκέατο, καὶ πολλοὺς μὲν ἐφόνευσαν αὐτῶν, πολλῷ δ᾽ ἔτι πλεῦνας ἐς τὸ ἄλσος

τοῦ "Αργου καταφυγόντας περιιζόμενοι ἐφύλασσον. 79 ενθεύτεν δε ό Κλεομένης εποίεε τοιόνδε. έχων αὐτομόλους ἄνδρας καὶ πυνθανόμενος τούτων, έξεκάλεε πέμπων κήρυκα δνομαστί λέγων των 'Αργείων τους έν τω ίρω ἀπεργμένους, έξεκάλεε δὲ φὰς αὐτῶν ἔχειν τὰ ἄποινα. 5 άποινα δέ έστι Πελοποννησίοισι δύο μνέαι τεταγμέναι κατ' ἄνδρα αίχμάλωτον έκτίνειν. κατά πεντήκοντα δή ων των Αργείων ως εκάστους εκκαλεύμενος ο Κλεομένης έκτεινε. ταθτα δέ κως γινόμενα έλελήθεε τους λοιπους τοὺς ἐν τῶ τεμένεῖ · ἄτε γὰρ πυκνοῦ ἐόντος τοῦ ἄλσεος, 10 οὐκ ὥρων οἱ ἐντὸς τοὺς ἐκτὸς ὅ τι ἔπρησσον, πρίν γε δὴ αὐτῶν τις ἀναβὰς ἐπὶ δένδρος κατείδε τὸ ποιεύμενον. 80 οὔκων δὴ ἔτι καλεόμενοι ἐξήισαν. ἐνθαῦτα δὴ ὁ Κλεομένης ἐκέλευε πάντα τινά των είλωτέων περινέειν ύλη τὸ ἄλσος, τῶν δὲ πειθομένων ἐνέπρησε τὸ ἄλσος. καιομένου δὲ ἤδη ἐπείρετο τῶν τινα αὐτομόλων τίνος εἴη 5 θεών τὸ ἄλσος · ὁ δὲ ἔφη "Αργου εἶναι. ὁ δὲ ὡς ἤκουσε, άναστενάξας μέγα εἶπε · "ὧ Απολλον χρηστήριε, η μεγά-

λως με ηπάτηκας φάμενος "Αργος αίρησειν· συμβάλ81 λομαι δ' έξήκειν μοι τὸ χρηστήριον." μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Κλεομένης τὴν μὲν πλέω στρατιὴν ἀπῆκε ἀπιέναι ἐς Σπάρτην, χιλίους δὲ αὐτὸς λαβὼν τοὺς ἀριστέας ἤιε ἐς τὸ "Ηραιον θύσων. βουλόμενον δὲ αὐτὸν θύειν ἐπὶ τοῦ 5 βωμοῦ ὁ ίρεὺς ἀπηγόρενε, φὰς οὐκ ὅσιον εἶναι ξείνω αὐτόθι θύειν. ὁ δὲ Κλεομένης τὸν ἰρέα ἐκέλευε τοὺς εἴλωτας ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ἀπάγοντας μαστιγῶσαι, καὶ αὐτὸς ἔθυσε ποιήσας δὲ ταῦτα ἀπήιε ἐς τὴν Σπάρτην.
82 νοστήσαντα δέ μιν ὑπῆγον οἱ ἐχθροὶ ὑπὸ τοὺς ἐφόρους.

φάμενοί μιν δωροδοκήσαντα οὐκ έλεῖν τὸ "Αργος, παρεὸν εὐπετέως μιν έλεῖν. ὁ δέ σφι ἔλεξε, οὔτε εἰ ψευδόμενος οὔτε εἰ ἀληθέα λέγων, ἔχω σαφηνέως εῖπαι, ἔλεξε δ' ὧν

φάμενος, ἐπείτε δὴ τὸ τοῦ "Αργου ἱρὸν εἶλε, δοκέειν οἱ δ ἐξεληλυθέναι τὸν τοῦ θεοῦ χρησμόν · πρὸς ὧν ταῦτα οὐ δικαιοῦν πειρᾶν τῆς πόλιος, πρίν γε δὴ ἱροῖσι χρήσηται καὶ μάθη εἴτε οἱ ὁ θεὸς παραδιδοῖ εἴτε οἱ ἐμποδῶν ἔστηκε · καλλιερευμένῳ δὲ ἐν τῷ Ἡραίῳ ἐκ τοῦ ἀγάλματος τῶν στηθέων φλόγα πυρὸς ἐκλάμψαι, μαθεῖν δὲ αὐτὸς οὕτω 10 τὴν ἀτρεκείην, ὅτι οὐκ αἰρέει τὸ "Αργος. εἰ μὲν γὰρ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀγάλματος ἐξέλαμψε, αἰρέειν ᾶν κατ' ἄκρης τὴν πόλιν, ἐκ τῶν στηθέων δὲ λάμψαντος πῶν οἱ πεποιῆσθαι ὅσον ὁ θεὸς ἐβούλετο γενέσθαι. ταῦτα δὲ λέγων πιστά τε καὶ οἰκότα ἐδόκεε Σπαρτιήτησι λέγειν, 15 καὶ διέφυγε πολλὸν τοὺς διώκοντας.

Slave-rule at Argos; Cleomenes' Intemperance.

"Αργος δὲ ἀνδρῶν ἐχηρώθη οὕτω ὥστε οἱ δοῦλοι αὐ-83
τῶν ἔσχον πάντα τὰ πρήγματα ἄρχοντές τε καὶ διέποντες,
ἐς ὁ ἐπήβησαν οἱ τῶν ἀπολομένων παίδες. ἔπειτά σφεας
οὖτοι ἀνακτώμενοι ὀπίσω ἐς ἑωυτοὺς τὸ "Αργος ἐξέβαλον · ἐξωθεύμενοι δὲ οἱ δοῦλοι μάχη ἔσχον Τίρυνθα. 5
τέως μὲν δή σφι ἢν ἄρθμια ἐς ἀλλήλους, ἔπειτα δὲ ἐς
τοὺς δούλους ἢλθε ἀνὴρ μάντις Κλέανδρος, γένος ἐὼν
Φιγαλεὺς ἀπ' ᾿Αρκαδίης · οὖτος τοὺς δούλους ἀνέγνωσε
ἐπιθέσθαι τοῖσι δεσπότησι. ἐκ τούτου δὴ πόλεμός σφι ἢν
ἐπὶ χρόνον συχνόν, ἐς ὁ δὴ μόγις οἱ ᾿Αργεῖοι ἐπεκράτησαν. 10

'Αργείοι μέν νυν διὰ ταῦτα Κλεομένεά φασι μανέντα 84 ἀπολέσθαι κακῶς · αὐτοὶ δὲ Σπαρτιῆταί φασι ἐκ δαιμονίου μὲν οὐδενὸς μανῆναι Κλεομένεα, Σκύθησι δὲ ὁμιλήσαντά μιν ἀκρητοπότην γενέσθαι καὶ ἐκ τούτου μανῆναι. Σκύθας γὰρ τοὺς νομάδας, ἐπείτε σφι Δαρείον ἐμβαλείν δ ἐς τὴν χώρην, μετὰ ταῦτα μεμονέναι μιν τίσασθαι, πέμψαντας δὲ ἐς Σπάρτην συμμαχίην τε ποιέεσθαι καὶ

συντίθεσθαι ώς χρεὸν εἴη αὐτοὺς μὲν τοὺς Σκύθας παρὰ Φᾶσιν ποταμὸν πειρᾶν ἐς τὴν Μηδικὴν ἐσβάλλειν, σφέας

- 10 δὲ τοὺς Σπαρτιήτας κελεύειν ἐξ Ἐφέσου ὁρμεομένους ἀναβαίνειν καὶ ἔπειτα ἐς τἀυτὸ ἀπαντᾶν. Κλεομένεα δὲ λέγουσι ἡκύντων τῶν Σκυθέων ἐπὶ ταῦτα ὁμιλέειν σφι μεζόνως, ὁμιλέοντα δὲ μᾶλλον τοῦ ἱκνεομένου μαθεῖν τὴν ἀκρητοποσίην παρ' αὐτῶν · ἐκ τούτου δὲ μανῆναί
- 15 μιν νομίζουσι Σπαρτιήται. ἔκ τε τόσου, ώς αὐτοὶ λέγουσι, ἐπεὰν ζωρότερον βούλωνται πιεῖν, "ἐπισκύθισον" λέγουσι. οὕτω δὴ Σπαρτιήται τὰ περὶ Κλεομένεα λέγουσι· ἐμοὶ δὲ δοκέει τίσιν ταύτην ὁ Κλεομένης Δημαρήτω ἐκτῖσαι.

Aeginetan Hostages; Glaucus and his Money-deposit.

- 85 Τελευτήσαντος δὲ Κλεομένεος ὡς ἐπύθοντο Αἰγινῆται, ἔπεμπον ἐς Σπάρτην ἀγγέλους καταβωσομένους Λευτυχίδεω περὶ τῶν ἐν ᾿Αθήνησι ὁμήρων ἐχομένων. Λακεδαιμόνιοι δὲ δικαστήριον συναγαγόντες ἔγνωσαν περιυβρίσ-
 - 5 θαι Αἰγινήτας ὑπὸ Λευτυχίδεω, καί μιν κατέκριναν ἔκδοτον ἄγεσθαι ἐς Αἴγιναν ἀντὶ τῶν ἐν ᾿Αθήνησι ἐχομένων ἀνδρῶν · μελλόντων δὲ ἄγειν τῶν Αἰγινητέων τὸν Λευτυχίδεα, εἶπέ σφι Θεασίδης ὁ Λεωπρέπεος, ἐων ἐν Σπάρτη δόκιμος ἀνήρ, "τί βουλεύεσθε ποιέειν, ἄνδρες
 - 10 Αίγινηται; τον βασιλέα των Σπαρτιητέων ἔκδοτον γενόμενον ὑπὸ των πολιητέων ἄγειν; εἰ νῦν ὀργῆ χρεόμενοι ἔγνωσαν οὕτω Σπαρτιηται, ὕκως ἐξ ὑστέρης μή τι ὑμῖν, ἡν ταῦτα πρήσσητε, πανώλεθρον κακὸν ἐς τὴν χώρην ἐμβάλωσι." ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Αἰγινηται
- 15 ἔσχουτο τῆς ἀγωγῆς, ὁμολογίη δὲ ἐχρήσαυτο τοιῆδε, ἐπισπόμενου Λευτυχίδεα ἐς ᾿Αθήνας ἀποδοῦναι Αἰγινή-
- 86 τησι τοὺς ἄνδρας. ὡς δὲ ἀπικόμενος Λευτυχίδης ἐς

τὰς 'Αθήνας ἀπαίτεε τὴν παραθήκην, οἱ δ' 'Αθηναῖοι προφάσιας είλκον οὐ βουλόμενοι ἀποδοῦναι, φάντες δύο σφέας έόντας βασιλέας παραθέσθαι καὶ οὐ δικαιοῦν τῶ έτέρφ ἄνευ τοῦ έτέρου ἀποδιδόναι · οὐ φαμένων δὲ ἀπο- 5 δώσειν τῶν ᾿Αθηναίων, ἔλεξέ σφι Λευτυχίδης τάδε · "ὧ 'Αθηναῖοι, ποιέετε μὲν δκότερα βούλεσθε αὐτοί· καὶ γὰρ ἀποδιδόντες ποιέετε ὅσια, καὶ μὴ ἀποδιδόντες τὰ ἐναντία τούτων δκοίον μέντοι τι έν τη Σπάρτη συνηνείνθη γενέσθαι περί παρακαταθήκης, βούλομαι υμίν είπαι. λέγο-10 μεν ήμεις οι Σπαρτιήται γενέσθαι έν τη Λακεδαίμονι κατά τρίτην γενεήν την ἀπ' ἐμέο Γλαῦκον Ἐπικύδεος παίδα. τοῦτον τὸν ἄνδρα φαμὲν τά τε ἄλλα πάντα περιήκειν τὰ πρῶτα, καὶ δὴ καὶ ἀκούειν ἄριστα δικαιοσύνης πέρι πάντων όσοι την Λακεδαίμονα τούτον τον 15 γρόνον οἴκεον. συνενειγθήναι δέ οἱ ἐν γρόνω ίκνευμένω τάδε λέγομεν. ἄνδρα Μιλήσιον ἀπικόμενον ἐς Σπάρτην βούλεσθαί οἱ ἐλθεῖν ἐς λόγους, προϊσχόμενον τοιάδε. είμι μεν Μιλήσιος, ήκω δε της σης, Γλαθκε, βουλόμενος δικαιοσύνης ἀπολαῦσαι. ώς γὰρ δὴ ἀνὰ πᾶσαν μὲν 20 την άλλην Έλλάδα, έν δὲ καὶ περὶ Ἰωνίην της σης δικαιοσύνης ήν λόγος πολλός, έμεωυτώ λόγους έδίδουν καὶ ὅτι ἐπικίνδυνός ἐστι αἰεί κοτε ἡ Ἰωνίη, ἡ δὲ Πελοπόννησος ἀσφαλέως ίδρυμένη, καὶ διότι χρήματα οὐδαμὰ τοὺς αὐτοὺς ἔστι ὁρᾶν ἔχοντας. ταῦτά τε ὧν ἐπιλεγο- 25 μένω και βουλευομένω έδοξέ μοι τὰ ήμίσεα πάσης της οὐσίης ἐξαργυρώσαντα θέσθαι παρὰ σέ, εὖ ἐξεπισταμένω ως μοι κείμενα έσται παρά σοί σόα. σύ δή μοι καὶ τὰ χρήματα δέξαι καὶ τάδε τὰ σύμβολα σῶζε λαβών · δς δ' ἂν ἔχων ταῦτα ἀπαιτέη, τούτω ἀποδοῦναι.' ὁ μὲν δὴ 30 ἀπὸ Μιλήτου ήκων ξείνος τοσαῦτα ἔλεξε, Γλαῦκος δὲ έδέξατο την παρακαταθήκην έπὶ τῷ εἰρημένω λόγω.

χρόνου δὲ πολλοῦ διελθόντος ἦλθον ἐς Σπάρτην τούτου τοῦ παραθεμένου τὰ χρήματα οἱ παιδες, ἐλθόντες δὲ ἐς 35 λόγους τῷ Γλαύκῳ καὶ ἀποδεικνύντες τὰ σύμβολα ἀπαίτεον τὰ χρήματα. ὁ δὲ διωθέετο ἀντυποκρινόμενος τοιάδε· 'οὖτε μέμνημαι τὸ πρῆγμα οὖτε με περιφέρει οὐδὲν εἰδέναι τούτων τῶν ὑμεις λέγετε, βούλομαί τε ἀναμνησθεὶς ποιέειν πᾶν τὸ δίκαιον· καὶ γὰρ εἰ ἔλαβον,

40 ὀρθῶς ἀποδοῦναι, καὶ εἴ γε ἀρχὴν μὴ ἔλαβον, νόμοισι τοῖσι Ἑλλήνων χρήσομαι ἐς ὑμέας. ταῦτα ὧν ὑμῖν ἀναβάλλομαι κυρώσειν ἐς τέταρτον μῆνα ἀπὸ τοῦδε.' οί μὲν δὴ Μιλήσιοι συμφορὴν ποιησάμενοι ἀπαλλάσσοντο ὡς ἀπεστερημένοι τῶν χρημάτων, Γλαῦκος δὲ ἐπορεύετο ἐς

45 Δελφοὺς χρησόμενος τῷ χρηστηρίῳ. ἐπειρωτέοντα δὲ αὐτὸν τὸ χρηστήριον εἰ ὅρκῳ τὰ χρήματα ληίσηται, ἡ Πυθίη μετέρχεται τοισίδε τοῖσι ἔπεσι

Γλαθκ' Έπικυδείδη, το μέν αυτίκα κέρδιον οὕτω ὅρκω νικήσαι καὶ χρήματα ληίσσασθαι.

σμνυ, έπεὶ θάνατός γε καὶ εὔορκον μένει ἄνδρα.

ἀλλ' ὅρκου πάις ἐστίν, ἀνώνυμος, οὐδ' ἔπι χείρες

οὐδὲ πόδες ΄ κραιπνὸς δὲ μετέρχεται, εἰς ὅ κε πάσαν

συμμάρψας ὀλέση γενεήν καὶ οἶκον ἄπαντα.

ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεή μετόπισθεν ἀμείνων.

55 ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος συγγνώμην τὸν θεὸν παραιτέετο αὐτῷ ἴσχειν τῶν ῥηθέντων. ἡ δὲ Πυθίη ἔφη τὸ
πειρηθῆναι τοῦ θεοῦ καὶ τὸ ποιῆσαι ἴσον δύνασθαι.
Γλαῦκος μὲν δὴ μεταπεμψάμενος τοὺς Μιλησίους ξείνους
ἀποδιδοῦ σφι τὰ χρήματα · τοῦ δὲ εἴνεκα ὁ λόγος ὅδε, ὡ
60 ᾿Αθηναῖοι, ὡρμήθη λέγεσθαι ἐς ὑμέας, εἰρήσεται. Γλαύκου νῦν οὕτε τι ἀπόγονόν ἐστι οὐδὲν οὕτ᾽ ἱστίη οὐδεμία
νομιζομένη εἶναι Γλαύκου, ἐκτέτριπται τε πρόρριζος ἐκ
Σπάρτης. οὕτω ἀγαθὸν μηδὲ διανοέεσθαι περὶ παρακαταθήκης ἄλλο γε ἡ ἀπαιτεόντων ἀποδιδόναι."

Feud between Athens and Aegina.

Λευτυχίδης μεν είπας ταῦτα, ως οἱ οὐδε οὕτω ἐσήκου-87 ον οί 'Αθηναĵοι, ἀπαλλάσσετο · οί δὲ Αἰγινῆται, πρὶν των πρότερον άδικημάτων δούναι δίκας, των ές 'Αθηναίους υβρισαν Θηβαίοισι χαριζόμενοι, εποίησαν τοιόνδε. μεμφόμενοι τοῖσι 'Αθηναίοισι καὶ ἀξιοῦντες ἀδικέεσθαι, 5 ώς τιμωρησόμενοι τούς 'Αθηναίους παρεσκευάζοντο. καὶ ἦν γὰρ δὴ τοῖσι ᾿Αθηναίοισι πεντετηρὶς ἐπὶ Σουνίω, λοχήσαντες ὧν τὴν θεωρίδα νέα εἶλον πλήρεα ἀνδρῶν τῶν πρώτων 'Αθηναίων, λαβόντες δὲ τοὺς ἄνδρας ἔδησαν. 'Αθηναΐοι δὲ παθόντες ταῦτα πρὸς Αἰγινητέων οὐκέτι 88 ανεβάλλοντο μή οὐ τὸ πᾶν μηχανήσασθαι ἐπ' Αἰγινήτησι. καὶ ἦν γὰρ Νικόδρομος Κνοίθου καλεόμενος ἐν τη Αιγίνη ανηρ δόκιμος, ούτος μεμφόμενος μεν τοίσι Αίγινήτησι προτέρην έωυτοῦ έξέλασιν έκ τῆς νήσου, 5 μαθών δὲ τότε τοὺς ᾿Αθηναίους ἀναρτημένους ἔρδειν Αίγινήτας κακώς, συντίθεται 'Αθηναίοισι προδοσίην Αίγίνης, φράσας έν τη τε ημέρη έπιχειρήσει καὶ έκείνους ές την ηκειν δεήσει βοηθέοντας. μετά ταῦτα καταλαμ-89 Βάνει μεν κατά τὰ συνεθήκατο 'Αθηναίοισι ὁ Νικόδρομος την παλαιην καλεομένην πόλιν, 'Αθηναίοι δὲ οὐ παραγίνονται ές δέον· οὐ γὰρ ἔτυχον ἐοῦσαι νέες σφι ἀξιόμαχοι τησι Αιγινητέων συμβαλείν εν ώ ων Κορινθίων εδέοντο 5 χρήσαι σφίσι νέας, εν τούτω διεφθάρη τὰ πρήγματα. οί δὲ Κορίνθιοι, ἦσαν γάρ σφι τοῦτον τὸν χρόνον φίλοι ές τὰ μάλιστα, 'Αθηναίοισι διδοῦσι δεομένοισι εἴκοσι νέας, διδοῦσι δὲ πενταδράχμους ἀποδόμενοι · δωρεήν γὰρ έν τῷ νόμῷ οὐκ ἐξῆν δοῦναι. ταύτας τε δὴ λαβόντες οί 10 'Αθηναῖοι καὶ τὰς σφετέρας, πληρώσαντες έβδομήκοντα νέας τὰς ἀπάσας, ἔπλεον ἐπὶ τὴν Αἴγιναν καὶ ὑστέρησαν

90 ήμέρη μιἢ τῆς συγκειμένης. Νικόδρομος δέ, ὡς οἱ ᾿Αθηναῖοι ἐς τὸν καιρὸν οὐ παρεγίνοντο, ἐς πλοῖον ἐσβὰς ἐκδιδρήσκει ἐκ τῆς Αἰγίνης · σὺν δέ οἱ καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Αἰγινητέων εἵποντο, τοῖσι ᾿Αθηναῖοι Σούνιον 5 οἰκῆσαι ἔδοσαν. ἐνθεῦτεν δὲ οὖτοι δρμεόμενοι ἔφερόν

91 τε καὶ ἦγον τοὺς ἐν τῷ νήσω Αἰγινήτας. ταῦτα μὲν δὴ ὕστερον ἐγίνετο. Αἰγινητέων δὲ οἱ παχέες ἐπαναστάντος τοῦ δήμου σφι ἄμα Νικοδρόμω ἐπεκράτησαν, καὶ ἔπειτά σφεας χειρωσάμενοι ἐξῆγον ἀπολέοντες. ἀπὸ 5 τούτου δὲ καὶ ἄγος σφι ἐγένετο, τὸ ἐκθύσασθαι οὐκ οἷοί τε ἐγένοντο ἐπιμηχανεόμενοι, ἀλλ' ἔφθησαν ἐκπεσόντες πρότερον ἐκ τῆς νήσου ἤ σφι ἵλεον γενέσθαι τὴν θεόν. ἐπτακοσίους γὰρ δὴ τοῦ δήμου ζωγρήσαντες ἐξῆγον ὡς ἀπολέοντες, εἶς δέ τις τούτων ἐκφυγὼν τὰ δεσμὰ κατα-

10 φεύγει πρὸς πρόθυρα Δήμητρος θεσμοφόρου, ἐπιλαβόμενος δὲ τῶν ἐπισπαστήρων εἴχετο· οἱ δὲ ἐπείτε μιν ἀποσπάσαι οὐκ οἷοί τε ἀπέλκοντες ἐγίνοντο, ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἦγον οὕτω, αἱ χεῖρες δὲ ἐκεῖναι

92 ἐμπεφυκυῖαι ἦσαν τοῖσι ἐπισπάστροισι. ταῦτα μέν νυν σφέας αὐτοὺς οἱ Αἰγινῆται ἐργάσαντο, ᾿Αθηναίοισι δὲ ἤκουσι ἐναυμάχησαν νηυσὶ ἑβδομήκοντα, ἑσσωθέντες δὲ τῆ ναυμαχίῃ ἐπεκαλέοντο τοὺς αὐτοὺς τοὺς καὶ πρότερον, 5 ᾿Αργείους. καὶ δή σφι οὖτοι μὲν οὐκέτι βοηθέουσι, μεμφόμενοι ὅτι Αἰγιναῖαι νέες ἀνάγκῃ λαμφθεῖσαι ὑπὸ Κλεομένεος ἔσχον τε ἐς τὴν ᾿Αργολίδα χώρην καὶ συναπ-

έβησαν Λακεδαιμονίοισι · συναπέβησαν δὲ καὶ ἀπὸ Σικυωνιέων νεῶν ἄνδρες τῆ αὐτῆ ταύτη ἐσβολῆ · καί 10 σφι ὑπ' ᾿Αργείων ἐπεβλήθη ζημίη χίλια τάλαντα ἐκτῖσαι, πεντακόσια ἑκατέρους. Σικυώνιοι μέν νυν συγγνόντες ἀδικῆσαι ὡμολόγησαν ἑκατὸν τάλαντα ἐκτίσαντες ἀζή-

μιοι είναι, Αίγινηται δε ούτε συνεγινώσκοντο ήσαν τε

αὐθαδέστεροι. διὰ δὴ ὧν σφι ταῦτα δεομένοισι ἀπὸ μὲν τοῦ δημοσίου οὐδεὶς 'Αργείων ἔτι ἐβοήθεε, ἐθελονταὶ 15 δὲ ἐς χιλίους · ἦγε δὲ αὐτοὺς στρατηγὸς ἀνὴρ τῷ οὔνομα Εὐρυβάτης, πεντάεθλον ἐπασκήσας. τούτων οἱ πλεῦνες οὐκ ἀπενόστησαν ὀπίσω, ἀλλ' ἐτελεύτησαν ὑπ' 'Αθηναίων ἐν Αἰγίνη · αὐτὸς δὲ ὁ στρατηγὸς Εὐρυβάτης μουνομαχίην ἐπασκέων τρεῖς μὲν ἄνδρας τρόπῳ τοιούτῳ 20 κτείνει, ὑπὸ δὲ τοῦ τετάρτου Σωφάνεος τοῦ Δεκελέος ἀποθνήσκει. Αἰγινῆται δὲ ἐοῦσι ἀτάκτοισι τοῖσι 93 'Αθηναίοισι συμβαλόντες τῆσι νηυσὶ ἐνίκησαν, καί σφεων νέας τέσσερας αὐτοῖσι τοῖσι ἀνδράσι εἶλον.

Expedition of Datis and Artaphernes through the Aegean.

'Αθηναίοισι μέν δη πόλεμος συνήπτο πρός Αίγινή-94 τας · ὁ δὲ Πέρσης τὸ έωυτοῦ ἐποίεε, ώστε ἀναμιμνήσκοντός τε αἰεὶ τοῦ θεράποντος μεμνήσθαί μιν τῶν 'Αθηναίων, καὶ Πεισιστρατιδέων προσκατημένων καὶ διαβαλλόντων 'Αθηναίους, άμα δὲ βουλόμενος ὁ Δαρείος 5 ταύτης εγόμενος της προφάσιος καταστρέφεσθαι της Έλλάδος τοὺς μὴ δόντας αὐτῷ γῆν τε καὶ ὕδωρ. Μαρδόνιον μεν δή φλαύρως πρήξαντα τώ στόλω παραλύει της στρατηγίης, άλλους δε στρατηγούς αποδέξας απέστειλε ἐπί τε Ἐρέτριαν καὶ ᾿Αθήνας, Δᾶτίν τε ἐόντα 10 Μήδον γένος καὶ ᾿Αρταφέρνεα τὸν ᾿Αρταφέρνεος παῖδα, άδελφιδέον έωυτοῦ · ἐντειλάμενος δὲ ἀπέπεμπε ἐξανδραποδίσαντας 'Αθήνας καὶ 'Ερέτριαν ἀνάγειν ἐωυτῷ ἐς όψιν τὰ ἀνδράποδα. ώς δὲ οί στρατηγοί ούτοι οί 95 ἀποδεχθέντες πορευόμενοι παρὰ βασιλέος ἀπίκοντο τῆς Κιλικίης ές τὸ 'Αλήιον πεδίον, αμα ἀγόμενοι πεζὸν στρατὸν πολλόν τε καὶ εὖ ἐσκευασμένον, ἐνθαῦτα στρατοπεδευομένοισι έπηλθε μεν ο ναυτικός πας στρατός ο 5

έπιταχθείς έκάστοισι, παρεγένοντο δε καὶ αί ίππαγωγοί νέες, τὰς τῷ προτέρῳ ἔτεϊ προεῖπε τοῖσι έωυτοῦ δασμοφόροισι Δαρείος έτοιμάζειν. ἐσβαλόμενοι δὲ τοὺς ἵππους ές ταύτας καὶ τὸν πεζὸν στρατὸν ἐσβιβάσαντες ές 10 τὰς νέας, ἔπλεον έξακοσίησι τριήρεσι ἐς τὴν Ἰωνίην. ένθεῦτεν δὲ οὐ παρὰ τὴν ἤπειρον εἶχον τὰς νέας ἰθὸ τοῦ τε Έλλησπόντου καὶ τῆς Θρηίκης, ἀλλ' ἐκ Σάμου όρμεόμενοι παρά τε Ἰκάριον καὶ διὰ νήσων τὸν πλόον έποιεθντο, ώς μεν έμοι δοκέειν, δείσαντες μάλιστα τον 15 περίπλοον τοῦ "Αθω, ὅτι τῷ προτέρῳ ἔτεϊ ποιεύμενοι ταύτη την κομιδην μεγάλως προσέπταισαν προς δε καί 96 ή Νάξος σφέας ηνάγκαζε πρότερον οὐκ άλοῦσα. ἐπεὶ δὲ ἐκ τοῦ Ἰκαρίου πελάγεος προσφερόμενοι προσέμιξαν τη Νάξω, ἐπὶ ταύτην γὰρ δη πρώτην ἐπεῖχον στρατεύεσθαι οί Πέρσαι, μεμνημένοι τῶν πρότερον οἱ Νάξιοι πρὸς 5 τὰ ὄρεα οἴχοντο φεύγοντες οὐδὲ ὑπέμειναν. οἱ δὲ Πέρσαι ανδραποδισάμενοι τοὺς κατέλαβον αὐτῶν, ἐνέπρησαν καὶ τὰ ἱρὰ καὶ τὴν πόλιν. ταῦτα δὲ ποιήσαντες ἐπὶ τὰς άλλας νήσους ανήγοντο.

Delos Respected; an Earthquake.

97 Έν ῷ δὲ οὖτοι ταῦτα ἐποίευν, οἱ Δήλιοι ἐκλιπόντες καὶ αὐτοὶ τὴν Δῆλον οἴχοντο φεύγοντες ἐς Τῆνον. τῆς δὲ στρατιῆς καταπλεούσης ὁ Δᾶτις προπλώσας οὐκ ἔα τὰς νέας πρὸς τὴν Δῆλον προσορμίζεσθαι, ἀλλὰ πέρην 5 ἐν τῆ 'Ρηναίη· αὐτὸς δὲ πυθόμενος ἵνα ἦσαν οἱ Δήλιοι, πέμπων κήρυκα ἠγόρευέ σφι τάδε· "ἄνδρες ἱροί, τἱ φεύγοντες οἴχεσθε, οὐκ ἐπιτήδεα καταγνόντες κατ' ἐμεῦ; ἐγὰ γὰρ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοσοῦτό γε φρονέω καί μοι ἐκ βασιλέος ὧδε ἐπέσταλται, ἐν τῆ χώρη οἱ δύο θεοὶ ἐγέ-10 νοντο, ταύτην μηδὲν σίνεσθαι, μήτε αὐτὴν τὴν χώρην

μήτε τούς οἰκήτορας αὐτης. νῦν ὧν καὶ ἄπιτε ἐπὶ τὰ ύμέτερα αὐτῶν καὶ τὴν νῆσον νέμεσθε." ταῦτα μὲν έπεκηρυκεύσατο τοΐσι Δηλίοισι, μετὰ δὲ λιβανωτοῦ τριηκόσια τάλαντα κατανήσας έπὶ τοῦ βωμοῦ έθυμίησε. Δᾶτις μεν δη ταῦτα ποιήσας ἔπλεε ἄμα τῷ στρατῷ ἐπὶ 98 την Ερέτριαν πρώτα, άμα ἀγόμενος καὶ Ίωνας καὶ Αἰολέας · μετὰ δὲ τοῦτον ἐνθεῦτεν ἐξαναγθέντα Δῆλος ἐκινήθη, ὡς ἔλεγον Δήλιοι, καὶ πρῶτα καὶ ὕστατα μέχρι έμεθ σεισθείσα. καὶ τοθτο μέν κου τέρας ἀνθρώποισι 5 των μελλόντων έσεσθαι κακων έφαινε ὁ θεός. ἐπὶ γὰρ Δαρείου τοῦ Υστάσπεος καὶ Εέρξεω τοῦ Δαρείου καὶ Αρταξέρξεω τοῦ Ξέρξεω, τριῶν τουτέων ἐπεξῆς γενεέων, έγένετο πλέω κακά τη Ελλάδι η ἐπὶ εἴκοσι ἄλλας γενεάς τὰς πρὸ Δαρείου γενομένας, τὰ μὲν ἀπὸ τῶν 10 Περσέων αὐτῆ γενόμενα, τὰ δὲ ἀπ' αὐτῶν τῶν κορυφαίαν περί της άρχης πολεμεόντων. ούτω οὐδὲν ην άεικὲς κινηθήναι Δήλον τὸ πρίν ἐοῦσαν ἀκίνητον. Γκαὶ ἐν χρησμώ ην γεγραμμένον περί αὐτης ώδε.

κινήσω καὶ Δηλον ἀκίνητόν περ ἐοῦσαν.] 15 δύναται δὲ κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν ταῦτα τὰ οὐνόματα, Δαρεῖος ἐρξείης, Ξέρξης ἀρήιος, ᾿Αρταξέρξης μέγας ἀρήιος. τούτους μὲν δὴ τοὺς βασιλέας ὧδε ἂν ὀρθῶς κατὰ γλῶσσαν τὴν σφετέρην "Ελληνες καλέοιεν.

The Persians at Carystus and Eretria.

Οἱ δὲ βάρβαροι ὡς ἀπήειραν ἐκ τῆς Δήλου, προσ- 99 ῖσχον πρὸς τὰς νήσους, ἐνθεῦτεν δὲ στρατιήν τε παρελάμβανον καὶ ὁμήρους τῶν νησιωτέων παῖδας ἐλάμβανον. ὡς δὲ περιπλέοντες τὰς νήσους προσέσχον καὶ ἐς Κάρυστον, οὐ γὰρ δή σφι οἱ Καρύστιοι οὔτε ὁμήρους ἐδίδοσαν 5 οὔτε ἔφασαν ἐπὶ πόλιας ἀστυγείτονας στρατεύεσθαι,

λέγοντες Ἐρέτριάν τε καὶ ᾿Αθήνας, ἐνθαῦτα τούτους ἐπολιόρκεόν τε καὶ τὴν γῆν σφεων ἔκειρον, ἐς δ καὶ οἰ Καρύστιοι παρέστησαν ἐς τῶν Περσέων τὴν γνώμην.

100 Έρετριέες δὲ πυνθανόμενοι τὴν στρατιὴν τὴν Περσικὴν ἐπὶ σφέας ἐπιπλέουσαν ᾿Αθηναίων ἐδεήθησαν σφίσι βοηθοὺς γενέσθαι. ᾿Αθηναίοι δὲ οὐκ ἀπείπαντο τὴν ἐπικουρίην, ἀλλὰ τοὺς τετρακισχιλίους τοὺς κληρουχέσοντας τῶν ἱπποβοτέων Χαλκιδέων τὴν χώρην, τουτους σφι διδοῦσι τιμωρούς. τῶν δὲ Ἐρετριέων ἢν ἄρα οὐδὲν ὑγιὲς βούλευμα, οῦ μετεπέμποντο μὲν ᾿Αθηναίους, ἐφρόνεον δὲ διφασίας ἰδέας. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐβουλεύοντο ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν ἐς τὰ ἄκρα τῆς Εὐβοίης, ἄλλοι δὲ 10 αὐτῶν ἴδια κέρδεα προσδεκόμενοι παρὰ τοῦ Πέρσεω οἴσεσθαι προδοσίην ἐσκευάζοντο. μαθὼν δὲ τούτων ἑκάτερα ὡς εἶχε Αἰσχίνης ὁ Νόθωνος, ἐὼν τῶν Ἐρετριέων τὰ πρῶτα, φράζει τοῖσι ἤκουσι ᾿Αθηναίων πάντα τὰ παρεόντα σφι πρήγματα, προσεδέετό τε ἀπαλλάσσε-

15 σθαί σφεας ές τὴν σφετέρην, ἵνα μὴ προσαπόλωνται. οἱ δὲ ᾿Αθηναῖοι ταῦτα Αἰσχίνη συμβουλεύσαντι πείθον-

101 ται. καὶ οὖτοι μὲν διαβάντες ἐς ᾿Ωρωπὸν ἔσωζον σφέας αὐτούς · οἱ δὲ Πέρσαι πλέοντες κατέσχον τὰς νέας τῆς Ἐρετρικῆς χώρης κατὰ Τέμενος καὶ Χοιρέας καὶ Αἰγίλεα, κατασχόντες δὲ ταῦτα τὰ χωρία αὐτίκα ἵππους τε ἐξδεβάλλοντο καὶ παρεσκευάζοντο ὡς προσοισόμενοι τοῖσι ἐχθροῖσι. οἱ δὲ Ἐρετριέες ἐπεξελθεῖν μὲν καὶ μαχέσασθαι οὐκ ἐποιεῦντο βουλήν εἶ κος δὲ διαφιλάξαιεν τὰ

σθαι οὐκ ἐποιεῦντο βουλήν, εἴ κως δὲ διαφυλάξαιεν τὰ τείχεα, τούτου σφι πέρι ἔμελε, ἐπείτε ἐνίκα μὴ ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν. προσβολῆς δὲ γινομένης καρτερῆς πρὸς τὸ 10 τεῖχος ἔπιπτον ἐπὶ ἐξ ἡμέρας πολλοὶ μὲν ἀμφοτέρων.

τη δε εβδόμη Εὔφορβός τε δ 'Αλκιμάχου καὶ Φίλαγρος δ Κυνέου, ἄνδρες τῶν ἀστῶν δόκιμοι, προδιδοῦσι τοῖσι Πέρσησι. οἱ δὲ ἐσελθόντες ἐς τὴν πόλιν τοῦτο μὲν τὰ ἱρὰ συλήσαντες ἐνέπρησαν, ἀποτινύμενοι τῶν ἐν Σάρδισι κατακαυθέντων ἱρῶν, τοῦτο δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἠνδραπο-15 δίσαντο κατὰ τὰς Δαρείου ἐντολάς.

Landing at Marathon; Miltiades and his Family.

Χειρωσάμενοι δὲ τὴν Ἐρέτριαν καὶ ἐπισγόντες ὀλί-102 γας ήμέρας ἔπλεον ἐς γῆν τὴν Αττικήν, κατέργοντές τε πολλον και δοκέοντες ταυτά τους Αθηναίους ποιήσειν τὰ καὶ τοὺς Ἐρετριέας ἐποίησαν. καὶ ἦν γὰρ ὁ Μαραθων ἐπιτηδεότατον χωρίον τῆς ᾿Αττικῆς ἐνιππεῦσαι καὶ 5 άγχοτάτω της Έρετρίης, ές τοῦτό σφι κατηγέετο Ίππίης δ Πεισιστράτου. 'Αθηναίοι δὲ ὡς ἐπύθοντο ταῦτα, 103 έβοήθεον καὶ αὐτοὶ ἐς τὸν Μαραθῶνα. ἢγον δέ σφεας στρατηγοί δέκα, των ο δέκατος ην Μιλτιάδης, του τον πατέρα Κίμωνα τὸν Στησαγόρεω κατέλαβε φυγεῖν έξ 'Αθηνέων Πεισίστρατον τὸν Ἱπποκράτεος. καὶ αὐτῶ Γ φεύγοντι 'Ολυμπιάδα ἀνελέσθαι τεθρίππω συνέβη, καὶ ταύτην μεν την νίκην ανελόμενον μιν τωυτο εξενείκασθαι τῶ ὁμομητρίω ἀδελφεῶ Μιλτιάδη. μετὰ δὲ τῆ ύστέρη 'Ολυμπιάδι τησι αὐτησι ίπποισι νικῶν παραδιδοί Πεισιστράτω ἀνακηρυχθήναι, καὶ τὴν νίκην παρεὶς 10 τούτω κατηλθε έπὶ τὰ έωυτοῦ ὑπόσπονδος. καί μιν άνελόμενον τησι αὐτησι ἵπποισι ἄλλην 'Ολυμπιάδα κατέλαβε ἀποθανείν ὑπὸ τῶν Πεισιστράτου παίδων, οὐκέτι περιεόντος αὐτοῦ Πεισιστράτου κτείνουσι δὲ οὖτοί μιν κατὰ τὸ πρυτανήιον νυκτὸς ὑπείσαντες ἄνδρας. 15 τέθαπται δὲ Κίμων πρὸ τοῦ ἄστεος πέρην τῆς διὰ Κοίλης καλεομένης όδοῦ · καταντίον δ' αὐτοῦ αἱ ἵπποι τεθάφαται αύται αί τρείς 'Ολυμπιάδας ανελόμεναι. ἐποίησαν δὲ καὶ ἄλλαι ἵπποι ἤδη τώυτὸ τοῦτο Εὐαγόρεω Λάκωνος,

3

20 πλέω δὲ τουτέων οὐδαμαί. ὁ μὲν δὴ πρεσβύτερος τῶν παίδων τῷ Κίμωνι Στησαγόρης ἢν τηνικαῦτα παρὰ τῷ πάτρῷ Μιλτιάδη τρεφόμενος ἐν τῆ Χερσονήσῷ, ὁ δὲ νεώτερος παρ' αὐτῷ Κίμωνι ἐν 'Αθήνησι, οὔνομα ἔχων ἀπὸ τοῦ οἰκιστέω τῆς Χερσονήσου Μιλτιάδεω Μιλτι-104 άδης. οὖτος δὴ ὧν τότε ὁ Μιλτιάδης ῆκων ἐκ τῆς Χερσονήσου καὶ ἐκπεφευγὼς διπλόον θάνατον ἐστρατήγεε 'Αθηναίων. ἄμα μὲν γὰρ οἱ Φοίνικες αὐτὸν οἱ

Χερσονήσου καὶ ἐκπεφευγὼς διπλόον θάνατον ἐστρατήγεε ᾿Αθηναίων. ἄμα μὲν γὰρ οἱ Φοίνικες αὐτὸν οἱ ἐπιδιώξαντες μέχρι Ἦβρου περὶ πολλοῦ ἐποιεῦντο λα5 βεῖν τε καὶ ἀναγαγεῖν παρὰ βασιλέα ἃμα δὲ ἐκφυγόντα τε τούτους καὶ ἀπικόμενον ἐς τὴν ἑωυτοῦ δοκέοντά τε εἶναι ἐν σωτηρίῃ ἤδη, τὸ ἐνθεῦτέν μιν οἱ ἐχθροὶ ὑποδεξάμενοι ὑπὸ δικαστήριον αὐτὸν ἀγαγόντες ἐδίωξαν τυραννίδος τῆς ἐν Χερσονήσω. ἀποφυγών δὲ καὶ τού10 τους στρατηγὸς οὕτω ᾿Αθηναίων ἀπεδέχθη, αἷρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου.

Phidippides Sent to Sparta for Aid.

105 Καὶ πρῶτα μὲν ἐόντες ἔτι ἐν τῷ ἄστεῖ οἱ στρατηγοὶ ἀποπέμπουσι ἐς Σπάρτην κήρυκα Φειδιππίδην 'Αθηναῖον μὲν ἄνδρα, ἄλλως δὲ ἡμεροδρόμην τε καὶ τοῦτο μελετῶντα τῷ δή, ὡς αὐτός τε ἔλεγε Φειδιππίδης καὶ 5 'Αθηναίοισι ἀπήγγελλε, περὶ τὸ Παρθένιον ὅρος τὸ ὑπὲρ Τεγέης ὁ Πὰν περιπίπτει. βώσαντα δὲ τὸ οὔνομα τοῦ Φειδιππίδεω τὸν Πᾶνα 'Αθηναίοισι κελεῦσαι ἀπαγγείλαι, δι' ὅ τι ἑωυτοῦ οὐδεμίαν ἐπιμελείην ποιεῦνται ἐόντος εὐνόου 'Αθηναίοισι καὶ πολλαχῆ γενομένου σφι 10 ἤδη χρησίμου, τὰ δ' ἔτι καὶ ἐσομένου. καὶ ταῦτα μὲν 'Αθηναῖοι, καταστάντων σφι εὖ ἤδη τῶν πρηγμάτων, πιστεύσαντες εἶναι ἀληθέα ἱδρύσαντο ὑπὸ τῆ ἀκροπόλι Πανὸς ἱρόν, καὶ αὐτὸν ἀπὸ ταύτης τῆς ἀγγελίης θυσίησε

ἐπετείοισι καὶ λαμπάδι ἱλάσκονται. τότε δὲ πεμφθεὶς 106 ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ὁ Φειδιππίδης οὖτος, ὅτε πέρ οἱ ἔφη καὶ τὸν Πᾶνα φανῆναι, δευτεραῖος ἐκ τοῦ ᾿Αθηναίων ἄστεος ἦν ἐν Σπάρτη, ἀπικόμενος δὲ ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας ἔλεγε· "ὧ Λακεδαιμόνιοι, ᾿Αθηναῖοι ὑμέων δέονται σφίσι 5 βοηθῆσαι καὶ μὴ περιιδεῖν πόλιν ἀρχαιοτάτην ἐν τοῖσι "Ελλησι δουλοσύνη περιπεσοῦσαν πρὸς ἀνδρῶν βαρβάρων· καὶ γὰρ νῦν Ἐρέτριά τε ἤνδραπόδισται καὶ πόλι λογίμῳ ἡ Ἑλλὰς γέγονε ἀσθενεστέρη." ὁ μὲν δή σφι τὰ ἐντεταλμένα ἀπήγγελλε, τοῖσι δὲ ἔαδε μὲν βοη-10 θέειν ᾿Αθηναίοισι, ἀδύνατα δέ σφι ἦν τὸ παραυτίκα ποιέειν ταῦτα, οὐ βουλομένοισι λύειν τὸν νόμον· ἦν γὰρ ἱσταμένου τοῦ μηνὸς εἰνάτη, εἰνάτῃ δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθαι ἔφασαν μὴ οὐ πλήρεος ἐόντος τοῦ κύκλου.

Hippias at Marathon.

Οὖτοι μέν νυν τὴν πανσέληνον ἔμενον. τοῖσι δὲ βαρ- 107 βάροισι κατηγέετο Ἱππίης ὁ Πεισιστράτου ἐς τὸν Μαραθῶνα, τῆς παροιχομένης νυκτὸς ὄψιν ἰδῶν ἐν τῷ ὅπνῷ τοιήνδε · ἐδόκεε ὁ Ἱππίης τῆ μητρὶ τῆ ἑωυτοῦ συνευνηθῆναι. συνεβάλετο ὧν ἐκ τοῦ ὀνείρου κατελθῶν 5 ἐς τὰς ᾿Αθήνας καὶ ἀνασωσάμενος τὴν ἀρχὴν τελευτήσειν ἐν τῆ ἑωυτοῦ γηραιός. ἐκ μὲν δὴ τῆς ὄψιος συνεβάλετο ταῦτα, τότε δὲ κατηγεόμενος τοῦτο μὲν τὰ ἀνδράποδα τὰ ἐξ Ἐρετρίης ἀπέβησε ἐς τὴν νῆσον τὴν Στυρέων, καλεομένην δὲ Αἰγλείην, τοῦτο δὲ καταγομένας 10 ἐς τὸν Μαραθῶνα τὰς νέας ὅρμιζε οὖτος, ἐκβάντας τε ἐς γῆν τοὺς βαρβάρους διέτασσε. καὶ οἱ ταῦτα διέποντι ἐπῆλθε πταρεῖν τε καὶ βῆξαι μεζόνως ἡ ὡς ἐώθεε. οἱα δἑ οἱ πρεσβυτέρῳ ἐόντι τῶν ὀδόντων οἱ πλεῦνες ἐσείοντο. τοῦτων ὧν ἕνα τῶν ὀδόντων ἐκβάλλει ὑπὸ βίης 15

βήξας · ἐκπεσόντος δὲ ἐς τὴν ψάμμον αὐτοῦ ἐποιέετο πολλὴν σπουδὴν ἐξευρεῖν. ὡς δὲ οὐκ ἐφαίνετό οἱ ὁ ὀδών, ἀναστενάξας εἶπε πρὸς τοὺς παραστάτας · "ἡ γἢ ἤδε οὐκ ἡμετέρη ἐστῖ, οὐδέ μιν δυνησόμεθα ὑποχειρίην 20 ποιήσασθαι · ὁκόσον δέ τι μοι μέρος μετῆν, ὁ ὀδὼν μετέχει."

The Plataeans March to the Assistance of the Athenians.

108 Γππίης μεν δη ταύτη την όψιν συνεβάλετο έξεληλυ. θέναι. 'Αθηναίοισι δὲ τεταγμένοισι ἐν τεμένεϊ Ἡρακλέος έπηλθον βοηθέοντες Πλαταιέες πανδημεί καὶ γάρ καὶ έδεδώκεσαν σφέας αὐτοὺς τοῖσι Αθηναίοισι οἱ Πλα-5 ταιέες, καὶ πόνους ὑπὲρ αὐτῶν οἱ ᾿Αθηναῖοι συχνούς ήδη ἀναιρέοντο · ἔδοσαν δὲ ὧδε. πιεζεύμενοι ὑπὸ Θηβαίων οἱ Πλαταιέες ἐδίδοσαν πρῶτα παρατυγοῦσι Κλεομένει τε τω 'Αναξανδρίδεω καὶ Λακεδαιμονίοισι σφέας αὐτούς. οἱ δὲ οὐ δεκόμενοι ἔλεγόν σφι τάδε · " ἡμεῖς 10 μεν εκαστέρω τε οἰκέομεν, καὶ ὑμῖν τοιήδε τις γίνοιτ' αν έπικουρίη ψυχρή • φθαίητε γὰρ αν πολλάκις έξανδραποδισθέντες ή τινα πυθέσθαι ήμέων. συμβουλεύομεν δὲ ύμιν δούναι ύμέας αὐτοὺς ᾿Αθηναίοισι, πλησιοχώροισί τε ἀνδράσι καὶ τιμωρέειν ἐοῦσι οὐ κακοῖσι." ταῦτα 15 συνεβούλευον οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ κατὰ τὴν εὐνοίην ούτω τών Πλαταιέων ώς βουλόμενοι τους 'Αθηναίους έχειν πόνους συνεστεώτας Βοιωτοίσι. Λακεδαιμόνιοι μέν νυν Πλαταιεύσι ταύτα συνεβούλευον, οί δὲ οὐκ ηπίστησαν, άλλ' 'Αθηναίων ίρὰ ποιεύντων τοῖσι δυώδεκα 20 θεοίσι ίκέται ίζόμενοι έπὶ τὸν βωμὸν ἐδίδοσαν σφέας αὐτούς. Θηβαίοι δὲ πυθόμενοι ταῦτα ἐστρατεύοντο έπὶ τοὺς Πλαταιέας, 'Αθηναΐοι δέ σφι έβοήθεον. μελλόντων δε συνάπτειν μάχην Κορίνθιοι οὐ περιείδου.

παρατυχόντες δὲ καὶ καταλλάξαντες ἐπιτρεψάντων ἀμφοτέρων οὔρισαν τὴν χώρην ἐπὶ τοισίδε, ἐᾶν Θηβαί-25 ους Βοιωτῶν τοὺς μὴ βουλομένους ἐς Βοιωτοὺς τελέειν. Κορίνθιοι μὲν δὴ ταῦτα γνόντες ἀπαλλάσσοντο, ᾿Αθηναίοιτι δὲ ἀπιοῦσι ἐπεθήκαντο Βοιωτοί, ἐπιθέμενοι δὲ ἐσσώθησαν τῷ μάχῃ. ὑπερβάντες δὲ οἱ ᾿Αθηναῖοι τοὺς οἱ Κορίνθιοι ἔθηκαν Πλαταιεῦσι εἶναι οὔρους, τούτους 30 ὑπερβάντες τὸν ᾿Ασωπὸν αὐτὸν ἐποιήσαντο οὖρον Θηβαίοισι πρὸς Πλαταιέας εἶναι καὶ Ὑσιάς. ἔδοσαν μὲν δὴ οἱ Πλαταιέες σφέας αὐτοὺς ᾿Αθηναίοισι τρόπ ῷ τῷ εἰρημένῳ, ἤκον δὲ τότε ἐς Μαραθῶνα βοηθέοντες.

Miltiades and Callimachus.

Τοῖσι δὲ ᾿Αθηναίων στρατηγοῖσι ἐγίνοντο δίχα αἰ 109 γνώμαι, των μεν οὐκ ἐώντων συμβαλείν (ὀλίγους γάρ είναι στρατιή τή Μήδων συμβάλλειν), τῶν δὲ καὶ Μιλτιάδεω κελευόντων. ώς δὲ δίχα τε ἐγίνοντο καὶ ἐνίκα ή γείρων των γνωμέων, ενθαθτα, ήν γάρ ενδέκατος 5 ψηφιδοφόρος ὁ τῷ κυάμῳ λαχὼν ᾿Αθηναίων πολεμαργέειν (τὸ παλαιὸν γὰρ 'Αθηναῖοι ὁμόψηφον τὸν πολέμαρχον έποιεθντο τοίσι στρατηγοίσι), ήν δὲ τότε πολέμαρχος Καλλίμαχος 'Αφιδυαίος πρός τοῦτου έλθων Μιλτιάδης έλεγε τάδε · " ἐν σοὶ νῦν, Καλλίμαχε, ἐστὶ ἢ 10 καταδουλώσαι 'Αθήνας ή έλευθέρας ποιήσαντα μνημόσυνα λιπέσθαι ές τον άπαντα άνθρώπων βίον οξα οὐδὲ 'Αρμόδιός τε καὶ 'Αριστογείτων [λείπουσι]. νῦν γὰρ δὴ έξ οὖ ἐγένοντο ᾿Αθηναῖοι ἐς κίνδυνον ἥκουσι μέγιστον, καὶ ἢν μέν γε ὑποκύψωσι τοῖσι Μήδοισι, δέδοκται τὰ 15 πείσονται παραδεδομένοι Ἱππίη, ἡν δὲ περιγένηται αὕτη ή πόλις, οίη τε έστι πρώτη των Ελληνίδων πολίων γενέσθαι. κῶς ὧν δὴ ταῦτα οἶά τε ἐστὶ γενέσθαι, καὶ

κῶς ἐς σέ τοι τούτων ἀνήκει τῶν πρηγμάτων τὸ κῦρος 20 έχειν, νῦν ἔρχομαι φράσων. ἡμέων τῶν στρατηγῶν ἐόντων δέκα δίχα γίνονται αί γνῶμαι, τῶν μὲν κελευόντων, των δε ού, συμβάλλειν. ην μέν νυν μη συμβάλωμεν, έλπομαί τινα στάσιν μεγάλην διασείσειν έμπεσούσαν τὰ 'Αθηναίων φρονήματα ώστε μηδίσαι · ἡν δὲ συμ-25 βάλωμεν πρίν τι καὶ σαθρὸν 'Αθηναίων μετεξετέροισι έγγενέσθαι, θεών τὰ ἴσα νεμόντων οδοί τε εἰμὲν περιγενέσθαι τή συμβολή. ταθτα ών πάντα ές σε νθν τείνει καὶ ἐκ σέο ἤρτηται. ἢν γὰρ σὺ γνώμη τῆ ἐμῆ προσθή, έστι τοι πατρίς τε έλευθέρη καὶ πόλις πρώτη 30 τῶν ἐν τἢ Ἑλλάδι · ἢν δὲ τῶν ἀποσπευδόντων τὴν συμβολην έλη, υπάρξει τοι των έγω κατέλεξα άγαθων τά 110 εναντία." ταθτα λέγων ο Μιλτιάδης προσκτάται τον Καλλίμαχον · προσγενομένης δὲ τοῦ πολεμάρχου τῆς γνώμης εκεκύρωτο συμβάλλειν. μετὰ δὲ οἱ στρατηγοὶ των ή γνώμη ἔφερε συμβάλλειν, ώς ξκάστου αὐτων 5 έγίνετο πρυτανηίη τῆς ἡμέρης, Μιλτιάδη παρεδίδοσαν. ό δὲ δεκόμενος οὖτι κω συμβολὴν ἐποιέετο, πρίν γε δὴ

Preparations for Engagement; Battle of Marathon.

αὐτοῦ πρυτανηίη ἐγένετο.

111 'Ως δὲ ἐς ἐκεῖνον περιῆλθε, ἐνθαῦτα δὴ ἐτάσσοντο
ὧδε οἱ 'Αθηναῖοι ὡς συμβαλέοντες. τοῦ μὲν δεξιοῦ
κέρεος ἡγέετο ὁ πολέμαρχος Καλλίμαχος · ὁ γὰρ νόμος
τότε εἶχε οὕτω τοῖσι 'Αθηναίοισι, τὸν πολέμαρχον ἔχειν
5 κέρας τὸ δεξιόν · ἡγεομένου δὲ τούτου ἐξεδέκοντο ὡς
ἀριθμέοντο αἱ ψυλαὶ ἐχόμεναι ἀλληλέων, τελευταῖοι δὲ
ἐτάσσοντο ἔχοντες τὸ εὐώνυμον κέρας Πλαταιέες. ἀπὸ
ταύτης γάρ σφι τῆς μάχης, 'Αθηναίων θυσίας ἀναγόντων ἐς τὰς πανηγύριας τὰς ἐν τῆσι πεντετηρίσι γινο-

μένας, κατεύχεται ὁ κῆρυξ ὁ 'Αθηναίος ἄμα τε 'Αθηναί-10 οισι λέγων γίνεσθαι τὰ ἀγαθὰ καὶ Πλαταιεῦσι, τότε δὲ τασσομένων των 'Αθηναίων έν τω Μαραθώνι ένένετο τοιόνδε τι τὸ στρατόπεδον έξισούμενον τῶ Μηδικῶ στρατοπέδω, τὸ μὲν αὐτοῦ μέσον ἐγίνετο ἐπὶ τάξιας ολίγας, καὶ ταύτη ἡν ἀσθενέστατον τὸ στρατόπεδον, τὸ 15 δὲ κέρας ἐκάτερον ἔρρωτο πλήθει. ὡς δέ σφι διετέτακτο 112 καὶ τὰ σφάγια ἐγίνετο καλά, ἐνθαῦτα ὡς ἀπείθησαν οί 'Αθηναίοι, δρόμφ ίεντο ές τοὺς βαρβάρους. ήσαν δὲ στάδιοι οὐκ ἐλάσσονες τὸ μεταίχμιον αὐτῶν ἢ ὀκτώ. οί δὲ Πέρσαι δρέοντες δρόμω ἐπιόντας παρεσκευάζοντο 5 ώς δεξόμενοι, μανίην τε τοίσι 'Αθηναίοισι επέφερον καί πάγχυ όλεθρίην, δρέοντες αὐτούς όλίγους καὶ τούτους δρόμω έπειγομένους, ούτε ίππου υπαρχούσης σφι ούτε τοξευμάτων. ταθτα μέν νυν οί βάρβαροι κατείκαζον. 'Αθηναίοι δὲ ἐπείτε ἀθρόοι προσέμιξαν τοῖσι βαρβάροι- 10 σι, εμάχουτο άξίως λόγου. πρώτοι μεν γάρ Έλλήνων πάντων των ήμεις ίδμεν δρόμω ές πολεμίους έγρήσαντο. πρώτοι δὲ ἀνέσχοντο ἐσθητά τε Μηδικὴν ὁρέοντες καὶ τοὺς ἄνδρας ταύτην ησθημένους τέως δὲ ην τοῖσι "Ελλησι καὶ τὸ οὔνομα τὸ Μήδων Φόβος ἀκοῦσαι. μαγομέ-113 νων δὲ ἐν τῷ Μαραθῶνι χρόνος ἐγίνετο πολλός. καὶ τὸ μέν μέσον τοῦ στρατοπέδου ἐνίκων οἱ βάρβαροι, τῆ Πέρσαι τε αὐτοὶ καὶ Σάκαι ἐτετάχατο κατὰ τοῦτο μὲν δη ενίκων οι βάρβαροι και ρήξαντες εδίωκον ες την 5 μεσόγαιαν, τὸ δὲ κέρας ἐκάτερον ἐνίκων ᾿Αθηναῖοί τε καὶ Πλαταιέες. νικώντες δὲ τὸ μὲν τετραμμένον τών βαρβάρων φεύγειν έων, τοίσι δὲ τὸ μέσον ρήξασι αὐτῶν συναγαγόντες τὰ κέρεα ἀμφότερα ἐμάχοντο, καὶ ἐνίκων 'Αθηναίοι. φεύγουσι δὲ τοίσι Πέρσησι είποντο κόπτον- 10 τες, ές δ ές την θάλασσαν ἀπικόμενοι πῦρ τε αἴτεον καὶ

114 ἐπελαμβάνοντο τῶν νεῶν. καὶ τοῦτο μὲν ἐν τούτῷ τῷ πόνῷ ὁ πολέμαρχος Καλλίμαχος διαφθείρεται, ἀνὴρ γενόμενος ἀγαθός, ἀπὸ δ' ἔθανε τῶν στρατηγῶν Στησίλεως ὁ Θρασύλεω · τοῦτο δὲ Κυνέγειρος ὁ Εὐφορίωνος ἐνθαῦτα δ ἐπιλαμβανόμενος τῶν ἀφλάστων νεός, τὴν χεῖρα ἀποκοπεὶς πελέκεῖ πίπτει, τοῦτο δὲ ἄλλοι 'Αθηναίων πολλοί τε καὶ ὀνομαστοί.

Persian Fleet before Athens; Prodigies.

- 115 Έπτὰ μὲν δὴ τῶν νεῶν ἐπεκράτησαν τρόπῷ τοιῷδε ᾿Αθηναῖοι · τῆσι δὲ λοιπῆσι οἱ βάρβαροι ἐξανακρουσάμενοι, καὶ ἀναλαβόντες ἐκ τῆς νήσου ἐν τῆ ἔλιπον τὰ ἐξ Ἐρετρίης ἀνδράποδα, περιέπλεον Σούνιον, βουλόμενοι 5 φθῆναι τοὺς ᾿Αθηναίους ἀπικόμενοι ἐς τὸ ἄστυ. αἰτίην δὲ ἔσχε ᾿Αθηναίοισι ἐξ ᾿Αλκμεωνιδέων μηχανῆς αὐτοὺς ταῦτα ἐπινοηθῆναι · τούτους γὰρ συνθεμένους τοῦσι Πέρσησι ἀναδέξαι ἀσπίδα ἐοῦσι ἤδη ἐν τῆσι νηυσί.
- 116 οὖτοι μὲν δὴ περιέπλεον Σούνιον· 'Αθηναῖοι δὲ ὡς ποδῶν εἶχον τάχιστα ἐβοήθεον ἐς τὸ ἄστυ, καὶ ἔφθησάν τε ἀπικόμενοι πρὶν ἢ τοὺς βαρβάρους ἥκειν, καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο ἀπιγμένοι ἐξ 'Ηρακλείου τοῦ ἐν Μαραθῶνι 5 ἐν ἄλλῷ 'Ηρακλείῳ τῷ ἐν Κυνοσάργεϊ. οἱ δὲ βάρβαροι τῆσι νηυσὶ ὑπεραιωρηθέντες Φαλήρου, τοῦτο γὰρ ἢν ἐπίνειον τότε τῶν 'Αθηναίων, ὑπὲρ τούτου ἀνακωχεύσαντες τὰς νέας ἀπέπλεον ὀπίσω ἐς τὴν 'Ασίην.
- 117 Έν ταύτη τη έν Μαραθωνι μάχη ἀπέθανον των βαρβάρων κατὰ έξακισχιλίους καὶ τετρακοσίους ἄνδρας, 'Αθηναίων δὲ έκατὸν καὶ ἐνενήκοντα καὶ δύο. ἔπεσον μὲν ἀμφοτέρων τοσοῦτοι. συνήνεικε δὲ αὐτόθι θῶυμα 5 γενέσθαι τοιόνδε, 'Αθηναῖον ἄνδρα Ἐπίζηλον τὸν Κουφαγόρεω ἐν τῆ συστάσι μαχόμενόν τε καὶ ἄνδρα γινό-

μενον ἀγαθὸν τῶν ὀμμάτων στερηθηναι οὕτε πληγέντα οὐδὲν τοῦ σώματος οὕτε βληθέντα, καὶ τὸ λοίπὸν τῆς ζόης διατελέειν ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου ἐόντα τυφλόν. λέγειν δὲ αὐτὸν περὶ τοῦ πάθεος ἤκουσα τοιόνδε τινὰ 10 λόγον, ἄνδρα οἱ δοκέειν ὁπλίτην ἀντιστῆναι μέγαν, τοῦ τὸ γένειον τὴν ἀσπίδα πᾶσαν σκιάζειν· τὸ δὲ φάσμα τοῦτο ἑωυτὸν μὲν παρεξελθεῖν, τὸν δὲ ἑωυτοῦ παραστάτην ἀποκτεῖναι. ταῦτα μὲν δὴ Ἐπίζηλον ἐπυθόμην λέγειν.

Datis Returns to Asia; Fate of the Eretrians.

Δᾶτις δὲ πορευόμενος ἄμα τῷ στρατῷ ἐς τὴν ᾿Ασίην, 118 έπείτε εγένετο εν Μυκόνω, είδε όψιν εν τω ύπνω. καί ήτις μεν ην η όψις, οὐ λέγεται · ὁ δέ, ως ημέρη τάγιστα ἐπέλαμψε, ζήτησιν ἐποιέετο τῶν νεῶν, εύρὼν δὲ ἐν νηὶ Φοινίσση ἄγαλμα 'Απόλλωνος κεχρυσωμένον ἐπυνθάνε- 5 το δκόθεν σεσυλημένον είη, πυθόμενος δε έξ οδ ην ίρου, έπλεε τη έωυτου νηὶ ές Δηλον καὶ ἀπίκατο γὰρ τηνικαῦτα οἱ Δήλιοι ὀπίσω ἐς τὴν νῆσον, κατατίθεται τε ἐς τὸ ίρὸν τὸ ἄγαλμα καὶ ἐντέλλεται τοῖσι Δηλίοισι ἀπαγαγείν τὸ ἄγαλμα ἐς Δήλιον τὸ Θηβαίων · τὸ δ' ἔστι 10 έπὶ θαλάσση Χαλκίδος καταντίου. Δᾶτις μὲν δὴ ταῦτα έντειλάμενος ἀπέπλεε, τὸν δὲ ἀνδριάντα τοῦτον Δήλιοι οὐκ ἀπήγαγον, ἀλλά μιν δι' ἐτέων εἴκοσι Θηβαῖοι αὐτοὶ έκ θεοπροπίου ἐκομίσαντο ἐπὶ Δήλιον. τοὺς δὲ τῶν 119 Έρετριέων ἀνδραποδισμένους Δᾶτίς τε καὶ ᾿Αρταφέρνης, ώς προσέσχου ές την 'Ασίην πλέοντες, ανήγαγον ές Σούσα. βασιλεύς δὲ Δαρείος, πρὶν μὲν αἰχμαλώτους γενέσθαι τους Έρετριέας, ένειχέ σφι δεινον χόλον, οία 5 ἀρξάντων ἀδικίης προτέρων των Ἐρετριέων · ἐπείτε δὲ είδε σφεας ἀπαχθέντας παρ' έωυτον καὶ έωυτῷ ὑποχει-

ρίους εόντας, εποίησε κακὸν ἄλλο οὐδέν, ἀλλά σφεας της Κισσίης χώρης κατοίκισε εν σταθμῷ έων οῦ τῷ 10 οὔνομά ἐστι ᾿Αρδέρικκα, ἀπὸ μὲν Σούσων δέκα καὶ διηκοσίους σταδίους ἀπέχοντι, τεσσεράκοντα δὲ ἀπὸ τοῦ φρέατος τὸ παρέχεται τριφασίας ίδέας καὶ γὰρ ἄσφαλτον καὶ ἄλας καὶ ἔλαιον ἀρύσσονται ἐξ αὐτοῦ τρόπφ τοιφδε. ἀντλέεται μὲν κηλωνηίφ, ἀντὶ δὲ γαυλοῦ 15 ήμισυ ἀσκοῦ οἱ προσδέδεται · ὑποτύψας δὲ τούτω άντλέει καὶ ἔπειτα ἐγχέει ἐς δεξαμενήν · ἐκ δὲ ταύτης ἐς άλλο διαχεόμενον τράπεται τριφασίας όδούς. καὶ ή μεν ἄσφαλτος καὶ οἱ ἄλες πήγνυνται παραυτίκα · τὸ δὲ έλαιον οί Πέρσαι καλέουσι τοῦτο ραδινάκην έστι δὲ 20 μέλαν καὶ ὀδμὴν παρεχόμενον βαρέαν. ἐνθαῦτα τοὺς Έρετριέας κατοίκισε βασιλεύς Δαρέιος, οι και μέχρι έμέο είγον την γώρην ταύτην, φυλάσσοντες την αργαίην γλωσσαν. τὰ μὲν δὴ περὶ Ἐρετριέας ἔσχε οὕτω.

Spartans at Athens; Charges against the Alcmaeonidae.

- 120 Λακεδαιμονίων δὲ ἦκον ἐς τὰς ᾿Αθήνας δισχίλιοι μετὰ τὴν πανσέληνον, ἔχοντες σπουδὴν πολλὴν καταλαβεῖν, οὕτω ὥστε τριταῖοι ἐκ Σπάρτης ἐγένοντο ἐν τῆ ᾿Αττικῆ. ὕστεροι δὲ ἀπικόμενοι τῆς συμβολῆς ἵμείροντο ὅμως 5 θεήσασθαι τοὺς Μήδους · ἐλθόντες δὲ ἐς τὸν Μαραθῶνα ἐθεήσαντο. μετὰ δὲ αἰνέοντες ᾿Αθηναίους καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἀπαλλάσσοντο ὀπίσω.
- 121 Θῶυμα δέ μοι καὶ οὐκ ἐνδέκομαι τὸν λόγον, 'Αλκμεωνίδας ἄν κοτε ἀναδέξαι Πέρσησι ἐκ συνθήματος ἀσπίδα, βουλομένους ὑπὸ βαρβάροισί τε εἶναι 'Αθηναίους
 καὶ ὑπὸ 'Ιππίη· οἴτινες μᾶλλον ἢ ὁμοίως Καλλίη τῷ
 τΦαινίππου, 'Ιππονίκου δὲ πατρί, φαίνονται μισοτύραννοι
 ἐόντες. Καλλίης τε γὰρ μοῦνος 'Αθηναίων ἀπάντων

ἐτόλμα, ὅκως Πεισίστρατος ἐκπέσοι ἐκ τῶν ᾿Αθηνέων, τὰ χρήματα αὐτοῦ κηρυσσόμενα ὑπὸ τοῦ δημοσίου ωνέεσθαι, καὶ τάλλα τὰ ἔχθιστα ἐς αὐτὸν πάντα ἐμηγανάτο · [Καλλίεω δὲ τούτου ἄξιον πολλαχοῦ μνήμην 122 έστὶ πάντα τινὰ ἔχειν. τοῦτο μὲν γὰρ τὰ προλελεγμένα, ώς ἀνὴρ ἄκρος ἐλευθερῶν τὴν πατρίδα · τοῦτο δὲ τὰ έν 'Ολυμπίη ἐποίησε · ἵππφ νικήσας, τεθρίππφ δὲ δεύτερος γενόμενος, Πύθια δὲ πρότερον ἀνελόμενος, ἐφανε- 5 ρώθη ές τους "Ελληνας πάντας δαπάνησι μεγίστησι. τούτο δὲ κατὰ τὰς έωυτοῦ θυγατέρας ἐούσας τρεῖς οἶός τις ανήρ εγένετο επειδή γαρ εγίνοντο γάμου ωραίαι, έδωκέ σφι δωρεήν μεγαλοπρεπεστάτην εκείνησί τε έχαρίσατο · ἐκ γὰρ πάντων τῶν ᾿Αθηναίων τὸν ἑκάστη 10 έθέλοι ἄνδρα έωυτη ἐκλέξασθαι, ἔδωκε τούτω τω ἀνδρί.] καὶ οί 'Αλκμεωνίδαι όμοίως ή οὐδεν ήσσον τούτου ήσαν 123 μισοτύραννοι. θωνμα ων μοι καὶ οὐ προσίεμαι την διαβολήν τούτους γε αναδέξαι ασπίδα, οίτινες έφευγόν τε τὸν πάντα χρόνον τοὺς τυράννους, ἐκ μηχανῆς τε τῆς τούτων έξέλιπον Πεισιστρατίδαι την τυραννίδα. καὶ 5 ούτω τὰς 'Αθήνας οὖτοι ἦσαν οἱ ἐλευθερώσαντες πολλώ μάλλον ή περ 'Αρμόδιός τε καὶ 'Αριστογείτων, ώς έγω κρίνω. οί μεν γάρ εξηγρίωσαν τους υπολοίπους Πεισιστρατιδέων "Ιππαρχον ἀποκτείναντες, οὐδέ τι μᾶλλον ἔπαυσαν [τοὺς λοιποὺς] τυραννεύοντας · 'Αλκμεωνίδαι 10 δὲ ἐμφανέως ἡλευθέρωσαν, εἰ δὴ οὖτοί γε ἀληθέως ἦσαν οί την Πυθίην αναπείσαντες προσημαίνειν Λακεδαιμονίοισι έλευθεροῦν τὰς 'Αθήνας, ώς μοι πρότερον δεδήλωται. ἀλλὰ γὰρ ἴσως τι ἐπιμεμφόμενοι ᾿Αθηναίων τῷ 124 δήμω προεδίδοσαν την πατρίδα. οὐ μὲν ὧν ἦσάν σφεων άλλοι δοκιμώτεροι έν γε 'Αθηναίοισι άνδρες, οὐδ' οί μαλλον ετετιμέατο. ούτω ούδε λόγος αίρεει αναδεχθήναι

5 ἔκ γε αν τούτων ἀσπίδα ἐπὶ τοιούτῳ λόγῳ. ἀνεδέχθη μὲν γὰρ ἀσπίς, καὶ τοῦτο οὐκ ἔστι ἄλλως εἰπεῖν· ἐγένετο γάρ· δς μέντοι ἢν ὁ ἀναδέξας, οὐκ ἔχω προσωτέρω εἰπεῖν τούτων.

How Alcmaeon Became Wealthy.

Οί δὲ 'Αλκμεωνίδαι ήσαν μὲν καὶ τὰ ἀνέκαθεν λαμ-125 προί ἐν τῆσι ᾿Αθήνησι, ἀπὸ δὲ ᾿Αλκμέωνος καὶ αὖτις Μεγακλέος έγένοντο καὶ κάρτα λαμπροί. τοῦτο μὲν γαρ 'Αλκμέων ὁ Μεγακλέος τοῖσι ἐκ Σαρδίων Λυδοίσι 5παρὰ Κροίσου ἀπικνεομένοισι ἐπὶ τὸ χρηστήριον τὸ ἐν Δελφοΐσι συμπρήκτωρ τε έγίνετο καὶ συνελάμβανε προθύμως, καί μιν Κροΐσος πυθόμενος τῶν Λυδῶν τῶν ἐς τὰ χρηστήρια φοιτεόντων έωυτὸν εὖ ποιέειν μεταπέμπεται ές Σάρδις, ἀπικόμενον δὲ δωρέεται χρυσώ τὸν αν δύνηται 10 τῷ ἐωυτοῦ σώματι ἐξενείκασθαι ἐσάπαξ. ὁ δὲ ᾿Αλκμέων προς την δωρεήν ἐοῦσαν τοιαύτην τοιάδε ἐπιτηδεύσας προσέφερε. ενδύς κιθώνα μέγαν και κόλπον βαθύν καταλιπόμενος τοῦ κιθώνος, κοθόρνους τοὺς εὕρισκε εὐρυτάτους εόντας υποδησάμενος, ήιε ες τον θησαυρον ες τόν 15 οἱ κατηγέοντο. ἐσπεσὼν δὲ ἐς σωρὸν ψήγματος πρῶτον μεν παρέσαξε παρά τὰς κνήμας τοῦ χρυσοῦ ὅσον ἐχώρεον οί κόθορνοι, μετά δὲ τὸν κόλπον πάντα πλησάμενος τοῦ χρυσοῦ καὶ ἐς τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς διαπάσας τοῦ ψήγματος, καὶ ἄλλο λαβων ἐς τὸ στόμα, ἐξήιε ἐκ τοῦ 20 θησαυροῦ έλκων μὲν μόγις τοὺς κοθόρνους, παντὶ δέ τεω οίκως μάλλον η ἀνθρώπω τοῦ τό τε στόμα ἐβέβυστο καὶ πάντα ἐξώγκωτο. ἰδόντα δὲ τὸν Κροῖσον γέλως έσηλθε, καί οἱ πάντα τε ἐκεῖνα διδοῖ καὶ πρὸς ἐτέροισί μιν δωρέεται οὐκ ἐλάσσοσι ἐκείνων. οὕτω μὲν ἐπλού-25 τησε ή οἰκίη αΰτη μεγάλως, καὶ ὁ ᾿Αλκμέων οὖτος οὕτω τεθριπποτροφήσας 'Ολυμπιάδα αναιρέεται.

The Wooing of Agarista.

Μετὰ δὲ γενεή δευτέρη ὕστερον Κλεισθένης μιν δ 126 Σικυώνιος τύραννος έξήειρε, ώστε πολλώ ονομαστοτέρην γενέσθαι εν τοίσι "Ελλησι ή πρότερον ήν. Κλεισθένεϊ γαρ τω 'Αριστωνύμου του Μύρωνος του 'Ανδρέω γίνεται θυγάτηρ τη οὔνομα ην Αγαρίστη. ταύτην ηθέλησε, 5 Έλλήνων ἀπάντων έξευρων τον ἄριστον, τούτω γυναίκα προσθείναι. 'Ολυμπίων ὧν ἐόντων καὶ νικῶν ἐν αὐτοίσι τεθρίππω ὁ Κλεισθένης κήρυγμα ἐποιήσατο, ὅστις Ἑλλήνων έωυτὸν ἀξιοῖ Κλεισθένεος γαμβρὸν γενέσθαι, ήκειν ές έξηκοστην ημέρην η καὶ πρότερον ές Σικυωνα 10 ώς κυρώσοντος Κλεισθένεος τον γάμον εν ενιαυτώ, απο της έξηκοστης ἀρξαμένου ήμέρης. ἐνθαῦτα Ἑλλήνων όσοι σφίσι τε αὐτοῖσι ἦσαν καὶ πάτρη εξωγκωμένοι, έφοίτεον μνηστήρες · τοίσι Κλεισθένης καὶ δρόμον καὶ παλαίστρην ποιησάμενος έπ' αὐτῷ τούτῷ εἶχε. ἀπὸ 127 μεν δη Ίταλίης ηλθε Σμινδυρίδης δ Ίπποκράτεος Συβαρίτης, δς έπὶ πλείστον δὴ χλιδῆς είς ἀνὴρ ἀπίκετο (ή δὲ Σύβαρις ἤκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον μάλιστα), καὶ Σιρίτης Δάμασος 'Αμύριος τοῦ σοφοῦ λεγομένου παῖς. 5 ούτοι μεν ἀπὸ Ἰταλίης ἢλθον, ἐκ δὲ τοῦ κόλπου τοῦ 'Ιονίου 'Αμφίμνηστος 'Επιστρόφου 'Επιδάμνιος · ούτος δὲ ἐκ τοῦ Ἰονίου κόλπου. Αἰτωλὸς δὲ ἢλθε Τιτόρμου τοῦ ὑπερφύντος τε Έλληνας ἰσχύι καὶ φυγόντος ἀνθρώπους ές τὰς ἐσχατιὰς τῆς Αἰτωλίδος χώρης, τούτου τοῦ 10 Τιτόρμου άδελφεὸς Μάλης. ἀπὸ δὲ Πελοποννήσου Φείδωνος του 'Αργείων τυράννου παις Λεωκήδης, Φείδωνος δὲ τοῦ τὰ μέτρα ποιήσαντος Πελοποννησίοισι καὶ ύβρίσαντος μέγιστα δη Έλλήνων άπάντων, δς έξαναστήσας τοὺς 'Ηλείων ἀγωνοθέτας αὐτὸς τὸν ἐν 'Ολυμπίη 15

άγωνα έθηκε· τούτου τε δή παις καὶ 'Αμίαντος Λυκούργου 'Αρκάς έκ Τραπεζοῦντος, καὶ 'Αζὴν έκ Παίου πόλιος Λαφάνης Εὐφορίωνος τοῦ δεξαμένου τε, ώς λόγος ἐν 'Αρκαδίη λέγεται, τοὺς Διοσκούρους οἰκίοισι καὶ ἀπὸ 20 τούτου ξεινοδοκέοντος πάντας ἀνθρώπους, καὶ Ἡλείος Όνόμαστος 'Αγαίου. οὖτοι μὲν δὴ ἐξ αὐτῆς Πελοπον. νήσου ηλθον, έκ δὲ ᾿Αθηνέων ἀπίκοντο Μεγακλέης τε δ 'Αλκμέωνος τούτου τοῦ παρὰ Κροῖσον ἀπικομένου, καὶ άλλος Ίπποκλείδης Τισάνδρου, πλούτω καὶ εἴδεϊ προφέ-25 ρων 'Αθηναίων. ἀπὸ δὲ Ἐρετρίης ἀνθεύσης τοῦτον τὸν χρόνον Λυσανίης · ούτος δὲ ἀπ' Εὐβοίης μοῦνος. ἐκ δὲ Θεσσαλίης ήλθε των Σκοπαδέων Διακτορίδης Κραννώ-128 νιος, έκ δὲ Μολοσσῶν Αλκων. τοσοῦτοι μὲν ἐγένοντο οί μνηστήρες. ἀπικομένων δὲ τούτων ἐς τὴν προειρημένην' ημέρην, ὁ Κλεισθένης πρώτα μὲν τὰς πάτρας τε αὐτῶν ἀνεπύθετο καὶ γένος ἐκάστου, μετὰ δὲ κατέχων 5 ένιαυτὸν διεπειράτο αὐτῶν τῆς τε ἀνδραγαθίης καὶ τῆς όργης καὶ παιδεύσιός τε καὶ τρόπου, καὶ ένὶ ἐκάστω ἰὼν ές συνουσίην καὶ συνάπασι · καὶ ές γυμνάσιά τε έξαγινέων όσοι ήσαν αὐτῶν νεώτεροι, καὶ τό γε μέγιστον, ἐν τῆ συνεστίη διεπειράτο · δσον γάρ κατείχε χρόνον αὐτούς,

10 τοῦτον πάντα ἐποίεε καὶ ἄμα ἐξείνιζε μεγαλοπρεπέως. καὶ δή κου μάλιστα τῶν μνηστήρων ἠρέσκοντο οἱ ἀπ' 'Αθηνέων ἀπιγμένοι, καὶ τούτων μᾶλλον Ίπποκλείδης ὁ Τισάνδρου καὶ κατ' ἀνδραγαθίην ἐκρίνετο καὶ ὅτι τὸ ἀνέ-

129 καθεν τοίσι εν Κορίνθω Κυψελίδησι ήν προσήκων. ώς δὲ ή κυρίη ἐγένετο τῶν ἡμερέων τῆς τε κατακλίσιος τοῦ γάμου καὶ ἐκφάσιος αὐτοῦ Κλεισθένεος τὸν κρίνοι ἐκ πάντων, θύσας βοῦς έκατὸν ὁ Κλεισθένης εὐώχεε αὐτούς 5τε τούς μνηστήρας καὶ Σικυωνίους πάντας. ώς δὲ ἀπὸ δείπνου εγίνοντο, οἱ μνηστήρες έριν είχον ἀμφί τε μου-

σική καὶ τῷ λεγομένω ἐς τὸ μέσον. προϊούσης δὲ τής πόσιος κατέχων πολλον τους άλλους ό Ίπποκλείδης ἐκέλευσέ οἱ τὸν αὐλητὴν αὐλῆσαι ἐμμελείην, πειθομένου δὲ τοῦ αὐλητέω ἀρχήσατο. καί κως ξωυτῶ μὲν ἀρεσ-10 τῶς ἀρχέετο, ὁ Κλεισθένης δὲ ὁρέων ὅλον τὸ πρῆγμα ύπώπτευε. μετά δὲ ἐπισχων ὁ Ἱπποκλείδης χρόνον ἐκέλευσέ τινα τράπεζαν ἐσενεῖκαι, ἐσελθούσης δὲ τῆς τραπέζης πρώτα μεν έπ' αὐτης ώρχησατο Λακωνικά σχημάτια, μετὰ δὲ ἄλλα ᾿Αττικά, τὸ τρίτον δὲ τὴν κεφα-15 λην έρείσας έπὶ την τράπεζαν τοῖσι σκέλεσι έχειρονόμησε. Κλεισθένης δὲ τὰ μὲν πρῶτα καὶ τὰ δεύτερα ορχεομένου, αποστυγέων γαμβρον αν οι έτι γενέσθαι Ίπποκλείδεα διὰ τήν τε ὄρχησιν καὶ τὴν ἀναιδείην, κατείχε έωυτόν, οὐ βουλόμενος ἐκραγῆναι ἐς αὐτόν · ὡς 20 δὲ είδε τοίσι σκέλεσι χειρονομήσαντα, οὐκέτι κατέχειν δυνάμενος εἶπε, "ὧ παῖ Τισάνδρου, ἀπωρχήσαό γε μὲν τὸν γάμον." ὁ δὲ Ἱπποκλείδης ὑπολαβὼν εἶπε, "οὐ φροντίς Ίπποκλείδη." ἀπὸ τούτου μέν τοῦτο ὀνομά-130 ζεται, Κλεισθένης δὲ σιγὴν ποιησάμενος ἔλεξε ἐς μέσον τάδε · " ἄνδρες παιδὸς τῆς ἐμῆς μνηστῆρες, ἐγὼ καὶ πάντας ύμέας ἐπαινέω καὶ πᾶσι ύμῖν, εἰ οἶόν τε εἴη, χαριζοίμην ἄν, μήτ' ένα υμέων έξαίρετον άποκρίνων 5 μήτε τους λοιπους ἀποδοκιμάζων. ἀλλ' οὐ γὰρ οἶά τε έστὶ μιῆς πέρι παρθένου βουλεύοντα πᾶσι κατὰ νόον ποιέειν, τοῖσι μεν ὑμέων ἀπελαυνομένοισι τοῦδε τοῦ γάμου τάλαντον άργυρίου έκάστω δωρεήν δίδωμι τῆς άξιώσιος είνεκα της έξ έμεῦ γημαι καὶ της έξ οίκου ἀποδη-10 μίης, τῷ δὲ ᾿Αλκμέωνος Μεγακλέϊ ἐγγυῶ παίδα τὴν έμην 'Αγαρίστην νόμοισι τοΐσι 'Αθηναίων." φαμένου δὲ ἐγγυᾶσθαι Μεγακλέος ἐκεκύρωτο ὁ γάμος Κλεισθένεϊ.

Famous Descendants of Megacles and Agarista.

131 'Αμφὶ μὲν κρίσιος τῶν μνηστήρων τοσαῦτα ἐγένετο, καὶ οὕτω 'Αλκμεωνίδαι ἐβώσθησαν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα. τούτων δὲ συνοικησάντων γίνεται Κλεισθένης τε ὁ τὰς φυλὰς καὶ τὴν δημοκρατίην 'Αθηναίοισι καταστήσας, 5 ἔχων τὸ οὔνομα ἀπὸ τοῦ μητροπάτορος τοῦ Σικυωνίου οὖτός τε δὴ γίνεται Μεγακλέϊ καὶ Ἱπποκράτης, ἐκ δὲ Ἱπποκράτεος Μεγακλέης τε ἄλλος καὶ 'Αγαρίστη ἄλλη ἀπὸ τῆς Κλεισθένεος 'Αγαρίστης ἔχουσα τὸ οὔνομα ἡ συνοικήσασά τε Ξανθίππφ τῷ 'Αρίφρονος καὶ ἔγκυος 10 ἐοῦσα εἶδε ὄψιν ἐν τῷ ὕπνφ, ἐδόκεε δὲ λέοντα τεκεῖν, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας τίκτει Περικλέα Ξανθίππφ.

Miltiades and the Parians; his Unhappy End.

139 Μετὰ δὲ τὸ ἐν Μαραθῶνι τρῶμα γενόμενον Μιλτιάδης, καὶ πρότερον εὐδοκιμέων παρὰ ᾿Αθηναίοισι, τότε μᾶλλον αὔξετο. αἰτήσας δὲ νέας έβδομήκοντα καὶ στρατιήν τε καὶ χρήματα 'Αθηναίους, οὐ φράσας σφι ἐπ' ἡν ἐπιστρα-5 τεύεται χώρην, άλλα φας αὐτοὺς καταπλουτιεῖν ήν οί επωνται · ἐπὶ γὰρ χώρην τοιαύτην δή τινα ἄξειν ὅθεν χρυσον ευπετέως ἄφθονον οἴσονται · λέγων τοιαῦτα αίτεε τὰς νέας. 'Αθηναΐοι δὲ τούτοισι ἐπαερθέντες 133 παρέδοσαν. παραλαβών δὲ ὁ Μιλτιάδης τὴν στρατιὴν έπλεε έπὶ Πάρον, πρόφασιν έχων ώς οἱ Πάριοι ὑπῆρξαν πρότεροι στρατευόμενοι τριήρεσι ές Μαραθώνα άμα τώ Πέρση. τοῦτο μὲν δὴ πρόσχημα λόγων ἢν, ἀτάρ τινα 5 καὶ ἔγκοτον εἶχε τοῖσι Παρίοισι διὰ Λυσαγόρεα τὸν Τισίεω, εόντα γένος Πάριον, διαβαλόντα μιν πρὸς 'Υδάρνεα τὸν Πέρσην. ἀπικόμενος δὲ ἐς τὴν ἔπλεε ὁ Μιλτιάδης τη στρατιή ἐπολιόρκεε Παρίους κατειλημέ-

νους έντὸς τείχεος, καὶ ἐσπέμπων κήρυκα αἴτεε έκατὸν τάλαντα, φάς, ην μεν οὐ δωσι, οὐκ ἀπονοστήσειν την 10 στρατιήν πρίν ή έξέλη σφέας. οί δὲ Πάριοι ὅκως μέν τι δώσουσι Μιλτιάδη ἀργυρίου οὐδὲν διενοεῦντο, οί δὲ δκως διαφυλάξουσι την πόλιν τοῦτο ἐμηχανέοντο, ἄλλα τε έπιφραζόμενοι καὶ τῆ μάλιστα ἔσκε ἑκάστοτε ἐπίμαχον τοῦ τείχεος, τοῦτο ἄμα νυκτὶ ἐξηείρετο διπλήσιον 15 τοῦ ἀρχαίου. ἐς μὲν δὴ τοσοῦτο τοῦ λόγου οἱ πάντες 134 Έλληνες λέγουσι, τὸ ἐνθεῦτεν δὲ αὐτοὶ Πάριοι γενέσθαι ώδε λέγουσι. Μιλτιάδη ἀπορέοντι ἐλθεῖν ἐς λόγους αίγμάλωτον γυναίκα, ἐοῦσαν μὲν Παρίην γένος, οὔνομα δέ οἱ εἶναι Τιμοῦν, εἶναι δὲ ὑποζάκορον τῶν χθονίων 5 θεών. ταύτην έλθουσαν ές όψιν Μιλτιάδεω συμβουλευσαι, εἰ περὶ πολλοῦ ποιέεται Πάρον έλεῖν, τὰ αν αὐτή ύποθήται, ταύτα ποιέειν. μετά δὲ τὴν μὲν ὑποθέσθαι, τὸν δὲ διερχόμενον ἐπὶ τὸν κολωνὸν τὸν πρὸ τῆς πόλιος εόντα έρκος θεσμοφόρου Δήμητρος ύπερθορείν, οὐ δυνά-10 μενον τὰς θύρας ἀνοίξαι, ὑπερθορόντα δὲ ἰέναι ἐπὶ τδ μέγαρον ὅ τι δὴ ποιήσοντα ἐντός, εἴτε κινήσοντά τι τῶν ἀκινήτων είτε ὅ τι δή κοτε πρήξοντα · πρὸς τῆσι θύρησί τε γενέσθαι καὶ πρόκατε φρίκης αὐτὸν ὑπελθούσης οπίσω την αυτην όδον ἵεσθαι, καταθρώσκοντα δὲ την 15 αίμασιὴν τὸν μηρὸν σπασθῆναι οί δὲ αὐτὸν τὸ γόνυ προσπταίσαι λέγουσι. Μιλτιάδης μέν νυν φλαύρως 135 έχων ἀπέπλεε ὀπίσω, οὔτε χρήματα ᾿Αθηναίοισι ἄγων ούτε Πάρον προσκτησάμενος, άλλὰ πολιορκήσας τε έξ καὶ εἴκοσι ἡμέρας καὶ δηιώσας τὴν νῆσον. Πάριοι δὲ πυθόμενοι ώς ή υποζάκορος των θεων Τιμώ Μιλτιάδη 5 κατηγήσατο, βουλόμενοί μιν άντι τούτων τιμωρήσασθαι, θεοπρόπους πέμπουσι ές Δελφούς, ως σφεας ήσυχίη της πολιορκίης έσχε · έπεμπον δε επειρησομένους εί κατα-

χρήσωνται την υποζάκορον των θεων ώς έξηγησαμένην 10 τοίσι έχθροίσι τής πατρίδος ἄλωσιν καὶ τὰ ές ἔρσενα γόνον ἄρρητα ίρὰ ἐκφήνασαν Μιλτιάδη. ή δὲ Πυθίη οὐκ ἔα, φᾶσα οὐ Τιμοῦν εἶναι τὴν αἰτίην τούτων, ἀλλὰ δείν γὰρ Μιλτιάδεα τελευτάν μὴ εὖ, φανήναί οἱ τῶν 136 κακῶν κατηγεμόνα. Παρίοισι μὲν δὴ ταῦτα ἡ Πυθίη έχρησε · 'Αθηναΐοι δὲ ἐκ Πάρου Μιλτιάδεα ἀπονοστήσαντα έσχον έν στόμασι οί τε άλλοι καὶ μάλιστα Εάνθιππος δ 'Αρίφρονος, δς θανάτου ύπαγαγών ύπδ 5 του δημου Μιλτιάδεα έδίωκε της 'Αθηναίων ἀπάτης είνεκεν. Μιλτιάδης δε αὐτὸς μεν παρεών οὐκ ἀπελογέετο. ην γαρ αδύνατος ώστε σηπομένου τοῦ μηροῦ προκειμένου δὲ αὐτοῦ ἐν κλίνη ὑπεραπελογέοντο οἱ φίλοι, τῆς μάχης τε της έν Μαραθωνι γενομένης πολλά έπιμεμνη-10 μένοι καὶ τὴν Λήμνου αἵρεσιν, ὡς ἐλὼν Λῆμνόν τε καὶ τισάμενος τοὺς Πελασγοὺς παρέδωκε 'Αθηναίοισι. προσγενομένου δὲ τοῦ δήμου αὐτῶ κατὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ θανάτου, ζημιώσαντος δὲ κατὰ τὴν ἀδικίην πεντήκοντα ταλάντοισι, Μιλτιάδης μέν μετὰ ταῦτα σφακελί-15 σαντός τε τοῦ μηροῦ καὶ σαπέντος τελευτά, τὰ δὲ πεντήκοντα τάλαντα έξέτισε ὁ παῖς αὐτοῦ Κίμων.

Pelasgians Expelled from Attica. Λήμνια έργα.

137 Λημνον δὲ Μιλτιάδης ὁ Κίμωνος ὧδε ἔσχε. Πελασγοὶ ἐπείτε ἐκ τῆς ᾿Αττικῆς ὑπὸ ᾿Αθηναίων ἐξεβλήθησαν, εἴτε ὧν δη δικαίως εἴτε ἀδίκως τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχω φράσαι, πλην τὰ λεγόμενα, ὅτι Ἑκαταῖος μὲν ὁ Ἡγησοάνδρου ἔφησε ἐν τοῖσι λόγοισι λέγων ἀδίκως ἐπείτε γὰρ ἰδεῖν τοὺς ᾿Αθηναίους την χώρην, την σφίσι αὐτοῖσι ὑπὸ τὸν Ὑμησσὸν ἐοῦσαν ἔδοσαν Πελασγοῖσι οἰκῆσαι μισθὸν τοῦ τείχεος τοῦ περὶ την ἀκρόπολίν κοτε ἐληλα.

μένου, ταύτην ώς ίδεῖν τοὺς 'Αθηναίους εξεργασμένην εὐ, τὴν πρότερον εἶναι κακήν τε καὶ τοῦ μηδενὸς ἀξίην, 10 λαβεῖν φθόνον τε καὶ ἵμερον τῆς γῆς, καὶ οὕτω ἐξελαύνειν αὐτοὺς οὐδεμίαν ἄλλην πρόφασιν προϊσχομένους τοὺς 'Αθηναίους. ώς δὲ αὐτοὶ 'Αθηναῖοι λέγουσι, δικαίως έξελάσαι. κατοικημένους γαρ τούς Πελασγούς ύπο τῶ 'Υμησσώ, ενθεύτεν όρμεομένους άδικέειν τάδε. φοιτάν 15 γάρ αίεὶ τὰς σφετέρας θυγατέρας τε καὶ τοὺς παίδας έπ' ὕδωρ ἐπὶ τὴν Ἐννεάκρουνον οὐ γὰρ εἶναι τοῦτον τὸν χρόνον σφίσι κω οὐδὲ τοῖσι ἄλλοισι Ελλησι οἰκέτας · ὅκως δὲ ἔλθοιεν αὖται, τοὺς Πελασγοὺς ὑπὸ ὕβριός τε καὶ ολιγωρίης βιᾶσθαί σφεας. καὶ ταῦτα μέντοι σφι 20 οὐκ ἀποχρᾶν ποιέειν, ἀλλὰ τέλος καὶ ἐπιβουλεύοντας έπιγείρησιν φανήναι έπ' αὐτοφώρω. έωυτούς δὲ γενέσθαι τοσούτω έκείνων ἄνδρας ἀμείνονας, ὅσω παρεὸν έωυτοίσι ἀποκτείναι τοὺς Πελασγούς, ἐπεί σφεας ἔλα-Βον ἐπιβουλεύοντας, οὐκ ἐθελῆσαι, ἀλλά σφι προειπεῖν 25 έκ της γης έξιέναι. τους δε ούτω δη έκχωρήσαντας άλλα τε σχείν χωρία καὶ δή καὶ Λήμνον. ἐκείνα μὲν δη Έκαταῖος ἔλεξε, ταῦτα δὲ ᾿Αθηναῖοι λέγουσι. οἱ δὲ 138 Πελασγοί οὖτοι Λημνον τότε νεμόμενοι καὶ βουλόμενοι τοὺς 'Αθηναίους τιμωρήσασθαι, εὖ τε έξεπιστάμενοι τὰς 'Αθηναίων δρτάς, πεντηκοντέρους κτησάμενοι ἐλόχησαν 'Αρτέμιδι ἐν Βραυρῶνι ἀγούσας δρτὴν τὰς τῶν 'Αθηναί- 5 ων γυναίκας, ενθεύτεν δε άρπάσαντες τουτέων πολλάς οίχουτο ἀποπλέουτες, καί σφεας ές Λημνου ἀγαγόντες παλλακάς είχου. ως δε τέκνων αθται αί γυναίκες ύπεπλήσθησαν, γλώσσάν τε τὴν 'Αττικὴν καὶ τρόπους τοὺς 'Αθηναίων εδίδασκον τους παίδας. οί δε οὔτε συμμίσ-10 γεσθαι τοίσι έκ τῶν Πελασγίδων γυναικῶν παισὶ ἤθελον, εί τε τύπτοιτό τις αὐτῶν ὑπ' ἐκείνων τινός, ἐβοήθεόν τε

πάντες καὶ ἐτιμώρεον ἀλλήλοισι καὶ δὴ καὶ ἄρχειν τε τῶν παίδων οἱ παῖδες ἐδικαίευν καὶ πολλῷ ἐπεκράτεον. 15 μαθόντες δὲ ταῦτα οἱ Πελασγοὶ ἑωυτοῖσι λόγους ἐδίδοσαν καὶ σφι βουλευομένοισι δεινόν τι ἐσέδυνε, εἰ δὴ διαγινώσκοιεν σφίσι τε βοηθέειν οἱ παῖδες πρὸς τῶν κουριδιέων γυναικῶν τοὺς παῖδας καὶ τούτων αὐτίκα ἄρχειν πειρῷατο, τί δὴ ἀνδρωθέντες δῆθεν ποιήσουσι. 20 ἐνθαῦτα ἔδοξέ σφι κτείνειν τοὺς παῖδας τοὺς ἐκ τῶν ᾿Αττικέων γυναικῶν. ποιεῦσι δὴ ταῦτα, προσαπολλύουσι δὲ σφεων καὶ τὰς μητέρας. ἀπὸ τούτου δὲ τοῦ ἔργου καὶ τοῦ προτέρου τούτων, τὸ ἐργάσαντο αὶ γυναῖκες τοὺς ἄμα Θόαντι ἄνδρας σφετέρους ἀποκτείνασαι, 25 νενομισται ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα τὰ σχέτλια ἔργα πάντα Λήμνια καλέεσθαι.

How Lemnos was Won for Athens by Miltiades.

139 'Αποκτείνασι δὲ τοῖσι Πελασγοῖσι τοὺς σφετέρους παῖδάς τε καὶ γυναῖκας οὔτε γῆ καρπὸν ἔφερε οὔτε γυναῖκές τε καὶ ποῦμναι ὁμοίως ἔτικτον καὶ πρὸ τοῦ. πιεζόμενοι δὲ λιμῷ καὶ ἀπαιδίῃ ἐς Δελφοὺς ἔπεμπον 5 λύσιν τινὰ αἰτησόμενοι τῶν παρεόντων κακῶν. ἡ δὲ Πυθίη σφέας ἐκέλευε 'Αθηναίοισι δίκας διδόναι ταύτας τὰς ἂν αὐτοὶ 'Αθηναῖοι δικάσωσι. ἡλθόν τε δὴ ἐς τὰς 'Αθήνας οἱ Πελασγοὶ καὶ δίκας ἐπαγγέλλοντο βουλόμενοι διδόναι παντὸς τοῦ ἀδικήματος. 'Αθηναῖοι δὲ ἐν 10 τῷ πρυτανηίῳ κλίνην στρώσαντες ὡς εἶχον κάλλιστα καὶ τράπεζαν ἐπιπλέην ἀγαθῶν πάντων παραθέντες, ἐκέλευον τοὺς Πελασγοὺς τὴν χώρην σφίσι παραδιδόναι οὕτω ἔχουσαν. οἱ δὲ Πελασγοὶ ὑπολαβόντες εἶπαν, "ἐπεὰν βορέῃ ἀνέμῳ αὐτημερὸν ἐξανύσῃ νηῦς ἐκ τῆς 15 ὑμετέρης ἐς τὴν ἡμετέρην, τότε παραδώσομεν," ἐπιστά-

μενοι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον γενέσθαι · ἡ γὰρ ᾿Αττικὴ πρὸς νότον κέεται πολλὸν τῆς Λήμνου. τότε μὲν τοιαῦ- 140 τα · ἔτεσι δὲ κάρτα πολλοῖσι ὕστερον τούτων, ὡς ἡ Χερσόνησος ἡ ἐπ' Ἑλλησπόντω ἐγένετο ὑπὸ ᾿Αθηναίοισι, Μιλτιάδης ὁ Κίμωνος ἐτησιέων ἀνέμων κατεστηκότων νηὶ κατανύσας ἐξ Ἐλαιοῦντος τοῦ ἐν Χερσονήσω 5 ἐς Λῆμνον προηγόρευε ἐξιέναι ἐκ τῆς νήσου τοῖσι Πελασγοῖσι, ἀναμιμνήσκων σφέας τὸ χρηστήριον, τὸ οὐδαμὰ ἤλπισαν σφίσι οἱ Πελασγοὶ ἐπιτελέεσθαι. Ἡφαιστιέες μέν νυν ἐπείθοντο, Μυριναῖοι δὲ οὐ συγγινωσκόμενοι εἶναι τὴν Χερσόνησον ᾿Αττικὴν ἐπολιορκέοντο, ἐς δ καὶ 10 οὖτοι παρέστησαν. οὕτω δὴ τὴν Λῆμνον ἔσχον ᾿Αθηναῖοί τε καὶ Μιλτιάδης.

BOOK VII.

Darius Prepares for a Second Expedition against Greece.

1 Έπεὶ δὲ ἀγγελίη ἀπίκετο περὶ τῆς μάχης τῆς ἐν Μαραθῶνι γενομένης παρὰ βασιλέα Δαρεῖον τὸν Ὑστάσπεος, καὶ πρὶν μεγάλως κεχαραγμένον τοῖσι ᾿Αθηναίοισι διὰ τὴν ἐς Σάρδις ἐσβολήν, καὶ δὴ καὶ τότε πολλῷ 5 τε δεινότερα ἐποίεε καὶ μᾶλλον ὥρμητο στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. καὶ αὐτίκα μὲν ἐπηγγέλλετο πέμπων ἀγγέλους κατὰ πόλις ἑτοιμάζειν στρατιήν, πολλῷ πλέω ἐπιτάσσων ἑκάστοισι ἡ πρότερον παρέχειν, καὶ νέας τε καὶ ἵππους καὶ σῖτον καὶ πλοῖα. τούτων δὲ περιαγγελ-10 λομένων ἡ ᾿Ασίη ἐδονέετο ἐπὶ τρία ἔτεα, καταλεγομένων τε τῶν ἀρίστων ὡς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατευσομένων καὶ παρασκευαζομένων. τετάρτω δὲ ἔτεῖ Αἰγύπτιοι ὑπὸ Καμβύσεω δουλωθέντες ἀπέστησαν ἀπὸ Περσέων. ἐνθαῦτα δὴ καὶ μᾶλλον ὥρμητο καὶ ἐπ᾽ ἀμφοτέρους

Contest between Darius's Sons touching the Succession; his Death.

15 στρατεύεσθαι.

2 Στελλομένου δὲ Δαρείου ἐπ' Αἴγυπτον καὶ 'Αθήνας, τῶν παίδων αὐτοῦ στάσις ἐγένετο μεγάλη περὶ τῆς ἡγεμονίης, ὡς δεῖ μιν ἀποδέξαντα βασιλέα κατὰ τὸν Περσέων νόμον οὕτω στρατεύεσθαι. ἦσαν γὰρ Δαρείφ 5 καὶ πρότερον ἢ βασιλεῦσαι γεγονότες τρεῖς παῖδες ἐκ τῆς προτέρης γυναικός, Γοβρύεω θυγατρός, καὶ βασι-

λεύσαντι έξ 'Ατόσσης της Κύρου έτεροι τέσσερες. των μεν δή προτέρων ἐπρέσβευε ᾿Αρταβαζάνης, τῶν δὲ ἐπιγενομένων Ξέρξης. ἐόντες δὲ μητρὸς οὐ τῆς αὐτῆς ἐστασίαζον, ὁ μὲν ᾿Αρταβαζάνης κατότι πρεσβύτατός τε εἴη 10 παντός τοῦ γόνου καὶ ὅτι νομιζόμενον εἴη πρὸς πάντων άνθρώπων τὸν πρεσβύτατον τὴν ἀρχὴν ἔχειν, Ξέρξης δὲ ώς 'Ατόσσης τε παις είη της Κύρου θυγατρός και ότι Κύρος είη ὁ κτησάμενος τοίσι Πέρσησι τὴν ἐλευθερίην. Δαρείου δε οὐκ ἀποδεικνυμένου κω γνώμην, ἐτύγχανε 3 κατά τωυτό τούτοισι καὶ Δημάρητος ὁ ᾿Αρίστωνος ἀναβεβηκώς ές Σοῦσα, έστερημένος τε της έν Σπάρτη βασιληίης καὶ φυγήν ἐπιβαλων ἐωυτω ἐκ Λακεδαίμονος. ούτος ώνηρ πυθόμενος των Δαρείου παίδων την δια- 5 φορήν, έλθών, ώς ή φάτις μιν έχει, Εέρξη συνεβούλευε λέγειν πρὸς τοῖσι ἔλεγε ἔπεσι, ὡς αὐτὸς μὲν γένοιτο Δαρείω ήδη βασιλεύοντι καὶ ἔχοντι τὸ Περσέων κράτος, 'Αρταβαζάνης δὲ ἔτι ἰδιώτη ἐόντι Δαρείω. οὔκων οὔτε οἰκὸς εἴη οὔτε δίκαιον ἄλλον τινὰ τὸ γέρας ἔχειν 10 πρὸ έωυτοῦ · ἐπεί γε καὶ ἐν Σπάρτη ἔφη ὁ Δημάρητος ύποτιθέμενος ούτω νομίζεσθαι, ην οί μεν προγεγονότες έωσι πρὶν ἡ τὸν πατέρα σφέων βασιλεῦσαι, ὁ δὲ βασιλεύοντι οψίγονος επιγένηται, τοῦ επιγενομένου τὴν ἔκδε-Ειν της βασιληίης γίνεσθαι. χρησαμένου δὲ Εέρξεω τη 15 Δημαρήτου ύποθήκη, γνούς ὁ Δαρείος ώς λέγοι δίκαια βασιλέα μιν ἀπέδεξε. δοκέει δέ μοι καὶ ἄνευ ταύτης της ύποθήκης βασιλεύσαι αν Εέρξης ή γαρ "Ατοσσα είγε τὸ πᾶν κράτος. ἀποδέξας δὲ βασιλέα Πέρσησι 4 Ξέρξεα Δαρείος ώρματο στρατεύεσθαι. ἀλλὰ γὰρ μετὰ ταῦτά τε καὶ Αἰγύπτου ἀπόστασιν τῷ ὑστέρω ἔτεϊ παρασκευαζόμενον συνήνεικε αὐτὸν Δαρείον, βασιλεύσαντα τὰ πάντα έξ τε καὶ τριήκοντα ἔτεα, ἀποθανεῖν, 5

οὐδέ οἱ ἐξεγένετο οὔτε τοὺς ἀπεστεῶτας Αἰγυπτίους οὔτε `Αθηναίους τιμωρήσασθαι.

Xerxes Succeeds to the Throne; is Persuaded to Carry out his Father's Plans.

5 'Αποθανόντος δὲ Δαρείου ἡ βασιληίη ἀνεχώρησε ἐς τὸν παῖδα τὸν ἐκείνου Ξέρξην. ὁ τοίνυν Ξέρξης ἐπὶ μὲν τὴν 'Ελλάδα οὐδαμῶς πρόθυμος ἦν κατ' ἀρχὰς στρατεύεσθαι, ἐπὶ δὲ Αἴγυπτον ἐποιέετο στρατιῆς ἄγερσιν.
5 παρεὼν δὲ καὶ δυνάμενος παρ' αὐτῷ μέγιστον Περσέων

Απρεων δε και δυναμενος παρ αυτφ μεγιότον Περοεων Μαρδόνιος ό Γοβρύεω, ός ἢν Ξέρξη μὲν ἀνεψιὸς Δαρείου δὲ ἀδελφεῆς παῖς, τοιούτου λόγου εἴχετο, λέγων, "δέσποτα, οὐκ οἰκός ἐστι 'Αθηναίους ἐργασαμένους πολλὰ δὴ κακὰ Πέρσας μὴ οὐ δοῦναι δίκην τῶν ἐποίησαν. ἀλλ'

10 εἰ τὸ μὲν νῦν ταῦτα πρήσσοις τά περ ἐν χερσὶ ἔχεις · ήμερώσας δὲ Αἴγυπτον τὴν ἐξυβρίσασαν στρατηλάτεε ἐπὶ τὰς ᾿Αθήνας, ἵνα λόγος τέ σε ἔχῃ πρὸς ἀνθρώπων ἀγαθός, καί τις ὕστερον φυλάσσηται ἐπὶ γῆν τὴν σὴν στρατεύεσθαι." οὖτος μέν οἱ ὁ λόγος ἦν τιμωρός · τοῦδε

15 δὲ τοῦ λόγου παρενθήκην ποιεέσκετο τήνδε, ὡς ἡ Εὐρώπη περικαλλὴς εἴη χώρη, καὶ δένδρεα παντοῖα φέρει τὰ ἥμερα, ἀρετήν τε ἄκρη, βασιλέι τε μούνῳ θνητῶν ἀ**ξίη**

6 ἐκτῆσθαι. ταῦτα ἔλεγε οἶα νεωτέρων ἔργων ἐπιθυμητὴς ἐὼν καὶ θέλων αὐτὸς τῆς Ἑλλάδος ὕπαρχος εἶναι. χρόνφ δὲ κατεργάσατό τε καὶ ἀνέπεισε ὥστε ποιέειν ταῦτα Εέρξην · συνέλαβε γὰρ καὶ ἄλλα οἱ σύμμαχα

5 γενόμενα ές τὸ πείθεσθαι Ξέρξην. τοῦτο μὲν ἀπὸ τῆς Θεσσαλίης παρὰ τῶν ᾿Αλευαδέων ἀπιγμένοι ἄγγελοι ἐπεκαλέοντο βασιλέα πᾶσαν προθυμίην παρεχόμενοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα· οἱ δὲ ᾿Αλευάδαι οὖτοι ἦσαν Θεσσαλίης βασιλέες · τοῦτο δὲ Πεισιστρατιδέων οἱ ἀναβεβη-

κότες ές Σοῦσα, τῶν τε αὐτῶν λόγων ἐχόμενοι τῶν καὶ 10 οί 'Αλευάδαι, καὶ δή τι πρὸς τούτοισι ἔτι πλέον προσωρέγοντό οί. ἔχοντες 'Ονομάκριτον, ἄνδρα 'Αθηναίον χρησμολόγου τε καὶ διαθέτην χρησμῶν τῶν Μουσαίου, ἀναβεβήκεσαν, την έχθρην προκαταλυσάμενοι · έξηλάθη γὰρ ὑπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου ὁ Ὀνομάκριτος 15 έξ 'Αθηνέων, ἐπ' αὐτοφώρω άλους ὑπὸ Λάσου τοῦ Έρμιονέος έμποιέων ές τὰ Μουσαίου χρησμόν, ώς αί έπὶ Λήμνω ἐπικείμεναι νῆσοι ἀφανιζοίατο κατὰ τῆς θαλάσσης. διὸ ἐξήλασέ μιν ὁ "Ιππαρχος, πρότερον χρεόμενος τὰ μάλιστα. τότε δὲ συναναβὰς ὅκως ἀπί- ٤0 κοιτο ές όψιν την βασιλέος, λεγόντων τῶν Πεισιστρατιδέων περὶ αὐτοῦ σεμνοὺς λόγους, κατέλεγε τῶν χρησμων εί μέν τι ενέοι σφάλμα φέρον τῷ βαρβάρω, των μεν έλεγε οὐδέν, ὁ δὲ τὰ εὐτυχέστατα ἐκλεγόμενος ἔλεγε, τόν τε Ελλήσποντον ώς ζευχθήναι χρεον είη ύπ' ανδρος 25 Πέρσεω, τήν τε έλασιν έξηγεόμενος. οὖτός τε δή χρησμωδέων προσεφέρετο, καὶ οί τε Πεισιστρατίδαι καὶ οί 'Αλευάδαι γνώμας ἀποδεικνύμενοι.

'Ως δὲ ἀνεγνώσθη Ἐέρξης στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν 'Ελ- ' λάδα, ἐνθαῦτα δευτέρω μὲν ἔτεϊ μετὰ τὸν θάνατον τὸν Δαρείου πρῶτα στρατιὴν ποιέεται ἐπὶ τοὺς ἀπεστεῶτας. τούτους μέν νυν καταστρεψάμενος καὶ Αἴγυπτον πᾶσαν πολλὸν δουλοτέρην ποιήσας ἡ ἐπὶ Δαρείου ἡν, ἐπιτρά- τωι 'Αχαιμένεϊ ἀδελφεῷ μὲν ἑωυτοῦ Δαρείου δὲ παιδί. 'Αχαιμένεα μέν νυν ἐπιτροπεύοντα Αἰγύπτου χρόνω μετέπειτα ἐφόνευσε 'Ινάρως ὁ Ψαμμητίχου ἀνὴρ Λίβυς.

Council of the Persians; Xerxes' Speech.

Εέρξης δὲ μετὰ Αἰγύπτου ἄλωσιν ώς ἔμελλε ἐς χεῖρας 8 ἄξεσθαι τὸ στράτευμα τὸ ἐπὶ τὰς ᾿Αθήνας, σύλλογον

4

έπίκλητον Περσέων των άρίστων έποιέετο, ίνα γνώμας τε πύθηταί σφεων καὶ αὐτὸς ἐν πᾶσι εἴπη τὰ θέλει. 5 ώς δὲ συνελέγθησαν, ἔλεξε Ξέρξης τάδε.

" ἄνδρες Πέρσαι, οὔτ' αὐτὸς κατηγήσομαι νόμον τόνδε εν ύμιν τιθείς, παραδεξάμενός τε αὐτῷ χρήσο-10 μαι. ώς γάρ έγὼ πυνθάνομαι τῶν πρεσβυτέρων, ούδαμά κω ήτρεμίσαμεν, 🎙 ἐπείτε παρελάβομεν τὴν ήγεμονίην τήνδε παρά Μή-15 δων, Κύρου κατελόντος 'Αστυάγεα. ἀλλὰ θεός τε οὕτω άγει καὶ αὐτοῖσι ἡμῖν πολλὰ ἐπέπουσι συμφέρεται έπὶ τὸ ἄμεινον. τὰ μέν νυν 20 Κυρός τε καὶ Καμβύσης πατήρ τε έμὸς Δαρείος κατεργάσαντο καὶ προσεκτήσαντο ἔθνεα, ἐπισταμένοισι εὖ οὐκ ἄν τις λέγοι. ἐγὼ δὲ 25 έπείτε παρέλαβον τὸν θρόνον τοῦτον, ἐφρόντιζον ὅκως μη λείδομαι τῶν πρότερον γενομένων έν τιμή τήδε μηδὲ έλάσσω προσκτήσομαι δύ-30 ναμιν Πέρσησι · Φροντίζων δὲ εύρίσκω ἄμα μὲν κῦδος ήμιν τε προσγινόμενον χώ-

" ἄνδρες Πέρσαι, οὔτ' αὐτὸς καθηγήσομαι νόμον τόνδ' έν υμίν τιθείς, παραδεξάμενός τε αὐτῷ χρήσομαι. ὡς γὰρ ἐγὼ πυνθάνομαι των πρεσβυτέρων, οὐδένα χρόνον ήτρεμήσαμεν, έξ οὖ παρελάβομεν την ηγεμονίαν τηνδε παρά τῶν Μήδων, Κύρου καθελόντος 'Αστυάγην. άλλα θεός τε ούτως ένάγει, καὶ αὐτοῖς ἡμῖν πολλά έπιουσι συμφέρεται έπὶ τὸ άμεινον. ἃ μεν δή Κῦρός τε καὶ Καμβύσης πατήρ τε ὁ ἐμὸς Δαρείος κατειργάσαντο καὶ προσεκτήσαντο έθνη, έπισταμένοις οὐκ άν τις λέγοι. έγω δ', έπειδή παρέλαβον τὸν θρόνου, τούτου ἐφρόντιζον όπως μη λείψωμαι των πρότερον γενομένων έν τῆ τιμῆ τῆδε μηδ' έλάσσω προσκτήσωμαι δύναμιν Πέρσαις · φροντίζων δὲ ευρίσκω άμα μέν κῦδος ἡμῖν προσγινόμενον χώραν τε ής νῦν ρην τε της νθν έκτημεθα οὐκ κεκτήμεθα οὐκ έλάσσονα οὐδέ

έλάσσονα οὐδὲ φλαυροτέρην παμφορωτέρην τε, αμα δὲ τιμωρίην τε καὶ τίσιν γινομένην. διὸ υμέας νυν έγω συνέλεξα, ίνα το νοέω πρήσσειν ύπερθέωμαι ύμιν. μέλλω ζεύξας τὸν Ελλήσποντον έλαν στρατον δια της Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Έλλάδα, ίνα 'Αθηναίους τιμωρήσωμαι όσα δη πεποιήκασι Πέρσας τε καὶ πατέρα τὸν έμόν. ώρᾶτε μέν νυν καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν Δαρεῖον ιθύοντα στρατεύεσθαι έπὶ τους άνδρας τούτους. άλλ' ό μεν τετελεύτηκε και οὐκ έξεγένετο αὐτῷ τιμωρήσασθαι · έγω δὲ ὑπέρ τε ἐκείνου καὶ τῶν ἄλλων Περσέων οὐ πρότερον παύσομαι πρίν ή έλω τε καὶ πυρώσω τὰς 'Αθήνας, οί γε έμε καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν ὑπῆρξαν ἄδικα ποιεθντες. πρώτα μέν ές Σάρδις έλθόντες αμα 'Αρισταγόρη τῷ Μιλησίῳ, δούλω δὲ ἡμετέρω, ἀπικόμενοι ενέπρησαν τά τε άλσεα καὶ τὰ ἱρά · δεύτερα δὲ ήμέας οξα έρξαν ές την

φαυλοτέραν παμφορωτέραν άμα δὲ τιμωρίαν καὶ τίσιν γινο- 35 μένην. δια δη ταῦτα νῦν ὑμᾶς έγω συνέλεξα, ίνα α διανοουμαι πράττειν ύποθω ύμιν. μέλλω ζεύξας τὸν Ελλήσποντον έλαύ- 40 νειν στρατόν δια της Ευρώπης έπλ τὴν Έλλάδα, ἵνα 'Αθηναίους τιμωρήσωμαι όσα δή πεποιήκασι Πέρσας τε καὶ πατέρα τὸν ἐμόν. 45 όρᾶτε μεν δή και πατέρα τὸν έμὸν Δαρεῖον προθυμούμενον στρατεύεσθαι έπλ τους άνδρας τούτους. άλλ' ὁ μὲν τετελεύτηκε, καὶ οὐκ 50 έξεγένετ' αὐτῷ τιμωρήσασθαι. έγω δ' ὑπέρ τ' ἐκείνου καὶ τῶν ἄλλων Περσων ου πρότερον παύσομαι πρίν έλω τε καὶ πυρώσω τὰς 55 'Αθήνας, οί γε έμέ τε καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν ὑπῆρξαν ἄδικα ποιοῦντες. πρωτα μεν είς Σάρδεις έλθόντες άμα 'Αρισταγόρα τῷ Μιλησίω, 60 δούλω δὲ ήμετέρω, ἐνέπρησαν τά τε άλση και τα ίερα δεύτερα δε. ύμας οία έδρασαν είς την γην την

65 σφετέρην ἀποβάντας, ὅτε σφετέραν ἀποβάντας, ὅτε Δᾶτίς Δᾶτίς τε καὶ 'Αρταφέρνης έστρατήγεον, τὰ ἐπίστασθέ κου πάντες. τούτων μέντοι είνεκα ἀνάρτημαι ἐπ' αὐ-70 τούς στρατεύεσθαι, ἀγαθὰ δὲ ἐν αὐτοῖσι τοσάδε ἀνευρίσκω λογιζόμενος · εί τούτους τε καὶ τοὺς τούτοισι πλησιοχώρους καταστρε-75 Ψόμεθα, οὶ Πέλοπος τοῦ Φρυγὸς νέμονται χώρην, γην την Περσίδα ἀποδέξομεν τῷ Διὸς αἰθέρι δμουρέουσαν· οὐ γὰρ δὴ χώρην γε 80 οὐδεμίαν κατόψεται ήλιος όμουρέουσαν τη ήμετέρη, άλλά σφεας πάσας έγω άμα ύμιν μίαν χώρην θήσω, διὰ πάσης διεξελθών της 85 Εὐρώπης. πυνθάνομαι γάρ ώδε έχειν, οὔτε τινὰ πόλιν ανδρών οὐδεμίαν οὔτε ἔθνος οὐδὲν ἀνθρώπων ὑπολείπεσθαι, τὸ ἡμῖν οἶόν τε ἔσ-90 ται έλθεῖν ἐς μάχην, τούτων τῶν κατέλεξα ὑπεξαραιρημένων. ούτω οί τε ήμιν αίτιοι έξουσι δούλιον ζυγον οί τε αναίτιοι. ύμεις δ' αν

τε καί Αρταφέρνης έστρατήγουν, έπίστασθέ που πάντες. μέντοι ένεκα ἀνώρμημαι ἐπ' αὐτούς στρατεύεσθαι, άγαθα δ' έν αὐτοῖς τοσάδε ἀνευρίσκω λογιζύμενος εί τούτους τε καὶ τοὺς τούτοις πλησιοχώρους καταστρεψόμεθα, οἱ Πέλοπος τοῦ Φρυγὸς νέμονται χώραν, γῆν τε τὴν Περσίδα ἀποδείξομεν τῷ Διὸς αἰθέρι ομορον οδσαν ου γάρ δή χώραν γε οὐδὲ μίαν κατόψεται ὁ ήλιος δμορον οὖσαν τῆ ἡμετέρα, ἀλλ' αὐτὰς ἀπάσας ἐγὼ ἄμα ὑμῖν μίαν χώραν θήσω, διὰ πάσης έξελθων της Ευρώπης. πυνθάνομαι γαρ ώδε έχειν, ούτε τινα πόλιν αὐτῶν οὐδεμίαν οὕτε ἔθνος ἀνθρώπων οὐδεν ὑπολείπεσθαι ημίν, δ οδόν τε έσται έλθειν είς μάχην, τούτων ὧν ἔλεξα ὑπεξηρημένων. οΰτως οΐ τε ἡμῖν άντίοι έξουσι δούλιον ξυγόν οί τε 'Αθηναίοι. ύμεις δ' άν μοι 95 μοι τάδε ποιέοντες χαρί- τάδε ποιούντες χαρίζεσθε έπειζοισθε· ἐπεὰν ὑμῖν σημήνω τὸν χρόνον ἐς τὸν ἤκειν δεῖ, προθύμως πάντατινὰ ὑμέων χρήσει παρεῖναι· ὃς ἄν δὲ ἔχων ἤκῃ παρεσκευασμένον στρατὸν κάλλιστα, δώσω οἱ δῶρα τὰ τιμιώτατα νομίζεται εἶναι ἐν ἡμετέρου. ποιητέα μέν νυν ταῦτά ἐστι οὕτω· ἵνα δὲ μὴ ἰδιοβουλεύειν ὑμῖν δοκέω, τίθημι τὸ πρῆγμα ἐς μέσον, γνώμην κελεύων ὑμέων τὸν βουλόμενον ἀποφαίνεσθαι." ταῦτα εἴπας ἐπαύετο.

δὰν ὑμῖν σημήνω τὸν χρόνον εἰς
ὅν ἡμῖν ἤκειν δοκεῖ, προθύμως
ὑμᾶς ἄπαντας δεῖ παρεῖναι ˙ ὑς
ὅ΄ ἀν ἔλθοι ἔχων κατεσκευασμέ- 100
νον στρατὸν κάλλιστα, δώσω
αὐτῷ δωρεὰν ἤδη τιμιωτάτην ἣ
νομίζεται ἐν ἡμετέρᾳ. ποιητέα
μὲν δὴ ταῦτ' ἔστιν οὔτως ˙ ἴνα 105
δὲ μὴ ἰδιοβουλεύειν ὑμῖν δοκῶ,
τίθημι τὸ πρᾶγμα ἐς μέσον,
γνώμην κελεύων ὑμῶν τὸν βου-
λόμενον ἀποφαίνεσθαι." 110

Mardonius Speaks in Support of the Expedition.

Μετ' αὐτὸν δὲ Μαρδόνιος ἔλεγε· "ὦ δέσποτα, οὐ 9 μοῦνον εἶς τῶν γενομένων Περσέων ἄριστος ἀλλὰ καὶ τῶν ἐσομένων, δς τά τε ἄλλα λέγων ἐπίκεο ἄριστα καὶ ἀληθέστατα, καὶ Ἰωνας τοὺς ἐν τῷ Εὐρώπη κατοικημένους οὐκ ἐάσεις καταγελάσαι ἡμῖν ἐόντας ἀναξίους. 5 καὶ γὰρ δεινὸν ᾶν εἴη πρῆγμα, εἰ Σάκας μὲν καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰθίοπάς τε καὶ ᾿Ασσυρίους ἄλλα τε ἔθνεα πολλὰ καὶ μεγάλα ἀδικήσαντα Πέρσας οὐδέν, ἀλλὰ δύναμιν προσκτᾶσθαι βουλόμενοι, καταστρεψάμενοι δούλους ἔχομεν, "Ελληνας δὲ ὑπάρξαντας ἀδικής οὐ τιμωρησό-10 μεθα. τί δείσαντες; κοίην πλήθεος συστροφήν; κοίην δὲ χρημάτων δύναμιν; τῶν ἐπιστάμεθα μὲν τὴν μάχην, ἐπιστάμεθα δὲ τὴν δύναμιν ἐοῦσαν ἀσθενέα· ἔχομεν δὲ αὐτῶν παῖδας καταστρεψάμενοι, τούτους οἳ ἐν τῆ

15 ήμετέρη κατοικημένοι "Ιωνές τε καὶ Αἰολέες καὶ Δωριέες καλέονται. ἐπειρήθην δὲ καὶ αὐτὸς ήδη ἐπελαύνων ἐπὶ τούς ἄνδρας τούτους ύπὸ πατρὸς τοῦ σοῦ κελευσθείς, καί μοι μέχρι Μακεδονίης έλάσαντι καὶ ὀλίγον ἀπολιπόντι ές αὐτὰς 'Αθήνας ἀπικέσθαι οὐδεὶς ἡντιώθη ές 20 μάχην. καίτοι γε ἐώθασι "Ελληνες, ὡς πυνθάνομαι, άβουλότατα πολέμους ίστασθαι ύπό τε άγνωμοσύνης καὶ σκαιότητος. ἐπεὰν γὰρ ἀλλήλοισι πόλεμον προείπωσι, έξευρόντες τὸ κάλλιστον χωρίον καὶ λειότατον, ές τοῦτο κατιόντες μάχονται, ώστε σὺν κακῷ μεγάλφ 25 οἱ νικῶντες ἀπαλλάσσονται· περὶ δὲ τῶν ἐσσουμένων ούδε λέγω άρχήν, εξώλεες γάρ δη γίνονται. τούς χρην έόντας δμογλώσσους κήρυξί τε διαχρεομένους καὶ ἀγγέλοισι καταλαμβάνειν τὰς διαφορὰς καὶ παντὶ μᾶλλον ή μάχησι · εί δὲ πάντως ἔδεε πολεμέειν πρὸς ἀλλήλους, 30 έξευρίσκειν χρην τη έκάτεροί είσι δυσχειρωτότατοι, καὶ ταύτη πειράν. τρόπφ τοίνυν οὐ χρηστφ "Ελληνες διαχρεόμενοι, εμέο ελάσαντος μέχρι Μακεδονίης γης, οὐκ ηλθον ες τούτου λόγον ώστε μάχεσθαι. σοὶ δὲ δὴ μέλλει τίς, & βασιλεῦ, ἀντιώσεσθαι πόλεμον προφέρων, ἄγοντι 35 καὶ πλήθος τὸ ἐκ τῆς ᾿Ασίης καὶ νέας τὰς ἀπάσας: ώς μεν εγώ δοκέω, οὐκ ες τοῦτο θράσεος ἀνήκει τὰ Ελλήνων πρήγματα · εἰ δὲ ἄρα ἔγωγε ψευσθείην γνώμη καὶ ἐκείνοι ἐπαερθέντες ἀβουλίη ἔλθοιεν ἡμῖν ἐς μάγην. μάθοιεν αν ώς είμεν ανθρώπων αριστοι τα πολέμια. 40 έστω δ' ὧν μηδεν ἀπείρητον αὐτόματον γὰρ οὐδέν, ἀλλ' άπὸ πείρης πάντα ἀνθρώποισι φιλέει γίνεσθαι."

Artabanus Opposes the Expedition.

10 Μαρδόνιος μεν τοσαθτα επιλεήνας την Ξερξεω γνώμην επέπαυτο· σιωπώντων δε των άλλων Περσέων καλ

ού τολμώντων γνώμην ἀποδείκνυσθαι ἀντίην τῆ προκειμένη, 'Αρτάβανος ὁ 'Υστάσπεος, πάτρως ἐων Ξέρξη, τω δή καὶ πίσυνος ἐων ἔλεγε τάδε · "ω βασιλεύ, μή 5 λεχθεισέων μεν γνωμέων αντιέων αλλήλησι οὐκ έστι την αμείνω αίρεόμενον ελέσθαι, αλλά δεί τη είρημένη χρασθαι, λεχθεισέων δὲ ἔστι, ὥσπερ τὸν χρυσὸν τὸν ακήρατον αὐτὸν μὲν ἐπ' ἐωυτοῦ οὐ διαγινώσκομεν, ἐπεὰν δὲ παρατρίψωμεν ἄλλφ χρυσώ, διαγινώσκομεν τὸν 10 άμείνω. ἐγὰ δὲ καὶ πατρὶ τῷ σῷ, ἀδελφεῷ δὲ ἐμῶ, Δαρείω ηγόρευον μη στρατεύεσθαι έπὶ Σκύθας, ἄνδρας οὐδαμόθι γῆς ἄστυ νέμοντας. ὁ δὲ ἐλπίζων Σκύθας τούς νομάδας καταστρέψεσθαι έμοί τε οὐκ ἐπείθετο, στρατευσάμενος τε πολλούς καὶ ἀγαθούς τῆς στρατιῆς 15 αποβαλών απήλθε. σύδέ, δ βασιλεύ, μέλλεις επ' άνδρας στρατεύεσθαι πολλον άμείνονας ή Σκύθας, οὶ κατὰ θάλασσάν τε ἄριστοι καὶ κατὰ γῆν λέγονται εἶναι. τὸ δὲ αὐτοῖσι ἔνεστι δεινόν, ἐμὲ σοὶ δίκαιόν ἐστι φράζειν. ζεύξας φής τὸν Ελλήσποντον ἐλᾶν στρατὸν διὰ τῆς 20 Εὐρώπης ἐς τὴν Ἑλλάδα. καὶ δὴ καὶ συνήνεικέ σε ήτοι κατὰ γῆν ἡ καὶ κατὰ θάλασσαν έσσωθῆναι, ἡ καὶ κατ' ἀμφότερα · οί γὰρ ἄνδρες λέγονται είναι ἄλκιμοι, πάρεστι δὲ καὶ σταθμώσασθαι, εἰ στρατιήν γε τοσαύτην σὺν Δάτι καὶ ᾿Αρταφέρνεϊ ἐλθοῦσαν ἐς τὴν ᾿Αττικὴν 25 γώρην μοῦνοι 'Αθηναῖοι διέφθειραν. οὔκων ἀμφοτέρη σφι έχώρησε · άλλ' ήν τήσι νηυσί έμβάλωσι καί νική: σαντες ναυμαχίη πλέωσι ές τον Έλλήσποντον καὶ ἔπειτα λύσωσι την γέφυραν, τοῦτο δή, βασιλεῦ, γίνεται δεινόν. έγω δε ούδεμιή σοφίη οἰκηίη αὐτὸς ταῦτα συμβάλλομαι, 30 άλλ' οδόν κοτε ήμέας ολίγου έδέησε καταλαβεῖν πάθος. ότε πατήρ σὸς ζεύξας Βόσπορον τὸν Θρηίκιον, γεφυρώσας δὲ ποταμὸν Ἰστρον διέβη ἐπὶ Σκύθας. τότε παντοῖοι

έγένοντο Σκύθαι δεόμενοι Ἰώνων λῦσαι τὸν πόρον, τοῖσι 35 επετέτραπτο ή φυλακή των γεφυρέων του "Ιστρου. καὶ τότε γε Ίστιαῖος ὁ Μιλήτου τύραννος εἰ ἐπέσπετο τῶν άλλων τυράννων τῆ γνώμη μηδὲ ἡναντιώθη, διέργαστο αν τὰ Περσέων πρήγματα. καίτοι καὶ λόγω ἀκοῦσαι δεινόν, ἐπ' ἀνδρί γε ἐνὶ πάντα τὰ βασιλέος πρήγματα 40 γεγενήσθαι. σὺ ὧν μη βουλεύεο ἐς κίνδυνον μηδένα τοιούτον ἀπικέσθαι μηδεμιής ἀνάγκης ἐούσης, ἀλλὰ ἐμοὶ πείθευ. νῦν μὲν τὸν σύλλογον τόνδε διάλυσον αὖτις δέ, όταν τοι δοκέη, προσκεψάμενος ἐπὶ σεωυτοῦ προαγόρευε τά τοι δοκέει είναι ἄριστα. τὸ γὰρ εὖ βουλεύεσθαι κέρ-45 δος μέγιστον ευρίσκω έόν εί γαρ και έναντιωθήναι τι έθέλει, βεβούλευται μεν οὐδεν ήσσον εδ, εσσωται δε ύπο της τύγης τὸ βούλευμα · ὁ δὲ βουλευσάμενος αἰσγρώς, εί οι ή τύγη ἐπίσποιτο, εύρημα εύρηκε, ήσσον δὲ οὐδέν οί κακώς βεβούλευται. όρας τὰ ὑπερέχοντα ζώα ώς 50 κεραυνοῖ ὁ θεὸς οὐδὲ ἐᾶ φαντάζεσθαι, τὰ δὲ σμικρὰ οὐδέν μιν κνίζει · όρας δὲ ὡς ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα αἰεὶ καὶ δένδρεα τὰ τοιαῦτα ἀποσκήπτει τὰ βέλεα · φιλέει γὰρ ό θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολούειν. οὕτω δὲ καὶ στρατός πολλός ύπο ολίγου διαφθείρεται κατά τοιόνδε. 55 έπεάν σφι ὁ θεὸς φθονήσας φόβον έμβάλη ή βροντήν, δι' ων εφθάρησαν αναξίως έωυτων. οὐ γὰρ εά φρονέειν μέγα ὁ θεὸς ἄλλον ἡ έωυτόν. ἐπειχθήναι μέν νυν πᾶν πρήγμα τίκτει σφάλματα, ἐκ τῶν ζημίαι μεγάλαι φιλέουσι γίνεσθαι · ἐν δὲ τῷ ἐπισχεῖν ἔνεστι ἀγαθά, εἰ μὴ 60 παραυτίκα δοκέοντα είναι, άλλ' άνὰ χρόνον έξεύροι τις

δυ παραυτικά οοκεοντά ειναι, αλλ΄ ανά χρονον εξευροι τις ἄν. σοὶ μὲν δὴ ταῦτα, ὧ βασιλεῦ, συμβουλεύω· σὺ δέ, ὧ παῖ Γοβρύεω Μαρδόνιε, παῦσαι λέγων λόγους ματαίους περὶ Ἑλλήνων οὐκ ἐόντων ἀξίων φλαύρως ἀκούειν. "Ελληνας γὰρ διαβάλλων ἐπαείρεις αὐτὸν βασιλέα στρατεύεσθαι · αὐτοῦ δὲ τούτου είνεκα δοκέεις μοι πᾶ-6ξ σαν προθυμίην έκτείνειν. μή νυν ούτω γένηται. διαβολή γάρ έστι δεινότατον · εν τη δύο μέν είσι οἱ ἀδικέοντες, είς δὲ ὁ ἀδικεόμενος. ὁ μὲν γὰρ διαβάλλων ἀδικέει οὐ παρεόντι κατηγορέων, ὁ δὲ ἀδικέει ἀναπειθόμενος πρὶν η ἀτρεκέως ἐκμάθη· ὁ δὲ δὴ ἀπεὼν τοῦ λόγου τάδε ἐν 70 αὐτοῖσι ἀδικέεται, διαβληθείς τε ὑπὸ τοῦ ἐτέρου καὶ νομισθείς πρὸς τοῦ έτέρου κακὸς είναι. άλλ' εί δὴ δεῖ γε πάντως έπὶ τοὺς ἄνδρας τούτους στρατεύεσθαι, φέρε, βασιλεύς μέν αὐτὸς ἐν ἤθεσι τοῖσι Περσέων μενέτω, ήμέων δὲ ἀμφοτέρων παραβαλλομένων τὰ τέκνα, στρα-75 τηλάτεε αὐτὸς σὺ ἐπιλεξάμενός τε ἄνδρας τοὺς ἐθέλεις καὶ λαβων στρατιὴν ὁκόσην τινὰ βούλεαι. καὶ ἢν μὲν τη συ λέγεις άναβαίνη βασιλέι τὰ πρήγματα, κτεινέσθων οί έμοι παίδες, προς δε αὐτοίσι και έγω πο δε τή έγω προλέγω, οί σοὶ ταῦτα πασχόντων, σὺν δέ σφι καὶ σύ, 80 ην απονοστήσης. εί δὲ ταῦτα μὲν ὑποδύνειν οὐκ ἐθελήσεις, σὺ δὲ πάντως στράτευμα ἀνάξεις ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ακούσεσθαί τινά φημι των αὐτοῦ τῆδε ὑπολειπομένων Μαρδόνιον, μέγα τι κακὸν έξεργασμένον Πέρσας, ὑπὸ κυνών τε καὶ ὀρνίθων διαφορεύμενον ἤ κου ἐν γῆ τῆ 85 'Αθηναίων ή σέ γε έν τη Λακεδαιμονίων, εί μη άρα καὶ πρότερον κατ' όδόν, γνόντα έπ' οίους άνδρας αναγινώσκεις στρατεύεσθαι βασιλέα."

Xerxes Retorts Angrily.

'Αρτάβανος μὲν ταῦτα ἔλεξε, Ξέρξης δὲ θυμωθεὶς 11 ἀμείβεται τοισίδε· "'Αρτάβανε, πατρὸς εἶς τοῦ ἐμοῦ ἀδελφεός· τοῦτό σε ῥύσεται μηδένα ἄξιον μισθὸν λαβεῖν ἐπέων ματαίων. καί τοι ταύτην τὴν ἀτιμίην προστί-θημι ἐόντι κακῷ καὶ ἀθύμῳ, μήτε συστρατεύεσθαι ἔμοιγε 5

4*

έπὶ τὴν Ἑλλάδα αὐτοῦ τε μένειν ἄμα τῆσι γυναιξί · ἐγὼ δὲ καὶ ἄνευ σέο ὅσα περ εἶπα ἐπιτελέα ποιήσω. μὴ γὰρ είην ἐκ Δαρείου τοῦ 'Υστάσπεος τοῦ 'Αρσάμεος τοῦ 'Αριαράμνεω τοῦ Τεΐσπεος τοῦ Κύρου τοῦ Καμβύσεω 10 τοῦ Τεΐσπεος τοῦ ᾿Αχαιμένεος γεγονώς, μὴ τιμωρησάμενος 'Αθηναίους, εὖ ἐπιστάμενος ὅτι εἰ ἡμεῖς ἡσυχίην άξομεν, άλλ' οὐκ ἐκείνοι, άλλὰ καὶ μάλα στρατεύσονται έπὶ τὴν ἡμετέρην, εἰ χρὴ σταθμώσασθαι τοῖσι ὑπαργμένοισι έξ έκείνων, οὶ Σάρδις τε ένέπρησαν καὶ ήλασαν ές 15 την 'Ασίην. οὔκων έξαναχωρέειν οὐδετέροισι δυνατώς έγει, άλλα ποιέειν ή παθείν προκέεται άγων, ίνα ή τάδε πάντα ὑπὸ Έλλησι ἡ ἐκεῖνα πάντα ὑπὸ Πέρσησι γένηται τὸ γὰρ μέσον οὐδὲν τῆς ἔχθρης ἐστί. καλὸν ὧν προπεπουθότας ήμέας τιμωρέειν ήδη γίνεται, ίνα καὶ τὸ 20 δεινὸν τὸ πείσομαι τοῦτο μάθω, ἐλάσας ἐπ' ἄνδρας τούτους, τούς γε καὶ Πέλοψ ὁ Φρύξ, ἐων πατέρων των ἐμων δούλος, κατεστρέψατο ούτω ώς καὶ ἐς τόδε αὐτοί τε ωνθρωποι καλ ή γη αὐτῶν ἐπώνυμοι τοῦ καταστρεψαμένου καλέονται."

Xerxes' Dream, and Change of Plan.

12 Ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτο ἐλέγετο, μετὰ δὲ εὐφρόνη τε ἐγίνετο καὶ Ξέρξην ἔκνιζε ἡ ᾿Αρταβάνου γνώμη · νυκτὶ δὲ βουλὴν διδοὺς πάγχυ εὔρισκέ οἱ οὐ πρῆγμα εἶναι στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. δεδογμένων δέ οἱ αὖτις 5 τούτων κατύπνωσε, καὶ δή κου ἐν τῆ νυκτὶ εἶδε ὄψιν τοιήνδε, ὡς λέγεται ὑπὸ Περσέων. ἐδόκεε ὁ Ξέρξης ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα μέγαν τε καὶ εὐειδέα εἰπεῖν, " μετὰ δὴ βουλεύεαι, ὧ Πέρσα, στράτευμα μὴ ἄγειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, προείπας ἁλίζειν Πέρσας στρατόν; οὔτε ὧν μετα-10 βουλευόμενος ποιέεις εὖ, οὔτε ὁ συγγνωσόμενός τοι πάρα.

ἀλλ' ἄσπερ τῆς ἡμέρης ἐβουλεύσαο ποιέειν, ταύτην ἴθι τῶν ὁδῶν." τὸν μὲν ταῦτα εἰπόντα ἐδόκεε ὁ Ξέρξης 13 ἀποπτάσθαι, ἡμέρης δὲ ἐπιλαμψάσης ὀνείρου μὲν τούτου λόγον οὐδένα ἐποιέετο, ὁ δὲ Περσέων συναλίσας τοὺς καὶ πρότερον συνέλεξε, ἔλεξέ σφι τάδε · "ἄνδρες Πέρσαι, συγγνώμην μοι ἔχετε ὅτι ἀγχίστροφα βουλεύομαι · 5 φρενῶν τε γὰρ ἐς τὰ ἐμεωυτοῦ πρῶτα οὕκω ἀνήκω, καὶ οἱ παρηγορεόμενοι ἐκεῖνα ποιέειν οὐδένα χρόνον μευ ἀπέχονται. ἀκούσαντι μέντοι μοι τῆς 'Αρταβάνου γνώμης παραυτίκα μὲν ἡ νεότης ἐπέζεσε, ὥστε ἀεικέστερα ἀπορρῖψαι ἔπεα ἐς ἄνδρα πρεσβύτερον ἡ χρεόν · 10 νῦν μέντοι συγγνοὺς χρήσομαι τῆ ἐκείνου γνώμη. ὡς ὧν μεταδεδογμένον μοι μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλά-δα, ἥσυχοι ἔστε."

Xerxes has a Second Dream, which he Communicates to Artabanus.

Πέρσαι μὲν ὡς ἤκουσαν ταῦτα, κεχαρηκότες προσεκύ- 14 νεον. νυκτὸς δὲ γενομένης αὖτις τὧυτὸ ὄνειρον τῷ Ξέρξη κατυπνωμένω ἔλεγε ἐπιστάν, "ὧ παῖ Δαρείου, καὶ δὴ φαίνεαι ἐν Πέρσησί τε ἀπειπάμενος τὴν στρατηλασίην καὶ τὰ ἐμὰ ἔπεα ἐν οὐδενὶ ποιησάμενος λόγω ὡς παρ' 5 οὐδενὸς ἀκούσας; εὖ νυν τόδ' ἴσθι. ἤν περ μὴ αὐτίκα στρατηλατέης, τάδε τοι ἐξ αὐτῶν ἀνασχήσει· ὡς καὶ μέγας καὶ πολλὸς ἐγένεο ἐν ὀλίγω χρόνω, οὕτω καὶ ταπεινὸς ὀπίσω κατὰ τάχος ἔσεαι." Ξέρξης μὲν περι- 15 δεὴς γενόμενος τῷ ὄψι ἀνά τε ἔδραμε ἐκ τῆς κοίτης καὶ πέμπει ἄγγελον ἐπὶ ᾿Αρτάβανον καλέοντα· ἀπικομένω δέ οἱ ἔλεγε Ξέρξης τάδε· "᾿Αρτάβανε, ἐγὼ τὸ παραυτίκα μὲν οὐκ ἐσωφρόνεον εἴπας ἐς σὲ μάταια ἔπεα 5 χρηστῆς εἴνεκα συμβουλίης· μετὰ μέντοι οὐ πολλὸν

χρόνον μετέγνων, ἔγνων δὲ ταῦτά μοι ποιητέα ἐόντα τὰ σὰ ὑπεθήκαο. οὔκων δυνατός τοι εἰμὶ ταῦτα βουλόμενος ποιέειν· τετραμμένω γὰρ δὴ καὶ μετεγνωκότι ἐπι10 φοιτέον ὄνειρον φαντάζεταί μοι οὐδαμῶς συνεπαινέον ποιέειν με ταῦτα· νῦν δὲ καὶ διαπειλῆσαν οἴχεται. εἰ ὧν θεός ἐστι ὁ ἐπιπέμπων καί οἱ πάντως ἐν ἡδονῆ ἐστι γενέσθαι στρατηλασίην ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐπιπτήσεται καὶ σοὶ τὧυτὸ τοῦτο ὄνειρον, ὁμοίως καὶ ἐμοὶ ἐντελλό15 μενον. εὑρίσκω δὲ ὧδε ἃν γινόμενα ταῦτα, εἰ λάβοις τὴν ἐμὴν σκευὴν πᾶσαν, καὶ ἐνδὺς μετὰ τοῦτο ἵζοιο ἐς τὸν ἐμὸν θρόνον καὶ ἔπειτα ἐν κοίτῃ τῆ ἐμἢ κατυπνώσειας."

Artabanus's Philosophy of Dreams.

16 Ξέρξης μὲν ταῦτά οἱ ἔλεγε· ᾿Αρτάβανος δὲ οὐ πρώτῷ κελεύσματι πειθόμενος, οἶα οὐκ ἀξιεύμενος ἐς τὸν βασιλήιον θρόνον ἵζεσθαι, τέλος ὡς ἠναγκάζετο εἴπας τάδε ἐποίεε τὸ κελευόμενον· " ἴσον ἐκεῖνο, ὡ βασιλεῦ, παρ' δ ἐμοὶ κέκριται, φρονέειν τε εὖ καὶ τῷ λέγοντι χρηστὰ ἐθέλειν πείθεσθαι· τά σε καὶ ἀμφότερα περιήκοντα ἀνθρώπων κακῶν ὁμιλίαι σφάλλουσι, κατά περ τὴν πάντων χρησιμωτάτην ἀνθρώποισι θάλασσαν πνεύματά φασι ἀνέμων ἐμπίπτοντα οὐ περιορῶν φύσι τῆ ἑωυτῆς 10 χρῶσθαι. ἐμὲ δὲ ἀκούσαντα πρὸς σεῦ κακῶς οὐ τοσοῦτο ἔδακε λύπη, ὅσον γνωμέων δύο προκειμενέων Πέρσησι, τῆς μὲν ὕβριν αὐξανούσης, τῆς δὲ καταπαυούσης καὶ λέγούσης ὡς κακὸν εἴη διδάσκειν τὴν ψυχὴν πλέον τι δίζησθαι αἰεὶ ἔχειν τοῦ παρεόντος, τοιουτέων προκει-15 μενέων γνωμέων ὅτι τὴν σφαλερωτέρην σεωυτῷ τε καὶ

15 μενέων γνωμέων δτι την σφαλερωτέρην σεωυτῷ τε καὶ Πέρσησι ἀναιρέο. νῦν ὧν, ἐπειδη τέτραψαι ἐπὶ την ἀμείνω, φής τοι μετιέντι τον ἐπ' Έλληνας στόλον ἐπι-

φοιταν όνειρον θεού τινος πομπή, ούκ εωντά σε καταλύειν τὸν στόλον. ἀλλ' οὐδὲ ταῦτά ἐστι, ὧ παῖ, θεῖα. ένύπνια γὰρ τὰ ἐς ἀνθρώπους πεπλανημένα τοιαθτά 20 έστι οἶά σε ἐγὼ διδάξω, ἔτεσι σεῦ πολλοῖσι πρεσβύτερος έων. πεπλανήσθαι αδται μάλιστα έωθασι αἱ ὄψιες των ονειράτων, τά τις ημέρης φροντίζει ήμεις δε τας προ τοῦ ἡμέρας ταύτην τὴν στρατηλασίην καὶ τὸ κάρτα είχομεν μετὰ χειρας. εἰ δὲ ἄρα μή ἐστι τοῦτο τοιοῦτο 25 οΐον έγω διαιρέω, άλλά τι τοῦ θεοῦ μετέχον, σὸ πᾶν αὐτὸ συλλαβὼν εἴρηκας · φανήτω γὰρ δὴ καὶ ἐμοί, ὡς καὶ σοί, διακελευόμενον · φανήναι δὲ οὐδὲν μᾶλλόν μοι όφείλει έχοντι την σην έσθητα ή οὐ καὶ την έμην, οὐδέ τι μάλλον εν κοίτη τη ση αναπαυομένω η ου και εν τη 30 έμη, εἴ πέρ γε καὶ ἄλλως ἐθέλει φανηναι. οὐ γὰρ δὴ ἐς τοσοῦτά γε εὐηθείης ἀνήκει τοῦτο, ὅ τι δή κοτέ ἐστι τὸ έπιφαινόμενόν τοι έν τῶ ὕπνω, ὥστε δόξει έμὲ ὁρέον σὲ είνωι, τη ση έσθητι τεκμαιρόμενον. εί δὲ έμὲ μὲν έν ούζενὶ λόγω ποιήσεται ούδε αξιώσει επιφανήναι, ούτε 35 ην την εμην εσθητα έγω ούτε ην την σην, ούδε επιφοιτήωει, τοῦτο ήδη μαθητέον ἔσται εί γὰρ δὴ ἐπιφοιτήσει γε συνεχέως, φαίην αν και αυτός θείον είναι. εί δέ τοι ούτω δεδόκηται γίνεσθαι καὶ οὐκ οἶά τε αὐτὸ παρατρέψω, ἀλλ' ήδη δεῖ ἐμὲ ἐν κοίτη τῆ σῆ κατυπνῶσαι, φέρε, 40 τούτων έξ έμεθ επιτελευμένων φανήτω καὶ έμοί. μέχρι δὲ τούτου τῆ παρεούση γνώμη χρήσομαι."

The Dream Visits Artabanus; he Assents to the Expedition.

Τοσαῦτα εἴπας ᾿Αρτάβανος, ἐλπίζων Ξέρξην ἀποδέ-17 ξειν λέγοντα οὐδέν, ἐποίεε τὸ κελευόμενον. ἐνδὺς δὲ τὴν Ξέρξεω ἐσθῆτα καὶ ἰζόμενος ἐς τὸν βασιλήιον θρόνον ώς μετὰ ταῦτα κοῖτον ἐποιέετο, ἢλθέ οἱ κατυπνωμένω

5 τωυτὸ ὄνειρον τὸ καὶ παρὰ Ξέρξην ἐφοίτα, ὑπερστὰν δὲ τοῦ ᾿Αρταβάνου εἶπε τάδε " ἄρα σὺ δὴ κεῖνος εἶς ὁ ἀποσπεύδων Ξέρξην στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ὡς δὴ κηδόμενος αὐτοῦ; ἀλλ᾽ οὕτε ἐς τὸ μετέπειτα οὕτε ἐς τὸ παραυτίκα νῦν καταπροίξεαι ἀποτράπων τὸ χρεὸν 10 γενέσθαι. Ξέρξην δὲ τὰ δεῦ ἀνηκουστέοντα παθεῖν,

18 αὐτῷ ἐκείνῷ δεδήλωται." ταῦτά τε ἐδόκεε ᾿Αρτάβανος τὸ ὄνειρον ἀπειλέειν, καὶ θερμοῖσι σιδηρίοισι ἐκκαίειν αὐτοῦ μέλλειν τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ δς ἀμβώσας μέγα ἀναθρώσκει, καὶ παριζόμενος Ξέρξη, ὡς τὴν ὄψιν οἱ τοῦ

5 ἐνυπνίου διεξῆλθε ἀπηγεόμενος, δεύτερά οἱ λέγει τάδε · " ἐγὰ μέν, ἢ βασιλεῦ, οἰα ἄνθρωπος ἰδὰν ἤδη πολλά τε καὶ μεγάλα πεσόντα πρήγματα ὑπὸ ἡσσόνων, οἰκ ἔων σε τὰ πάιτα τῆ ἡλικίη εἴκειν, ἐπιστάμενος ὡς κακὸν εἴη τὸ πολλῶν ἐπιθυμέειν, μεμνημένος μὲν τὸν ἐπὶ Μασσα-

10 γέτας Κύρου στόλου ως ἔπρηξε, μεμνημένος δὲ καὶ τὸν ἐπ' Αἰθίοπας τὸν Καμβύσεω, συστρατευόμενος δὲ καὶ Δαρείω ἐπὶ Σκύθας. ἐπιστάμενος ταῦτα γνώμην εἶχον ἀτρεμίζοντά σε μακαριστὸν εἶναι πρὸς πάντων ἀνθρώπων. ἐπεὶ δὲ δαιμονίη τις γίνεται ὁρμή, καὶ Ἑλληνας,

15 ώς οἶκε, φθορή τις καταλαμβάνει θεήλατος, ἐγὼ μὲν καὶ αὐτὸς τράπομαι καὶ τὴν γνώμην μετατίθεμαι, σὺ δὲ σήμηνον μὲν Πέρσησι τὰ ἐκ τοῦ θεοῦ πεμπόμενα, χρᾶσθαι δὲ κέλευε τοῦσι ἐκ σέο πρώτοισι προειρημένοισι ἐς τὴν παρασκευήν, ποίεε δὲ οὕτω ὅκως τοῦ θεοῦ παρα-

20 διδόντος τῶν σῶν ἐνδεήσει μηδέν." τούτων δὲ λεχθέντων, ἐνθαῦτα ἐπαερθέντες τῆ ὄψι, ὡς ἡμέρη ἐγένετο τάχιστα, Ξέρξης τε ὑπερετίθετο ταῦτα Πέρσησι, καὶ ᾿Αρτάβανος, ὃς πρότερον ἀποσπεύδων μοῦνος ἐφαίνετο, τότε ἐπισπεύδων φανερὸς ἦν.

Xerxes' Third Dream; Preparations of Unexampled Magnitude.

Ορμημένω δὲ Ξέρξη στρατηλατέειν μετὰ ταῦτα τρίτη 19 όψις εν τω ύπνω εγένετο, την οι Μάγοι έκριναν ακούσαντες φέρειν τε έπὶ πᾶσαν γῆν δουλεύσειν τέ οἱ πάντας άνθρώπους. ή δὲ όψις ἢν ἥδε · ἐδόκεε ὁ Ξέρξης ἐστεφανῶσθαι ἐλαίης θαλλῷ, ἀπὸ δὲ τῆς ἐλαίης τοὺς κλά- 5 δους γην πάσαν έπισχείν, μετά δὲ ἀφανισθηναι περὶ τή κεφαλή κείμενον τὸν στέφανον. κρινάντων δὲ ταῦτα τῶν Μάγων, Περσέων τε τῶν συλλεχθέντων αὐτίκα πᾶς άνηρ ές την άρχην την έωυτοῦ ἀπελάσας εἶχε προθυμίην πᾶσαν ἐπὶ τοῖσι εἰρημένοισι, θέλων αὐτὸς ἕκαστος τὰ 10 προκείμενα δώρα λαβείν, καὶ Εέρξης τοῦ στρατοῦ οὕτω ἐπάγερσιν ποιέεται, χῶρον πάντα ἐρευνῶν τῆς ἢπείρου. ἀπὸ γὰρ Αἰγύπτου άλώσιος ἐπὶ μὲν τέσσερα ἔτεα πλήρεα 20 παραρτέετο στρατιήν τε καὶ τὰ πρόσφορα τῆ στρατιῆ, πέμπτω δὲ ἔτεϊ ἀνομένω ἐστρατηλάτεε χειρὶ μεγάλη πλήθεος. στόλων γὰρ τῶν ἡμεῖς ἴδμεν πολλῶ δὴ μέγιστος οὖτος ἐγένετο, ὥστε μήτε τὸν Δαρείου τὸν ἐπὶ 5 Σκύθας παρά τοῦτον μηδένα φαίνεσθαι, μήτε τὸν Σκυθικόν, ότε Σκύθαι Κιμμερίους διώκοντες ές την Μηδικήν γώρην ἐσβαλόντες σχεδὸν πάντα τὰ ἄνω τῆς ᾿Ασίης καταστρεψάμενοι ἐνέμοντο, τῶν εἵνεκεν ὕστερον Δαρεῖος έτιμωρέετο, μήτε κατά τὰ λεγόμενα τὸν ᾿Ατρειδέων ἐς 10 Ίλιον, μήτε τὸν Μυσῶν τε καὶ Τευκρῶν τὸν πρὸ τῶν Τρωικών γενόμενον, οἱ διαβάντες ἐς τὴν Εὐρώπην κατὰ Βόσπορον τούς τε Θρήικας κατεστρέψαντο πάντας καλ έπὶ τὸν Ἰόνιον πόντον κατέβησαν, μέχρι τε Πηνειοῦ ποταμού τὸ πρὸς μεσαμβρίης ήλασαν. αδται αί πάσαι 21 οὐδ' εἰ ἔτεραι πρὸς ταύτησι γενόμεναι στρατηλασίαι

μιῆς τῆσδε οὐκ ἄξιαι. τί γὰρ οὐκ ἤγαγε ἐκ τῆς ᾿Ασιης ἔθνος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα Ξέρξης; κοῖον δὲ πινόμενόν μιν 5 ὕδωρ οὐκ ἐπέλιπε, πλὴν τῶν μεγάλων ποταμῶν; οἱ μὲν γὰρ νέας παρείχοντο, οἱ δὲ ἐς πεζὸν ἐτετάχατο, τοῖσι δὲ ἵππος προσετέτακτο, τοῖσι δὲ ἱππαγωγὰ πλοῖα ἄμα στρατευομένοισι, τοῖσι δὲ ἐς τὰς γεφύρας μακρὰς νέας παρέχειν, τοῖσι δὲ σῖτά τε καὶ νέας.

The Canal at Athos.

22 Καὶ τοῦτο μέν, ὡς προσπταισάντων τῶν πρώτων περιπλεόντων περί τον "Αθων, προετοιμάζετο έκ τριῶν ἐτέων κου μάλιστα τὰ ἐς τὸν "Αθων. ἐν γὰρ Ἐλαιοῦντι τῆς Χερσονήσου δρμεον τριήρεες · ἐνθεῦτεν δὲ δρμεόμενοι 5 ἄρυσσον ύπὸ μαστίγων παντοδαποὶ τῆς στρατιῆς, διάδοχοι δ' έφοίτεον · ὤρυσσον δὲ καὶ οἱ περὶ τὸν "Αθων κατοικημένοι. Βουβάρης δὲ ὁ Μεγαβάζου καὶ ᾿Αρταχαίης ὁ ᾿Αρταίου ἄνδρες Πέρσαι ἐπέστασαν τοῦ ἔργου. ό γὰρ "Αθως ἐστὶ ὄρος μέγα τε καὶ ὀνομαστόν, ἐς θάλασ-10 σαν κατήκον, οἰκημένον ὑπὸ ἀνθρώπων. τῆ δὲ τελευτά ές την ήπειρον τὸ ὄρος, χερσονησοειδές τε έστὶ καὶ ίσθμὸς ώς δυώδεκα σταδίων πεδίον δὲ τοῦτο καὶ κολωνοὶ οὐ μεγάλοι ἐκ θαλάσσης τῆς ᾿Ακανθίων ἐπὶ θάλασσαν την άντίον Τορώνης. Εν δε τῷ ἰσθμῷ τούτω, ες τὸν 15 τελευτά ό "Αθως, Σάνη πόλις Ελλάς οἴκηται, αί δὲ ἐκτὸς Σάνης, ἔσω δὲ τοῦ "Αθω οἰκημέναι, τὰς τότε ὁ Πέρσης νησιώτιδας άντὶ ήπειρωτίδων ωρμητο ποιέειν είσὶ δὲ αίδε, Δίον, 'Ολόφυξος, 'Ακρόθφον, Θύσσος, Κλεωναί. 23 πόλιες μεν αθται αθ τον "Αθων νέμονται, ἄρυσσον δε ώδε δασάμενοι τὸν χῶρον οἱ βάρβαροι κατὰ ἔθνεα. κατά Σάνην πόλιν σχοινοτενές ποιησάμενοι, ἐπείτε ἐγί-

νετο βαθέα ή διῶρυξ, οἱ μὲν κατώτατα έστεῶτες ἄρυσσον,

έτεροι δὲ παρεδίδοσαν τὸν αἰεὶ ἐξορυσσόμενον γοῦν ἄλ- 5 λοισι κατύπερθε έστεῶσι ἐπὶ βάθρων, οἱ δ' αὖ ἐκδεκόμενοι έτεροισι, εως απίκοντο ές τους ανωτάτω · ουτοι δέ έξεφόρεόν τε καὶ έξέβαλλον. τοῖσι μέν νυν ἄλλοισι πλην Φοινίκων καταρρηγνύμενοι οί κρημνοί τοῦ ὀρύγματος πόνον διπλήσιον παρείγον . ἄτε γὰρ τοῦ τε ἄνω 10 στόματος καὶ τοῦ κάτω τὰ αὐτὰ μέτρα ποιευμένων, έμελλέ σφι τοιοῦτο ἀποβήσεσθαι. οἱ δὲ Φοίνικες σοφίην έν τε τοίσι άλλοισι έργοισι αποδείκνυνται καὶ δή καὶ ἐν ἐκείνω. ἀπολαχόντες γὰρ μόριον ὅσον αὐτοῖσι ἐπέβαλλε, ἄρυσσον τὸ μὲν ἄνω στόμα τῆς διώρυχος 15 ποιεύντες διπλήσιον ή δσον έδεε αὐτὴν τὴν διώρυχα γενέσθαι, προβαίνοντος δὲ τοῦ ἔργου συνήγον αἰεί. κάτω τε δη εγίνετο καὶ εξισούτο τοίσι ἄλλοισι τὸ έργον. ένθαῦτα λειμών ἐστι, ἵνα σφι ἀγορή τε ἐγίνετο καὶ πρητήριον · σίτος δέ σφι πολλός ἐφοίτα ἐκ τῆς ᾿Ασίης 20 άληλεσμένος. ώς μεν εμε συμβαλλόμενον ευρίσκειν, 24 μεγαλοφροσύνης είνεκεν αὐτὸ Ξέρξης ὀρύσσειν ἐκέλευε, έθέλων τε δύναμιν ἀποδείκνυσθαι καὶ μνημόσυνα λιπέσθαι · παρεον γάρ μηδένα πόνον λαβόντας τον ισθμον τὰς νέας διειρύσαι, ὀρύσσειν ἐκέλευε διώρυχα τῆ θαλάσ- 5 ση εὖρος ώς δύο τριήρεας πλέειν δμοῦ ἐλαστρεομένας. τοίσι δὲ αὐτοίσι τούτοισι, τοίσί περ καὶ τὸ ὄρυγμα, προσετέτακτο καὶ τὸν Στρυμόνα ποταμὸν ζεύξαντας γεφυρώσαι.

Cables for the Bridges; Deposit of Stores.

Ταῦτα μέν νυν οὕτω ἐποίεε, παρεσκευάζετο δὲ καὶ 25 ὅπλα ἐς τὰς γεφύρας βύβλινά τε καὶ λευκολίνου, ἐπιτάξας Φοίνιξί τε καὶ Αἰγυπτίοισι, καὶ σιτία τῆ στραττῆ καταβάλλειν, ἵνα μὴ λιμήνειε ἡ στρατιὴ μηδὲ τὰ

δ ύποζύγια έλαυνόμενα έπὶ τὴν Ἑλλάδα · ἀναπυθόμενος δὲ τοὺς χώρους καταβάλλειν ἐκέλευε ἵνα ἐπιτηδεότατον είη, ἄλλα ἄλλη ἀγινέοντας όλκάσι τε καὶ πορθμηίοισι έκ της 'Ασίης πανταχόθεν. τὸν δὲ ὧν σῖτον ἐς Λευκὴν άκτην καλεομένην της Θρηίκης άγίνεον, οί δὲ ές Τυρό-10 διζαν την Περινθίων, οί δὲ ἐς Δορίσκον, οί δὲ ἐς Ἡιόνα

την έπι Στρυμόνι, οι δε ές Μακεδονίην διατεταγμένοι.

March of the Host to Celaenae; Pythius's Wealth.

26 Έν & δε οδτοι τον προκείμενον πόνον εργάζοντο, εν τούτω ὁ πεζὸς ἄπας συλλελεγμένος ἄμα Ξέρξη ἐπορεύετο ές Σάρδις, έκ Κριτάλλων δρμηθείς των έν Καππαδοκίη· ἐνθαῦτα γὰρ εἴρητο συλλέγεσθαι πάντα τὸν 5 κατ' ήπειρον μέλλοντα ἄμα αὐτῷ Ξέρξη πορεύεσθαι στρατόν. δς μέν νυν των ύπάρχων στρατόν κάλλιστα έσταλμένον άγαγων τὰ προκείμενα παρά βασιλέος έλαβε δώρα, οὐκ ἔχω φράσαι · οὐδὲ γὰρ ἀρχὴν ἐς κρίσιν τούτου πέρι έλθόντας οίδα. οί δὲ ἐπείτε διαβάντες τὸν 10" Αλυν ποταμον ωμίλησαν τη Φρυγίη, δι' αὐτης πορευόμενοι ἀπίκοντο ἐς Κελαινάς, ἵνα πηγαὶ ἀναδιδοῦσι Μαιάνδρου ποταμοῦ καὶ έτέρου οὐκ ἐλάσσονος ἡ Μαιάνδρου, τῷ οὔνομα τυγχάνει ἐὸν Καταρρήκτης, ὃς ἐξ αὐτής τής ἀγορής τής Κελαινέων ἀνατέλλων ἐς τὸν 15 Μαίανδρον ἐκδιδοῦ · ἐν τῆ καὶ ὁ τοῦ Σιληνοῦ Μαρσύεω άσκὸς ἀνακρέμαται, τὸν ὑπὸ Φρυγῶν λόγος ἔχει ὑπὸ 27 'Απόλλωνος ἐκδαρέντα ἀνακρεμασθήναι. ἐν ταύτη τῆ πόλι ὑποκατήμενος ΙΙύθιος ὁ "Ατυος ἀνὴρ Λυδὸς ἐξείνισε την βασιλέος στρατιήν πάσαν ξεινίοισι μεγίστοισι καὶ αὐτὸν Εέρξην, χρήματά τε ἐπαγγέλλετο βουλόμενος ἐς 5 τον πόλεμον παρέχειν. ἐπαγγελλομένου δὲ γρήματα

Πυθίου, εἴρετο Ξέρξης Περσέων τοὺς παρεόντας τίς τε

έων ἀνδρων Πύθιος καὶ κόσα χρήματα ἐκτημένος ἐπαγγέλλοιτο ταθτα. οί δὲ εἶπαν, "ὧ βασιλεθ, οὖτός ἐστι ός τοι τὸν πατέρα Δαρεῖον ἐδωρήσατο τῆ πλατανίστφ τη γρυσέη καὶ τη άμπέλω. δς καὶ νῦν ἐστι πρώτος 10 άνθρώπων πλούτω των ήμεις ίδμεν μετά σέ." θωυμά-28 σας δὲ τῶν ἐπέων τὸ τελευταῖον Ξέρξης αὐτὸς δεύτερα εἴρετο Πύθιον ὁκόσα οἱ εἴη χρήματα. ὁ δὲ εἶπε, "δ βασιλεύ, ούτε σε ἀποκρύψω ούτε σκήψομαι τὸ μη είδέναι την εμεωυτοῦ οὐσίην, ἀλλ' επιστάμενός τοι ἀτρεκέως 5 καταλέξω. ἐπείτε γὰρ τάχιστά σε ἐπυθόμην ἐπὶ θάλασσαν καταβαίνοντα τὴν Ἑλληνίδα, βουλόμενός τοι δοθναι ές τὸν πόλεμον χρήματα ἐξέμαθον, καὶ εὖρον λογιζόμενος άργυρίου μεν δύο χιλιάδας εούσας μοι ταλάντων, χρυσοῦ δὲ τετρακοσίας μυριάδας στατήρων Δαρεικῶν 10 έπιδεούσας έπτὰ χιλιάδων. καὶ τούτοισί σε ἐγὼ δωρέομαι · αὐτῷ δέ μοι ἀπὸ ἀνδραπόδων τε καὶ γεωπέδων άρκέων ἐστὶ βίος." ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγε, Εέρξης δὲ ἡσθεὶς 29 τοίσι είρημένοισι είπε, " ξείνε Λυδέ, έγω ἐπείτε ἐξῆλθον την Περσίδα χώρην, οὐδενὶ ἀνδρὶ συνέμιξα ἐς τόδε ὅστις ηθέλησε ξείνια προθείναι στρατώ τώ έμώ, οὐδὲ ὅστις ἐς όψιν την έμην καταστάς αὐτεπάγγελτος ές τὸν πόλεμον 5 έμοι ήθέλησε συμβαλέσθαι χρήματα, έξω σεῦ. σὸ δὲ καὶ έξείνισας μεγάλως στρατον τον έμον καὶ χρήματα μεγάλα ἐπαγγέλλεαι. σοὶ ὧν ἐγὼ ἀντὶ αὐτῶν γέρεα τοιάδε δίδωμι: ξεῖνόν τέ σε ποιεῦμαι ἐμὸν καὶ τὰς τετρακοσίας μυριάδας τοι τῶν στατήρων ἀποπλήσω 10 παρ' έμεωυτοῦ δοὺς τὰς έπτὰ χιλιάδας, ἵνα μή τοι ἐπιδεέες ἔωσι αἱ τετρακόσιαι μυριάδες ἐπτὰ χιλιάδων, ἀλλὰ η τοι ἀπαρτιλογίη ὑπ' ἐμέο πεπληρωμένη. ἔκτησό τε αὐτὸς τά περ αὐτὸς ἐκτήσαο, ἐπίστασό τε εἶναι αἰεὶ τοιοῦτος · οὐ γάρ τοι ταῦτα ποιεῦντι οὔτε ἐς τὸ παρεὸν 15 ούτε ές χρόνον μεταμελήσει."

Xerxes Proceeds to Sardis; Sends Heralds into Greece.

Ταῦτα δὲ εἴπας καὶ ἐπιτελέα ποιήσας ἐπορευετο αἰεὶ 30 τὸ πρόσω. "Αναυα δὲ καλεομένην Φρυγῶν πόλιν παραμειβόμενος καὶ λίμνην ἐκ τῆς ἄλες γίνονται, ἀπίκετο ἐς Κολοσσάς πόλιν μεγάλην Φρυγίης · ἐν τῆ Λύκος ποτα-5 μὸς ἐς χάσμα γῆς ἐσβάλλων ἀφανίζεται, ἔπειτα διὰ σταδίων ώς πέντε μάλιστά κη αναφαινόμενος εκδιδοί καὶ οὖτος ἐς τὸν Μαίανδρον. ἐκ δὲ Κολοσσέων δ στρατός όρμεόμενος έπὶ τοὺς οὔρους τῶν Φρυγῶν καὶ Λυδών ἀπίκετο ἐς Κύδραρα πόλιν, ἔνθα στήλη κατα-10 πεπηγυΐα, σταθείσα δὲ ὑπὸ Κροίσου, καταμηνύει διὰ 31 γραμμάτων τοὺς οὔρους. ώς δὲ ἐκ τῆς Φρυγίης ἐσέβαλε ές την Λυδίην, σχιζομένης της όδου και της μεν ές αριστερήν έπὶ Καρίης Φερούσης της δὲ ἐς δεξιήν ἐς Σάρδις, τη καὶ πορευομένω διαβήναι τὸν Μαίανδρον 5 ποταμον πάσα ἀνάγκη γίνεται καὶ ἰέναι παρά Καλλάτηβον πόλιν, έν τῆ ἄνδρες δημιοεργοί μέλι έκ μυρίκης τε καὶ πυροῦ ποιεῦσι, ταύτην ιων ὁ Ξέρξης τὴν όδον εὖρε πλατάνιστον, την κάλλεος είνεκα δωρησάμενος κόσμω χρυσέφ καὶ μελεδωνῷ ἀθανάτφ ἀνδρὶ ἐπιτρέψας δευτέρη 32 ήμέρη ἀπίκετο ἐς τῶν Λυδῶν τὸ ἄστυ. ἀπικόμενος δὲ ές Σάρδις πρώτα μεν ἀπέπεμπε κήρυκας ές την Ελλάδα αλτήσοντας γην τε καὶ ὕδωρ καὶ προερέοντας δείπνα βατιλέι παρασκευάζειν · πλην ούτε ές 'Αθήνας ούτε ές 5 Λακεδαίμονα ἀπέπεμπε ἐπὶ γῆς αἴτησιν, τῆ δὲ ἄλλη πάντη. τωνδε δε είνεκα το δεύτερον ἀπέπεμπε ἐπὶ γῆν τε καὶ εδωρ· όσοι πρότερον οὐκ έδοσαν Δαρείω πέμψαντι, τούτους πάγχυ έδόκεε τότε δείσαντας δώσειν. βουλόμενος ὧν αὐτὸ τοῦτο ἐκμαθεῖν ἀκριβέως ἔπεμπε.

The Bridges of the Hellespont.

Μετὰ δὲ ταῦτα παρεσκευάζετο ώς ἐλῶν ἐς "Αβυδον. 33 οί δὲ ἐν τούτφ τὸν Ἑλλήσποντον ἐζεύγνυσαν ἐκ τῆς 'Ασίης ές την Εὐρώπην. ἔστι δὲ τῆς Χερσονήσου τῆς έν Έλλησπόντω, Σηστοῦ τε πόλιος μεταξύ καὶ Μαδύτου, ἀκτὴ παχέα ἐς θάλασσαν κατήκουσα 'Αβύδω κα- 5 ταντίον · ἔνθα μετὰ ταῦτα, χρόνω ὕστερον οὐ πολλώ. ἐπὶ Ξανθίππου τοῦ ᾿Αρίφρονος στρατηγοῦ ᾿Αθηναῖοι Αρταΰκτην ἄνδρα Πέρσην λαβόντες Σηστοῦ ὕπαρχον ζώντα πρὸς σανίδα διεπασσάλευσαν, δς καὶ ές τοῦ Πρωτεσίλεω τὸ ίρὸν ἐς Ἐλαιοῦντα ἀγινεόμενος γυναῖκας 10 άθέμιστα ἔρδεσκε. ἐς ταύτην ὧν τὴν ἀκτὴν ἐξ ᾿Αβύ-34 δου όρμεόμενοι έγεφύρουν τοῖσι προσεκέετο, τὴν μὲν λευκολίνου Φοίνικες, την δ' έτέρην την βυβλίνην Αίγυπτιοι. έστι δὲ έπτὰ στάδιοι ἐξ ᾿Αβύδου ἐς τὴν ἀπαντίον. καὶ δὴ ἐζευγμένου τοῦ πόρου ἐπιγενόμενος 5 γειμών μέγας συνέκοψέ τε έκείνα πάντα καὶ διέλυσε. ώς δ' ἐπύθετο Ξέρξης, δεινὰ ποιεύμενος τὸν Ἑλλήσπον- 35 τον ἐκέλευσε τριηκοσίας ἐπικέσθαι μάστιγι πληγάς καὶ κατείναι ές τὸ πέλαγος πεδέων ζεύγος. ήδη δὲ ήκουσα ώς καὶ στιγέας άμα τούτοισι ἀπέπεμψε στίξοντας τὸν Έλλήσποντον. ἐνετέλλετο δὲ ὧν ῥαπίζοντας λέγειν 5 βάρβαρά τε καὶ ἀτάσθαλα, "ὧ πικρὸν ὕδωρ, δεσπότης τοι δίκην ἐπιτιθεῖ τήνδε, ὅτι μιν ἠδίκησας οὐδὲν πρὸς έκείνου άδικον παθόν. καὶ βασιλεύς μέν Εέρξης διαβήσεταί σε, ήν τε σύ γε βούλη ήν τε μή σοὶ δὲ κατὰ δίκην ἄρα οὐδεὶς ἀνθρώπων θύει ώς ἐόντι καὶ θολερώ 10 καὶ άλμυρῷ ποταμῷ." τήν τε δὴ θάλασσαν ἐνετέλλετο τούτοισι ζημιούν, καὶ τῶν ἐπεστεώτων τῆ ζεύξι τοῦ Έλλησπόντου ἀποταμείν τὰς κεφαλάς. καὶ οἱ μὲν 36

ταθτα ἐποίεον, τοθσι προσέκειτο αθτη ἡ ἄχαρις τιμή, τὰς δὲ ἄλλοι ἀρχιτέκτονες ἐζεύγνυσαν · ἐζεύγνυσαν δὲ ώδε · πεντηκοντέρους καὶ τριήρεας συνθέντες, ὑπὸ μὲν 5 τὴν πρὸς τοθ Εὐξείνου πόντου ἑξήκοντά τε καὶ τριηκοσίας, ὑπὸ δὲ τὴν ἐτέρην τεσσερεσκαίδεκα καὶ τριηκοσίας, τοθ μὲν Πόντου ἐπικαρσίας τοθ δὲ Ἑλλησπόντου κατὰ ῥόον, ἵνα ἀνακωχεύῃ τὸν τόνον τῶν ὅπλων · συνθέντες δὲ ἀγκύρας κατῆκαν περιμήκεας, τὰς μὲν πρὸς τοθ Πόν-

10 του της έτέρης των ἀνέμων είνεκεν των ἔσωθεν ἐκπνεόντων, της δε έτέρης πρὸς ἐσπέρης τε καὶ τοῦ Αἰγαίου ζεφύρου τε καὶ νότου είνεκεν. διέκπλοον δὲ ὑπόφαυσιν κατέλιπον των πεντηκοντέρων καὶ τριηρέων, ίνα καὶ ἐς τὸν Πόντον ἔχη ὁ βουλόμενος πλέειν πλοίοισι λεπτοῖσι

- 15 καὶ ἐκ τοῦ Πόντου ἔξω. ταῦτα δὲ ποιήσαντες κατέτεινον ἐκ γῆς στρεβλοῦντες ὄνοισι ξυλίνοισι τὰ ὅπλα, οὐκέτι χωρὶς ἑκάτερα τάξαντες, ἀλλὰ δύο μὲν λευκολίνου δασάμενοι ἐς ἑκατέρην, τέσσερα δὲ τῶν βυβλίνων. παχύτης μὲν ἡ αὐτὴ καὶ καλλονή, κατὰ λόγον δὲ ἐμβριθέστερα
- 20 ην τὰ λίνεα, τοῦ τάλαντον ὁ πηχυς εῖλκε. ἐπειδη δὲ ἐγεφυρώθη ὁ πόρος, κορμοὺς ξύλων καταπρίσαντες καὶ ποιήσαντες ἴσους της σχεδίης τῷ εὔρεῖ κόσμῷ ἐπετίθεσαν κατύπερθε τῶν ὅπλων τοῦ τόνου, θέντες δὲ ἐπεξης ἐνθαῦτα αὖτις ἐπεζεύγνυον. ποιήσαντες δὲ ταῦτα ὕλην
- 25 ἐπεφόρησαν, κόσμφ δὲ θέντες καὶ τὴν ὕλην γῆν ἐπεφόρησαν, κατανάξαντες δὲ καὶ τὴν γῆν φραγμὸν παρείρυσαν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ἵνα μὴ φοβέηται τὰ ὑποζύγια τὴν θάλασσαν ὑπερορέοντα καὶ οἱ ἵπποι.

An Eclipse; Pythius's Petition and its Reception.

37 ΄ Ως δὲ τά τε τῶν γεφυρέων κατεσκεύαστο καὶ τὰ περὶ τὸν "Αθων, οἴ τε χυτοὶ περὶ τὰ στόματα τῆς διώρυχος,

οί της ρηχίης είνεκεν εποιήθησαν, ίνα μη πίμπληται τά στόματα τοῦ ὀρύγματος, καὶ αὐτὴ ἡ διῶρυξ παντελέως πεποιημένη ἀγγέλλετο, ἐνθαῦτα χειμερίσας, ἄμα τῷ ἔαρι 5 παρεσκευασμένος ὁ στρατὸς ἐκ τῶν Σαρδίων ώρμᾶτο έλων ές *Αβυδον · όρμημένω δέ οι ό ήλιος έκλιπων την έκ τοῦ οὐρανοῦ εδρην ἀφανής ἢν οὖτ' ἐπινεφέλων ἐόντων αίθρίης τε τὰ μάλιστα, ἀντὶ ἡμέρης τε νὺξ ἐγένετο. ίδόντι δὲ καὶ μαθόντι τοῦτο τῶ Ξέρξη ἐπιμελὲς ἐγένετο, 10 καὶ εἴρετο τοὺς Μάγους τὸ θέλει προφαίνειν τὸ φάσμα. οί δὲ ἔφραζον ώς "Ελλησι προδεικνύει ὁ θεὸς ἔκλειψιν τῶν πολίων, λέγοντες ήλιον εἶναι Ἑλλήνων προδέκτορα, σελήνην δε σφέων. ταῦτα πυθόμενος ὁ Εέρξης περιχαρης εων εποιέετο την έλασιν. ως δ' εξήλαυνε την 38 στρατιήν, Πύθιος ὁ Λυδὸς καταρρωδήσας τὸ ἐκ τοῦ ούρανοῦ φάσμα ἐπαερθείς τε τοῖσι δωρήμασι, ἐλθὼν παρά Ξέρξεα έλεγε τάδε · " δ δέσποτα, χρηίσας ἄν τι σεῦ βουλοίμην τυχεῖν, τὸ σοὶ μὲν ελαφρὸν τυγχάνει εὸν 5 ύπουργήσαι, έμοι δε μέγα γενόμενον." Εέρξης δε παν μαλλον δοκέων μιν χρηίσειν ή τὸ ἐδεήθη, ἔφη τε ὑπουργήσειν καὶ δὴ ἀγορεύειν ἐκέλευε ὅτευ δέοιτο. ὁ δὲ ἐπείτε ταῦτα ἤκουσε, ἔλεγε θαρσήσας τάδε · " ὧ δέσποτα, τυγγάνουσί μοι παίδες έόντες πέντε, καί σφεας καταλαμ-10 βάνει πάντας ἄμα σοὶ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. σὺ δέ, ὧ βασιλεῦ, ἐμὲ ἐς τόδε ἡλικίης ἥκοντα οἰκτείρας των μοι παίδων ένα παράλυσον της στρατιης τον πρεσβύτατον, ίνα αὐτοῦ τε ἐμεῦ καὶ τῶν χρημάτων ἢ μελεδωνός · τούς δὲ τέσσερας ἄγευ ἄμα σεωυτῷ, καὶ πρήξας 15 τὰ νοέεις νοστήσειας όπίσω." κάρτα τε έθυμώθη ό 39 Εέρξης καὶ ἀμείβετο τοισίδε · "ὧ κακὲ ἄνθρωπε, σὺ ἐτόλμησας, ἐμεῦ στρατευομένου αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄγοντος παίδας έμοὺς καὶ άδελφεοὺς καὶ οἰκηίους

5 καὶ φίλους, μνήσασθαι περὶ σέο παιδός, ἐὼν ἐμὸς δοῦλος, τον χρην πανοικίη αὐτή τή γυναικί συνέπεσθαι; εὖ νυν τόδ' έξεπίστασο, ώς έν τοῖσι ἀσὶ τῶν ἀνθρώπων οἰκέει ό θυμός, δς χρηστά μεν ἀκούσας τέρψιος έμπιπλεῖ τὸ σώμα, ύπεναντία δὲ τούτοισι ἀκούσας ἀνοιδέει. ὅτε 10 μέν νυν χρηστά ποιήσας έτερα τοιαῦτα ἐπηγγέλλεο, εὐεργεσίησι βασιλέα οὐ καυχήσεαι ὑπερβαλέσθαι. έπείτε δὲ ἐς τὸ ἀναιδέστερον ἐτράπευ, τὴν μὲν ἀξίην οὐ λάμψεαι, έλάσσω δὲ τῆς ἀξίης. σὲ μὲν γὰρ καὶ τοὺς τέσσερας των παίδων ρύεται τὰ ξείνια · τοῦ δὲ ἐνός, τοῦ 15 περιέχεαι μάλιστα, τη ψυχη ζημιώσεαι." ώς δὲ ταῦτα ύπεκρίνατο, αὐτίκα ἐκέλευε τοῖσι προσετέτακτο ταῦτα πρήσσειν, τῶν Πυθίου παίδων ἐξευρόντας τὸν πρεσβύτατον μέσον διαταμείν, διαταμόντας δε τὰ ἡμίτομα διαθείναι τὸ μὲν ἐπὶ δεξιὰ τῆς ὁδοῦ τὸ δ' ἐπ' ἀριστερά, καὶ 20 ταύτη διεξιέναι τὸν στρατόν.

Order of March.

40 Ποιησάντων δὲ τούτων τοῦτο, μετὰ ταῦτα διεξήιε ὁ στρατός. ἡγέοντο δὲ πρῶτοι μὲν οἱ σκευοφόροι τε καὶ τὰ ὑποζύγια, μετὰ δὲ τούτους σύμμικτος στρατὸς παντοίων ἐθνέων ἀναμίξ, οὐ διακεκριμένοι τῆ δὲ ὑπερημίδο σες ἡσαν, ἐνθαῦτα διελέλειπτο, καὶ οὐ συνέμισγον οὖτοι βασιλέι. προηγεῦντο μὲν γὰρ ἱππόται χίλιοι, ἐκ Περσέων πάντων ἀπολελεγμένοι μετὰ δὲ αἰχμοφόροι χίλιοι καὶ οὖτοι ἐκ πάντων ἀπολελεγμένοι, τὰς λόγχας κάτω ἐς τὴν γῆν τρέψαντες μετὰ δὲ ἱροὶ Νησαῖοι καλεόμενοι 10 ἵπποι δέκα κεκοσμημένοι ὡς κάλλιστα. Νησαῖοι δὲ καλέονται ἵπποι ἐπὶ τοῦδε ἔστι πεδίον μέγα τῆς Μηδικῆς τῷ οὔνομά ἐστι Νήσαιον τοὺς ὧν δὴ ἵππους τοὺς μεγάλους φέρει τὸ πεδίον τοῦτο. ὅπισθε δὲ τούτων τῶν

δέκα ζηπων άρμα Διὸς ίρὸν ἐπετέτακτο, τὸ ζηποι μὲν είλκον λευκοί όκτω, όπισθε δὲ αὖ τῶν ἵππων εἵπετο 15 πεζή ήνίοχος έχόμενος των χαλινών · οὐδεὶς γὰρ δή ἐπὶ τούτον τὸν θρόνον ἀνθρώπων ἐπιβαίνει. τούτου δὲ όπισθε αὐτὸς Ξέρξης ἐπ' ἄρματος ἵππων Νησαίων· παρεβεβήκεε δέ οἱ ἡνίοχος τῷ οὖνομα ἦν Πατιράμφης, Ότάνεω ἀνδρὸς Πέρσεω παῖς. ἐξήλασε μὲν οὕτω ἐκ 41 Σαρδίων Ξέρξης, μετεκβαίνεσκε δέ, ὅκως μιν λόγος αίρέοι, έκ τοῦ ἄρματος ἐς άρμάμαξαν. αὐτοῦ δὲ ὅπισθε αίγμοφόροι Περσέων οἱ ἄριστοί τε καὶ γενναιότατοι, χίλιοι, κατὰ νόμον τὰς λόγχας ἔχοντες, μετὰ δὲ ἵππος 5 άλλη χιλίη έκ Περσέων ἀπολελεγμένη, μετὰ δὲ τὴν ίππον έκ των λοιπων Περσέων ἀπολελεγμένοι μύριοι. οὖτος πεζὸς ἦν · καὶ τούτων χίλιοι μὲν ἐπὶ τοῖσι δόρασι άντι των σαυρωτήρων ροιάς είχον χρυσέας και πέριξ συνεκλήιον τοὺς ἄλλους, οἱ δὲ εἰνακισχίλιοι ἐντὸς τού-10 των εόντες άργυρέας ροιάς είχον είχον δε χρυσέας ροιάς καὶ οί ἐς τὴν γῆν τράποντες τὰς λόγχας, καὶ μῆλα οί άγχιστα επόμενοι Εέρξη. τοίσι δε μυρίοισι επετέτακτο ίππος Περσέων μυρίη. μετὰ δὲ τὴν ίππον διέλειπε καὶ δύο σταδίους, καὶ ἔπειτα ὁ λοιπὸς ὅμιλος ἤιε ἀναμίξ. 15

March to Ilium and Abydus.

Ἐποιέετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκ τῆς Λυδίης ὁ στρατὸς ἐπί τε 42 ποταμὸν Κάικον καὶ γῆν τὴν Μυσίην, ἀπὸ δὲ Καϊκου ὁρμεόμενος, Κάνης ὄρος ἔχων ἐν ἀριστερῆ, διὰ τοῦ ᾿Αταρνέος ἐς Καρήνην πόλιν. ἀπὸ δὲ ταύτης διὰ Θήβης πεδίου ἐπορεύετο, ᾿Αδραμύττειόν τε πόλιν καὶ "Ανταν- 5 δρον τὴν Πελασγίδα παραμειβόμενος. τὴν Ἱδην δὲ λαβὼν ἐς ἀριστερὴν χεῖρα ἤιε ἐς τὴν Ἰλιάδα γῆν. καὶ πρῶτα μέν οἱ ὑπὸ τῆ Ἱδη νύκτα ἀναμείναντι βρονταί τε

καὶ πρηστήρες ἐπεσπίπτουσι, καί τινα αὐτοῦ ταύτη 43 συχνὸν ὅμιλον διέφθειραν. ἀπικομένου δὲ τοῦ στρατοῦ ἐπὶ ποταμὸν Σκάμανδρον, ὃς πρῶτος ποταμῶν, ἐπείτε ἐκ Σαρδίων ὁρμηθέντες ἐπεχείρησαν τῆ ὁδῷ, ἐπέλιπε τὸ ῥέεθρον οὐδ' ἀπέχρησε τῆ στρατιῆ τε καὶ τοῦσι κτήνεσι 5 πινόμενος, ἐπὶ τοῦτον δὴ τὸν ποταμὸν ὡς ἀπίκετο Εέρξης, ἐς τὸ Πριάμου πέργαμον ἀνέβη ἵμερον ἔχων θεήσασθαι· θεησάμενος δὲ καὶ πυθόμενος ἐκείνων ἕκαστα τῆ ᾿Αθηναίη τῆ Ἰλιάδι ἔθυσε βοῦς χιλίας, χοὰς δὲ οἱ Μάγοι τοῦσι ἥρωσι ἐχέαντο. ταῦτα δὲ ποιησαμένοισι 10 νυκτὸς φόβος ἐς τὸ στρατόπεδον ἐνέπεσε. ἄμα ἡμέρη δὲ ἐπορεύετο ἐνθεῦτεν, ἐν ἀριστερῆ μὲν ἀπέργων Ἡρίτιον πόλιν καὶ ᾿Οφρύνειον καὶ Δάρδανον, ἥ περ δὴ ᾿Αβύδῳ ὅμουρός ἐστι, ἐν δεξιῆ δὲ Γέργιθας Τευκρούς.

Xerxes Views the Host with Conflicting Emotions.

- 45 τιῆ. ὡς δὲ ὥρα πάντα μὲν τὸν Ἑλλήσποντον ὑπὸ τῶν νεῶν ἀποκεκρυμμένον, πάσας δὲ τὰς ἀκτὰς καὶ τὰ ᾿Αβυδηνῶν πεδία ἐπίπλεα ἀνθρώπων, ἐνθαῦτα ὁ Ξέρξης ἑωυτὸν ἐμακάρισε, μετὰ δὲ τοῦτο ἐδάκρυσε.

Conversation between Artabanus and Xerxes.

46 Μαθών δέ μιν 'Αρτάβανος ὁ πάτρως, δς τὸ πρῶτον γνώμην ἀπεδέξατο ἐλευθέρως οὐ συμβουλεύων Ξέρξη

στρατεύεσθαι έπὶ τὴν Ἑλλάδα, οὖτος ώνὴρ φρασθεὶς Εέρξεα δακρύσαντα είρετο τάδε · "& βασιλεῦ, ώς πολλου άλλήλων κεχωρισμένα έργάσαο νῦν τε καὶ ολίγφ 5 πρότερον · μακαρίσας γάρ σεωυτον δακρύεις." ό δε είπε, " έσηλθε γάρ με λογισάμενον κατοικτείραι ώς βραχύς είη ὁ πᾶς ἀνθρώπινος βίος, εἰ τούτων γε ἐόντων τοσούτων οὐδεὶς ἐς ἐκατοστὸν ἔτος περιέσται." ὁ δὲ ἀμείβετο λέγων, " ἔτερα τούτου παρὰ τὴν ζόην πεπόνθαμεν οἰκτρό- 10 τερα. ἐν γὰρ οὕτω βραχέι βίω οὐδεὶς οὕτω ἄνθρωπος έων εὐδαίμων πέφυκε, οὔτε τούτων οὔτε των ἄλλων, τώ οὐ παραστήσεται πολλάκις καὶ οὐκὶ ἄπαξ τεθνάναι βούλεσθαι μᾶλλον ή ζώειν. αί τε γὰρ συμφοραὶ προσπίπτουσαι καὶ αἱ νοῦσοι συνταράσσουσαι καὶ βραχὺν ἐόν- 15 τα μακρον δοκέειν είναι ποιεύσι τον βίον. ούτω ο μέν θάνατος μοχθηρής ἐούσης τής ζόης καταφυγή αίρετωτάτη τῶ ἀνθρώπω γέγονε · ὁ δὲ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα φθονερός εν αὐτῷ εύρίσκεται εών." Εέρξης δε άμεί-47 βετο λέγων, " 'Αρτάβανε, βιοτής μέν νυν ανθρωπηίης πέρι, ἐούσης τοιαύτης οίην περ σὸ διαιρέαι εἶναι, παυσώμεθα, μηδε κακών μεμνώμεθα χρηστα έχοντες πρήγματα έν χερσί • φράσον δέ μοι τόδε • εί τοι ή όψις τοῦ 5 ένυπνίου μη έναργης ουτω έφάνη, είχες αν την άρχαίην γνώμην, οὐκ ἐῶν με στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἢ μετέστης ἄν; φέρε τοῦτό μοι ἀτρεκέως εἰπέ." ὁ δὲ ἀμείβετο λέγων, "& βασιλεῦ, ὄψις μὲν ἡ ἐπιφανεῖσα τοῦ ονείρου, ώς βουλόμεθα άμφότεροι, τελευτήσειε, έγω δ' 10 έτι καὶ ἐς τόδε δείματός εἰμι ὑπόπλεος οὐδ' ἐντὸς ἐμεωυτοῦ, ἄλλα τε πολλὰ ἐπιλεγόμενος καὶ δὴ καὶ ὁρέων τοι δύο τὰ μέγιστα πάντων ἐόντα πολεμιώτατα." Ξέρξης 48 δὲ πρὸς ταῦτα ἀμείβετο τοισίδε: "δαιμόνιε ἀνδρῶν, κοία ταθτα λέγεις είναι δύο μοι πολεμιώτατα; κότερά

τοι ό πεζός μεμπτός κατὰ πληθός ἐστι, καὶ τὸ Ἑλληνι5 κὸν στράτευμα φαίνεται πολλαπλήσιον ἔσεσθαι τοῦ
ήμετέρου, ἡ τὸ ναυτικὸν τὸ ἡμέτερον λείψεσθαι τοῦ
ἐκείνων, ἡ καὶ συναμφότερα ταῦτα; εἰ γάρ τοι ταύτη
φαίνεται ἐνδεέστερα εἶναι τὰ ἡμέτερα πρήγματα, στρατοῦ ἂν ἄλλου τις τὴν ταχίστην ἄγερσιν ποιέοιτο."

49 ὁ δ' ἀμείβετο λέγων, "ὦ βασιλεῦ, οὔτε στρατὸν τοῦτον, ὅστις γε σύνεσιν ἔχει, μέμφοιτ' ἃν οὔτε τῶν νεῶν τὸ πλῆθος "ἤν τε πλεῦνας συλλέξης, τὰ δύο τοι τὰ λέγω πολλῷ ἔτι πολεμιώτερα γίνεται. τὰ δὲ δύο ταῦτα ἐστὶ 5 γῆ τε καὶ θάλασσα. οὔτε γὰρ τῆς θαλάσσης ἐστὶ λιμὴν τοσοῦτος οὐδαμόθι, ὡς ἐγὰ εἰκάζω, ὅστις ἐγειρομένου χειμῶνος δεξάμενός σευ τοῦτο τὸ ναυτικὸν φερέγγυος ἔσται διασῶσαι τὰς νέας. καίτοι οὐκὶ ἔνα αὐτὸν δεῖ εἶναι τὸν λιμένα, ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν τὴν ἤπειρον παρ' ἢν 10 δὴ κομίζεαι. οὔκων δὴ ἐόντων τοι λιμένων ὑποδεξίων,

10 δή κομίζεαι. οῦκων δή έοντων τοι λιμένων ὑποδεξίων, μάθε ὅτι αἱ συμφοραὶ τῶν ἀνθρώπων ἄρχουσι καὶ οὐκὶ ὥνθρωποι τῶν συμφορέων. καὶ δὴ τῶν δύο τοι τοῦ ἐτέρου εἰρημένου τὸ ἔτερον ἔρχομαι ἐρέων. γῆ δὲ πολεμίη τῆδὲ τοι κατίσταται· εἰ θέλει τοι μηδὲν ἀντίξοον κα-

15 ταστήναι, τοσούτφ τοι γίνεται πολεμιωτέρη ὅσφ αν προβαίνης ἐκαστέρω, τὸ πρόσω αἰεὶ κλεπτόμενος · εὐ-πρηξίης δὲ οὐκ ἔστι ἀνθρώποισι οὐδεμία πληθώρη. καὶ δή τοι, ὡς οὐδενὸς ἐναντιευμένου, λέγω τὴν χώρην πλεῦνα ἐν πλέονι χρόνφ γινομένην λιμὸν τέξεσθαι. ἀνὴρ 20 δὲ οὕτω αν εἴη ἄριστος, εἰ βουλευόμενος μὲν ἀρρωδέοι,

20 θε ουτω αν ετή αρτότος, ετ βουλευομένος μεν αρρωθέοι, παν επιλεγόμενος πείσεσθαι χρήμα, εν δε τῷ ἔργῷ θρα-

50 σὺς εἴη." ἀμείβεται Ξέρξης τοισίδε · "'Αρτάβανε, οἰκότως μὲν σύ γε τούτων ἔκαστα διαιρέαι. ἀτὰρ μήτε πάντα φοβέο μήτε πᾶν δμοίως ἐπιλέγεο. εἰ γὰρ δὴ βούλοιο ἐπὶ τῷ αἰεὶ ἐπεσφερομένω πρήγματι τὸ πᾶν

όμοίως ἐπιλέγεσθαι, ποιήσειας αν οὐδαμα οὐδέν · κρέσ- 5 σον δὲ πάντα θαρσέοντα ήμισυ τῶν δεινῶν πάσγειν μαλλον ή παν χρήμα προδειμαίνοντα μηδαμά μηδέν παθείν. εί δε ερίζων προς παν το λεγόμενον μη το βέβαιον ἀποδέξης, σφάλλεσθαι ὀφείλεις ἐν αὐτοῖσι ὁμοίως καὶ ὁ ὑπεναντία τούτοισι λέξας. τοῦτο μέν νυν ἐπ' ἴσης 10 έχει είδεναι δε άνθρωπον εόντα κως χρη το βέβαιον; δοκέω μεν οὐδαμως. τοίσι τοίνυν βουλομένοισι ποιέειν ώς τὸ ἐπίπαν Φιλέει γίνεσθαι τὰ κέρδεα, τοῖσι δὲ ἐπιλεγομένοισί τε πάντα καὶ ὀκνέουσι οὐ μάλα ἐθέλει. ὁρᾶς τὰ Περσέων πρήγματα ές δ δυνάμιος προκεχώρηκε. εί 15 τοίνυν έκεινοι οί προ έμευ γενόμενοι βασιλέες γνώμησι έχρεοντο δμοίησι καὶ σύ, ἡ μὴ χρεόμενοι γνώμησι τοιαύτησι άλλους συμβούλους είχον τοιούτους, οὐκ ἄν κοτε. είδες αὐτὰ ἐς τοῦτο προελθόντα · νῦν δὲ κινδύνους ἀναρριπτέοντες ές τοῦτό σφεα προηγάγοντο. μεγάλα γαρ 20 πρήγματα μεγάλοισι κινδύνοισι έθέλει καταιρέεσθαι. ήμεις τοίνυν δμοιεύμενοι έκείνοισι ώρην τε του έτεος καλλίστην πορευόμεθα, καὶ καταστρεψάμενοι πασαν την Ευρώπην νοστήσομεν οπίσω, ούτε λιμώ έντυγόντες οὐδαμόθι οὕτε ἄλλο ἄχαρι οὐδὲν παθόντες. τοῦτο μὲν 25 γαρ αὐτοὶ πολλην φορβην φερόμενοι πορευόμεθα, τοῦτο δέ, τῶν ἄν κου ἐπιβέωμεν γῆν καὶ ἔθνος, τούτων τὸν σῖτον έξομεν επ' άροτήρας δε καί οὐ νομάδας στρατευόμεθα άνδρας." λέγει 'Αρτάβανος μετὰ ταῦτα, "ὧ βασιλεῦ, 51 έπείτε άρρωδέειν οὐδὲν έᾶς πρηγμα, σὰ δέ μευ συμβουλίην ἔνδεξαι · ἀναγκαίως γὰρ ἔχει περὶ πολλῶν πρηγμάτων πλεθνα λόγον έκτείναι. Κύρος ὁ Καμβύσεω Ἰωνίην πᾶσαν πλην 'Αθηναίων κατεστρέψατο δασμοφόρον είναι 5 Πέρσησι. τούτους ὧν τοὺς ἄνδρας συμβουλεύω τοι μηδεμιή μηγανή ἄγειν ἐπὶ τοὺς πατέρας καὶ γὰρ ἄνευ

τούτων οδοί τε ελμέν των έχθρων κατυπέρτεροι γίνεσθαι. η γάρ σφεας, ην επωνται, δει άδικωτάτους γίνεσθαι 10 καταδουλουμένους την μητρόπολιν, ή δικαιοτάτους συνελευθερούντας. άδικώτατοι μέν νυν γινόμενοι οὐδεν κέρδος μέγα ήμιν προσβάλλουσι, δικαιότατοι δὲ γινόμενοι οξοί τε δηλήσασθαι μεγάλως την σην στρατιήν γίνονται. ές θυμον ών βαλεύ και το παλαιον έπος, ώς εὖ εἴρηται, 52 τὸ μὴ ἄμα ἀρχῆ πᾶν τέλος καταφαίνεσθαι." ἀμείβεται πρὸς ταῦτα Ξέρξης, " `Αρτάβανε, τῶν ἀπεφήναο γνωμέων σφάλλεαι κατὰ ταύτην δὴ μάλιστα, δς "Ιωνας φοβέαι μὴ μεταβάλωσι, τῶν ἔχομεν γνῶμα μέγιστον, τῶν σύ τε 5 μάρτυς γίνεαι καὶ οἱ συστρατευσάμενοι Δαρείφ ἄλλοι έπὶ Σκύθας, ὅτι ἐπὶ τούτοισι ἡ πᾶσα Περσικὴ στρατιὴ έγένετο διαφθείραι ή περιποιήσαι · οί δε δικαιοσύνην καὶ πιστότητα ἐνέδωκαν, ἄχαρι δὲ οὐδέν. πάρεξ δὲ τούτου, έν τη ημετέρη καταλιπόντας τέκνα καὶ γυναικας 10 καὶ χρήματα οὐδ' ἐπιλέγεσθαι χρὴ νεώτερόν τι ποιήσειν. ούτω μηδε τούτο φοβέο, άλλα θυμον έχων άγαθον σώζε οἶκόν τε τὸν ἐμὸν καὶ τυραννίδα τὴν ἐμήν · σοὶ γὰρ ἐγὰ μούνω έκ πάντων σκήπτρα τὰ έμὰ έπιτράπω."

Xerxes Exhorts the Persians; Sacrifices; Crossing the Bridge.

53 Ταῦτα εἴπας καὶ ᾿Αρτάβανον ἀποστείλας ἐς Σοῦσα δεύτερα μετεπέμψατο Ξέρξης Περσέων τοὺς δοκιμωτάτους · ἐπεὶ δέ οἱ παρῆσαν, ἔλεγέ σφι τάδε · "ὧ Πέρσαι, τῶνδ' ἐγὰ ὑμέων χρηίζων συνέλεξα, ἄνδρας τε γίνεσθαι δ ἀγαθοὺς καὶ μὴ καταισχύνειν τὰ πρόσθε ἐργασμένα Πέρσησι, ἐόντα μεγάλα τε καὶ πολλοῦ ἄξια, ἀλλ' εἶς τε ἕκαστος καὶ οἱ σύμπαντες προθυμίην ἔχωμεν · ξυνὸν γὰρ τοῦτο πᾶσι ἀγαθὸν σπεύδεται. τῶνδε δὲ εἴνεκα

προαγορεύω ἀντέχεσθαι τοῦ πολέμου ἐντεταμένως · ὡς γὰρ ἐγὼ πυνθάνομαι, ἐπ' ἄνδρας στρατευόμεθα ἀγαθούς, 16 τῶν ἢν κρατήσωμεν, οὐ μή τις ἡμῖν ἄλλος στρατὸς ἀντιστῆ κοτε ἀνθρώπων. νῦν δὲ διαβαίνωμεν ἐπευξάμενοι τοῖσι θεοῖσι οἳ Πέρσας λελόγχασι."

Ταύτην μεν την ημέρην παρεσκευάζοντο ές την διά- 54 βασιν τη δε υστεραίη ανέμενον τον ήλιον εθέλοντες ίδέσθαι ἀνίσχοντα, θυμιήματά τε παντοία ἐπὶ τῶν γεφυρέων καταγίζοντες καὶ μυρσίνησι στορνύντες την οδόν. ώς δ' ἐπανέτελλε ὁ ἥλιος, σπένδων ἐκ χρυσέης φιάλης 5 Ξέρξης ές την θάλασσαν εύχετο προς τον ήλιον μηδεμίαν οί συντυχίην τοιαύτην γενέσθαι, ή μιν παύσει καταστρέψασθαι τὴν Εὐρώπην πρότερον ἢ ἐπὶ τέρμασι τοίσι ἐκείνης γένηται. εὐξάμενος δὲ ἐσέβαλε τὴν φιάλην ές τὸν Ἑλλήσποντον καὶ χρύσεον κρητήρα καὶ Περσικὸν 10 ξίφος, τὸν ἀκινάκην καλέουσι. ταῦτα οὐκ ἔχω ἀτρεκέως διακρίναι ούτε εἰ τῷ ἡλίφ ἀνατιθεὶς κατήκε ἐς τὸ πέλαγος, οὖτε εἰ μετεμέλησέ οἱ τὸν Ἑλλήσποντον μαστιγώσαντι καὶ ἀντὶ τούτων την θάλασσαν έδωρέετο. ώς δὲ 55 ταθτά οἱ ἐπεποίητο, διέβαινον κατὰ μὲν τὴν ἐτέρην τῶν γεφυρέων την προς του Πόντου ο πεζός τε και ή ίππος άπασα, κατὰ δὲ τὴν πρὸς τὸ Αἰγαῖον τὰ ὑποζύγια καὶ ή θεραπηίη. ήγεοντο δε πρώτα μεν οί μύριοι Πέρσαι 5 έστεφανωμένοι πάντες, μετά δὲ τούτους ὁ σύμμικτος στρατός παντοίων έθνέων. ταύτην μέν την ημέρην ούτοι, τη δε ύστεραίη πρώτοι μεν οί τε ίππόται και οί τὰς λόγχας κάτω τράποντες · ἐστεφάνωντο δὲ καὶ οὖτοι. μετὰ δὲ οἴ τε ἵπποι οἱ ἱροὶ καὶ τὸ ἄρμα τὸ ἱρόν, ἐπὶ δὲ 10 αὐτός τε Ξέρξης καὶ οἱ αἰχμοφόροι καὶ οἱ ἱππόται οἱ χίλιοι, έπὶ δὲ τούτοισι ὁ ἄλλος στρατός. καὶ αἱ νέες άμα ἀνήγοντο ἐς τὴν ἀπεναντίον. ἤδη δὲ ἤκουσα καὶ ύστατον διαβήναι βασιλέα πάντων.

Xerxes the Zeus of the Persians; Prodigies; Fleet Sets Sail.

56 Ξέρξης δὲ ἐπεὶ διέβη ἐς τὴν Εὐρώπην, ἐθηεῖτο τὸν στρατὸν ὑπὸ μαστίγων διαβαίνοντα· διέβη δὲ ὁ στρατὸς αὐτοῦ ἐν ἑπτὰ ἡμέρησι καὶ ἐν ἐπτὰ εὐφρόνησι, ἐλινύσας οὐδένα χρόνον. ἐνθαῦτα λέγεται, Ξέρξεω ἤδη διαβεβη- 5 κότος τὸν Ἑλλήσποντον, ἄνδρα εἰπεῖν Ἑλλησπόντιον, " ἢ Ζεῦ, τί δὴ ἀνδρὶ εἰδόμενος Πέρση καὶ οὔνομα ἀντὶ Διὸς Ξέρξεα θέμενος ἀνάστατον τὴν Ἑλλάδα θέλεις ποιῆσαι, ἄγων πάντας ἀνθρώπους; καὶ γὰρ ἄνευ τούτων ἐξῆν τοι ποιέειν ταῦτα."

57 'Ως δὲ διέβησαν πάντες, ἐς όδὸν ὁρμημένοισι τέρας

σφι εφάνη μέγα, τὸ Ξέρξης εν οὐδενὶ λόγω εποιήσατο καίπερ εὐσύμβλητον ἐόν · ἵππος γὰρ ἔτεκε λαγόν. εὐσύμβλητον ών τήδε τοῦτο ἐγένετο, ὅτι ἔμελλε μὲν ἐλαν 5 στρατιὴν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα Ξέρξης ἀγαυρότατά τε καὶ μεγαλοπρεπέστατα, οπίσω δὲ περὶ έωυτοῦ τρέχων ηξειν ές τὸν αὐτὸν χῶρον. ἐγένετο δὲ καὶ ἔτερον αὐτῷ τέρας έόντι έν Σάρδισι ήμίονος γαρ έτεκε ήμίονον διξά έχουσαν αίδοια, τὰ μὲν ἔρσενος τὰ δὲ θηλέης κατύπερθε 10 δὲ ἢν τὰ τοῦ ἔρσενος. τῶν ἀμφοτέρων λόγον οὐδένα ποιησάμενος τὸ πρόσω ἐπορεύετο, σὺν δέ οἱ ὁ πεζὸς 58 στρατός. ὁ δὲ ναυτικὸς ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον πλέων παρὰ γῆν ἐκομίζετο, τὰ ἔμπαλιν πρήσσων τοῦ πεζοῦ. ό μεν γάρ προς εσπέρην έπλεε, επί Σαρπηδονίης ἄκρης ποιεύμενος την ἄπιξιν, ές την αὐτῷ προείρητο ἀπικο-5 μένω περιμένειν · δ δε κατ' ήπειρον στρατός πρός ήω τε καὶ ήλίου ἀνατολὰς ἐποιέετο τὴν όδὸν διὰ τῆς Χερσονήσου, ἐν δεξιῆ μὲν ἔχων τὸν Ελλης τάφον τῆς 'Αθάμαντος, έν άριστερή δὲ Καρδίην πόλιν, διὰ μέσης δὲ πορευόμενος πόλιος τη ούνομα τυγχάνει έον 'Αγορή,

ἐνθεῦτεν δὲ κάμπτων τὸν κόλπον τὸν Μέλανα καλεό-10 μενον, καὶ Μέλανα ποταμόν, οὖκ ἀντισχόντα τότε τἢ στρατιἢ τὸ ῥέεθρον ἀλλ' ἐπιλιπόντα, τοῦτον τὸν ποταμὸν διαβάς, ἐπ' οὖ καὶ ὁ κόλπος οὖτος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει, ἤιε πρὸς ἑσπέρην, Αἶνόν τε πόλιν Αἰολίδα καὶ Στεντορίδα λίμνην παρεξιών, ἐς ὁ ἀπίκετο ἐς Δορίσκον. 15

Review and Muster of the Army at Doriscus.

Ο δε Δορίσκος έστὶ της Θρηίκης αἰγιαλός τε καὶ 59 πεδίον μέγα, διὰ δὲ αὐτοῦ ρέει ποταμὸς μέγας "Εβρος. έν τω τειγός τε έδέδμητο βασιλήιον τοῦτο τὸ δη Δορίσκος κέκληται, καὶ Περσέων φρουρή ἐν αὐτῷ κατεστήκες ύπὸ Δαρείου ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου ἐπείτε ἐπὶ Σκύθας 5 έστρατεύετο. έδοξε ων τώ Εέρξη ό χώρος είναι έπιτήδεος ενδιατάξαι τε καὶ εξαριθμήσαι τὸν στρατόν, καὶ έποίεε ταῦτα. τὰς μὲν δὴ νέας τὰς πάσας ἀπικομένας ές Δορίσκον οἱ ναύαρχοι κελεύσαντος Εέρξεω ές τὸν αἰγιαλὸν τὸν προσεχέα Δορίσκω ἐκόμισαν, ἐν τῷ Σάλη 10 τε Σαμοθρηικίη πεπόλισται πόλις καὶ Ζώνη, τελευτά δὲ αὐτοῦ Σέρρειον ἄκρη ὀνομαστή. ὁ δὲ χῶρος οὕτος τὸ παλαιον ην Κικόνων. ές τοῦτον τον αίγιαλον κατασχόντες τὰς νέας ἀνέψυχον ἀνελκύσὰντες. ὁ δὲ ἐν τῷ Δορίσκω τοῦτον τὸν χρόνον τῆς στρατιῆς ἀριθμὸν 15 έποιέετο. ὅσον μέν νυν ἕκαστοι παρεῖχον πλήθος ἐς 60 ἀριθμόν, οὐκ ἔγω εἰπεῖν τὸ ἀτρεκές οὐ γὰρ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν ἀνθρώπων σύμπαντος δὲ τοῦ στρατοῦ τοῦ πεζοῦ τὸ πλήθος ἐφάνη ἐβδομήκοντα καὶ ἐκατὸν μυριάδες. Εξηρίθμησαν δε τόνδε τον τρόπον συνήγαγόν 5 τε ές ένα χῶρον μυριάδα ἀνθρώπων, καὶ συννάξαντες ταύτην ώς μάλιστα είχον περιέγραψαν έξωθεν κύκλον. περιγράψαντες δὲ καὶ ἀπέντες τοὺς μυρίους αίμασιὴν

περιέβαλον κατὰ τὸν κύκλον, ὕψος ἀνήκουσαν ἀνδρὶ ἐς 10 τὸν ὀμφαλόν· ταύτην δὲ ποιήσαντες ἄλλους ἐσεβίβαζον ἐς τὸ περιοικοδομημένον, μέχρι οὖ πάντας τούτφ τῷ τρόπῳ ἐξηρίθμησαν. ἀριθμήσαντες δὲ κατὰ ἔθνεα διέτασσον.

Catalogue and Equipment of the Several Nations. Persians, Medes, Assyrians.

61 Οἱ δὲ στρατευόμενοι οἴδε ἦσαν, Πέρσαι μὲν ὧδε έσκευασμένοι. περί μέν τησι κεφαλήσι είχον τιάρας καλεομένους πίλους ἀπαγέας, περὶ δὲ τὸ σῶμα κιθῶνας γειριδωτούς ποικίλους, . . . λεπίδος σιδηρέης όψιν 5 ίγθυοειδέος, περί δὲ τὰ σκέλεα ἀναξυρίδας, ἀντί δὲ ἀσπίδων γέρρα · ὑπὸ δὲ φαρετρεῶνες ἐκρέμαντο · αἰχμὰς δὲ βραχέας εἶχον, τόξα δὲ μεγάλα, ὀιστούς δὲ καλαμίνους, πρός δὲ ἐγχειρίδια παρά τὸν δεξιὸν μηρὸν παραιωρεύμενα έκ της ζώνης. καὶ ἄρχοντα παρείχοντο 'Οτάνεα 10 τὸν 'Αμήστριος πατέρα τῆς Ξέρξεω γυναικός, ἐκαλέοντο δὲ πάλαι ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων Κηφηνες, ὑπὸ μέντοι σφέων αὐτῶν καὶ τῶν περιοίκων 'Αρταῖοι. ἐπεὶ δὲ Περσεὺς ὁ Δανάης τε καὶ Διὸς ἀπίκετο παρὰ Κηφέα τὸν Βήλου καὶ ἔσχε αὐτοῦ τὴν θυγατέρα 'Ανδρομέδην, γίνεται αὐτῶ 15 παις τω ούνομα έθετο Πέρσην, τούτον δε αύτου καταλείπει · ἐτύγχανε γὰρ ἄπαις ἐων ὁ Κηφεύς ἔρσενος 62 γόνου · έπὶ τούτου δὴ τὴν ἐπωνυμίην ἔσχον. Μῆδοι δὲ τὴν αὐτὴν ταύτην ἐσταλμένοι ἐστρατεύοντο · Μηδικὴ γάρ αύτη ή σκευή έστι καὶ οὐ Περσική · οἱ δὲ Μῆδοι άρχοντα μέν παρείχοντο Τιγράνην ἄνδρα 'Αχαιμενίδην. 5 έκαλέοντο δὲ πάλαι πρὸς πάντων "Αριοι, ἀπικομένης δὲ Μηδείης τῆς Κολχίδος ἐξ 'Αθηνέων ἐς τοὺς 'Αρίους

τούτους μετέβαλον καὶ οὖτοι τὸ οὔνομα. αὐτοὶ περὶ

σφέων ὧδε λέγουσι Μῆδοι. Κίσσιοι δὲ στρατευόμενοι τὰ μὲν ἄλλα κατά περ Πέρσαι ἐσκευάδατο, ἀντὶ δὲ τῶν πίλων μιτρηφόροι ἦσαν. Κισσίων δὲ ἦρχε ᾿Ανάφης ὁ 10 ᾿Οτάνεω. Ὑρκάνιοι δὲ κατά περ Πέρσαι ἐσεσάχατο, ἡγεμόνα παρεχόμενοι Μεγάπανον τὸν Βαβυλῶνος ὕστερον τούτων ἐπιτροπεύσαντα. ᾿Ασσύριοι δὲ στρατευό-63 μενοι περὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι εἶχον χάλκεά τε κράνεα καὶ πεπλεγμένα τρόπον τινὰ βάρβαρον οὐκ εὐαπήγητον, ἀσπίδας δὲ καὶ αἰχμὰς καὶ ἐγχειρίδια παραπλήσια τῆσι Αἰγυπτίησι εἶχον, πρὸς δὲ ῥόπαλα ξύλων τετυλωμένα 5 σιδήρω, καὶ λινέους θώρηκας. οὖτοι δὲ ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων καλέονται Σύριοι, ὑπὸ δὲ τῶν βαρβάρων ᾿Ασσύριοι ἐκλήθησαν. [τούτων δὲ μεταξὺ Χαλδαῖοι.] ἦρχε δὲ σφεων ᾽Οτάσπης ὁ ᾿Αρταχαίεω.

Tribes Northeast and East of Media and Persia.

Βάκτριοι δὲ περὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι ἀγχοτάτω τῶν 64
Μηδικῶν ἔχοντες ἐστρατεύοντο, τόξα δὲ καλάμινα ἐπιχώρια καὶ αἰχμὰς βραχέας. Σάκαι δὲ οἱ Σκύθαι περὶ
μὲν τῆσι κεφαλῆσι κυρβασίας ἐς ὀξὺ ἀπηγμένας ὀρθὰς
εἰχον πεπηγυίας, ἀναξυρίδας δὲ ἐνεδεδύκεσαν, τόξα δὲ 5
ἐπιχώρια καὶ ἐγχειρίδια, πρὸς δὲ καὶ ἀξίνας σαγάρις
εἰχον. τούτους δὲ ἐόντας Σκύθας ᾿Αμυργίους Σάκας
ἐκάλεον · οἱ γὰρ Πέρσαι πάντας τοὺς Σκύθας καλέουσι
Σάκας. Βακτρίων δὲ καὶ Σακέων ἤρχε Ὑστάσπης ὁ
Δαρείου τε καὶ ᾿Ατόσσης τῆς Κύρου. Ἰνδοὶ δὲ εἵματα 65
μὲν ἐνδεδυκότες ἀπὸ ξύλων πεποιημένα, τόξα δὲ καλάμινα εἶχον καὶ ὀιστοὺς καλαμίνους · ἐπὶ δὲ σίδηρος ἦν.
ἐσταλμένοι μὲν δὴ ἦσαν οὕτω Ἰνδοί, προσετετάχατο δὲ
συστρατευόμενοι Φαρναζάθρη τῷ ᾿Αρταβάτεω. Ἦριο 66
δὲ τόξοισι μὲν ἐσκευασμένοι ἦσαν Μηδικοῖσι, τὰ δὲ

άλλα κατά περ Βάκτριοι. 'Αρίων δὲ ἦρχε Σισάμνης δ 'Τδάρνεος. Πάρθοι δὲ καὶ Χοράσμιοι καὶ Σόγδοι τε καὶ

- 5 Γανδάριοι καὶ Δαδίκαι τὴν αὐτὴν σκευὴν ἔχοντες τὴν καὶ Βάκτριοι ἐστρατεύοντο. τούτων δὲ ἦρχον οἴδε, Πάρθων μὲν καὶ Χορασμίων ᾿Αρτάβαζος ὁ Φαρνάκεος, Σόγδων δὲ ᾿Αζάνης ὁ ᾿Αρταίου, Γανδαρίων δὲ καὶ Δα-
- 67 δικέων 'Αρτύφιος ό 'Αρταβάνου. Κάσπιοι δὲ σισύρνας τε ἐνδεδυκότες καὶ τόξα ἐπιχώρια καλάμινα ἔχοντες καὶ ἀκινάκας ἐστρατεύοντο. οὖτοι μὲν οὕτω ἐσκευάδατο, ἡγεμόνα παρεχόμενοι 'Αριόμαρδον τὸν 'Αρτυφίου ἀδελ-
 - 5 φεόν, Σαράγγαι δὲ εἵματα μὲν βεβαμμένα ἐνέπρεπον ἔχοντες, πέδιλα δὲ ἐς γόνυ ἀνατείνοντα εἶχον, τόξα δὲ καὶ αἰχμὰς Μηδικάς. Σαραγγέων δὲ ἦρχε Φερενδάτης ὁ Μεγαβάζου. Πάκτυες δὲ σισυρνοφόροι τε ἦσαν καὶ τόξα ἐπιχώρια εἶχον καὶ ἐγχειρίδια. Πάκτυες δὲ ἄρ-
- 68 χοντα παρείχοντο 'Αρταύντην τον 'Ιθαμίτρεω. Οὔτιοι δὲ καὶ Μύκοι τε καὶ Παρικάνιοι ἐσκευασμένοι ἢσαν κατά περ Πάκτυες. τούτων δὲ ἢρχον οἴδε, Οὐτίων μὲν καὶ Μύκων 'Αρσαμένης ὁ Δαρείου, Παρικανίων δὲ 5 Σιρομίτρης ὁ Οἰοβάζου.

Arabians, Ethiopians, and Libyans.

69 ᾿Αράβιοι δὲ ζειρὰς ὑπεζωσμένοι ἦσαν, τόξα δὲ παλίντονα εἶχον πρὸς δεξιά, μακρά. Αἰθίοπες δὲ παρδαλέας τε καὶ λεοντέας ἐναμμένοι, τόξα δὲ εἶχον ἐκ φοίνικος σπάθης πεποιημένα, μακρά, τετραπηχέων οὐκ ἐλάσσω, δ ἐπὶ δὲ καλαμίνους ὀιστοὺς σμικρούς · ἀντὶ δὲ σιδήρου ἐπῆν λίθος ὀξὺς πεποιημένος, τῷ καὶ τὰς σφρηγίδας γλύφουσι · πρὸς δὲ αἰχμὰς εἶχον, ἐπὶ δὲ κέρας δορκάδος ἐπῆν ὀξὺ πεποιημένον τρόπον λόγχης · εἶχον δὲ καὶ ῥόπαλα τυλωτά. τοῦ δὲ σώματος τὸ μὲν ῆμισυ ἐξηλεί-

φοντο γύψω ἰόντες ἐς μάχην, τὸ δὲ ἄλλο ήμισυ μίλτω. 10 'Αραβίων δὲ καὶ Αἰθιόπων τῶν ὑπὲρ Αἰγύπτου οἰκημένων ήρχε 'Αρσάμης δ Δαρείου καὶ 'Αρτυστώνης τῆς Κύρου θυγατρός, την μάλιστα στέρξας των γυναικών Δαρείος είκω χρυσέην σφυρήλατον εποιήσατο. των μεν 70 δη ύπερ Αιγύπτου Αιθιόπων και 'Αραβίων ήρχε 'Αρσάμης, οί δὲ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολέων Αἰθίοπες (διξοὶ γὰρ δή έστρατεύοντο) προσετετάχατο τοῖσι Ἰνδοῖσι, διαλλάσσοντες είδος μεν οὐδεν τοίσι ετέροισι, φωνήν δε καί 5 τρίχωμα μοῦνον · οί μεν γὰρ ἀπὸ ἡλίου Αἰθίοπες ἰθύτριχές είσι, οἱ δ' ἐκ τῆς Λιβύης οὐλότατον τρίχωμα ἔχουσι πάντων ἀνθρώπων. οδτοι δὲ οἱ ἐκ τῆς ᾿Ασίης Αἰθίοπες τὰ μὲν πλέω κατά περ Ἰνδοὶ ἐσεσάχατο, προμετωπίδια δὲ ἵππων εἶχον ἐπὶ τῆσι κεφαλῆσι σύν τε τοῖσι ἀσὶ 10 έκδεδαρμένα καὶ τῆ λοφιῆ · καὶ ἀντὶ μὲν λόφου ἡ λοφιὴ κατέχρα, τὰ δὲ ὧτα τῶν ἵππων ὀρθὰ πεπηγότα εἶχον. προβλήματα δὲ ἀντ' ἀσπίδων ἐποιεῦντο γεράνων δοράς. Λίβυες δὲ σκευὴν μὲν σκυτίνην ἤισαν ἔχοντες, ἀκοντίοισι 71 δὲ ἐπικαύτοισι χρεόμενοι. ἄρχοντα δὲ παρείχοντο Μασσάγην τὸν 'Οαρίζου.

Tribes of Asia Minor and Vicinity.

Παφλαγόνες δὲ ἐστρατεύοντο ἐπὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι 72 κράνεα πεπλεγμένα ἔχοντες, ἀσπίδας τε σμικράς, αἰχμὰς δὲ οὐ μεγάλας, πρὸς δὲ ἀκόντια καὶ ἐγχειρίδια, περὶ δὲ τοὺς πόδας πέδιλα ἐπιχώρια ἐς μέσην κνήμην ἀνατείνοντα. Λίγυες δὲ καὶ Ματιηνοὶ καὶ Μαριανδυνοί τε καὶ 5 Σύριοι τὴν αὐτὴν ἔχοντες Παφλαγόσι ἐστρατεύοντο· οἱ δὲ Σύριοι οὖτοι ὑπὸ Περσέων Καππαδόκαι καλέονται. Παφλαγόνων μέν νυν καὶ Ματιηνῶν Δῶτος ὁ Μεγασίδρου ἦρχε, Μαριανδυνῶν δὲ καὶ Λιγύων καὶ Συρίων

73 Γοβρύης ο Δαρείου τε καὶ 'Αρτυστώνης. Φρύγες δὲ ἀγχοτάτω τῆς Παφλαγονικῆς σκευὴν εἶχον, ὀλίγον παραλλάσσοντες. οἱ δὲ Φρύγες, ὡς Μακεδόνες λέγουσι, ἐκαλέοντο Βρίγες χρόνον ὅσον Εὐρωπήιοι ἐόντες σύνοικοι ὅ ἢσαν Μακεδόσι, μεταβάντες δὲ ἐς τὴν 'Ασίην ἅμα τῆ χώρη καὶ τὸ οὔνομα μετέβαλον ἐς Φρύγας. 'Αρμένιοι δὲ κατά περ Φρύγες ἐσεσάχατο, ἐόντες Φρυγῶν ἄποικοι. τούτων συναμφοτέρων ἢρχε 'Αρτόχμης Δαρείου ἔχων

74 θυγατέρα. Λυδοὶ δὲ ἀγχοτάτω τῶν Ἑλληνικῶν εἶχον ὅπλα. οἱ δὲ Λυδοὶ Μηίονες ἐκαλεῦντο πάλαι, ἐπὶ δὲ Λυδοῦ τοῦ ᾿Ατυος ἔσχον τὴν ἐπωνυμίην, μεταβαλόντες τὸ οὔνομα. Μυσοὶ δὲ ἐπὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι εἶχον 5 κράνεα ἐπιχώρια, ἀσπίδας δὲ σμικράς, ἀκοντίοισι δὲ ἐχρέοντο ἐπικαύτοισι. οὖτοι δὲ εἰσὶ Λυδῶν ἄποικοι, ἀπ᾽ Ὀλύμπου δὲ ὄρεος καλέονται Ὀλυμπιηνοί. Λυδῶν δὲ καὶ Μυσῶν ἢρχε ᾿Αρταφέρνης ὁ ᾿Αρταφέρνεος ὃς ἐς

75 Μαραθώνα ἐσέβαλε ἄμα Δάτι. Θρήικες δὲ ἐπὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι ἀλωπεκέας ἔχοντες ἐστρατεύοντο, περὶ δὲ τὸ σῶμα κιθῶνας, ἐπὶ δὲ ζειρὰς περιβεβλημένοι ποικίλας, περὶ δὲ τοὺς πόδας τε καὶ τὰς κνήμας πέδιλα τοεβρῶν, πρὸς δὲ ἀκόντιά τε καὶ πέλτας καὶ ἐγχειρίδια σμικρά. οὖτοι δὲ διαβάντες μὲν ἐς τὴν ᾿Ασίην ἐκλήθησαν Βιθυνοί, τὸ δὲ πρότερον ἐκαλέοντο, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, Στρυμόνιοι, οἰκέοντες ἐπὶ Στρυμόνι ἐξαναστῆναι δέ φασι ἐξ ἡθέων ὑπὸ Τευκρῶν τε καὶ Μυσῶν. 10 Θρηίκων δὲ τῶν ἐν τῆ ᾿Ασίη ἡρχε Βασσάκης ὁ ᾿Αρτα-

76 βάνου. . . . ἀσπίδας δὲ ἀμοβοίνας εἶχον σμικράς, καὶ προβόλους δύο λυκιοεργέας ἔκαστος εἶχος ἐπὶ δὲ τῆσι κεφαλῆσι κράνεα χάλκεα · πρὸς δὲ τοῖσι κράνεσι ἄτά τε καὶ κέρεα προσῆν βοὸς χάλκεα, ἐπῆσαν δὲ καὶ λόφοι · δτὰς δὲ κνήμας ῥάκεσι φοινικέοισι κατειλίχατο. ἐν τού-

τοισι τοΐσι ἀνδράσι ἸΑρεός ἐστι χρηστήριον. Καβηλέες 77 δὲ οἱ Μηίονες, Λασόνιοι δὲ καλεύμενοι, τὴν αὐτὴν Κίλιξι εἶχον σκευήν, τὴν ἐγώ, ἐπεὰν κατὰ τὴν Κιλίκων τάξιν διεξιὼν γένωμαι, τότε σημανέω. Μιλύαι δὲ αἰχμάς τε βραχέας εἶχον καὶ εἵματα ἐνεπεπορπέατο εἶχον δὲ δ αὐτῶν τόξα μετεξέτεροι Λύκια, περὶ δὲ τῆσι κεφαλῆσι ἐκ διφθερέων πεποιημένας κυνέας. τούτων πάντων ἡρχε Βάδρης ὁ Ὑστάνεος.

Tribes of Colchis and the Persian Gulf.

Μόσχοι δὲ περὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι κυνέας ξυλίνας 78 είγον, ἀσπίδας δὲ καὶ αἰγμὰς σμικράς · λόγγαι δὲ ἐπῆσαν μεγάλαι. Τιβαρηνοί δὲ καὶ Μάκρωνες καὶ Μοσσύνοικοι κατά περ Μόσχοι έσκευασμένοι έστρατεύοντο. τούτους δὲ συνέτασσον ἄρχοντες οίδε. Μόσχους μὲν καὶ Τιβα- 5 ρηνούς 'Αριόμαρδος ὁ Δαρείου τε παῖς καὶ Πάρμυος τῆς Σμέρδιος τοῦ Κύρου, Μάκρωνας δὲ καὶ Μοσσυνοίκους Αρταΰκτης ὁ Χεράσμιος, δς Σηστὸν τὴν ἐν Ἑλλησπόντω έπετρόπευε. Μάρες δὲ ἐπὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι κράνεα 79 έπιγώρια πλεκτά είγον, ἀσπίδας δὲ δερματίνας σμικράς καὶ ἀκόντια. Κόλχοι δὲ περὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι κράνεα ξύλινα, ἀσπίδας δὲ ώμοβοΐνας σμικράς αἰχμάς τε βραχέας, πρὸς δὲ μαχαίρας εἶχον. Μαρῶν δὲ καὶ Κόλχων 5 ήρχε Φαρανδάτης ο Τεάσπιος. 'Αλαρόδιοι δὲ καὶ Σάσπειρες κατά περ Κόλχοι ώπλισμένοι ἐστρατεύοντο. τούτων δὲ Μασίστιος ὁ Σιρομίτρεω ἦρχε. τὰ δὲ νησιω- 80 τικὰ ἔθνεα τὰ ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς θαλάσσης ἐπόμενα, νήσων δε εν τησι τους άνασπάστους καλεομένους κατοικίζει βασιλεύς, άγχοτάτω τῶν Μηδικῶν εἶχον ἐσθῆτά τε καὶ ὅπλα. τούτων δὲ τῶν νησιωτέων ἦρχε Μαρδόν- 5 της ὁ Βαγαίου, δς ἐν Μυκάλη στρατηγέων δευτέρω ἔτεϊ τούτων έτελεύτησε έν τῆ μάχη.

The Supreme Commanders; the Immortals.

- 81 Ταῦτα ἦν τὰ κατ' ἤπειρον στρατευόμενά τε ἔθνεα καὶ τεταγμένα ἐς τὸν πεζόν. τούτου ὧν τοῦ στρατοῦ ἦρχον μὲν οὖτοι οἱ εἰρέαται, καὶ οἱ διατάξαντες καὶ ἐξαριθμήσαντες οὖτοι ἦσαν καὶ χιλιάρχας τε καὶ μυ- 5 ριάρχας ἀποδέξαντες, ἐκατοντάρχας δὲ καὶ δεκάρχας οἱ μυριάρχαι. τελέων δὲ καὶ ἐθνέων ἦσαν ἄλλοι σημάν-
- 82 τορες. ἦσαν μὲν δὴ οὖτοι οἵ περ εἰρέαται ἄρχοντες, ἐστρατήγεον δὲ τούτων τε καὶ τοῦ σύμπαντος στρατοῦ τοῦ πεζοῦ Μαρδόνιος τε ὁ Γοβρύεω καὶ Τριτανταίχμης ὁ ᾿Αρταβάνου τοῦ γνώμην θεμένου μὴ στρατεύεσθαι 5 ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ Σμερδομένης ὁ ᾿Οτάνεω, Δαρείου ἀμφότεροι οὖτοι ἀδελφεῶν παῖδες, Ξέρξη δὲ ἐγίνοντο ἀνεψιοί, καὶ Μασίστης ὁ Δαρείου τε καὶ ᾿Ατόσσης
- παῖς καὶ Γέργις ὁ ᾿Αριάζου καὶ Μεγάβυζος ὁ Ζωπύρου. 83 οὖτοι ἦσαν στρατηγοὶ τοῦ σύμπαντος πεζοῦ χωρὶς τῶν μυρίων · τῶν δὲ μυρίων τούτων Περσέων τῶν ἀπολελεγμένων ἐστρατήγεε μὲν 'Υδάρνης ὁ 'Υδάρνεος, ἐκαλέοντο δὲ ἀθάνατοι οἱ Πέρσαι οὖτοι ἐπὶ τοῦδε · εἴ τις 5 αὐτῶν ἐξέλιπε τὸν ἀριθμὸν ἢ θανάτω βιηθεὶς ἢ νούσω, ἄλλος ἀνὴρ ἀραίρητο, καὶ ἐγίνοντο οὐδαμὰ οὖτε πλεῦνες μυρίων οὔτε ἐλάσσονες. κόσμον δὲ πλεῦστον παρείχοντο διὰ πάντων Πέρσαι, καὶ αὐτοὶ ἄριστοι ἦσαν. σκευὴν μὲν τοιαύτην εἶχον ἥ περ εἴρηται, χωρὶς δὲ χρυσόν τε 10 πολλὸν καὶ ἄφθονον ἔχοντες ἐνέπρεπον, ἀρμαμάξας τε ἄμα ἤγοντο, ἐν δὲ παλλακὰς καὶ θεραπηίην πολλήν τε καὶ εὖ ἐσκευασμένην · σῦτα δὲ σφι, χωρὶς τῶν ἄλλων

στρατιωτέων, κάμηλοί τε καὶ ὑποζύγια ἦγον.

The Cavalry, and their Commanders; Pharnuches' Mishap.

Ίππεύει δὲ ταῦτα τὰ ἔθνεα· πλὴν οὐ πάντα παρεί- 84 χετο ἵππον, ἀλλὰ τοσάδε μοῦνα, Πέρσαι μὲν τὴν αὐτὴν έσκευασμένοι καὶ ὁ πεζὸς αὐτῶν · πλὴν ἐπὶ τῆσι κεφαλησι είχον ένιοι αὐτων καὶ χάλκεα καὶ σιδήρεα έξεληλαμένα ποιήματα. είσι δέ τινες νομάδες ἄνθρωποι Σα-85 γάρτιοι καλεόμενοι, έθνος μεν Περσικον και φωνή, σκευήν δὲ μεταξὺ ἔχουσι πεποιημένην τῆς τε Περσικῆς καὶ της Πακτυϊκης οι παρείχουτο μεν ίππου όκτακισχιλίην, δπλα δε οὐ νομίζουσι έχειν οὔτε γάλκεα 5 ούτε σιδήρεα έξω έγχειριδίων, χρέονται δὲ σειρῆσι πεπλεγμένησι έξ ίμάντων. ταύτησι πίσυνοι έργονται ές πόλεμον ή δε μάγη τούτων των ανδρών ήδε επεαν συμμίσγωσι τοῖσι πολεμίοισι, βάλλουσι τὰς σειρὰς ἐπ' άκρω βρόχους έχούσας · ὅτευ δ' αν τύχη, ἤν τε ἵππου 10 ήν τε ανθρώπου, επ' εωυτον ελκει οι δε εν ερκεσι έμπαλασσόμενοι διαφθείρονται. τούτων μέν αυτη ή 86 μάχη, καὶ ἐπετετάχατο ἐς τοὺς Πέρσας. Μῆδοι δὲ τήν περ εν τῶ πεζῶ εἶχον σκευήν, καὶ Κίσσιοι ὡσαύτως. Ίνδοι δε σκευή μεν εσεσάχατο τη αὐτή και εν τώ πεζώ, ήλαυνον δὲ κέλητας καὶ ἄρματα· ὑπὸ δὲ τοῖσι ἄρμασι 5 ύπησαν ίπποι καὶ ὄνοι ἄγριοι. Βάκτριοι δὲ ἐσκευάδατο ώσαύτως καὶ ἐν τῷ πεζῷ, καὶ Κάσπιοι ὁμοίως. Λίβυες δὲ καὶ αὐτοὶ κατά περ ἐν τῶ πεζῶ: ἤλαυνον δὲ καὶ οὖτοι πάντες ἄρματα. ὡς δ' αὔτως Κάσπιοι καὶ Παρικάνιοι ἐσεσάχατο ὁμοίως καὶ ἐν τῷ πεζῷ. ᾿Αράβιοι δὲ 10 σκευήν μεν είγον την αὐτην καὶ ἐν τῷ πεζῷ, ἤλαυνον δὲ πάντες καμήλους ταχυτήτα οὐ λειπομένας ἵππων.

Ταῦτα τὰ ἔθνεα μοῦνα ἱππεύει. ἀριθμὸς δὲ τῆς 87 ἵππου ἐγένετο ὀκτὰ μυριάδες, πάρεξ τῶν καμήλων καὶ

των άρμάτων. οἱ μέν νυν ἄλλοι ἱππέες ἐτετάχατο κατὰ τέλεα, 'Αράβιοι δὲ ἔσγατοι ἐπετετάχατο · ἄτε γὰρ τῶν 5 ίππων οὔτι ἀνεχομένων τὰς καμήλους, ὕστεροι ἐτετά-88 χατο, ίνα μη φοβέοιτο τὸ ίππικόν. ἵππαρχοι δὲ ήσαν Αρμαμίθρης τε καὶ Τίθαιος Δάτιος παίδες. ὁ δὲ τρίτος σφι συνίππαρχος Φαρνούχης κατελέλειπτο έν Σάρδισι νοσέων. ώς γαρ ώρμέοντο έκ Σαρδίων, έπὶ συμ-5 φορήν περιέπεσε άνεθέλητον ελαύνοντι γάρ οί ύπὸ τούς πόδας τοῦ ἵππου ὑπέδραμε κύων, καὶ ὁ ἵππος οὐ προϊδών εφοβήθη τε καὶ στὰς ὀρθὸς ἀπεσείσατο τὸν Φαρνούχεα, πεσών δὲ αξμά τε ήμεε καὶ ἐς φθίσιν περιηλθε ή νούσος. τον δε ίππον αὐτίκα κατ' ἀρχὰς 10 εποίησαν ως εκέλευε · απαγαγόντες οι οικέται ες τον χῶρον ἐν τῷ περ κατέβαλε τὸν δεσπότην, ἐν τοῖσι γούνασι ἀπέταμον τὰ σκέλεα. Φαρνούχης μὲν οὕτω παρελύθη της ήγεμονίης.

The Fleet; Phoenicians, Egyptians, Cypriotes, Cilicians, Lycians, Dorians, Ionians, Aeolians.

89 Τῶν δὲ τριηρέων ἀριθμὸς μὲν ἐγένετο ἐπτὰ καὶ διηκόσειαι καὶ χίλιαι, παρείχοντο δὲ αὐτὰς οἴδε, Φοίνικες μὲν σὺν Σύροισι τοῖσι ἐν τῆ Παλαιστίνη τριηκοσίας, ὡδε ἐσκευασμένοι · περὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι κυνέας εἶχον 5 ἀγχοτάτω πεποιημένας τρόπον τὸν Ἑλληνικόν, ἐνδεδυκότες δὲ θώρηκας λινέους, ἀσπίδας δὲ ἴτυς οὐκ ἐχούσας εἶχον καὶ ἀκόντια. οὖτοι δὲ οἱ Φοίνικες τὸ παλαιὸν οἴκεον, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, ἐπὶ τῆ Ἐρυθρῆ θαλάσση, ἐνθεῦτεν δὲ ὑπερβάντες τῆς Συρίης οἰκέουσι τὸ παρὰ 10 θάλασσαν · τῆς δὲ Συρίης τοῦτο τὸ χωρίον καὶ τὸ μέχρι Λἰγύπτου πᾶν Παλαιστίνη καλέεται. Αἰγύπτιοι δὲ νέας παρείχοντο διηκοσίας. οὖτοι δὲ εἶχον περὶ μὲν

τῆσι κεφαλῆσι κράνεα χηλευτά, ἀσπίδας δὲ κοίλας, τὰς ίτυς μεγάλας έχούσας, καὶ δούρατά τε ναύμαχα καὶ τύχους μεγάλους. τὸ δὲ πληθος αὐτῶν θωρηκοφόροι 15 ησαν, μαχαίρας δὲ μεγάλας εἶχον. οὖτοι μὲν οὕτω 90 έστάλατο, Κύπριοι δὲ παρείχοντο νέας πεντήκοντα καὶ έκατόν, έσκευασμένοι ώδε · τὰς μὲν κεφαλὰς είλίχατο μίτρησι οι βασιλέες αὐτῶν, οι δὲ ἄλλοι είχον κιθῶνας, τὰ δὲ ἄλλα κατά περ "Ελληνες. τούτων δὲ τοσάδε 5 έθνεά είσι, οἱ μὲν ἀπὸ Σαλαμῖνος καὶ ᾿Αθηνέων, οἱ δὲ ἀπ' 'Αρκαδίης, οί δὲ ἀπὸ Κύθνου, οί δὲ ἀπὸ Φοινίκης, οί δὲ ἀπὸ Αἰθιοπίης, ὡς αὐτοὶ Κύπριοι λέγουσι. Κίλικες 91 δὲ ἐκατὸν παρείγοντο νέας. οὖτοι δ' αὖ περὶ μὲν τῆσι κεφαλήσι κράνεα έπιχώρια, λαισήιά τε είχον άντ' άσπίδων, ώμοβοέης πεποιημένα, καὶ κιθώνας εἰρινέους ένδεδυκότες · δύο δὲ ἀκόντια ἕκαστος καὶ ξίφος είχον, 5 άγχοτάτω τῆσι Αἰγυπτίησι μαχαίρησι πεποιημένα. ούτοι μέν τὸ παλαιὸν Υπαχαιοὶ ἐκαλέοντο, ἐπὶ δὲ Κίλικος τοῦ ᾿Αγήνορος ἀνδρὸς Φοίνικος ἔσχον τὴν ἐπωνυμίην. Πάμφυλοι δὲ τριήκοντα παρείχοντο νέας Ἑλληνικοῖσι όπλοισι ἐσκευασμένοι · οἱ δὲ Πάμφυλοι οὖτοι εἰσὶ τῶν 10 έκ Τροίης ἀποσκεδασθέντων ἄμα 'Αμφιλόχω καὶ Κάλχαντι. Λύκιοι δὲ παρείχοντο νέας πεντήκοντα θωρηκο- 92 φόροι τε εόντες καὶ κνημιδοφόροι, είχον δὲ τόξα κρανέινα καὶ ὀιστούς καλαμίνους ἀπτέρους καὶ ἀκόντια, ἐπὶ δὲ αίγος δέρμα περί τους ώμους αίωρεύμενον, περί δὲ τῆσι κεφαλήσι πίλους πτεροίσι περιεστεφανωμένους · έγχει- 5 ρίδια δὲ καὶ δρέπανα εἶχον. Λύκιοι δὲ Τερμίλαι ἐκαλέοντο ἐκ Κρήτης γεγονότες, ἐπὶ δὲ Λύκου τοῦ Πανδίονος άνδρος 'Αθηναίου έσχον την έπωνυμίην. Δωριέες δε οί 93 έκ της 'Ασίης τριήκοντα παρείχοντο νέας, έχοντές τε Έλληνικὰ ὅπλα καὶ γεγονότες ἀπὸ Πελοποννήσου.

Κάρες δὲ έβδομήκουτα παρείχουτο νέας, τὰ μὲν ἄλλα 5 κατά περ "Ελληνες έσταλμένοι, είχον δὲ καὶ δρέπανα καὶ ἐγγειρίδια. οὖτοι δὲ οἵτινες πρότερον ἐκαλέοντο, ἐν 94 τοίσι πρώτοισι των λόγων εἴρηται. Ἰωνες δὲ ἐκατὸν νέας παρείχοντο ἐσκευασμένοι ὡς "Ελληνες. "Ιωνες δὲ όσον μεν χρόνον εν Πελοποννήσφ οίκεον την νύν καλεομένην 'Αγαιίην, καὶ πρὶν ἡ Δαναόν τε καὶ Ξοῦθον ἀπι-5 κέσθαι ές Πελοπόννησον, ώς Έλληνες λέγουσι, εκαλέοντο Πελασγοί Αἰγιαλέες, ἐπὶ δὲ Ἰωνος τοῦ Εούθου Ἰωνες. 95 νησιῶται δὲ ἐπτακαίδεκα παρείχοντο νέας, ώπλισμένοι ώς "Ελληνες, καὶ τοῦτο Πελασγικὸν ἔθνος, ὕστερον δὲ 'Ιωνικον εκλήθη κατά τον αὐτον λόγον καὶ οἱ δυωδεκαπόλιες Ίωνες οἱ ἀπ' ᾿Αθηνέων. Αἰολέες δὲ έξήκοντα 5 νέας παρείχοντο, ἐσκευασμένοι τε ὡς Ελληνες καὶ τὸ πάλαι καλεόμενοι Πελασγοί, ώς Έλλήνων λόγος. Έλλησπόντιοι δὲ πλὴν 'Αβυδηνῶν ('Αβυδηνοῖσι γὰρ προσετέτακτο έκ βασιλέος κατά χώρην μένουσι φύλακας είναι των γεφυρέων) οί δὲ λοιποὶ οί ἐκ τοῦ Πόντου

10 στρατευόμενοι παρείχοντο μεν έκατον νέας, εσκευασμένοι δε ησαν ώς Έλληνες. οὐτοι δε Ἰώνων καὶ Δωριέων ἄποικοι.

Commanders and Noted Men in the Fleet.

96 Ἐπεβάτευον δὲ ἐπὶ πασέων τῶν νεῶν Πέρσαι καὶ Μῆδοι καὶ Σάκαι. τούτων δὲ ἄριστα πλεούσας παρείχοντο νέας Φοίνικες καὶ Φοινίκων Σιδώνιοι. τούτοισι πᾶσι καὶ τοῖσι ἐς τὸν πεζὸν τεταγμένοισι αὐτῶν ἐπῆ5 σαν ἐκάστοισι ἐπιχώριοι ἡγεμόνες, τῶν ἐγώ, οὐ γὰρ ἀναγκαίŋ ἐξέργομαι ἐς ἱστορίης λόγον, οὐ παραμέμνημαι· οὐτε γὰρ ἔθνεος ἐκάστου ἐπάξιοι ἦσαν οἱ ἡγεμόνες, ἔν τε ἔθνεϊ ἐκάστφ ὅσαι περ πόλιες τοσοῦτοι καὶ

ήγεμόνες ήσαν. είποντο δε ώς οὐ στρατηγοὶ άλλ' ὥσπερ οί ἄλλοι στρατευόμενοι δοῦλοι, ἐπεὶ στρατηγοί γε οί τὸ 10 πᾶν ἔχοντες κράτος καὶ ἄρχοντες τῶν ἐθνέων ἑκάστων, όσοι αὐτῶν ἦσαν Πέρσαι, εἰρέαταί μοι. τοῦ δὲ ναυ-97 τικοῦ ἐστρατήγεον οἵδε, ᾿Αριαβίγνης τε ὁ Δαρείου καὶ Πρηξάσπης ὁ ᾿Ασπαθίνεω καὶ Μεγάβαζος ὁ Μεγαβάτεω καὶ 'Αχαιμένης ὁ Δαρείου, τῆς μὲν 'Ιάδος τε καὶ Καρικής στρατιής 'Αριαβίγνης ὁ Δαρείου τε παίς καὶ 5 τῆς Γοβρύεω θυγατρός. Αἰγυπτίων δὲ ἐστρατήγεε 'Αγαιμένης Εέρξεω έων ἀπ' ἀμφοτέρων ἀδελφεός, τῆς δὲ ἄλλης στρατιής ἐστρατήγεον οἱ δύο. τριηκόντεροι δὲ καὶ πεντηκόντεροι καὶ κέρκουροι καὶ ἱππαγωγὰ πλοῖα μακρά συνελθόντα ές τον άριθμον έφάνη τρισχίλια. 10 των δὲ ἐπιπλεόντων μετά γε τοὺς στρατηγοὺς οίδε ἦσαν 98 ονομαστότατοι, Σιδώνιος Τετράμνηστος 'Ανύσου, καὶ Τύριος Ματτήν Σιρώμου, καὶ ᾿Αράδιος Μέρβαλος ᾿Αγβάλου, καὶ Κίλιξ Συέννεσις 'Ωρομέδοντος, καὶ Λύκιος Κυβερνίσκος Σίκα, καὶ Κύπριοι Γόργος τε ὁ Χέρσιος 5 και Τιμώναξ ό Τιμαγόρεω, και Καρών Ίστιαΐος τε ό Τύμνεω καὶ Πίγρης ὁ 'Υσσελδώμου καὶ Δαμασίθυμος ὁ Κανδαύλεω.

Artemisia; Xerxes Inspects the Host.

Τῶν μέν νυν ἄλλων οὐ παραμέμνημαι ταξιαρχέων ὡς 99 οὐκ ἀναγκαζόμενος, ᾿Αρτεμισίης δέ, τῆς μάλιστα θῶυμα ποιεῦμαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατευσαμένης γυναικός, ἤτις ἀποθανόντος τοῦ ἀνδρὸς αὐτή τε ἔχουσα τὴν τυραννίδα καὶ παιδὸς ὑπάρχοντος νεηνίεω ὑπὸ λήματός τε 5 καὶ ἀνδρηίης ἐστρατεύετο, οὐδεμιῆς ἐούσης ἀναγκαίης. οὔνομα μὲν δὴ ἢν αὐτῆ ᾿Αρτεμισίη, θυγάτηρ δὲ ἦν Λυγδάμιος, γένος δὲ ἐξ ʿΑλικαρνησσοῦ τὰ πρὸς πατρός,

τὰ μητρόθεν δὲ Κρῆσσα. ἡγεμόνευε δὲ 'Αλικαρνησσέων 10 τε καὶ Κώων καὶ Νισυρίων τε καὶ Καλυδνίων, πέντε νέας παρεχομένη. καὶ συναπάσης τῆς στρατιῆς, μετά γε τὰς Σιδωνίων, νέας εὐδοξοτάτας παρείχετο, πάντων τε τῶν συμμάχων γνώμας ἀρίστας βασιλέι ἀπεδέξατο. τῶν δὲ κατέλεξα πολίων ἡγεμονεύειν αὐτήν, τὸ ἔθνος 15 ἀποφαίνω πᾶν ἐὸν Δωρικόν, 'Αλικαρνησσέας μὲν Τροιζηνίους, τοὺς δὲ ἄλλους 'Επιδαυρίους. ἐς μὲν τοσόνδε ὁ ναυτικὸς στρατὸς εἴρηται.

ο ναυτικος στρατος ειρηται.

100 Ξέρξης δέ, ἐπεὶ ἠριθμήθη τε καὶ διετάχθη ὁ στρατός, ἐπεθύμησε αὐτός σφεας διεξελάσας θεήσασθαι. μετὰ δὲ ἐποίεε ταῦτα, καὶ διεξελαύνων ἐπὶ ἄρματος παρὰ ἔθνος ὲν ἔκαστον ἐπυνθάνετο, καὶ ἀπέγραφον οἱ γραμ5 ματισταί, ἔως ἐξ ἐσχάτων ἐς ἔσχατα ἀπίκετο καὶ τῆς ἵππου καὶ τοῦ πεζοῦ. ὡς δὲ ταῦτά οἱ ἐπεποίητο, τῶν νεῶν κατελκυσθεισέων ἐς θάλασσαν, ἐνθαῦτα ὁ Ξέρξης μετεκβὰς ἐκ τοῦ ἄρματος ἐς νέα Σιδωνίην ἵζετο ὑπὸ σκηνῆ χρυσέη καὶ παρέπλεε παρὰ τὰς πρώρας τῶν 10 νεῶν, ἐπειρωτέων τε ἐκάστας ὁμοίως καὶ τὸν πεζὸν καὶ ἀπογραφόμενος. τὰς δὲ νέας οἱ ναύαρχοι ἀναγαγόντες ὅσον τε τέσσερα πλέθρα ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀνεκώχευον, τὰς πρώρας ἐς γῆν τρέψαντες πάντες μετωπηδόν, καὶ ἐξοπλίσαντες τοὺς ἐπιβάτας ὡς ἐς πόλεμον. ὁ δ' ἐντὸς 15 τῶν πρωρέων πλέων ἐθηεῖτο καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ.

Xerxes Confers with Demaratus.

101 'Ως δὲ καὶ ταύτας διεξέπλωσε καὶ ἐξέβη ἐκ τῆς νεός, μετεπέμψατο Δημάρητον τὸν 'Αρίστωνος συστρατευόμενον αὐτῷ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, καλέσας δ' αὐτὸν εἴρετο τάδε· "Δημάρητε, νῦν μοι σὲ ἡδύ τι ἐστὶ εἴρεσθαι τὰ 5 θέλω. σὺ εἶς "Ελλην τε, καὶ ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι σεῦ

τε καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τῶν ἐμοὶ ἐς λόγους ἀπικνεομένων, πόλιος οὔτ' ἐλαχίστης οὔτ' ἀσθενεστάτης. νῦν ων μοι τόδε φράσον, εί "Ελληνες ύπομενέουσι χείρας έμοι άνταειρόμενοι. οὐ γάρ, ώς έγω δοκέω, οὐδ' εἰ πάντες Έλληνες και οί λοιποι οί προς έσπέρης οικέοντες άν-10 θρωποι συλλεχθείησαν, οὐκ ἀξιόμαχοί εἰσι ἐμὲ ἐπιόντα ύπομειναι, μη εόντες ἄρθμιοι. Θέλω μέντοι και τὸ ἀπὸ σεῦ, ὁκοῖόν τι λέγεις περὶ αὐτῶν, πυθέσθαι." ὁ μὲν ταῦτα εἰρώτα, ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη, " βασιλεῦ, κότερα άληθείη χρήσωμαι πρὸς σὲ ἡ ήδονῆ;" ὁ δέ μιν άληθείη 15 χρήσασθαι ἐκέλευε, φὰς οὐδέν οἱ ἀηδέστερον ἔσεσθαι η πρότερον ην. ως δε ταῦτα ήκουσε Δημάρητος, έλεγε 102 τάδε · "βασιλεῦ, ἐπειδὴ ἀληθείη διαγρήσασθαι πάντως κελεύεις ταῦτα λέγοντα τὰ μὴ ψευδόμενός τις ὕστερον ύπὸ σεῦ άλώσεται, τῆ Ἑλλάδι πενίη μὲν αἰεί κοτε σύντροφός έστι, άρετη δε έπακτός έστι, άπό τε σοφίης 5 κατεργασμένη καὶ νόμου ἰσχυροῦ τῆ διαγρεομένη ἡ Έλλας τήν τε πενίην απαμύνεται και την δεσποσύνην. αίνέω μέν νυν πάντας Έλληνας τούς περί έκείνους τούς Δωρικούς γώρους οἰκημένους, ἔργομαι δὲ λέξων οὐ περὶ πάντων τούσδε τούς λόγους άλλὰ περί Λακεδαιμονίων 10 μούνων, πρώτα μεν ὅτι οὐκ ἔστι ὅκως κοτε σοὺς δέξονται λόγους δουλοσύνην φέροντας τη Έλλάδι, αὖτις δὲ ώς ἀντιώσονταί τοι ἐς μάχην καὶ ἢν οἱ ἄλλοι Έλληνες πάντες τὰ σὰ φρονέωσι. ἀριθμοῦ δὲ πέρι, μὴ πύθη όσοι τινές ἐόντες ταθτα ποιέειν οδοί τε εἰσί· ἤν τε γὰρ 15 τύχωσι έξεστρατευμένοι χίλιοι, ούτοι μαχήσονταί τοι, ήν τε ελάσσονες τούτων, ήν τε καὶ πλεῦνες." ταῦτα 103 ἀκούσας Ξέρξης γελάσας ἔφη, "Δημάρητε, οἷον ἐφθέγξαο έπος, ἄνδρας χιλίους στρατιή τοσήδε μαχήσεσθαι. ἄγε εἰπέ μοι · σὺ φὴς τούτων τῶν ἀνδρῶν βασιλεὺς αὐτὸς

5 γενέσθαι · σὺ ὧν ἐθελήσεις αὐτίκα μάλα πρὸς ἄνδρας δέκα μάχεσθαι; καίτοι εἰ τὸ πολιτικὸν ὑμῖν πᾶν ἐστι τοιούτον οίον σύ διαιρέεις, σέ γε τὸν κείνων βασιλέα πρέπει πρός τὸ διπλήσιον ἀντιτάσσεσθαι κατὰ νόμους τοὺς ὑμετέρους. εἰ γὰρ κείνων ἕκαστος δέκα ἀνδρῶν 10 της στρατιής της έμης αντάξιος έστι, σε δέ γε δίζημαι είκοσι είναι ἀντάξιον. καὶ ούτω μέν ὀρθοῖτ' αν ὁ λόγος ό παρὰ σέο λεγόμενος · εἰ δὲ τοιοῦτοί τε ἐόντες καὶ μεγάθεα τοσοῦτοι, ὅσοι σύ τε καὶ οὶ παρ' ἐμὲ φοιτέουσι Έλλήνων ές λόγους, αὐχέετε τοσοῦτον, ὅρα μὴ μάτην 15 κόμπος δ λόγος οὖτος εἰρημένος ἢ. ἐπεὶ φέρε ἴδω παντί τῷ οἰκότι· κῶς ἄν δυναίατο χίλιοι ἢ καὶ μύριοι ἢ καὶ πεντακισμύριοι, εόντες γε έλεύθεροι πάντες όμοίως καὶ μη ύπ' ένὸς ἀρχόμενοι, στρατώ τοσώδε ἀντιστηναι; έπεί τοι πλεθνες περί ένα έκαστον γινόμεθα ή χίλιοι, 20 εόντων εκείνων πέντε χιλιάδων. ύπὸ μεν γαρ ενὸς άρχόμενοι κατά τρόπον τον ημέτερον γενοίατ' άν, δειμαίνοντες τοῦτον, καὶ παρὰ τὴν έωυτῶν φύσιν ἀμείνονες, καὶ ἴοιεν ἀναγκαζόμενοι μάστιγι ἐς πλεῦνας ἐλάσσονες έόντες · ανειμένοι δε ες το ελεύθερον ουκ αν ποιέοιεν 25 τούτων οὐδέτερα. δοκέω δὲ ἔγωγε καὶ ἀνισωθέντας πλήθει γαλεπώς αν Έλληνας Πέρσησι μούνοισι μάγεσθαι. άλλὰ παρ' ήμεν μεν μούνοισι τοῦτό έστι τὸ σὺ λέγεις, ἔστι γε μὲν οὐ πολλὸν ἀλλὰ σπάνιον εἰσὶ γὰρ Περσέων τῶν ἐμῶν αἰχμοφόρων οὶ ἐθελήσουσι 30 Έλλήνων ἀνδράσι τρισὶ ὁμοῦ μάχεσθαι· τῶν σὺ ἐὼν 104 ἄπειρος πολλὰ φλυηρέεις." πρὸς ταῦτα Δημάρητος λέγει, " & βασιλεῦ, ἀρχηθεν ήπιστάμην ὅτι ἀληθείη χρεόμενος οὐ φίλα τοι ἐρέω. σὺ δ' ἐπεὶ ἡνάγκασας λέγειν των λόγων τους άληθεστάτους, έλεγον τὰ κατή-5 κοντα Σπαρτιήτησι. καίτοι ώς έγω τυγχάνω τὰ νῦν

τάδε ἐστοργὼς, ἐκείνους . . . , αὐτὸς μάλιστα ἐξεπίστεαι, οί με τιμήν τε καὶ γέρεα ἀπελόμενοι πατρώια ἄπολίν τε καὶ φυγάδα πεποιήκασι, πατήρ δὲ σὸς ὑποδεξάμενος βίον τέ μοι καὶ οἶκον ἔδωκε. οὔκων οἰκός ἐστι ἄνδρα τὸν σώφρονα εὐνοίην φαινομένην διωθέεσθαι, ἀλλὰ 10 στέργειν μάλιστα. έγω δε ούτε δέκα ανδράσι υπίσχομαι οδός τε είναι μάχεσθαι ούτε δυοδσι, έκών τε είναι οὐδ' αν μουνομαχέοιμι. εί δε άναγκαίη είη η μέγας τις ό ἐποτρύνων ἀγών, μαχοίμην ἂν πάντων ἥδιστα ένὶ τούτων των ἀνδρων οι Έλλήνων εκαστός φησι τριων ἄξιος 15 είναι. ως δε και Λακεδαιμόνιοι κατά μεν ενα μαγόμενοι οὐδαμῶν εἰσι κακίονες ἀνδρῶν, άλέες δὲ ἄριστοι ανδρών άπάντων. Ελεύθεροι γαρ εόντες οὐ πάντα ελεύθεροί είσι · έπεστι γάρ σφι δεσπότης νόμος, τὸν ὑποδειμαίνουσι πολλώ έτι μάλλον ή οί σολ σέ. ποιεύσι γών 20 τὰ ធν ἐκεῖνος ἀνώγη · ἀνώγει δὲ τὢυτὸ αἰεί, οὐκ ἐῶν φεύγειν οὐδὲν πλήθος ἀνθρώπων ἐκ μάχης, ἀλλὰ μένοντας εν τη τάξι επικρατέειν η απόλλυσθαι. σοι δε εί φαίνομαι ταῦτα λέγων φλυηρέειν, τἆλλα σιγᾶν θέλω τὸ λοιπόν · νῦν τε ἀναγκασθεὶς ἔλεξα. γένοιτο μέντοι 25 κατὰ νόον τοι, βασιλεῦ."

Mascames and Boges.

Ό μὲν δὴ ταῦτα ἀμείψατο, Ξέρξης δὲ ἐς γέλωτά τε 105 ἔτρεψε καὶ οὐκ ἐποιήσατο ὀργὴν οὐδεμίαν, ἀλλ' ἠπίως αὐτὸν ἀπεπέμψατο. τούτφ δὲ ἐς λόγους ἐλθὼν Ξέρξης, καὶ ὕπαρχον ἐν τῷ Δορίσκφ τούτφ καταστήσας Μασκάμην τὸν Μεγαδόστεω, τὸν δὲ ὑπὸ Δαρείου σταθέντα 5 καταπαύσας, ἐξήλαυνε τὸν στρατὸν διὰ τῆς Θρηίκης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. κατέλιπε δὲ ἄνδρα τοιόνδε Μασκά- 106 μην γενόμενον, τῷ μούνφ Ξέρξης δῶρα πέμπεσκε ὡς

6

άριστεύοντι πάντων ὅσους αὐτὸς κατέστησε ἡ Δαρεῖος ὑπάρχους, πέμπεσκε δὲ ἀνὰ πᾶν ἔτος · ὡς δὲ καὶ ᾿Αρτα5 ξέρξης ὁ Ξέρξεω τοῖσι Μασκαμείοισι ἐκγόνοισι. κατέστασαν γὰρ ἔτι πρότερον ταύτης τῆς ἐλάσιος ὑπαρχοι ἐν τῆ Θρηίκη καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου πανταχῆ. οὖτοι ὧν πάντες οἵ τε ἐκ Θρηίκης καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου, πλὴν τοῦ ἐν Δορίσκω, ὑπὸ Ἑλλήνων ὕστερον ταύτης 10 τῆς στρατηλασίης ἐξαιρέθησαν · τὸν δὲ ἐν Δορίσκω,

10 τῆς στρατηλασίης ἐξαιρέθησαν· τὸν δὲ ἐν Δορίσκφ Μασκάμην οὐδαμοί κω ἐδυνάσθησαν ἐξελεῖν, πολλῶν πειρησαμένων. διὰ τοῦτο δέ οἱ τὰ δῶρα πέμπεται παρὰ

- 107 τοῦ βασιλεύοντος αἰεὶ ἐν Πέρσησι. τῶν δὲ ἐξαιρεθέντων ὑπὸ Ἑλλήνων οὐδένα βασιλεὺς Ξέρξης ἐνόμισε εἶναι ἄνδρα ἀγαθὸν εἰ μὴ Βόγην μοῦνον τὸν ἐξ Ἡιόνος. τοῦτον δὲ αἰνέων οὐκ ἐπαύετο, καὶ τοὺς περιεόντας αὐτοῦ 5 ἐν Πέρσησι παῖδας ἐτίμα μάλιστα, ἐπεὶ καὶ ἄξιος αἴνον
 - 5 εν Πέρσησι παιδας έτιμα μαλιστα, έπει και άξιος αΐνου μεγάλου έγένετο Βόγης · δς έπειδη έπολιορκέετο ύπὸ 'Αθηναίων καὶ Κίμωνος τοῦ Μιλτιάδεω, παρεὸν αὐτῷ ὑπόσπονδον έξελθεῖν καὶ νοστῆσαι ἐς τὴν 'Ασίην, οὐκ ἠθέλησε, μὴ δειλίη δόξειε περιεῖναι βασιλέι, ἀλλὰ διε-
 - 10 καρτέρεε ές τὸ ἔσχατον. ὡς δ' οὐδὲν ἔτι φορβῆς ἐνῆν ἐν τῷ τείχεϊ, συννήσας πυρὴν μεγάλην ἔσφαξε τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰς παλλακὰς καὶ τοὺς οἰκέτας καὶ ἔπειτα ἐσέβαλε ἐς τὸ πῦρ, μετὰ δὲ ταῦτα τὸν χρυσὸν ἄπαντα τὸν ἐκ τοῦ ἄστεος καὶ τὸν ἄργυρον ἔσπειρε ἀπὸ
 - 15 τοῦ τείχεος ἐς τὸν Στρυμόνα, ποιήσας δὲ ταῦτα ἐωυτὸν ἐσέβαλε ἐς τὸ πῦρ. οὕτω μὲν οὕτος δικαίως αἰνέεται ἔτι καὶ ἐς τόδε ὑπὸ Περσέων.

The Army Marches Westward through Thrace.

108 Ξέρξης δὲ ἐκ τοῦ Δορίσκου ἐπορεύετο ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, τοὺς δὲ αἰεὶ γινομένους ἐμποδῶν συστρατεύεσθαι

ηνάγκαζε · έδεδούλωτο γάρ, ώς καὶ πρότερόν μοι δεδήλωται, ή μέχρι Θεσσαλίης πάσα καὶ ην ύπο βασιλέα δασμοφόρος, Μεγαβάζου τε καταστρεψαμένου καὶ ὕστε- 5 ρον Μαρδονίου. παραμείβετο δὲ πορευόμενος ἐκ Δορίσκου πρώτα μέν τὰ Σαμοθρηίκια τείχεα, τῶν ἐσχάτη πεπόλισται πρὸς έσπέρης πόλις τῆ οὔνομά ἐστι Μεσαμβρίη. ἔχεται δὲ ταύτης Θασίων πόλις Στρύμη, διὰ δέ σφεων τοῦ μέσου Λίσος ποταμὸς διαρρέει, δς 10 τότε οὐκ ἀντέσχε τὸ ὕδωρ παρέχων τῷ Ξέρξεω στρατῷ άλλ' ἐπέλιπε. ή δὲ χώρη αΰτη πάλαι μὲν ἐκαλέετο Γαλλαϊκή, νῦν δὲ Βριαντική · ἔστι μέντοι τῶ δικαιοτάτω των λόγων καὶ αύτη Κικόνων. διαβάς δὲ τοῦ Λίσου 109 ποταμού τὸ ρέεθρον ἀπεξηρασμένον πόλιας Ελληνίδας τάσδε παραμείβετο, Μαρώνειαν, Δίκαιαν, "Αβδηρα. ταύτας τε δή παρεξήιε καὶ κατὰ ταύτας λίμνας ονομαστάς τάσδε, Μαρωνείης μεν μεταξύ και Στρύμης κειμένην 5 'Ισμαρίδα, κατὰ δὲ Δίκαιαν Βιστονίδα, ἐς τὴν ποταμοὶ δύο ἐσιεῖσι τὸ ὕδωρ, Τραῦός τε καὶ Κόμψαντος. κατὰ δὲ "Αβδηρα λίμνην μὲν οὐδεμίαν ἐοῦσαν ὀνομαστὴν παραμείψατο Εέρξης, ποταμον δε Νέστον δέοντα ές θάλασσαν. μετὰ δὲ ταύτας τὰς χώρας ἰὼν τὰς ἢπει-10 ρώτιδας πόλις παρήιε, των έν μιη λίμνη ἐοῦσα τυγχάνει ώσεὶ τριήκοντα σταδίων μάλιστά κη τὴν περίοδον, ίχθυώδης τε καὶ κάρτα άλμυρή · ταύτην τὰ ὑποζύγια μοῦνα ἀρδόμενα ἀνεξήρηνε. τῆ δὲ πόλι ταύτη οὔνομά έστι Πίστυρος. ταύτας μεν δή τὰς πόλιας τὰς παραθα-110 λασσίας τε καὶ Ἑλληνίδας ἐξ εὐωνύμου χειρὸς ἀπέργων παρεξήιε. ἔθνεα δὲ Θρηίκων δι' ὧν τῆς χώρης όδὸν έποιέετο τοσάδε, Παῖτοι, Κίκονες, Βίστονες, Σαπαῖοι, Δερσαΐοι, Ήδωνοί, Σάτραι. τούτων οί μεν παρά θάλασ- 5 σαν κατοικημένοι έν τησι νηυσί είποντο · οί δε αὐτῶν

τὴν μεσόγαιαν οἰκέοντες καταλεχθέντες τε ὑπ' ἐμεῦ, πλὴν Σατρέων, οἱ ἄλλοι πάντες πεζῆ ἀναγκαζόμενοι 111 εἴποντο. Σάτραι δὲ οὐδενός κω ἀνθρώπων ὑπήκοοι ἐγένοντο, δσον ἡμεῖς ἴδμεν, ἀλλὰ διατελεῦσι τὸ μέχρι ἐμεῦ αἰεὶ ἐόντες ἐλεύθεροι μοῦνοι Θρηίκων · οἰκέουσί τε γὰρ ὅρεα ὑψηλά, ἴδησί τε παντοίησι καὶ χιόνι συνηρε- τὸ φέα, καὶ εἰσὶ τὰ πολέμια ἄκροι. οὖτοι οἱ τοῦ Διονύσου τὸ μαντήιόν εἰσι ἐκτημένοι · τὸ δὲ μαντήιον τοῦτο ἔστι μὲν ἐπὶ τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλοτάτων, Βησσοὶ δὲ τῶν Σατρέων εἰσὶ οἱ προφητεύοντες τοῦ ἱροῦ, πρόμαντις δὲ ἡ χρέουσα κατά περ ἐν Δελφοῖσι, καὶ οὐδὲν ποικιλώ-10 τερον.

Advance to the Strymon.

112 Παραμειψάμενος δὲ ὁ Ξέρξης τὴν εἰρημένην, δεύτερα τούτων παραμείβετο τείχεα τὰ Πιέρων, τῶν ἐνὶ Φάγρης ἐστὶ οὔνομα καὶ ἐτέρῳ Πέργαμος. ταύτη μὲν δὴ παρ' αὐτὰ τὰ τείχεα τὴν ὁδὸν ἐποιέετο, ἐκ δεξιῆς 5χειρὸς τὸ Πάγγαιον ὄρος ἀπέργων, ἐὸν μέγα τε καὶ ὑψηλόν, ἐν τῷ χρύσεά τε καὶ ἀργύρεα ἔνι μέταλλα, τὰ νέμονται Πίερές τε καὶ ᾿Οδόμαντοι καὶ μάλιστα Σάτραι.

113 ὑπεροικέοντας δὲ τὸ Πάγγαιον πρὸς βορέω ἀνέμου Παίονας Δόβηράς τε καὶ Παιόπλας παρεξιὼν ἤιε πρὸς ἑσπέρην, ἐς ὁ ἀπίκετο ἐπὶ ποταμόν τε Στρυμόνα καὶ πόλιν Ἡιόνα, τῆς ἔτι ζωὸς ἐων ῆρχε Βόγης τοῦ περ ὀλίγω ὅπρότερον τούτων λόγον ἐποιεύμην. ἡ δὲ γῆ αὕτη ἡ περὶ τὸ Πάγγαιον ὅρος καλέεται Φυλλίς, κατατείνουσα τὰ μὲν πρὸς ἑσπέρην ἐπὶ ποταμὸν ᾿Αγγίτην ἐκδιδόντα ἐς τὸν Στρυμόνα, τὰ δὲ πρὸς μεσαμβρίην τείνουσα ἐς αὐτὸν τὸν Στρυμόνα· ἐς τὸν οἱ Μάγοι ἐκαλλιερέοντο σφάζοντες 114 ἵππους λευκούς. Φαρμακεύσαντες δὲ ταῦτα ἐς τὸν ποτα-

μὸν καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τούτοισι ἐν Ἐννέα ὁδοῖσι τῆσι Ἡδωνῶν ἐπορεύοντο κατὰ τὰς γεφύρας, τὸν Στρυμόνα εὐρόντες ἐζευγμένον. Ἐννέα δὲ ὁδοὺς πυνθανόμενοι τὸν χῶρον τοῦτον καλέεσθαι, τοσούτους ἐν αὐτῷ παῖδάς 5 τε καὶ παρθένους ἀνδρῶν τῶν ἐπιχωρίων ζώοντας κατώρυσσον. Περσικὸν δὲ τὸ ζώοντας κατορύσσειν, ἐπεὶ καὶ ᾿Αμηστριν τὴν Ξέρξεω γυναῖκα πυνθάνομαι γηράσασαν δὶς ἐπτὰ Περσέων παῖδας ἐόντων ἐπιφανέων ἀνδρῶν ὑπὲρ ἑωυτῆς τῷ ὑπὸ γῆν λεγομένω εἶναι θεῷ ἀντιχαρί-10 ζεσθαι κατορύσσουσαν.

At Acanthus; Artachaees.

'Ως δὲ ἀπὸ τοῦ Στρυμόνος ἐπορεύετο ὁ στρατός, ἐν- 115 θαθτα πρὸς ήλίου δυσμέων ἐστὶ αἰγιαλὸς ἐν τῷ οἰκημένην "Αργιλον πόλιν Έλλάδα παρεξήιε · αὕτη δὲ καὶ ή κατύπερθε ταύτης καλέεται Βισαλτίη. ἐνθεῦτεν δὲ κόλπον τὸν ἐπὶ Ποσιδηίου ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς ἔχων ἤιε 5 διὰ Συλέος πεδίου καλεομένου, Στάγειρον πόλιν Έλλάδα παραμειβόμενος, καὶ ἀπίκετο ἐς "Ακανθον, ἄμα ἀγόμενος τούτων εκαστον των εθνέων καὶ των περὶ τὸ Πάγγαιον όρος οἰκεόντων, όμοίως καὶ τῶν πρότερον κατέλεξα, τοὺς μέν παρά θάλασσαν έγων οἰκημένους έν νηυσὶ στρατευο- 10 μένους, τούς δ' ύπερ θαλάσσης πεζή επομένους. την δε όδὸν ταύτην, τῆ βασιλεύς Ξέρξης τὸν στρατὸν ἤλασε, ούτε συγχέουσι Θρήικες ούτ' ἐπισπείρουσι, σέβονταί τε μεγάλως τὸ μέχρι ἐμεῦ. ὡς δὲ ἄρα ἐς τὴν "Ακανθον 116 ἀπίκετο, ξεινίην τε ὁ Ξέρξης τοῖσι ᾿Ακανθίοισι προεῖπε καὶ έδωρήσατό σφεας έσθητι Μηδική έπαίνες τε, δρέων καὶ προθύμους ἐόντας ἐς τὸν πόλεμον καὶ τὸ ὄρυγμα άκούων. ἐν ᾿Ακάνθφ δὲ ἐόντος Εέρξεω συνήνεικε ὑπὸ 117 νούσου ἀποθανείν τὸν ἐπεστεῶτα τῆς διώρυχος ᾿Αρτα118

χαίην, δόκιμον ἐόντα παρὰ Ξέρξη καὶ γένος 'Αχαιμενίδην, μεγάθεί τε μέγιστον ἐόντα Περσέων (ἀπὸ γὰρ πέντε 5 πηχέων βασιληίων ἀπέλειπε τέσσερας δακτύλους) φωνέοντά τε μέγιστον ἀνθρώπων, ὥστε Ξέρξην συμφορὴν ποιησάμενον μεγάλην ἐξενεῖκαί τε αὐτὸν κάλλιστα καὶ θάψαι ἐτυμβοχόεε δὲ πᾶσα ἡ στρατιή. τούτω δὲ τῷ 'Αρταχαίη θύουσι 'Ακάνθιοι ἐκ θεοπροπίου ὡς ῆρωι, 10 ἐπονομάζοντες τὸ οὖνομα.

How the Army was Fed. Βασιλεὺς μὲν δὴ Εέρξης ἀπολομένου ᾿Αρταχαίεω

έποιέετο συμφορήν. οἱ δὲ ὑποδεκόμενοι Ἑλλήνων τὴν στρατιὴν καὶ δειπνίζοντες Ξέρξην ἐς πᾶν κακοῦ ἀπίκατο, οὕτω ὥστε ἀνάστατοι ἐκ τῶν οἴκων ἐγίνοντο·

5 δκου Θασίοισι ύπερ των εν τη ηπείρω πολίων των σφετερέων δεξαμένοισι την Εέρξεω στρατιήν και δειπνίσασι 'Αντίπατρος ὁ 'Οργέος ἀραιρημένος, τῶν ἀστῶν άνηρ δόκιμος δμοια τῷ μάλιστα, ἀπέδεξε ἐς τὸ δεῖπνον 119 τετρακόσια τάλαντα άργυρίου τετελεσμένα. ως δε παραπλησίως καὶ ἐν τῆσι ἄλλησι πόλισι οἱ ἐπεστεωτες ἀπεδείκνυσαν τὸν λόγον. τὸ γὰρ δεῖπνον τοιόνδε τι έγίνετο, οία έκ πολλοῦ χρόνου προειρημένον καὶ περὶ 5 πολλοῦ ποιευμένων. τοῦτο μέν, ώς ἐπύθοντο τάχιστα των κηρύκων των περιαγγελλόντων, δασάμενοι σίτον έν τησι πόλισι οἱ ἀστοὶ ἄλευρά τε καὶ ἄλφιτα ἐποίευν πάντες έπὶ μῆνας συχνούς τοῦτο δὲ κτήνεα ἐσίτευον έξευρίσκοντες τιμής τὰ κάλλιστα, ἔτρεφόν τε ὄρνιθας 10 γερσαίους καὶ λιμναίους έν τε οἰκήμασι καὶ λάκκοισι. ές ύποδοχὰς τοῦ στρατοῦ · τοῦτο δὲ χρύσεά τε καὶ άργύρεα ποτήριά τε καὶ κρητήρας ἐποιεθντο καὶ τάλλα όσα ἐπὶ τράπεζαν τιθέαται πάντα. ταῦτα μὲν αὐτώ τε

βασιλέι καὶ τοῖσι ὁμοσίτοισι μετ' ἐκείνου ἐπεποίητο, τῆ δὲ ἄλλη στρατιῆ τὰ ἐς φορβὴν μοῦνα τασσόμενα. 15 όκως δὲ ἀπίκοιτο ἡ στρατιή, σκηνὴ μὲν ἔσκε πεπηγυῖα έτοίμη ές την αὐτὸς σταθμὸν ποιεέσκετο Ξέρξης, ή δὲ άλλη στρατιή έσκε ύπαίθριος. ώς δε δείπνου γίνοιτο ώρη, οἱ μὲν δεκόμενοι ἔχεσκον πόνον, οἱ δὲ ὅκως πλησθέντες νύκτα αὐτοῦ ἀγάγοιεν, τῆ ὑστεραίη τήν τε σκηνὴν 20 ἀνασπάσαντες καὶ τὰ ἔπιπλα πάντα λαβόντες οὕτω ἀπελαύνεσκον, λείποντες οὐδὲν ἀλλὰ φερόμενοι. ἔνθα 120 δή Μεγακρέοντος άνδρὸς 'Αβδηρίτεω ἔπος εὖ εἰρημένον έγένετο, δς συνεβούλευσε 'Αβδηρίτησι πανδημεί, αὐτούς καὶ γυναῖκας, ἐλθόντας ἐς τὰ σφέτερα ἱρὰ εξεσθαι ἱκέτας τῶν θεῶν παραιτεομένους καὶ τὸ λοιπόν σφι ἀπαμύνειν 5 τῶν ἐπιόντων κακῶν τὰ ἡμίσεα, τῶν τε παροιγομένων έχειν σφι μεγάλην χάριν, ὅτι βασιλεὺς Ξέρξης οὐ δὶς έκάστης ημέρης ενόμισε σίτον αίρέεσθαι παρέχειν γάρ αν 'Αβδηρίτησι, εἰ καὶ ἄριστον προείρητο ὅμοια τώ δείπνω παρασκευάζειν, η μη ύπομένειν Εέρξην ἐπιόντα η 10 καταμείναντας κάκιστα πάντων άνθρώπων διατριβήναι.

The Fleet Sails to Therma.

Οί μὲν δὴ πιεζόμενοι ὅμως τὸ ἐπιτασσόμενον ἐπετέ- 121 λεον. Ξέρξης δὲ ἐκ τῆς ᾿Ακάνθου, ἐντειλάμενος τοῖσι στρατηγοῖσι τὸν ναυτικὸν στρατὸν ὑπομένειν ἐν Θέρμη, ἀπῆκε ἀπ᾽ ἑωυτοῦ πορεύεσθαι τὰς νέας, Θέρμη δὲ τῆ ἐν τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ οἰκημένη, ἀπ᾽ ῆς καὶ ὁ κόλπος οῦτος 5 τὴν ἐπωνυμίην ἔχει· ταύτῃ γὰρ ἐπυνθάνετο συντομώτα-τον εἶναι. μέχρι μὲν γὰρ ᾿Ακάνθου ὧδε τεταγμένος ὁ στρατὸς ἐκ Δορίσκου τὴν ὁδὸν ἐποιέετο. τρεῖς μοίρας ὁ Ξέρξης δασάμενος πάντα τὸν πεζὸν στρατόν, μίαν αὐτέων ἔταξε παρὰ θάλασσαν ἰέναι ὁμοῦ τῷ ναυτικῷ· 10

ταύτης μεν δη εστρατήγεον Μαρδόνιός τε καὶ Μασίστης, έτέρη δὲ τεταγμένη ἤιε τοῦ στρατοῦ τριτημορὶς τὴν μεσόγαιαν, της έστρατήγεον Τριτανταίχμης τε καὶ Γέργις. ή δὲ τρίτη τῶν μοιρέων, μετ' ἡς ἐπορεύετο αὐτὸς Εέρξης, 15 ήιε μεν το μέσον αὐτῶν, στρατηγούς δε παρείχετο Σμερδομένεά τε καὶ Μεγάβυζον.

Ο μέν νυν ναυτικός στρατός ώς ἀπείθη ὑπὸ Ξέρξεω καὶ διεξέπλωσε την διώρυχα την έν τῷ "Αθῷ γενομένην, διέγουσαν δὲ ἐς κόλπον ἐν τῷ "Ασσα τε πόλις καὶ Πίλωρος καὶ Σίγγος καὶ Σάρτη οἴκηνται, ἐνθεῦτεν, ὡς καὶ ἐκ 5 τουτέων των πολίων στρατιήν παρέλαβε, έπλεε απιέμενος ές τὸν Θερμαῖον κόλπον, κάμπτων δὲ "Αμπελον την Τορωναίην ἄκρην παραμείβετο Έλληνίδας γε τάσδε πόλις, εκ των νέας τε καὶ στρατιὴν παρελάμβανε, Τορώνην, Γαληψον, Σερμύλην, Μηκύβερναν, "Ολυνθον. 123 ή μέν νυν χώρη αύτη Σιθωνίη καλέεται. ό δὲ ναυτικὸς στρατός ὁ Ξέρξεω συντάμνων ἀπ' 'Αμπέλου ἄκρης ἐπὶ Καναστραίην ἄκρην, τὸ δὴ πάσης τῆς Παλλήνης ἀνέχει μάλιστα, ενθεύτεν νέας τε καὶ στρατιὴν παρελάμβανε 5 έκ Ποτιδαίης καὶ 'Αφύτιος καὶ Νέης πόλιος καὶ Αίγης καὶ Θεράμβω καὶ Σκιώνης καὶ Μένδης καὶ Σάνης · αὐται γάρ είσι αἱ τὴν νῦν Παλλήνην πρότερον δὲ Φλέγρην καλεομένην νεμόμεναι. παραπλέων δὲ καὶ ταύτην τὴν χώρην ἔπλεε ἐς τὸ προειρημένον, παραλαμβάνων στρα-10 τιὴν καὶ ἐκ τῶν προσεχέων πολίων τῆ Παλλήνη, ὁμουρεουσέων δὲ τῷ Θερμαίω κόλπω, τῆσι οὐνόματά ἐστι τάδε, Λίπαξος, Κώμβρεια, Λισαί, Γίγωνος, Κάμψα, Σμιλα, Αἴνεια· ή δὲ τουτέων χώρη Κροσσαίη ἔτι καὶ ἐς τόδε καλέεται. ἀπὸ δὲ Λίνείης, ἐς τὴν ἐτελεύτων καταλέγων 15 τὰς πόλις, ἀπὸ ταύτης ἤδη ἐς αὐτόν τε τὸν Θερμαῖον κόλπον έγίνετο τῷ ναυτικῷ στρατῷ ὁ πλόος καὶ κριν τὴν Μυγδονίην, πλέων δὲ ἀπίκετο ἔς τε τὴν προειρημένην Θέρμην καὶ Σίνδον τε πόλιν καὶ Χαλέστρην ἐπὶ τὸν ᾿Αξιον ποταμόν, ὃς οὐρίζει χώρην τὴν Μυγδονίην τε καὶ Βοττιαιίδα, τῆς ἔχουσι τὸ παρὰ θάλασσαν στεινὸν 20 χωρίον πόλιες Ἱχναι τε καὶ Πέλλα.

March to Therma; Lions.

Ο μεν δή ναυτικός στρατός αὐτοῦ περὶ "Αξιον πο-124 ταμον καὶ πόλιν Θέρμην καὶ τὰς μεταξὺ πόλιας τούτων περιμένων βασιλέα έστρατοπεδεύετο, Ξέρξης δὲ καὶ ό πεζὸς στρατὸς ἐπορεύετο ἐκ τῆς ᾿Ακάνθου τὴν μεσόγαιαν τάμνων της όδου, βουλόμενος ές την Θέρμην 5 ἀπικέσθαι. ἐπορεύετο δὲ διὰ τῆς Παιονικῆς καὶ Κρηστωνικής έπὶ ποταμὸν Χείδωρον, δς έκ Κρηστωναίων άρξάμενος ρέει διὰ Μυγδονίης χώρης καὶ έξίει παρὰ τὸ ἔλος τὸ ἐπ' ᾿Αξίω ποταμώ. πορευομένω δὲ ταύτη 125 λέοντές οἱ ἐπεθήκαντο τῆσι σιτοφόροισι καμήλοισι. καταφοιτέοντες γάρ οἱ λέοντες τὰς νύκτας καὶ λείποντες τὰ σφέτερα ήθεα ἄλλου μὲν οὐδενὸς ἄπτοντο οὔτε ὑποζυγίου οὔτε ἀνθρώπου, οἱ δὲ τὰς καμήλους ἐκεράιζον 5 μούνας. θωυμάζω δὲ τὸ αἴτιον, ὅ τι κοτὲ ἦν τῶν ἄλλων τὸ ἀναγκάζον ἀπεγομένους τοὺς λέοντας τῆσι καμήλοισι έπιτίθεσθαι, τὸ μήτε πρότερον ὀπώπεσαν θηρίον μήτ' έπεπειρέατο αὐτοῦ. εἰσὶ δὲ κατὰ ταῦτα τὰ χωρία καὶ 126 λέοντες πολλοί καὶ βόες ἄγριοι, τῶν τὰ κέρεα ὑπερμεγάθεά έστι τὰ ές "Ελληνας φοιτέοντα. οὖρος δὲ τοῖσι λέουσί έστι ο τε δι' 'Αβδήρων ρέων ποταμός Νέστος καὶ ὁ δι' 'Ακαρνανίης ῥέων 'Αχελώος · οὔτε γὰρ τὸ 5 πρὸς τὴν ἢῶ τοῦ Νέστου οὐδαμόθι πάσης τῆς ἔμπροσθε Ευρώπης ίδοι τις αν λέοντα, ούτε πρός έσπέρης του

'Αχελφου εν τη επιλοίπφ ήπείρφ, άλλ' εν τη μεταξύ τούτων των ποταμών γίνονται.

Encampment at Therma; Xerxes Visits Tempe.

127 'Ως δὲ ἐς τὴν Θέρμην ἀπίκετο ὁ Ξέρξης, ίδρυσε αὐτοῦ τὴν στρατιήν. ἐπέσχε δὲ ὁ στρατὸς αὐτοῦ στρατοπεδευόμενος τὴν παρὰ θάλασσαν χώρην τοσήνδε, ἀρξάμενος ἀπὸ Θέρμης πόλιος καὶ τῆς Μυγδονίης μέχρι Λυδίεώ τε σποταμοῦ καὶ 'Αλιάκμονος, οἱ οὐρίζουσι γῆν τὴν Βοττιαιίδα τε καὶ Μακεδονίδα, ἐς τὼυτὸ ῥέεθρον τὸ ὕδωρ συμμίσγοντες. ἐστρατοπεδεύοντο μὲν δὴ ἐν τούτοισι τοῖσι χωρίοισι οἱ βάρβαροι, τῶν δὲ καταλεχθέντων τούτων ποταμῶν ἐκ Κρηστωναίων ῥέων Χείδωρος μοῦνος οὐκ 10 ἀντέχρησε τῆ στρατιῆ πινόμενος ἀλλ' ἐπέλιπε.

128 Ξέρξης δὲ ὁρέων ἐκ τῆς Θέρμης ὅρεα τὰ ἐσσαλικά, τόν τε "Ολυμπον καὶ τὴν "Οσσαν, μεγάθεί τε ὑπερμήκεα ἐόντα, διὰ μέσου τε αὐτῶν αὐλῶνα στεινὸν πυνθανόμενος εἶναι δι' οὑ ῥέει ὁ Πηνειός, ἀκούων τε ταύτη εἶναι ὁδὸν τὴν ἐκβολὴν τοῦ Πηνειοῦ, ὅτι τὴν ἄνω ὁδὸν ἔμελλε ἐλᾶν διὰ Μακεδόνων τῶν κατύπερθε οἰκημένων ἔστε Περραιβοὺς παρὰ Γόννον πόλιν ταύτη γὰρ ἀσφαλέστατον ἐπυνθάνετο εἶναι. ὡς δὲ ἐπεθύμησε, καὶ ἐποίεε ταῦτα το ἐσβὰς ἐς Σιδωνίην νέα, ἐς τήν περ ἐσέβαινε αἰεὶ ὅκως τι ἐθέλοι τοιοῦτο ποιῆσαι, ἀνέδεξε σημήιον καὶ τοῦσι

τι εθέλοι τοιούτο ποιήσαι, ἀνέδεξε σημήιον καὶ τοῖσι ἄλλοισι ἀνάγεσθαι, καταλιπὼν αὐτοῦ τὸν πεζὸν στρατόν. ἐπεὶ δὲ ἀπίκετο καὶ εθεήσατο Ξέρξης τὴν ἐκβολὴν τοῦ Πηνειοῦ, ἐν θώνματι μεγάλφ ἐνέσχετο, καλέσας δὲ τοὺς

15 κατηγεμόνας της όδοῦ εἴρετο εἰ τὸν ποταμὸν ἔστι παρατρέψαντα ἐτέρη ἐς θάλασσαν ἐξαγαγεῖν.

Herodotus as Geologist.

Την δε Θεσσαλίην λόγος έστι το παλαιον είναι λίμνην, 12' ώστε γε συγκεκληιμένην πάντοθεν υπερμήκεσι όρεσι. τὰ μὲν γὰρ αὐτῆς πρὸς τὴν ἠῶ ἔχοντα τό τε Πήλιον όρος καὶ ή 'Όσσα ἀποκληίει συμμίσγοντα τὰς ὑπωρέας άλλήλοισι, τὰ δὲ πρὸς βορέω ἀνέμου "Ολυμπος, τὰ δὲ 5 προς έσπέρην Πίνδος, τὰ δὲ προς μεσαμβρίην τε καὶ άνεμον νότον ή *Οθρυς· τὸ μέσον δὲ τούτων τῶν λεγθέντων ορέων ή Θεσσαλίη έστι έουσα κοίλη. ώστε ων ποταμών ες αὐτὴν καὶ ἄλλων συχνών εσβαλλόντων, πέντε δὲ τῶν δοκίμων μάλιστα τῶνδε, Πηνειοῦ καὶ 10 'Απιδανοῦ καὶ 'Ονοχώνου καὶ 'Ενιπέος καὶ Παμίσου, οί μέν νυν ές τὸ πεδίον τοῦτο συλλεγόμενοι ἐκ τῶν ὀρέων των περικληιόντων την Θεσσαλίην ονομαζόμενοι δι' ένδς αὐλῶνος καὶ τούτου στεινοῦ ἔκροον ἔχουσι ἐς θάλασσαν, προσυμμίσγοντες τὸ ὕδωρ πάντες ἐς τὼυτό · ἐπεὰν δὲ 15 συμμιχθέωσι τάχιστα, ενθεύτεν ήδη δ Πηνειδς τῷ οὐνόματι κατακρατέων ανωνύμους τούς άλλους είναι ποιέει. τὸ δὲ παλαιὸν λέγεται, οὐκ ἐόντος κω τοῦ αὐλῶνος καὶ διεκρόου τούτου, τοὺς ποταμοὺς τούτους, καὶ πρὸς τοῖσι ποταμοίσι τούτοισι τὴν Βοιβηίδα λίμνην, οὔτε ὀνομά-20 ζεσθαι κατά περ νῦν ρέειν τε οὐδεν ήσσον ή νῦν, ρέοντας δὲ ποιέειν τὴν Θεσσαλίην πάσαν πέλαγος. αὐτοὶ μέν νυν Θεσσαλοί φασι Ποσειδέωνα ποιήσαι τον αὐλῶνα δι' οὖ ρέει ὁ Πηνειός, οἰκότα λέγοντες. ὅστις γὰρ νομίζει Ποσειδέωνα την γην σείειν καὶ τὰ διεστεῶτα ὑπὸ σεισ- 25 μοῦ τοῦ θεοῦ τούτου ἔργα εἶναι, κᾶν ἐκεῖνο ἰδὼν φαίη Ποσειδέωνα ποιήσαι · έστι γαρ σεισμού έργον, ώς έμοι φαίνεται είναι, ή διάστασις των ὀρέων.

Xerxes Commends the Wisdom of the Thessalians.

130 Οί δὲ κατηγεόμενοι, εἰρομένου Ξέρξεω εἰ ἔστι ἄλλη έξοδος ές θάλασσαν τῶ Πηνειῶ, έξεπιστάμενοι ἀτρεκέως είπου, "βασιλεύ, ποταμώ τούτω οὐκ ἔστι ἄλλη εξήλυσις ες θάλασσαν κατήκουσα, άλλ' ήδε αὐτή · ὄρεσι 5 γὰρ περιεστεφάνωται πᾶσα Θεσσαλίη." Ξέρξην δὲ λέγεται εἰπεῖν πρὸς ταῦτα, "σοφοὶ ἄνδρες εἰσὶ Θεσσαλοί. ταῦτ' ἄρα πρὸ πολλοῦ ἐφυλάξαντο γνωσιμαχέοντες καὶ τάλλα καὶ ὅτι χώρην ἄρα εἶχον εὐαίρετόν τε καὶ ταχυάλωτον · τον γάρ ποταμον πρηγμα αν ήν μοῦνον ἐπεῖναί 10 σφεων έπὶ τὴν χώρην, χώματι ἐκ τοῦ αὐλῶνος ἐκβιβάσαντα καὶ παρατρέψαντα δι' ὧν νῦν ρέει ρεέθρων, ὥστε Θεσσαλίην πασαν έξω των ορέων υποβρυχέα γενέσθαι." ταῦτα δὲ ἔχοντα ἔλεγε ἐς τοὺς ᾿Αλεύεω παῖδας, ὅτι πρῶτοι Έλλήνων εόντες Θεσσαλοί έδοσαν έωυτούς βασιλέι, 15 δοκέων ὁ Ξέρξης ἀπὸ παντός σφεας τοῦ ἔθνεος ἐπαγγέλλεσθαι φιλίην. είπας δὲ ταῦτα καὶ θεησάμενος ἀπέπλες ές την Θέρμην.

How Xerxes' Heralds were Received.

131 'Ο μεν δη περί Πιερίην διέτριβε ημέρας συχνάς · τὸ γὰρ δη ὅρος τὸ Μακεδονικὸν ἔκειρε της στρατιης τριτημορίς, ἵνα ταύτη διεξίη ἄπασα ή στρατιη ἐς Περραιβούς · οἱ δὲ δη κήρυκες οἱ ἀποπεμφθέντες ἐς τὴν Ἑλτλάδα ἐπὶ γῆς αἴτησιν ἀπίκατο οἱ μὲν κεινοί, οἱ δὲ φέ-

132 ροντες γῆν τε καὶ ὕδωρ. τῶν δὲ δόντων ταῦτα ἐγένοντο οἵδε, Θεσσαλοὶ, Δόλοπες, Ἐνιῆνες, Περραιβοὶ, Λοκροὶ, Μάγνητες, Μηλιέες, ᾿Αχαιοὶ οἱ Φθιῶται καὶ Θηβαῖο. καὶ οἱ ἄλλοι Βοιωτοὶ πλὴν Θεσπιέων τε καὶ Πλαταιέων. δ ἐπὶ τούτοισὶ οἱ Ἔλληνες ἔταμον ὅρκιον οἱ τῷ βαρβάρφ

πόλεμον ἀειράμενοι · τὸ δὲ ὅρκιον ὧδε εἶχε, ὅσοι τῷ Πέρση ἔδοσαν σφέας αὐτοὺς Ἦχληνες ἐόντες μὴ ἀναγκασθέντες, καταστάντων σφι εὖ τῶν πρηγμάτων, τούτους δεκατεῦσαι τῷ ἐν Δελφοῖσι θεῷ.

Τὸ μὲν δὴ ὅρκιον ὧδε εἶχε τοῖσι "Ελλησι. ἐς δὲ 133 'Αθήνας καὶ Σπάρτην οὐκ ἀπέπεμψε Ξέρξης ἐπὶ γῆς αἴτησιν κήρυκας τῶνδε εἴνεκα · πρότερον Δαρείου πέμ-ψαντος ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, οἱ μὲν αὐτῶν τοὺς αἰτέοντας ἐς τὸ βάραθρον οἱ δ' ἐς φρέαρ ἐμβαλόντες ἐκέλευον γῆν τε 5 καὶ ὕδωρ ἐκ τούτων φέρειν παρὰ βασιλέα. τούτων μὲν εἴνεκα οὐκ ἔπεμψε Ξέρξης τοὺς αἰτήσοντας. ὅ τι δὲ τοῖσι 'Αθηναίοισι ταῦτα ποιήσασι τοὺς κήρυκας συνήνεικε ἀνεθέλητον γενέσθαι, οὐκ ἔχω εἶπαί τι, πλὴν ὅτι σφέων ἡ χώρη καὶ ἡ πόλις ἐδηιώθη. ἀλλὰ τοῦτο οὐ 10 διὰ ταύτην τὴν αἰτίην δοκέω γενέσθαι.

Sperthias and Bulis.

Τοῖσι δὲ ὧν Λακεδαιμονίοισι μῆνις κατέσκηψε Ταλ-134 θυβίου τοῦ 'Αγαμέμνονος κήρυκος. ἐν γὰρ Σπάρτη ἐστὶ Ταλθυβίου ἱρόν, εἰσὶ δὲ καὶ ἀπόγονοι Ταλθυβίου Ταλθυβίου Ταλθυβίου τοῦς αἰ κηρυκηίαι αἱ ἐκ Σπάρτης πᾶσαι γέρας δέδονται. μετὰ δὲ ταῦτα τοῖσι Σπαρ- 5 τιήτησι καλλιερῆσαι θυομένοισι οὐκ ἐδύνατο · τοῦτο δ' ἐπὶ χρόνον συχνὸν ἢν σφι. ἀχθομένων δὲ καὶ συμφορῆ χρεομένων Λακεδαιμονίων, ἀλίης τε πολλάκις συλλεγομένης καὶ κήρυγμα τοιόνδε ποιευμένων, εἴ τις βούλοιτο Λακεδαιμονίων πρὸ τῆς Σπάρτης ἀποθνήσκειν, Σπερ-10 θίης τε ὁ 'Ανηρίστου καὶ Βοῦλις ὁ Νικόλεω, ἄνδρες Σπαρτιῆται φύσι τε γεγονότες εὖ καὶ χρήμασι ἀνήκοντες ἐς τὰ πρῶτα, ἐθελονταὶ ὑπέδυσαν ποινὴν τῖσαι ឪέρξη τῶν Δαρείου κηρύκων τῶν ἐν Σπάρτη ἀπολομένων.

15 ούτω Σπαρτιήται τούτους ώς ἀποθανευμένους ές Μήδους 135 ἀπέπεμψαν. αύτη τε ή τόλμα τούτων τῶν ἀνδρῶν θώυματος άξίη καὶ τάδε πρὸς τούτοισι τὰ ἔπεα. πορευομενοι γάρ ές Σοῦσα ἀπικνέονται παρὰ 'Υδάρνεα. ὁ δὲ 'Υδάρνης ἢν μὲν γένος Πέρσης, στρατηγές δὲ τῶν παρα-5 θαλασσίων ανθρώπων των έν τη 'Ασίη · δς σφεας ξείνια προθέμενος ίστια, ξεινίζων δε εξρετο τάδε · "ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, τί δη φεύγετε βασιλέι φίλοι γενέσθαι; όρᾶτε γὰρ ώς ἐπίσταται βασιλεύς ἄνδρας ἀγαθούς τιμᾶν, ές έμέ τε καὶ τὰ έμὰ πρήγματα ἀποβλέποντες. οὕτω δὲ 10 καὶ ύμεῖς εἰ δοίητε ύμέας αὐτοὺς βασιλέι, δεδόξωσθε γὰρ πρὸς αὐτοῦ ἄνδρες εἶναι ἀγαθοί, ἕκαστος ἂν ὑμέων άργοι γης Έλλάδος δόντος βασιλέος." πρὸς ταῦτα ύπεκρίναυτο τάδε ""Υδαρνες, οὐκ ἐξ ἴσου γίνεται ή συμβουλίη ή ες ήμεας τείνουσα. τοῦ μεν γάρ πεπειρη-15 μένος συμβουλεύεις, τοῦ δὲ ἄπειρος ἐών · τὸ μὲν γὰρ δούλος είναι έξεπίστεαι, έλευθεριης δε ούκω έπειρήθης. ούτ' εί έστι γλυκύ ούτ' εί μή. · εί γαρ αὐτης πειρήσαιο. οὐκ ἂν δόρασι συμβουλεύοις ἡμῖν περὶ αὐτῆς μάχεσθαι, 136 άλλα και πελέκεσι." ταθτα μεν 'Υδάρνεα άμείψαντο. ένθεῦτεν δὲ ώς ἀνέβησαν ἐς Σοῦσα καὶ βασιλέι ἐς ὄψιν ήλθον, πρώτα μέν των δορυφόρων κελευόντων καὶ ἀνάγκην σφι προσφερόντων προσκυνέειν βασιλέα προσπίπ-5 τοντας, οὐκ ἔφασαν ωθεόμενοι ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ κεφαλὴν ποιήσειν ταθτα οδδαμά · οδτε γάρ σφίσι εν νόμω είναι ἄνθρωπον προσκυνέειν οὖτε κατὰ ταῦτα ἥκειν. ώς δὲ ἀπεμαγέσαντο τοῦτο, δεύτερά σφι λέγουσι τάδε καὶ λόγου τοιοῦδε ἐχόμενα, "ὧ βασιλεῦ Μήδων, ἔπεμψαν 10 ημέας Λακεδαιμόνιοι άντι των έν Σπάρτη ἀπολομένων κηρύκων ποινήν έκείνων τίσοντας," λέγουσι δε αὐτοῖσι ταῦτα Εέρξης ὑπὸ μεγαλοφροσύνης οὐκ ἔφη ὅμοιος

έσεσθαι Λακεδαιμονίοισι · κείνους μεν γάρ συγχέαι τὰ πάντων ανθρώπων νόμιμα αποκτείναντας κήρυκας, αὐτὸς δὲ τὰ ἐκείνοισι ἐπιπλήσσει ταῦτα οὐ ποιήσειν, οὐδὲ 15 άνταποκτείνας έκείνους άπολύσειν Λακεδαιμονίους τής αίτίης. ούτω ή Ταλθυβίου μηνις καὶ ταῦτα ποιησάν-137 των Σπαρτιητέων ἐπαύσατο τὸ παραυτίκα, καίπερ άπονοστησάντων ές Σπάρτην Σπερθίεώ τε καὶ Βούλιος. χρόνω δὲ μετέπειτα πολλώ ἐπηγέρθη κατὰ τὸν Πελοποννησίων καὶ 'Αθηναίων πόλεμον, ώς λέγουσι 5 Λακεδαιμόνιοι. τοῦτό μοι ἐν τοῖσι θειότατον φαίνεται γενέσθαι. ὅτι μὲν γὰρ κατέσκηψε ἐς ἀγγέλους ἡ Ταλθυβίου μῆνις οὐδὲ ἐπαύσατο πρὶν ἡ ἐξῆλθε, τὸ δίκαιον ούτω ἔφερε· τὸ δὲ συμπεσεῖν ἐς τοὺς παίδας των ἀνδρων τούτων των ἀναβάντων πρὸς βασιλέα διὰ 10 την μηνιν, ές Νικόλαν τε τον Βούλιος καὶ ές 'Ανήριστον τὸν Σπερθίεω, δς εἶλε Αλιέας τοὺς ἐκ Τίρυνθος ὁλκάδι καταπλώσας πλήρει ἀνδρῶν, δήλον ὧν μοι ὅτι θείον έγένετο τὸ πρῆγμα ἐκ τῆς μήνιος. οἱ γὰρ πεμφθέντες ύπο Λακεδαιμονίων ἄγγελοι ές τὴν ᾿Ασίην, προδοθέντες 15 δὲ ὑπὸ Σιτάλκεω τοῦ Τήρεω Θρηίκων βασιλέος καὶ Νυμφοδώρου τοῦ Πύθεω ἀνδρὸς ᾿Αβδηρίτεω, ἥλωσαν κατά Βισάνθην την έν Έλλησπόντω, καὶ ἀπαχθέντες ές την 'Αττικήν ἀπέθανον ύπὸ 'Αθηναίων, μετὰ δὲ αὐτῶν καὶ ᾿Αριστέας ὁ ᾿Αδειμάντου Κορίνθιος ἀνήρ. ταῦτα 20 μέν νυν πολλοίσι έτεσι ύστερον έγένετο τοῦ βασιλέος στόλου, ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον.

Public Sentiment in Greece; Athens the Savior of Hellas.

'Η δὲ στρατηλασίη ἡ βασιλέος οὔνομα μὲν εἶχε ὡς 138 ἐπ' 'Αθήνας ἐλαύνει, κατίετο δὲ ἐς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. πυνθανόμενοι δὲ ταῦτα πρὸ πολλοῦ οἰ Έλληνες οὐκ ἐν

όμοιω πάντες εποιεύντο. οι μεν γαρ αὐτων δόντες γην 5 καὶ ὕδωρ τῷ Πέρση είχον θάρσος ὡς οὐδὲν πεισόμενος άγαρι πρὸς τοῦ βαρβάρου · οἱ δὲ οὐ δόντες ἐν δείματι μεγάλω κατέστασαν, άτε ούτε νεών ἐουσέων ἐν τῆ Ελλάδι ἀριθμὸν ἀξιομάχων δέκεσθαι τὸν ἐπιόντα, οὕτε βουλομένων των πολλων αντάπτεσθαι του πολέμου, 139 μηδιζόντων δὲ προθύμως. ἐνθαῦτα ἀναγκαίη ἐξέργομαι γνώμην ἀποδέξασθαι ἐπίφθονον μὲν πρὸς τῶν πλεόνων ανθρώπων, όμως δε τη γε μοι φαίνεται είναι άληθες οὐκ έπισχήσω. εὶ ᾿Αθηναῖοι καταρρωδήσαντες τὸν ἐπιόντα 5 κίνδυνον εξέλιπον την σφετέρην, ή και μη εκλιπόντες άλλὰ μείναντες έδοσαν σφέας αὐτοὺς Εέρξη, κατὰ τὴν θάλασσαν οὐδαμοὶ ἂν ἐπειρῶντο ἀντιούμενοι βασιλέι. εί τοίνυν κατά την θάλασσαν μηδείς ηντιούτο Εέρξη, κατά γε αν την ήπειρον τοιάδε έγίνετο. εί και πολλοί 10 τειχέων κιθώνες ἦσαν ἐληλαμένοι διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ Πελοποννησίοισι, προδοθέντες αν Λακεδαιμόνιοι υπο των συμμάχων οὐκ έκόντων ἀλλ' ὑπ' ἀναγκαίης, κατὰ πόλις άλισκομένων ύπὸ τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ τοῦ βαρβάρου, έμουνώθησαν, μουνωθέντες δὲ αν καὶ ἀποδεξάμενοι ἔργα 15 μεγάλα ἀπέθανον γενναίως. ἢ ταῦτα ἂν ἔπαθον, ἢ πρὸ τοῦ ὁρέοντες ἂν καὶ τοὺς ἄλλους Ελληνας μηδίζοντας όμολογίη αν έχρήσαντο προς Εέρξεα. και ούτω αν έπ' άμφότερα ή Έλλας εγίνετο ύπο Πέρσησι. την γάρ ωφελίην την των τειχέων των δια του 'Ισθμου έληλα-20 μένων οὐ δύναμαι πυθέσθαι ήτις αν ήν, βασιλέος ἐπικρατέοντος της θαλάσσης. νῦν δὲ ᾿Αθηναίους ἄν τις λέγων σωτήρας γενέσθαι της Ελλάδος οὐκ αν άμαρτανοι τὸ ἀληθές. οδτοι γὰρ ἐπὶ ὁκότερα τῶν πρηγμάτων έτράποντο, ταῦτα ρέψειν ἔμελλε· έλόμενοι δὲ τὴν Ελ-25 λάδα περιείναι έλευθέρην, τοῦτο τὸ Ἑλληνικὸν πᾶν τὸ

καί βασιλέα μετά γε θεοὺς ἀνωσάμενοι. οὐδέ σφεας χρηστήρια φοβερὰ ἐλθόντα ἐκ Δελφῶν καὶ ἐς δεῖμα βαλόντα ἔπεισε ἐκλιπεῖν τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καταμείναντες ἀνέσχοντο τὸν ἐπιόντα ἐπὶ τὴν χώρην δέξασθαι. 30

Oracles Delivered to the Athenians.

Πέμψαντες γὰρ οἱ ᾿Αθηναῖοι ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους 140 χρηστηριάζεσθαι ἦσαν ἔτοιμοι· καί σφι ποιήσασι περὶ τὸ ἱρὰν τὰ νομιζόμενα, ὡς ἐς τὸ μέγαρον ἐσελθόντες ἵζοντο, χρῷ ἡ Πυθίη, τῷ οὕνομα ἦν ᾿Αριστονίκη, τάδε·

δ μέλεοι, τί κάθησθε; λιπὼν φεῦγ' ἔσχατα γαίης
δ δώματα καὶ πόλιος τροχοειδέος ἄκρα κάρηνα.
οὔτε γὰρ ἡ κεφαλὴ μένει ἔμπεδον οὔτε τὸ σῶμα,
οὔτε πόδες νέατοι οὔτ' ὧν χέρες, οὔτε τι μέσσης
λείπεται, ἀλλ' ἄζηλα πέλει ' κατὰ γάρ μιν ἐρείπει
πῦρ τε καὶ ὀξὸς "Αρης, Συριηγενὲς ἄρμα διώκων.
πολλὰ ὀἐ κἆλλ' ἀπολεῖ πυργώματα, κοὐ τὸ σὸν οἶον 'πολλοὺς δ' ἀθανάτων νηοὺς μαλερῷ πυρὶ δώσει,
οἴ που νῦν ἰδρῶτι ῥεούμενοι ἑστήκασι,
δείματι παλλόμενοι, κατὰ δ' ἀκροτάτοις ὀρόφοισι
αἶμα μέλαν κέχυται, προϊδὸν κακότητος ἀνάγκας.
15
ἀλλ' ἴτον ἐξ ἀδύτοιο, κακοῖς δ' ἐπικίδνατε θυμόν.

ταῦτα ἀκούσαντες οἱ τῶν ᾿Αθηναίων θεοπρόποι συμφο- 141 ρῆ τῆ μεγίστη ἐχρέοντο. προβάλλουσι δὲ σφέας αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ κακοῦ τοῦ κεχρησμένου Τίμων ὁ ᾿Ανδροβούλου, τῶν Δελφῶν ἀνὴρ δόκιμος ὅμοια τῷ μάλιστα, συνεβούλευέ σφι ἰκετηρίην λαβοῦσι δεύτερα αὖτις ἐλθόντας 5 χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίῳ ὡς ἰκέτας. πειθομένοισι δὲ ταῦτα τοῦσι ᾿Αθηναίοισι καὶ λέγουσι, " ὧναξ, χρῆσον ἡμῖν ἄμεινόν τι περὶ τῆς πατρίδος, αἰδεσθεὶς τὰς ἱκε-

15

τηρίας τάσδε τάς τοι ἥκομεν φέροντες · ἡ οὖ τοι ἄπιμεν 10 ἐκ τοῦ ἀδύτου, ἀλλ' αὐτοῦ τῆδε μενέομεν ἔστ' ἂν καὶ τελευτήσωμεν," ταῦτα δὲ λέγουσι ἡ πρόμαντις χρα δεύτερα τάδε ·

οὐ δύναται Παλλὰς Δί' 'Ολύμπιον ἐξιλάσασθαι λισσομένη πολλοῖσι λόγοις καὶ μήτιδι πυκνή. σοὶ ἐὲ τόδ' αὖτις ἔπος ἐρέω ἀδάμαντι πελάσσας. τῶν ἄλλων γὰρ ἁλισκομένων ὅσα Κέκροπος οὖρος ἐντὸς ἔχει κευθμών τε Κιθαιρῶνος ζαθέοιο, τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν, τὸ σὲ τέκνα τ' ὀνήσει. μηδὲ σύ γ' ἰπποσύνην τε μένειν καὶ πεζὸν ἰόντα πολλὸν ἀπ' ἡπείρου στρατὸν ἡσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν νῶτον ἐπιστρέψας ¨ ἔτι τοί ποτε κἀντίος ἔσση. ὧ θείη Σαλαμίς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν ἡ που σκιδναμένης Δημήτερος ἡ συνιούσης.

Meaning of the Wooden Wall; Themistocles.

142 Ταῦτά σφι ἢπιώτερα γὰρ τῶν προτέρων καὶ ἢν καὶ ἐδόκεε εἶναι, συγγραψάμενοι ἀπαλλάσσοντο ἐς τὰς ᾿Αθήνας. ὡς δὲ ἀπελθόντες οἱ θεοπρόποι ἀπήγγελλον ἐς τὸν δῆμον, γνῶμαι καὶ ἄλλαι πολλαὶ γίνονται διζη5 μένων τὸ μαντήιον καὶ αἴδε συνεστηκυῖαι μάλιστα τῶν πρεσβυτέρων ἔλεγον μετεξέτεροι δοκέειν σφίσι τὸν θεὸν τὴν ἀκρόπολιν χρῆσαι περιέσεσθαι · ἡ γὰρ ἀκρόπολις τὸ πάλαι τῶν ᾿Αθηναίων ἡηχῷ ἐπέφρακτο. οἱ μὲν δὴ κατὰ τὸν φραγμὸν συνεβάλλοντο τοῦτο τὸ ξύλινον 10 τεῖχος εἶναι, οἱ δ᾽ αὖ ἔλεγον τὰς νέας σημαίνειν τὸν θεόν, καὶ ταύτας παραρτέεσθαι ἐκέλευον τὰ ἄλλα ἀπέντας. τοὺς ὧν δὴ τὰς νέας λέγοντας εἶναι τὸ ξύλινον τεῖχος ἔσφαλλε τὰ δύο τὰ τελευταῖα ἡηθέντα ὑπὸ τῆς Πυθίπς.

ώ θείη Σαλαμίς, ἀπολείς δὲ σὐ τέκνα γυναικών η που σκιδναμένης Δημήτερος η συνιούσης.

15

κατά ταῦτα τὰ ἔπεα συνεχέοντο αί γνῶμαι τῶν φαμένων τὰς νέας τὸ ξύλινον τεῖχος εἶναι · οἱ γὰρ χρησμολόγοι ταύτη ταῦτα ἐλάμβανον, ὡς ἀμφὶ Σαλαμῖνα δεῖ σφεας έσσωθήναι ναυμαχίην παρασκευασαμένους. ήν 143 δὲ τῶν τις 'Αθηναίων ἀνὴρ ἐς πρώτους νεωστὶ παριών, τώ οὔνομα μὲν ἦν Θεμιστοκλέης, παῖς δὲ Νεοκλέος έκαλέετο. οὖτος ώνηρ οὐκ ἔφη πᾶν ὀρθῶς τοὺς γρησμολόγους συμβάλλεσθαι, λέγων τοιάδε · εί ές 'Αθηναί- 5 ους είχε τὸ ἔπος εἰρημένον ἐόντως, οὐκ ἂν οὕτω μιν δοκέειν ηπίως χρησθήναι, άλλὰ ὧδε, " ὧ σχετλίη Σαλαμίς," ἀντὶ τοῦ "ὧ θείη Σαλαμίς," εἴ πέρ γε ἔμελλον οί οἰκήτορες ἀμφ' αὐτῆ τελευτήσειν · ἀλλὰ γὰρ ἐς τούς πολεμίους τῷ θεῷ εἰρῆσθαι τὸ χρηστήριον συλλαμβά-10 νοντι κατά τὸ ὀρθόν, ἀλλ' οὐκ ἐς ᾿Αθηναίους · παρασκευάζεσθαι ὧν αὐτοὺς ὡς ναυμαχήσοντας συνεβούλευε, ώς τούτου ἐόντος τοῦ ξυλίνου τείχεος. ταύτη Θεμιστοκλέος ἀποφαινομένου 'Αθηναίοι ταῦτα σφίσι έγνωσαν αίρετώτερα είναι μάλλον ή τὰ τῶν χρησμολό-15 γων, οὶ οὐκ ἔων ναυμαχίην ἀρτέεσθαι, τὸ δὲ σύμπαν είναι οὐδὲ χείρας ἀνταείρεσθαι, ἀλλὰ ἐκλιπόντας χώρην την 'Αττικην άλλην τινα οἰκίζειν. έτέρη τε Θεμιστο- 144 κλέι γνώμη ἔμπροσθε ταύτης ἐς καιρὸν ἠρίστευσε, ὅτε 'Αθηναίοισι γενομένων χρημάτων μεγάλων έν τῷ κοινῷ, τὰ ἐκ τῶν μετάλλων σφι προσῆλθε τῶν ἀπὸ Λαυρείου, έμελλον λάξεσθαι ὀρχηδὸν έκαστος δέκα δραχμάς. 5 τότε Θεμιστοκλέης ἀνέγνωσε 'Αθηναίους της διαιρέσιος ταύτης παυσαμένους νέας τούτων τῶν χρημάτων ποιήσασθαι διηκοσίας ές τὸν πόλεμον, τὸν πρὸς Αἰγινήτας λέγων · ούτος γάρ ὁ πόλεμος συστάς ἔσωσε ἐς τὸ τότε

10 την Ἑλλάδα, ἀναγκάσας θαλασσίους γενέσθαι ᾿Αθηναίους. αἱ δὲ ἐς τὸ μὲν ἐποιήθησαν, οὐκ ἐχρήσθησαν, ἐς δέον δὲ οὕτω τῆ Ἑλλάδι ἐγένοντο. αὕταί τε δὴ αἱ νέες τοῖσι ᾿Αθηναίοισι προποιηθεῖσαι ὑπῆρχον, ἑτέρας τε ἔδεε προσναυπηγέεσθαι. ἔδοξέ τέ σφι μετὰ τὸ χρηστή-15 ριον βουλευομένοισι ἐπιόντα ἐπὶ την Ἑλλάδα τὸν βάρβαρον δέκεσθαι τῆσι νηυσὶ πανδημεί, τῷ θεῷ πειθομένους, ἄμα Ἑλλήνων τοῖσι βουλομένοισι.

Federal Congress; Spies Sent to Sardis.

- 145 Τὰ μὲν δὴ χρηστήρια ταῦτα τοῖσι ᾿Αθηναίοισι ἐγεγόνεε. συλλεγομένων δὲ ἐς τὢυτὸ τῶν περὶ τὴν Ἑλλάδα Ἑλλήνων τῶν τὰ ἀμείνω φρονεόντων καὶ διδόντων σφίσι λόγον καὶ πίστιν, ἐνθαῦτα ἐδόκεε βουλευομένοισι δαὐτοῖσι πρῶτον μὲν χρημάτων πάντων καταλλάσσεσθαι τάς τε ἔχθρας καὶ τοὺς κατ ἀλλήλους ἐόντας πολέμους · ἦσαν δὲ πρός τινας καὶ ἄλλους ἐγκεχρημένοι, ὁ δὲ ὧν μέγιστος ᾿Αθηναίοισί τε καὶ Λίγινήτησι. μετὰ δὲ πυνθανόμενοι ឪέρξην σὺν τῷ στρατῷ εἶναι ἐν Σάρδισι, 10 ἐβουλεύσαντο κατασκόπους πέμπειν ἐς τὴν ᾿Ασίην τῶν
 - 10 έβουλευσαντο κατασκοπους πεμπειν ές την Ασίην τών βασιλέος πρηγμάτων, ές "Αργος τε άγγέλους δμαιχμίην συνθησομένους πρὸς τὸν Πέρσην, καὶ ἐς Σικελίην ἄλλους πέμπειν παρὰ Γέλωνα τὸν Δεινομένεος, ἔς τε Κέρκυραν, κελεύσοντας βοηθέειν τῆ Έλλάδι, καὶ ἐς
 - 15 Κρήτην ἄλλους, φρονήσαντες εἴ κως εν τε γένοιτο τὸ Ελληνικὸν καὶ εἰ συγκύψαντες τὢυτὸ πρήσσοιεν πάντες, ὡς δεινῶν ἐπιόντων ὁμοίως πᾶσι Έλλησι. τὰ δὲ Γέλωνος πρήγματα μεγάλα ἐλέγετο εἶναι, οὐδαμῶν Ἑλληνικῶν τῶν οὐ πολλὸν μέζω.
- 146 ΄ Ως δὲ ταῦτά σφι ἔδοξε, καταλυσάμενοι τὰς ἔχθρας πρῶτα μὲν κατασκόπους πέμπουσι ἐς τὴν 'Ασίην ἄνδρας

τρείς. οί δὲ ἀπικόμενοί τε ἐς Σάρδις καὶ καταμαθόντες την βασιλέος στρατιήν, ώς ἐπάιστοι ἐγένοντο, βασανισθέντες ύπὸ τῶν στρατηγῶν τοῦ πεζοῦ στρατοῦ ἀπήγον- 5 το ως ἀπολεόμενοι. καὶ τοῖσι μὲν κατεκέκριτο θάνατος, Εέρξης δὲ ὡς ἐπύθετο ταῦτα, μεμφθεὶς τῶν στρατηγῶν την γνώμην πέμπει των τινας δορυφόρων, έντειλάμενος, ην καταλάβωσι τους κατασκόπους ζώντας, ἄγειν παρ' έωυτόν. ὡς δὲ ἔτι περιεόντας αὐτοὺς κατέλαβον καὶ 10 ήγον ές όψιν την βασιλέος, τὸ ένθεῦτεν πυθόμενος ἐπ' οἶσι ἢλθον, ἐκέλευέ σφεας τοὺς δορυφόρους περιάγοντας ἐπιδείκυυσθαι πάντα τε τὸν πεζὸν στρατὸν καὶ τὴν ίππον, ἐπεὰν δὲ ταῦτα θηεύμενοι ἔωσι πλήρεες, ἀποπέμπειν ές την αν αυτοί εθέλωσι χώρην ασινέας. 15 έπιλέγων δὲ τὸν λόγον τόνδε ταῦτα ἐνετέλλετο, ώς εἰ 147 μεν ἀπώλοντο οί κατάσκοποι, οὔτ' ἃν τὰ έωυτοῦ πρήγματα προεπύθοντο οἱ "Ελληνες ἐόντα λόγου μέζω, οὔτ' άν τι τούς πολεμίους μέγα ἐσίναντο, ἄνδρας τρεῖς ἀπολέσαντες · νοστησάντων δὲ τούτων ἐς τὴν Ἑλλάδα 5 δοκέειν ἔφη ἀκούσαντας τοὺς Έλληνας τὰ έωυτοῦ πρήγματα πρό τοῦ στόλου τοῦ γινομένου παραδώσειν σφέας την ιδίην έλευθερίην, και ούτω ούδε δεήσειν έπ' αὐτοὺς στρατηλατέοντας πρήγματα ἔχειν. οἶκε δὲ αὐτοῦ αὕτη ή γνώμη τή γε ἄλλη. ἐὼν γὰρ ἐν ᾿Αβύδω 10 ό Εέρξης είδε πλοία έκ του Πόντου σιταγωγά διεκπλώοντα τὸν Έλλήσποντον, ἔς τε Αἴγιναν καὶ Πελοπόννησον κομιζόμενα. οἱ μὲν δὴ πάρεδροι αὐτοῦ ὡς έπύθοντο πολέμια είναι τὰ πλοία, έτοιμοι ἦσαν αίρέειν αὐτά, ἐσβλέποντες ἐς τὸν βασιλέα ὁκότε παραγγελέει. 15 ό δὲ Ξέρξης εἴρετο αὐτοὺς ὅκη πλέοιεν· οἱ δὲ εἶπαν, "ἐς τούς σούς πολεμίους, ὧ δέσποτα, σῖτον ἄγοντες." ὁ δὲ ύπολαβων ἔφη, "οὐκων καὶ ἡμεῖς ἐκεῖ πλέομεν ἔνθα

περ οὖτοι, τοῖσί τε ἄλλοισι ἐξηρτυμένοι καὶ σίτφ; τί 20 δῆτα ἀδικέουσι οὖτοι ἡμῖν σιτία παρακομίζοντες;"

The Argives Refuse to Join the Confederacy.

148 Οἱ μέν νυν κατάσκοποι οὕτω θεησάμενοἱ τε καὶ ἀποπεμφθέντες ἐνόστησαν ἐς τὴν Εὐρώπην, οἱ δὲ συνωμόται Ἑλλήνων ἐπὶ τῷ Πέρση μετὰ τὴν ἀπόπεμψιν τῶν κατασκόπων δεύτερα ἔπεμπον ἐς ᾿Αργος ἀγγέλους.

5 Αργείοι δὲ λέγουσι τὰ κατ' έωυτοὺς γενέσθαι ὧδε· πυθέσθαι γὰρ αὐτίκα κατ' ἀρχὰς τὰ ἐκ τοῦ βαρβάρου ἐγειρόμενα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, πυθόμενοι δέ, καὶ μαθόντες ὡς σφέας οἱ Ἑλληνες πειρήσονται παραλαμβάνοντες ἐπὶ τὸν Πέρσην, πέμψαι θεοπρόπους ἐς Δελφοὺς τὸν

10 θεδν ἐπειρησομένους ὧς σφι μέλλει ἄριστον ποιέουσι γενέσθαι· νεωστὶ γὰρ σφέων τεθνάναι ἐξακισχιλίους ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Κλεομένεος τοῦ ᾿Αναξανδρίδεω· τῶν δὴ είνεκα πέμπειν. τὴν δὲ Πυθίην ἐπειρωτῶσι αὐτοῖσι ἀνελεῖν τάδε·

15 ἐχθρὲ περικτιόνεσσι, φίλ' ἀθανάτοισι θεοίσιν, εἴσω τὸν προβόλαιον ἔχων πεφυλαγμένος ἦσο καὶ κεφαλὴν πεφύλαζο 'κάρη δὲ τὸ σῶμα σαώσει.

ταῦτα μὲν τὴν Πυθίην χρῆσαι πρότερον. μετὰ δὲ ὡς ἐλθεῖν τοὺς ἀγγέλους ἐς δὴ τὸ "Αργος, ἐπελθεῖν ἐπὶ τὸ 20 βουλευτήριον καὶ λέγειν τὰ ἐντεταλμένα. τοὺς δὲ πρὸς τὰ λεγόμενα ὑποκρίνασθαι ὡς ἔτοιμοί εἰσι 'Αργεῖοι ποιέειν ταῦτα, τριήκοντα ἔτεα εἰρήνην σπεισάμενοι Λακεδαιμονίοισι καὶ ἡγεόμενοι κατὰ τὸ ῆμισυ πάσης τῆς συμμαχίης καίτοι κατά γε τὸ δίκαιον γίνεσθαι 25 τὴν ἡγεμονίην ἑωυτῶν, ἀλλ' ὅμως σφίσι ἀποχρᾶν κατὰ 149 τὸ ῆμισυ ἡγεομένοισι. ταῦτα μὲν λέγουσι τὴν βουλὴν ὑποκρίνασθαι, καίπερ ἀπαγορεύοντός σφι τοῦ χρηστη-

ρίου μή ποιέεσθαι την πρός τους "Ελληνας συμμαχίην. σπουδήν δὲ ἔχειν σπονδὰς γενέσθαι τριηκοντοέτιδας καίπερ τὸ χρηστήριον φοβεόμενοι, ίνα δή σφι οἱ παίδες 5 ανδρωθέωσι έν τούτοισι τοῖσι ἔτεσι· μη δὲ σπονδέων **ἐο**υσέων ἐπιλέγεσθαι, ἢν ἄρα σφέας καταλάβη πρὸς τῷ γεγονότι κακῷ ἄλλο πταῖσμα πρὸς τὸν Πέρσην, μὴ τὸ λοιπον έωσι Λακεδαιμονίων υπήκοοι. των δε άγγελων τους ἀπὸ τῆς Σπάρτης πρὸς τὰ ἡηθέντα ἐκ τῆς βουλῆς 10 άμείψασθαι τοισίδε · περί μέν σπονδέων ανοίσειν ές τούς πλεθνας, περί δὲ ήγεμονίης αὐτοῖσι ἐντετάλθαι ύποκρίνασθαι, καὶ δὴ λέγειν, σφίσι μὲν εἶναι δύο βασιλέας, 'Αργείοισι δε ενα · οὔκων δυνατον εἶναι των εκ Σπάρτης οὐδέτερον παῦσαι τῆς ἡγεμονίης, μετὰ δὲ δύο 15 των σφετέρων δμόψηφον του Αργείον είναι κωλύειν οὐδέν. οὕτω δη οἱ ᾿Αργεῖοί φασι οὐκ ἀνασχέσθαι τῶν Σπαρτιητέων την πλεονεξίην, άλλ' έλέσθαι μάλλον ύπὸ τῶν βαρβάρων ἄρχεσθαι ἤ τι ὑπεῖξαι Λακεδαιμονίοισι, προειπείν τε τοίσι άγγέλοισι προ δύντος ήλίου άπαλ-20 λάσσεσθαι έκ της 'Αργείων χώρης, εί δὲ μή, περιέψεσθαι ώς πολεμίους.

Argive Alliance with Persia.

Αὐτοὶ μὲν ᾿Αργεῖοι τοσαῦτα τούτων πέρι λέγουσι · 150 ἔστι δὲ ἄλλος λόγος λεγόμενος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, ὡς Ἐέρξης ἔπεμψε κήρυκα ἐς Ἦργος πρότερον ἤ περ όρμῆσαι στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα · ἐλθόντα δὲ τοῦτον λέγεται εἰπεῖν, "ἄνδρες ᾿Αργεῖοι, βασιλεὺς Εέρξης 5 τάδε ὑμῖν λέγει · ἡμεῖς νομίζομεν Πέρσην εἶναι, ἀπ᾽ οὖ ἡμεῖς γεγόναμεν, παῖδα Περσέος τοῦ Δανάης, γεγονότα ἐκ τῆς Κηφέος θυγατρὸς ᾿Ανδρομέδης. οὕτω ἂν ὧν εἴημεν ὑμέτεροι ἀπόγονοι. οὕτε ὧν ἡμέας οἰκὸς ἐπὶ

10 τοὺς ἡμετέρους προγόνους ἐκστρατεύεσθαι, οὔτε ὑμέας ἄλλοισι τιμωρέοντας ἡμῖν ἀντιξόους γίνεσθαι, ἀλλὰ παρ' ὑμῖν αὐτοῖσι ἡσυχίην ἔχοντας κατῆσθαι. ἡν γὰρ ἐμοὶ γένηται κατὰ νόον, οὐδαμοὺς μέζονας ὑμέων ἄξω." ταῦτα ἀκούσαντας 'Αργείους λέγεται πρῆγμα ποιήσασ-

15 θαι, καὶ παραχρῆμα μὲν οὐδὲν ἐπαγγελλομένους μεταιτέειν, ἐπεὶ δέ σφεας παραλαμβάνειν τοὺς "Ελληνας, οὕτω δὴ ἐπισταμένους ὅτι οὐ μεταδώσουσι τῆς ἀρχῆς Λακεδαιμόνιοι μεταιτέειν, ἵνα ἐπὶ προφάσιος ἡσυχίην

151 ἄγωσι. συμπεσεῖν δὲ τούτοισι καὶ τόνδε τὸν λόγον λέγουσί τινες Ἑλλήνων, πολλοῖσι ἔτεσι ὕστερον γενόμενον τούτων. τυχεῖν ἐν Σούσοισι τοῖσι Μεμνονίοισι ἐόντας ἔτέρου πρήγματος εἵνεκα ἀγγέλους ᾿Αθηναίων,

5 Καλλίην τε τον 'Ιππονίκου καὶ τοὺς μετὰ τούτου ἀναβάντας, 'Αργείους δὲ τον αὐτον τοῦτον χρόνον πέμψαντας καὶ τούτους ἐς Σοῦσα ἀγγέλους εἰρωτᾶν 'Αρταξέρξεα τον Ξέρξεω εἴ σφι ἔτι ἐμμένει ἐθέλουσι τὴν πρὸς Ξέρξην φιλίην συνεκεράσαντο, ἢ νομιζοίατο πρὸς αὐτοῦ εἶναι

10 πολέμιοι · βασιλέα δὲ 'Αρταξέρξεα μάλιστα ἐμμένειν φάναι, καὶ οὐδεμίαν νομίζειν πόλιν "Αργεος φιλιωτέρην.

152 εἰ μέν νυν Ξέρξης τε ἀπέπεμψε ταῦτα λέγοντα κήρυκα
ἐς ᾿Αργος καὶ ᾿Αργείων ἄγγελοι ἀναβάντες ἐς Σοῦσα
ἐπειρώτεον ᾿Αρταξέρξεα περὶ φιλίης, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως
εἰπεῖν, οὐδέ τινα γνώμην περὶ αὐτῶν ἀποφαίνομαι ἄλλην
5 γε ἢ τήν περ αὐτοὶ ᾿Αργεῖοι λέγουσι · ἐπίσταμαι δὲ
τοσοῦτο, ὅτι εἰ πάντες ἄνθρωποι τὰ οἰκήια κακὰ ἐς
μέσον συνενείκαιεν ἀλλάξασθαι βουλόμενοι τοῖσι πλησίοισι, ἐγκύψαντες ἃν ἐς τὰ τῶν πέλας κακὰ ἀσπασίως
ἕκαστοι αὐτῶν ἀποφεροίατο ὀπίσω τὰ ἐσηνείκαντο.

10 οὕτω δὴ οὖκ ᾿Αργείοισι αἴσχιστα πεποίηται. ἐγὼ δὲ ὀφείλω λέγειν τὰ λεγόμενα, πείθεσθαι γε μὲν οὐ παντά-

πασι ὀφείλω, καί μοι τοῦτο τὸ ἔπος ἐχέτω ἐς πάντα τὸν λόγον · ἐπεὶ καὶ ταῦτα λέγεται, ὡς ἄρα ᾿Αργεῖοι ἦσαν οἱ ἐπικαλεσάμενοι τὸν Πέρσην ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐπειδή σφι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους κακῶς ἡ αἰχμὴ ἑστήκεε, 15 πᾶν δὴ βουλόμενοι σφίσι εἶναι πρὸ τῆς παρεούσης λύπης.

Ancestors of Gelon in Sicily

Τὰ μὲν περὶ ᾿Αργείων εἴρηται. ἐς δὲ τὴν Σικελίην 153 άλλοι τε ἀπίκατο ἄγγελοι ἀπὸ τῶν συμμάχων συμμίξοντες Γέλωνι καὶ δή καὶ ἀπὸ Λακεδαιμονίων Σύαγρος. τοῦ δὲ Γέλωνος τούτου πρόγονος, οἰκήτωρ ὁ ἐν Γέλη, ην έκ νήσου Τήλου της έπι Τριοπίω κειμένης δς 5 κτιζομένης Γέλης ύπο Λινδίων τε των έκ 'Ρόδου καί 'Αντιφήμου οὐκ ἐλείφθη. ἀνὰ χρόνον δὲ αὐτοῦ οἱ ἀπόγονοι γενόμενοι ίροφάνται των χθονίων θεων διετέλεον έοντες, Τηλίνεω ένός τευ τῶν προγόνων κτησαμένου τρόπω τοιώδε. ες Μακτώριον πόλιν την ύπερ Γέλης 10 οἰκημένην ἔφυγον ἄνδρες Γελώων στάσι έσσωθέντες. τούτους ὧν ὁ Τηλίνης κατήγαγε ἐς Γέλην, ἔχων οὐδεμίαν άνδρων δύναμιν άλλα ίρα τούτων των θεών. όθεν δέ αὐτὰ ἔλαβε ἢ αὐτὸς ἐκτήσατο, τοῦτο δὲ οὐκ ἔγω εἰπεῖν. τούτοισι δ' ὧν πίσυνος ἐὼν κατήγαγε, ἐπ' ὧ τε οἱ ἀπό-15 γονοι αὐτοῦ ἱροφάνται τῶν θεῶν ἔσονται. θῶυμά μοι ων καὶ τοῦτο γέγονε πρὸς τὰ πυνθάνομαι, κατεργάσασθαι Τηλίνην ἔργον τοσοῦτον τὰ τοιαῦτα γὰρ ἔργα οὐ πρὸς τοῦ ἄπαντος ἀνδρὸς νενόμικα γίνεσθαι, ἀλλὰ πρὸς ψυγής τε ἀγαθής καὶ ρώμης ἀνδρηίης · ὁ δὲ λέγεται 20 προς της Σικελίης των οίκητόρων τὰ ὑπεναντία τούτων πεφυκέναι θηλυδρίης τε καὶ μαλακώτερος ἀνήρ. οὖτος 154 μέν νυν ἐκτήσατο τοῦτο τὸ γέρας. Κλεάνδρου δὲ τοῦ Παντάρεος τελευτήσαντος τον βίον, δς έτυράννευσε μέν

7

Γέλης έπτὰ ἔτεα, ἀπέθανε δὲ ὑπὸ Σαβύλλου ἀνδρὸς 5 Γελώου, ἐνθαῦτα ἀναλαμβάνει τὴν μουναρχίην Ἱπποκράτεος τὴν τυραννίδα, ὁ Γέλων ἐὼν Τηλίνεω τοῦ ἱροφάντεω ἀπόγονος, πολλῶν τε μετ' ἄλλων καὶ Λἰνησιδήμου τοῦ Παταίκου . . . ὸς ἢν δορυφόρος Ἱπποκράτεος, μετὰ 10 δὲ οὐ πολλὸν χρόνον δι' ἀρετὴν ἀπεδέχθη πάσης τῆς ἵππου εἶναι ἵππαρχος · πολιορκέοντος γὰρ Ἱπποκράτεος Καλλιπολίτας τε καὶ Ναξίους καὶ Ζαγκλαίους τε καὶ Λεοντίνους καὶ πρὸς Συρηκοσίους τε καὶ τῶν βαρβάρων συχνούς, ἀνὴρ ἐφαίνετο ἐν τούτοισι τοῖσι πολέμοισι 15 ἐὼν ὁ Γέλων λαμπρότατος. τῶν δὲ εἶπον πολίων, τουτέων πλὴν Συρηκουσέων οὐδεμία πέφευγε δουλοσύνην πρὸς Ἱπποκράτεος · Συρηκοσίους δὲ Κορίνθιοί τε καὶ Κερκυραῖοι ἐρρύσαντο μάχῃ ἑσσωθέντας ἐπὶ ποτα-

Gelon Becomes Tyrant.

μῷ Ἐλώρῳ, ἐρρύσαντο δὲ οὖτοι ἐπὶ τοισίδε καταλλά-20 ξαντες, ἐπ' ῷ τε Ἱπποκράτεϊ Καμάριναν Συρηκοσίους παραδοῦναι· Συρηκοσίων δὲ ἦν Καμάρινα τὸ ἀρχαῖον.

155 ΄Ως δὲ καὶ Ἱπποκράτεα τυραννεύσαντα ἴσα ἔτεα τῷ ἀδελφεῷ Κλεάνδρῳ κατέλαβε ἀποθανεῖν πρὸς πόλι Ὑβλη στρατευσάμενον ἐπὶ τοὺς Σικελούς, οὕτω δὴ ὁ Γέλων τῷ λόγῳ τιμωρέων τοῖσι Ἱπποκράτεος παισὶ ὁ Εὐκλείδη τε καὶ Κλεάνδρῳ, οὐ βουλιμένων τῶν πολιητέων κατηκόων ἔτι εἶναι, τῷ ἔργῳ, ὡς ἐπεκράτησε μάχη τῶν Γελώων, ἢρχε αὐτὸς ἀποστερήσας τοὺς Ἱπποκράτεος παῖδας. μετὰ δὲ τοῦτο τὸ εὕρημα τοὺς γαμόρους καλεομένους τῶν Συρηκοσίων ἐκπεσόντας ὑπό τε τοῦ 10 δήμου καὶ τῶν σφετέρων δούλων, καλεομένων δὲ Κυλλυρίων, ὁ Γέλων καταγαγὼν τούτους ἐκ Κασμένης πόλι-

ος ές τὰς Συρηκούσας ἔσχε καὶ ταύτας · ὁ γὰρ δῆμος ὁ των Συρηκοσίων επιόντι Γέλωνι παραδιδοί την πόλιν καὶ ἐωυτόν. ὁ δὲ ἐπείτε παρέλαβε τὰς Συρηκούσας, 156 Γέλης μεν επικρατέων λόγον ελάσσω εποιέετο, επιτρέψας αὐτὴν Ἱέρωνι ἀδελφεῷ έωυτοῦ • ὁ δὲ τὰς Συρηκούσας ἐκράτυνε, καὶ ἢσάν οἱ πάντα αἱ Συρήκουσαι. αί δὲ παραυτίκα ἀνά τ' ἔδραμον καὶ ἔβλαστον. τοῦτο 5 μέν γὰρ Καμαριναίους ἄπαντας ἐς τὰς Συρηκούσας άγαγων πολιήτας ἐποίησε, Καμαρίνης δὲ τὸ ἄστυ κατέσκαψε, τοῦτο δὲ Γελώων ὑπερημίσεας τῶν ἀστῶν τώυτὸ τοῖσι Καμαριναίοισι ἐποίησε · Μεγαρέας τε τοὺς έν Σικελίη, ώς πολιορκεόμενοι ές δμολογίην προσεχώ-10 ρησαν, τοὺς μὲν αὐτῶν παχέας, ἀειραμένους τε πόλεμον αὐτῷ καὶ προσδοκῶντας ἀπολέεσθαι διὰ τοῦτο, ἀγαγὼν ές τὰς Συρηκούσας πολιήτας ἐποίησε, τὸν δὲ δῆμον τῶν Μεγαρέων οὐκ ἐόντα μεταίτιον τοῦ πολέμου τούτου ούδὲ προσδεκόμενον κακὸν οὐδὲν πείσεσθαι, ἀγαγών καὶ 15 τούτους ές τὰς Συρηκούσας ἀπέδοτο ἐπ' ἐξαγωγή ἐκ Σικελίης. τωυτό δε τουτο και Ευβοέας τους εν Σικελίη έποίησε διακρίνας. ἐποίεε δὲ ταῦτα τούτους ἀμφοτέρους νομίσας δήμον είναι συνοίκημα άχαριτώτατον.

Interview between the Envoys and Gelon.

Τοιούτφ μὲν τρόπφ τύραννος ἐγεγόνεε μέγας ὁ Γέλων · 157 τότε δ' ὡς οἱ ἄγγελοι τῶν Ἑλλήνων ἀπίκατο ἐς τὰς Συρηκούσας, ἐλθόντες αὐτῷ ἐς λόγους ἔλεγον τάδε · "ἔπεμψαν ἡμέας Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ τούτων σύμμαχοι παραλαμψομένους σε πρὸς τὸν βάρβαρον · τὸν γὰρ 5 ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πάντως κου πυνθάνεαι, ὅτι Πέρσης ἀνὴρ μέλλει, ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον καὶ ἐπάγων πάντα τὸν ἠῶον στρατὸν ἐκ τῆς ᾿Ασίης, στρατη-

λατήσειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, πρόσχημα μὲν ποιεύμενος 10 ώς ἐπ' 'Αθήνας ἐλαύνει, ἐν νόφ δὲ ἔχων πᾶσαν τὴν Έλλάδα ὑπ' ἐωυτῷ ποιήσασθαι. σὰ δὲ δυνάμιος τε γὰρ ήκεις μεγάλως, καὶ μοῖρά τοι τῆς Ἑλλάδος οὐκ έλαχίστη μέτα ἄρχοντί γε Σικελίης, βοήθεέ τε τοίσι έλευθερούσι τὴν Ἑλλάδα καὶ συνελευθέρου. άλὴς μὲν 15 γαρ γενομένη πασα ή Έλλας γείρ μεγάλη συνάγεται, καὶ ἀξιόμαγοι γινόμεθα τοῖσι ἐπιοῦσι · ἡν δὲ ἡμέων οἰ μεν καταπροδιδώσι οἱ δε μη θέλωσι τιμωρέειν, τὸ δε ύγιαῖνον της Έλλάδος ή ολίγον, τοῦτο δὲ ήδη δεινον γίνεται μη πέση πάσα ή Έλλάς. μη γάρ έλπίσης, ην 20 ήμέας καταστρέψηται ὁ Πέρσης μάχη κρατήσας, ώς οὐκὶ ἥξει παρὰ σέ γε, ἀλλὰ πρὸ τούτου φύλαξαι. βοηθέων γὰρ ἡμῖν σεωυτῷ τιμωρέεις τῷ δὲ εὖ βουλευθέντι πρήγματι τελευτή ώς τὸ ἐπίπαν χρηστή ἐθέλει ἐπιγί-158 νεσθαι." οἱ μὲν ταῦτα ἔλεγον, Γέλων δὲ πολλὸς ἐνέκειτο λέγων τοιάδε · " ἄνδρες "Ελληνες, λόγον ἔχοντες πλεονέκτην ετολμήσατε εμε σύμμαχον επί τον βάρβαρον παρακαλέοντες έλθειν · αὐτοὶ δὲ ἐμεῦ πρότερον δεηθέν-5 τος βαρβαρικού στρατού συνεπάψασθαι, ότε μοι πρός Καρχηδονίους νείκος συνήπτο, επισκήπτοντός τε τὸν Δωριέος του 'Αναξανδρίδεω πρός 'Εγεσταίων φόνον έκπρήξασθαι, ὑποτείνοντός τε τὰ ἐμπόρια συνελευθερούν ἀπ' ὧν ὑμῖν μεγάλαι ὡφελίαι τε καὶ ἐπαυρήσιες 10 γεγόνασι, οὔτε ἐμεῦ εἵνεκα ἤλθετε βοηθήσοντες οὔτε τὸν Δωριέος φόνον ἐκπρηξόμενοι, τό τε κατ' ὑμέας τάδε άπαντα ύπὸ βαρβάροισι νέμεται. άλλὰ εὖ γὰρ ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὸ ἄμεινον κατέστη. νῦν δὲ ἐπειδὴ περιελήλυθε δ πόλεμος καὶ ἀπίκται ἐς ὑμέας, οὕτω δὴ Γέλωνος 15 μνήστις γέγονε. ἀτιμίης δὲ πρὸς ὑμέων κυρήσας οὐκ όμοιώσομαι ύμιν, άλλ' έτοιμός είμι βοηθέειν παρεγό-

μενος διηκοσίας τε τριήρεας καὶ δισμυρίους όπλίτας καὶ δισχιλίην ίππον καὶ δισχιλίους τοξότας καὶ δισχιλίους σφενδονήτας καὶ δισχιλίους ίπποδρόμους ψιλούς σῖτόν τε άπάση τῆ 'Ελλήνων στρατιῆ, ἔστ' ἂν διαπολεμήσω-20 μεν, ύποδέκομαι παρέξειν. ἐπὶ δὲ λόγω τοιώδε τάδε ύπίσχομαι, ἐπ' ῷ στρατηγός τε καὶ ἡγεμὼν τῶν Έλλήνων έσομαι πρὸς τὸν βάρβαρον. ἐπ' ἄλλφ δὲ λόγφ οὔτ' ἂν αὐτὸς ἔλθοιμι οὔτ' ἂν ἄλλους πέμψαιμι." ταθτα ἀκούσας οὔτε ἠνέσχετο ὁ Σύαγρος εἶπέ τε τάδε • 159 " ή κε μέγ' οἰμώξειε ὁ Πελοπίδης 'Αγαμέμνων πυθόμενος Σπαρτιήτας την ηγεμονίην ἀπαραιρησθαι ύπο Γέλωνός τε καὶ Συρηκοσίων. ἀλλὰ τούτου μὲν τοῦ λόγου μηκέτι μνησθής, δκως την ήγεμονίην τοι παραδώσομεν, 5 άλλ' εἰ μὲν βούλεαι βοηθέειν τῆ Ελλάδι, ἴσθι ἀρξόμενος ύπο Λακεδαιμονίων εί δ' άρα μη δικαιοίς άρχεσθαι, σὺ δὲ μηδὲ βοήθεε." πρὸς ταῦτα ὁ Γέλων, ἐπειδὴ ὥρα 160 άπεστραμμένους τοὺς λόγους τοῦ Συάγρου, τὸν τελευταιόν σφι τόνδε έξέφαινε λόγον · " δ ξείνε Σπαρτιήτα, ονείδεα κατιόντα ανθρώπφ φιλέει έπανάγειν τον θυμόν. σὺ μέντοι ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ οὔ με 5 πείσεις ἀσχήμονα ἐν τὴ ἀμοιβὴ γενέσθαι. ὅκου δὲ ύμεις ούτω περιέχεσθε της ήγεμονίης, οικός και έμε μαλλον υμέων περιέχεσθαι, στρατιής τε έόντα πολλαπλησίης ήγεμόνα καὶ νεῶν πολλὸν πλεύνων. ἀλλ' ἐπείτε ὑμῖν ὁ λόγος οὕτω προσάντης κατίσταται, ἡμεῖς 10 τι ὑπείξομεν τοῦ ἀρχαίου λόγου. εἰ τοῦ μὲν πεζοῦ ύμεις ήγεοισθε, του δε ναυτικού εγώ εί δε ύμιν ήδονή τοῦ κατὰ θάλασσαν ἡγεμονεύειν, τοῦ πεζοῦ ἐγὰ θέλω. καὶ η τούτοισι υμέας χρεόν έστι ἀρέσκεσθαι η ἀπιέναι συμμάχων τοιωνδε ἐρήμους." Γέλων μὲν δὴ ταῦτα 161 προετείνετο, φθάσας δὲ ὁ ᾿Αθηναίων ἄγγελος τὸν Λακε-

δαιμονίων ἀμείβετό μιν τοισίδε · "& βασιλεῦ Συρηκοσίων, οὐκ ἡγεμόνος δεομένη ή Ελλας ἀπέπεμψε ἡμέας 5 πρὸς σέ, ἀλλὰ στρατιῆς. σὰ δὲ ὅκως μὲν στρατιὴν πέμψεις μη ήγεύμενος της Έλλάδος, οὐ προφαίνεις, ώς δὲ στρατηγήσεις αὐτης, γλίγεαι. ὅσον μέν νυν παντὸς τοῦ Ἑλλήνων στρατοῦ ἐδέου ἡγέεσθαι, ἐξήρκεε ἡμῖν τοίσι 'Αθηναίοισι ήσυχίην ἄγειν, ἐπισταμένοισι ώς δ 10 Λάκων ίκανός τοι ἔμελλε ἔσεσθαι καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀπολογεύμενος · ἐπείτε δὲ ἀπάσης ἀπελαυνόμενος δέεαι της ναυτικης ἄρχειν, οὕτω ἔχει τοι. οὐδ' ην ὁ Λάκων έπίη τοι ἄρχειν αὐτης, ημεῖς ἐπήσομεν · ημετέρη γάρ έστι αΰτη γε μη αὐτῶν βουλομένων Λακεδαιμονίων. 15 τούτοισι μεν ων ήγεεσθαι βουλομένοισι ουκ αντιτείνομεν, άλλω δε παρήσομεν ούδενὶ ναυαρχέειν. μάτην γάρ αν ώδε πάραλον Έλλήνων στρατον πλείστον είημεν έκτημένοι, εί Συρηκοσίοισι έόντες 'Αθηναΐοι συγχωρήσομεν της ήγεμονίης, άρχαιότατον μεν έθνος παρεχόμε-20 νοι, μοῦνοι δὲ ἐόντες οὐ μετανάσται Ἑλλήνων • τῶν καὶ "Ομηρος ο έποποιος ανδρα αριστον έφησε ές "Ιλιον άπικέσθαι τάξαι τε καὶ διακοσμήσαι στρατόν. ούτω 162 οὐκ ὄνειδος οὐδὲν ἡμῖν ἐστι λέγειν ταῦτα." ἀμείβετο Γέλων τοισίδε · "ξείνε 'Αθηναίε, ύμεις οίκατε τους άρχοντας έχειν, τοὺς δὲ ἀρξομένους οὐκ έξειν. ἐπεὶ τοίνυν οὐδὲν ὑπιέντες ἔχειν τὸ πᾶν ἐθέλετε, οὐκ αν φθάνοιτε 5 την ταχίστην οπίσω ἀπαλλασσόμενοι καὶ ἀγγέλλοντες τη Ελλάδι ότι έκ του ένιαυτου το έαρ αυτη έξαραίρηται." ούτος δὲ ὁ νόος τοῦ ῥήματος [τὸ ἐθέλει λέγειν]. δήλα γὰρ ὡς ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐστὶ τὸ ἔαρ δοκιμώτατον. της δε των Ελλήνων στρατιης την έωυτου στρατιήν. 10 στερισκομένην ὧν τὴν Ἑλλάδα τῆς έωυτοῦ συμμαχίης

είκαζε ώς εί τὸ ἔαρ ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐξαραιρημένον είη.

Gelon Sends Cadmus to Delphi.

Oi μèν δη τῶν Ἑλλ $ηνων ἄγγελοι τοιαῦτα τ<math>\mathring{\omega}$ $\Gamma \acute{\epsilon}$ - 163λωνι γρηματισάμενοι ἀπέπλεον · Γέλων δὲ πρὸς ταῦτα δείσας μεν περί τοισι "Ελλησι μή οὐ δύνωνται τὸν βάρβαρον υπερβαλέσθαι, δεινον δε και ουκ ανασχετον ποιησάμενος έλθων ές Πελοπόννησον άρχεσθαι ύπο 5 Λακεδαιμονίων έων Σικελίης τύραννος, ταύτην μέν την όδον ημέλησε, ο δε άλλης είχετο. ἐπείτε γὰρ τάχιστα έπύθετο τὸν Πέρσην διαβεβηκότα τὸν Ἑλλήσποντον, πέμπει πεντηκοντέροισι τρισί Κάδμον τον Σκύθεω άνδρα Κώου ἐς Δελφούς, ἔχουτα χρήματα πολλά καὶ φι-10 λίους λόγους, καραδοκήσοντα την μάχην τη πεσέεται, καὶ ἢν μὲν ὁ βάρβαρος νικᾶ, τά τε χρήματα αὐτῷ διδόναι καὶ γῆν τε καὶ ὕδωρ τῶν ἄρχει ὁ Γέλων, ἢν δὲ οί "Ελληνες, οπίσω απάγειν. ό δε Κάδμος ούτος πρό-164 τερον τούτων παραδεξάμενος παρά πατρός τυραννίδα Κώων εθ βεβηκυίαν, έκών τε είναι και δεινοθ έπιόντος ούδενὸς άλλὰ ἀπὸ δικαιοσύνης ἐς μέσον Κώρισι καταθεὶς τὴν ἀρχήν, οἴχετο ἐς Σικελίην, ἔνθα παρὰ Σαμίων 5 έσχε τε καὶ κατοίκησε πόλιν Ζάγκλην τὴν ἐς Μεσσήνην μεταβαλούσαν τὸ οὔνομα. τοῦτον δὴ ὁ Γέλων τὸν Κάδμον καὶ τοιούτω τρόπω ἀπικόμενον διὰ δικαιοσύνην, τήν οι αὐτὸς ἄλλην συνήδεε ἐοῦσαν, ἔπεμπε · δς ἐπὶ τοίσι ἄλλοισι δικαίοισι τοίσι έξ έωυτοῦ έργασμένοισι 10 καὶ τόδε οὐκ ἐλάχιστον τούτων ἐλίπετο. κρατήσας [γὰρ] μεγάλων χρημάτων τῶν οἱ Γέλων ἐπετράπετο, παρεον κατασχέσθαι οὐκ ἠθέλησε, ἀλλ' ἐπεὶ οἱ Ελληνες επεκράτησαν τη ναυμαχίη καὶ Εέρξης οιχώκεε ἀπελαύνων, καὶ δὴ καὶ ἐκεῖνος ἀπίκετο ἐς τὴν Σικελίην 15 ἀπὸ πάντα τὰ χρήματα ἄγων.

Carthaginians Defeated by Gelon.

- 165 Λέγεται δε καὶ τάδε ύπο τῶν ἐν τῆ Σικελίη οἰκημένων, ώς όμως καὶ μέλλων ἄρχεσθαι ύπὸ Λακεδαιμονίων ό Γέλων έβοήθησε αν τοισι Έλλησι, εί μη ύπο Θήρωνος τοῦ Αἰνησιδήμου 'Ακραγαντίνων μουνάρχου έξελασθεὶς δέξ Ίμέρης Τήριλλος ὁ Κρινίππου τύραννος ἐων Ἱμέρης έπηγε ύπ' αὐτὸν τὸν χρόνον τοῦτον Φοινίκων καὶ Λιβύων καὶ Ἰβήρων καὶ Λιγύων καὶ Ἐλισύκων καὶ Σαρδονίων καὶ Κυρνίων τριήκοντα μυριάδας καὶ στρατηγὸν αὐτῶν ᾿Αμίλκαν τὸν Ἦννωνος, Καρχηδονίων ἐόντα 10 βασιλέα, κατὰ ξεινίην τε τὴν έωυτοῦ ὁ Τήριλλος ἀναγνώσας καὶ μάλιστα διὰ τὴν 'Αναξίλεω τοῦ Κρητίνεω προθυμίην, δς 'Ρηγίου ἐων τύραννος τὰ ἐωυτοῦ τέκνα δούς δμήρους 'Αμίλκα έπηγε έπὶ τὴν Σικελίην τιμωρέων τώ πενθερώ. Τηρίλλου γὰρ εἶχε θυγατέρα 'Αναξίλεως, 15 τη ούνομα ην Κυδίππη. ούτω δη ούκ οίον τε γενόμενον βοηθέειν τὸν Γέλωνα τοῖσι Ελλησι ἀποπέμπειν ἐς 166 Δελφούς τὰ χρήματα. πρὸς δὲ καὶ τάδε λέγουσι, ώς συνέβη της αὐτης ημέρης ἔν τε τη Σικελίη Γέλωνα καὶ Θήρωνα νικᾶν 'Αμίλκαν τὸν Καρχηδόνιον καὶ ἐν Σαλαμίνι τους "Ελληνας του Πέρσην. του δε 'Αμίλκαν 5 Καργηδόνιον έόντα πρὸς πατρός, μητρόθεν δὲ Συρηκόσιον, βασιλεύσαντά τε κατ' ἀνδραγαθίην Καργηδονίων. ώς ή συμβολή τε έγίνετο καὶ ώς έσσοῦτο τῆ μάχη. άφανισθηναι πυνθάνομαι · οὔτε γὰρ ζῶντα οὔτε ἀποθανόντα φανήναι οὐδαμοῦ γής το πᾶν γὰρ ἐπεξελθεῖν 167 διζήμενον Γέλωνα. ἔστι δὲ ὑπ' αὐτῶν Καρχηδονίων
 - 167 διζήμενον Γ'έλωνα. ἔστι δὲ ὺπ΄ αὐτῶν Καρχηδονίων ὅδε λόγος λεγόμενος, οἰκότι χρεομένων, ὡς οἱ μὲν βάρ-βαροι τοῖσι Ἑλλησι ἐν τῆ Σικελίη ἐμάχοντο ἐξ ἠοῦς ἀρξάμενοι μέχρι δείλης ὀψίης (ἐπὶ τοσοῦτο γὰρ λέγεται

έλκύσαι τὴν σύστασιν), ὁ δὲ ᾿Αμίλκας ἐν τούτῷ τῷ 5 χρόνῷ μένων ἐν τῷ στρατοπέδῷ ἐθύετο καὶ ἐκαλλιερέετο ἐπὶ πυρῆς μεγάλης σώματα ὅλα καταγίζων, ἰδὼν δὲ τροπὴν τῶν ἑωυτοῦ γινομένην, ὡς ἔτυχε ἐπισπένδων τοῖσι ἱροῖσι, ὧσε ἑωυτὸν ἐς τὸ πῦρ · οὕτω δὴ κατακαυθέντα ἀφανισθῆναι. ἀφανισθέντι δὲ ᾿Αμίλκα τρόπῷ 10 εἴτε τοιούτῷ, ὡς Φοίνικες λέγουσι, εἴτε ἐτέρῷ, [ὡς Καρχηδόνιοι καὶ Συρηκόσιοι,] τοῦτο μέν οἱ θύουσι, τοῦτο δὲ μνήματα ἐποίησαν ἐν πάσησι τῆσι πόλισι τῶν ἀποικίδων, ἐν αὐτῆ τε μέγιστον Καρχηδόνι.

Action of the Corcyraeans.

Τὰ μὲν ἀπὸ Σικελίης τοσαῦτα. Κερκυραῖοι δὲ τάδε 168 ύποκρινάμενοι τοῖσι ἀγγέλοισι τοιάδε ἐποίησαν καὶ γάρ τούτους παρελάμβανον οί αὐτοὶ οί περ ές Σικελίην ἀπίκοντο, λέγοντες τοὺς αὐτοὺς λόγους τοὺς καὶ πρὸς Γέλωνα έλεγον · οί δὲ παραυτίκα μὲν ὑπίσχοντο πέμ- 5 **ψ**ειν τε καὶ άμυνέειν, φράζοντες ώς οὔ σφι περιοπτέη έστι ή Έλλας απολλυμένη · ην γαρ σφαλή, σφείς γε οὐδὲν ἄλλο ἡ δουλεύσουσι τῆ πρώτη τῶν ἡμερέων ἀλλὰ τιμωρητέον είη ές το δυνατώτατον. ύπεκρίναντο μέν ούτω εὐπρόσωπα · ἐπεὶ δὲ ἔδει βοηθέειν, ἄλλα νοέοντες 10 έπλήρωσαν νέας έξήκοντα, μόγις δὲ ἀναχθέντες προσέμιξαν τη Πελοποννήσφ, καὶ περὶ Πύλον καὶ Ταίναρον γης της Λακεδαιμονίων ανεκώχευον τας νέας, καραδοκέοντες καὶ οὖτοι τὸν πόλεμον τῆ πεσέεται, ἀελπτέοντες μέν τους Έλληνας υπερβαλέεσθαι, δοκέοντες δὲ τὸν 15 Πέρσην κατακρατήσαντα πολλον ἄρξειν πάσης τῆς Έλλάδος. ἐποίευν ὧν ἐπίτηδες, ἵνα ἔχωσι πρὸς τὸν Πέρσην λέγειν τοιάδε · " & βασιλεῦ, ἡμεῖς, παραλαμ-Βανόντων των Ελλήνων ήμέας ές τον πόλεμον τούτον,

20 ἔχοντες δύναμιν οὐκ ελαχίστην οὐδὲ νέας ἐλαχίστας παρασχόντες ἂν ἀλλὰ πλείστας μετά γε ᾿Αθηναίους, οὐκ ἤθελήσαμέν τοι ἐναντιοῦσθαι οὐδέ τι ἀποθύμιον ποιῆσαι." τοιαῦτα λέγοντες ἤλπιζον πλέον τι τῶν ἄλλων οἴσεσθαι· τά περ ἂν καὶ ἐγένετο, ὡς ἐμοὶ δοκέει. 25 πρὸς δὲ τοὺς "Ελληνάς σφι σκῆψις ἐπεποίητο, τῆ περ δὴ καὶ ἐχρήσαντο. αἰτιωμένων γὰρ τῶν Ἑλλήνων ὅτι οὐκ ἐβοήθεον, ἔφασαν πληρῶσαι μὲν ἑξήκοντα τριήρεας, ὑπὸ δὲ ἐτησιέων ἀνέμων ὑπερβαλεῖν Μαλέην οὐκ οδοί τε γενέσθαι· οὕτω οὐκ ἀπικέσθαι ἐς Σαλαμῖνα, καὶ 30 οὐδεμιῆ κακότητι λειφθῆναι τῆς ναυμαχίης.

The Cretans Refuse Assistance.

169 Ούτοι μεν ούτω διεκρούσαντο τους Έλληνας. Κρήτες δέ, ἐπείτε σφέας παρελάμβανον οἱ ἐπὶ τούτοισι ταχθέντες Έλλήνων, έποίησαν τοιόνδε πέμψαντες κοινή θεοπρόπους ές Δελφούς τον θεον επειρώτεον εί 5 σφι ἄμεινον τιμωρέουσι γίνεται τη Έλλάδι. ή δὲ Πυθίη ὑπεκρίνατο, " ὧ νήπιοι, ἐπιμέμφεσθε ὅσα ὑμῖν έκ των Μενέλεω τιμωρημάτων Μίνως έπεμψε μηνίων δακρύματα, ὅτι οἱ μὲν οὐ συνεξεπρήξαντο αὐτῷ τὸν ἐν Καμικώ θάνατον γενόμενον, ύμεις δε εκείνοισι την εκ 10 Σπάρτης άρπασθείσαν ύπ' ἀνδρὸς βαρβάρου γυναίκα." ταῦτα οἱ Κρῆτες ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν, ἔσχοντο 170 της τιμωρίης. λέγεται γάρ Μίνων κατά ζήτησιν Δαιδάλου ἀπικόμενον ἐς Σικανίην τὴν νῦν Σικελίην καλευμένην ἀποθανείν βιαίω θανάτω · ἀνὰ δὲ χρόνον Κρητας. θεού σφι ἐποτρύναντος, πάντας πλην Πολιγνιτέων τε 5 καὶ Πραισίων ἀπικομένους στόλω μεγάλω ἐς Σικανίην πολιορκέειν ἐπ' ἔτεα πέντε πόλιν Καμικόν, τὴν κατ' έμε 'Ακραγαντίνοι ενέμοντο τέλος δε οὐ δυναμένους ούτε έλειν ούτε παραμένειν λιμώ συνεστεώτας, ἀπολιπόντας οἴχεσθαι. ώς δὲ κατὰ Ἰηπυγίην γενέσθαι πλέοντας, ύπολαβόντα σφέας χειμώνα μέγαν ἐκβαλεῖν 10 ές την γην συναραχθέντων δὲ τῶν πλοίων, οὐδεμίαν γάρ σφι έτι κομιδην ές Κρήτην φαίνεσθαι, ενθαθτα Υρίην πόλιν κτίσαντας καταμείναί τε καὶ μεταβαλόντας άντι μεν Κρητών γενέσθαι Ἰήπυγας Μεσσαπίους, άντι δε είναι νησιώτας ήπειρώτας. άπο δε Υρίης πό-15 λιος τὰς ἄλλας οἰκῆσαι, τὰς δὴ Ταραντίνοι χρόνφ ὕστερον πολλώ έξανιστάντες προσέπταισαν μεγάλως, ώστε φόνος Έλληνικός μέγιστος ούτος δή έγένετο πάντων των ήμεις ίδμεν, αὐτων τε Ταραντίνων και 'Ρηγίνων, οί ύπὸ Μικύθου τοῦ Χοίρου ἀναγκαζόμενοι τῶν ἀστῶν καὶ 20 άπικόμενοι τιμωροί Ταραντίνοισι ἀπέθανον τρισχίλιοι ούτω · αὐτῶν δὲ Ταραντίνων οὐκ ἐπῆν ἀριθμός. ὁ δὲ Μίκυθος οἰκέτης ἐων ἀναξίλεω ἐπίτροπος 'Ρηγίου καταλέλειπτο, οὖτος ὅς περ ἐκπεσὼν ἐκ Ἡργίου καὶ Τεγέην τὴν ᾿Αρκάδων οἰκήσας ἀνέθηκε ἐν ᾿Ολυμπίη 25 τοὺς πολλοὺς ἀνδριάντας. ἀλλὰ τὰ μὲν κατὰ 'Ρηγίνους 171 τε καὶ Ταραντίνους τοῦ λόγου μοι παρενθήκη γέγονε. ές δὲ τὴν Κρήτην ἐρημωθεῖσαν, ὡς λέγουσι Πραίσιοι, έσοικίζεσθαι ἄλλους τε ἀνθρώπους καὶ μάλιστα Έλληνας, τρίτη δὲ γενεή μετὰ Μίνων τελευτήσαντα γενέσθαι 5 τὰ Τρωικά, ἐν τοῖσι οὐ φλαυροτάτους φαίνεσθαι ἐόντας Κρήτας τιμωρούς Μενέλεφ. ἀπὸ τούτων δέ σφι ἀπονοστήσασι έκ Τροίης λιμόν τε καὶ λοιμὸν γενέσθαι καὶ αὐτοῖσι καὶ τοῖσι προβάτοισι, ἔστε τὸ δεύτερον ἐρημωθείσης Κρήτης μετὰ τῶν ὑπολοίπων τρίτους αὐτὴν νῦν 10 νέμεσθαι Κρήτας. ή μεν δη Πυθίη υπομνήσασα ταθτα έσχε βουλομένους τιμωρέειν τοίσι "Ελλησι.

The Thessalians and the Pass of Tempe.

- 172 Θεσσαλοί δὲ ὑπὸ ἀναγκαίης τὸ πρῶτον ἐμήδισαν, ώς διέδεξαν, ὅτι οὔ σφι ἥνδανε τὰ οἱ ᾿Αλευάδαι ἐμηχανέοντο. ἐπείτε γὰρ ἐπύθοντο τάχιστα μέλλοντα διαβαίνειν τὸν Πέρσην ἐς τὴν Εὐρώπην, πέμπουσι ἐς τὸν 5 Ίσθμὸν ἀγγέλους · ἐν δὲ τῷ Ἰσθμῷ ἦσαν άλισμένοι πρόβουλοι της Ελλάδος άραιρημένοι ἀπὸ τῶν πολίων των τὰ ἀμείνω φρονεουσέων περὶ τὴν Ἑλλάδα. ἀπικόμενοι δὲ ἐπὶ τούτους τῶν Θεσσαλῶν οἱ ἄγγελοι ἔλεγον, " ἄνδρες "Ελληνες, δεῖ φυλάσσεσθαι τὴν ἐσβολὴν τὴν 10 'Ολυμπικήν, ἵνα Θεσσαλίη τε καὶ ἡ σύμπασα ἢ Ἑλλὰς έν σκέπη τοῦ πολέμου. ήμεῖς μέν νυν ετοιμοί εἰμεν συμφυλάσσειν, πέμπειν δὲ χρὴ καὶ ὑμέας στρατιὴν πολλήν, ώς, εἰ μὴ πέμψετε, ἐπίστασθε ἡμέας ὁμολογήσειν τῶ Πέρση · οὐ γάρ τι προκατημένους τοσοῦτο πρὸ 15 της άλλης Έλλάδος μούνους προ ύμέων δεί ἀπολέσθαι. Βοηθέειν δε οὐ βουλόμενοι ἀναγκαίην ήμιν οὐδεμίαν οξοί τε έστε προσφέρειν οὐδαμὰ γὰρ ἀδυνασίης ἀνάγκη κρέσσων έφυ. ήμεις δε πειρησόμεθα αὐτοί τινα σωτη-173 ρίην μηχανεόμενοι." ταθτα έλεγον οί Θεσσαλοί. οί δὲ "Ελληνές πρός ταθτα έβουλεύσαντο ές Θεσσαλίην πέμπειν κατά θάλασσαν πεζον στρατον φυλάξοντα την έσβολήν. ώς δὲ συνελέχθη ὁ στρατός, ἔπλεε δι Εὐρί-5 που · ἀπικόμενος δὲ τῆς ᾿Αχαιίης ἐς Ἦλον, ἀποβὰς έπορεύετο ές Θεσσαλίην, τὰς νέας αὐτοῦ καταλιπών, καὶ ἀπίκετο ἐς τὰ Τέμπεα ἐς τὴν ἐσβολὴν ἥ περ ἀπὸ Μακεδονίης της κάτω ές Θεσσαλίην φέρει παρά ποτα
 - μὸν Πηνειόν, μεταξύ δὲ 'Ολύμπου τε ὄρεος [ἐόντα] καὶ 10 της "Οσσης. ἐνθαῦτα ἐστρατοπεδεύοντο τῶν Ἑλλήνων κατά μυρίους όπλίτας συλλεγέντες, καί σφι προσήν ή

Θεσσαλών ίππος · έστρατήγεε δὲ Λακεδαιμονίων μὲν Εὐαίνετος ὁ Καρήνου ἐκ τῶν πολεμάρχων ἀραιρημένος, γένεος μέντοι έων οὐ τοῦ βασιληίου, 'Αθηναίων δὲ Θεμιστοκλέης ὁ Νεοκλέος. ἔμειναν δὲ ὀλίγας ἡμέρας ἐν- 15 θαθτα · ἀπικόμενοι γὰρ ἄγγελοι παρὰ 'Αλεξάνδρου τοῦ Αμύντεω άνδρὸς Μακεδόνος συνεβούλευον σφι άπαλλάσσεσθαι μηδὲ μένοντας ἐν τῆ ἐσβολῆ καταπατηθῆναι ύπὸ τοῦ στρατοῦ τοῦ ἐπιόντος, σημαίνοντες τὸ πληθός τε της στρατιης καὶ τὰς νέας. ώς δὲ οὖτοί σφι ταῦτα 20 συνεβούλευον, χρηστά γάρ έδόκεον συμβουλεύειν καί σφι εύνοος εφαίνετο εων ο Μακεδων, επείθοντο. δοκέειν δ' έμοί, ἀρρωδίη ἢν τὸ πεῖθον, ὡς ἐπύθοντο καὶ ἄλλην έοῦσαν ἐσβολὴν ἐς Θεσσαλούς κατὰ τὴν ἄνω Μακεδονίην διὰ Περραιβών κατὰ Γόννον πόλιν, τῆ περ δή 25 καὶ ἐσέβαλε ἡ στρατιὴ ἡ Εέρξεω. καταβάντες δὲ οί "Ελληνες έπὶ τὰς νέας ὀπίσω ἐπορεύοντο ἐς τὸν Ἰσθμόν.

Αὕτη ἐγένετο ἡ ἐς Θεσσαλίην στρατιή, βασιλέος τε 174 μέλλοντος διαβαίνειν ἐς τὴν Εὐρώπην ἐκ τῆς ᾿Ασίης καὶ ἐόντος ἤδη ἐν ᾿Αβύδω. Θεσσαλοὶ δὲ ἐρημωθέντες συμμάχων οὕτω δὴ ἐμήδισαν προθύμως οὐδ᾽ ἔτι ἐνδοιαστῶς, ὥστε ἐν τοῖσι πρήγμασι ἐφαίνοντο βασιλέι ἄνδρες 5 ἐόντες χρησιμώτατοι.

Artemisium and Thermopylae to be Defended by the Greeks.

Οἱ δὲ Ἑλληνες ἐπείτε ἀπίκατο ἐς τὸν Ἰσθμόν, ἐβου- 175 λεύοντο πρὸς τὰ λεχθέντα ἐξ ᾿Αλεξάνδρου τῆ τε στήσονται τὸν πόλεμον καὶ ἐν οἴοισι χώροισι. ἡ νικῶσα δὲ γνώμη ἐγίνετο τὴν ἐν Θερμοπύλησι ἐσβολὴν φυλάξαι· στεινοτέρη γὰρ ἐφαίνετο ἐοῦσα τῆς ἐς Θεσσαλίην 5 καὶ ἄμα ἀγχοτέρη τε τῆς ἑωυτῶν . . . τὴν δὲ ἀτραπόν, δι' ἡν ἥλωσαν οἱ ἀλόντες Ἑλλήνων ἐν Θερμοπύλησι,

οὐδὲ ἤδεσαν ἐοῦσαν πρότερον ἤ περ ἀπικόμενοι ἐς Θερμοπύλας ἐπύθοντο Τρηχινίων. ταύτην ὧν ἐβουλεύσαντο 10 φυλάσσοντες την έσβολην μη παριέναι ές την Έλλάδα τὸν βάρβαρον, τὸν δὲ ναυτικὸν στρατὸν πλέειν γῆς τῆς Ίστιαιώτιδος ἐπὶ ᾿Αρτεμίσιον. ταῦτα γὰρ ἀγχοῦ τε άλλήλων έστὶ ώστε πυνθάνεσθαι τὰ κατὰ έκατέρους 176 εόντα, οί τε χώροι ούτω έχουσι. τούτο μέν τὸ Αρτεμίσιον · ἐκ τοῦ πελάγεος τοῦ Θρηικίου ἐξ εὐρέος συνάγεται ές στεινον έόντα τον πόρον τον μεταξύ νήσου τε Σκιάθου καὶ ἡπείρου Μαγνησίης εκ δὲ τοῦ στεινοῦ 5 της Ευβοίης ήδη τὸ 'Αρτεμίσιον δέκεται αἰγιαλός, ἐν δὲ 'Αρτέμιδος ίρον. ή δὲ αὖ διὰ Τρηχίνος ἔσοδος ἐς τὴν Έλλάδα ἐστί, τῆ στεινοτάτη, ἡμίπλεθρον. οὐ μέντοι κατά τοῦτό γε ἐστὶ τὸ στεινότατον τῆς χώρης τῆς ἄλλης, άλλ' ἔμπροσθέ τε Θερμοπυλέων καὶ ὅπισθε, κατά 10 τε 'Αλπηνούς όπισθε ἐόντας ἐοῦσα ἁμαξιτὸς μούνη, καὶ έμπροσθε κατά Φοίνικα ποταμον άγχοῦ 'Ανθήλης πόλιος άλλη άμαξιτός μούνη. των δε Θερμοπυλέων το μέν πρὸς έσπέρης όρος ἄβατόν τε καὶ ἀπόκρημνον, ύψηλόν, ἀνατείνου ἐς τὴν Οἴτην · τὸ δὲ πρὸς τὴν ἠῶ 15 της όδου θάλασσα υποδέκεται καὶ τενάγεα. ἔστι δὲ ἐν τη ἐσόδφ ταύτη θερμὰ λουτρά, τὰ Χύτρους καλέουσι οί ἐπιχώριοι, καὶ βωμὸς ἵδρυται Ἡρακλέος ἐπ' αὐτοῖσι. έδέδμητο δὲ τεῖχος κατὰ ταύτας τὰς ἐσβολάς, καὶ τό γε παλαιὸν πύλαι ἐπήσαν. ἔδειμαν δὲ Φωκέες τὸ τείχος 20 δείσαντες, έπεὶ Θεσσαλοὶ ήλθον έκ Θεσπρωτών οἰκήσοντες γην την Αιολίδα, την περ νυν έκτέαται. άτε δη πειρωμένων των Θεσσαλών καταστρέφεσθαί σφεας, τοῦτο προεφυλάξαντο οἱ Φωκέες, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ θερμὸν τότε ἐπῆκαν ἐπὶ τὴν ἔσοδον, ὡς ἂν χαραδρωθείη ὁ χῶ-25 ρος, παν μηχανεόμενοι όκως μή σφι ἐσβάλοιεν οί Θεσσαλοὶ ἐπὶ τὴν χώρην. τὸ μέν νυν τεῖχος τὸ ἀρχαῖον ἐκ παλαιοῦ τε ἐδέδμητο καὶ τὸ πλέον αὐτοῦ ἤδη ὑπὸ χρόνου ἔκειτο · τοῖσι δὲ αὖτις ὀρθώσασι ἔδοξε ταύτη ἀπαμύνειν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τὸν βάρβαρον. κώμη δέ ἐστι ἀγχοτάτω τῆς ὁδοῦ, ᾿Αλπηνοὶ οὔνομα · ἐκ ταύτης δὲ 30 ἐπισιτιεῖσθαι ἐλογίζοντο οἱ "Ελληνες.

Land and Naval Force Despatched from the Isthmus; Oracles.

Οἱ μέν νυν χῶροι οὖτοι τοῖσι "Ελλησι εἶναι ἐφαί- 177 νοντο ἐπιτήδεοι· ἄπαντα γὰρ προσκεψάμενοι καὶ ἐπιλο- γισθέντες ὅτι οὔτε πλήθεϊ ἔξουσι χρᾶσθαι οἱ βάρβαροι οὔτε ἵππφ, ταύτη σφι ἔδοξε δέκεσθαι τὸν ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. ὡς δὲ ἐπύθοντο τὸν Πέρσην ἐόντα ἐν 5 Πιερίη, διαλυθέντες ἐκ τοῦ Ἰσθμοῦ ἐστρατεύοντο αὐτῶν οἱ μὲν ἐς Θερμοπύλας πεζῆ, ἄλλοι δὲ κατὰ θάλασσαν ἐπ' ᾿Αρτεμίσιον.

Οἱ μὲν δὴ Ἦχληνες κατὰ τάχος ἐβοήθεον διαταχ-178 θέντες, Δελφοὶ δ' ἐν τούτῷ τῷ χρόνῷ ἐχρηστηριάζοντο τῷ θεῷ ὑπὲρ ἑωυτῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος καταρρωδηκότες, καὶ σφι ἐχρήσθη ἀνέμοισι εὕχεσθαι μεγάλους γὰρ τούτους ἔσεσθαι τῆ Ἑλλάδι συμμάχους. Δελφοὶ δὲ 5 δεξάμενοι τὸ μαντήιον πρῶτα μὲν Ἑλλήνων τοῖσι βουλομένοισι εἶναι ἐλευθέροισι ἐξήγγειλαν τὰ χρησθέντα αὐτοῖσι, καὶ σφι δεινῶς καταρρωδέουσι τὸν βάρβαρον ἐξαγγείλαντες χάριν ἀθάνατον κατέθεντο μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Δελφοὶ τοῖσι ἀνέμοισι βωμόν τε ἀπέδεξαν ἐν 10 Θυίη, τῆ περ τῆς Κηφισοῦ θυγατρὸς Θυίης τὸ τέμενός ἐστι, ἐπ' ῆς καὶ ὁ χῶρος οὖτος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει, καὶ θυσίησί σφεας μετήισαν.

Ten Persian Ships Advance from Therma; First Bloodshed.

- 179 Δελφοὶ μὲν δὴ κατὰ τὸ χρηστήριον ἔτι καὶ νῦν τοὺς ἀνέμους ἱλάσκονται. ὁ δὲ ναυτικὸς Ξέρξεω στρατὸς ὁρμεόμενος ἐκ Θέρμης πόλιος παρέβαλε νηυσὶ τῆσι ἄριστα πλεούσησι δέκα ἰθὺ Σκιάθου, ἔνθα ἦσαν προ5 φυλάσσουσαι νέες τρεῖς Ἑλληνίδες, Τροιζηνίη τε καὶ Αἰγιναίη καὶ ᾿Αττική. προϊδόντες δὲ οὖτοι τὰς νέας τῶν
- 180 βαρβάρων ες φυγην ώρμησαν. την μεν δη Τροιζηνίην, της ηρχε Πρηξίνος, αὐτίκα αίρεουσι επισπόμενοι οἱ βάρβαροι, καὶ ἔπειτα τῶν ἐπιβατέων αὐτης τὸν καλλιστεύοντα ἀγαγόντες ἐπὶ της πρώρης της νεὸς ἔσφασον καὶ κάλλιστον. τῷ δὲ σφαγιασθέντι τοῦτῷ τοὔνομα ην Λέων τάχα δ' ἄν τι καὶ τοῦ οὐνόματος ἐπαύροιτο.
- 181 ή δε Λίγιναίη, της ετριηράρχεε 'Ασωνίδης, καί τινά σφι θόρυβον παρέσχε, Πυθέω τοῦ 'Ισχενόου επιβατεύοντος, ἀνδρὸς ἀρίστου γενομένου ταύτην την ήμέρην · δς επειδή ή νηῦς ήλίσκετο ες τοῦτο ἀντεῖχε μαχόμενος ες δ κατε-
 - 5 κρεουργήθη ἄπας. ώς δὲ πεσὼν οὐκ ἀπέθανε ἀλλ' ἢν ἔμπνοος, οἱ Πέρσαι, οἵ περ ἐπεβάτευον ἐπὶ τῶν νεῶν, δι' ἀρετὴν τὴν ἐκείνου περιποιῆσαί μιν περὶ πλείστου ἐποιήσαντο, σμύρνησί τε ἰώμενοι τὰ ἕλκεα καὶ σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες · καί μιν, ὡς ὀπίσω
 - 10 ἀπίκοντο ἐς τὸ ἑωυτῶν στρατόπεδον, ἐπεδείκνυσαν ἐκπαγλεόμενοι πάση τῆ στρατιῆ περιέποντες εὖ. τοὺς δὲ ἄλλους τοὺς ἔλαβον ἐν τῆ νηὶ ταύτη, περιεῦπον ὡς
- 182 ἀνδράποδα. αἱ μὲν δὴ δύο τῶν νεῶν οὕτω ἐχειρώθησαν·
 ἡ δὲ τρίτη, τῆς ἐτριηράρχεε Φόρμος ἀνὴρ ᾿Αθηναῖος,
 φεύγουσα ἐξοκέλλει ἐς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, καὶ
 τοῦ μὲν σκάφεος ἐκράτησαν οἱ βάρβαροι, τῶν δὲ ἀνδρῶν

ού · ως γὰρ δὴ τάχιστα ἐπώκειλαν τὴν νέα οἱ ᾿Αθηναῖ- 5 οι, ἀποθορόντες κατὰ Θεσσαλίην πορευόμενοι ἐκομίσθησαν ές 'Αθήνας.

The Entire Persian Fleet Arrives off Magnesia.

Ταῦτα οἱ "Ελληνες οἱ ἐπ' ᾿Αρτεμισίω στρατοπεδευό-183 μενοι πυνθάνονται παρά πυρσών έκ Σκιάθου • πυθόμενοι δὲ καὶ καταρρωδήσαντες ἀπὸ τοῦ ᾿Αρτεμισίου μετορμίζοντο ές Χαλκίδα, φυλάξοντες μεν τον Εύριπον, λείποντες δὲ ἡμεροσκόπους περὶ τὰ ὑψηλὰ τῆς Εὐβοίης. 5 των δε δέκα νεων των βαρβάρων τρείς επήλασαν περί τὸ ἔρμα τὸ μεταξὺ ἐὸν Σκιάθου τε καὶ Μαγνησίης, καλεόμενον δε Μύρμηκα. ενθαθτα οι βάρβαροι επειδή στήλην λίθου επέθηκαν κομίσαντες επί το έρμα, όρμηθέντες αὐτοὶ ἐκ Θέρμης, ὥς σφι τὸ ἐμποδὼν ἐγεγόνεε 10 καθαρόν, ἐπέπλεον πάσησι τήσι νηυσί, ἔνδεκα ήμέρας παρέντες μετά τὴν βασιλέος ἐξέλασιν ἐκ Θέρμης. τὸ δὲ ἔρμα σφι κατηγήσατο ἐὸν ἐν πόρω μάλιστα Πάμμων Σκύριος. πανημερον δε πλέοντες οι βάρβαροι εξανύουσι της Μαγνησίης χώρης ἐπὶ Σηπιάδα τε καὶ τὸν αἰγιαλὸν 15 τὸν μεταξύ Κασθαναίης τε πόλιος ἐόντα καὶ Σηπιάδος ἀκτῆς.

Estimate of Xerxes' Combined Forces at this Point.

Μέχρι μέν νυν τούτου τοῦ χώρου καὶ Θερμοπυλέων 184 ἀπαθής τε κακῶν ἢν ὁ στρατὸς καὶ πληθος ἢν τηνικαῦτα έτι, ώς έγω συμβαλλόμενος εύρίσκω, των μέν έκ των νεων των έκ της 'Ασίης, ἐουσέων έπτὰ καὶ διηκοσιέων / 167 καὶ χιλιέων, τὸν μὲν ἀρχαῖον ἐκάστων τῶν ἐθνέων ἐόντα 5 ομιλον τέσσερας καὶ εἴκοσι μυριάδας καὶ πρὸς χιλιάδα τε καὶ τετρακοσίους, ώς ἀνὰ διηκοσίους ἄνδρας λογι-

ζομένοισι εν εκάστη νηί. επεβάτευον δε επί τουτέων των νεων, χωρίς εκάστων των επιχωρίων επιβατέων, 10 Περσέων τε καὶ Μήδων καὶ Σακέων τρίήκοντα ἄνδρες. ούτος άλλος όμιλος γίνεται τρισμύριοι καὶ έξακισχίλιοι καὶ προς διηκόσιοί τε καὶ δέκα. προσθήσω δ' ἔτι τούτψ καὶ τῷ προτέρω ἀριθμῷ τοὺς ἐκ τῶν πεντηκοντέρων, ποιήσας, ὅ τι πλέον ἢν αὐτῶν ἢ ἔλασσον, ἀν' ὀγδώκοντα 15 ἄνδρας ἐνείναι. συνελέχθη δὲ ταῦτα τὰ πλοία, ὡς καὶ πρότερου εἰρέθη, τρισχίλια. ήδη ων ἄνδρες αν είεν έν αὐτοῖσι τέσσερες μυριάδες καὶ εἴκοσι. τοῦτο μὲν δὴ 7 6 10 το έκ της 'Ασίης ναυτικον ην, σύμπαν έον πεντήκοντα μυριάδες καὶ μία, χιλιάδες δὲ ἔπεισι ἐπὶ ταύτησι ἐπτὰ 20 καὶ πρὸς ἐκατοντάδες ἐξ καὶ δεκάς. τοῦ δὲ πεζοῦ έβδομήκοντα καὶ έκατὸν μυριάδες ἐγένοντο, τῶν δὲ ἱππέων οκτώ μυριάδες. προσθήσω δ' έτι τούτοισι τὰς καμήλους τους έλαύνοντας 'Αραβίους καὶ τους τὰ άρματα Λίβυας, πλήθος ποιήσας δισμυρίους άνδρας. καὶ 25 δη τό τε έκ των νεων καὶ τοῦ πεζοῦ πληθος συντιθέμενον γίνεται διηκόσιαί τε μυριάδες καὶ τριήκοντα καὶ μία, καὶ πρὸς χιλιάδες έπτὰ καὶ έκατοντάδες εξ καὶ δεκάς. τοῦτο μὲν τὸ ἐξ αὐτῆς τῆς ᾿Ασίης στράτευμα έξαναχθεν είρηται, άνευ τε της θεραπηίης της επομένης 30 καὶ τῶν σιταγωγῶν πλοίων καὶ ὅσοι ἐνέπλεον τούτοισι. 185 τὸ δὲ δὴ ἐκ τῆς Εὐρώπης ἀγόμενον στράτευμα ἔτι προσλογιστέα τούτφ παντί τῷ ἐξηριθμημένφ · δόκησιν δὲ δεῖ λέγειν. νέας μέν νυν οἱ ἀπὸ Θρηίκης "Ελληνες καὶ ἐκ τῶν νήσων τῶν ἐπικειμενέων τῆ Θρηίκη παρεί-5 χουτο είκοσι καὶ έκατόν · ἐκ μέν νυν τουτέων τῶν νεῶν

> ἄνδρες τετρακισχίλιοι καὶ δισμύριοι γίνονται. πεζοῦ δὲ τὸν Θρήικες παρείχοντο καὶ Παίονες καὶ Ἐορδοὶ καὶ Βοττιαῖοι καὶ τὸ Χαλκιδικὸν γένος καὶ Βρύγοι καὶ

Πίερες καὶ Μακεδόνες καὶ Περραιβοὶ καὶ Ἐνιῆνες καὶ Δόλοπες καὶ Μάγνητες καὶ 'Αχαιοὶ καὶ ὅσοι τῆς Θρηίκης 10 την παραλίην νέμονται, τούτων των έθνέων τριήκοντα μυριάδας δοκέω γενέσθαι. αδται ών αί μυριάδες έκείνησι προστεθείσαι τήσι έκ τής 'Ασίης, γίνονται αί πάσαι ἀνδρων αἱ μάχιμοι μυριάδες διηκόσιαι καὶ έξήκουτα καὶ τέσσερες, ἔπεισι δὲ ταύτησι έκατουτάδες έκ- 15 καίδεκα καὶ δεκάς. τοῦ μαχίμου δὲ τούτου ἐόντος 186 αριθμον τοσούτου, την θεραπηίην την έπομένην τούτοισι καὶ τοὺς ἐν τοῖσι σιταγωγοῖσι ἀκάτοισι ἐόντας καὶ μάλα εν τοίσι ἄλλοισι πλοίοισι τοίσι αμα πλέουσι τη στρατιή, τούτους τῶν μαχίμων ἀνδρῶν οὐ δοκέω εἶναι 5 έλάσσονας άλλὰ πλεῦνας. καὶ δή σφεας ποιέω ἴσους έκείνοισι είναι καὶ οὔτε πλεῦνας οὔτε ἐλάσσονας οὐδέν. έξισούμενοι δε οδτοι τώ μαχίμω εκπληρούσι τὰς ἴσας μυριάδας ἐκείνοισι. οὕτω πεντακοσίας τε μυριάδας καὶ εἴκοσι καὶ ὀκτὼ καὶ χιλιάδας τρεῖς καὶ ἑκατοντάδας 10 δύο καὶ δεκάδας δύο ἀνδρῶν ἤγαγε Ξέρξης ὁ Δαρείου μέχρι Σηπιάδος καὶ Θερμοπυλέων. οὖτος μὲν δὴ τοῦ 187 συνάπαντος τοῦ Ξέρξεω στρατεύματος ἀριθμός, γυναικῶν δὲ σιτοποιῶν καὶ παλλακέων καὶ εὐνούχων οὐδεὶς αν είποι ατρεκέα αριθμόν οὐδ' αὖ ὑποζυγίων τε καὶ των άλλων κτηνέων των αχθοφόρων καλ κυνών Ίνδικών 5 των έπομένων, οὐδ' αν τούτων ὑπὸ πλήθεος οὐδεὶς αν εἴποι ἀριθμόν. ὥστε οὐδέν μοι θῶυμα παρίσταται προδοῦναι τὰ ῥέεθρα τῶν ποταμῶν ἔστι τῶν, ἀλλὰ μάλλον δκως τὰ σιτία ἀντέχρησε θῶυμά μοι μυριάσι τοσαύτησι. εύρίσκω γάρ συμβαλλόμενος, εί χοίνικα 10 πυρών εκαστος της ήμέρης ελάμβανε καὶ μηδεν πλέον, ενδεκα μυριάδας μεδίμνων τελεομένας έπ' ήμέρη έκάστη καὶ πρὸς τριηκοσίους τε ἄλλους μεδίμνους καὶ τεσσεράκοντα. γυναιξί δὲ καὶ εὐνούχοισι καὶ ὑποζυγίοισι καὶ 15 κυσὶ οὐ λογίζομαι. ἀνδρῶν δὲ ἐουσέων τοσουτέων μυριάδων, κάλλεός τε είνεκα καὶ μεγάθεος οὐδεὶς αὐτῶν ἀξιονικότερος ἦν αὐτοῦ Ξέρξεω ἔχειν τοῦτο τὸ κράτος.

An Irresistible Storm; Boreas and the Athenians.

- 188 ΄Ο δὲ δὴ ναυτικὸς στρατὸς ἐπείτε ὁρμηθεὶς ἔπλεε καὶ κατέσχε της Μαγνησίης χώρης ές τὸν αἰγιαλὸν τὸν μεταξύ Κασθαναίης τε πόλιος ἐόντα καὶ Σηπιάδος άκτης, αί μεν δη πρώται τών νεών δρμεον πρός γη, 5 ἄλλαι δ' ἐπ' ἐκείνησι ἐπ' ἀγκυρέων · ἄτε γὰρ τοῦ αἰγιαλοῦ ἐόντος οὐ μεγάλου, πρόκροσσαι ὁρμέοντο ἐς πόντον καὶ ἐπὶ ὀκτὰ νέας. ταύτην μὲν τὴν εὐφρόνην οὕτω, άμα δὲ ὄρθρω ἐξ αἰθρίης τε καὶ νηνεμίης τῆς θαλάσσης ζεσάσης ἐπέπεσέ σφι χειμών τε μέγας καὶ πολλὸς ἄνε-10 μος ἀπηλιώτης, τὸν δὴ Ἑλλησποντίην καλέουσι οἱ περὶ ταῦτα τὰ χωρία οἰκημένοι. ὅσοι μέν νυν αὐτῶν αὐξόμενον έμαθον τον άνεμον, καὶ τοίσι ούτω είχε δρμου, οί δ' ἔφθησαν τὸν χειμῶνα ἀνασπάσαντες τὰς νέας, καὶ αὐτοί τε περιήσαν καὶ αἱ νέες αὐτῶν · ὅσας δὲ τῶν 15 νεών μεταρσίας έλαβε, τὰς μὲν ἐξέφερε πρὸς "Ιπνους καλεομένους τους εν Πηλίω, τὰς δὲ ες τὸν αἰγιαλόν. αί δὲ περὶ αὐτὴν τὴν Σηπιάδα περιέπιπτον, αί δὲ ἐς Μελίβοιαν πόλιν, αί δὲ ἐς Κασθαναίην ἐξεβράσσοντο.
- 189 ἢν τε τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον. λέγεται δὲ λόγος ώς ᾿Αθηναῖοι τὸν Βορέην ἐκ θεοπροπίου ἐπεκαλέσαντο, ἐλθόντος σφι ἄλλου χρηστηρίου τὸν γαμβρὸν ἐπίκουρον καλέσασθαι. Βορέης δὲ κατὰ τὸν Ἑλλήνων λόγον ἔχει τὸ γυναῖκα ᾿Αττικήν, ᾿Ωρειθυίην τὴν Ἐρεχθέος. κατὰ δὴ τὸ κῆδος τοῦτο οἱ ᾿Αθηναῖοι, ὡς φάτις ὥρμηται, συμβαλλόμενοι σφίσι τὸν Βορέην γαμβρὸν εἶναι, ναυλοχέοντες

της Εὐβοίης ἐν Χαλκίδι ὡς ἔμαθον αὐξόμενον τὸν χειμωνα, ἢ καὶ πρὸ τούτου, ἐθύοντό τε καὶ ἐπεκαλέοντο τόν τε Βορέην καὶ τὴν ᾿Ωρειθυίην τιμωρῆσαι σφίσι καὶ 10 διαφθεῖραι τῶν βαρβάρων τὰς νέας, ὡς καὶ πρότερον περὶ Ἦθων. εἰ μέν νυν διὰ ταῦτα τοῖσι βαρβάροισι ὁρμέουσι Βορέης ἐπέπεσε, οὐκ ἔχω εἰπεῖν· οἱ δ' ὧν ᾿Αθηναῖοι σφίσι λέγουσι βοηθήσαντα τὸν Βορέην πρότερον καὶ τότε ἐκεῖνα κατεργάσασθαι, καὶ ἰρὸν ἀπελ-15 θόντες Βορέω ἰδρύσαντο παρὰ ποταμὸν Ἰλισσόν.

Persian Loss; Aminocles' Luck; Advance to Aphetae.

Έν τούτφ τῷ πόνφ νέας οὶ ἐλαχίστας λέγουσι 190 διαφθαρήναι τετρακοσιέων οὐκ ἐλάσσονας, ἄνδρας τε άναριθμήτους χρημάτων τε πλήθος ἄφθονον ώστε 'Αμεινοκλέι τῷ Κρητίνεω ἀνδρὶ Μάγνητι γηοχέοντι περί Σηπιάδα μεγάλως ή ναυηγίη αὕτη ἐγένετο χρηστή, 5 δς πολλά μεν χρύσεα ποτήρια ύστέρω χρόνω εκβρασσόμενα ἀνείλετο πολλὰ δὲ ἀργύρεα, θησαυρούς τε τῶν Περσέων εὖρε, ἄλλα τε [χρύσεα] ἄφατα χρήματα περιεβάλετο, άλλ' ὁ μὲν τἄλλα οὐκ εὐτυχέων εὑρήμασι μέγα πλούσιος εγένετο · ήν γάρ τις καὶ τοῦτον ἄχαρις συμ-10 φορή λυπεῦσα παιδοφόνος. σιταγωγῶν δὲ όλκάδων καὶ 191 των άλλων πλοίων διαφθειρομένων οὐκ ἐπῆν ἀριθμός. ώστε δείσαντες οί στρατηγοί του ναυτικού στρατού μή σφι κεκακωμένοισι επιθέωνται οί Θεσσαλοί, έρκος ύψηλὸν ἐκ τῶν ναυηγίων περιεβάλοντο. ἡμέρας γὰρ δὴ 5 έχείμαζε τρείς τέλος δὲ ἔντομά τε ποιεῦντες καὶ καταείδοντες γόησι οἱ Μάγοι τῷ ἀνέμῳ, πρός τε τούτοισι καὶ τῆ Θέτι καὶ τῆσι Νηρηίσι θύοντες, ἔπαυσαν τετάρτη ήμέρη, η άλλως κως αὐτὸς ἐθέλων ἐκόπασε. τῆ δὲ Θέτι ἔθυον πυθόμενοι παρὰ τῶν Ἰώνων τὸν λόγον, ὡς ἐκ τοῦ 10

χώρου τούτου άρπασθείη ύπὸ Πηλέος, εἴη τε ἄπασα ἡ άκτη ή Σηπιας έκείνης τε και των άλλέων Νηρηίδων. 192 ο μεν δη τετάρτη ημέρη επέπαυτο, τοίσι δε Ελλησι οί ήμεροσκόποι ἀπὸ τῶν ἄκρων τῶν Εὐβοϊκῶν καταδραμόντες δευτέρη ήμέρη, ἀπ' ής ὁ χειμων ὁ πρώτος ἐγένετο, έσήμαινον πάντα τὰ γενόμενα περί τὴν ναυηγίην. οί δὲ 5 ώς ἐπύθοντο, Ποσειδέωνι σωτῆρι εὐξάμενοι καὶ σπονδάς προχέαντες την ταχίστην οπίσω ήπείγοντο έπὶ τὸ Αρτεμίσιον, έλπίσαντες ολίγας τινάς σφι άντιξόους 193 ἔσεσθαι νέας. οἱ μὲν δὴ τὸ δεύτερον ἔλθόντες περὶ τὸ 'Αρτεμίσιον έναυλόχεον, Ποσειδέωνος σωτήρος έπωνυμίην ἀπὸ τούτου ἔτι καὶ ἐς τόδε νομίζοντες · οἱ δὲ βάρβαροι, ώς ἐπαύσατό τε ὁ ἄνεμος καὶ τὸ κῦμα ἔστρω-5 το, κατασπάσαντες τὰς νέας ἔπλεον παρὰ τὴν ἤπειρον, κάμψαντες δὲ τὴν ἄκρην τῆς Μαγνησίης ἰθέαν ἔπλεον ές τὸν κόλπον τὸν ἐπὶ Παγασέων φέροντα. ἔστι δὲ χῶρος ἐν τῷ κόλπῳ τούτῳ τῆς Μαγνησίης, ἔνθα λέγεται τον 'Ηρακλέα καταλειφθήναι ύπο 'Ιήσονός τε καὶ τῶν 10 συνεταίρων ἐκ τῆς ᾿Αργοῦς ἐπ᾽ ὕδωρ πεμφθέντα, εὖτ᾽ έπὶ τὸ κῶας ἔπλεον ἐς Αἶαν τὴν Κολχίδα · ἐνθεῦτεν γαρ έμελλον ύδρευσάμενοι ές το πέλαγος άφήσειν. έπὶ τούτου δὲ τῷ χώρω οὔνομα γέγονε ᾿Αφέται. ἐν τούτω

Fifteen Triremes Captured by the Greeks.

ων όρμον οί Εέρξεω εποιεύντο.

194 Πεντεκαίδεκα δὲ τῶν νεῶν τουτέων ἔτυχόν τε ὕσταται πολλὸν ἐξαναχθεῖσαι, καί κως κατεῖδον τὰς ἐπ' ᾿Αρτεμισίω τῶν Ἑλλήνων νέας. ἔδοξάν τε δὴ τὰς σφετέρας εἶναι οἱ βάρβαροι καὶ πλέοντες ἐσέπεσον ἐς τοὺς ὅπολεμίους · τῶν ἐστρατήγεε ὁ ἀπὸ Κύμης τῆς Λἰολίδος ὕπαρχος Σανδώκης ὁ Θαμασίου, τὸν δὴ πρότερον τούτων

βασιλεύς Δαρείος ἐπ' αἰτίη τοιῆδε λαβων ἀνεσταύρωσε, έοντα των βασιληίων δικαστέων · ο Σανδώκης έπλ χρήμασι ἄδικον δίκην ἐδίκασε. ἀνακρεμασθέντος ὧν αὐτοῦ, λογιζόμενος ό Δαρείος εὖρέ οἱ πλέω ἀγαθὰ τῶν ἁμαρτη- 10 μάτων πεποιημένα ές οἶκον τὸν βασιλήιον · εύρων δὲ τοῦτο ὁ Δαρεῖος, καὶ γνοὺς ὡς ταχύτερα αὐτὸς ἢ σοφώτερα έργασμένος είη, έλυσε. βασιλέα μεν δη Δαρείον ούτω διαφυγών μη ἀπολέσθαι περιήν, τότε δὲ ἐς τοὺς Έλληνας καταπλώσας έμελλε οὐ τὸ δεύτερον διαφυγών 15 ἔσεσθαι · ώς γάρ σφεας είδον προσπλέοντας οί "Ελληνες, μαθόντες αὐτῶν τὴν γινομένην ἁμαρτάδα, ἐπαναχθέντες εὐπετέως σφέας είλον. ἐν τουτέων μιἢ 195 'Αρίδωλις πλέων ήλω, τύραννος 'Αλαβάνδων των έν Καρίη, εν ετέρη δε ο Πάφιος στρατηγός Πενθύλος ο Δημονόου, δς ήγε μεν δυώδεκα νέας εκ Πάφου, άποβαλων δέ σφεων τὰς ἔνδεκα τῷ χειμῶνι τῷ γενομένω κατὰ 5 Σηπιάδα, μιη τη περιγενομένη καταπλέων ἐπ' 'Αρτεμίσιον ήλω. τούτους οί "Ελληνες έξιστορήσαντες τὰ έβούλοντο πυθέσθαι ἀπὸ τῆς Εέρξεω στρατιῆς, ἀποπέμπουσι δεδεμένους ές τον Κορινθίων ισθμόν.

Xerxes in Thessaly; Athamas and the Legend of Halus.

'Ο μὲν δὴ ναυτικὸς ὁ τῶν βαρβάρων στρατός, πάρεξ 196 τῶν πεντεκαίδεκα νεῶν τῶν εἶπον Σανδώκεα στρατηγέειν, ἀπίκοντο ἐς 'Αφέτας. Ξέρξης δὲ καὶ ὁ πεζὸς πορευθεὶς διὰ Θεσσαλίης καὶ 'Αχαιίης ἐσβεβληκὼς ἦν καὶ δὴ τριταῖος ἐς Μηλιέας, ἐν Θεσσαλίη μὲν ἄμιλλαν 5 ποιησάμενος ἵππων τῶν ἐωυτοῦ, ἀποπειρώμενος καὶ τῆς Θεσσαλίης ἵππου, πυθόμενος ὡς ἀρίστη εἴη τῶν ἐν Ἑλλησι· ἔνθα δὴ αὶ Ἑλληνίδες ἵπποι ἐλείποντο πολλόν. τῶν μέν νυν ἐν Θεσσαλίη ποταμῶν 'Ονόχωνος

10 μοῦνος οὐκ ἀπέχρησε τῆ στρατιῆ τὸ ῥέεθρον πινόμενος • τῶν δὲ ἐν ᾿Αχαιίη ποταμῶν ῥεόντων οὐδὲ ὅστις μέγιστος αὐτῶν ἐστι Ἡπιδανός, οὐδὲ οὖτος ἀντέσχε εἰ μὴ

φλαύρως.

197 'Ες "Αλον δὲ τῆς 'Αχαιίης ἀπικομένω Ξέρξη οἱ κατηγεμόνες τῆς ὁδοῦ βουλόμενοι τὸ πᾶν ἐξηγέεσθαι ἔλεγόν
οἱ ἐπιχώριον λόγον, τὰ περὶ τὸ ἱρὸν τοῦ Λαφυστίον
Διός, ὡς 'Αθάμας ὁ Αἰόλου ἐμηχανήσατο Φρίξω μόρον
5 σὺν Ἰνοῦ βουλεύσας, μετέπειτα δὲ ὡς ἐκ θεοπροπίου
'Αχαιοὶ προτιθεῖσι τοῖσι ἐκείνου ἀπογόνοισι ἀέθλους

τοιούσδε· δς αν ή του γένεος τούτου πρεσβύτατος, τούτω ἐπιτάξαντες ἔργεσθαι του πρυτανηίου αὐτοὶ φυλακὰς ἔχουσι· λήιτον δὲ καλέουσι τὸ πρυτανήιον οἰ

10 'Αχαιοί · ἢν δὲ ἐσέλθη, οὐκ ἔστι ὅκως ἔξεισι πρὶν ἢ θύσεσθαι μέλλη · ὥς τ' ἔτι πρὸς τούτοισι πολλοὶ ἤδη τούτων τῶν μελλόντων θύσεσθαι δείσαντες οἴχοντο ἀποδράντες ἐς ἄλλην χώρην, χρόνου δὲ προϊόντος ὀπίσω κατελθόντες ἢν ἄλίσκωνται ἐστέλλοντο ἐς τὸ πρυ-

15 τανήιον· ώς θύεται τε έξηγέοντο στέμμασι πᾶς πυκασθείς καὶ ώς σὺν πομπῆ έξαχθείς. ταῦτα δὲ πάσχουσι οἱ Κυτισσώρου τοῦ Φρίξου παιδὸς ἀπόγονοι, διότι καθαρμὸν τῆς χώρης ποιευμένων 'Αχαιῶν ἐκ θεοπροπίου 'Αθάμαντα τὸν Αἰόλου καὶ μελλόντων μιν θύειν ἀπι-

20 κόμενος οὖτος ὁ Κυτίσσωρος ἐξ Αἴης τῆς Κολχίδος ἐρρύσατο, ποιήσας δὲ τοῦτο τοῖσι ἐπιγενομένοισι ἐξ ἐωυτοῦ μῆνιν τοῦ θεοῦ ἐνέβαλε. Ξέρξης δὲ ταῦτα ἀκούσας ὡς κατὰ τὸ ἄλσος ἐγίνετο, αὐτός τε ἔργετο αὐτοῦ καὶ τῆ στρατιῆ πάση παρήγγειλε, τῶν τε ᾿Αθά-

35 μαντος ἀπογόνων την οἰκίην δμοίως καὶ τὸ τέμενος ἐσέβετο.

The Persians Encamp before the Pass of Thermopylae.

Ταῦτα μὲν τὰ ἐν Θεσσαλίη καὶ τὰ ἐν ᾿Αχαιίη · ἀπὸ 198 δὲ τούτων τῶν χώρων ἤιε ἐς τὴν Μηλίδα παρὰ κόλπον θαλάσσης, εν τῷ ἄμπωτίς τε καὶ ἡηχίη ἀνὰ πᾶσαν ήμέρην γίνεται. περί δὲ τὸν κόλπον τοῦτον ἐστὶ χώρος πεδινός, τη μεν ευρύς τη δε και κάρτα στεινός περί δε 5 τὸν χῶρον ὄρεα ὑψηλὰ καὶ ἄβατα περικληίει πᾶσαν την Μηλίδα γην, Τρηχίνιαι πέτραι καλεόμεναι. πρώτη μέν νυν πόλις έστὶ έν τῷ κόλπφ ίόντι ἀπὸ 'Αγαιίης Αντικύρη, παρ' ην Σπερχειος ποταμος ρέων έξ Ένιήνων ές θάλασσαν έκδιδοί. ἀπὸ δὲ τούτου διὰ εἴκοσί 10 κου σταδίων άλλος ποταμός τώ οὔνομα κέεται Δύρας, τὸν βοηθέοντα τῷ Ἡρακλέι καιομένῷ λόγος ἐστὶ ἀνα. φανήναι. ἀπὸ δὲ τούτου δι' ἄλλων εἴκοσι σταδίων άλλος ποταμός έστι δς καλέεται Μέλας. Τρηχίς δὲ 199 πόλις ἀπὸ τοῦ Μέλανος τούτου ποταμοῦ πέντε στάδια άπέχει. ταύτη δὲ καὶ εὐρύτατόν ἐστι πάσης τῆς χώρης ταύτης ἐκ τῶν ὀρέων ἐς θάλασσαν, κατ' ἃ Τρηχὶς πεπόλισται · δισχίλιά τε γάρ καὶ δισμύρια πλέθρα 5 τοῦ πεδίου ἐστί. τοῦ δὲ ὄρεος τὸ περικληίει τὴν γῆν την Τρηγινίην έστι διασφάξ πρός μεσαμβρίην Τρηγίνος, διὰ δὲ τῆς διασφάγος ᾿Ασωπὸς ποταμὸς ῥέει παρὰ τὴν ὑπωρέην τοῦ ὄρεος. ἔστι δὲ ἄλλος Φοίνιξ 200 ποταμός οὐ μέγας πρὸς μεσαμβρίην τοῦ ᾿Ασωποῦ, δς έκ των δρέων τούτων ρέων ές τον Ασωπον εκδιδοί. κατά δὲ τὸν Φοίνικα ποταμὸν στεινότατόν ἐστι · άμαξιτός γὰρ μούνη μία δέδμηται. ἀπὸ δὲ τοῦ Φοίνικος 5 ποταμοῦ πεντεκαίδεκα στάδιά ἐστι ἐς Θερμοπύλας. έν δὲ τῷ μεταξύ Φοίνικος ποταμοῦ καὶ Θερμοπυλέων κώμη τε έστι τη ούνομα 'Ανθήλη κέεται, παρ' ην δη

παραρρέων ὁ 'Ασωπὸς ἐς θάλασσαν ἐκδιδοῖ, καὶ χῶρος 10 περὶ αὐτὴν εὐρὺς ἐν τῷ Δήμητρός τε ἰρὸν 'Αμφικτυονί- δος ἴδρυται καὶ ἔδραι εἰσὶ 'Αμφικτύοσι καὶ αὐτοῦ τοῦ 'Αμφικτύονος ἱρόν.

Αμφική σους τρου.
01 Βασιλεύς μεν δη Ξέρξης εστρατοπεδεύετο της Μηλίδος εν τη Τρηχινίη, οι δε δη Έλληνες εν τη διόδω καλέεται δε ό χώρος οὐτος ὑπὸ μεν των πλεόνων Ἑλληνων Θερμοπύλαι, ὑπὸ δε τῶν ἐπιχωρίων καὶ περιοίδκων Πύλαι. ἐστρατοπεδεύοντο μέν νυν εκάτεροι ἐν τούτοισι τοῦσι χωρίοισι, ἐπεκράτεε δε ὁ μεν τῶν πρὸς βορέην ἀνεμον ἐχόντων πάντων μέχρι Τρηχίνος, οι δε τῶν πρὸς νότον καὶ μεσαμβρίην φερόντων τὸ ἐπὶ ταύτης τῆς ἡπείρου.

Muster Roll of Greeks at the Pass.

ἐν τούτφ τῷ χώρῳ, Σπαρτιητέων τε τριηκόσιοι ὁπλίται καὶ Τεγεητέων καὶ Μαντινέων χίλιοι, ἡμίσεες ἐκατέρων, ἐξ ᾿Ορχομενοῦ τε τῆς ᾿Αρκαδίης εἴκοσι καὶ ἐκατόν, καὶ δ ἐκ τῆς λοιπῆς ᾿Αρκαδίης χίλιοι · τοσοῦτοι μὲν ᾿Αρκάδων, ἀπὸ δὲ Κορίνθου τετρακόσιοι καὶ ἀπὸ Φλιοῦντος διηκόσιοι καὶ Μυκηναίων ὀγδώκοντα. οὖτοι μὲν ἀπὸ Πελοποννήσου παρῆσαν, ἀπὸ δὲ Βοιωτῶν Θεσπιέων τε 203 ἐπτακόσιοι καὶ Θηβαίων τετρακόσιοι. πρὸς τούτοισι ἐπίκλητοι ἐγένοντο Λοκροί τε οἱ ᾿Οπούντιοι πανστρατιῆ καὶ Φωκέων χίλιοι. αὐτοὶ γάρ σφεας οἱ Ἦλληνες ἐπεκαλέσαντο, λέγοντες δι ἀγγέλων ὡς αὐτοὶ μὲν ἤκοιεν ὅπροδόρομοι τῶν ἄλλων, οἱ δὲ λοιποὶ τῶν συμμάχων προσδόκιμοι πᾶσαν εἶεν ἡμέρην, ἡ θάλασσά τὲ σφι εἴη ἐν φυλακῆ ὑπ᾽ ᾿Αθηναίων τε φρουρεομένη καὶ Αἰγινητέων καὶ τῶν ἐς τὸν ναυτικὸν στρατὸν ταχθὲντων, καὶ

σφι εἴη δεινὸν οὐδέν· οὐ γὰρ θεὸν εἶναι τὸν ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἀλλ' ἄνθρωπον, εἶναι δὲ θνητὸν οὐδένα 10 οὐδὲ ἔσεσθαι τῷ κακὸν ἐξ ἀρχῆς γινομένῳ οὐ συνεμίχθη, τοῖσι δὲ μεγίστοισι αὐτῶν μέγιστα· ὀφείλειν ὧν καὶ τὸν ἐπελαύνοντα, ὡς ἐόντα θνητόν, ἀπὸ τῆς δόξης πεσεῖν ἄν. οἱ δὲ ταῦτα πυνθανόμενοι ἐβοήθεον ἐς τὴν Τρηχῖνα.

Leonidas and his Spartans.

Τούτοισι ήσαν μέν νυν καὶ ἄλλοι στρατηγοὶ κατά 204 πόλιας εκάστων, ο δε θωυμαζόμενος μάλιστα καὶ παντὸς τοῦ στρατεύματος ἡγεόμενος Λακεδαιμόνιος ἡν Λεωνίδης ὁ 'Αναξανδρίδεω τοῦ Λέοντος τοῦ Εὐρυκρατίδεω τοῦ ᾿Αναξάνδρου τοῦ Εὐρυκράτεος τοῦ Πολυδώ- 5 ρου τοῦ 'Αλκαμένεος τοῦ Τηλέκλου τοῦ 'Αργέλεω τοῦ 'Ηγησίλεω τοῦ Δορύσσου τοῦ Λεωβώτεω τοῦ Ἐγεστράτου τοῦ "Ηγιος τοῦ Εὐρυσθένεος τοῦ 'Αριστοδήμου τοῦ ᾿Αριστομάχου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ Ὑλλου τοῦ Ήρακλέος, κτησάμενος την βασιληίην έν Σπάρτη έξ 10 άπροσδοκήτου. διξων γάρ οἱ ἐόντων πρεσβυτέρων 205 άδελφεῶν, Κλεομένεός τε καὶ Δωριέος, ἀπελήλατο τῆς φροντίδος περί της βασιληίης. ἀποθανόντος δὲ Κλεομένεος ἄπαιδος ἔρσενος γόνου, Δωριέος τε οὐκέτι ἐόντος άλλα τελευτήσαντος και τούτου έν Σικελίη, ούτω δη 5 ές Λεωνίδην ανέβαινε ή βασιληίη, καὶ διότι πρότερος έγεγόνεε Κλεομβρότου (οὖτος γὰρ ἦν νεώτατος ᾿Αναξανδρίδεω παῖς) καὶ δὴ καὶ εἶχε Κλεομένεος θυγατέρα. δς τότε ήιε ές Θερμοπύλας έπιλεξάμενος άνδρας τε τούς κατεστεώτας τριηκοσίους καὶ τοῖσι ἐτύγχανον παῖδες 10 έόντες · παραλαβών δὲ ἀπίκετο καὶ Θηβαίων τοὺς ἐς τον άριθμον λογισάμενος είπον, των έστρατήγεε Λεοντιάδης δ Εὐρυμάχου. τοῦδε δὲ εἵνεκα τούτους σπουδὴν ἐποιήσατο Λεωνίδης μούνους Ἑλλήνων παραλαβεῖν, 15 ὅτι σφέων μεγάλως κατηγόρητο μηδίζειν παρεκάλεε ὧν ἐς τὸν πόλεμον θέλων εἰδέναι εἴτε συμπέμψουσι εἴτε καὶ ἀπερέουσι ἐκ τοῦ ἐμφανέος τὴν Ἑλλήνων συμμαχίην. οἱ δὲ ἀλλοφρονέοντες ἔπεμπον.

Why a Larger Force was not Sent with Leonidas.

206 Τούτους μεν τους άμφι Λεωνίδην πρώτους άπέπεμψαν Σπαρτιήται, ίνα τούτους δρέοντες οἱ ἄλλοι σύμμαγοι στρατεύωνται μηδέ καὶ οὖτοι μηδίσωσι, ἢν αὐτοὺς πυνθάνωνται ύπερβαλλομένους · μετά δέ, Κάρνεια γάρ 5 σφι ἢν ἐμποδών, ἔμελλον ὁρτάσαντες καὶ φυλακὰς λιπόντες εν τη Σπάρτη κατά τάχος βοηθέειν πανδημεί. ως δὲ καὶ οί λοιποὶ τῶν συμμάχων ἐνένωντο καὶ αὐτοὶ έτερα τοιαθτα ποιήσειν ήν γαρ κατά τώυτὸ 'Ολυμπιάς τούτοισι τοίσι πρήγμασι συμπεσούσα · οὔκων δοκέοντες 10 κατά τάχος ούτω διακριθήσεσθαι τὸν ἐν Θερμοπύλησι 207 πόλεμον έπεμπον τούς προδρόμους. οδτοι μέν δη ούτω διενένωντο ποιήσειν. οί δὲ ἐν Θερμοπύλησι "Ελληνες, έπειδη πέλας έγένετο της έσβολης ὁ Πέρσης, καταρρωδέοντες έβουλεύοντο περί ἀπαλλαγής. τοίσι μέν νυν 5 άλλοισι Πελοποννησίοισι έδόκεε έλθοῦσι ές Πελοπόννησον τὸν Ἰσθμὸν ἔχειν ἐν φυλακῆ · Λεωνίδης δέ, Φωκέων καὶ Λοκρῶν περισπερχεόντων τῆ γνώμη ταύτη. αὐτοῦ τε μένειν έψηφίζετο πέμπειν τε άγγέλους ές τὰς πόλιας κελεύοντάς σφι ἐπιβοηθέειν, ὡς ἐόντων αὐτῶν 10 ολίγων στρατον τον Μήδων άλέξασθαι.

What the Scout Saw; Xerxes Questions Demaratus.

208 Ταῦτα βουλευομένων σφέων, ἔπεμπε Ξέρξης κατάσκοπον ἱππέα ἰδέσθαι ὁκόσοι εἰσὶ καὶ ὅ τι ποιέοιεν.

ακηκόεε δε έτι εων εν Θεσσαλίη ως άλισμένη είη ταύτη στρατιή ολίγη, καὶ τοὺς ήγεμόνας ώς εἴησαν Λακεδαιμονιοί τε καὶ Λεωνίδης ἐων γένος Ἡρακλείδης. ως 5 δὲ προσήλασε ὁ ἱππεὺς πρὸς τὸ στρατόπεδον, ἐθηεῖτό τε καὶ κατώρα πᾶν μὲν οὖ τὸ στρατόπεδον · τοὺς γὰρ έσω τεταγμένους τοῦ τείχεος, τὸ ἀνορθώσαντες εἶχον ἐν φυλακή, οὐκ οἶά τε ἦν κατιδέσθαι· ὁ δὲ τοὺς ἔξω έμάνθανε, τοῖσι πρὸ τοῦ τείχεος τὰ ὅπλα ἔκειτο • ἔτυ- 10 χον δὲ τοῦτον τὸν χρόνον Λακεδαιμόνιοι ἔξω τεταγμένοι. τούς μέν δή ώρα γυμναζομένους των ανδρών, τούς δε τὰς κόμας κτενιζομένους. ταῦτα δὴ θεώμενος ἐθώυμαζε καὶ τὸ πλήθος ἐμάνθανε. μαθών δὲ πάντα ἀτρεκέως ἀπήλαυνε ὀπίσω κατ' ήσυχίην · οὔτε γάρ τις ἐδίωκε 15 άλογίης τε ενεκύρησε πολλής · άπελθών τε έλεγε πρός Ξέρξην τά περ οπώπεε πάντα. ἀκούων δὲ Ξέρξης οὐκ 209 είχε συμβαλέσθαι τὸ ἐόν, ὅτι παρασκευάζοιντο ὡς άπολεόμενοί τε καὶ ἀπολέοντες κατὰ δύναμιν ἀλλ' αὐτῷ γελοῖα γὰρ ἐφαίνοντο ποιέειν, μετεπέμψατο Δημάρητον τὸν 'Αρίστωνος ἐόντα ἐν τῷ στρατοπέδω. ἀσι- 5 κόμενον δέ μιν εἰρώτα Ξέρξης ἔκαστα τούτων, δά μαθείν τὸ ποιεύμενον πρὸς τῶν Λακεδαιμονίων. ὁ δὲ εἶπε, " ήκουσας μὲν καὶ πρότερόν μευ, εὖτε ώρμέομεν έπὶ τὴν Ἑλλάδα, περὶ τῶν ἀνδρῶν τούτων · ἀκούσας δὲ γέλωτά με ἔθευ λέγοντα τά περ ὥρων ἐκβησόμενα 10 πρήγματα ταῦτα · ἐμοὶ γὰρ τὴν ἀληθείην ἀσκέειν ἀντία σεῦ, ὁ βασιλεῦ, ἀγὼν μέγιστός ἐστι. ἄκουσον δὲ καὶ νῦν. οἱ ἄνδρες οὖτοι ἀπίκαται μαχησόμενοι ἡμῖν περὶ της ἐσόδου, καὶ ταῦτα παρασκευάζονται. νόμος γάρ σφι οὕτω ἔχων ἐστί· ἐπεὰν μέλλωσι κινδυνεύειν τῆ 15 ψυχή, τότε τὰς κεφαλάς κοσμέονται. ἐπίστασο δέ, εἰ τούτους γε καὶ τὸ ὑπομένον ἐν Σπάρτη καταστρέψεαι,

ἔστι οὐδὲν ἄλλο ἔθνος ἀνθρώπων τὸ σέ, βασιλεῦ, ὑπομενέει χεῖρας ἀνταειρόμενον· νῦν γὰρ πρὸς βασιληίην τε 20 καὶ πόλιν καλλίστην τῶν ἐν "Ελλησι προσφέρεαι καὶ ἄνδρας ἀρίστους." κάρτα τε δὴ ἄπιστα Ξέρξη ἐφαίνετο τὰ λεγόμενα εἶναι, καὶ δεύτερα ἐπειρώτα ὅντινα τρόπον τοσοῦτοι ἐόντες τῆ ἑωυτοῦ στρατιῆ μαχήσονται. ὁ δὲ εἶπε, "ὧ βασιλεῦ, ἐμοὶ χρᾶσθαι ὡς ἀνδρὶ ψεύστη, ἡν 25 μὴ ταῦτά τοι ταύτη ἐκβῆ τῆ ἐγὼ λέγω."

The Greeks Defend the Pass Successfully for Two Days

- 210 Ταῦτα λέγων οὐκ ἔπειθε τὸν Ξέρξην. τέσσερας μὲν δὴ παρεξῆκε ἡμέρας, ἐλπίζων αἰεί σφεας ἀποδρήσεσθαι πέμπτη δέ, ὡς οὐκ ἀπαλλάσσοντο ἀλλά οἱ ἐφαίνοντο ἀναιδείη τε καὶ ἀβουλίη διαχρεόμενοι μένειν, πέμπει δ ἐπ' αὐτοὺς Μήδους τε καὶ Κισσίους θυμωθείς, ἐντειλάμενός σφεας ζωγρήσαντας ἄγειν ἐς ὄψιν τὴν ἑωυτοῦ. ὡς δ' ἐσέπεσον φερόμενοι ἐς τοὺς "Ελληνας οἱ Μῆδοι, ἔπιπτον πολλοί, ἄλλοι δ' ἐπεσήισαν, καὶ οὐκ ἀπηλαύνοντο καίπερ μεγάλως προσπταίοντες. δῆλον δ' ἐποίευν 10 παντί τεῳ καὶ οὐκ ἤκιστα αὐτῷ βασιλέι, ὅτι πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι εἶεν, ὀλίγοι δὲ ἄνδρες. ἐγίνετο δὲ ἡ συμβολὴ 211 δι' ἡμέρης. ἐπείτε δὲ οἱ Μῆδοι τρηχέως περιείποντο, ἐνθαῦτα οὖτοι μὲν ὑπεξήισαν, οἱ δὲ Πέρσαι ἐκδεξάμενοι ἐπήισαν, τοὺς ἀθανάτους ἐκάλεε βασιλεύς, τῶν ἦονε
- ένθαυτα ουτοι μέν υπεξήισαν, οι δε Πέρσαι έκδεξάμενοι ἐπήισαν, τοὺς ἀθανάτους ἐκάλεε βασιλεύς, τῶν ἦρχε 'Υδάρνης, ὡς δὴ οὖτοί γε εὐπετέως κατεργασόμενοι. τῶς δὲ καὶ οὖτοι συνέμισγον τοῖσι Έλλησι, οὐδὲν πλέον ἐφέροντο τῆς στρατιῆς τῆς Μηδικῆς ἀλλὰ τὰ αὐτά, ἄτε ἐν στεινοπόρω τε χώρω μαχόμενοι καὶ δόρασι βραχυτέροισι χρεόμενοι ἤ περ οὶ "Ελληνες, καὶ οὐκ ἔχοντες πλήθεϊ χρήσασθαι. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐμά-

10 χουτο ἀξίως λόγου, ἄλλα τε ἀποδεικνύμενοι ἐν οὐκ

έπισταμένοισι μάχεσθαι έξεπιστάμενοι, καὶ ὅκως ἐντρέψειαν τὰ νῶτα, άλέες φεύγεσκον δῆθεν, οἱ δὲ βάρβαροι όρέοντες φεύγοντας βοή τε καὶ πατάγω ἐπήισαν, οί δ' αν καταλαμβανόμενοι ύπέστρεφον αντίοι είναι τοίσι βαρβάροισι, μεταστρεφόμενοι δε κατέβαλλον πλήθει 15 ἀναριθμήτους τῶν Περσέων · ἔπιπτον δὲ καὶ αὐτῶν τῶν Σπαρτιητέων ενθαύτα ολίγοι. επεί δε ούδεν εδυνέατο παραλαβείν οἱ Πέρσαι τῆς ἐσόδου πειρώμενοι καὶ κατὰ τέλεα καὶ παντοίως προσβάλλοντες, ἀπήλαυνον ὀπίσω. έν ταύτησι τήσι προσόδοισι τής μάχης λέγεται βασιλέα 212 θηεύμενον τρίς ἀναδραμεῖν ἐκ τοῦ θρόνου, δείσαντα περὶ τη στρατιή. τότε μεν ούτω ηγωνίσαντο, τη δ' ύστεραίη οί βάρβαροι οὐδὲν ἄμεινον ἀέθλεον. ἄτε γὰρ ὀλίγων έόντων, έλπίσαντές σφεας κατατετρωματίσθαι τε καί 5 ούκ οίους τε έσεσθαι έτι χείρας άνταείρεσθαι συνέβαλλον. οἱ δὲ "Ελληνες κατὰ τάξις τε καὶ κατὰ ἔθνεα κεκοσμημένοι ήσαν, καὶ ἐν μέρεϊ ἔκαστοι ἐμάχοντο, πλην Φωκέων ούτοι δὲ ἐς τὸ ὄρος ἐτάχθησαν φυλάξοντες την ἀτραπόν. ώς δε οὐδεν ευρισκον ἀλλοιότερον 10 οί Πέρσαι ή τη προτεραίη ενώρων, απήλαυνον.

Ephialtes the Traitor.

'Απορέοντος δὲ βασιλέος ὅ τι χρήσηται τῷ παρεόντι 213 πρήγματι, 'Επιάλτης ὁ Εὐρυδήμου ἀνὴρ Μηλιεὺς ἦλθέ οἱ ἐς λόγους, ὡς μέγα τι παρὰ βασιλέος δοκέων οἴσεσαι, ἔφρασέ τε τὴν ἀτραπὸν τὴν διὰ τοῦ ὅρεος φέρουσαν ἐς Θερμοπύλας, καὶ διέφθειρε τοὺς ταύτη ὑπομείς ταντας 'Ελλήνων. ὕστερον δὲ δείσας Λακεδαιμονίους ἔφυγε ἐς Θεσσαλίην, καί οἱ φυγόντι ὑπὸ τῶν Πυλαγόρων, τῶν 'Αμφικτυόνων ἐς τὴν Πυλαίην συλλεγομένων, ἀργύριον ἐπεκηρύχθη. χρόνῷ δὲ ὕστερον, κατῆλθε γὰρ

10 ες 'Αντικύρην, ἀπέθανε ὑπὸ 'Αθηνάδεω ἀνδρὸς Τρηχινίου. ὁ δὲ 'Αθηνάδης οὖτος ἀπέκτεινε μὲν 'Επιάλτεα δι' ἄλλην αἰτίην, τὴν ἐγὼ ἐν τοῖσι ὅπισθε λόγοισι σημανέω, ἐτιμήθη μέντοι ὑπὸ Λακεδαιμονίων οὐδὲν ἦσσον.

214 Ἐπιάλτης μὲν οὕτω ὕστερον τούτων ἀπέθανε. ἔστι δὲ ἔτερος λεγόμενος λόγος, ὡς 'Ονήτης τε ὁ Φαναγόρεω ἀνὴρ Καρύστιος καὶ Κορυδαλλὸς 'Αντικυρεύς εἰσι οι εἴπαντες πρὸς βασιλέα τούτους τοὺς λόγους καὶ περιη-5 γησάμενοι τὸ ὄρος τοῖσι Πέρσησι, οὐδαμῶς ἔμοιγε πιστός. τοῦτο μὲν γὰρ τῷδε χρὴ σταθμώσασθαι, ὅτι οἱ τῶν Ἑλλήνων Πυλαγόροι ἐπεκήρυξαν οὐκ ἐπὶ 'Ονήτη τε καὶ Κορυδαλλῷ ἀργύριον ἀλλ' ἐπὶ 'Επιάλτη τῷ Τρηχινίῳ, πάντως κου τὸ ἀτρεκέστατον πυθόμενοι τοῦ-10 το δὲ φεύγοντα 'Επιάλτην ταύτην τὴν αἰτίην οἴδαμεν. εἰδείη μὲν γὰρ ἃν καὶ ἐὼν μὴ Μηλιεὺς ταύτην τὴν ἀτραπὸν 'Ονήτης, εἰ τῆ χώρη πολλὰ ὡμιληκὼς εἴη ·

κατὰ τὴν ἀτραπόν, τοῦτον αἴτιον γράφω.

Hydarnes Leads the Immortals Around by the Mountain Path.

άλλ' Ἐπιάλτης γάρ ἐστι ὁ περιηγησάμενος τὸ ὅρος

215 Ξέρξης δέ, ἐπεὶ ἤρεσε τὰ ὑπέσχετο ὁ Ἐπιάλτης κατεργάσασθαι, αὐτίκα περιχαρὴς γενόμενος ἔπεμπε Ὑδάρνεα καὶ τῶν ἐστρατήγεε Ὑδάρνης · ὁρμέατο δὲ περὶ λύχνων ἀφὰς ἐκ τοῦ στρατοπέδου. τὴν δὲ ἀτρα-5πὸν ταύτην ἐξεῦρον μὲν οἱ ἐπιχώριοι Μηλιέες, ἐξευρόντες δὲ Θεσσαλοῦσι κατηγήσαντο ἐπὶ Φωκέας, τότε ὅτε οἱ Φωκέες φράξαντες τείχεϊ τὴν ἐσβολὴν ἢσαν ἐν σκέπη τοῦ πολέμου · ἔκ τε τόσου δὴ κατεδέδεκτο ἐοῦσα οὐδὲν 216 χρηστὴ Μηλιεῦσι. ἔχει δὲ ὧδε ἡ ἀτραπὸς αὕτη. ἄργε-

ται μεν ἀπὸ τοῦ ᾿Ασωποῦ ποταμοῦ τοῦ διὰ τῆς διασφά-

γος ρέοντος, οὔνομα δὲ τῶ ὄρεῖ τούτω καὶ τῆ ἀτραπώ τωυτὸ κέεται, 'Ανόπαια τείνει δὲ ἡ 'Ανόπαια αὕτη κατὰ βάχιν τοῦ ὄρεος, λήγει δὲ κατά τε 'Αλπηνὸν πό- 5 λιν, πρώτην ἐοῦσαν τῶν Λοκρίδων πρὸς τῶν Μηλιέων, καὶ κατὰ Μελάμπυγόν τε καλεόμενον λίθον καὶ κατὰ Κερκώπων έδρας, τή καὶ τὸ στεινότατόν ἐστι. κατὰ 217 ταύτην δή την άτραπον και ουτω έχουσαν οι Πέρσαι, τὸν 'Ασωπὸν διαβάντες, ἐπορεύοντο πᾶσαν τὴν νύκτα, έν δεξιή μεν έχοντες όρεα τὰ Οιταίων, εν άριστερή δε τὰ Τρηχινίων. ἡώς τε δὴ διέφαινε καὶ οἱ ἐγένοντο ἐπ' 5 ακρωτηρίω του όρεος. κατά δε τουτο του όρεος εφύλασσον, ώς καὶ πρότερόν μοι δεδήλωται, Φωκέων χίλιοι όπλιται, ρυόμενοί τε την σφετέρην χώρην και φρουρέοντες την άτραπόν. ή μεν γάρ κάτω έσβολή έφυλάσσετο ύπὸ τῶν εἴρηται· τὴν δὲ διὰ τοῦ ὄρεος ἀτραπὸν 10 έθελονταί Φωκέες ύποδεξάμενοι Λεωνίδη ἐφύλασσον. έμαθον δέ σφεας οἱ Φωκέες ὧδε ἀναβεβηκότας · ἀνα-218 βαίνοντες γὰρ ἐλάνθανον οἱ Πέρσαι τὸ ὄρος πᾶν ἐὸν δρυών ἐπίπλεον. ἦν μὲν δὴ νηνεμίη, ψόφου δὲ γινομένου πολλοῦ, ὡς οἰκὸς ἦν φύλλων ὑποκεχυμένων ὑπὸ τοίσι ποσί, ἀνά τε έδραμον οί Φωκέες καὶ ἐνέδυνον τὰ 5 όπλα, καὶ αὐτίκα οἱ βάρβαροι παρήσαν. ὡς δὲ εἶδον ανδρας ενδυομένους ὅπλα, εν θώυματι εγένοντο ελπόμενοι γαρ οὐδένα σφι φανήσεσθαι ἀντίξοον ἐνεκύρησαν στρατώ. ἐνθαῦτα 'Υδάρνης καταρρωδήσας μὴ οἱ Φωκέες ἔωσι Λακεδαιμόνιοι, εἴρετο Ἐπιάλτην ὁποδαπὸς 10 είη ὁ στρατός, πυθόμενος δὲ ἀτρεκέως διέτασσε τοὺς Πέρσας ώς ες μάχην. οί δε Φωκέες ώς εβάλλοντο τοίσι τοξεύμασι πολλοίσί τε καὶ πυκνοίσι, οἴχοντο φεύγοντες έπὶ τοῦ ὄρεος τὸν κόρυμβον, ἐπιστάμενοι ώς ἐπὶ σφέας ώρμήθησαν άρχήν, καὶ παρεσκευάδατο ώς άπο-15

0 *

λεόμενοι. οὖτοι μὲν δὴ ταῦτα ἐφρόνεον, οἱ δὲ ἀμφὶ Ἐπιάλτην καὶ Ὑδάρνεα Πέρσαι Φωκέων μὲν οὐδένα λόγον ἐποιεῦντο, οἱ δὲ κατέβαινον τὸ ὄρος κατὰ τάχος.

Leonidas Prepares to Die; Megistias the Prophet.

219 Τοίσι δὲ ἐν Θερμοπύλησι ἐοῦσι Ἑλλήνων πρῶτον μεν ο μάντις Μεγιστίης, εσιδών ες τὰ ίρά, εφρασε τον μέλλοντα έσεσθαι αμα ήοι σφι θάνατον, έπι δε καί αὐτόμολοι ήσαν οἱ έξαγγείλαντες τῶν Περσέων τὴν 5 περίοδον. οὖτοι μὲν ἔτι νυκτὸς ἐσήμηναν, τρίτοι δὲ οἰ ήμεροσκόποι καταδραμόντες ἀπὸ τῶν ἄκρων ήδη διαφαινούσης ήμέρης. ἐνθαῦτα ἐβουλεύοντο οἱ "Ελληνες, καί σφεων έσχίζοντο αί γνωμαι οί μεν γάρ οὐκ έων την τάξιν ἐκλιπεῖν, οἱ δὲ ἀντέτεινον. μετὰ δὲ τοῦτο 10 διακριθέντες οἱ μὲν ἀπαλλάσσοντο καὶ διασκεδασθέντες κατά πόλις εκαστοι ετράποντο, οί δε αὐτῶν αμα 220 Λεωνίδη μένειν αὐτοῦ παρεσκευάδατο. λέγεται δὲ καὶ ώς αὐτός σφεας ἀπέπεμψε Λεωνίδης, μη ἀπόλωνται κηδόμενος · αὐτῷ δὲ καὶ Σπαρτιητέων τοῖσι παρεοῦσι οὐκ ἔχειν εὐπρεπέως ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν ἐς τὴν ἢλθον 5 φυλάξοντες ἀρχήν. ταύτη καὶ μᾶλλον τη γνώμη πλείστός είμι, Λεωνίδην, επείτε ήσθετο τους συμμάχους έόντας ἀπροθύμους καὶ οὐκ ἐθέλοντας συνδιακινδυνεύειν, κελευσαί σφεας ἀπαλλάσσεσθαι, αὐτῷ δὲ ἀπιέναι οὐ καλώς ἔχειν· μένοντι δὲ αὐτοῦ κλέος μέγα 10 έλείπετο, καὶ ή Σπάρτης εὐδαιμονίη οὐκ έξηλείφετο. έκέχρηστο γάρ ύπὸ τῆς Πυθίης τοῖσι Σπαρτιήτησι χρεομένοισι περί τοῦ πολέμου τούτου αὐτίκα κατ' ἀργὰς έγειρομένου, ή Λακεδαίμονα ἀνάστατον γενέσθαι ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ἡ τὸν βασιλέα σφέων ἀπολέσθαι. ταῦ-

1 τα δέ σφι ἐν ἔπεσι ἐξαμέτροισι γρα λέγοντα ὧδε.

υμιν δ', ω Σπάρτης οικήτορες ευρυχόροιο, η μέγα άστυ έρικυδες υπ' άνδράσι Περσείδησι πέρθεται, η το μεν ουχί, άφ' Ήρακλέους δε γενέθλης πενθήσει βασιλή φθίμενον Λακεδαίμονος ουρος. ου γαρ τον ταύρων σχήσει μένος ουδε λεόντων άντιβίην ' Ζηνός γαρ έχει μένος ' ουδέ ε φημί σχήσεσθαι, πριν τωνδ' έτερον δια πάντα δάσηται.

20

ταῦτά τε δὴ ἐπιλεγόμενον Λεωνίδην, καὶ βουλόμενον κλέος καταθέσθαι μοῦνον Σπαρτιητέων, ἀποπέμψαι τοὺς συμμάχους μᾶλλον ἢ γνώμη διενειχθέντας οὕτω 25 ἀκόσμως οἴχεσθαι τοὺς οἰχομένους. μαρτύριον δέ μοι 221 καὶ τόδε οὐκ ἐλάχιστον τούτου πέρι γέγονε, ὅτι καὶ τὸν μάντιν ὃς εἴπετο τῷ στρατιῷ ταύτῃ, Μεγιστίην τὸν ᾿Ακαρνῆνα, λεγόμενον εἶναι τὰ ἀνέκαθεν ἀπὸ Μελάμποδος, τοῦτον εἴπαντα ἐκ τῶν ἱρῶν τὰ μέλλοντά σφι 5 ἐκβαίνειν φανερός ἐστι Λεωνίδης ἀποπέμπων, ἵνα μὴ συναπόληταί σφι. ὁ δὲ ἀποπεμπόμενος αὐτὸς μὲν οὐκ ἀπέλιπε, τὸν δὲ παῖδα συστρατευόμενον, ἐόντα οἱ μουνογενέα, ἀπέπεμψε.

The Thespians and Thebans Remain with the Spartans.

Οἱ μέν νυν σύμμαχοι οἱ ἀποπεμπόμενοι οἴχοντό τε 222 ἀπιόντες καὶ ἐπείθοντο Λεωνίδη, Θεσπιέες δὲ καὶ Θη-βαῖοι κατέμειναν μοῦνοι παρὰ Λακεδαιμονίοισι. τούτων δὲ Θηβαῖοι μὲν ἀέκοντες ἔμενον καὶ οὐ βουλόμενοι κατεῖχε γάρ σφεας Λεωνίδης ἐν ὁμήρων λόγω ποιεύ-5 μενος · Θεσπιέες δὲ ἐκόντες μάλιστα, οἱ οὐκ ἔφασαν ἀπολιπόντες Λεωνίδην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἀπαλλάξεσθαι, ἀλλὰ καταμείναντες συναπέθανον. ἐστρατήγεε δὲ αὐτῶν Δημόφιλος Διαδρόμεω.

The Last Hopeless Struggle.

223 Εέρξης δε επεί ήλίου ανατείλαντος σπουδάς εποιήσατο, ἐπισχων χρόνον ἐς ἀγορῆς κου μάλιστα πληθώρην πρόσοδον έποιέετο· καὶ γὰρ ἐπέσταλτο ἐξ Ἐπιάλτεω ούτω. ἀπὸ γὰρ τοῦ ὅρεος ἡ κατάβασις συντομωτέρη 5 τε έστὶ καὶ βραχύτερος ὁ χῶρος πολλὸν ή περ ή περίοδός τε καὶ ἀνάβασις. οί τε δη βάρβαροι οἱ ἀμφὶ Ξέρξην προσήισαν, καὶ οἱ ἀμφὶ Λεωνίδην "Ελληνες, ώς τὴν έπὶ θανάτω ἔξοδον ποιεύμενοι, ἤδη πολλώ μάλλον ἡ κατ' άργας έπεξήισαν ές το ευρύτερον τοῦ αὐγένος. τὸ 10 μεν γαρ έρυμα τοῦ τείγεος εφυλάσσετο, οί δε ανα τας προτέρας ημέρας υπεξιόντες ές τὰ στεινόπορα εμάχοντο. τότε δὲ συμμίσγοντες ἔξω τῶν στεινῶν ἔπιπτον πλήθεῖ πολλοὶ τῶν βαρβάρων ὁπισθε γὰρ οἱ ἡγεμόνες τῶν τελέων έχοντες μάστιγας έρράπιζον πάντα ἄνδρα, αἰεὶ 15 ές τὸ πρόσω ἐποτρύνοντες. πολλοὶ μὲν δὴ ἐσέπιπτον αὐτῶν ἐς τὴν θάλασσαν καὶ διεφθείροντο, πολλῷ δ' ἔτι πλεύνες κατεπατέοντο ζωοί ύπ' αλλήλων · ήν δε λόγος οὐδεὶς τοῦ ἀπολλυμένου. ἄτε γὰρ ἐπιστάμενοι τὸν μέλλοντα σφίσι ἔσεσθαι θάνατον ἐκ τῶν περιιόντων τὸ 20 όρος, απεδείκνυντο βώμης όσον είχον μέγιστον ές τους 224 βαρβάρους, παραχρεόμενοί τε καὶ ἀτέοντες. δόρατα μέν νυν τοίσι πλέοσι αὐτῶν τηνικαῦτα ἤδη ἐτύγχανε κατεηγότα, οί δὲ τοῖσι ξίφεσι διεργάζοντο τοὺς Πέρσας. καὶ Λεωνίδης τε έν τούτω τῶ πόνω πίπτει ἀνὴρ γενό-5 μενος ἄριστος καὶ ἔτεροι μετ' αὐτοῦ ὀνομαστοὶ Σπαρτιητέων, των έγω ως ανδρων αξίων γενομένων έπυθόμην τα οὐνόματα, ἐπυθόμην δὲ καὶ ἀπάντων τῶν τριηκοσίων. καὶ δὴ Περσέων πίπτουσι ἐνθαῦτα ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ ονομαστοί, εν δε δη καὶ Δαρείου δύο παίδες 'Αβροκόμης

τε καὶ 'Υπεράνθης, ἐκ τῆς 'Αρτάνεω θυγατρὸς Φρατα-10 γούνης γεγονότες Δαρείφ. ὁ δὲ ᾿Αρτάνης Δαρείου μὲν τοῦ βασιλέος ἢν ἀδελφεός, Υστάσπεος δὲ τοῦ ᾿Αρσάμεος παίς · δς καὶ ἐκδιδούς τὴν θυγατέρα Δαρείφ τὸν οίκον πάντα τὸν έωυτοῦ ἐπέδωκε, ώς μούνης οἱ ἐούσης ταύτης τέκνου. Ξέρξεώ τε δή δύο άδελφεοί ενθαύτα 225 πίπτουσι μαχόμενοι, καὶ ύπὲρ τοῦ νεκροῦ τοῦ Λεωνίδεω Περσέων τε καὶ Λακεδαιμονίων ωθισμός εγίνετο πολλός, ές δ τοῦτόν τε άρετη οί "Ελληνες υπεξείρυσαν καί έτρέψαντο τους έναντίους τετράκις. τοῦτο δὲ συνεστή- 5 κεε μέχρι οδ οί σὸν Ἐπιάλτη παρεγένοντο. ώς δὲ τούτους ήκειν επύθοντο οί Έλληνες, ενθεύτεν ήδη ετεροιούτο τὸ νείκος · ἔς τε γὰρ τὸ στεινὸν τῆς ὁδοῦ ἀνεχώρεον οπίσω, καὶ παραμειψάμενοι τὸ τεῖχος ελθόντες ίζοντο έπι τὸν κολωνὸν πάντες άλέες οι ἄλλοι πλην Θηβαίων. 10 ό δὲ κολωνός ἐστι ἐν τῆ ἐσόδω, ὅκου νῦν ὁ λίθινος λέων έστηκε έπι Λεωνίδη. Εν τούτω σφέας τω χώρω άλεξομένους μαχαίρησι, τοίσι αὐτών ἐτύγχανον ἔτι περιεοῦσαι, καὶ χερσὶ καὶ στόμασι κατέχωσαν οἱ βάρβαροι βάλλοντες, οἱ μὲν ἐξ ἐναντίης ἐπισπόμενοι καὶ τὸ ἔρυμα 15 τοῦ τείχεος συγχώσαντες, οί δὲ περιελθόντες πάντοθεν περισταδόν.

Who Deserved the Palm for Bravery.

Λακεδαιμονίων δὲ καὶ Θεσπιέων τοιούτων γενομένων, 226 ὅμως λέγεται ἀνὴρ ἄριστος γενέσθαι Σπαρτιήτης Διηνέκης · τὸν τόδε φασὶ εἰπεῖν τὸ ἔπος πρὶν ἡ συμμίξαί σφεας τοῖσι Μήδοισι, πυθόμενον πρός τευ τῶν Τρηχινίων ὡς, ἐπεὰν οἱ βάρβαροι ἀπιέωσι τὰ τοξεύματα, τὸν 5 ἥλιον ὑπὸ τοῦ πλήθεος τῶν ὀιστῶν ἀποκρύπτουσι · τοσοῦτο πλήθος αὐτῶν εἶναι. τὸν δὲ οὐκ ἐκπλαγέντα

5

τοὐτοισι εἰπεῖν ἐν ἀλογίη ποιεύμενον τὸ Μήδων πλῆθος,
ώς πάντα σφι ἀγαθὰ ὁ Τρηχίνιος ξεῖνος ἀγγέλλοι, εἰ
10 ἀποκρυπτόντων τῶν Μήδων τὸν ἥλιον ὑπὸ σκιῆ ἔσοιτο
227 πρὸς αὐτοὺς ἡ μάχη καὶ οὐκ ἐν ἡλίω. ταῦτα μὲν καὶ
ἄλλα τοιουτότροπα ἔπεά φασι Διηνέκεα τὸν Λακεδαιμόνιον λιπέσθαι μνημόσυνα· μετὰ δὲ τοῦτον ἀριστεῦσαι
λέγονται Λακεδαιμόνιοι δύο ἀδελφεοί, ᾿Αλφεός τε καὶ
5 Μάρων ᾿Ορσιφάντου παῖδες. Θεσπιέων δὲ εὐδοκίμες
μάλιστα τῷ οὔνομα ἦν Διθύραμβος ʿΑρματίδεω.

Epitaphs Inscribed to the Fallen.

228 Θαφθείσι δέ σφι αὐτοῦ ταύτη τῆ περ ἔπεσον, καὶ τοῖσι πρότερον τελευτήσασι ἢ ὑπὸ Λεωνίδεω ἀποπεμφθέντας οἴχεσθαι, ἐπιγέγραπται γράμματα λέγοντα τάδε·

μυριάσιν ποτέ τηδε τριηκοσίαις έμάχοντο έκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι πᾶσι ἐπιγέγραπται, τοῖσι δὲ $\sum \pi a \rho$ τιήτησι ἰδίη,

ω ξειν', άγγελλειν Λακεδαιμονίοις ότι τήδε κείμεθα τοις κείνων βήμασι πειθόμενοι.

10 Λακεδαιμονίοισι μέν δή τοῦτο, τῷ δὲ μάντι τόδε· μνῆμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὅν ποτε Μῆδοι Σπερχειὸν ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψάμενοι, μάντιος, ὅς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδώς οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνα προλιπεῖν.

15 ἐπιγράμμασι μέν νυν καὶ στήλησι, ἔξω ἢ τὸ τοῦ μάν. τιος ἐπίγραμμα, ᾿Αμφικτύονες εἰσί σφεας οἱ ἐπικοσμή. σαντες· τὸ δὲ τοῦ μάντιος Μεγιστίεω Σιμωνίδης ὁ Λεω πρέπεός ἐστι κατὰ ξεινίην ὁ ἐπιγράψας.

Eurytus and Aristodemus.

Δύο δὲ τούτων τῶν τριηκοσίων λέγεται Εὔρυτόν τε 229 καὶ 'Αριστόδημον, παρεὸν αὐτοῖσι ἀμφοτέροισι κοινώ λόγω χρησαμένοισι η αποσωθήναι όμου ές Σπάρτην, ώς μεμετιμένοι γε ήσαν έκ τοῦ στρατοπέδου ὑπὸ Λεωνίδεω καὶ κατεκέατο ἐν ᾿Αλπηνοῖσι ὀφθαλμιῶντες ἐς τὸ 5 έσχατον, ή εί γε μη έβούλοντο νοστήσαι, άποθανείν άμα τοίσι ἄλλοισι, παρεόν σφι τούτων τὰ ἔτερα ποιέειν, ούκ έθελησαι όμοφρονέειν, άλλα γνώμη διενειχθέντας Εύρυτον μέν, πυθόμενον τῶν Περσέων τὴν περίοδον, αἰτήσαντά τε τὰ ὅπλα καὶ ἐνδύντα ἄγειν αὐτὸν κελεῦ-10 σαι τὸν είλωτα ἐς τοὺς μαχομένους, ὅκως δὲ αὐτὸν ήγαγε, τὸν μὲν ἀγαγόντα οἴχεσθαι φεύγοντα, τὸν δὲ έσπεσόντα ές τὸν ὅμιλον διαφθαρῆναι, ᾿Αριστόδημον δὲ λιποψυχέοντα λειφθήναι. εί μέν νυν ή μοῦνον 'Αριστόδημον άλγήσαντα άπονοστήσαι ές Σπάρτην, ή καί 15 όμοῦ σφεων ἀμφοτέρων τὴν κομιδὴν γενέσθαι, δοκέειν έμοί, οὐκ ἄν σφι Σπαρτιήτας μηνιν οὐδεμίαν προσθέσθαι · νυνὶ δὲ τοῦ μὲν αὐτῶν ἀπολομένου, τοῦ δὲ τῆς μεν αὐτης εχομένου προφάσιος οὐκ εθελήσαντος δε ἀποθνήσκειν, ἀναγκαίως σφι ἔγειν μηνίσαι μεγάλως 20 'Αριστοδήμω. οι μέν νυν ούτω σωθήναι λέγουσι 'Αρι- 230 στόδημον ές Σπάρτην καὶ διὰ πρόφασιν τοιήνδε, οἱ δὲ άγγελον πεμφθέντα έκ τοῦ στρατοπέδου, έξεον αὐτῷ καταλαβείν την μάχην γινομένην οὐκ ἐθελήσαι, ἀλλ' ύπομείναντα εν τη όδω περιγενέσθαι, τὸν δὲ συνάγγελον 5 αὐτοῦ ἀπικόμενον ἐς τὴν μάχην ἀποθανεῖν. ἀπονοστή- 231 σας δὲ ἐς Λακεδαίμονα ὁ ᾿Αριστόδημος ὄνειδός τε εἶχε καὶ ἀτιμίην · πάσχων δὲ τοιάδε ἢτίμωτο · οὔτε οἱ πῦρ ούδεις έναυε Σπαρτιητέων ούτε διελέγετο, όνειδός τε

5 είχε ο τρέσας 'Αριστόδημος καλεόμενος. άλλ' ο μέν έν τῆ ἐν Πλαταιῆσι μάχη ἀνέλαβε πᾶσαν τὴν ἐπενειχθεῖ-

232 σαν αἰτίην· λέγεται δὲ καὶ ἄλλον ἀποπεμφθέντα ἄγγελον ἐς Θεσσαλίην τῶν τριηκοσίων τούτων περιγενέσθαι, τῷ οὔνομα εἶναι Παντίτην· νοστήσαντα δὲ τοῦτον ἐς Σπάρτην, ὡς ἢτίμωτο, ἀπάγξασθαι.

Conduct of the Thebans.

233 Οί δὲ Θηβαίοι, τῶν ὁ Λεοντιάδης ἐστρατήγεε, τέως μεν μετά των Ελλήνων εόντες εμάχοντο υπ' αναγκαίης έγόμενοι πρὸς τὴν βασιλέος στρατιήν : ὡς δὲ εἶδον κατυπέρτερα τῶν Περσέων γινόμενα τὰ πρήγματα, οὕτω 5 δή, των σύν Λεωνίδη Έλλήνων επειγομένων επί τον κολωνόν, ἀποσχισθέντες τούτων χειράς τε προέτεινον καὶ ἤισαν ἆσσον τῶν βαρβάρων, λέγοντες τὸν ἀληθέστατον των λόγων, ώς καὶ μηδίζουσι καὶ γῆν τε καὶ ύδωρ εν πρώτοισι έδοσαν βασιλέι, ύπὸ δὲ ἀναγκαίης 10 εχόμενοι ες Θερμοπύλας απικοίατο καὶ αναίτιοι είεν τοῦ τρώματος τοῦ γεγονότος βασιλέι. ὅστε ταῦτα λέγοντες περιεγίνοντο · είχον γάρ καὶ Θεσσαλούς τούτων των λόγων μάρτυρας. οὐ μέντοι τά γε πάντα εὐτύχησαν . ώς γὰρ αὐτοὺς ἔλαβον οἱ βάρβαροι ἐλθόντας, τοὺς 15 μέν τινας καὶ ἀπέκτειναν προσιόντας, τοὺς δὲ πλεῦνας αὐτῶν κελεύσαντος Εέρξεω ἔστιζον στίγματα βασιλήια, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ Λεοντιάδεω, τοῦ τὸν παῖδα Εὐρύμαχον χρόνω μετέπειτα ἐφόνευσαν Πλαταιέες στρατηγήσαντα ανδρών Θηβαίων τετρακο. 20 σίων καὶ σχόντα τὸ ἄστυ τὸ Πλαταιέων.

Xerxes Confers Again with Demaratus.

234 Οἱ μὲν δὴ περὶ Θερμοπύλας Έλληνες οὕτω ἠγωνισαντο, Ξέρξης δὲ καλέσας Δημάρητον εἰρώτα ἀρξάμενος

ένθένδε. " Δημάρητε, ἀνηρ είς ἀγαθός. τεκμαίρομαι δὲ τῆ ἀληθείη · ὅσα γὰρ εἶπας, ἄπαντα ἀπέβη οὕτω. νθν δέ μοι είπέ, κόσοι τινές είσι οί λοιποί Λακεδαιμό- 5 νιοι, καὶ τούτων ὁκόσοι τοιοῦτοι τὰ πολέμια, εἴτε καὶ ἄπαντες." ὁ δ' εἶπε, "ὧ βασιλεῦ, πληθος μὲν πολλὸν πάντων των Λακεδαιμονίων καὶ πόλιες πολλαί. τὸ δὲ θέλεις εκμαθείν, είδήσεις. έστι εν τη Λακεδαίμονι Σπάρτη πόλις ἀνδρῶν ὀκτακισχιλίων μάλιστα, καὶ 10 ούτοι πάντες είσὶ ὅμοιοι τοῖσι ἐνθάδε μαγεσαμένοισι. οί γε μεν άλλοι Λακεδαιμόνιοι τούτοισι μεν ούκ δμοιοι, άγαθοὶ δέ." εἶπε πρὸς ταῦτα Ξέρξης, "Δημάρητε, τέφ τρόπω απονητότατα των ανδρών τούτων επικρατήσομεν: ἴθι ἐξηγέο · σὰ γὰρ ἔχεις αὐτῶν τὰς διεξόδους τῶν 15 Βουλευμάτων οία βασιλεύς γενόμενος." ό δ' άμείβετο, 235 "ω βασιλεθ, εί μεν δη συμβουλεύεαί μοι προθύμως. δίκαιόν με σοί έστι φράζειν τὸ ἄριστον εἰ τῆς ναυτικῆς στρατιής νέας τριηκοσίας άποστείλειας έπλ την Λάκαιναν γώρην. ἔστι δὲ ἐπ' αὐτῆ νῆσος ἐπικειμένη τῆ οὔνο- 5 μά έστι Κύθηρα, την Χίλων άνηρ παρ' ημίν σοφώτατος γενόμενος κέρδος μέζον αν έφη είναι Σπαρτιήτησι κατά της θαλάσσης καταδεδυκέναι μαλλον ή υπερέχειν, αιεί τι προσδοκών ἀπ' αὐτης τοιοῦτο ἔσεσθαι οἶόν τοι ἐγὼ έξηγέομαι, ούτι τὸν σὸν στόλον προειδώς, ἀλλὰ πάντα 10 ομοίως Φοβεόμενος άνδρων στόλον. ἐκ ταύτης τῆς νήσου ορμεόμενοι φοβεόντων τούς Λακεδαιμονίους. παροίκου δὲ πολέμου σφι ἐόντος οἰκηίου, οὐδὲν δεινοὶ ἔσονταί τοι μὴ τῆς ἄλλης Έλλάδος άλισκομένης ὑπὸ τοῦ πεζοῦ Βοηθέωσι ταύτη. καταδουλωθείσης δὲ τῆς ἄλλης Ελ-15 λάδος ἀσθενες ήδη το Λακωνικον μοῦνον λείπεται, ην δὲ ταῦτα μὴ ποιέης, τάδε τοι προσδόκα ἔσεσθαι· ἔστι της Πελοπουνήσου ἰσθμὸς στεινός εν τούτω τώ γώρω

πάντων Πελοποννησίων συνομοσάντων ἐπὶ σοὶ μάχας 20 ἰσχυροτέρας ἄλλας τῶν γενομενέων προσδέκεο ἔσεσθαί τοι. ἐκεῖνο δὲ ποιήσαντι ἀμαχητὶ ὅ τε ἰσθμὸς οὖτος καὶ αἱ πόλιες προσχωρήσουσι."

Achaemenes Opposes the Advice of Demaratus.

236 Λέγει μετὰ τοῦτον 'Αγαιμένης, άδελφεός τε έων Εέρξεω καὶ τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ στρατηγός, παρατυχών τε τω λόγω καὶ δείσας μη ἀναγνωσθη Εέρξης ποιέειν ταῦτα, " ὧ βασιλεῦ, ὁρέω σε ἀνδρὸς ἐνδεκόμενον λόγους 5 δς φθονέει τοι εὖ πρήσσοντι ἡ καὶ προδιδοῖ πρήγματα τὰ σά. καὶ γὰρ δὴ καὶ τρόποισι τοιούτοισι χρεόμενοι "Ελληνες χαίρουσι · τοῦ τε εὐτυχέειν φθονέουσι καὶ τὸ κρέσσον στυγέουσι. εί δ' έπὶ τῆσι παρεούσησι τύχησι, έκ των νέες νεναυηγήκασι τετρακόσιαι, άλλας έκ του 10 στρατοπέδου τριηκοσίας αποπέμψεις περιπλέειν Πελοπόννησον, άξιόμαχοί τοι γίνονται οι άντίπαλοι · άλης δὲ ἐων ὁ ναυτικὸς στρατὸς δυσμεταχείριστός τε αὐτοῖσι γίνεται, καὶ ἀρχὴν οὐκ ἀξιόμαχοί τοι ἔσονται, καὶ πᾶς ό ναυτικός τῷ πεζῷ ἀρήξει καὶ ὁ πεζὸς τῷ ναυτικῶ, ὁμοῦ 15 πορευόμενος · εί δὲ διασπάσεις, οὔτε σὰ ἔσεαι ἐκείνοισι χρήσιμος ούτε έκεινοι σοί. τὰ σεωυτοῦ δὲ τιθέμενος εῦ γνώμην έχω τὰ τῶν ἀντιπολέμων μὴ ἐπιλέγεσθαι πρήγματα, τη τε στήσονται τον πόλεμον τά τε ποιήσουσι όσοι τε πληθός είσι. ίκανοὶ γὰρ ἐκεῖνοί γε αὐτοὶ 20 έωυτῶν πέρι φροντίζειν εἰσί, ἡμεῖς δὲ ἡμέων ὡσαύτως. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἡν ἴωσι ἀντία Πέρσησι ἐς μάχην, 237 οὐδὲν τὸ παρεὸν τρῶμα ἀκεῦνται." ἀμείβεται Ξέρξης τοισίδε · " 'Αχαίμενες, εὖ τέ μοι δοκέεις λέγειν καὶ ποιήσω ταθτα. Δημάρητος δε λέγει μεν τὰ ἄριστα έλπεται είναι έμοί, γνώμη μέντοι έσσοῦται ύπο σεῦ. οὐ γὰρ δὴ κεῖνό γε ἐνδέξομαι ὅκως οὐκ εὐνοέει τοῖσι 5 ἐμοῖσι πρήγμασι, τοῖσί τε λεγομένοισι πρότερον ἐκ τούτου σταθμώμενος καὶ τῷ ἐόντι, ὅτι πολιήτης μὲν πολιήτη εὖ πρήσσοντι φθονέει καὶ ἔστι δυσμενὴς τῷ σιγῷ, οὐδ' ἄν συμβουλευομένου τοῦ ἀστοῦ πολιήτης ἀνὴρ τὰ ἄριστά οἱ δοκέοντα εἶναι ὑποθέοιτο, εἰ μὴ πρόσω ἀρετῆς 10 ἀνήκοι · σπάνιοι δέ εἰσι οἱ τοιοῦτοι · ξεῖνος δὲ ξείνῳ εὖ πρήσσοντί ἐστι εὐμενέστατον πάντων, συμβουλευομένου τε ὰν συμβουλεύσειε τὰ ἄριστα. οὕτω ὧν περὶ κακολογίης τῆς ἐς Δημάρητον, ἐόντος ἐμοὶ ξείνου πέρι, ἔχεσθαί τινα τοῦ λοιποῦ κελεύω."

Xerxes Treats the Body of Leonidas with Indignity.

Ταῦτα εἴπας Ξέρξης διεξήιε διὰ τῶν νεκρῶν, καὶ 238 Λεωνίδεω, ἀκηκοὼς ὅτι βασιλεύς τε ἢν καὶ στρατηγὸς Λακεδαιμονίων, ἐκέλευσε ἀποταμόντας τὴν κεφαλὴν ἀνασταυρῶσαι. δῆλά μοι πολλοῖσι μὲν καὶ ἄλλοισι τεκμηρίοισι, ἐν δὲ καὶ τῷδε οὐκ ἥκιστα γέγονε, ὅτι βασι- 5 λεὺς Ξέρξης πάντων δὴ μάλιστα ἀνδρῶν ἐθυμώθη ζῶντι Λεωνίδη· οὐ γὰρ ἄν κοτε ἐς τὸν νεκρὸν ταῦτα παρενόμησε, ἐπεὶ τιμᾶν μάλιστα νομίζουσι τῶν ἐγὼ οἶδα ἀνθρώπων Πέρσαι ἄνδρας ἀγαθοὺς τὰ πολέμια. οἱ μὲν δὴ ταῦτα ἐποίευν, τοῖσι ἐπετέτακτο ποιέειν.

The Tablets of Demaratus; Gorgo's Sagacity.

"Ανειμι δὲ ἐκεῖσε τοῦ λόγου τῆ μοι τὸ πρότερον ἐξέ- 239 λιπε. ἐπύθοντο Λακεδαιμόνιοι ὅτι βασιλεὺς στέλλοιτο ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πρῶτοι, καὶ οὕτω δὴ ἐς τὸ χρηστήριον τὸ ἐς Δελφοὺς ἀπέπεμψαν, ἔνθα δή σφι ἐχρήσθη τὰ ὀλίγφ πρότερον εἶπον · ἐπύθοντο δὲ τρόπφ θωυμασίφ. 5 Δημάρητος γὰρ ὁ ᾿Αρίστωνος φυγὼν ἐς Μήδους, ὡς μὲν

έγω δοκέω καὶ τὸ οἰκὸς ἐμοὶ συμμάχεται, οὐκ ἢν εὕνοος Λακεδαιμονίοισι, πάρεστι δὲ εἰκάζειν εἴτε εὐνοίη ταῦτα ἐποίησε εἴτε καὶ καταχαίρων. ἐπείτε γὰρ Ξέρξη ἔδοξε

- 10 στρατηλατέειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐων ἐν Σούσοισι ὁ Δημάρητος καὶ πυθόμενος ταῦτα ἠθέλησε Λακεδαιμονίοισι ἐξαγγεῖλαι. ἄλλως μὲν δὴ οὐκ εἶχε σημῆναι · ἐπικίνδυνον γὰρ ἦν μὴ λαμφθείη · ὁ δὲ μηχανᾶται τοιάδε · δελτίον δίπτυχον λαβων τὸν κηρὸν αὐτοῦ
- 15 έξέκνησε, καὶ ἔπειτα ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ δελτίου ἔγραψε τὴν βασιλέος γνώμην, ποιήσας δὲ ταῦτα ὀπίσω ἐπέτηξε τὸν κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα, ἵνα φερόμενον κεινὸν τὸ δελτίον μηδὲν πρῆγμα παρέχοι πρὸς τῶν ὁδοφυλάκων. ἐπεὶ δὲ καὶ ἀπίκετο ἐς τὴν Λακεδαίμονα, οὐκ εἶχον
- 20 συμβαλέσθαι οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρίν γε δή σφι, ὡς ε̈γω πυνθάνομαι, Κλεομένεος μὲν θυγάτηρ Λεωνίδεω δὲ γυνη Γοργω ὑπέθετο ἐπιφρασθεῖσα αὐτή, τὸν κηρὸν κυᾶν κελεύουσα, καὶ εὐρήσειν σφέας γράμματα ἐν τῷ ξύλῳ. πειθόμενοι δὲ εὖρον καὶ ἐπελέξαντο, ἔπειτα δὲ τοῖσι 25 ἄλλοισι "Ελλησι ἐπέστειλαν. ταῦτα μὲν δὴ οὕτω λέ-

25 ἄλλοισι Έλλησι ἐπέστειλαν. ταῦτα μὲν δὴ οὕτω λέ γεται γενέσθαι. NOTES.

ABBREVIATIONS.

- H. Hadley's Greek Grammar, revised by F. D. Allen, 1884.
- G. Goodwin's Greek Grammar.
- C. Curtius's Greek Grammar.

Rawl. Rawlinson's Herodotus.

S. Summary of the Herodotean Dialect. This, as well as the "Epitome," will be found in the Introduction.

NOTES.

VI. 1.

- 1. Ἰωνίην ἀποστήσας: see Epitome, Book V.—τελευτά: The historical present has scarcely taken root in Hm. and the other Epic writers (see Phaeacians η 103). Stein thinks it originated with the early genealogists and logographers. It is common enough in Hdt.
 - 2. μεμετιμένος: S. 76.
 - 3. Σάρδις: S. 46.— ἀπιγμένον: S. 3; cf. 1. 5, 3. 2, 3. 3, 5. 9, etc.
- 4. Susa appears in Acsch. and Hdt., as in Scripture, to be the ordinary residence of the Persian court, removal to Ecbatana or Persepolis occurring only for two or three of the hottest months in summer.—

 νπαρχος: see note on 42.4.
- 5. κατὰ κοιόν τι, "for what possible reason;" see on 73. 3. δοκέοι: H. 932; G. 243; C. 523.— οὔτε-τε: a common correlation, as 9. 6, 16. 9, 30. 2, 73. 5, 92. 13, etc.
- ἐθώνμαζέ: S. 25; "went on to express his surprise at."— ώς
 δῆθεν, "as if forsooth;" cf. 39. 6, vii. 211. 12.
 - 8. δρέων: S. 72.—την ατρεκείην: "the true origin."
 - 9. τοι, "look you;" ethical, as vii. 161. 12.
 - 10. πρήγματα: S. 5 c.—σύ: emphatic position.

VI. 2.

- 1. $\[\epsilon \]$ 5... $\[\epsilon \]$ 6xovra, "aimed at," "referring to." Cf. 19. 4-5, vii. 130. 13, 143. 5, 152. 12. The idiom is Homeric, but not Attic. The figure in its origin may be seen, Hm. $\[\Gamma \]$ 263, $\[\lambda \]$ 70, and below, 95. 11, 101. 2; then the verb without object, Hm. $\[\Pi \]$ 378, $\[\gamma \]$ 182, and below, 92. 7, 99, 2. Here the words are arrows, the Homeric $\[\epsilon \]$ 7πε $\[\alpha \]$ 8πε $\[\alpha \]$ 9πε $\[\alpha \]$ 9η 182, απο φοίσεντα.
 - 2. ús, "in the belief that;" H. 978; G. 277. 6 n. 2; C. 588.
- 3. ὁπὸ, "during;" cf. ix. 51, 58, 60. ἐπελθοῦσαν, "that followed."

5. δs, "since he;" H. 910. Inasmuch as the relative upon developing from the demonstrative assumes thereby the function of a conjunction in addition to that of pronoun, for clearness in translation it is often best resolved into its two components, and especially so when the conjunction implied in it is causal. Cf. 12. 12. την μεγίστην: the very words of Histiaeus, v. 106. The expression in full, νήσων άπασέων μεγίστην, is employed i. 170, of the same island. κατεργάσασθαι: cf. 62. 4; on vii. 134. 13.

6. ὑπέδυνε, "sought to invest himself with."—'Ιώνων, πολέμου:

both dependent on ἡγεμονίην; Η. 731.

8. νεώτερα, "revolutionary;" cuphemistic for κακά, λυπηρά: 74. 4, vii. 52. 10. The positive also occurs. A similar usage is exhibited by καινός, ἄλλως, ἄλλως, ἔτερος, μὴ τοῖον, etc.

9. ex, "at the instigation of;" Hm. P. 101.

10. ώς ... βασιλέι: explanatory appositive to λόγον.

VI. 3.

1. ἐνθαῦτα: S. 2.— εἰρωτεόμενος: S. 11, 72; cf. 1. 8.

2. κατ': as 1. 5.—οῦτω: S. 29; emphasized by its position after the word it qualifies, as vii. 47. 6, 206. 10, 223. 4; cf. vi. 3. 5, 30. 12, 45. 11.—ἐπέστειλε, εἴη: not uncommon change of mode; see 3. 6-8, vii. 151. 8, 208. 2, 233. 8; in reverse order, vii. 5. 16.

4. γενομένην, "real;" cf. 37. 12, vii. 209. 2, 237. 7. — Connect αὐτοῖσι with ἐξέφαινε, as ὁ δ' αὖτις τὸν αὐτόν σφι χρησμὸν ἔφαινε, i. 159; cf. vii. 160. 3, iii. 74. 11; Soph. Antig. 253; Isaeus, 5. 25;

Luc. Prom. 17. For this position, see on 41. 10.

5. où μ á λ a, "not by any means." μ á λ a in prose is regularly postpositive with où, ϵ \hat{v} , aò τ í κ a (vii. 103. 5); but Hm. has also μ á λ ' où: see Phaeacians η 32. — δ 8è: emphatic repetition of the foregoing subject in Homeric style, quite common in Hdt., usually with preceding negative; but only sporadic in Attic prose, as Xen. Anab. iv. 2. 6; Thuc. i. 87. 1; Luc. Tim. 17; Jup. conf. 11; Hermot. 28. See below 9. 20, 16. 6, 17. 5, etc.

8. οὐδέν τι πάντως: The negative is fond of strong expressions. τι strengthens οὐδέν, as 86. 61, vii. 8.86. The striking asyndeton

adds still greater emphasis.

9. ἐδειμάτου: because such transfers of population were frequent in the great Oriental empires; see below 20.3, 119.9. Between the Phoenicians and Ionians, moreover, a bitter rivalry existed, since the former had lost their field of trade in the Acgean and the Pontus, and they saw themselves hard pressed

in the western sea by the competition of the Ionians. Hence their eager participation in this war; cf. 6, 28, 33.

VI. 4.

1. Merà: on 38. 1. — δι' ἀγγέλου ποιεύμενος, "acting through an envoy."

2. 'Αταρνείτεω: S. 36. Atarneus was a district on the coast over against Lesbos, and belonged to the Chians, being their reward from the Persian general Mazares for surrendering Pactyas, who had instigated revolt among the Lydians after their subjugation by Cyrus (i. 160); cf. below 28. 7.—Περσέων: S. 38.

- 3. **s προλελεσχηνευμένων, "in reliance upon their having already conversed with him." **s exhibits the grounds upon which Histiaeus ventured to dispatch the letters. Rawlinson is right as against Grote. Nothing is clearer than that Hdt, believed the subject had actually been talked over between them, either while Histiaeus was in Sardis or earlier. It was no trap to catch Artaphernes, into which he fell. For **s*, see viii. 144. 25.

 —προλελεσχηνευμένων: the gen, instead of dat. gives greater independence and therefore greater weight to the clause; cf. 84. 12, 85. 7, 86. 6, 86. 64.
- 4. πέρι: this preposition alone suffers anastrophe in prose, and only with the gen.— τοὸς: S. 56. Supply τούτοισι as antecedent.
- 5. διδοῦ: S. 78. Hdt. is continually paraphrasing Homeric expressions in his prosaic idiom. With φέρων ἐνεχείρισε ᾿Αρταφέρνεῖ compare φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν Δημοδόκφ, Hm. θ 482.

9. ἐωυτῷ: S. 25, 54; Artaphernes.—τούτων: masc. or neut.?

VI. 5.

1. ἐγίνετο: S. 4.

4. aopevou: laeti.—nal, "already;" 102. 4.

5. δέκεσθα: S. 1.— ès: S. 10.— οῖα, "because of," as a reality, not a conception like $ω_s$: cf. 12. 9, 26. 9, 35. 14, 46. 5, vii. 16. 2, 119. 4, 234. 16; so ãτε, 45. 10, vii. 23. 10, 87. 4, 138. 7; ωστε, 23. 5, 44. 15, 52. 13, vii. 129. 2, 233. 11; H. 977; G. 277. 6 n. 2 (b); C. 587. 6. This idiom is post-Homeric.

6. γὰρ, "since;" so best translated when, as often, its clause for rhetorical or other reasons anticipates its logical position; see 5. 10, 11. 5, 16. 8, etc. Of this form of hyperbaton or prolepsis the rhetorician Hermogenes says (418): οὐ μόνον ἐστὶ καλὸν σχῆμα, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον.

- 7. The construction of ἐπειρᾶτο with parts. instead of inf. is seen in its inception, Hm. δ 417, φ 184, where infinitives may be supplied; fully naturalized in Hdt.; rare again in Attic. Cf. vi. 9. 16, 50. 4, vii. 139. 7, 148. 8; vi. 138. 19.
- 8. TEU: S. 57. For position, see 63. 4, 80. 2, vii. 226. 4, iii. 3, 16, iv. 150, viii. 138; on 37. 12.
- 9. $\frac{\partial \pi \omega \sigma \tau \partial s}{\partial t}$ yive $\tau a = \frac{\partial \pi \omega \theta \dot{\epsilon} \epsilon \tau a \iota}{\partial t}$. Hdt. is fond of such perphrases with $\gamma \dot{\iota} \nu o \mu a \iota$. Cf. 4. 10, 37. 6, 64. 4, 66. 4, 74. 1, etc. These sometimes serve to supply an unusual or missing verbform, sometimes to make the circumstance more noticeable, often only to vary the expression.

10. οδ ἔπειθε, "he did not succeed in persuading;" imperf. of attempted action, as 2. 6, 5. 2.— ἄστε: nearly pleonastic; see next

clause, and vii. 6. 3.

15. πλην η, "except;" see 31. 11.— αὐτῶν: the Ionians; 26. 2. He doubtless hoped in this way to bring them finally to terms, and effect his recall. Miletus would suffer most under the blockade, in consequence of her numerous colonies and trading stations on the Pontus.

VI. 6.

2. πολλός: S. 50.

- 3. στρατηγοί: the chief of these were Artaphernes and Otanes; v. 123.
- 5-7. περί ελάσσονος ποιησάμενοι: on vii. 138. 4.— Κύπριοι νεωστί κατεστραμμένοι: see Epitome, Bk. V.

8. Kal . . . TE Kal: cf. 33. 7, 19. 15, 128. 6, vii. 1. 8, 154. 12.

VI. 7.

- 3. πυνθανόμενοι: imperf. parte. to picture the reception of the tidings in the several cities, or by messenger after messenger, as 39. 11, 41. 1, 77. 1. προβούλους: representatives of the single cities to the federal diet, as vii. 172.
- 4. Πανιώνιον: on the north side of the promontory of Mycale in the territory of Priene.—τούτοισι: S. 40.
- 6. μη is usual with the inf. after the impersonal δοκεί.—Πέροσησι: S. 39.
- 7-8. πληροῦν—πληρώσαντας δὲ: the latter is a favorite form of epanalepsis with Hdt. to resume the thread of discourse; cf. 35. 12, 67. 15; on 29. 9. Hermogenes (412) distinguishes three uses of epanalepsis or repetition: 1. to impress a fact, or make a statement clearer (the most common in Hdt.); 2. (a) to extol (cf. 39.

7), or (β) to censure a person (cf. 23, 15); 3. to emphasize some characteristic or quality (Hdt. i. 45; Hm. Y 371-2).

- 9. Λάδην: The island Lade lay to the north of Miletus and covered the entrance to the harbor, offering a safe anchorage by the roadstead thus formed. Northward across the bay of Latmus some three or four miles was the promontory of Mycalc. The Maeander has now filled up this bay with its alluvium and joined the island to the mainland.
 - 10. σμικρή: σμικρός is a strong form of μικρός in Ionic and old Attic.

VI. 8.

- 2. vyvol: S. 50; dat. of accompaniment in a military expression; 95. 10, vii. 179. 3; also with $\sigma \dot{\nu}_{\nu}$, 8. 2, 23. 13, 41. 6; and $\ddot{a}\mu a$, 36. 4, 43. 8, 98. 1.— $\sigma \dot{\nu}_{\nu}$ occurs with comparative frequency in Hdt., but in Attic prose it is confined mainly to Xenophon.— $\sigma \dot{\nu}_{\nu}$: S. 53.
- 4. ἡῶ: The fleet faced northward towards Mycale; hence the Milesians would occupy the right wing.— εἶχον: for position, see on 41. 10; cf. Aesch. Pers. 399.
- 5. δγδώκοντα: S. 21.— τούτων: H. 738; G. 171; C. 419 b. The order followed in enumerating the catalogue is nearly that of geographical position from S. to N. Of the twelve Ionian cities, Ephesus, Colophon, Lebedus, and Clazomenae furnished no contingents.
 - 9. Φωκαέες: S. 48.
- 13. This total exceeded that of the Greek fleet at Artemisium (271 ships), and numbered only 25 less than the fleet at Salamis.

VI. 9.

- 3. ἀπίκατο: S. 66.— Μιλησίην: sc. χώρην.
- 5. καταρρώδησαν: S. 15.— μη ού: H. 887; G. 218; C. 533.
- δοί τε, ὥστε, ἔστε, ἐφ' ὧτε, and in Hdt. ἐπείτε, still show the epic τὲ so often appended to particles.— μὴ οὐκ are used with a parte, to express an exception to a negative statement; so 106.
 Compare its use with the inf. 11. 12, 88. 2.
- 8. κακόν τι λαβείν: compare 43. 2, 94. 8, vii. 35. 13.— ἐπιλεγόμενοι: often in Hdt. in the sense of "deliberating with one's self," "weighing," as 86. 25, vii. 47. 12, 50. 3–5; then to "feel concern," vii. 236. 17, "fear," vii. 49. 21, 149. 7; cf. vi. 73. 6.
- 10-11. καταλυθέντες τῶν ἀρχέων: in order to ingratiate himself with the people of the various cities at the time of the revolt.

The despots, too, were mostly strong partisans of Darius.— $\delta \phi \epsilon \nu \gamma \nu \nu$, "were in exile," a meaning for the continued tenses of this verb already well established in Hm. See below, vi. 40. 4, 123. 3.— $M \eta \delta o \nu s$: used indifferently for $\Pi \epsilon \rho \sigma a s$ by Hdt.

13. συγκαλέσαντες: simply resumptive of συλλέξαντες, as syn-

onym; cf. 7.8.

- 14. τις = ἔκαστος in line 15; so, often in exhortations and warnings pointing indirectly to the person in question, or phrased in language wholly general. Cf. vii. 5. 13, 8. 98, 237. 15. Common in Hm., as B 388.— εὖ ποιήσας φανήτω, "show himself to be serviceable to." The time of ποιήσας is coincident with that of φανήτω. This is rare with the supplementary partc., except after φθάνω, λανθάνω, τυγχάνω. See vi. 49. 11, 65. 9, 106. 7, 129. 21, v. 24, 19, 91. 22; cf. viii. 118. 16, and Phaeacians θ 564.
- 15. οἶκον: as vii. 194. 11.— γὰρ, "that is to say."— ἔκαστος ὑμέων: in attributive position, though not attributive, as ii. 67; Simon. Amorg. 7. 112; Xen. Cyr. ii. 2. 6; Plat. Symp. 191 D; Arist. Poet. 4. See on 41. 10.— πολυήτας: S. 33.

16-17. ἀποσχίζων ἀπὸ: on 25.5.— ἄχαρι: on vii. 138.6.

19. ἐμπεπρήσεται does not differ in sense from ἐμπρήσεται, which is also read here by some MSS. Cobet maintains that the former is the only future in use with this verb. — ἔξουσι in this connection = πείσονται: 42.13. It is meant that they shall experience the same mild treatment as before, and in fact up to this time the Ionians could not complain of encroachments and oppression.

20. οὐ: not μή, because οὐ ποιήσουσι is equivalent to a compound, as if åρνήσονται: cf. 133. 10, vii. 10. 81, 16. 39. See Phaeacians ν 143, and below, vii. 9. 10, 46. 9, viii. 62. 6. The fut. ind. in conditions is mainly confined to expressions that are minatory, monitory, or equivalent to μελλω or δεῖ, with inf. Gildersleeve.

- πάντως, "at all hazards."

21. δια . . . ἐλεύσονται: emphatic periphrasis for μαχήσονται.— ἐπηρεάζοντες, "by way of threat;" an otherwise unusual sense.

22-5. τά περ σφέας κατέξει, "what will, in fact, befall them;" an incidental remark not belonging to the message, but addressed to the tyrants, and forming a dramatic touch vividly depicting the manner of the speaker. The threat is not an idle one; see 32. 2.— περ: as ii. 116. 4, iii. 68. 6, viii. 136. 16.— ώς, καὶ ώς, καὶ ώς impressive anaphora; 29. 8, 43. 4.— ἐξανδραποδιεῦνται: fut. mid.

in passive sense; 17. 4, vii. 39. 15, 149. 21, 159. 6, 162. 3.— ἐς Βάκτρα: i. e. to the furthest boundaries of the empire.

VI. 10.

2. $\tau 4\delta \epsilon$: the demonstratives in $-\delta \epsilon$ are usually prospective, the others retrospective; cf. 9. 13, 9. 21, 53. 1–2; 2. 1, 4. 9, 19. 12; but they sometimes interchange, as here; cf. 1. 9, 39. 2, 98. 18, 115. 1, vii. 3. 12, 62. 8, 99. 16.

4. καὶ, "actually;" 23. 13, 133. 5.— ἀγνωμοσύνη marks a lack of calm and cautious self-poise, and expresses itself in insolent self-confidence, in wilful stubbornness (as here), or in vanity and wantonness.

VI. 11.

1. 10 in Sec. S. 18. For such adjunct of the parts. cf. 25. 7, 105. 11, vii. 203. 11; H. 976; G. 277. 6; C. 587.

3. κού: S. 1; "no doubt." Ionic loquacity is cleverly contrasted with Laconian brevity, iii. 46, where, to a long speech of the Samians asking aid, reply is made by the Spartans that τὰ μὲν πρῶτα λεχθέντα ἐπιλεληθέναι, τὰ δὲ ὕστατα οὐ συνιέναι.— καὶ ἄλλοι: καὶ corresponds to the following δὲ, here and ii. 176, v. 95, as τὲ, vi. 50. 4, 70. 12; regularly μέν.

4. ήγορόωντο: epic word and form, perhaps with covert allusion to Hm. Δ 1.— έν δὲ: more fully, ἐν δὲ αὐτοῖσι, v. 72; on 38. 1.

5. Διονύσιος: In the portraiture of character Hdt., like his great model, Homer, is almost exclusively dramatic. No elaborate descriptions introduce his chief personages. Their words and deeds paint their pictures with unsurpassed power. Dionysius we know only from these few chapters, but we know him as the one man for the occasion.— ἐπὶ . . . πρήγρατα, "since upon a razor's edge matters stand balanced for us." The words are imitated from those of Nestor, Hm. K 173, where, however, ἴσταται stands for ἔχεται.— γὰρ: on 5.6. Longinus (De Subl. 22) highly extols the art with which this hyperbaton is introduced. The natural order he says would be, ὁ ἄνδρες "Ιωνες, νῦν καιρός ἐστιν ὑμῦν πόνους ἐπιδέχεσθαι· ἐπὶ ξυροῦ γὰρ ἀκμῆς, κ. τ. λ.: but fearing the effect of such a proposition upon the effeminate Ionians, Dionysius artfully presents the pressing reason for the advice first.

6. Eval depends on the resultant idea of the preceding clause; cf. vii. 11. 16.

7-8. καὶ τούτοισι, "and that, too;" 112.7, 61.13.— δρηπέτησι: all subjects of the Persian king were regarded as slaves; vii. 7.5,

- 8. 61. If subdued now they would be treated as runaways.—
 νῦν ὧν: not temporal, but continuative and hortatory; cf. vi. 97.
 11, vii. 16. 16, 101. 7. ὑμεῖς: emphatic position before conjunction; 28. 7, 88. 8, vii. 8. 64, 10. 36.— ἦν: neither ἐάν nor ἄν (conjunction) occurs in lonic.— βούλησθε: H. 898; G. 223; C. 545.
- 10-11. εἰ διαχρήσησθε, without ἄν: this omission is very rare in Hdt. Most editors read διαχρήσεσθε. See on vii. 54. 8, vi. 82. 7.— ὑμέων: gen. objective. Note its force before ὑμέας.
- 12. μὴ οὐ: μὴ negatives the inf.; οὐ is added because of οὐδεμίαν: G. 283. 7. Cf. Xen. Mem. ii. 6. 38.
- 13. ἀλλ': common in Hm., to bring the preceding thought abruptly to its conclusion in a spirited exhortation; see Phaeacians θ 389, λ 345.— ἐμοί τε καὶ ἐμοί: It is the custom of Hdt., when he repeats the same word, or words containing the same component, for emphasis, to connect them by τε καί: vi. 125. 6, vii. 23. 8.
- 14. θεῶν . . . νεμόντων, "if the gods but leave the balance even;" the thought reverts to line 5. The lightest weight will turn the scale against them. If the gods leave the contest free, his counsels followed will win the day. The gods and the scales of fate are a common figure in Homer; T 223, Π 658, Θ 69-72, \$\mathbf{L}\$
 188. There the gods take part in the contest, as they do against the Persians in Hellas; vii. 139. 27, 189. 16, 193. 2, viii. 13. 9; Aesch. Pers. 347-9.
 - 16. πολλον, "completely;" adverbial; cf. 82. 16, 138. 14.

VI. 12.

- 3. ἀνάγων: on 116.6.— ἐπὶ κέρας, "in column," one behind the other.— ὅκως... χρήσαιτο, "when day after day he had practised the rowers." The optative is iterative, as 31.5, 77.16, 121.7; with iterative imperf. in conclusion, line 6; H. 914 B; G. 233; C. 558 Obs. 1.
- 4. διέκπλοον: The diekplous was the most important movement of ancient naval tactics, and is mentioned here and viii. 9 for the first time. It received its most complete development in the Peloponnesian war at the hands of the Athenians. It consisted in a ship's being driven with the full force of the oars between two hostile vessels, to strip off the oars or otherwise put them out of the fight. Dionysius appears to have led out his fleet in two columns for practice.
 - 5. ἐπιβάτας, "marines;" heavy-armed soldiers who fought

from the raised decks fore and aft. A ship's complement was 40 (15.5; cf. vii. 184.9-10) until more reliance was placed on skilful manœuvring. In the Peloponnesian war each trireme had 10.—ὁπλίσειε: see vii. 100.14. Ordinarily it was the rule for the crews to disembark and encamp on shore, because the ships were very imperfectly prepared for any long stay on board. The defeat of the Athenians at Aegospotamos resulted from this custom.

6. ἔχεσκε: S. 58.—"Ιωσι: there seems a covert allusion here to their love of leisure; cf. ἡμῖν γε, line 18.

9. ola: on 5. 5. — πόνων: H. 753 c; G. 180; C. 414 Obs.

10. ἐωντοὺς = ἀλλήλους: H. 686 b; G. 146 n. 3; C. 473; so vi. 42. 5. 92. 2. vii. 145. 4.

11-12. παραβάντες, "having offended;" poetic expression; cf. Eur. Suppl. 231; usually παραβαίνειν νόμον, ὅρκον, etc.— τάδε ἀναπίμπλαμεν: sc. τὰ κακά, "are we brimming the cup of these ills." The figure is Homeric.— οἶτινες: on 2. 5.— παραφρονήσαντες: compare vii. 47.11.—ἐκπλώσαντες... νόου: the fondness of the Greeks for borrowing meanings and expressions from nautical affairs is noticeable.

13-14. ἀλαζόνι, "braggart."— ἐπιτρέψαντες ἔχομεν: a construction found as early as Hes. Op. 42, and no less a favorite with Hdt. than with Soph. and Eur.; it adds to the simple verb the notion of continuance or resulting condition; vi. 23. 23, 126. 15. See the somewhat extended expression, vii. 9. 9.

15. λυμαίνεται λύμησι: parechesis, or repetition of the same root in successive words; a figure often sought by the Greeks, but which we incline to avoid; cf. 31. 7, 37. 14, and on vii. 175. 7. $--\delta \hat{\eta} = \tilde{\eta} \delta \eta$.

17. τώυτὸ: S. 27.—πρό: H. 648.

18. κρέσσον: S. 10.—καὶ... ἄλλο, "even anything else whatsoever."— ὧν: S. 22; it lends an added indefiniteness to the indefinite relative: cf. 56. 9.

19-20. μάλλον renews the comparison like our "rather" (cf. St. Matth. xviii. 8-9, A. V.); so vii. 50. 7, 143. 15, 235. 8.— τοῦ λοιποῦ, "for the future;" τὸ λοιπὸν (liĥe 5), "during the remainder."—πειθώμεθα: used with the case-construction of the synonymous ἀκούειν. Such an influence of the synonymous verb present before the mind explains many anomalous constructions of the cases in Hdt.; vi. 14. 10, 98. 16, vii. 29. 2, 35. 2, 70. 5, 134. 1, 139. 23, 140. 14, 163. 7, 170. 4, 191. 7.

- 22. oia, "as if;" so iii. 63. 14, though more objective; cf. äre employed subjectively, i. 123, 200, ii. 69, 115, iii. 80, iv. 64, 146, v. 66, viii. 134. This usage without the participle is to be distinguished from that mentioned above on 5. 5.
- 24. ἀναπειρᾶσθαι: the technical expression for practice in naval tactics.

VI. 13.

1. Μαθόντες, "perceiving;" on vii. 37. 10.— ταῦτα τὰ: on 103. 18.— γινόμενα: as often, practically the passive of ποιέω, which rarely occurs; yet see 22. 3, 79. 11.— ἐκ: on 26. 10.

2. ἐνθαῦτα δή: succeeding adjunct of the partc.; H. 976; cf.

23. 10, 16. 9, 14. 4.

3. κείνους: S. 55.— λόγους, "propositions;" without article because of incorporation into relative clause; so, Xen. An. i. 5. 16,

Thuc. i. 85. 1, Plat. Rep. 449 D; cf. Hdt. vii. 209. 11.

- 5-6. of Σάμιοι ὄν, "the Samians, I say." The preceding part of the sentence which presumes ἐδέκοντο for its verb is here reiterated with a change of of Σάμιοι for of στρατηγοί, and ὁρέοντες with its clause for μαθόντες... Ἰώνων.— ἐοῦσαν... Ἰώνων, "on the one hand complete disorganization being produced by the Ionians."— ἐοῦσαν = γινόμενα, line 1.— ἄμια μὲν, ἄμια δὲ: as 104. 3, vii. 8. 31.— ἐδέκοντο τοὺς λόγους: Stein suggests that it is not without purpose that the acceptance of the propositions is hidden as it were among the extenuating reasons. The historian seeks, as far as practicable, to clear his friends the Samians, among whom he found a home at one time.
- 7. κατεφαίνετό: finite verb co-ordinate with partc., as often in Hdt.; 19. 4, 21. 11, 25. 9, 49. 9, 70. 15, 74. 7, 128, 9, vii. 6. 11, 10. 60, 95. 3.— ἀδύνατα: a similar use of the plural also 31. 12, 52. 31, 77. 7, 106. 11, vii. 16. 39, 120. 9, 162. 8, 185. 2, 238. 4; cf. 46. 1, 33. 2, 86. 26.
- 9-10. εἰ ὑπερβαλοίατο: assimilation for ἡν ὑπερβάλωνται, notwithstanding παρέσται: H. 934; G. 247 n. 1; C. 548.—ὑπερβαλοίατο: S. 65.—τὸν Δαρεῖον of the MSS. seems best rejected, in preference to many emendations suggested.—πενταπλήστον: a rhetorical exaggeration, marfy of which occur in our author from his constant desire to set matters in their most striking light; see 112. 13. Even the fleet of Xerxes numbered but 830 triremes, apart from the Hellenic and Carian contingents.
 - 11. ἐπιλαβόμενοι: cf. 49. 9, 91. 10, 94. 6.— ἐπείτε: on 9. 7.
 - 13. ipà: S. 17; see 9. 18. This rule for the form is based on

deductions from the MSS.; but it is to be observed that such Ionic inscriptions as have been discovered exhibit the uncontracted $i\epsilon\rho\delta s$ till the fourth century B.C.

14-15. δτευ: Hdt., after Hm., sometimes uses the indefinite rel. without distinction from the simple; 47. 3, vii. 196. 11.—Syloson was brother of the famous Polycrates, tyrant of Samos,

VI. 14.

- 1. τότε ων serve to resume the current of narrative.
- 2. καὶ αὐτοὶ, "for their part also;" 103. 2, 97. 2; on 51. 3.
- 3. ἀγχοῦ ἐγίνοντο, "were come near;" for this usage of γίνομαι compare 77. 2, 23. 1, 43. 7, 19. 5, 129. 6.
- 4. τὸ ἐνθεῦτεν, "then;" construe after οἴτινες: cf. 43. 11, vii. 146. 11.
- 10. ἀνηκουστήσαντες: construed with the dat. after the analogy of ἀπειθέειν: on 12. 20.
- 12–13. πατρόθεν: with their own names as sons of so-and-so; an honorable distinction. Compare the words of Agamemnon bidding Menelaus awaken the chieftains for council, Hm. K 68: πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἔκαστον, πάντας κυδαίνων; and the Teian inscription, Ditt. Syl. 165 30.— ὡς: cf. 25. 3, 30. 13.
- 15-16. Σαμίοισι: H. 773 a; G. 186; C. 436.— ŵs: epic for ΄οῦτω: mainly with δὲ καί in Hdt., as with καί, οὐδ', μηδ' in Attic prose; cf. 76. 10. See Phaeacians, ζ. 1.—πλεῦνες: S. 51.

VI. 15.

- 1-2. περιέφθησαν τρηχύτατα, "were treated most roughly;" 44. 12.— ώς, "because, as they alleged;" cf. 15. 7.
- 5-9. ἐπιβατεύοντας: on 12.5, vii. 184. 8.— προδιδόντας, "deserting,"— ἐδικαίευν: S. 74.— ἐς δ: S. 56; Ionic for ἔως.

VI. 16.

- 4. τρωμάτων: S. 20. The ships are personified, as viii. 18 and Hm. § 383, where their wounds are being "healed;" cf. vii. 236, 22.—δε: in apodosis, as so often in Hm. and Hdt.; 52. 29; cf. vii. 51, 2, 153, 14, 159. 8.
- 5-7. αὐτοῦ ταὐτη: common adverbial pleonasm in Hdt.— ἐποκείλαντες, "beaching;" cf. vii. 182. 3.— οἱ δὲ: on 3. 5.— ἐκομίζοντο, "proceeded."— ἐσέβαλον ἐς: The repetition of the same or a kindred preposition after the compound has but the feeblest beginning in Hm.; see Phaeacians, θ 106. In Hdt. its development

is extensive; as here, 16. 10, 36. 8, 75. 20, 84. 9, 95. 8, 12. 23, 90. 2, 68. 2, 95. 9, 101. 13, 125. 15; see on 24. 1, 25. 5, 27. 12, 31. 9, 33. 5,

44. 5, 72. 7, 94. 1, 97. 7.

8-9. νυκτός: parallel with the gen. absolute, as νύκτωρ καὶ θορύ-βου ὅντος, Xen. An. iii. 4. 35.— γὰρ: on 5. 6.— ἐόντων θεσμοφορίων, "while the Thesmophoria was being celebrated;" cf. 67. 5, 87. 7, 126. 7. The Thesmophoria was a harvest festival in honor of Demeter and Kore, celebrated at night, in the open air, in some uninhabited portion of the territory, and without the presence of any male person.— ἐνθαῦτα δὴ: cf. 13. 2.

11-12. πάγχυ καταδόξαντες, "firmly convinced."- léval ἐπὶ: ex-

pecting to carry them off and sell them.

VI. 17.

5-6. δ δὲ: on 3.5.—Hdt. uses ἰθέως, less frequently ἰθύς (εἰθύς, Stein) in the sense "straightway," ἰθύ, "straight for," ἰθύς, adj. "straight." Bredow, Dial. Herod. pp. 113-14.— γαύλους: merchant vessels, broad and roundish, named from their resemblance to a bucket; cf. 119. 14.— καταδύσας, "having crippled."

9. The Carthaginians and Etruscans were very powerful by sea at this time, and carried on an extensive trade; cf. vii. 158. 8.

VI. 18.

- 4. κατ' ἄκρης: Homeric; "from citadel to lower town."— ἔκτφ ἔτεῖ: The chronology of this period is scarcely determinable with certainty. Stein presents the following table:
- B.C. 499. Expedition against Naxos; revolt of Aristagoras.
 - 498. Burning of Sardis; Ionians joined by Cypriotes and Carians.
 - 497. Cyprus reduced; death of Aristagoras; return of Histiaeus.
 - 496. Miletus beleaguered; battle of Lade.
 - 494. Miletus captured.
 - 493. Reduction of the islands (vi. 31).
 - 492. Expedition of Mardonius Thraceward (vi. 43).
 - 491. Thasos captured; sending of heralds; fresh preparations (vi. 46-8).
 - 490. Expedition of Datis; battle of Marathon (vi. 94).
- 6-7. συμπεσείν, "tallied with."— τφ̂... γενομένφ, "which had been put forth in relation to Miletus;" cf. 13. 1, 57. 19, 75, 19.

VI. 19.

1-2. χρεομένοισι: S. 72. χράω, to deliver oracle, χράομαι, to consult.—περὶ σωτηρίης: in the war against the Lacedaemonians under Cleomenes, below 76-81. Note the sigmatismus in this clause; cf. 47. 10.— ἐπίκοινον, "joint."

3-5. τὸ φέρον ἐς, τὸ ἔχον ἐς: on 2. 1.—ἔχρησε: sc. ἡ Πυθίη; 77. 8, vii. 140. 4, 141. 11, 148. 13; cf. 27. 1; on 13. 7.—ἐπεὰν: S. 31.—κατὰ τ. γέν.: on 14. 3; cf. vii. 77. 3.—γένωμαι: H. 898; G. 232. 3; C. 554.—τοῦ λόγου: partitive, limiting τοῦτο. Hdt. usually names the separate divisions of his work λόγοι, the whole work λόγοι: cf. 39. 8, vii. 152. 13, 213. 12; but what constituted the separate λόγοι is not known. The arrangement by Books as we have it was probably introduced by the Alexandrian grammarians

8. καὶ τότε δή, "and then too." This properly follows 77.13. The numerous Delphic oracles which Hdt. cites were probably obtained from the priests of the temple there, and when metrical are all but one (i. 174) in the epic metre, and phrased in epic diction. Two (iv. 157, 159) are in the Doric dialect.—Μίλητε...ἔργων: cf. Hm. π 418. The expression here may find its explanation in the fact that the oracle was delivered some time after the visit of Aristagoras to Greece. It would then be one of the many instances of the Laconizing tendency at Delphi, as Sparta had refused to aid the Ionians.

9. δωρα, "rich gift;" poetic plural of excellence, as Hm. Ψ 297; on vi. 109. 11. Longinus commends such an interchange of numbers, as tending to adorn and enliven the narrative, and to

elevate the language (De Subl. 23); on 21. 11.

10. κομήταις: The long and carefully curled hair and beard of the Persians are conspicuous in the sculptures of Persepolis and Behistun, and this feature is imitated in many of the archaic statues in the Cesnola Collection from Cyprus.

11. Διδύμοις: poetic for ἐν Διδύμοισι, as below, line 15. Didyma was the name of the place also called Branchidae, situated in the territory of Miletus, about twelve miles south of the city near the

coast. It was famous for its temple of Apollo.

12. κατελάμβανε, "befel." -- ὁκότε, "since," as ii. 125.

ἐν ... ἐγίνοντο, "were held in the condition of slaves;" cf.
 23. 23, vii. 222. 5.

15. ipòv is the whole precinct of the temple with its contents,

statues, altars, shrines. Within this were the temple and oracle, the latter in a different building, at the time of Strabo.

16. συληθέντα: H. 615; G. 138 n. 2. cf. vii. 129. 4.

17. πολλάκις ... ἐποιησάμην: only i. 92, ii. 159, v. 36; hence there seems something of his characteristic exaggeration; on 13. 10, 77, 14; cf. Xen. An. ii. 6. 4, i. 1. 9.

The temple had been richly endowed by Croesus, and even Neco of Egypt had contributed to its adornment. Leading down to the sea was a straight road bordered on either side by statues on chairs, in the archaic style of the 6th century B.C., some of which are now in the British Museum, and have furnished inscriptions of great value to the history of Greek epigraphy.

VI. 20.

- 2. σφεας κακὸν: H. 725; G. 165; C. 402; cf. 119. 8, vii. 5. 8.
- 3. κατοίκισε: S. 60.— Έρυθρη: the Persian Gulf.

4. πόλι: S. 46.— παρ' ήν: S. 56.

7. Πηδασεύσι, "of Pedasa;" to the south of Miletus. — ἐκτῆσθαι: S. 59; supplemental inf. of purpose; cf. 23. 24, 90. 5, 81. 2.

VI. 21.

- 1-2. πρὸς: on 26. 10; cf. 9. 7, 45. 6, 88. 1, 106. 7, vii. 35. 7.— τὴν ὁμοίην: sc. μοῖραν, or δίκην: cf. 62. 6-11.—Laus and Scidrus lay on the west coast of Lucania, Italy.
- 3-5. ἀλούσης: B.C. 510.— ἡβηδὸν: properly with the whole body of men capable of bearing arms; but here in the wider sense of the entire people.— ἀπεκείραντο: according to ii. 36 this was a mourning custom common to all other nations but the Egyptians; cf. vii. 208. 13, 209. 16.— προσεθήκαντο, "imposed on themselves."
- 6. πόλιες αδται: rare omission of the article; then the pronoun is usually post-positive; cf. 98. 8; vii. 8. 28, 11. 20. δη strengthens the superlative.— ἴδμεν: S. 4.
 - 7. οὐδὲν: asyndeton as 3.8. The thought reverts to line 2.—καὶ, "as," after ὁμοίως and similar words of likeness; cf. vii. 15. 14, 84. 3, 50. 10–17.—'Αθηναῖοι· 'Αθηναῖοι: the figure epanastrophe, often employed by the Greeks, and praised by their rhetoricians; Hermog. 286; Tib. 552; Alex. 446. See 79.4, 106. 13.
 - 8-9. δῆλον ἐποίησαν = ἐδήλωσαν: hence construed with the supplementary partc.— τ η ἄλλη: the article with ἄλλη is Herodotean, and usually local; 48. 3.

- 10. Φρυνίχφ: remote dat. of interest. Phrynichus was a disciple of Thespis the founder of tragedy, and somewhat the senior of Aeschylus, though his contemporary. He began to exhibit tragedies about 511 B.C.; in them the lyric element was still predominant.—διδάξαντι: the technical expression for the production of a play, since the poet himself did much towards training the chorus and the players.
 - 11. θέητρον: quoted by Longinus as example of a collective sing., equivalent to pl.; see on 19. 9.— ώs represents the sentiments of the Athenians.
 - 12. οἰκήια: Athens considered herself the mother city of Miletus.
- 13. xpaoda: for the purpose of representation; an indication of comparative paucity of tragedies at that time. Towards the close of the century they were offered in such abundance that only those of the great masters were allowed repetition.

VI. 22.

- 1. Μίλητος... ἠρήμωτο: "New Grecian inhabitants must have been subsequently admitted into Miletus; for it appears ever afterwards as a Grecian town, though with diminished power and importance." Grote.
 - 2. τοισί τι έχουσι: the well-to-do.
- 3. τῶν σφετέρων: the second attributive position, most formal and stately. For the first, or most succinct (συντόμως, Arist. Rh. iii. 5), see below, line 7, τὸν αὐτὸν χρόνον: and for the third, same line, Ζαγκλαΐοι οἱ ἀπὸ Σικελίης. The last is a favorite with Hdt. and his admirer Lucian, but not very common in the best Attic.—ποιηθὲν: on 13. 1.
- 4. $\pi \rho i \nu \eta$: with inf. as usual when depending on an affirmative primary clause; 87.2; cf. vii. 2.5; on vi. 82.7. The η is mostly omitted in Attic, but reappears in later Greek.
- 6. μηδέ, "and not," in Ionic may connect with an affirmative clause, but in Attic prose only with a negative.
- 7. ἀπὸ: by a common attraction to πέμποντες: otherwise, ἐν Σικελίη.
- 9. "Ιωνας: The Zanclaeans were from the Ionic Chalcis in Euboea.— Καλην ἀκτήν, "Fair Strand."
- 10. αῦτη: intruded by hyperbaton, as 27. 7, 69. 16, 92. 9, vii. 15. 14, 151. 6; on 41. 10.
 - 11-12. καλεομένη: on 85. 3.— Σικελών: predicate gen. of posses-

sion.—πρὸς... Σικελίης, "and a part of Sicily facing towards Etruria;" on the north coast.— Σικελίης: partitive chorographic gen.; cf. 47. 5, vii. 33. 3, 175. 11, etc.

13. ἐστάλησαν, "departed;" sc. ἐς τὴν ἀποικίην: the passive

with middle meaning, as 35, 16; cf. 9, 14.

14. ἐν ψ̂: S. 56. -- συνήνεικε, " chanced :" S. 12.

VI. 23.

- 2. Λοκροΐσι: colonized from the Locri Ozolae. Their city was on the southern coast of Bruttium. Their famous code of laws, framed by Zaleucus, is said to have been the first reduced to writing among the Greeks.
- 3-4. περικατέατο: S. 67; cf. 28. 2.— Σικελῶν: occupying the interior of the island. Rhegium was on the Italian side of the Sicilian Straits, opposite Zancle. The name of the latter was changed to Messana by Anaxilaus, a few years later.

5. 'Αναξίλεως: S. 41. He reigned 494-476 B.c. See vii. 164-65.— ωστε: on 5. 5.

- 6. συμμίξας, "having come to a conference with," vii. 29. 3, 153. 2.
- 7. ἀναπείθει ώς είη: the historical present is a past tense in sequence.
- 8. ἐᾶν χαίρειν, "to bid farewell to."— σχεῖν, "to take possession of;" inceptive aor., as line 9, and 25, 7, 36, 5; cf. 34, 4.
- 11. ξωντῶν: in this rare predicate position also ii. 26. 3, 107. 5, ix. 33. 26, 37. 15; oftener in late Greek; see on 30. 7.— Ἱπποκρά·τεα: see vii. 154 seq. He reigned 498-491 B.C.
- 13. σύμμαχος: according to vii. 154, rather the supreme lord of the city.— καὶ, "actually;" 10.4.
 - 14. βοηθέων: pres. partc. also 88. 9, 108. 3 and 34; on vii. 158. 10.
- 15. ώς, "on the allegation that."—Ίπποκράτης: unnecessary after 13, but see on 27. 12, 3, 5; Hm, Θ 367-8.
 - 16. "Ivuka: probably in the neighborhood of Agrigentum.
- 19. εἰρημένος, "agreed upon;" Hes. Op. 370; cf. Hm. Θ 524.—
 δδε: predicate; hence no article with μισθὸς.
- 20-21. τὰ ἡμίσεα: taking gender and number from its limiting genitive.—τῶν ἐν τῷ πόλι: ingenious separation from ἀνδραπόδων, producing partial chiasm with following clause; cf. 25. 6, 33. 18-19.
- 22-23. Ίπποκράτεα: with both μεταλαβείν and λαγχάνειν: 45. 11, 57. 10.— είχε δήσας: on 12. 14.

VI. 24.

1. μούναρχος: S. 24.— ἐκ... ἐκδιδρήσκει: cf. 26. 3, 90. 3, 5. 14, 12. 12, 82. 10, 86. 62, 91. 6, 121. 7, 122. 10, 125. 19, 137. 2, 137. 26, 139. 14, 140. 6; on 16. 7.

2. Ίμέρην was founded from Zancle. — ἐκ ταύτης: 72. 8.

3. $\delta \nu \epsilon \beta \eta$: $\delta \nu \delta$ in composition is rarely repeated with the accompanying substantive, but other prepositions often define the thought more clearly, as $\pi \alpha \rho \delta$, 24. 5, 30. 8, 32. 7, 41. 13, 104. 5; ϵs , 9. 24, 30. 11, 83. 4, 94. 13, 86. 42, 109. 19, 119. 3; $\epsilon \pi i$, 28. 4, 79. 11, 96. 7; $\epsilon \nu$, 14. 12; $\delta \pi \delta$, 104. 8; on 16. 7.

4. δικαιότατον: because he kept his word to return. Notable examples to the contrary were Histiacus, v. 107, and the physi-

cian, Democedes, iii. 135.

5. καὶ, "aye," "so," reiterates the preceding sentiment. - πα-

ραιτησάμενος, "having asked permission of."

6-7. avris: S. 1.—Supply before ès δ, "and remained there." Some addition of this kind is frequently needed with such clauses, though it is commonly implied in a preceding imperfect; 40. 8, 75. 11.— γήραϊ, "at an advanced age;" cf. γηραϊός, 107. 7.— μέγα, with δλβιος: poetic phrase; cf. vii. 190. 9.

VI. 25.

3. ώς: on 14. 13.— γενόμενον, "having proved himself."

5. ἀποστάντων ἀπὸ: so, 9. 16, 33. 1, 81. 7, 92. 8, 119. 10; with ἐκ, 5. 9, 14. 8, 34. 10, 45. 7, 50. 11, 61. 23, 64. 7, 99. 1, 130. 10, 136. 2; on 16. 7.

9. προσηγάγοντο: on 13. 7.

VI. 26.

4-5. περὶ ... ἔχοντα, "relating to the Hellespont;" cf. iii. 128. 6; Xen. Hel. vii. 4. 28. ἔχω with adverbs and adverbial expressions $= \epsilon l\mu i$: 17. 5, 19. 7, 31. 1.

7. προσιεμένη μιν, "admitting him."

10. ἐκ, "by;" cf. Xen. An. iv. 5. 35: ἐκεκάκωτο ὑπὸ τῆς πορείας. ἐκ and πρός in Ionic often for ὑπό with gen.; quite rare in Attic prose, but reappearing in late Greek. See ἐκ, 13. 1, 22. 2, 42. 1, 42. 12, 43. 2, 58. 1, 61. 27, 78. 5, vii. 11. 14, 16. 41, 18. 18, 148. 6, 149. 10, etc.; πρός, 2. 8, 21. 1, 38. 9, 52. 37, 57. 18, vii. 2. 11, 16. 10, 18. 13, 60. 3, 135. 11, 151. 9, 153. 19; ἀπό, 98. 10, vii. 102. 5; παρά, 54. 2, vii. 103. 12.

VI. 27.

- 1. φιλέει: see line 10, vii. 10. 52, 236. 7; on 37. 10.—κως, "doubtless;" 51. 5.—Herodotus's belief in dreams, omens, and oracles is one of the most prominent traits of his character, and strongly influenced his tone of thought and views touching the events of history. In vi. alone prodigies are mentioned, 27. 3, 27. 6, 61, 69, 82, 98, 105, 117, 127, 134; dreams, 107, 131; oracles given in full, 19, 77, 86, 98; referred to, 34, 66, 76, 123, 125, 135, 139. In Thucydides there occurs neither prodigy nor dream, and the few oracles mentioned are noticed merely as historical facts; on 61. 24.—εὖτ' ἀν: general supposition; H. 894 B; G. 233; C. 554. Though elision is rare in Hdt., yet it is found occasionally in all MSS., as well as in Ionic inscriptions. As here also ii. 63. 3, vii. 193. 10; cf. vii. 141. 10.
- 2. Kaka: The theory is laid down in the case of Polycrates (iii. 40), that great reverses of destiny are usually portended by an uninterrupted course of good fortune; cf. vii. 10. 52.
- 3. τ οῦτο μέν, τ οῦτο δὲ (line 6): a frequent anaphora in Hdt. for Attic τ ò μ έν, τ ò δέ; 44. 3, 69. 13, 101. 13, 107. 8, 114. 1, etc. It occurs occasionally also in Sophocles and the orators.
 - 4. χορον: for competition in the Pythian musical contests.
- 6. ὑπολαβῶν: language borrowed from the province of stormwinds; vii. 170. 10; cf. vi. 75. 4.
- 7. τοῦτον: as 22. 10; cf. 22. 8; a favorite position with Hdt. when αὐτός is the attributive, occurring some fourteen times.
- 8. Δστε: with ind., as 46. 12, 83. 1, vii. 9. 24, 16. 33, 118. 4, 170. 17, 187. 7, 190. 3, 191. 3; cf. 5. 10.
- 9. ἀπ': used for the partitive gen. with είς μοῦνος: cf. 90. 4, vii. 52.13.
- 10. σημήια, "as portents;" predicate acc., hence no article. H. 726; G. 166; C. 404.— προέδεξε: δείκνυμι has the stem δεκ- regularly in Hdt., except in pres. and imperf.; S. 10.
- 11. ἐς γόνυ . . ἔβαλε: a figure from the wrestling-match. This throw was only a partial one; for a square throw, the antagonist must be laid out upon his back, with shoulders touched down; cf. Aesch. Suppl. 90, Pers. 930. This Histiaeus accomplishes, καταστροφήν (line 13), carrying on the figure.
- 11-12. ἐπὶ · · · ἐπεγένετο: so, 15. 4, 34. 9, 43. 8, 62. 8, 100. 2, 132. 4; with ἐs, 22. 9, 85. 16; on 16. 7. Λεσβίους ἄγων: cf. 26. 6-10. By such repetitions the historian seems to reprobate the

part played by the Lesbians. Compare 23.15, 137.6-9-13, 12.6; on 7.8.

VI. 28.

5. αὐτὸς: unusual for ὁ δέ; on 3.5; cf. 97.5; Hm. φ 194.

7-8. 'Αταρνέος: on 4.2, and 11.8.— ώς: with fut. partc. of purpose, as 39.13, 50.14.— ἐνθεῦτεν takes up 'Αταρνέος, in order to introduce the fact that Histiaeus expected to extend his raid beyond the limits of Atarneus into the plain of the Caicus, which, with its corn, belonged to the Mysians. For the collocation of articles, τὸν σῦτον τὸν ἐκ...τὸν τῶν Μ., cf. vii. 18.10. The triple article occurs ix. 25.13, 81.3.

11. ἀποβάντι, "having disembarked."

VI. 29.

3. χώρης: chorographic gen.; cf. 22. 12, 47. 5. — συνέστασαν, "continued the conflict;" cf. vii. 225. 5. — χρόνον ἐπὶ πολλόν: this position of the preposition between noun and adj. occurs a few times in Hdt., mainly with χρόνον ἐπὶ; see 57. 7, 77. 2; cf. 130. 7; in Attic prose scarcely found.

5. τό ... ἐγένετο, "and so that victory was due to the cavalry;"

cf. 120. 6.

8-9. φιλοψυχίην . . . ἀναιρέεται, "catches at some such fond hope of life as this."— κατελαμβάνετο, "he was overtaken," repeated in the synonymous καταιρεόμενος: on 7.8; cf. 31.5, 87.9, 91.3, 98.5, 103.10.

11. μετείς, "uttering," "speaking;" cf. 37. 14. The partc. is coincident with, not prior to, καταμηνύει; cf. 21. 8, 103. 7, 123. 9, 129. 21, vii. 24. 8, 154. 19, 157. 20. This is especially common when the partc. denotes cause or means. Phaeacians, ν 58.— ώς, "to the effect that."

VI. 30.

1. ἀγόμενος, "when he was being led," "when on the way;" see below, line 6. The parts. forms a picturesque addition to the kindred verb, with parechesis; cf. vii. 10. 7, vi. 89. 9, 91. 9, 68. 9, 29. 9; on vii. 175. 7, 222. 2.

2. οὖτ': elision as 86, vii. 8, 37, 101, 115, 135.— ἀν ἔπαθε: unreal supposition; H. 895; G. 222; C. 537.— δοκέειν, "as it seems;" absolute inf.; vii. 173. 22, 229. 16; with ώs: 95. 14; cf. vii. 24. 1.

3. ἀπῆκέ: sudden change of subject to the king; cf. vii. 147. 4, Hm. ξ 112.— νῦν δέ, "but as it was;" on vii. 50. 19.— μιν: taken up partitively, in lines 7 and 8. See on 61. 14.

6. λαβών: for position, see 40. 3, 49. 2.

7. αὐτοῦ: unusual position, becoming very common in late Greek. Still, when emphatic, or semi-reflexive as here and 111. 14, it is occasionally admitted in Attic. See Trans. Am. Philolog. Assoc. 1882, p. 40.— αὐτοῦ ταύτη: as 16. 5. For αὐτοῦ close after αὐτοῦ, see 46. 9-10, vii. 23. 2-3, 40. 1, 184. 3-4, 188. 5.

10. According to i. 137 neither the king nor other Persian could lawfully put any one to death without striking a balance of his good and evil deeds and finding that the latter prepon-

derated; cf. vii. 194. 10.

12. ev: postpositive; on 3. 2; cf. 135. 13, 137. 10.

- 13. ώς: 25. 3.— μεγάλως: for an adv. to qualify a noun without the article is rare; cf. vii. 103. 14.
- 14. εὐεργέτεω: see Epitome, Book IV. These benefactors received great rewards; Hdt. viii. 85; Esther, vi.

VI. 31.

5. ὄκως λάβοι: on 12. 3.— ὡς ἐκάστην, "each separately;" so that the entire force could be brought to bear at each place.— ὡς intensifies the distributive force of ἐκάστην: a favorite expression with Thucydides.— αἰρέοντες: on 29. 9.

7-8. ἀνὴρ ἀνδρὸς: parechesis; on 12.15. Construe ἀνδρὸς with

άψάμενος. - χειρός: partitive.

9. διήκουσι, "they extend their line."— διὰ . . . διέρχονται: cf. 12. 4, 125. 18, 134. 9; on 16. 7.

11-12. κατὰ ταὐτά, "in the same way;" cf. vii. 10. 54.— οἶά τ': on 13. 7.

VI. 32.

- 2-4, οὐκ... Ἰωσι: imitated from Hm. ν 125: οὐδ' ἐνοσίχθων λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέω 'Οδυσῆϊ πρῶτον ἐπηπείλησε. οὐκ ἐψεύσαντο, "did not belie." ἀπειλὰς: see 9. 20. ἐπεκράτησαν: on 23. 8.
- 6. dvtl elva: Here and vii. 170. 14, i. 210 the infinitive occurs without the article, though governed by a preposition, a tentative construction not found in Attic. The inf. with article is rather rare in Hdt., occurring some 32 times only, and is merely prefigured in Hm. v 52; cf. 67. 8, 86. 57, vii. 6. 5, 10. 44, 10. 59, 18. 9, 28. 4, 114. 7, 135. 15, 137. 9, 236. 7.

7-8. ταῦτά τε δη ἐποίευν: compare 7.8 and note.— αὐτοῖσι, "and all;" H. 774; G. 188. 5; C. 441; in Hm. sometimes with σύν: so Xen. Cyr. ii. 2. 9; Hdt. ii. 111; Eur. Ion 32; Hipp. 1213.

10. ὑπὸ Λυδών: under Croesus.— δὶς: first under Cyrus.

VI. 33.

2. ἐσπλέοντι, "as one sails in;" H. 771 b; G. 184. 5; C. 435. The plural in this idiom is rare; see vii. 184. 8, v. 53.— τοῦ Έλλησπόντου: to be construed with ἀριστερὰ: vii. 39. 19. For the separation, see 42, 8, 39, 7.

3-4. αὐτοῖοι: contrasted with the naval force, consisting of Phoenicians. — ὑποχείρια ἢν γεγονότα: see 44. 7, 107. 19, 119. 7, 33. 17, and on vii. 190. 10. — κατ' ἤπειρον, "by land."— αἱ: sc. χῶραι:

see line 11.

5-7. ἐν ... ἔνεισι: so, 38. 5, 56. 5; with ἐς, 75. 6, 84. 5, 85. 13, 119. 16; on 16. 7.— Perinthus and Selymbria were on the north shore of the Propontis.

9-11. ἔσω ἐς: emphatic, as ii. 149, 175, iv. 34, 201, viii. 4, 18.—
Mesambria was on the east coast of Thrace, and had been founded, like Byzantium and Calchedon, many years before from Megara; hence οἴκησαν, "settled in."

12-13. Προκόννησον: an island in the Proportis, north of Cyzicus. Artace was on the west side of the peninsula of Cyzicus.—

νείμαντες, "having consigned."

16. ἔπλωσαν: S. 19. — ἀρχήν: adverbial with a negative; "at all."

19. Dascylium was the capital of Darius's third satrapy, which comprised all northern and central Asia Minor; on 42.4.

VI. 34.

1. Καρδίης: Cardia was on the north-west side of the Cherso-

nese, near the head of the gulf Melas.

3. Here we enter upon one of the many episodes of Herodotus, in which, like his master Homer ('Ομήρου ζηλωτὴς γενόμενος, Dion. Hal. Epist, ad Pomp. 3), he so excels; on vii. 171. 2.— μέχρι τότε: a connection rarely found; Thuc. viii. 24. 3.— Μιλτιάδης: the second; see genealogical table, 38. 3.

7. 'Αψινθίων: Thracians north of the Chersonese.

8. $\hat{\eta}$ Hve($\hat{\eta}$: the Pythian priestess who gave utterance to the oracles from the tripod; these were then taken down and versified by the $\pi\rho\rho\phi\hat{\eta}\tau\alpha\iota$ in attendance; on vii. 111. 8.

9. aveîle: technical term for the response of the oracle and

prophets; 69.16.

11. lorres belongs with δδον, ήισαν with διά Φωκέων, so that, as Krüger says, the expression is not parallel with 30. 1.— The

Sacred Road ran from Delphi to Thebes, thence over Cithaeron to Eleusis and Athens. It was the ordinary route for theoroi and processions to the shrine, and these were under the protection of the god while on the way.— Φωκέων: on vii. 176. 20.

12. καί σφεας: Hdt. follows Hm. in his preference for placing the enclitic pronouns close to the head of the clause, and freely appends them to κai , γai , δi , and other particles, without regard to natural order; cf. 41. 7, 50. 7–9, 61. 14, 63. 2, 69. 20, 85. 5, 92. 14, 111. 8.

VI. 35.

2. τηνικαῦτα: during the first tyranny of Pisistratus, and con-

temporaneous with Croesus, about 560 B.C.; see 37.5.

4-5. τεθριπποτρόφου: for contest in the great games; cf. 36. 2, 103. 6. This required an ample fortune.— τὰ ἀνέκαθεν, "in days of yore;" adverbial, as τὰ νεώτερα. The article is often used with the adverb; 11. 8, 14. 4, 86. 48, 98. 13.

7. Observe the vivid picture presented to us here, and com-

pare vi. 125, 128-30, 134.

- 9. οὐκ ἐγχωρίην, i. e. not Athenian.— alχμὰς: The custom of wearing weapons habitually, which prevailed throughout Greece in early days, had already fallen into disuse among the Athenians, who were the first to abandon it.— προσεβώσατο: S. 21.— Herodotus well appreciates and graphically depicts the engaging humanity of the Athenian character which here exhibits itself in such courteous hospitality, so richly rewarded.
- 12–13. ἐκφήναντες: on $\overline{7}$. 8.— αὐτοῦ μιν: the subject of the inf. is seldom expressed after δέεσθαι: here it shows the urgency with which they dwell upon his accepting. See 41. 16, 100. 3 and 15.
 - 14. ἔπεισε ὁ λόγος: cf. vi. 124. 4, vii. 41. 2.
- 17. et ποιοίη: indirect deliberative question. For the form, see S. 71, and the Teian inscription, I. G. A. 497, A. 10.

VI. 36.

- 1. κελευούσης: imperf. partc. to picture the persistency of the command; cf. 41. 15, vii. 149. 2, vi. 46. 3, iii. 58, i. 159, v. 82.
- 2. The expression 'Ολύμπια ἀναραιρηκώs originates from the Homeric ἀέθλια ἀνελόντες, Ψ 736, by transfer of prize to contest itself, the prize now being insignificant compared with the glory. See 70. 14, 103. 6, 125. 26.
 - 3. του βουλόμενον: Pisistratus must have been pleased to be

rid of his most dangerous opponents, and Solon also is said to have favored the undertaking.

7. ἐκ . . . Πακτύην: from sea to sea.

9. εἰσὶ οὖτοι: by attraction for ἔστι τοῦτο: Η. 632; cf. 139. 6, vii. 5. 15, ii. 29, viii. 8.

10. ἰσθμοῦ limits στάδιοι: cf. vii. 199. 6, Xen. An. 1, 10, 1: τέτταρες παρασάγγαι τῆς όδοῦ. The expression is an inverted one.

11. ἔσω: cf. vii. 22. 16, vi. 44. 6.— ἐστὶ: Note the accent which Stein prefers from the MSS.; cf. 47. 5, 47. 8, 68. 5, 68. 9, 57. 13.— σταδίων: predicate gen. of measure.

VI. 37.

3. τῶν λοιπῶν: sc. πολεμίων; cf. v. 97.—Lampsacus was on the opposite Asiatic coast, nearly south of Cardia.

5-6. ἢν γνώμη γεγονώς, "was much in the thoughts," "well

known and esteemed;" only here.

8. el δè μή: H. 906; on 56. 5.

10. λόγοισι, "explanations." — τὸ: for ὅτι or τί. In indirect questions and in clauses dependent on verbs of perception and saying, Hdt. uses the simple relative very often; 124. 7, 129. 3, 132. 4, vii. 26. 6, 37. 11, 148. 10. — θέλει: S. 55. This use of θέλω (cf. velle sibi), attributing will and choice to inanimate things, is cited by Hermogenes (317) as a figure lending charm to style; cf. vii. 10. 46, 16. 31, 37. 11, 50. 14, 50. 21, 157. 23, 162. 7, vi. 27. 1. It is transferred even in Hm. from persons (N 106, θ 223) to things (οὐδ' [ὕδωρ] ἔθελε προρέειν, Φ 366); cf. Solon. 4. 28, Hdt. ii. 99, Eur. Hipp. 857, 862, 865. Plato and subsequent writers also employ βούλομαι often in the same way. — ἀπείλησε: 32. 3.

11. τρόπον: 31. 7; on 86. 62.—κοτὸ, "at length;" i. 116. 7, v. 80. 1.

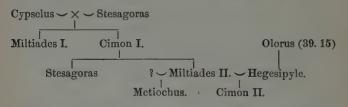
12. των τις πρεσβυτέρων: this position of τις is the usual one in Hdt. (some 23 times), and presents the single exception of such intrusion without an accompanying attributive, save that of a few enclitic pronouns which fall under the principle laid down on 34.12. In Attic Greek an attributive must accompany the noun which admits the intruded τὶς. Later writers sometimes follow Hdt. See on 41.11, 5.8; 75.11, 80.4, vii. 143.2, 146.8.—τὸ ἐόν, "the truth;" 50.12, 3.4.

14. πανώλεθρος ἐξαπόλλυται: on 12. 15.—The real meaning of Croesus is rather to be found in a punning allusion to the former name of the town, Πιτυόεσσα, and of its inhabitants, Πιτυόεσσηνοί.

VI. 38.

1. Stà, "by the aid of;" Hm. θ 520. — $\mu\epsilon\tau$ à: adverbial, and thus exhibiting the final relic of that original use of the preposition which the Homeric poems present in all the different stages of development into the proper preposition. This development, which is there found far advanced in many phases, is practically completed in Hdt., and occasional instances of the adv. with $\delta\epsilon$ and light theses with $\delta\nu$, $\delta\epsilon$, etc., are all that remain of the earlier idiom; cf. 4. 1, 11. 2, 11. 4, 61. 16, 62. 8, 70. 14, 86. 21, 95. 16, 97. 13, 110. 3, 114. 3, 120. 6, 125. 17, 126. 1, 128. 4, 129. 12, 129. 15, 134. 8; Phaeacians, ν 116. In Attic prose this is confined to $\pi\rho\delta$ s, but the Ionic use of $\epsilon\pi\epsilon$ and $\mu\epsilon\tau\delta$ appears later.

3. For the position of δμομητρίου see on 85. 3, vii. 61. 10; cf. vi. 103. 8. Miltiades and Cimon were sons of the same mother but of different fathers. The following is the genealogy of the family, × representing the common mother, name unknown:

- 4. ὡς νόμος: sc. θύ $\epsilon\iota\nu$. He was worshipped as a hero; cf. vii. 117.
 - 6. έγγίνεται $= \tilde{\epsilon} \xi \epsilon \sigma \tau \iota$: vii. 4. 6.
- 7. κατέλαβε, "it chanced;" cf. 103. 4, 103. 13, vii. 38. 10, 155. 2, 4. 4.
 - 9. πρυτανηίφ: on 103. 15.—πρός: on 26. 10.
 - 10. ὑποθερμοτέρου, "somewhat too ardent a one;" cf. 75. 5.

VI. 39.

- 2. τοιφδε: retrospective; on 10. 2.
- 4. καταλαμψόμενον: S. 14; "to take the management."
- 5. Πεισιστρατίδαι: emphatic and favorite position for the subject in Hdt.; cf. 4. 11, 16. 7, 26. 4, 41. 10, 96. 4. This event occurred after the death of Pisistratus; hence between 527 and 509 B.C.

6. μιν ἐποίευν ευ, "were wont to treat him well:" cf. 9. 14. δήθεν: 1, 6.

7. Kimovos: bracketed by Cobet and Stein as otiose after line 3, but the repetition belongs under Hermogenes' rule laid down on 7.72 (a). See Hm. B 671-73, and the catalogue of Cimon's exploits below, 103. 6-20. For the position of autou, see on 33. 2.

8. ἄλλω λόγω, "another section;" i. e. 103; cf. 19. 5.— σημα-

νέω: S. 64.

9. είχε κατ' οίκους: sc. εωυτόν, "kept himself at home."

10. δηλαδή: like $\delta \hat{\eta} \theta \epsilon \nu$.— ἐπι- in ἐπιτιμέων: intensive.

11-12. πυνθανόμενοι: on 7. 3.— οί δυναστεύοντες: limiting the application of οί Χερσονησίται. - πάντοθεν: pleonastic after ἀπὸ πασέων: cf. 126, 1, vii, 17. 9, 33, 6, 36, 24. — κοινώ στόλω, "in public procession."

16. Ήγησιπύλην: According to some authorities Hegesipyle. after the death of Miltiades, married an Athenian of rank, from whom was born a son, Olorus, who was the father of the historian Thucydides. This is conjecture to reconcile conflicting statements of antiquity. Some relationship between Thucydides and Hegesipyle, however, cannot be denied.

VI. 40.

1. Οὖτος δὲ: For this use of οὖτος, see 127. 7-26, vii. 11. 1, 63. 6. The narrative returns, after the long episode, to 34.2. Hence the chronological arrangement of this and the following chapters refers to the approach of the Phoenician fleet as there recited .- ὁ Κίμωνος Μιλτιάδης: to distinguish him from the son of Cypselus, 34. 4; the same order, vi. 130, 11, 131. 8, ii. 44, iii. 69, 74, 75, iv. 45; Eur. Iph. Aul. 468, 663, Med. 209. — νεωστί έληλύθεε, "had but just come (back)," when the Phoenicians drove him out. His expulsion by the Scyths, which the author has not mentioned before, he now proceeds to relate. Hdt. several times mentions an event as if well known and then recounts it (cf. vii. 6.14); but here it is awkwardly done and has occasioned much difficulty.

3-4. άλλα: the approach of the Phoenicians. - των καταλαβόντων: expulsion by the Scyths. -- τρίτω έτει: 495 B.C., about 20 years after the expedition of Darius across the Danube into southern Russia, from which he returned ingloriously. See vii. 10, and Epitome, Book IV.

5-6. συνεστράφησαν: cf. 6. 3. They were under three kings;

iv. 120.

8-10. is 8: on 24.7.—των κατεχόντων: expulsion by the Phoenicians. Note the change of tense from καταλαβόντων, line 3.

VI. 41.

- 3. δοπερ, "just as;" i. e. with his five ships intact; Thuc. viii. 23.
 - 4. Mélavos: the gulf on the northwest side of the Chersonese.
- 5. τε—καὶ, "but when—then;" Homeric co-ordination; see Phaeacians, θ 416. In this common feature of the style of Hdt. τè serves often as here to connect the sentence to the preceding; cf. 134. 14, vii. 39. 1, 135. 1.—οἱ, "unfortunately for him;" ethical dat.
- 6-7. τησι τέσσερσι: the article to mark the part of a whole; H. 664.— τέσσερσι: S. 52.— οί: on 34. 12, and vii. 38. 13.

9. Construe έτυχε άρχων της νεός.

- 10-11. τῆς 'Ολόρου ἐων θυγατρὸς: In general, between the article and its noun only words or expressions which are in some way attributive to the noun are admitted. When other words like Ew here are found, with the exception of the postpositive particles $\mu \dot{\epsilon} \nu$, $\delta \dot{\epsilon}$, $\gamma \dot{\epsilon}$, etc., and, in Ionic Greek the enclitic pronouns (on 34, 12, 37, 12), an attributive must accompany the noun and habitually follows the article immediately. This intrusion of the non-attributive element, called by the rhetoricians ὑπερβατὸν καθ' ὑπέρθεσω (Hermog. 287, Anonymous, 644), begins to be formulated in Hm. as I 524, Ψ 585, β 403, μ 428, occurs occasionally in the lyric poets and Aesch., very frequently in Soph. (once in 21 pp.) and Eur., but rarely in Xen., Thuc., Plat., and the early orators. Later its use increases in prose till it becomes a commonplace. It serves a variety of purposes, sometimes rhetorical. sometimes merely rhythmical. It occurs in Hdt. once in about 7 pages; cf. 3. 4, 8. 4, 9. 15, 22. 10, 27. 7, 43. 2, 63. 1, 86. 19, 126. 12, vii. 26, 7, 96, 11, 160, 3, 172, 10, 184, 5, 229, 19, 236, 17, See Trans. Am. Philolog. Assoc. 1882, pp. 34-49.
- 12. μw: an instance of prolepsis; H. 878; C. 519 5 Obs. 2; cf. 79. 10, 39. 7, vii. 18. 10, 208. 4, etc.

13. χάριτα: only here and ix. 107 in Hdt. for χάριν.

- 14. καταθήσεσθαι, "to lay up store of;" cf. vii. 178. 9, 220. 24, vi. 73. 11. A claim to gratitude was protection for the future; on 30. 10.
 - 15. ἀπεδέξατο, "expressed;" S. 10.
 - 16. λύσαντας: the acc. of the predicate partc. is regular after

δέομαι.— σχεδίην: the bridge across the Danube left by Darius in charge of the Ionians during his Scythian expedition, to be destroyed after 60 days in case he did not return. See Epitome, Book IV.

19. Μητίοχον: on 23. 15.—For this characteristic elemency of Darius, see 20. 3, 30. 10, 119. 8, and on vii. 4, 6.

21. κεκοσμέσται: S. 67; "are accounted;" like ἐτέλεον, 53. 6, 108. 26. The plural is used with neutr. pl. subject, as often in Hm., and occasionally in Attic, especially when the subject refers to persons; in Xen. most frequently—some 53 times. Later Greek reverts to the idiom.

VI. 42.

1-2. κατὰ, "during."— ἐκ: on 26. 10.— οὐδὲν ἐπὶ πλέον τούτων, "nothing further than this."— νεῦκος, "enmity;" a poetic word. — φέρον: 19. 3.

3-4. κάρτα: on 3. 2, 43. 4.— ἔτεος: cf. 16. 8, 46. 14.— ὅπαρχος: equivalent to Xenophon's σατράπης, a Persian word which does not occur in Hdt., and was first naturalized by Ctesias and Xenophon. Hdt. employs σατραπηίη, i. 192, iii. 89, as a foreign word. Darius divided his kingdom into 20 satrapies, the first of which included the coast district inhabited by Greeks from Mysia southerly and easterly to Cilicia; the second, of which Sardis was the capital, comprised southern Mysia, Lydia, and the mountainous region eastward to Cilicia. Both these were at times united under one satrap. Σαρδίων represents the satrapy in these expressions; vi. 1, 30, vii. 1.

5-6. σφίσι αὐτοῖσι: on 12. 10. - δοσίδικοι, "law-abiding."

7. φέροιέν · · · ἄγοιέν : originally of chattels and cattle, in a foray; with personal object they equal διαρπάζειν : 90. 5.

8-9. κατὰ, "by."—τοὺς, "as."—τὰ, "each;" distributive article.

10-11. δη: resumptive; "I say."—κατὰ χώρην, "in place," "unchanged;" as adv. with ἔχοντες: on 26. 4. It must have been rarely, however, after the battle of Mycale that these tributes were paid by the Ionian cities.

13. τà: for κατά τά: on 89.5; usually ώς.

VI. 43.

1-2. καί, "now."—καταλελυμένων: on 41.10; exceedingly rare position for parte. of gen. absolute; cf. iv. 144; Dem. de Cor. 18; Eur. Herc. F. 37.

- 3. Gobryas was one of the seven noble Persians who overthrew the false Smerdis and established Darius, one of their number, king. See Epitome, Book III. He had married a sister of Darius from whom Mardonius was born.
- 11. ἐνθαῦτα . . . ἐρέω: brachylogy for ἐνθαῦτα ἐγένετο ὅπερ μ. θ. ἐρέω: cf. 14. 4, vii. 115. 2.
- 12-13. Έλλήνων Περσέων: chiasm; cf. 75. 22. Hdt. is fond of the partitive gen. even where there is no occasion for a partitive idea, especially with participles; cf. 4. 2, 5. 14, 44. 13, 129. 2; on vii. 104. 4, 168. 8. Otanes was one of the seven, and is here included among those whom he addresses; see Phacacians, η 47; Hdt. iii. 84. 11. According to Hdt. (iii. 80) the opinion here referred to was expressed when the seven were deliberating after the death of Smerdis as to the form of government to be established. It has been inferred that that part of his work, having been published first, had provoked criticism, and had been rejected by many as incredible. Afterwards he inserts here what he deems convincing proof of his earlier statement, though it appears actually to serve no such purpose.

16-18. κατίστα: S. 77.— συνελέχθη μὲν—συνελέχθη δὲ: anaphora; cf. 43. 4, 79. 2-4, 112. 11, vii. 9. 12, 18. 9.— χρῆμα: on vii. 188. 19.

20. ἐπορεύοντο δὲ: for this form of epanalepsis, cf. 89. 9, 31. 6, 61. 10.

VI. 44.

- 2. πλείστας: transferred from antecedent to relative clause; H. 1008.
- 3-4. τοῦτο μèν: on 27.3.— χεῖρας ἀντ.: vii, 101.9, 143.17, 212.6.
- 5-6. πρὸς . . . προσεκτήσαντο: 45. 10, 97. 4, 99. 2, 101. 9, 125. 11; ε΄ς, 99. 4, 119. 3; on 16. 7. ὑπάρχουσι: on 46. 4. ἐντὸς: from the Persian standpoint; easterly.
- 8. ὑπὸ: close "under," in contrast with the cliffs above. The point of view is different 116.6.
- 9. It was at Acanthus that Xerxes constructed his canal across the isthmus to avoid turning Athos; vii. 22.
- 11-12. βορέης: a northeast wind, as vii. 188. 10, 189. 2.— κάρτα τρηχέως περιέσπε: cf. 15. 1.— πλήθεϊ πολλάς: see similar phrases vii. 117. 4, 128. 2.
 - 13. ката, "about;" 79. 6, vii. 173. 11.
- 15. ἄστε: on 5. 5. θηριωδεστάτης: usually referred to the sharks; cf. Aesch. Pers. 577; Prom. 583; Hor. C. i. 3. 18, iii. 27.

26, iv. 14. 47. Theophrastus has θάλασσα θηριώδης (H. P. iv. 8), and Aristotle uses θηρία of sea-monsters (H. A. viii. 13).

18-19. of: S. 56.— ἐπιστέατο: S. 67; with inf. as vii. 211. 11.— καὶ κατὰ τοῦτο, "for that very reason."

VI. 45.

- 2. οὖτω ἔπρησσε, "thus fared;" $\pi\rho\dot{\eta}\sigma\sigma\omega$ in this sense usually with an adv.; on 79. 10.
 - 6. πρὸς, "at the hands of;" as vii. 154. 17; on 21. 1.

8. πρὶν ἥ: with indic. because dependent on a negative clause, and referring to a definite point of past time; cf. 79. 10, 82. 7.

10-11. ἄτε: on 5.5.—For μεγάλωs in second clause, though belonging with the first as well, see on vii. 9. 35, vi. 23. 22, 108. 14.

VI. 46.

1-2. Δευτέρφ ἔτεϊ: 491 B.C.; on 18. 4.— τούτων: gen. after the comparative Δευτέρφ: vii. 80. 7, 112. 2.— Θασίους: reiterated after the following clause by σφεας: 57. 15, 68. 2, 111. 8, vii. 147. 8.

4. Abdera was nearly opposite on the Thracian coast, which had all been reduced by Megabazus after the return of Darius from Scythia, and "it is probable that Abdera had been occupied by a Persian garrison." Rawl.

5-6. πολιορκηθέντες—ἐουσέων: Hdt. not infrequently joins participles differing in tense, case, or subject—a lack of proper concinnity due to his fondness for co-ordination; cf. 61. 16, 94. 5, vii. 9. 8. 99. 4, 164. 3; on 13. 7.

9. ἐγίνετο, "accrued."— ἔκ—ἀπὸ: mere variety; vii. 144. 4.

10. ἐκ: on 22. 7. Scaptesyle on the opposite Thracian coast, together with several other towns, belonged to the Thasians and paid them tribute. Here Thueydides owned rich mines, and spent the 20 years of his exile engaged in writing his history.—τῶν χρυσέων: Note the article repeated with the second attributive, though preceding the noun, as vii. 101. 10, 184. 4, 196. 1; cf. vi. 57. 1, 121. 9, 28. 9, vii. 18. 11.

12-13. ἄστε: on 27.8.— τὸ ἐπίπαν, "in general;" usually with τος; vii. 50.13, 157. 23.— ἐοῦσι... ἀτελέσι, "while they were untaxed as regards their crops." Their revenue was so extensive that no land-tax was levied.

VI. 47.

1. καὶ αὐτὸς: such declarations of personal observation our

author uses also of the "Cadmeian writing" he saw in Thebes (v. 59), of the measurements he made of the pyramid of Chephren (ii. 127), and of the colossi he saw in Sais (ii. 131). He visited Thasos to see the temple of Hercules founded by the Phoenicians; ii. 44.

3-4. ήτις: on 13. 14.—νῦν, "thereupon;" changing its name from the earlier Odonis or Aeria.—τοῦ Φοίνικος, "the son of

Phoenix."— ἔσχε: the aor. as vii. 61. 17, 74. 3, vi. 23. 8.

5-6. Θάσου: chorographic gen. dependent on Alνύρων: on 29. 3.— Construe μεταξύ χώρου καλ. Αlνύρων τε καl (χώρου καλ.) Κοινύρων. For χώρου, repeated with the second phrase, see vii. 33. 4.

9. Baordéi: for the dat. cf. 21. 10. Observe the alliteration in

this sentence; on 19.2.

10. πάσας: with the article, as vii. 59. 8, to emphasize the totality; on vii. 4. 4.

VI. 48.

1. ἀπεπειρατο Έλλήνων: favorite Homeric device.

4. τάξας, "by special assignment;" iii. 68. 26, i. 46. 9.— γην τε καὶ ύδωρ: τὸ διδόναι γην καὶ ύδωρ δουλεύειν ἐστίν: Arist. Rhet. ii. 23.

VI. 49.

3-4. προίσχετο αἰτέων, "put forward in his demands."— ἀπικοίατο: H. 913; G. 233; C. 555; cf. vi. 94. 7.

7. lθέως: on 17. 5. — ἐπεκέατο, "attacked;" 78. 7. — ἐπὶ σφίσι ἔχοντας, "aiming at themselves," "with hostile purpose;" cf. 2. 2, 74. 5. For the long-standing enmity between the Athenians and Aeginetans see 87–93.

8. &s: of purpose with subj.; mostly with $a\nu$ in Attic prose. See on vii. 176. 24.

9-10. ἐπελάβοντο: correlated with δοκέοντές above; on 13.7.— Σπάρτην: The importance of this appeal is generally remarked upon by historians. Sparta had hitherto been only a leading power in Greece; now she was acknowledged to possess a paramount authority, as the proper guardian of the liberties of Hellas.

11. πεπουήκοιεν: opt. in indirect discourse; 129. 3, 118. 6. The perf. opt. does not occur at all in Hm. and very rarely in the tragic writers; but Hdt. uses it often, Thuc. 8 times, Xen. about 60 times, mostly in the periphrastic form, and especially in indirect questions. Klemens.—προδόντες, "to betray;" supplementary parts. and coincident; on 9. 14.

VI. 50.

- 5. ἐν δὲ δὴ καὶ: as 11. 4.— Κριὸς: see 73. 8-10.
- 7. χαίροντα: agreeing with αὐτὸν (Κλεομένεα); "to his joy," with impunity.—For the position of $\mu\nu$, see on 34. 12; cf. 50. 9, 63. 2, 69. 19.
- 8. ἀναγνωσθέντα, "persuaded;" in this sense common in Hdt., but rare otherwise; cf. 75, 19, 83, 8, vii. 7, 1.
- 9. γàp, "for else;" 68. 14, Hm. A 232, B 242, and often. The condition is omitted.— ἄν συλλαμβάνειν: unreal assumption, for imperf. of direct discourse.

12-13. τὸ ἐὸν: on 37. 12.— ἢ δὴ: Homeric, as A 573.— καταχαλκοῦ, "incase well with bronze for thy safety." Note the middle. Crius (ram) will need to strengthen his weapons to the utmost, as about to confront the impending evil of Cleomenes' vengeance. For the play upon the name see vii. 180. 7.

VI. 51.

- 2. The enmity arose when Cleomenes invaded Attica for the purpose of reinstating Isagoras, and Demaratus joined the allies in their protest against engaging in battle with the Athenians (v. 75).
 - 3. καὶ οὖτος, "likewise;" cf. 14. 2, 52. 30.
- 5. τοῦ αὐτοῦ: Aristodemus. κατὰ πρεσ. δέ: an independent sentence by changed construction after μèν. κως: on 11.3, 27.1.

VI. 52.

- 1-2. δμολογέοντες οἰδενὶ ποιητῆ: such expressions show the intimate acquaintance which Hdt. possessed with the poets, at least of the cyclic and genealogical schools to whom he now refers; cf. ii. 116. According to the ordinary tradition, Aristodemus died before the return of the Heraelidae, leaving two sons under age, who in the division of the Peloponnesus obtained Sparta as their father's portion. The local tradition of the Spartans is followed also by Xen. Ages. viii. 7. Hyllus was son of Hercules.
- 8-9. Polynices was son of Oedipus, banished by his brother Etcocles from Thebes, and slain in his attempt to recover his patrimony in the expedition of the Seven against Thebes.—δίδυμα: sc. τέκνα: cf. adjectives similarly used 69. 27, 71. 8, 86. 61.— ἐπιδόντα, "having lived to sec."

- 11. τοὺς τότε ἐόντως: This may be added to distinguish them from the Λακεδαιμόνιοι of line 1, or perhaps a contrast is intended between the new-comers and the elder Achaeans; cf. ix. 26. 11, 26. 27, 27.14.— βουλεῦσαι: as 61.5, "determined;" usually middle in this sense.
- 12. οὔκων δή, "however—not;" another example of fondness for co-ordination and asyndeton; vii. 10. 26, 15. 8, vi. 124. 2.
- 13. ξχειν, "know."— ξλωνται: subjunctive in indirect deliberative question; see below 19-23, 86. 46, 135. 8.— ωστε: on 5. 5. δμοίων και τσων, "alike in appearance and size."
- 14. γνωναι, "to decide."—πρὸ τούτου: before those appointed to settle the question had abandoned hope of a decision.
- 15-17. τὴν... βασιλέες, "but she replied that she did not even herself know them apart. She said this though knowing very well indeed, but wishing to see if haply both might become kings."—τ κως: cf. vii. 145. 15, vi. 101. 7; H. 907; G. 226 4 n. 1.
 - 18. ἀπορέειν, ἀπορέοντας: on 7. 8, 21. 7, 61. 24.
- 19. δ τι ... πρήγματι, "how they shall deal with the matter." δ τι is cognate acc.; H. 716 b; G. 159 n. 2; C. 401.
- 22-6. τοῖσι Λακεδαιμονίοισι—ὑποθέσθαι, ὑποθέσθαι—τοῖσι Λακεδαιμονίοισι: chiastic in strongly colloquial style.— εἶναι: Relative, and in Hdt. conditional, clauses occasionally have their verbs in the inf. by assimilation when dependent on an inf. in indirect discourse; 52. 6, 117. 12, vii. 148. 19.
- . 29. $\tau o v_s \delta v_s = \delta v_s \delta v_s = 0$ in apodosis is mainly Homeric and Herodotean; it sometimes repeats emphatically the subject of the preceding clause (on 3. 5), as 30. 2; sometimes not, as here; cf. on 16. 4, vii. 159. 8.— $\xi v_s = 0$. 25. 13, 69. 17, vii. 234. 15.
 - 30-31. καὶ ἐκείνη: on 51. 3.— δηλά: on 13. 7.
- 32. ἐπ' ἄλλην... ὁδόν: such separation of noun from its preposition and adjunct is more familiar to poetry, but occurs occasionally in prose, falling under the very comprehensive principle that the word or phrase modified may be enclosed amid its modification; see 58. 12, vii. 8. 84, 14. 5, 50. 28, 58. 8, 130. 15, 167. 14, 223. 2; on 41. 10.
- 38. $\epsilon \nu \tau \hat{\varphi} \delta \eta \mu \sigma \sigma \hat{\varphi}$: under the special protection of the state and at its expense; in order to obey the oracle, by paying him higher honor.
- 40. αὐτούς, "own;" cf. the compound αὐτάδελφος, as Soph. Antig. 1.

VI. 53.

- 1-2. Ταῦτα-τάδε: on 10, 2.
- 3-4. τούτους...καταλεγομένους: explanatory appositive to τάδε, "namely that;" cf. vii. 19. 12, 36. 4, 127. 3, vi. 47. 7. Δωριέων βασιλέας: the family of the Spartan kings; see line 12. The genealogy upward (cf. 52. 3) was Hyllus, Hercules, Amphitryon, Alcaeus, Perseus.— μὲν corresponds to δὲ, line 11.— θεοῦ: Zeus, father of Perseus.— ἀπεόντος, "being omitted," because as a god he cannot be reckoned among Hellenes.— καταλεγομένους, "are reckoned up," in the genealogical lists.
- 5. ώς είσὶ, "to be;" cf. v. 22. 6.— Ελληνες: an appellation only loosely applicable to the earliest period; properly post-Homeric in this sense.
 - 6. ἐτέλεον: on 41. 21.
 - 7-8. οὐκ . . . ἔλαβον, " I did not take them further back."
- 9. 'Αμφιτρύων: for ή 'Αμφιτρύωνος. Perseus had no reputed mortal father as Hercules had; hence the genealogy in the male line ends with him; but tracing back from his mother Danae to Danaus, they were Egyptians.
 - 10. χρεομένφ: on 33. 2.
- 11-12. τοὺς . . . πατέρας αὐτῶν, "their successive progenitors upward."

VI. 54.

- 2. παρὰ: the full expression occurs vii. 103. 12. The omission of a participle upon which an attributive prepositional phrase depends is not very rare; see Trans. Am. Philolog. Assoc. 1882, p. 39. This story of the Persians differs from the Greek account in this essential, that Perseus was originally an Assyrian, but migrated to Greece and settled there. The Greek account made him start from Greece in search of the Gorgon's head, and on his return visit Cepheus, king of the Cephenes (i. e. Assyrians), wed his daughter, and leave there his son Perses, the eponymous hero of the Persians. Cf. vii. 61, 150.
 - 4. οὐκ οί: S. 3. Supply ήσαν Ελληνες.
- 5. Acrisius was father of Danae.— όμολογέοντας κατ' οἰκηιότητα, "related in kinship."
- 6. τούτους δὲ: emphatic resumption of τοὺς δὲ; cf. 58. 19, 61. 34, 46. 3.—εἶναι: change to indirect discourse dependent on λέγεται: ο 105. 7.—κατά περ \Longrightarrow καθάπερ, καθ' ἄ περ, "just as."

VI. 55.

- 1. εἰρήσθω, "let this be said once for all;" a formulaic expression for dismissing a subject. This use of the perf. imv., expressing a command that something shall be decisive and final, is confined to the third sing, pass.; G. 202 n. 1.
- 2. $\delta \tau \iota = \delta \iota' \delta \tau \iota$: for what reason, though Egyptians, and for what services.
- 3. ἄλλοισι: the logographers Acusilaus, Hecataeus, Pherecydes, etc.
- 4. οὐ κατελάβοντο, "have not appropriated." The aor, is often conveniently translated by the perf.; cf. vii. 104. 25.

VI. 56.

- 1. Γέρεά τε δη τάδε: on 23.19. The following infinitive clauses stand as explanatory appositives to τάδε. The prerogatives mentioned are in the main such as had been handed down from the Homeric age. The king is priest, general, judge.
- 2. Διός τε Λακεδαίμονος: a local deity, the lord of the Lacedae-monian territory; Διὸς οὐρανίου: the supreme god of all Hellas.
- 3. ἐκφέρειν, "to levy;" not the right of declaring war, at least in the time of Thuc., for this rested with the assembly (cf. vii. 149.11), but of determining the general course and character of a campaign. Their powers were unlimited only after they had passed the Spartan boundaries.—βούλωντα: Note the frequent employment of the conditional generic subjunctive in this episode.
- 4. μηδένα: μή is the regular negative with the inf. when in apposition to τόδε or τάδε: cf. ii. 169, i. 99, vii. 53. 4.—διακωλυτήν: Examples of the strict observance of this law are given by Thuc. v. 60, 66, viii. 5.
- 5. εἰ δὲ μή, "otherwise;" as if an affirmative statement preceded; on 37. 8, vii. 16. 29. The μή seems due to fondness for the negative; on 11. 12.—ἐν . . . ἐνέχεσθαι, "is held under a curse;" on 33. 5. The ἐναγής was banished.
- 7-9. ἐκατὸν: elsewhere this number is uniformly placed at 300; cf. vii. 205. 10. ἐπὶ στρατιῆς, "upon an expedition." ὧν: on 12. 18.
- 10. τὰ δέρματά: The hide money at Athens went into the state chest, and formed a considerable source of revenue.—νῶτα: as the Homeric kings; H 321, δ 65; Phacacians, θ 473.

VI. 57.

- 1. τὰ ἄλλα τὰ εἰρηναῖα: 121.9, ix. 22; Hm. θ 107, ξ 24-6; on 46.
 10. Such repetition of the article after oi ἄλλοι is somewhat frequent, perhaps in consequence of the formulaic nature of oi ἄλλοι in Hm.
- 2. ποιέηται: by the kings who, according to Xen. (de Rep. Lac. xv. 1), performed all the sacrifices in behalf of the state.
- 4. ἄρχεσθαι, the regular functionaries or servants.—διπλήσια ἢ, "in portions twice as great as." Words in -πλήσιος are construed like comparatives; cf. 133. 15, vii. 23. 16.
- 5. δαιτυμόνεσι: Hdt. occasionally retains an epic form; 11. 4. Xen. (de Rep. Lac. xv.) tells us that the kings received double portions, not that they might eat twice as much as the rest, but that they might be able to bestow in honor upon any one they wished, as Agamemnon, Hm. H 321, and Menelaus, δ 65.
 - 6. τυθέντων: H. 73; G. 17; C. 53 b.
- 7. νεομηνίας δὲ ἀνὰ πάσας, "and at all the new moons severally;" at the first of each month, when sacrifice was universally offered, and especially to Apollo. ἀνὰ: on 29. 3, vii. 184. 7. ἐβδόμας: The seventh day was sacred to Apollo, the tutelary divinity of the Dorians, as his birthday; Hes. Op. 770.
- 8. The Greeks divided their months into three decades: μην ἰστάμενος, μεσῶν, φθίνων. The days of each decade were numbered in regular order, except in the last, when they were sometimes reckoned backward as among the Romans.
- 9. ἐς ᾿Απόλλωνος: to be sacrificed at the temple of Apollo.—
 τετάρτην: compare our "quart" for quarter. Its capacity is not known.
 - 10. Λακωνικήν belongs also with μέδιμνον: cf. 23. 22.
- 11. προξείνους: These proxeni were appointed in Sparta itself to receive and entertain ambassadors from foreign states, and to act as intermediaries in their business with the magistrates. Elsewhere, proxeni were more like our consuls. They were appointed by the state which they represented, and selected from among the natives of the place where the post was established.

 —πούτοισι προσκεῖσθαι, "it was incumbent on them;" on 77. 3.
- 14. σιτεόμενοι τὰ δημόσια: cf. (᾿Αργείων ἡγήτορες) δήμια πίνουσιν, Hm. P. 250.
 - 15-16. μὴ ἐλθοῦσι: compare line 26.—βασιλεῦσι σφι: on 46. 1.

18. τωντό: cognate acc.—πρός: on 26. 10.

19-20. γινομένας: on 18. 7. - συνειδέναι: 39. 6.

- 22. πατρούχου παρθένου, "a maiden heiress;" the eldest daughter of the family, to whom, in default of male heirs, the property fell at the death of the father. In general the next of kin who was unwedded could claim her hand if not disposed of by will, but if a dispute arose it was settled by the king. Cobet (Mnemosyne, 1884, p. 157) doubts the word; but see the Cretan inscription, Roehl, I. G. A. 475, where the form πατρωώχος occurs, probably made from πατρωιούχος.—πέρι: 4.4.— ἰκνέεται ἔχειν, "it belongs to have her to wife."
- 23. $\hat{\eta}\nu \mu \hat{\eta} \pi \epsilon \rho$ instead of $\hat{\eta}\nu \pi \epsilon \rho \mu \hat{\eta}$ seems unparalleled except by $\epsilon l \mu \hat{\eta} \pi \epsilon \rho$, Aristoph. Lys. 629.

24. θετον ποιέεσθαι, "to adopt."

27. τοὺς τῶν γερόντων προσήκοντας: the partitive gen. rarely stands between the article and its participle, most commonly in Hdt. and Thuc.; cf. 119. 1, 130. 8, vii. 110. 6, 129. 3, viii. 4, 66, 68, 129, i. 167, iv. 2, v. 77; on vii. 156. 11. See Trans. Am. Philolog.

Assoc. 1882, p. 45.

28. Suo relemérous: Thuc. states distinctly (i. 20) that each king had but one vote, though the Greeks, he says, commonly supposed that each had two, in which declaration he has been supposed by many to be criticising this passage. Hdt. probably means that only two votes were cast, one for each; but he has expressed himself loosely; cf. 58. 4.

VI. 58.

- 4. $\lambda \xi \beta \eta \tau \alpha$ κροτέουσι: compare the use of the Oriental gong, and our tolling of bells. The beating of brass as a purification in connection with the dead, and its use also in the Eleusinian mysteries, are mentioned by the scholiast on Theorr. ii. 36. In the heroic age $\lambda \xi \beta \eta \tau \epsilon s$ were often buried with the dead kings, as, for instance, those discovered by Schliemann at Mycenae.
- 6. καταμιαίνεσθαι, "to put on sackcloth and ashes;" their mourning was in Oriental fashion -- sordid garments, shorn hair, ashes thrown on head and clothing. Such defilement was forbidden in the case of a private person. The dead king was honored as a hero (Xen. de Rep. Lac. xv.).
 - 9. ωυτὸς καὶ, "the same as;" on 21.7.
 - 12. ἐκ πάσης δεῖ: on 52. 32.
- 13. Λακεδαίμονος: Laconia. χωρὶς, "besides." ἀριθμῷ, "in stated number."— περιοίκων: sc. τινάς, which is rarely omitted when used as subject. Krüger.

- 14. κῆδος, "funeral." τούτων: the Perioeci. "The three classes of which the Lacedaemonian population consisted are here very clearly distinguished from one another: 1. The Perioeci, or free inhabitants of the country districts, the descendants in the main of the submitted Achaeans; 2. The Helots, or serfs who tilled the soil upon the estates of their Dorian lords, descended in part from the Achaeans taken with arms in their hands, but chiefly from the conquered Messenians; and 3. The Spartans, or Dorian conquerors, who were the only citizens, and who lived almost exclusively in the capital." Rawl.
- 16. σύμμιγα, "together with;" a man and woman from each household of each of the three classes.
- 18. ale: 53. 11, vii. 23. 5. ἀπογενόμενον, "departed," "deceased."
- 20. δ' åv: rather common elision.—τούτφ δε: on 16.4. Up to the time of Hdt, the only certain example was that of Leonidas. The body of Agesipolis was placed in honey and carried home from Thrace for royal burial (Xen. Hel. v. 3. 19).
- 22. ἀγορὴ: meeting for any business whatsoever.—ἡμερέων: gen. of time within which.—ἴσταταί $= \gamma i \nu \epsilon \tau a \iota$. There may be an allusion, however, to the fact that the assemblies were carried on standing.
- 23. ἀρχαιρεσίη, "meeting for election of magistrates;" so explained by most editors. According to Schweighäuser, "chosen magistrates;" which suits ἴσταται and συνίζει best.

VI. 59.

3. ovtos à estàv: cf. 34. 9-10, and on 103. 18.

5. μετίει: The false Smerdis proclaimed a remission of all tribute for three years throughout his dominions upon his accession (iii. 67).

VI. 60.

- 1. καὶ, "likewise;" connect with Αἰγυπτίοισι: cf. vii. 16. 19.
- 4. αὐλητέω: gen. of origin with γίνεται, as iv. 5, Xen. An. i. 1. 1. This is rather rare without a preposition, but appears to have been much used by the early genealogists; see the fragments of Acusilaus, Hecataeus, etc.
- 5. κήρυκος: this was the family of the Talthybiadae; see vii. 134 ἐπιτιθέμενοι, "applying themselves to the art;" sc. τῆ τέχνη.

VI. 61.

1. τότε brings the narrative back to ch. 51; cf. 41. 1.

3-4. προεργαζόμενον: προ-, "thus early;" so long before the great struggle came. The striking impartiality of Herodotus is here well exemplified. He is not a whit blinded by his usual kindliness towards Demaratus (see vii. 3, 101, 209, 234), nor by the dark colors with which he commonly paints Cleomenes.—οὐκ οὖτω ὡς: cf. 108. 15-16.—φθόνφ καὶ ἄγη, "jealousy and envy;" close synonyms, to strengthen the impression.

6-7. ἐπίβασιν, "foothold," "ground of action."—'Αρίστωνι βα-

σιλεύοντι: 574-520 Β.С.

9. καὶ γὰρ: on 5. 6.—συνεγινώσκετο: see 68. 13, 92. 13, 140. 9.

10. γαμέει—γαμέει: this word-arrangement was called by the rhetoricians κύκλος, a variety of chiasm; Hermog, 171. Cf. vii. 19. 5, 29. 13.—δδε, when prospective, regularly closes its clause.

13. καὶ ταῦτα, "and that too," strengthened by μέντοι, as 137.

20.

- 14-18. μιν: the writer seems to have had ἐφόρεε of the next sentence in mind here, unless μιν is included in ταῦτα ἔκαστα and governed by μαθοῦσα, as Krüger would explain; cf. 30. 3. For position, see on 34. 12.— ἐοῦσαν, ὁρέουσα: on 46. 6.— πρὸς: on 38. 1.
- 19-20. ἀνὰ: on vii. 198. 3.—Therapne crowned a steep hill (hence ὕπερθε) on the left bank of the Eurotas, nearly opposite Sparta, and here, according to the local tradition, Menelaus and Helen were buried, and were worshipped with divine honors together in a temple whose foundations are still visible. Opposite in the plain was the Phoebeium, in the suburbs of the city.

21. δκως: on 12. 3.— τωγαλμα: S. 27. Such crases are pretty common in the sixth and fifth century inscriptions of Ionia.

24. γυναϊκα: presumably Helen, now the goddess. The direct personal interference of the deity is more rare in the mythology of Herodotus than in that of Homer, but it is not excluded. For examples see 69, 105, 117, 127, viii. 39, 84, 94; on 27. 1.

25. καὶ τὴν: With rare exceptions (vii. 137. 14, 8. 67) the article in Hdt. follows the usage of normal prose, its original demonstrative force being seldom retained save with $\mu \epsilon \nu$ and $\delta \epsilon$, and occasionally with $\kappa a \iota$ before an infinitive, which are also Attic; H. 655; on 139. 3.

27. ἀπειρησθαι, "it had been forbidden."— μηδενί: on 11. 12.

31-32, καλλιστεύσει γυναικών: cf. vii. 180, 3, 2, 8.

34. οῦτος δη: referring back to line 12.

VI. 62.

- 1. ἔκνιζε, "inflamed;" cf. vii. 10. 51.— ἄρα, "you must know."
- 6. ἀμφὶ with dat. in this sense is Homeric and Herodotean; 129. 6, vii. 143. 9.
- 8. ἐπὶ... ἐπήλασαν, "and thereto they affixed their oaths." Compare the expression ἐπὶ δ' ὄγδοον ἥλασε χαλκόν, Hm. H 223, where upon the seven folds of ox-hide in Ajax's shield the eighth and strongest of copper is overlaid.
 - 9. δη: like &ν, 12. 18.
 - 14. της ... παραγωγή, "by the quibbling of the trick."

VI. 63.

- 1-2. ἐσηγάγετο: on 41. 10. ἀποπεμψάμενος: technical term for divorce.— οί: on 50. 7.
- 3. ἐλάσσον: sc. τοῦ δικαίου. The omission of the normal standard is common with the comparative; cf. 84. 13.—τοὺς, "the ordinary;" cf. 69. 26.—δέκα μῆνας: lunar months.
- 5. ἐν θώκφ: Homeric for ἐν βουλῆ, as paraphrased by Pausanias, iii. 7. 7. ἐφόρων: the five magistrates chosen yearly by the people and holding their sittings (at which the kings might be present) daily in the Archeion.
- 8. συμβαλλόμενος, "reckoning up;" 65. 16, vii. 187. 10; Hm. δ 412.— είπε ἀπομόσας: cf. 65. 12-17, 68. 6-7.
- 9. πρηγμα οὐδὲν ἐποιήσαντο, "took no account of it;" vii. 150.
- 12. ἐς τὰ μάλιστά, "certainly;" with ἐνόμισε.— οἱ εἶναι: cf. 65. 17. 69. 23.
- 15. διλ, "above;" Homeric, as vii. 83. 8.— δη, "quite;" cf. 68. 12, 21. 6.
 - 16. άρην: Demaratus is ὁ τῷ δήμω ἀρητός. See Phaeacians, η 54.

VI. 64.

- 4. ἔδεε, "it was fated." ἀνάπυστα: cf. Hm. λ 274, ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν, of the "monstrous deed" of Jocasta wedding Oedipus.
- 5. δι' δ, "for which reason," the decree of fate. See Phaencians, θ 577. The MSS, here read διὰ τὰ and διὰ τὸ, but Struve has shown that δι' â accords better with the usage of Hdt.
 - 6. διεβλήθη μεγάλως, "had become bitterly hated by;" on 51. 2.

VI. 65.

2. oluins: that of the Eurypontidae, in which, after Theopompus, there was an elder reigning line, and a younger line which came to the throne through Leotychides in the eighth generation.

3. ἐπ' ὡ τε, "on condition that;" here with fut. ind. as vii. 153. 15, 158. 22; more commonly the inf. as vii. 154. 20; H. 999; G. 236; C. 601; on 9. 7.

7. Xilwoos: probably a grandson of the sage mentioned vii.

235. 6.

9. ἀρπάσας: coincident with φθάσας: cf. 65. 22, 70. 5, 91. 6, 108. 11, 116. 3; on 9. 14. The seizure of the bride was a necessary part of a Spartan marriage.

12-13. Δημαρήτω: for the dat, instead of gen, after κατά in composition see vii, 9, 5, 191, 7.— ἰκνεομένως, "rightfully;" 84, 13.

14. κατωμοσίην, "complainant's oath," with which the institution of the action began. The counter-plea of not guilty on the part of the defendant was ἀντωμοσία. The proper action then began with testimony and counter-testimony. Leotychides' proof consisted in reviving the exclamation of Ariston.

18. ἐπιβατεύων: on 61.6.

VI. 66.

4. ἀνοίστου γενομένου ἐς, "the matter having been referred to;" on 5. 9.— ἐκ προνοίης, "by prearrangement."

5-7. προσποιέεται, "wins over." μέγιστον: so v. 97; on vii. 5. 5. 8. αναπείθει: See a similar case of bribing the Pythia, 123, 12.

10. ἔκρινε μὴ εἶναι: for μὴ see Plat. Apol. 21 A; Xen. Apol. 14, Ages. 1.8; cf. on vii. 220. 13.

VI. 67.

4. ἦρχε ἀρχήν: the acc. is cognate.

5. ἦσαν: on 16. 8.— The Gymnopaediae, or festival of naked youths, was one of the most important at Sparta, and celebrated at midsummer for several days. Choruses of boys, of youths, and of men went through their evolutions in imitation of gymnastic exercises, and the patriotic songs of Thaletas and Aleman and the paeans of Dionysodotus were chanted.

7. $\ell\pi$ 1... λ á σ 9 η , "for the purpose of ridicule and insult." Such conduct, bordering on $\tilde{\nu}\beta\rho\iota$ s, must needs be punished, even if at a late day; see 72.2.

8. δκοίδν τι: cf. 1. 5, 69. 17, 78. 2.— τὸ ἄρχειν: on 32. 6.

9-13. εἶπε φὰς . . . ταῦτα εἴπας: compare the Homeric formula καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα . . . &ς εἰπών. While Hm. has the aor. partc. φωνήσας, Hdt. uniformly employs the pres.; cf. 68. 7, 70. 2, 82. 5, 111. 11, and often; so Soph. Antig. 227, Ajax, 757; Aristoph. Av. 472, Vesp. 795; Plat. Soph. 242 A; Demosth. De Cher. 108; on 30. 1, 63. 8, and Phacacians, ν 58.— ἢ-η̂: only the first alternative is earnestly meant; the second forms a rhetorical contrast; vii. 8. 93, viii. 68, v. 89; Hm. I 78, χ 415.— κατακαλυψάμενος: cf. κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος, Hm. θ 92; a sign of grief occurring often in Hm.— θεήτρου: employed for assemblies, choruses, etc., but never for dramatic performances, as at Athens.

VI. 68.

2. of after μητρί is pleonastic, as vii. 167. 12, 197. 3; on 46.1.
—σπλάγχνων: gen. partitive. In solemn oaths it was customary to lay the hands upon the victim, altar, or some sacred object.

4. καταπτόμενος, "appealing to;" after Hm. always with gen. The sacrifice takes place at the altar of Zeus Herceius in the open courtyard (aiλή), probably before the house proper, in Homeric fashion. This deity was the protector of the entire enclosure $(\tilde{\epsilon}\rho\kappa\sigma s)$, of the house and all it comprehended, especially the purity of the family.

6. ὀρθῷ λόγφ, "in very truth;" cf. 53. 10.

9. παρὰ ... ὀνοφορβόν: a limiting gen. between a preposition and its case is especially common; see 64.8, 67.3, vii. 36.23.

10-11. μετέρχομαι, "importune;" see 69. 2, vii. 178. 13.— θεῶν without πρός in this construction is Homeric; β 68, λ 66.

12. μούνη δη: on 63.15. Similar consolation to friends mourning the dead is common in tragedy, and occurs as early as IIm. a. 354.

13-14. πολλὸς, "was rife;" see 61. 9. - γὰρ ἄν: on 50. 9.

VI. 69.

3. ¿s, "unto," "before;" as 86. 60, vii. 142. 2, viii. 26. This is rare after verbs of saying, and mostly with the plural.

5. είδόμενον: Homeric, as vii. 56. 6.

8-9. ἐκεῖνον: Ariston.— οὐκ ὑπεδέκετο, "did not admit it."

14. The Heroum, or hero-chapel, lay on the street near the entrance to the court.

15. 'Αστραβάκου: connected with ἀστραβηλάτης, muleteer. The

scandal of the court gossips suggested that the pretended stable-god was in reality a muleteer. Astrabacus was said to have belonged to the family of the Agidae, and with his brother to have found the statue of Artemis brought by Iphigenia from Tauris. Stricken with madness, he became an object of worship as a hero.

- 16. τοῦτον: on 22, 10. ἀναίρεον: on 34. 9.
- 17. See 52. 29.
- 19-20. $\sigma\epsilon$: on 50.7.— $\tau\hat{\eta}$ $\delta\epsilon$, "but as to the fact that;" more frequently 5 or 5, like quod.— κατάπτονται, "attack;" cf. 68. 4.
- 22. ἡγγέλθης γεγενημένος: With the exception of ἀγγέλλω, verbs of saving are very rarely construed with the parte.; vii. 37. 5.
- 24. ἀπέρρυψε marks more strongly than ἐκβάλοι, line 29, the inconsiderate haste of Ariston.
- 26. έπτάμηνα: on 52.9. To spite Zeus and make Eurystheus lord over Hercules, Hera caused Eurystheus to be brought forth untimely in the seventh month; Hm. T 117.

VI. 70.

- 2. τῷ λόγω φὰς: on 67. 9; 38. 9.
- 4. ὑποτοπηθέντες, "seized with suspicion;" on 23.8. The settlement of any Heraclide in a foreign land was forbidden under penalty of death.
 - 5. κως, "by some means."— έφθη διαβάς: on 65. 9.
- 11. The king gave him the cities Pergamus, Teuthrania, and Halisarna in Mysia, and they remained for long in the possession of his descendants, one of whom was a son-in-law of Aristotle.
- 12-13. ἄλλα συχνὰ, "in several other things."— Λακεδαιμονίσι, "in the estimation of the Lacedaemonians;" a dat. of interest.
 - 14. ἐν δὲ δὴ καὶ: 11. 4.— ἀνελόμενος: on 36. 2.
- 15-16. προσέβαλε, "assigned the victory to them;" cf. 103. 10, vii. 51. 12.— ἐν Σπάρτη: on 85. 3.

VI. 71.

- 3. Κυνίσκον, "Whelp." -- μετεξέτεροι: Ionic for ένιοι.
- 8. ἐκ τῆς: S. 56.— ἔρσεν: S. 7; on 52. 9.
- 9. Archidamus married his aunt, Leonidas his nicce Gorgo; vii. 239.

VI. 72.

1. οὐ μὲν οὐδὲ: μὲν in this phrase = μήν: S. 8; cf. 74. 6.

- 2. κατεγήρα, "reach an advanced age;" cf. Hm. ι 510. Leotychides reigned 491–469 B.C. He was the commander of the Greek fleet at Mycale.— Note the alliteration and parechesis in the following clause.
- 3. ἐστρατήγησε, "he was leader for." The dat. is rare; the more common gen., vii. 82. 2, 161. 7. This expedition was undertaken soon after the battle of Plataeae, and was intended to punish the Aleuadae of Larissa for their medism in the Persian war; vii. 6, 130.
- 4. παρεόν, "though it was possible;" acc. absolute, as 77. 16, 82. 2, 137. 23; H. 973; G. 278 2; C. 586.
- 5. ἐπ' αὐτοφώρφ, "in the fact;" 137. 22, vii. 6. 16.— αὐτοῦ ἐν, "there in;" cf. 16. 5, vii. 107. 5, and still more fully αὐτοῦ ταύτη ἐν τῷ στρατοπέδφ, iv. 135. αὐτοῦ is often thus more accurately defined by a preposition and its case, especially in Hm.; see Phaeacians, θ 68.
- 7. ὑπὸ ... ὑπαχθεὶς: as 82.1, 136.4; on 16.7. The expression has reference to the high seat of the judges.
 - 8. Τεγέην: in Arcadia; cf. 74. 4.— έν ταύτη: 24. 2.

VI. 73.

- 2. &δδθη, "had been put in the right path," "had been engineered."—is: on 18.6.
- 4. τινά, "quite," "very." τ's with adjectives is mostly postpositive and serves either to increase or weaken the notion, according as the meaning of the word or the context demands. See 78. 2, 108. 10, 125. 20, vii. 104. 13, 192. 7, 42. 9.— προπηλακισμόν: see 50. 5.
- 5. ἀμφοτέρων... ἡκόντων: so the Aeginetans had demanded; 50.9.
- 6. ἐκεῖνοί: the kings.— τε, "but," as often in the correlation of οὖτε—τε: on 1. 5.
 - 8. ήγον: see line 10.— Κριόν: see 50.5.
 - 10. This was an act of arbitrary violence, for personal revenge.

VI. 74.

- 3-4. ὑπεξέσχε, "he slipped away secretly."— νεώτερα: 2.8.
- 5. ἐπλ, "against," of hostile intent; so with dat. 49. 7, 88. 2, vii. 132. 5, 148. 3.— προσάγων, "laying on;" 62. 8.
- 7. Nonacris was in the northern part of Arcadia, to the northwest of Pheneus.— ἦν: co-ordinate with προσάγων: on 13.7.

8-9. ἐξορκοῦν: with acc. as ὅμνυμι.—To swear by the waters of the infernal Styx was the greatest oath of the gods; Hm. Ξ 271, O 37, ε 185. The Styx of Arcadia was said to be a branch of the infernal Styx.— ἐν, "in the vicinity," "near;" cf. vii. 109. 11.

11-12. στάζει: "Mount Khelmos here breaks away in a vast wall of precipitous rock many hundred feet high. . . . From a notch in the mountain-side a thin stream of water falls down the cliff on the rugged heap of rocks below. Every now and then the stream is lifted by the wind and scattered over the face of the cliff." Clark. The water, derived mainly from melting snows of the higher ridges, varies greatly according to the season, and at times two streams are seen. The height of the fall, so unusual in Hellas, and the awful grandeur of the scenery, combined to produce an extraordinary effect upon the minds of the Greeks. - τὸ . . . κύκλος, "and an irregular circle of wall runs round the basin." This description appears based upon hearsay rather than personal observation. At all events, it is not easy to reconcile it with the accounts of the fall itself. τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ (Ο 37), Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα (Θ 369), and Hesiod's πολυώνυμον ύδωρ ψυχρόν, ὅτ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ηλιβάτοιο ύψηλης (Theog. 785), are closer.

VI. 75.

2-3, ἐπὶ τοίσι αὐτοίσι τοίσι: on 89, 5,

4-5. ὑπέλαβε: cf. 27. 6.— μανίη νοῦσος, "madness as a veritable disease." The tendency of his youth, when he had been οὐ φρενήρης ἀκρομανής τε (v. 42), now developed into full vigor.— ὑπομαργότερον: cf. 38. 10.— ὅκως: on 12. 3.— τεω: S. 57.

6-9. ἐνέχραυε, "he would dash."— παραφρονήσαντα: cf. 12. 12. — ξύλφ, "the stocks."— φύλακον: Ionic for φύλακα.— ἄλλων: gen.

of separation.

10-11. αὖτις, "afterwards;" S. 1; vii. 10. 42.— ¿ς δ: on 24. 7.—
τις: on 37. 12. He was only a helot; the same tone ix. 80, where
the helots are described as stealing some of the plunder at Platacac, and selling objects of gold to the Aeginetans, thinking they
were brass.

14. κατά μῆκος, "lengthwise."

15-17. Observe the vividness of portrayal in this tragic scene, and the horrifying effect produced by the minuteness and repetition of its details; cf. vii. 107. 10-16.— ταύτην καταχορδεύων,

"chopping this into mince-meat." This and vii. 181. 5 are extolled by Longinus (De Subl. 31) as examples where homely expressions are preserved from vulgarity by their aptness and power.

18. ὅτι, "because;" as διότι (20), ὅτι (21), for variety; cf. vii. 2.
10. A theory of divine retribution was common in Greece, but it was limited to the punishment in this life of signal acts of impiety or other wickedness in the person of the offender or of his descendants. This belief is a pervading force throughout the history of Herodotus, and he seems to consider that every striking calamity must be of the nature of a visitation, and seeks to show this sometimes even in insignificant cases; cf. 64. 4, 72. 2, 86, 87. 3, 91, 135, vii. 137. 7.

19. λέγειν: When the noun is not expressed with the article and participle an intruded element stands next to the partc., or at least after one or more of its adjuncts; on 41. 10; cf. vii. 111. 6, 115, 10, i. 18, 103.— γενόμενα: cf. 18. 7, 84, 17.

21-22. θεῶν: Demeter and Kore.—ἐξ... "Αργου, "from their sanctuary of Argus."— ἰροῦ: see 78.8, 79.3-9; a grove set apart and consecrated to Argus, the eponymous hero of the land, a grandson of Phoroneus, son of Inachus. It appears to have been situated between Sepeia and Argos.— 'Αργείων: for position see on 43.13.

VI. 76.

1. In his ambitious designs upon Argos, Cleomenes consults the oracle, as the Spartans had done before when seeking to subdue Arcadia (i. 66). The Argives, thus threatened, have recourse to the same shrine (vi. 19, 77). The answers show where the sympathies of the oracle lay.

3. ποταμὸν Ἐρασῖνον: The omission of the article with ποταμός is frequent in Hdt., but rare in Attic prose, where, too, the appositive regularly precedes ποταμός. Cf. vii. 42. 2, 58. 11, 59. 2; 24. 8, 26. 10–12.— Stymphalus was in northern Arcadia, and separated from Argolis by lofty mountains. Its subterranean outlet has been often described. According to the ancients, it flows two hundred stades before emerging to the light at the foot of Mount Chaon, not far to the south of Argos, whence it runs easterly to the sea, and forms the southern boundary of the district belonging to that city.

. 5-6. ἀφανὲς, "pitch-dark."— τὸ ἐνθεῦτεν ἤδη, "immediately from that point on;" vii. 123. 15.

- 7. 8' $\delta \nu$, "but at all events," commonly introduces a statement for which the writer vouches, whatever may be the truth of the preceding. So in Attic δ' $o \delta \nu$. The same collocation Hm. T 94, but not yet settled into this sense. For the epanalepsis, see 13.5.
- 8-9. ἐσφαγιάζετο: It was customary for the Spartan kings to offer sacrifices called διαβατήρια upon passing the frontiers of Lacedaemon with an army; Thuc. v. 54, 55, 116. The omens were also taken often at the crossing of rivers; Aesch. Sept. 378; Hdt. ix. 36, vii. 54, 113. Here the river god is especially invoked. ἐκαλλιέρεε: impersonal; "the sacrifices were favorable."— ἄγασθαι, "that he admired."
 - 10. οὐδ' ὡς: so in Attic prose; on 14.16.— χαιρήσειν: as 50.7.
- 12. Thyrea was farther south in the district of Cynuria, between Argos and Laconia.—πλοίοισί: extorted from Aegina and Sieyon; 92.6.

 VI. 77.
- 2-3. ἀγχοῦ ἐγίνοντο... Τίρυνθος: The quasi prepositions have considerable freedom of position, and are often separated from their case; vii. 33. 4, 124. 2. Tiryns was near the coast, southeast of Argos, and famous for its Cyclopean ruins, still standing. χώρφ ἐν: on 29. 3.— κέεται and its compounds are the practical passives of τίθημι and compounds; 63. 13, 57. 12.— Σήπεια is the reading of most MSS. and editions. Its derivation from σηπία, cuttlefish, is obvious, and the early predilection for that creature on this coast is evinced by the numerous representations of them stamped on the gold objects found by Schliemann in the graves at Mycenae and elsewhere. See vii. 191. 12.— μεταίχμον, "interval."
- 6-7. ἐς...εἶχε: on 19.3.— πρῆγμα: i. e. δόλφ. If the female is to vanquish the male, the weaker the stronger, it must be by stratagem. The female is Sparta, the male Argus. The Argives deemed themselves the stronger (line 5), but were benumbed by the terrifying words of the oracle, like the Athenians, vii. 141. Later writers, wholly at variance with Herodotus, referred the first verse to a pretended victory which the Argive women, under the leadership of the poetess Telesilla, gained over Cleomenes when, after the battle and burning of the grove, he attacked the defenceless city; Paus. ii. 20.8.
- 9. $\delta\lambda\lambda'$ and $\delta\epsilon$ often begin oracles, as in the change of speakers in dialogue. The answer of the deity is instant to the question.
 - 10. κύδος . . . άρηται: Homeric; Δ 95, P 16.

- 11. ἀμφιδρυφέας, "rend both cheeks in grief;" Hm. B 700.
- 12. ως, "thus."—ἐσσομένων ἀνθρώπων is Homeric, not ἐπεσσομένων.
- 13. Note the striking alliteration.—The serpent served the Argives as a military badge; Soph. Antig. 126.

14-16. ταῦτα πάντα: perhaps a loose exaggeration; cf. 19. 17, 108. 5.—δόξαν: on 72. 4.—δκως: 12. 3.

VI. 78.

- 2-3. ὁκοῖόν τι, "everything which;" on 73. 4. σφέτερος includes the army; cf. Hm. a 397, \$ 311. σημήνειε: opt. similar to προσημαίνοι, 77. 17.
 - 5. ἐγένετο ἐπιτελέα: on 5. 9.— ἐκ: as 13. 1.
- 7. ἐπεκέατο: 49.7; corresponding to the middle of ἐπιτίθημι in this sense; on 77.3; 83.9, vii. 158.1.

VI. 79.

- 2. πυνθανόμενος τούτων, "learning from these (the names)."
- 4-5. ἄποινα: ἀποινα: on 21. 7; cf. 31. 6, 42. 12. δύο μνέαι: about \$35. τεταγμέναι . . . ἐκτίνειν, "prescribed for each prisoner to pay."
- 6. κατ' is used distributively. For the phrase as subject of ἐκτίνειν see 44.13, and for ἄνδρα αἰχμάλωτον, see αὐτομόλους ἄνδρας above, and 83.7.
- 7. ὡς ἐκάστους: on 31. 5.— ἐκκαλεύμενος: note the frequent epanalepsis in this chapter; on 7. 7.
- 10. ὅρων: S. 61.—οί ... ἐκτὸς: juxtaposition for contrast.—τοὺς ἐκτὸς: prolepsis, as 41. 12.—ὅ τι ἔπρησσον, "how they were faring." πρήσσω in this construction, not only with adverbs (on 45. 2), but neuter adjectives and pronouns.—πρίν: on 45. 8.

VI. 80.

- 3. ἐνέπρησε τὸ ἄλσος: Here and in the battle perished 6000 Argives (vii. 148), the greater part (78. 8) burned in this inhuman manner. But our century may not boast. In 1845 the French commander Pelissier, during the insurrection of one of the Arab tribes in Algeria, heaped up burning fagots about the mouth of a cave in which 600 of the tribe had taken refuge, and suffocated them all.
- 6-7. ἀναστενάξας . . . ἠπάτηκας: compare the words of Homer, Γ 364-6.

VI. 81.

2-4. anieva: on 20.7.—"Hoator: the famous temple of the Argive Hera, situated between Argos and Mycenae, about five miles from the former.

5. δ ἱρεὺς: probably some attendant then in charge. The goddess was habitually served here by priestesses.— ἀπηγόρευε: Cleomenes had a somewhat similar experience at Athens; v. 72.— ξείνφ: An inscription from Amorgos shows the same custom existing there in the temple of Hera; Ditt. Sylloge Inser. 358. In general, citizens only were allowed to sacrifice in the public sanctuaries, and a stranger was represented by a proxenus or some citizen. Ibid. 323, 376.

VI. 82.

1–5. ὑπῆγον ὑπὸ: on 72. 7.— παρεὸν: on 72. 4.— μιν: referring to τὸ "Αργος: neuter also ii. 37, but otherwise only in the poets.— οὕτε εἰ... οὕτε εἰ ἔχω: we should expect rather εἶτε—εἶτε, οὐκ ἔχω, as 137. 3; but see vii. 54. 12, 135. 17.— ἔλεξε φάμενος: on 67. 9.— δ' ἄν: on 76. 7.

ἐξεληλωθέναι, "had come to its fulfilment," as ἐξήκειν, 80. 8.
 The expression seems a development of the Homeric, ἢ μάλα δή

με παλαίφατα θέσφαθ' ἰκάνει, ι 507, ν 172.

7. $\pi \rho i \nu \dots \chi \rho \eta \sigma \eta \tau \alpha \iota$: The subjunctive is used after $\pi \rho i \nu$ when it looks to the future, and is dependent on a primary tense in a negative clause; G. 240. The omission of $\tilde{a}\nu$, as here, is common in Hdt.; cf. 133. 11, vii. 197. 10, 8. 54, 54. 8.

10. auros: nom. because referring to the subject of the pri-

mary verb.

11. aipée: the prophetic present found especially in connection with oracles; cf. vii. 6. 18, 140. 9-15, 220. 18, 8. 32.

12. αίρέειν αν: on 50. 9.— κατ' ακρης: on 18. 4.

14–16. γενέσθαι: on 13. 1. — πολλὸν: on 11. 16. — δ διώκων, δ φεύγων are law terms for the plaintiff and defendant respectively; 65. 14, 104. 8, 136. 5.

VI. 83.

1. ἐχηρώθη, "widowed;" Hm. E 642; viduasset civibus urbem, Verg. Aen. viii. 571. — δοῦλοι: In Argolis as in Laconia, three classes existed, the Argives proper corresponding to the Spartiatae, the Orneatae to the Perioeci, the Gymnesii to the Helots. The last are meant here.

- 2. "Became possessed of all the power, acting as magistrates as well as directing affairs."— ἔσχον: on 23, 8.
 - 3. es o: on 24. 7.— επήβησαν: S. 3.— σφεας: the slaves.
- 4. ἀνακτώμενοι ... έωυτοὺς, "winning gradually back into their own hands."
- 6. σφι... ἀλλήλους, "they were at unity with one another;" cf. 13. 7, vii. 101. 12; Hm. π 427. For ἐς, see Solon 36. 17: εἰς ἔκαστον ἀρμόσας δίκην.
- 10. ἐπεκράτησαν: probably about the same time as the destruction of Mycenae, 468 B.C.

VI. 84.

- 2. δαιμονίου, "divine visitation."
- 5. ἐπείτε ἐμβαλεῖν: on 52. 25, and 40. 4.
- 6. μετὰ ταῦτα: beginning the apodosis after ἐπείτε: cf. v. 55; Xen. An. i. 6. 7.— μεμονέναι: Homeric, governing τίσασθαι, but not the infinitives that succeed. "Sparta, too, had been excited against Persia by Scythian envoys...; vast designs of war were ultimately formed, according to which the Scythians were to invade Media from the Black Sea, and the Peloponnesians to advance into the interior from Ephesus." Curtius Hist. Gr. II. p. 193. The influence of unmixed wine appears to have been stronger than the fifty talents of Aristagoras; v. 51.
- 9-10. σφέας ... κελεύειν, "while they charged them, the Spartans." An appositive to a personal pronoun receives the article; 86. 11, 109. 20, vii. 161. 9.— Ephesus was the usual starting-point eastward; v. 54.
- 11-13. ἐς τἀυτὸ, "at the same place."— ἡκόντων τῶν Σκυθέων σφι: on 4. 3.— μεζόνως: on 63. 3; reiterated with greater fulness in the next clause; on 7. 8.
 - 15. ἔκ τόσου, "from a time so distant;" ever since then.
- 16. ζωρότερον: Achilles, when visited by the envoys, calls out to Patroclus, in his hospitality, to set a larger mixer, ζωρότερον δὲ κέραιε (Hm. I 203). The Greeks habitually drank their wine mixed, commonly with more than half water. A poet quoted by Athenaeus says that if like parts of each be used it produces lunacy; if drunk pure, paralysis.— ἐπισκύθισον, "fill like a Seythian;" i. e. with pure wine.
 - 18. τίσιν ταύτην: on 27. 10, 36. 9.

VI. 85,

1. Τελευτήσαντος Κλεομένεος is perhaps gen. absolute, for Hdt.

commonly has the acc. with parte. after πυνθάνομαι: but cf. οὅπω πεπύσθην Πατρόκλοιο θανόντος, Hm. P 377; Thuc. iv. 6; Hdt. ii. 160.

- 3. τῶν ... ἐχομένων: the normal order is seen in line 6; but when the article, participle, and noun are used together, and the participle has a modification, sometimes the participle is placed outside, as here and 22. 11, 125. 5, 132. 1, vii. 169. 9; or the modification outside, as 70. 16, vii. 184. 23; similarly in the case of other words with modifiers; 38. 3, vii. 13. 6, 58. 7, 61. 10, 123. 10, 124. 2, 186. 9. See Trans. Am. Philolog. Assoc. 1882, p. 39.
- 12. δκως μή, "see to it that they do not;" more commonly followed by fut. ind.; H. 886; G. 217 n. 4; C. 553.
 - 15. ἔσχοντο, "withheld themselves from;" vii. 169. 11, 237. 15.

VI. 86.

3-4. προφάσιας είλκον, "kept making interminable excuses."— Construe βασιλέας ἐόντας δύο παραθέσθαι σφέας (τοὺς ὁμήρους).

9. συνηνείχθη: see the active in this sense, 22. 14.

13-14. τά... πρῶτα, "in all other respects attained the first position."— ἀκούειν ἄριστα, "heard himself (was) most highly spoken of." ἄριστα is superlative of εὖ. This use of ἀκούω is post-Homeric, but see Phaeacians, ζ 184. It is practically the passive of λέγειν.

16. ἰκνευμένφ, "inevitable," the time that comes to all, through the decree of fate. The act of Glaucus could not appear to the Hellenic mind merely fortuitous; it had been long impending.

See 64. 4, 65. 13, 84. 13.

18. οἱ ἐλθεῖν ἐς λόγους, "to come to speech with him;" a common idiom.

- 19. τῆς σῆς, Γλαῦκε, βουλόμενος δικαιοσύνης: on 41. 10; the interposed vocative, as Archil. 85; Pind. I. i. 1, ii. 1; Eur. Cycl. 290, Herac. 478, Her. Fur. 278; Plat. Alc. ii. 138 A; Dem. De Cor. 21.
- 20-1. àvà: as 48.4, and often in Hm.; not Attic.— èv δ è καὶ: 11.4.
- 22. λόγος πολλός: 68.13. Croesus says the same to Solon, i. 30.— ἐμεωυτῷ... ἐδίδουν, "I gave speech unto myself," argued with myself; the operation of the mind in thought is represented dramatically in self-dialogue, as so often in Hm.; see Phaeacians, ζ 200.
 - 23. και δτι, "both that." alei κοτε, "forever and a day;"

often in Thuc, and tragedy; cf. the Homeric alel nuara murra, & 468, and many variations later.

24-26. διότι: synonym of δτι preceding, for variety, as 75. 20; in this sense occasionally in Hdt., and reappearing in late prose. -οὐδαμὰ . . . έχοντας, " by no means is it possible to see the same persons continuing to possess." Glaucus was a contemporary of Croesus and Cyrus when matters were unstable throughout Ionia, and especially at Miletus; cf. v. 28. Indeed, Croesus says (i. 207), κύκλος των ανθρωπηίων έστι πρηγμάτων, περιφερόμενος δέ οὐκ ἐᾶ αἰεὶ τοὺς αὐτοὺς εὐτυχέειν. - ἐπιλεγομένω: reiterating ἐμεωυτῶ λόγ. ἐδίδ. — τὰ ἡμίσεα does not here, as usual (23. 20), conform to the gender and number of its dependent noun; for the plural cf. 33, 2, 46, 1, vii, 103, 25, 139, 23; Plat. Legg. 672 E. Rep. 535 D.

27. ἐξαργυρώσαντα: on 41.16; the dat, is resumed however in έξεπισταμένω.

28. κείμενα έσται: on vii. 190. 10.— Note the collocation σοί σόα. σὺ.— μοι, "for me."

29. σύμβολα, "tokens;" any object given to a person as his credentials. In early days it was customary for a host and guest at parting to break a die or some other object and preserve the pieces as tokens of recognition.

30. ἀποδοῦναι: inf. for imperative, as so often in Hm.; some ten times in Hdt.; as here in connection with an hypothetical clause, also vii. 209. 24, i. 89, iii. 35, iv. 126, v. 23.

37-8. ούτε ... λέγετε, "nor does any one of those things which vou say bring me round to a knowledge of the matter."—τε: on 73. 6.

40. ἀποδοῦναι: dependent on βούλομαι. - ἀρχὴν: as 33.16. - νόμοισι ... χρήσομαι: The Greek law allowed an accused person, with the consent of the accuser, to clear himself of a crime imputed to him, by taking an oath that the charge was false. See below, lines 46-54.

41-2. ἀναβάλλομαι κυρώσειν, "I postpone settling." The fut. inf. as v. 49; Dem. Ol. iii. 9, where the pres. or aor. is commonly found. G. Moods and Tenses, 27 n. 2. For the thought, see on vii. 206, 4.

43. ús: on 2. 2.

45. χρησόμενος χρηστηρίω: 70.3; on 12.15.

46-7. ληίσηται: on 52. 13.— μετέρχεται: 68. 10.

48. τὸ αὐτίκα, "for the nonce;" 11. 8, 63. 10, 106. 11. - μὲν corresponds to all, line 51.

49. ληίσσασθαι, "to make prize of." The Pythian versifier has risen to an unusual pitch of solemn diction and poetic imagery in this oracle, but his inspiration is due mainly to Hesiod; cf. Op. 321-26.

εὶ γάρ τις καὶ χερσὶ βίη μέγαν ὅλβον ἕληται, ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης ληΐσσεται, οἶά τε πολλὰ γίγνεται, εὖτ' ἃν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήση ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείη κατοπάζη · ρεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἶκοι ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὅλβος ἀπηδεῖ.

50. Cf. Hm. I 320: κάτθαν' όμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὰ

€οργώς.

51. ὅρκου πάις: the spirit of vengeance born of the false oath. In Hesiod it is the oath itself that punishes; Theogon. 231, Op. 219.—ἔπι = ἔπεισι: cf. vii. 12. 10, 112. 6, 157. 13.

52. εἰς ὅ κε: epic for ἔως ἄν.

53. There was nothing more dreaded by the ancient Greek than the destruction of the family and the desolation of the house, since the dead lost thereby their religious rites, the gods of the family their sacrifices, the hearth its flame, their ancestors their name among the living. Müller, Dorians.

54. This line is borrowed outright from Hes. Op. 285.

55-7. συγγνώμην τσχειν, "to extend pardon;" vii. 13. 5. — τὸ πειρηθήναι: on 32. 6. For other instances of trying the god see i. 47, 158-9.—τσον δύνασθαι, "had equal force."

60. ώρμήθη, " was begun."— ές: on 69. 3.

- 62. ἐκτέτριπταί: cf. 37. 11-14.— πρόρριζος, "down to the very root," so that there is nothing left for a shoot to spring from; root and branch.
 - 64. ἀπαιτεόντων: gen. absolute; on 4.3.

VI. 87.

2-3. πρὶν δοῦναι: on 22, 4.— τῶν πρότερον ἀδικημάτων: After the defeat of the Thebans, which followed the retirement of Cleomenes from Attica (on 51, 2), they evoked the assistance of the Aeginetans, who, glad of a pretext in consequence of an old feud, began ravaging the coast of Attica without the usual proclamation of war by heralds (v. 81). Their present ill-treatment in the matter of the hostages was by no means an offset for that. The law of retribution required still further punishment from

them, whereas they proceeded to another act of injustice.— τῶν: by attraction, for cognate acc.; cf. 86, 38.

4-5. ὕβρισαν, "had insolently committed."— ἀξιοῦντες, "claiming."

7. καὶ γὰρ: on 5.6.—ἦν: on 16.8.— πεντετηρὶς, "a quinquennial festival," in honor of Posidon, in which there was a contest of ships; Lys. 21.5. The festival occurred once in four years, like the Panathenaeic and Olympic; cf. 111.9.

8. $\theta \epsilon \omega \rho i \delta a$: the ship which carried the state envoys ($\theta \epsilon \omega \rho o i$) to public festivals, and especially to Delos.

9. For λαβόντες after είλον, see on 29. 9.

VI. 88.

2. μη οὐ: on 11. 12.— τὸ πῶν, "everything possible."— ἐπ': on 74. 5.

3. Κνοίθου καλεόμενος: cf. 69. 15, vii. 143. 3, vi. 40. 1.

8. Nicodromus organized a revolt of the people against the ruling oligarchy, and arranged with the Athenians the day on which he would make the rising, and that which he deemed the latest he would be able to hold out without their assistance.—

Exercises: 11.7.

VI. 89.

3. παλαιὴν πόλιν: "the portion of the town of Aegina the earliest settled and the most strongly fortified. Otherwise Nicodromus could scarcely have made his escape by sea (90.2)." Rawl.

4-6. ἐς δέον, "in due time;" cf. 90. 2, vii. 144. 12.— ἀξιόμαχοι... συμβαλεῖν, "sufficient to engage in battle;" vii. 138. 8.— ἐν ῷ ... ἐν τούτῳ: this repetition of the preposition is regular when the relative precedes the antecedent; but in the reverse or natural order, the preposition is usually omitted with the relative; 42. 13, 75. 3, 77. 3, 125. 14, vii. 26. 1.— χρῆσαι, "to lend."

7. The friendship of the Corinthians continued at least to 440 B.C., but they were bitter enemies of the Athenians at the opening of the Peloponnesian war, 431 B.C., to which changed rela-

tions τοῦτον τὸν χρόνον refers.

8-9. διδοῦστ.—διδοῦστ: on 43. 17. — πενταδράχμους ἀποδόμενοι, "having sold them for five drachmas a piece," i. e. a little less than \$1. Compare our nominal price of "one dollar in hand," in business transactions.

12-13. τὰς ἀπάσας, "in all;" on vii. 4. 4. This shows that the usual complement of the Athenian fleet up to this time was

50 (cf. Hm. B 556), while it is 70 directly after the battle of Marathon (vi. 132. 3), and was raised to 200 within the next ten years (vii. 144. 8), demonstrating that the rising of Nicodromus must have occurred shortly before the battle of Marathon (on 72. 2). The chronology of the other events of the feud cannot be determined.— ἐπὶ, "against," of hostility; so, often with acc. in connection with verbs of motion; on 74. 5.— καὶ, "but," as vii. 11. 4; on 73. 6.— ἡμέρη: dat. of the degree of difference.

VI. 90.

2-4. ἐς ἐς-, ἐκ- ἐκ: on 16. 7.— ἐκ τῶν: on 27. 9. 5-6. οἰκῆσαι: on 20. 7.— ἔφερόν · · · ἦγον: on 42. 7.

VI. 91.

- 2. ὕστερον: between 490 and 480 B.C.—οἱ παχέες, "the wellfed," "the wealthy;" opposed to λεπτός.
- 4-5. χειρωσάμενοι: epanalepsis in synonymous partc.; on 29.9.

 -- ἀπὸ, "in consequence of;" as 105. 13, 138. 22.— ἄγος: 56. 5.
- 6-7. ἐκπεσόντες: on 70. 5.— πρότερον: pleonastic but not uncommon after φθάνω; cf. 116. 3; with the infinitive as vii. 2. 5, 150. 3, following the same rule as πρίν: on 22. 4, 116. 3. The expulsion of the Aeginetans from their island occurred in 431 B.c. They were settled by the Spartans in the district of Thyreatis in Argolis, where they were surprised by the descent of an Athenian fleet in 424, carried off prisoners to Athens and executed. That Hdt. does not mention this last event, so apt for his purpose, seems to indicate that he never lived to hear of it.

9. els ris: on vii. 153. 9.

- 13. αί χειρες ἐκείναι, "those hands;" there is a grim particularity in this expression like that of 75. 14-17. Compare iv. 62, and the affecting scene in Xen. Cyr. vii. 3. 8.
 - 14. ἐμπεφυκυῖαι: cf. Hm. A 513, of Thetis at the knees of Zeus

VI. 92.

- 2-3. σφέας αὐτοὺς: on 12. 10.—νηυσὶ ἐβδομήκοντα: the ships of the Aeginetans. The Athenians had asked the Corinthians for 20, in order that the two fleets might be just equal in numbers.
- 4. τοὺς καὶ πρότερον: at some earlier period when the Athenians attempted to remove from Aegina certain statues of olive wood claimed by both parties; v. 86.

Κλεομένεος: 76. 13. — ἔσχον ἐς: on 2. 2. — συναπέβησαν,
 their men disembarked with; supply ἄνδρες, from νέες.

9-11. ταύτη: on 22. 10. The dat here without $\hat{\epsilon}_{\nu}$ is rather poetic.— ἐκτῖσαι... ἐκατέρους: cf. 79. 5.

14. For the position of σφι, see on 34. 12, 69. 19.

18. After the naval victory the Athenians appear to have landed on the island and beleaguered the town.

21. Δεκελέος: the famous Attic deme, northeast of Athens.

VI. 93.

3. autolou: on 32. 8.

VI. 94.

- 1. συνήπτο πρὸς: συν- is seldom repeated, but is usually represented by πρός: 14.7; on 16.7.
- 2. ὁ · · · ἐποίεε, "the Persian king proceeded to carry out his design." When tidings were brought to Darius that Sardis had been burned, and he was told who the Athenians were that took part in the raid, he called for his bow, and shooting an arrow into the air, exclaimed, "Grant me, O Zeus, to take vengeance on the Athenians;" then he commanded an attendant to say to him thrice, every time dinner was laid, δέσποτα, μέμνεο τῶν ᾿Αθηναίων (v. 105).— ἄστε: on 44. 15, 5, 5.

3. Construe μιν after ἀναμιμνήσκοντός, upon which μεμνήσθαί depends.

- 4. Πεισιστρατιδέων: Hippias and his sons, who since their expulsion had continually hoped to return to power at Athens by the aid of Darius.— προσκατημένων, "besieging him with importunities:" see vii. 6. 9.
- 5. βουλόμενος: on 46, 6. The change occasions the renewal of the subject in δ Δαρείος.
- 7-8. τοὺς μὴ δόντας: the reference is indefinite, and the parte. conditional; hence μὴ: cf. 43. 12, 108. 26, 49. 4, vii. 139. 26, 138. 6, iv. 144. 10.— φλαύρως πρήξαντα: on 45. 2.
- 11. 'Αρταφέρνεα: he had probably now succeeded his father as satrap of Sardis; cf. vii. 74. Doubtless in consequence of Artaphernes' youth, Datis appears as the real leader.

13. Athens and Eretria were the only cities of Greece that sent aid to the Ionians.

VI. 95.

3. 'Αλήνον πεδίον: in the eastern part of Cilicia. Hm. mentions it as the place where Bellerophon wandered in his melancholy, shunning the tread of men (Z 201).

5. See 48.7.

11-12. 180, "straight on for," as they had been running since rounding the southwest point of Asia Minor; on 17. 5. — τοῦ: H. 757; G. 182; C. 415.

13-14. Ἰκάριον: see 96. 2. — ώς . . . δοκέειν: on 30. 2. — μέν modestly leaves room for other opinions in some unexpressed

correlative clause with $\delta \epsilon$: vii. 24. 1, 50. 12.

VI. 96.

2. προσέμιξαν: properly of persons, here transferred to place; cf. vii. 26. 10, 214. 12; on vii. 22. 16.

3. ἐπεῖχον, "intended;" sc. τὸν νόον: originally the mind is regarded as a weapon aimed at a mark; Hm. χ 15; Pind. Ol. 2.160;

on 2. 2, Phaeacians, 6 543, 556.

4. Πέρσαι: unexpected emphasis from position; cf. 107. 11, vii. 21. 4; on vi. 39. 5.— τῶν πρότερον: refers to an unsuccessful expedition led against the island by Aristagoras and the Persian Megabates, before the Ionian revolt; v. 28–34.

5. οὐδὲ ὑπέμειναν: The addition of a negative opposite to a positive idea, or vice versa, is familiar from Hm. and a favorite with Soph. and Hdt. For the former case see Hm. A 416; Hdt. vii. 40. 4, 46. 13, 226. 11; for the latter, Γ 164; Hdt. vii. 58. 12, 119.

22, 186. 6.

VI. 97.

- 2. καὶ αὐτοὶ: as well as the Naxians; on 14. 2.— Τῆνον: about 13 miles north.
- 3. καταπλεούσης—προπλώσας: note the change of tense, and cf. S. 19.
- 5. 'Pηναίη: the larger island, about half a mile west of Delos.

 —αὐτὸς δὲ: on 28.5.
- 6. πέμπων ἢγόρευέ: cf. 37. 7, 46. 3.— ἱροί: because of their connection with the worship of Apollo.
- 7. oòs. . . è μ ev, "having formed an unfavorable judgment against me." With $\kappa a \tau a \gamma \iota \nu \omega \sigma \kappa \omega$ the simple gen. is usual. $\kappa a \tau a \tau a$ is seldom repeated; cf. 101. 2; otherwise with ès, 5. 2, 5. 7, 25. 2, 41. 7, 43. 16, 69. 3, 73. 11, 75. 3, 76. 11, 78. 9, 102. 6, 107. 2, 107. 5, 107. 10, 118. 8, 125. 15, 140. 5; with $\pi \rho \sigma s$, 16. 4, 91. 10; with è $\pi \iota$, 20. 3, 43. 3, 97. 14, 103. 11; è ν , 119. 9; on 16. 7.
 - 8. ἐπὶ . . . φρονέω, "have sense to that degree at least."
- 9. δύο θεοι: Apollo and Artemis, representatives of the sun and moon, which were worshipped by the Persians.

- 12. ὑμέτερα αὐτῶν: H. 691; G. 147 n. 4; C. 472.
- 14. τάλαντα, "talents' weight." The Attic talent was about 57 lbs., the Aeginetan, 82.— ἐθυμίησε: cf. vii. 54. 3.

VI. 98.

- 2. "Iwvas καὶ Alokéas: added because of the writer's interest in the Asiatic coast; cf. ii. 1, iii. 1.
- 3. μετὰ . . . ἐξαναχθέντα, "but after his setting sail thence." This substantive use of the parte depending either with its subject, or alone, on a preposition or adverb is rarer in Greek than is the corresponding construction in Latin and English, and occurs mainly in expressions of time; i. 9, 34, 51, 170, ii. 22, iv. 44, 164, v. 50, vii. 149. 20, 171. 5, viii. 94, ix. 77.
 - 4. έλεγον: when Hdt. was in Delos; cf. 119. 21, vii. 129. 27.
- 5. σεισθεΐσα: on 29. 9. Thuc. (ii. 8) has a similar statement with reference to an earthquake occurring just before the Peloponnesian war. Considerable ingenuity has been expended in attempts to reconcile the two writers.—τοῦτο τέρας: on 27. 10.—κου: 27. 1.
- 6. ¿m, "in the time of;" so often with names of persons in the gen.
- 8. Αρταξέρξεω: This passage is thought to have been written after Artaxerxes' death in 425 B.C. If so, it is perhaps the last addition to his history made by the author; at least there is no event known to be later than the decease of Artaxerxes to which Herodotus can be shown to make clear reference. Rawl.

 τουτέων γενεέων: on 21.6.
- 9. ἐπὶ: on vii. 1. 10.— εἴκοσι: Reckoning three generations to a century (ii. 142), we have 667 years, which from the accession of Darius, 521 B.c., takes us back to the Troic period; cf. vii. 20. 12.
 - 10. $\mathbf{\hat{a}}\boldsymbol{\pi}\mathbf{\hat{o}}$: less frequent than $\mathbf{\hat{\epsilon}}\kappa$: on 26. 10.
- 11. τῶν κορυφαίων: Athens and Sparta in the Peloponnesian war.
- 13. ἀκίνητον: According to the story, Delos was a floating island until the wandering Leto entered it to give birth to Apollo and Artemis. Then it was fixed immovable by brazenfooted pillars rooted fast in earth.
- 14-15 are omitted in one class of MSS, and the remainder of the chapter is stigmatized by some editors for its loose connection with the context.
 - 16. δύναται = $\vec{\epsilon}\sigma\tau i$: hence the predicate nom.; on 12. 20.

17. ἐρξείης, "Worker."—ἀρήιος, "Warrior." Persian scholars are pretty well agreed that Hdt. is wrong in his explanation of these names, and they agree still further that they cannot certainly set him right.

18. δδε: on 10.2.— δν usually deserts its verb in the ind., opt., inf., or partc., for a preceding adverb, negative, or interrogative.

VI. 99.

- 2. στρατιήν παρελάμβανον, "took in troops as allies."
- 4. Κάρυστον: on the southern coast of Euboca.

7. λέγοντες, "meaning;" vii. 144. 9.

9. παρέστησαν... γνώμην, "went over to the wishes of the Persians;" acceded to their demands; cf. 140. 11. There is a touch of sarcasm in the expression here.

VI. 100.

- 4. τοὺς κληρουχέοντας, "who obtained by allotment." After the retirement of Cleomenes from Attica (on 87. 3), the Athenians defeated both the Thebans and the Chalcidians in battle, and settled 4000 colonists on the lands of the wealthy (ἱπποβοττέων) Chalcidians; v. 77.
- 6-8. ἄρα, "after all;" on vii. 35. 10.—οὐδὲν ὑγιὲς, "nowise wholesome;" cf. Hm. Θ 524.—οῖ: on 2. 5.—μὲν, "it is true."—ἐφρόνεον ... ἰδέας, "but they were minded two ways." Cf. ἀμφὶς φρονέοντε, Hm. N 345; δίχα θυμὸν ἔχοντες, Υ 32; δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή, γ 150.

9. ἐκλιπεῖν ἐς: cf. 33. 9, 34. 13.

- 12. ἐκάτερα ώς: prolepsis as 41. 12.
- 13. τὰ πρῶτα, "one of the first;" poetic; cf. prima virorum, Lucr. i. 86.

15. σφεας: on 35. 13.

VI. 101.

- 1. 'Ωρωπὸν: over against Eretria.
- 3. χώρης: chorographic gen, limiting Τέμενος. These places were near Eretria eastward along the coast.
- 4-5. κατασχόντες, "having gained possession of;" changed construction and meaning from κατέσχον κατὰ just employed.— ἐξεβάλλοντο: see its opposite 95.8. Euboea was noted for its cavalry, and the Persians might expect to be confronted by it.
- 7. οὐκ... βουλήν, "did not make their plans;" on vii. 99. 3.— εἴκως: on 52.17.

8. σφι: for position see on 34. 12. — ἐνίκα, "was prevailing." It has for its subject the following inf. as viii. 9; Soph. Ant. 233; Thuc. ii. 54; cf. below 109. 4, vii. 175. 3.

13-15. τοῦτο μὲν-τοῦτο δὲ: on 27. 3.

VI. 102.

1. ἐπισχόντες, "having waited;" vii. 10. 59.

2-3. κατέργοντές τε πολλὸν καὶ, "not only pressing the Athenians sore but." For 'Αθηναίους, postponed to the second clause, see on 23. 22.— ποιήσειν: with double accusative.

5. Marathon is on the east coast of Attica, on the way from Eretria to Sunium, and separated from Athens by the Pentelic range. The large bay offered shelter for the entire fleet, and opportunity for landing without hinderance from the Athenians, who were expecting them at Athens. From this point, too, Hippias and his father had made their successful march upon Athens forty-eight years earlier, and he may have hoped that he would be joined by many of the inhabitants of that district who had of old been adherents of his party.— ἐνιππεῦσαι: No mention of cavalry is made at the battle—a fact that has given rise to interminable discussion.

VI. 103.

- 3. δέκα: When Clisthenes established his constitution after the expulsion of the Pisistratidae, he divided the people into ten tribes, and ordained that each tribe should elect by vote a Strategus every year to command the contingent of troops furnished by the tribe. Later these gradually became civil as well as military officers, and the real directors of the whole policy of Athens.

 ὁ δέκατος: In the series of ten, each general appears to have had his position determined by that of his tribe for the year as obtained by lot; cf. 111. 6.
 - 4. κατέλαβε: 38. 7.— φυγείν Π εισίστρατον: cf. 123. 5.
 - 6. φεύγοντι: on 9.11.— ἀνελέσθαι: 36.2.
- 7. ἀνελόμενόν: coincident with the following verb; on 29.11.

 —τὼντὸ ἐξενείκασθαι, "he carried off the same honor;" 36.2, 14.

 15.
 - 8. δμομητρίφ: 38. 3.— μετά: on 38. 1.
- 9. τῆσι ἴπποισι: In the historic period, mares were most highly esteemed for racing; not so in Hm.; Phaeacians, ν 81.—παραδιδοί, "grants;" cf. 82. 8, vii. 18. 20; on 70. 15.

- 10. ἀνακηρυχθήναι, "to be heralded victor."—παρείς: on 29. 9.
- 13. ἀποθανεῖν: after 527 B.C. when Pisistratus died.
- 15. πρυτανήων: northeast of the Acropolis. Here the Prytanes and foreign ambassadors were maintained at the public cost, the sacred fire of the city was kept continually burning, and the laws of Solon were preserved. Every independent Greek city had such a town-hall; vii. 197. 9.

16-17. πρὸ: in the suburbs. The site is now fixed on the southwest side of the town.— τεθάφαται: S. 66.

18-19. αὖται αὶ ἀνελόμεναι: for οὖτος preceding the article with the parts. see 13. 1, 59. 3, 86. 33, vii. 180. 6, 185. 2-12; cf. 61. 35, vii. 111. 5, 9. 14.—For the fact compare the memorial inscription of the Spartan Damonon, Roehl, I. G. A. 79, Cauer, Delect. 2 17.—ἐποίησαν ἤδη, "had already done."

21. Kipor becomes by its position a dat. of possession, which is common only in pronouns; cf. 41. 7, vii. 38. 13, vi. 63. 12.

24. Μιλτιάδης: the nom. because ούνομα ἔχων = ὀνομαζόμενος, as v. 52, iv. 56; on 12. 20. The juxtaposition is striking.

VI. 104.

3-5. αμα μέν-αμα δέ: on 13.6.

7. μιν ὑποδεξάμενοι, "giving him warm welcome;" ironical.—Note the vigorous asyndeton with ἀγαγόντες. Asyndeton of participles is rare in Hdt.

9–10. τυραννίδος: cf. 136. 5; 39. 15.— οὕτω, "so at length," introducing the apodosis, especially after participles; often οὕτω δή: cf. vii. 150. 17, 158. 14.— αἰρεθεὶς: on 103. 3, 109. 6.

VI. 105.

- 3. ἄλλως, "besides." ἡμεροδρόμην: explained by Livy xxxi. 24: Hemerodromos vocant Graeci ingens die uno cursu emetientes spatium. As to the form Cobet (Mnemos. 1884, p. 166) says, "Non est Graecum ἡμεροδρόμης sed ἡμεροδρόμος." But see the Olympic inscription (Archäol. Zeitung, xxxvii. p. 139): Βασιλέως 'Αλεξάνδρον ἡμεροδρόμας καὶ βηματιστής, κ.τ.λ.—τοῦτο μελετῶντα, "making a practice of that." τοῦτο and ταῦτα in such cases repeat succinctly the idea of the preceding clause; 106. 12, 107. 12, 108. 14, vii. 209. 14.
- 4. τε: properly appended to έλεγε. In general, Hdt. treats the position of τέ rather freely; cf. 111. 10, 136. 10, vii. 8. 32, 24. 3.

- 6. Τεγέης: in the southeastern part of Arcadia, the haunt of Pan.—βώσαντα: S. 21.
- 7. κελεῦσαι: easy change to indirect discourse, as 54.6, vii. 162.9; sometimes due to a desire to shift the responsibility of the story from the writer's own shoulders.
- 8-9. δι' δ τι ... ποιεῦνται, "(asking) for what reason they pay him no attention,"— ἐόντος: concessive.
- 10. $\tau \lambda$ 8, "and in other things;" adverbial as if $\tau \lambda \mu \epsilon \nu$ had gone before, which in fact is implied in $\pi o \lambda \lambda \Delta \chi \hat{\eta}$: cf. on 125. 3.
- 11. ἤδη, "directly;" on 11.1; cf. 115. 8, vii. 219.6; Xen. Cyr. vii. 5.58. It must have been very soon after Marathon, since Miltiades consecrated the statue of Pan, as proved by the epigram of Simonides below.
- 13. Havès ipóv: in a grotto on the northwest side, just below the Propylaea, where Ion was reputed to have been born. The cavern still exists, and at a little distance a statue of Pan (now at Cambridge, England) has been found, which may be the one dedicated by Miltiades on this occasion, and for which Simonides wrote the following inscription:

τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν ᾿Αρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων, τὸν μετ᾽ ᾿Αθηναίων στήσατο Μιλτιάδης.

14. λαμπάδι, "with a torch race." Torch races of unknown antiquity were celebrated at Athens in honor of Prometheus, Athena, and Hephaestus. Rival lines of trained runners were stationed between the altar of these three gods in the outer Ceramicus, and the Acropolis, and in each line a lighted candle was to be carried on by each successive runner over a certain interval and delivered to his successor till the goal was reached. The line which accomplished this soonest with lamp unextinguished was the winner. Lucretius introduces this contest in a noble passage to illustrate the successive generations of men (ii. 77):

Inque brevi spatio mutantur saecla animantum Et quasi cursores vitai lampada tradunt.

VI. 106.

3. δευτεραίος, "on the second day;" H. 619 a; G. 138 n. 7; cf. 120. 3, vii. 196. 5.— The distance was about one hundred and forty miles, mainly through a mountainous region.

4. ἀπικόμενος ἐπὶ: so vii. 172. 8, 148. 19.— ἄρχοντας: probably

the Ephors.

- 6. περιιδείν, "to permit," through the earlier sense, to overlook; with supplementary parter temporally coincident; on 9. 14.—ἀρχαιοτάτην: compare vii. 161. 19, and their boast of autochthonous origin.
 - 11. ἀδύνατα: on 13. 7.

13. Ισταμένου: on 57. 7.— είνάτη, είνάτη: on 21. 7.

14. μὴ οὐ: on 9. 7.— κύκλου: sc. τῆs σ ελήνηs. In their calendar of lunar months the full moon would fall on the 15th, and their festival of the Carneia chanced to occur just at this time. This was celebrated from the 7th to the 15th of Metageitnion (August-September), and their statement was probably true that they were bound by their laws to remain at home to celebrate it. Many, however, have deemed it only a subterfuge; cf. vii. 206.

VI. 107.

1-3. βαρβάροισι κατηγέετο: cf. 72. 3.— τῆς παροιχομένης, "the preceding;" cf. 2. 3.

4. For Ίππίης repeated, see vii. 12. 6, 19. 4; cf. vi. 23. 15.

9. $\dot{\alpha}m\dot{\epsilon}\beta\eta\sigma\epsilon$, "he landed." The transitive fut. and aor. of $\beta ai\nu\omega$ are poetic and Ionic.

10-11. Στυρέων: they inhabited the small town Styra on the southwest coast of Euboea; off this in the channel lay Aigleia, which was under their jurisdiction.— οῦτος: on 96.4.

13. μεζόνως . . . ἐώθεε, "more forcibly than was his wont;" cf.

Hm. ρ 541.

14-16. ἐσείοντο, "were loosened;" cf. Hipponax 62.— ὑπὸ βίης βήξας, "by the exertion when he coughed."—Note the alliteration here and in 19-21.

18. δδών: Attic δδούς. - αναστενάξας: 80. 6.

VI. 108.

1-2. ἐξέληλυθέναι: on 82.6.— Ἡρακλέος: The Marathonians claimed to have introduced the worship of Hercules into Greece. The scene of the Heraclidae of Euripides is laid here.

4. ἐδεδώκεσαν: in 519 B.C. according to Thuc. iii. 68; but Grote

places it with more probability in 508 B.C.

6. ἤδη ἀναιρέοντο, "had already from time to time incurred," during the continuous hostility of the Thebans from the event that now follows to 490 B.C.; cf. v. 74-79.

7-8. ἐδίδοσαν, "offered;" note the tense as differing from aor.

—Κλεομένει τε και Λακεδαιμονίοισι: the whole is often thus connected to the part, especially if that represents the leader; cf.

Hm. T 63, Έκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον. For the reverse order, see 109. 3, 140. 12, vii. 107. 7, 148. 12.

10-11. ἐκαστέρω: on 63. 3.— τοιήδε τις, "anything such;" assimilated to ἐπικουρίη.— ψυχρή: cf. νίκη ψυχρή, ix. 49, and Eur. Alc. 353.— φθαίητε—ή, without πρότερον or πρίν, is rare; 91. 6.

14-16. ἐοῦσι: on 45. 11.— οὐ οὕτω ώς: on 61, 4.

17-18. συνεστεῶτας, "waging war with;" cf. 29. 3, vii. 225. 5. — ταῦτα: cf. 107. 5-8.

20. βωμὸν: This altar was erected in the agora by Pisistratus, a son of Hippias, while archon. It was deemed the centre of the city, and from it the streets diverged on all sides, and distances were measured, as from the *Milliarium Aureum* at Rome.

22-24. μελλόντων: H. 972 a.—παρατυχόντες: for what purpose is not known.

25. ἐπὶ τοισίδε, "upon these conditions;" to be closely connected with καταλλάξαντες: cf. vii. 154. 19.— ἐᾶν Θηβαίους, "that the Thebans leave unmolested,"

26. τοὺς μὴ: on 94. 7.— ἐς ... τελέεω: on 53. 6.— The Bocotian federation was composed of some twelve or thirteen autonymous towns under the headship of Thebes, which was, or professed to have been, their mother city. Plataeae the Thebans said had been their latest foundation.

30. είναι in this supplemental usage is mostly Homeric and Herodotean; cf. 108. 32, vii. 47. 3, 154. 11, 129. 17; τὸν θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης, Hm. Φ 405.— τούτους: emphatically renewing the preceding relative, as often.

32. καὶ probably connects Πλαταιέας and Yσιάς. Hysiae was an Attic deme (v. 74) adjoining Plataeae on the east, and the Athenians appear to have enlarged the possessions of both these districts northward to the Asopus at the expense of the Thebans. Others connect Yσιάς with 'Ασωπὸν, for which cf. 35. 9.

34. Grote has well said: "If we summon up to our imaginations all the circumstances of the case, we shall be sensible that this volunteer march of the whole Plataean force to Marathon is one of the most affecting incidents of all Grecian history." Hist, Gr. Part, II, ch. xxxvi.

VI. 109.

- 1-2. δίχα: on 100. 8. τῶν μὲν οὐκ ἐώντων συμβαλεῖν, "some seeking to dissuade them from engaging;" cf. 109. 30, vii. 143. 16.— δλίγους: a positive to which the context lends the force of a comparative, and therefore construed with the inf.; usually ὡς or ὅστϵ is added; vii. 207. 10.— Their numbers are not given by Hdt., but other authorities place them at 10,000, with, and without, the Plataeans. To these are to be added the slaves who served as their shield-bearers, and might take part in the battle as light-armed troops. The Persian force was perhaps 200,000.
- 3-6. τῶν δὲ καὶ Μιλτιάδεω: on 108. 8.— ἐνίκα: on 101. 8.— γὰρ: proleptic with its clause extending into line 9.— ὁ...λαχῶν: The nine archons, of whom the polemarch was the third, were chosen by lot from the candidates who offered themselves. The names of the candidates were deposited in one urn, and mixed black and white beans in a second. As a name was drawn from one, a bean was drawn from the other. If the bean was white, the person named was declared elected; if black, the drawing continued till a white one appeared again, and so on. The Strategi, however, were elected by show of hands.
- 7. το παλαιον: When Hdt. wrote, the polemarch had no military functions, but acted as judge in the personal and family interests of the metics, and foreigners in general, like the Roman praetor peregrinus.
 - 10. ἐν σοὶ νῦν ἐστὶ, " upon thee now it rests."
- 11. μνημόσυνα: of great achievements, as the labyrinth, ii. 148, the canal at Athos, vii. 24. 3, etc.; on 19. 9.
 - 12. βίον, "existence;" in this sense usually αλών, χρόνος.
- 13. 76 kal: names, and words in general, used in pairs are commonly so connected. Harmodius and Aristogiton by slaying Hipparchus were popularly accredited with the deliverance of Athens from the Pisistratidae; cf. 123. 7-10. Callimachus had a twofold relation to them. They were Aphidnaeans like himself, and to them as deified heroes he had, as polemarch, to offer the state sacrifices.
- 14-15. ἐξ οὖ, "since."— ὑποκύψωσι: 25. 8. δέδοκται, "it has been determined."
 - 18. οίά τε: on 13. 7, 9. 7.
 - 19. ἐς σέ τοι ἀνήκει, "it has come to you, look you."
 - 20. ἔρχομαι φράσων: on vii. 49, 13.— ἡμέων τῶν: on 84. 9.

- 22. ού: sc. κελευόντων: cf. 67. 10.
- 24. Δστε μηδίσαι, "so that they will medise." The pres. and aor. inf. are used after Δστε almost exclusively, not the fut. (i. 189, viii. 57) since the notion of destiny or obligation may belong to the inf. at any time.
- 25. πρίν τι καὶ σαθρὸν, "before even something unsound;" 100. 7.
- 26. θεων τὰ ἴσα: on 11. 14.— οιοί τε εἰμὲν: the present, emphatically anticipating the future; vii. 236. 11, 157. 16.
- 27-8. ἐς . . . ἤρτηται, "tend towards thee and depend upon thee." He is the stay to which and from which all lines of safety extend. Cf. the words of Nestor to Agamemnon, ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, Hm. I 97; and ζ 197, 'Αλκινόοιο τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.
 - 31. έλη: SC. την γνώμην.

VI. 110.

3-5. ἐκεκύρωτο, "it was determined decisively;" so the plupf. most commonly denotes the resultant condition of a past act or state; on vii. 119. 16; cf. vi. 22. 1, 24. 9, 111. 16, 125. 22.— πρυτανηίη τῆς ἡμέρης, "command for the day." The chief command appears to have been held for a day by each successively in the order of their tribes (on 103. 3), reaching Miltiades on September 12th, the tenth day after their departure from the city.

VI. 111.

- 4-6, τότε: on 109, 7.— οὕτω: on vii, 15, 15.— ὡς ἀριθμέοντο: on 103, 3.
- 8-9. ἀναγόντων, "conducting;" there was usually a procession to a temple on an elevated spot, as the Acropolis.—σφι points proleptically to Πλαταιεῦσι: cf. 46. 1, 68. 2; on 34. 12.—γάρ: The omitted thought is something like this: "This important position was granted them by the Athenians out of gratitude for their welcome assistance, and their appreciation did not end here, for." Stein brackets γάρ.—ἐs, "during;" cf. Xen. Anab. i. 7. 1, ii. 3. 25.—πεντετηρίσι: on 87. 7; probably the Panathenaca here.
- 10-11. τε: properly after 'Αθηναίοισι: on 105. 4. λέγων: on 67. 9, 70. 2. τὰ ἀγαθὰ: the prayer also of Socrates, Xen. Mem. i. 3. 2.
 - 13. τὸ στρατόπεδον ἐξισούμενον: A partc. and its subject may be

in the nom., if the subject of the main verb represents at the same time a part of the participial subject, as here. This construction is mainly confined to Hdt.; cf. Hm. Γ 211, K 224, σ 95; on 30. 3.

14-15. στρατοπέδφ, "line of battle."— αὐτοῦ: as 30. 7.— ἐπὶ τάξιας ὸλίγας, "few ranks deep;" vii. 188. 7.— ταύτη: 30. 7.

16. Note the usual predicate position of ἐκάτερον, as 113.6; cf. 113.9.

VI. 112.

- 1. διετέτακτο: impersonal; cf. vii. 40. 5; on vii. 100. 6.
- 2. &πείθησαν, "were let slip," like the arrow from the bent bow (Hm. A 51), or runners in the arena. Readers accustomed to the elaborate descriptions of battles in our modern historians will be disappointed with Herodotus. He is graphic rather than precise, aiming, like Hm., to produce a series of brilliant detached pictures, rather than a single one which can be thoroughly understood.

3-4. Hoav: attracted to the number of the nearer predicate,

στάδιοι: cf. 36. 9.— μεταίχμιον: 77. 3.

- 6-7. ἐπέφερον, "attributed."— καὶ πάγχυ ὀλεθρίην, "completely suicidal."— ὀλίγους: sc. ἐόντας: such omission with verbs of perception is rare, but occurs as early as Hm. E 702, a 301. It imparts strength and vigor.— καὶ τούτους: on 11.7.
- 9-10. τοξευμάτων: abstract for concrete. ταῦτα: that the Athenians were bereft of their senses. ἀθρόοι, "in close array;" cf. vii. 211. 12.
- 11-13. πρῶτοι μὲν—πρῶτοι δὲ: impressive anaphora; 43. 17.—
 In his desire to place the valor of the Athenians in the most striking point of view, the historian has here made a statement which is certainly belied by his own pages. Besides his account of battles between Asiatic Greeks and Persians, he tells us (v. 102) that the forces of Athens and Eretria confronted the Persians in battle at Ephesus on their retreat from Sardis.

14–15. τέως, "till then."—Μήδων: on 9. 11.—φόβος: cf. 120. 5. Aesch. describes the Persian leaders as φοβεροὶ ἰδεῖν (Pers. 27), and the host as φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι (Pers. 48).

VI. 113.

4. Σάκαι: these dwelt in the northeast of Bactria and were reckoned among the best troops of the Persian armies.— κατὰ: local, as 19. 5, 58. 3, vii. 176. 8-9-11-18, 199. 4.

- 5. ἐδίωκον ἐς τὴν μεσόγαιαν: Rawlinson reasonably claims that this is another rhetorical exaggeration; otherwise the Greek wings when they united would have found themselves in the rear of the Persian centre, which would have been forced to break through them in order to reach the ships—a condition of affairs which Hdt. does not appear to have in mind. Plutarch does not even make the Greek centre retreat; it only has some difficulty in defeating the enemy. Themistocles and Aristides were posted in the centre.
- 11. πῦρ τε αἴτεον: a reminiscence of the desperate struggle of the Trojans and Greeks at the ships, Hm. O 716-18.

VI. 114.

- 1. τοῦτο μὲν, τοῦτο δὲ, τοῦτο δὲ: on 27. 3; cf. 122. 2-3-7, vii. 119. 5.
 - 3. ἀπὸ δ' ἔδανε: on 38. 1; cf. vii. 10. 56, 156, 5.
- 4. Cynegirus was a brother of the poet Aeschylus, who likewise took part in the battle, and is said to have prided himself more upon his exploits there than upon his achievements in tragedy.
- 5. ἀφλάστων: the ornament of the stern, often raised high over the head of the steersman.— χείρα: acc, of specification.

VI. 115.

- 1-3. τοιφδε: on 10. 2.— ἐξανακρουσάμενοι, "having pushed off from shore;" not by backing water, for the ships appear to have been stationed with the stern towards shore; 114. 5.
- 5-6. ἀπικόμενοι: on 65. 9.— αἰτίην... 'Αθηναίοισι, "suspicion was aroused among the Athenians."— ἔσχε: impersonal.
- 8. ἤδη: on 105.11. The long delay of nine or ten days on the part of both Athenians and Persians before the attack was made has been a fruitful theme for conjecture. The Persians may have been waiting for the emissaries of Hippias to produce a division which Miltiades knew to be fomenting (109.23), and if he had learned that this had reached its culmination and the signal of the shield was to be displayed on the day of the battle inviting the Persians to sail to the city, he would have made the attack exactly when he did.

VI. 116.

1-2. ώς ... τάχιστα, "with such speed of foot as they had."-

ποδών depends on ώς as gen. of quality; mostly with $\tilde{\epsilon}\chi\omega$: cf. vii. 188. 12, 157. 11. Aristides with his tribe was left on the field of battle to guard the prisoners and booty. The return march of twenty-six miles was made on the afternoon of the battle, so that when the Persians reached Phalerum they saw at daybreak the heroes of Marathon confronting them.

3. The perfect, which ήκειν represents, is rare after πρίν, the usual tense being the aorist; as here Thuc. v. 10; Is. 7. 27.

5. ἐν ἄλλφ: this was regarded as a good omen.— Cynosarges was near the Lyceum, in the southeastern suburbs of Athens.

- 6. ὑπεραιωρηθέντες, "having laid to over against;" generally the ancients regarded the sea as higher than the land; hence ὑπερ-: cf. 99. 1, 97. 3, 98. 3, 107. 2, 31. 3, 12. 3; Phaeacians, θ 55.—Phalerum was just east of the Piraeus, which had already been pointed out by Themistocles as the proper place for their harbor, and work had been begun upon it in 491 B.C., but interrupted by the approach of the Persians.
 - 7. ανακωχεύσαντες: on 29.9.

VI. 117.

3. These Athenians were buried on the plain where, as Pindar nobly says, $\pi a i \delta \epsilon s$ 'Aθηναίων ἐβάλοντο φαεννὰν κρηπίδ' ἐλευθερίαs, and memorials were erected to their memory. The large tumulus which is still to be seen there, was supposed, from excavations made in it by Dr. Schliemann, to be earlier by some centuries, but this has recently been disproved.

7-8. πληγέντα, "smitten." βληθέντα, "shot," by arrow or other

weapon out of hand.

- 9. The blindness seems conceived as resulting from the presumptuousness of human eye gazing openly upon the working of superhuman power; cf. IIm. ϵ 350, κ 528; Aesch. Cho. 99; Theoc. xxiv. 94. Epizelus should have followed the prudent example of Telemachus in the recognition scene, Hm. π 179: $\epsilon \tau \epsilon \rho \omega \sigma \epsilon \beta \dot{\alpha} \lambda$ $\delta \mu \mu \alpha \tau a$, $\mu \dot{\eta} \theta \epsilon \dot{\alpha} s$ $\epsilon \dot{\eta}$. Two such phantoms were seen when the Persians made their attempt upon Delphi (viii. 39), and a female figure urged on the Greeks at Salamis (viii. 84). In a picture of the battle painted on the walls of the Poecile Stoa at Athens, not long after the event, the hero Marathon, Theseus, Echetlus, Athena and Hercules were all represented as taking part.
 - 10. λέγειν αὐτὸν ήκουσα, "I heard that he said;" the inf. is the

imperf. and the information at second hand. "I heard him saying" would be λέγοντος αὐτοῦ ἤκουσα. λέγοντα αὐτόν may interchange with λέγειν, but the information is more certain; vii. 10, 85.

11-12. Note the signal effect of the broken order, ἄνδρα... ὁπλίτην... μέγαν.— σκιάζειν: on 52.25.

VI. 118.

- 2. Μυκόνω: northeast of Delos, about two miles distant.
- 3. $\eta\tau$ is: Relatives and demonstratives are often attracted into the gender (and case) of the substantive with which they are connected by the copula; on 36.9.
- 5. ἄγαλμα, "statue;" more distinctively, line 12.— κεχρυσωμένον, "gilded."
- 9-10. τὸ ἄγαλμα—τὸ ἄγαλμα: the repetition emphasizes his instructions, and dignifies the object; on 7.8.— Δήλιον: on the Boeotian coast.
 - 13. &', "after;" cf. vii. 30. 5.

VI. 119.

- 1. τους των Έρετριέων ανδραποδισμένους: on 57. 27.
- 4-6. πρὶν with inf.; on 22. 4.— ἐνεῖχέ, "cherished within him." σφι, ἀρξάντων: on 4. 3.— προτέρων: pleonastic with ἀρξάντων: cf. 91. 6.
- 7-8. ἐωυτὸν καὶ ἐωυτῷ: the repetition and juxtaposition ingeniously emphasize the gratified vanity of Darius.— κακὸν: cf. 20. 2, 41. 19.
- 9. σταθμῷ, "resting-place." Hdt. describes the royal road, running from Sardis to Susa, as having along its whole length, σταθμοί βασιλήιοι καὶ καταλύσιες κάλλισται (v. 52). Ardericca was on this road, just northeast of Susa. The following account appears to be that of an eye-witness, and if so this point is the farthest cast that Hdt. is known to have reached in his travels.
 - 12. ibéas, "kinds" of products.
- 14. κηλωνηίφ, "sweep," such as are still seen occasionally at wells.
- 16-17. ἀντλέει: the collective sing., occurring especially in descriptions of customs, employments, sacrifices, arts, etc.—ἐς... ὁδούς, "being poured into another receptacle it turns three different ways;" i. e. it separates into its three components, the salt gathering into one mass, the asphalt another, and the oil is left by itse!f.— τράπεται: S. 13.

- 20. δδμήν: S. 4. The oil was a species of crude petroleum.
- 23. τὰ ...οῦτω: cf. 31. 1.

VI. 120.

2-3. καταλαβείν, "to reach it;" vii. 230.4. They appear to have arrived on the day following the battle. — τριταίοι: on 106.3.

5. θεήσασθαι τοὺς Μήδους: they were not yet buried.

VI. 121.

- 2. av kote avadégat, "would ever display;" inf. for opt.
- 3-4. ὑπὸ τε—καὶ ὑπὸ: with τέ—καί the preposition is not repeated except for good reason.—οἴτινες: on 2.5.—ἡ ὁμοίως, "or equally with."
- 5. This family of Callias was one of the most wealthy and noted at Athens. The names Callias and Hipponicus alternated for several generations. Callias, son of the Hipponicus here, is mentioned vii. 151, and belonged to the generation of Hdt., so that the Pseudo-Plutarch (De Malig. 863) asserts that the mention of him here is simply intended to curry favor with the wealthy family.
 - 6. TE corresponds to kai, 123. 1.
 - 7. δκως: on 12. 3.— He was expelled from Athens twice.
 - 9. τάλλα τὰ ἔχθιστα: cf. 57. 1, and on 46. 10.— πάντα: on 88. 2.

VI. 122.

This chapter has been transmitted to us through the inferior family of MSS. only. Stein thinks that it is not an intentional interpolation, but was originally the fugitive and sketchy marginal note of some later reader, jotted down as the first outline for an encomium of the schools, in the manner of the sophists of the second to the fourth century A.D., and that it thus finally crept into some texts. The language is a fair imitation of the Herodotean, but betrays in several places its Hellenistic origin. According to this view Καλλίεω—ἔχειν represents the motive which the rhetorician intends to develop in his encomium.

- 2. τὰ προλελεγμένα, "what has been already mentioned;" in this sense not classic. Supply διελθεῖν χρεόν, as often used by the rhetors.
 - 3. ἄκρος: sc. ἐγένετο, "became eminent;" cf. v. 112, vii. 5. 17.
- 5. Πίθια: the Pythian games were held near Delphi.— ἐφανερώθη ἐς, "became noted among;" a late verb.

9. δωρεήν should be "dower," for which the ordinary word is φερνή οι προῖξ.— σφι—ἐκείνησί τε: incorrect.— ἐχαρίσατο, "he in-

dulged them greatly."

10. In general, Greek ladies were not even asked to give their consent to the match arranged for them. Parents managed marriages often on both sides, always on that of the woman. The husband was frequently a complete stranger until the day of the espousals.

VI. 123.

- 3-5. ἀναδέξαι without ἄν harmonizes with ἦσαν μισοτύραννοι, as φαίνονται ἐόντες (121. 5) with ἄν κοτε ἀναδέξαι (121. 2).— οἴτινες: on 2. 5.— ἔφευγόν: 103. 4.— οἴτινες... τε... τούτων. When to a relative clause a second is connected by a copulative or adversative conjunction, the relative is customarily not repeated, but is represented by a personal or demonstrative pronoun (generally αὐτός) if a change of case is necessary; cf. vii. 125. 9. οὖτος is rare, and stronger.— τεὺς τυράννους: Pisistratus and his sons; cf. i. 64, v. 62.
- 6-7. οἱ ἐλευθερώσαντες: for this use of the article and parte. as predicate, cf. 123. 12, 124. 7, vii. 2. 14, 10. 68.— ἤ περ, "than even;" Homeric and Herodotean, reappearing in Hellenistic Greek. The feelings with which the Athenians in general regarded Harmodius and Aristogiton may be seen from these lines of Simonides (131): ἢ μέγ' ᾿Αθηναίοισι φόως γένεθ' ἡνίκ ᾿Αριστογείτων ὅΙππαρχον κτεῖνε καὶ ʿΑρμόδιος.

8. ἐξηγρίωσαν: cf. v. 62: Ἱππίεω ἐμπικραινομένου ᾿Αθηναίοισι διὰ τὸν Ἱππάργου θάνατον.— ὑπολοίπους: Hippias and Thessalus.

9. ἀποκτείναντες: on 29. 11.—οὐδέ τι μᾶλλον: on 3. 8.

11–12. $\epsilon i \delta \dot{\eta} \gamma \epsilon$: His account at v. 63 is introduced by $\dot{\omega}_{5}$ 'A $\theta \eta \nu a \hat{i} \omega i \lambda \dot{\epsilon} \gamma o \nu a \hat{i} \omega i$. — $\dot{\alpha} \nu a \pi \epsilon \dot{i} \sigma a \nu \tau \epsilon s$: by a bribe (v. 63); accordingly, whenever any of the Spartans came to consult the oracle publicly or privately, they were told by the Pythia that they must free Athens from her tyrants.

VI. 124.

1. ἀλλὰ γὰρ, "but still;" a case of anteoccupatio, or forestalment of a possible objection; cf. vii. 214. 11.

2-3. $\mu \hat{\epsilon} \nu \hat{\delta} \nu$, "on the contrary."— $\hat{\epsilon} \nu \gamma \epsilon$: $\gamma \epsilon$ usually prefers the preposition to its regimen, as regards position.

4-5. λόγος αἰρέει, "is the statement convincing;" cf. the Homeric Τμέρος, γόλος, λήθη αἰρεῖ: Shaks. Ham. i. 1: "Horatio . . . will

not let belief take hold of him;" on 37.10; vii. 41.2.—ἔκ γε ἃν τούτων: for this position of ἄν (as vii. 139.9), compare the closely analogous case of its intrusion between article and noun, iv. 130, Thuc. vi. 64, Eur. Phoen. 512.—ἐπὶ...λόγφ, "for any such reason;" it might have been for some other purpose however.

6. τοῦτο ἄλλως εἰπεῖν, "of that to affirm otherwise;" this seems modelled on ἵνα σε εὖ εἵπη, Ηm. a 302, etc.

VI. 125.

1-2. τὰ ἀνέκαθεν: 35.4. The genealogy of the family so far as known is this:

Megacles I. (Archon about 620 B.C.).

Alcmaeon (about 590 B.C.). Clisthenes in Sicyon.

Megacles II. (about 560 B.C.). Agarista.

Clisthenes (about 520 B.C.). Hippocrates. Ariphron.

Megacles III. (about 490). Megacles IV. Agarista — Xanthippus.

Deinomache — Cleinias.

Pericles.

Alcibiades.

3. τοῦτο μὲν corresponds irregularly to μετά δὲ, 126. 1.

- 4. 'Αλκμέων: There are chronological difficulties in this episode which are irreconcilable. This Alemaeon was leader of the Athenians in the Cirrhaean war, 595 B.c., and seems to have been dead before 560 B.c., when Megacles appears as the head of the family. It is not till 556 B.c. that Croesus begins to consult the Greek oracles. See also on 127. 14.— τοῦσι... ἀπικνεομένοισι: on 85. 3. For the story of his trial of the oracle and his lavish gifts, see i, 46–54.
- 7. μν: subject of ποιέειν.— πυθόμενος: with inf. as 41. 1, 117. 14; cf. 41. 12, and on 117. 10, 85. 1.— Δυδών: gen. of source.
- 8. χρηστήρια: Delphi and Amphiaraus; i. 49, 52.— φοιτεόντων, "kept going." When Croesus had proved the truth of the oracles, "he took his fill of them" (i. 55).— ξωυτὸν: Croesus.
 - 9. τὸν = $\delta \sigma o \nu$: cf. vii. 102. 3.
- 11-12. πρὸς ... προσέφερε, "upon the gift, since it was so rare a one, after careful thought he brought the following device to bear."—προσέφερε: cf. 18. 3, and on 44. 6.

- 13. καταλιπόμενος: by drawing it up so as to bag deeply over the girdle.— κιθώνος: S. 2.— κοθόρνους: high hunting-boots.— εύρισκε, "he anywhere found;" note the force of the imperf.
- 15. κατηγέοντο: cf. i. 30: Σόλωνα θεράποντες περιήγον κατὰ τοὺς θησαυρούς.

17. μετά δὲ after πρώτον μὲν, as 128. 4.

20. τεφ: on 73.4. This vivid picture is the most striking specimen of broad humor in our historian. "The laughter of Croesus at the sight is echoed by the reader, who has presented to him a most ludicrous image hit off with wonderful effect, and poeticized by the touch of imagination, which regards the distorted form as having lost all semblance of humanity." Rawl. For other examples of humor less broad, see vi. 1, 129, vii. 120, 162, 226.

21-3. τοῦ: on 2, 5. — ἐσῆλθε, "entered into;" cf. μένος ἄνδρας ἐσέρχεται, Hm. P 157.— πρὸς, on 38. 1.

24-6. ἐπλούτησε: on 23. 8.— οὖτος οὖτω: on 12. 15.— τεθριπποτροφήσας: 35. 4.

VI. 126.

1. μετὰ δὲ ὕστερον: pleonastic; cf. vii. 17. 9, 33. 6. — δευτέρη, "next;" as shown by 127. 22. — μιν: the house.

4. The domination of this family of tyrants lasted longer than that of any other in Greece—one hundred years, according to Aristotle. Clisthenes reigned from about 600 to 570 B.C. Like Megacles he took part in the Cirrhaean war.

6-7. τούτω: cf. 108. 30.— προσθείναι, "bestow."— ἐόντων: 16. 8.

10. és, "on;" cf. 90. 2, vii. 8. 97, vi. 86. 42, 88. 9.

12. ἀρξαμένου, "beginning" (to reckon it). For position, see on 41, 10.

15. ποιησάμενος — είχε: on 12. 14. — ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, "for that special purpose;" to test the physical qualities of the suitors.

VI. 127.

1-2. This narrative seems modelled upon various incidents in the old epic, especially that of the suitors of Helen. For the repetition of $\tilde{\eta}\lambda\theta\epsilon$, cf. Hm. θ 322-3, γ 430-41; on 7.8.

The fact that Hdt, begins the list with those from Italy has been regarded as probable evidence that this episode was composed at Thurii.

3-4. δη: on 63, 15.—χλιδης: It is related that Smindyrides was accompanied to Sievon by a thousand fowlers and a thou-

sand cooks; that it made him feel tired to see a man at work in the field; and he complained that the rose leaves on which he slept had creases in them.— $\epsilon is \Delta \nu \dot{\eta} \rho$, "without exception;" like unus omnium, strengthening the superlative; cf. Xen. An. i. 9, 12.—Sybaris was destroyed 510 B.c.

- 5. Siris was on the Tarentine Gulf near the later Heraclea, which finally absorbed it. Like Sybaris, it was famed for its luxury. See on vii. 143. 18.— As regards the position of $\lambda\epsilon\gamma\omega\mu\dot{\epsilon}$ -vov, observe that it is not like that of $\kappa\alpha\lambda\epsilon\omega\mu\dot{\epsilon}\nu\eta$, 22. 11, as the noun $(\dot{a}\nu\delta\rho\dot{o}s)$ with which the article agrees is omitted; cf. 61. 20, vii. 155. 9, 170. 2.
- 6-7. οὖτοι: note this resumptive pronoun also below, lines 7, 10, 16, 21, 26.—μèν resumes μèν, line 2.—κόλπου Ἰονίου: the Adriatic Sea.
- 8. Τιτόρμου: Observe the striking suspension of thought on to ἀδελφεὸs, since παῖs is anticipated. Titormus is said to have lifted a stone to his shoulders that the famous athlete Milo could scarcely move, and Milo, on seeing him, exclaimed in wonder, "A second Hercules here!"
- 12-13. Φείδωνος δὲ, "of that Phidon I mean;" cf. 79. 4. He was a legitimate Heracleid, king of Argos, but is accused by Aristotle of changing the monarchy into a tyranny. He extended his authority over the eastern half of the peninsula and the adjacent islands, and introduced the first regular system of weights, measures, and coins, the Aeginetan, into the Peloponnesus.
- 14. 8: on 2. 5. The presidency of the Olympic games belonged originally to the Pisatans, but the Eleans obtained possession of it through the aid of Sparta. It was at the invitation of the Pisatans that Phidon marched to Olympia, forcibly dispossessed the Eleans, and celebrated, according to some, the eighth Olympiad (748 B.c.), according to others, the twenty-eighth (668 B.c.). Either date seems to preclude the possibility of a son of his being a suitor for the hand of Agarista, besides the fact that Clisthenes was a bitter enemy of Argos. See on 125. 4.
- 17. Trapezus was in the southwest part of Arcadia.—'Αζὴν, "an Azanian." Azania was a district in the northwest of Arcadia, comprising seventeen places which formed a political league apart from the other Arcadians.
- 23. 'Αλκμέωνος τούτου: The omission of the article with a proper name and οὖτος occurs occasionally, as 122. 1, i. 18, iii.

160, iv. 150, v. 113; yet here the omission is virtually supplied by τοῦ following, as Xen. Symp. 4. 37.

27-8. The Scopadae were a famous ruling family in Crannon, as the Aleuadae in Larissa.— Μολοσσῶν: on vii, 176, 20.

VI. 128.

5-6. τε-καὶ-καὶ-τε καὶ: the second καὶ connects the two pairs. Where words are connected in pairs, the article may be used only with the first pair, as here.— δργῆς, "temper," "disposition."— τρόπου, "conduct," "character."— καὶ ἐνὶ is correlative to καὶ συνάπασι.

8-9. τό γε μέγιστον: adverbial acc.; "what was severest;" on vii. 176. 1.— συνεστίη, "the banquet-table."—διεπειράτο: on 13. 7.

10. τοῦτον: on 108. 30, 16. 4. — πάντα: on 88. 2, 121. 9.

11. kov, "by chance;" cf. 98. 5.

13. ἐκρίνετο, "was esteemed."— τὸ ἀνέκαθεν: more frequently τὰ: 125.1.

14. Κυψελίδησι: Hippoclides was probably a member of the family of Miltiades, and brother of the Cypselus mentioned 34. 5.— Τυ προσήκων: on vii. 190. 10.

VI. 129.

2. ἡ κυρίη τῶν ἡμερέων: cf. ἡ κυρίη ἡμέρη, v. 50, and on 43. 12.— τῆς ... γάμου, " for the celebration of the marriage feast."—κατακλίσιος refers to the custom of reclining at table.

3. ἐκφάσιος: the article is often so omitted with the second noun when they are connected by a copulative conjunction.—
κρίνοι: on 49.11.

5-6. ἀπὸ δείπνου ἐγίνοντο, "were advancing beyond the meal," "the banquet was over;" on 14. 3.— ἀμφί: on 62. 6.

7. τψ̂...μέσον: what was spoken before all, general conversation. After the song of the early bard had become obsolete, the Greeks made it a particular point at their banquets that the conversation should be general, all listening to what any one might have to say; cf. Theog. 495; Xenophan. 1; Plat. Symp. 176.— For ès τὸ μέσον, cf. 130. 2, 69. 3, vii. 8. 107.

8. πόσιος: wine was not drunk by the Greeks during the meal.

-κατέχων, "inthralling," "enchanting," by his flow of wit; ef.

γλώσση κατασχών δημον, Eur. Suppl. 425.

9. αὐλητὴν αὐλῆσα: on 12. 15.— ἐμμελείην: properly the dance of the chorus in tragedy, as that in comedy was called κόρδαξ,

and in the satyr-play σίκωνις. But here in a less definite sense. None of these forms of drama had yet been originated.

11-12. δλον . . . ὑπώπτευε, "looked with displeasure upon the

whole matter;" cf. the Homeric ὑπόδρα ἰδών.

15. σχημάτια, "figures."— ἄλλα has 'Αττικά as its appositive, but may be rendered "as well," "besides;" cf. 103. 19, 127. 24, vii. 164. 9; Phaeacians, ζ 84.

16. ἐχειρονόμησε, "gesticulated;" usually of the pantomimic

movements of the arms in the dance.

- 18-19. ἀποστυγέων... Ἱπποκλείδεα, "though rejecting with abhorrence the thought that Hippoclides could still become his son-in-law."
- 21. είδε χειρονομήσαντα, "gesticulate," not "gesticulating;" note the aor, which is here coincident; on 29.11. Clear cases of this after $\delta\rho\delta\omega$ are rare (Cleobul. 1; Hermesianax, 2.10; Eur. Alc. 506), as likewise in the sense of priority, since the perf. is commonly used instead; cf. 119.7, vii. 18.7, 46.4, 50.19, vi. 16. 11, 17.3, 88.6, 137.9, vii. 45.2.

22. ἀπωρχήσαό γε μὲν, "at all events, thou hast danced away;" however much thou hast been pleased with thy dancing.

VI. 130.

- 1. ἀπὸ...ὀνομάζεται, "from this circumstance, that has become a current proverb." It occurs as such in Lucian and other authors.
 - 3. ἄνδρες ... μνηστήρες: imitated from Hm. a 368.
- 4-5. εἰ εἴη, χαριζοίμην ἄν (cf. v. 3): Lucian in a seeming parody of this passage uses the unreal form of condition, Dial. Deor. xx. 1.— μήτ'... ἀποκρίνων, "if I might neither decide upon one of you by preference." μήτ' shows that the parte is hypothetical.
- 6-7. ἀλλ' οὐ γὰρ: on 5.6.— μιῆς πέρι παρθένου: the preposition is but rarely placed between the adjunct and its noun in prose; vii. 15.6, 154.8, ii. 43, 148, iv. 32, viii. 26, 100, 112, ix. 42, 85; cf. 29.3.
- 8-10. ὑμέων: on 57. 27. ἀπελαυνομένοισι, "debarred." ἐκάστω: partitive appositive to τοῖσι ἀπελαυνομένοισι. τῆς ἀξιώσιος ... γῆμαι, "because of your condescension in wedding from my family."— εἴνεκα is usually postpositive. τῆς ἐξ ἐμεῦ γῆμαι stands as attributive to ἀξιώσιος, as shown by the repetition of τῆς: cf. Xen. Mem. i. 3. 3; Plat. Rep. 412 E; Krüger, Griech. Sp., 50. 6. 9.

11-13. τψ·... Μεγακλά: on 40. 1.— ἐκεκύρωτο: 110. 3.—ἐγγυᾶσθαι: note the distinction between act, and mid.

VI. 131.

- 4. Clisthenes changed the tribes from four to ten and established them upon a new basis. His reforms mark the epoch from which Athens began her career of greatness. They were made directly after the expulsion of the Pisistratidae, 509 B.C.
- 6. For και connecting Ίπποκράτης to οὖτός, see 35. 9, vii. 1. 12; Hm. η 57.
- 10-11. This is the only place where our author mentions the great statesman Pericles, but the few words, sublime in their simplicity, with which it is done show plainly that he looked upon him almost as a god. The lion was a common symbol of royalty; and the birth of Cypselus was likewise heralded to the Corinthians by an oracle that a lion was to be born who would palsy the knees of many; v. 92; cf. v. 69.

VI. 132.

- 1. τρώμα: strangely from the standpoint of the Persians, as ix. 90. 2; cf. vi. 44. 6, vii. 233. 11. γενόμενον: on 85. 3; cf. 136. 9, vii. 1. 1.
- 3-8. αἰτήσας ... λέγων ... αἴτεε: observe the anacoluthon occasioned by the intervening matter; cf. 13. 1-5, 61. 14-18.— ἐβδομήκοντα: on 89. 11.— ἐπιστρατεύεται: present denoting intention, a special phase of the progressive present.— καταπλουτιεῖν: S. 68.

VI. 133.

- 2-3. Πάρον: famous for its marble, and at this time the most prosperous and most powerful of the Cyclades, according to Ephorus. It lay a short distance to the west of Naxos.—ὑπῆρξαν...ἐς, "were the first to begin by engaging with triremes in the expedition to;" cf. iv. 1, vii. 8.57, vi. 99. 2.—πρότεροι: on 119.6.
 - 5-6. καὶ: on 10.4.— διὰ Δυσαγόρεα διαβαλόντα: on 98.3.
- 7. Hydarnes is mentioned vii. 135 as commander of the forces along the seaboard, and is probably the leader of the Immortals in the army of Xerxes (vii. 83, 211), and son of the Hydarnes who was one of the Seven; on 43. 13. If he came to his command in the last year of the Ionian war he may have been influenced by Lysagoras to expel Miltiades from the Chersonese (vi. 34, 41), while the absence of such influence previously will ac-

count for the long immunity which Miltiades had enjoyed since

the Scythian expedition.

10-11. μèν: the implied opposite is easily conceived; cf. 95. 14.—οὐ: on 9. 20.—πρὶν ἢ ἐξέλη: on 82. 7.—ὅκως: H. 885; G. 217; C. 553.

12-14. τι, "one obol."—ol δε: on 3.5.—Connect τῆ τοῦ τείχεος.
— ἔσκε: S. 82.— ἐκάστοτε: "each day;" when a vulnerable point (ἐπίμαχον: on vii. 22. 11) was disclosed by the attacks of the besiegers.

15-16. έξηείρετο: on 13. 7.— διπλήσιον τοῦ άρχαίου: on 57. 4.

VI. 134.

1. ès τοσοῦτο, "up to this point of."

- 2. λέγουσι: supply κατὰ ταὐτά, which is expressed in a similar passage, iv. 150. — autol = μοῦνοι, as vii, 130. 4; cf. Phaeacians, 8 207.—How the other Greeks told the remainder of the story Hdt, does not inform us, and this serves as a fair example of the tendency, to which he is sometimes subject, of preferring that version of a story among several which dealt most largely in the supernatural, or introduced his favorite doctrine of the divine Nemesis; on 75.18. Miltiades, intoxicated by his magnificent victory at Marathon, and seeking to revenge himself upon a private foe, must needs meet with fitting punishment, which is aptly brought into connection with an attempt to commit an act of sacrilege. The account of Hdt., however, is generally preferred by historians to that of Ephorus, who relates that when the Parians were on the point of surrendering they perceived a fire, really accidental, on Myconus, but supposed by both parties to be a fire-signal of the approaching Persian fleet. They accordingly refused to abide by their agreement; and the Athenians, fearing to be attacked by a superior force, sailed away.
- 3-6. Cf. vii. 213. 1-3. ἐλθεῖν ἐς λόγους: on 86. 18. Τιμοῦν: S. 45. τῶν χθονίων θεῶν: Demeter and Persephone; cf. vii. 153. 8.
 - 7. περl ... Πάρον: note the alliterative effect.
- 8. What the suggestion was Hdt. does not know. He gives a guess in lines 12-13.
- 10. «ρκος: the peribolus wall of the sacred precinct.— θεσμοφόρου: on 16. 9.
 - 12-13. μέγαρον: usually in Hdt, the inner space of the temple

surrounded by walls.—δ τι δη, "something or other;" on 62.9; H. 1002 a.—τῶν ἀκινήτων, "of the objects that might not be moved." It was deemed a sacrilege to remove objects of worship, especially statues of the gods, from the places where they had been consecrated. It is probable that Miltiades intended to carry off some statue whose possession was supposed to determine the safety of the city, like the Palladium of Troy.

14-15. τε-καὶ: on 41.5.— καταθρώσκοντα τὴν: cf. vii. 29. 3, 218.

18; Hm. a 330, or 206, \$\psi\$ 85.

VI. 135.

1-2. φλαύρως έχων: of sickness; cf. 94.8; on 42.11.

6. κατηγήσατο, "had given information;" cf. 135. 9, vii. 183. 13.

8-9. πολιορκίης: objective gen.— ἔσχε: on 23.8.— καταχρήσωνται: cf. 52. 19.— ἐξηγησαμένην: cf. vii. 6. 26.

10-11. ès: on 69. 3.— ἄρρητα: on 16. 9.

12. οὐ . . . alτίην: cf. Hm. Γ 164, of Helen; a 348 of the bard.

13-14. δείν: on 64. 4.— των κακών κατηγημόνα: cf. vii. 128. 15.

VI. 136.

- 3. ἔσχον ἐν στόμασι: modelled on Hm. B 250, where Odysseus says to Thersites: τῷ οὐκ ἄν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις. Here, as there, of censure, but Hdt. iii. 157. 17, of praise.
- 4. Ξάνθιππος: cf. 131. 9. He was commander of the Athenian naval contingent at Mycale. The rivalry between the two families, beginning as early as Megacles (on 128. 14), came into still greater prominence in the case of Pericles and Cimon.— θανάτου, "on a capital charge;" gen. of value; H. 745; G. 178.— ὑπὸ: 72. 7.
- 7-8. ὅστε: on 44.15.— ὑπεραπελογέοντο: According to the ancient practice of the Athenian law, parties to an action were obliged to conduct their own cases without assistance, but if incapacitated by physical or mental debility from pleading, a friend, by permission of the court, could speak in their behalf. This practice was gradually relaxed, and in the time of the orators the principal speeches were not unfrequently made by the advocate, though the real parties were expected to open the case, however briefly.
- 9-10. πολλά: cognate acc. αῖρεσιν: parallel with μάχης for variety, both constructions being admissible after ἐπιμεμνημένοι. ώς, "how that,"— τε: on 105.4.

- 12-14. προσγενομένου ... θανάτου, "accordingly the people having come to his aid as regards his acquittal from the capital charge." Hdt. implies, though he does not mention, the ordinary course in Attic procedure, that the first vote was taken on the question of guilt, and this went against him. Then the accuser proposed the penalty of death, but the accused had the privilege of imposing on himself some inferior penalty which he was willing to undergo, as in the case of Socrates. On the second vote the people rejected the penalty of the accuser, and accepted that proposed by Miltiades' friends, a large sum for the time, but perhaps intended, as Nepos says, to cover the expenses of the expedition.— κατὰ τὴν ἀδικίην, "because of his offence," ἀπάτης above; the abstract for the concrete ἀδίκημα.—The talent = \$1056,60.
- 15. Later writers related that Miltiades was cast into prison till he should pay the fine, and died there. Opposed to this stands not only the silence of Hdt., but the usual course of Attic justice, which allowed a fair time for the payment of fines and admitted of security being given.

VI. 137.

- 1. This episode is occasioned by the mention of Lemnos above, 136. 10.
- 2. No proper apodosis appears for ἐπείτε... ἐξεβλήθησαν, since the remainder of the sentence is broken in upon by the long parenthetic account which occupies the remainder of the chapter. On resuming at 138 the construction is altered; cf. Phaeacians, \$\frac{1}{2}\$ 187.
- 4. πλην, like our "but," is sometimes used as a conjunction, as here, sometimes as preposition with gen.—δτι, "namely that."—μλν: opposed to δε, line 13.—Hecataeus flourished from about 520 to 475 B.C. He was a native of Miletus, and Hdt. applauds the advice given by him to the Ionians at the time of the Revolt (v. 36, 125). He did more than any other prose writer to pave the way for Herodotus, having composed two works, one a geography, the other a series of genealogies, mainly mythical, but also containing other material, as the present account of the Pelasgi. He is the only prose writer Hdt. mentions by name, and then usually to refute some statement of his, as here, and ii. 143.
- 5-6. ἔφησε λέγων: on 67. 9.— ἐπείτε ίδεῖν: cf. 84. 5, vii. 150. 16; on 52. 25.

7. Ύμησσὸν: acc. after ὑπὸ, by reason of the implied extension over considerable space; vii. 114. 10; cf. vii. 108. 4. This thought does not come into view below, line 14.—Hymettus was east of Athens, with its roots stretching out nearly to the city. The Pelasgi were given this westerly slope.

8. Much of the so-called "Cyclopean architecture" has been assigned to the Pelasgi. Their wall about the Acropolis was mostly destroyed by the Persians, though a portion retained the name of "the Pelasgic wall" for centuries after. — ἐληλαμένου:

Phaeacians, 5 9.

9-10. ταύτην . . . 'Αθηναίους: resumptive. — έξεργασμένην: on 129. 21. — εδ: 30. 12, 135. 13.

11. λαβεῖν φθόνον, "envy seized upon them;" cf. 135. 8, 124. 4.

12-13. τοὺς ᾿Αθηναίους: on 27. 12. The language is that of Hecataeus, not of Hdt., who defends the Athenians here and generally.

14. ἐξελάσαι: dependent on λέγουσι as if ως were absent, a common construction in Hdt.; vii. 171. 3. For its occurrence in

Hm., see Phaeacians, v 156; cf. 54. 6, 105. 7.

17. ¿m', "after;" vii. 193. 11. See Phaeacians, η 20.— Έννεάκρουνον: called Callirrhoe until the Pisistratidae fitted it up with nine outlets for the delivery of the water, and changed its name to signify that fact. It was southeast of the Acropolis, near the Ilissus and the temple of Olympian Zeus.

18-19. oiréras, "household slaves." This statement may stand for some indefinitely early period, but does not accord with the testimony of Hm., who represents the heroes of the Troic period as attended by many slaves, while the expulsion of the Pelasgi occurred some two generations later, according to Hdt. iv. 145-7.—adra: alone mentioned because the insult was offered to these.

21–22. τέλος: adverbial. — φανήναι = φανερούς γενέσθαι, as 4.

10; practically a passive for ελαβον, line 24; cf. 72.5.

27. ἄλλα χωρία: Samothrace, Imbros, and Plakia, and Scylace on the Propontis, are mentioned by Hdt. as occupied by Pelasgians.

VI. 138.

2. τότε: directly after their expulsion from Attica.

4. κτησάμενοι: The Pelasgians themselves were little given to senfaring. — Brauron was on the east coast of Attica, between Marathon and Sunium, and there, according to the common tradition, Iphigenia deposited the statue of the Tauric Artemis

on her escape from the Tauric Chersonese (for another version, see on 69.15). It became a centre for the worship of that goddess, and the Athenians celebrated a quinquennial festival there, at which Attic girls between the ages of five and ten went in procession, dressed in crocus-colored garments, to the sanctuary, and there performed a rite in which they imitated bears. Without this rite, according to Suidas, they could not marry. Perhaps in later days the festival was transplanted to the Brauronion on the Acropolis, where their crocus-colored garments were consecrated and preserved, and are often mentioned in the inscriptions which give the annual inventory of the contents of the temples. Cf. Ancient Gr. Inscr. in Brit. Mus. 1, pp. 79-80.

5. The Athenians habitually avoided the fem. of the adj. 'Αθηvatos, out of deference to Athena, the solemn form of whose name

was 'Aθηναία: cf. line 21.

8. τέκνων ὑπεπλήσθησαν, "became the mothers of many children."

10-12. συμμίσγεσθαι, "to associate with." — τύπτοιτό: cf. on 12. 3.

13-14. καὶ δὴ καὶ, "and above all." Since the story is intended to show the ancient right of the Athenians to the island, it makes these boys behave themselves already as rightful owners and masters. — τῶν παίδων οἱ παίδες: juxtaposition for contrast.

15-16. ἐωυτοῖσι: on 12. 10. — καί σφι βουλ.: cf. 86. 22-26.— δεινόν τι, "something of anxious fear;" cf. vii. 101. 4.

17. διαγινώσκοιεν, "they are resolved;" opt. for ind. in indirect discourse. The sentence is a specimen of the argument a minore ad majus; cf. vii. 46. 8, v. 97, i. 60, ix. 68, 100.— σφίσι: cf. line 13.— πρός . . . τοὺς: on 68. 9.

18-19. αὐτίκα, "thus early."—τί δη, "what pray;" sudden and vivacious change to the direct question.— δηθεν, "really;" with-

out ironical tone; rarely so.

24. τοὺς ἄμα Θόαντι: According to the usual story Thoas was concealed and saved by his daughter Hypsipyle, so that ἄμα must be translated "in the days of," in order to harmonize. To this there can be no objection, but Hdt. may have some other version of the tale in mind; cf. schol. ad Eur. Hec. 887. — For ἄμα compare τοὺς ἄμα Γυλίππφ, Thuc. vii. 57.— ἄνδρας σφετέρους: appositive.

VI. 139.

3. ὁμοίως καl: on 21. 7. — τοῦ: in its original demonstrative sense, found also in Attic prose in this phrase; on 61. 25.

6. ταύτας: assimilated from ταῦτα, to which δίκας is properly

appositive; hence no article; cf. 36. 9, 84. 18, vii. 5. 15.

- 10. πρυτανηίφ: on 103. 15.— ὡς εἶχον κάλλιστα, "as handsomely as they were able." εἶχον enters into this phrase as a synonym of ἐδύναντο: H. 651 a. Rarely in this sense without accompanying inf., and then only when it may be easily supplied from the context; cf. 116. 2.
- 14. ἐξανόση: sc. τὸν πλόον: absolutely also vii, 183, 14; cf. vi. 140, 5; Phaeacians, η 325.
 - 17. πολλον: actually about 140 miles.

VI. 140.

- 4. ἐτησιέων ἀνέμων κατεστηκότων, "when the Etesian winds were prevailing." The commencement of the fair season brings with it an immutable law followed by the winds in the entire Archipelago: every morning the north wind arises from the coasts of Thrace, and passes over the whole island sea. Often it approaches the character of a storm, but is regular enough to be free from danger, and it subsides at sunset: then the sea becomes calm, till, almost imperceptibly, a slight contrary wind arises from the south, which gives opportunity for the mariner bound northward to pass on his way by night. These Etesian winds last throughout the year except in the short winter season. Curt. Hist. Gr. I. p. 22.
- 8-9. The island had but two cities, of which Hephaestia lay on the east side. Myrina on the west.
- 10-12. καὶ οὖτοι: on 51. 3.— παρέστησαν: on 99. 9.— τε καὶ: on 109. 3.

VII. 1.

- 1. άγγελίη: S. 35.— ἀπίκετο: S. 3.— μάχης: vi. 111 seq.
- 2. τον Ύστάσπεος: on vi. 14. 12. This distinction is bestowed rather rarely upon Darius by our author; as when he is mentioned for the first time, i. 183, when he joins the conspirators against the Pseudo-Smerdis, iii. 70, when he is formally announced as succeeding to the kingdom, iii. 88, and in an inscription, iii. 88, iv. 91. Here we begin a new epoch in the great drama and the Iliad of our history, to which all that precedes is but the Cypria that prepares the way; cf. 32, 56.— Ύστάσπεος: S. 42.
- 3. καὶ πρὶν, "even before."— κεχαραγμένον, "exasperated;" on vi. 94. 2.
- 4. Σάρδις: on vi. 42. 4; cf. i. 15. 2, 15. 7, 16. 6.— καὶ δὴ καὶ τότε, "of a truth then;" introducing the apodosis, as καὶ τότε δή often in Hm.; cf. below 164. 15, ix. 7, and Phaeacians, η 261.
- 5. δεινότερα ἐποίεε, "he waxed still more angry;" the middle is more common in this phrase; cf. 35. 1.— μᾶλλον ὥρμητο, "was more determined;" on vi. 110. 3; cf. vii. 1. 14, 19. 1.
- 6-7. ἐπηγγέλλετο π. ἀγγέλους: compare a similar fulness of expression vi. 48. 3-4. πόλις: S. 46. The phrase is more comprehensive than that of vi. 48. 7, including all Asia under his sway; cf. below, line 10, and 21. 3.
- 8. ἐκάστοισι: easily obtained from πόλις: cf. 8. 56.—πρότερον: see vi. 48. 6.—παρέχειν: in the postponed and therefore emphatic position. Most editions have παρείχον.—καλ...τε καλ: on vi. 6. 8.—νέας: ships of war, mainly triremes; vi. 48. 7.
 - 9. mhoîa: cf. vi. 48. 8, vii. 21. 7, 186. 4, 191. 2.
- 10. ἐδονέετο: in Hm. of trees and clouds agitated by the wind; a poetic, Herodotean, and Hellenistic word.—ἐπὶ: lends an added definiteness to the temporal acc., like in and per in Lat.; cf. vi. 98. 9, 101. 10, vii. 20. 1, 119. 8; $\pi a \rho a$, 46. 10; $\kappa a \tau a$, 3. 2, vi. 42. 1; cf. διά, vi. 12. 7.
- 11-12. ώς, "in the expectation of."—και connects back to καταλεγομένων: on vi. 131. 6.— τετάρτω: on 4. 3.

13. Καμβύσεω: S. 36. For the fact see Epitome, Book III.— ἀπέστησαν ἀπὸ: on vi. 25. 5.— Περσέων: S. 38.

14. ἐνθαῦτα: S. 2.— καὶ μᾶλλον, "still more."— καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους, "against both alike."

VII. 2.

1. Στελλομένου, "preparing to set out."

3. ώς δεῖ μιν, "on the ground that it was incumbent on him;" a clause of indirect discourse, where the more vivid pres. takes the place of the imperf. or opt.; cf. 142. 18.— μιν: S. 53.— ἀποδέξαντα: S. 10.

4. οὕτω: on vi. 104. 10.— ἦσαν γεγονότες: cf. vi. 37. 5, vii. 3. 12, 11. 10; on 190. 10.

5. πρότερον η: on vi. 91. 7.— βασιλευσαι: on vi. 23. 8.

6-7. Γοβρύεω: on vi. 43. 3.— θυγατρός: name unknown.— τέσσερες: Xerxes, Achaemenes (7. 6), Hystaspes (64. 9), Masistes (82. 7).— τῶν: H. 749; G. 175. 2; C. 423; on vi. 61. 31.

10-14. κατότι—ότι—ός—ότι: on vi. 75. 18.— είη: Causal clauses rarely have the opt., and then only after historical tenses when the cause is assigned emphatically on another's authority.—πρὸς, "among;" cf. 5. 12, 139. 2; a development of the original meaning, "before," "in the eyes of." In Attic, παρά with the dat. is usual in this expression, as Xen. Mem. ii. 3. 15, iv. 4. 19-20.—δ κτησάμενος: on vi. 123. 6.— Πέρσησι: S. 39.

VII. 3.

1-2. κω: S. 1.— κατὰ τὧυτὸ τούτοισι, "at the same time with these events." See the fuller expression, 206. 8, and the note on vi. 14. 15.— τὧυτὸ: S. 27.— ὁ Ἡρίστωνος: on 1. 2; cf. vi. 61-70.

3-4. Σοῦσα: on vi. 1. 4.— βασιληίης: S. 6.— ἐπιβαλὼν: in consequence of the insult offered him; vi. 67.

5. ώνηρ: S. 27.— παίδων limits διαφορήν: cf. 2. 2.

6-7. φάτις μιν έχει: on 5. 12, vi. 124. 4, 37. 10.— τοισι: S. 56.

9. ἰδιώτη: somewhat in the same way in which Xen. calls the younger Cyrus δοῦλος: cf. Eur. Hel. 276, τὰ βαρβάρων γὰρ δοῦλο πάντα πλὴν ἐνός. Darius belonged, however, to the royal family of the Achaemenidae, and in default of heirs of Cyrus became successor to the throne.— For the repetition of Δαρείφ, see on vi. 7. 8, 23. 15.—οῦκων: S. 22.

10. οἰκὸς: Ionic for εἰκός.— εἴη dependent on ώς, line 7.— τὸ γέρας, "the kingdom;" Homeric.

11. ξωυτοῦ: S. 54.— ἐν Σπάρτη: no such custom is otherwise known there: hence Grote doubts the whole story.

12. οῦτω: on vi. 10. 2.— νομίζεσθαι, though dependent on ἐπεί, is thrown into the inf. by the interposition and force of ἔφη, which should be parenthetical; cf. 150. 16, vi. 52. 25, 137. 14.

13. ξωσι: subjunctive in a general supposition.— πρὶν η: on vi.

14. δψίγονος: poetic, and pleonastic with ἐπιγένηται. τοῦ ἐπιγενομένου: predicate gen. of possession after γίνεσθαι, "belongs

to;" or cf. 148. 24, vi. 67. 1.

17-18. δοκέει ... Ξέρξης: personal for impersonal construction; H. 944.— ἄνευ with its case supplies the condition for βασιλεῦσαι αν of the unreal form.— Ἄνοσσα ... κράτος: like Amestris under Xerxes (ix. 109), and Parysatis under Darius Nothus (Xen. An. i. 1. 1).

VII. 4.

2. Ξέρξεα: S. 37.— ἀλλὰ γὰρ: "but still;" cf. vi. 124. 1.

3. ὑστέρφ ἔτα: The battle of Marathon occurred on the 12th of September, 490 B.C. The three years of preparation (vii. 1. 10) for the expedition were 489-8-7; revolt of Egypt (1. 12), 486; death of Darius, 485 (according to Clinton, F. H., December 23, 486); reduction of Egypt (7. 4), 484; Xerxes' four years of preparation (20. 1), 484-3-2-1; Xerxes invades Greece, 480.

4. συνήνεικε: cf. vi. 22. 14, 38. 7.— αὐτὸν: in contrast to his son. Stein now brackets Δαρεῖον.— βασιλεύσαντα: the aor. is regular where a definite period is indicated; 56. 2.— τὰ πάντα, "in all;" marking an exact sum total; then πᾶs has regularly the attributive position; vi. 89. 12.— τε καὶ, connecting numbers, is rare in Attic; cf. vi. 27. 5, 36. 9, vii. 184. 7-12-26.

5. Cyrus reigned from 558 B.C. (549 according to Sayce, Hdt. p. 438) to 529; Cambyses, 529-22; Pseudo-Smerdis, the last seven months of 522; Darius, 521-485; Xerxes, 485-465. Darius was buried near Persepolis in a rock-cut tomb, still to be seen, containing an inscription which briefly records his exploits.

6. οὐδέ: on vi. 22. 6.— ἀπεστεῶτας: S. 3, 77. The characters of Darius and Xerxes, as depicted by Hdt., have been thus briefly summed up by Rawlinson: "Darius was the model Oriental prince, brave, sagacious, astute, great in the arts both of war and peace, the organizer and consolidator as well as the extender of the empire, a man of kind and warm feeling, strongly attached to his friends (vi. 30), element and even generous towards con-

quered foes (vi. 20, 41, 119), only severe upon system where the well-being of the empire required an example to be made; Xerxes, the second and inferior form of the tyrant, weak and puerile as well as cruel and selfish, fickle, timid, licentious, luxurious, easily worked on by courtiers and women, superstitious, vainglorious, destitute of all real magnanimity, only upon occasion ostentatiously parading a generous act when nothing had occurred to ruffle his feelings."

VII. 5.

- 1. ἀνεχώρησε, "reverted;" ἀν- implies to the rightful heir; 205. 6, 154. 5.
 - 2. Ξέρξην-Ξέρξης: on vi. 21. 7.— τοίνυν, "now;" continuative.
- 5. μέγιστον with δυνάμενος: as ix. 9, Xen. An. ii. 6, 21; Lys. 30, 14; Isoc. 15. 136, 18. 23; Plat. Phaedr. 257 D; on vi. 66. 5.
 - 6. Μαρδόνιος: vi. 43.— Ξέρξη-Δαρείου: cf. 82. 5-6.
- 7. τοιούτου: on vi. 10. 2; cf. 136. 9. εἴχετο, "kept rehearsing."—δέσποτα: among Athenians denoting the relation of master to slave, and gods to mortals; cf. Xen. An. iii. 2, 13.
- 9. κακὰ Πέρσας: cf. Aesch. Pers. 236; henceforward Hdt. seems often to paraphrase that tragedy.— μὴ οὐ: on vi. 11. 12.— τῶν: H. 996; G. 153. 1; C. 597.— ἀλλ': on vi. 11. 13.
- 10. εt introduces a wish implying a mild exhortation, as Hm. Π 559, O 571. This use of εt alone is poetic. Stein's assertion that the opt. with imperative force is confined to the third person is disproved by Hm. Z 164, Γ 407; Eur. Med. 313, Alc. 734–6, where the second person occurs as here in connection with an imperative; cf. also Hm. δ 193; Luc. Tim. 6.— τὸ νῦν: on vi. 35. 4.
- 11. ἡμερώσας—ἐξυβρίσασαν: the metaphor is borrowed from the treatment of unruly animals.
- 12. ἴνα . . . ἀγαθός: a paraphrase of Hm. α 95: ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν: on 3. 6, vi. 4. 5.
- 13. καὶ . . . στρατεύεσθαι: cf. Hm. A 186, and Θ 515: τνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Αρηα.
 —τις: on vi. 9. 14.
- 14. oi, "of his;" on vi. 103. 21. τιμωρός, "for vengeance." Vengeance was his chief theme, but he also set forth the practical advantages that would accrue from the subjugation of Hellas. τοῦδε: referring to the same thing as οὖτος, as Soph. Antig. 64, 189, 296, 673, 750, 1334.

- 15. παρευθήκην: cf. 171. 2, vi. 19. 4.— ποιεέσκετο: S. 58.— τήνδε: on vi. 189. 6.
- 16. δένδρεα: The fondness of the Persians for trees and parks meets us frequently, and kings and satraps prided themselves on their skill in planting them with their own hands; cf. 31. 8; Xen. Oec. 4; Cic. De Sen. 17.— For φέρει after είη, see on vi. 3. 2.
- 17-18. ἀρετήν: of productiveness. ἄκρη: vi. 122. 3. ἀξίη, "meet."— ἐκτῆσθαι: S. 59. The middle or active is usual in this construction.

VII. 6.

- 1-2. ola: on vi. 5. 5. υπαρχος: on vi. 42. 4.
- 3. κατεργάσατό, "he prevailed upon;" cf. vi. 2. 5.— τε καl: connecting synonymous words as vi. 67. 7, vii. 23. 19, 130. 8, 158. 22.

 ωστε: as vi. 5. 10.
- 4-5. "For other things also proving auxiliary co-operated with him towards Xerxes' compliance." See vi. 125. 6 for the fulness of expression.— is with the article and inf. commonly denotes purpose; cf. Xen. Hel. vii. 1. 35, Cyr. i. 6. 22, viii. 1. 3, Rep. Lac. 4. 6, Anab. vii. 8. 20.— Ξέρξην: regular position for the subject of the inf. that has the article, and forming a strong close, parallel with Ξέρξην of the preceding clause.— τοῦτο μὲν: on vi. 44. 3.
- 7. ἐπεκαλέοντο: cf. vi. 22. 8; construed with the postponed ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.— πᾶσαν · · · παρεχόμενοι, "displaying the utmost zeal (towards him)."
- 8. The Aleuadae were a wealthy family of princes, deriving their pedigree from Hercules, and dwelling on the Peneus at Larissa; under their influence Thessaly had received a common system of national institutions, particularly an organization of its army. They might now look upon themselves as the head of the nation, and hope, by the aid of the Persians, to become actually what Hdt., with some exaggeration, calls them, "kings of Thessaly;" cf. v. 63; Thuc. i. 111. They were eager patrons of literature, and at this time were the friends of Simonides and Pindar.
- 9. βασιλέες: the plural, as often in the tragedians, of all the members of the ruling family. Πεισιστρατιδέων: on vi. 94.4. Hippias either fell at Marathon, or died soon after at Lemnos.— οἱ ἀναβεβηκότες: supply ἐπεκαλέοντο.
- 11. προσωρέγοντό οί, "were urgent with him;" synonym of προσωφέρετο, line 27, which is resumptive after the usual manner of our author. For co-ordination with parts, see on vi. 13, 7.

12. Conspicuous among the measures which made the rule of the Pisistratidae so memorable was the careful recension of the Homeric poems. This was confided to a commission composed of Onomacritus, Conchylus, Zopyrus, and Orpheus of Croton, who are accordingly the first known editors of Homer. Onomacritus was a poet of some ability, a professional expounder of oracles $(\chi\rho\eta\sigma\mu\circ\lambda\acute{\gamma}\circ\varsigma$: cf. 142. 17, 143. 15), and the collector and arranger $(\delta\iota a\theta\acute{\epsilon}\tau\eta\varsigma)$ of the oracular verses which were current under the great but mythic names of Musaeus and Orpheus.

13-14. Μουσαίου: cf. Verg. Aen., vi. 667. — την: proleptic use of the article, as if the matter were well known, followed by its

explanation; cf. on vi. 40. 1, vii. 147. 10.

15. It was to Hipparchus that the literary fame of the house was mainly due, in consequence of his feeling and enthusiasm

for poetry and art.

16. ἐπ'... ἀλοὺς: cf. vi. 72. 5, 187. 22; but here it is not so much the immediate detection in the act, as the irresistible proofs by which Lasus demonstrated the forgeries.—Lasus of Hermione was a lyric and dithyrambic poet of the highest repute, the instructor of Pindar and rival of Simonides. He is said to have composed poems from which σ was rigidly excluded.

17. ἐμποιέων: Pausanias thought that all the poems ascribed to Musaeus, except a hymn to Ceres, were forgeries of Onomacritus. A sub-like the country that he interpolated Her. A 2014

tus. A scholiast asserts that he interpolated Hm. λ 604.

18. The region about Lemnos, by reason of its volcanic nature, was peculiarly liable to sudden upheaval and subsidence.— ἀφανιζοίατο: S. 65. For the tense, see on vi. 82. 11.

19. ἐξήλασέ μιν: This incident is important as exhibiting the extreme care exercised by Hipparchus for preserving the purity of the poems gathered under his direction and superintendence, and the jealousy with which the work of the editors was watched by the contemporary men of letters.

20. χρεόμενος τὰ μάλιστα, "though on intimate terms with him."—τὰ μάλιστα: vi. 65. 5, 89. 8; in Hdt. chiefly with expres-

sions of friendship or enmity.— δκως: on vi. 12. 3.

21-3. λεγόντων σεμνοὺς λόγους, "speaking in reverential terms," as of one endowed with a divine and prophetic instinct.— σεμνοὺς is an especial attribute of gods or things divine.—χρησμῶν: partitive.—ἐνόοι: S. 82; opt., as in line 20.— φέρον: present, as in line 17; cf. on vi. 132. 3. — τῶν: demonstrative with μὲν, which is resumptive of the preceding μέν.

24-8. δ δε: on vi. 3. 5. — Έλλήσποντον, like έλασιν, to be governed by εξηγεόμενος, "giving information about," according to the contents of the oracles.— ἀποδεικνύμενοι: sc. προσεφέροντο.

VII. 7.

- 1-2. ἀνεγνώσθη: on vi. 50. 8.— δευτέρφ ἔτεϊ: on 4. 3.
- 5. πολλον: S. 50.— ἐπὶ: on vi. 98. 6.
- 6. 'Αχαιμένει: on 2.6.—The two appositives distinguish him as the full brother of Xerxes, whose half-brothers were numerous.
- 7-8. χρόνφ μετέπειτα: on vi. 126. 1; cf. vii. 33. 6.—Inaros, king of the Libyans between Egypt and Cyrene, brought about the revolt of Egypt from the Persians, 460 B.C., and continued to maintain his authority there till 455, being assisted by an Athenian fleet of two hundred ships, which was finally destroyed by the Persians, and the revolt subdued. It was during this period that Hdt. is supposed by Rawl. to have visited Egypt; at all events, he saw the battle-ground at Papremis, where Achaemenes was defeated and slain in the first year of the revolt; iii. 12.

VII. 8.

- 2-3. στράτευμα, "expedition," as often in Hdt.— τὸ ἐπὶ: on vi. 22. 3. ἐπίκλητον, "special." ἀρίστων: the royal princes, the "Seven," the satraps and commanders in the provinces; cf. 8. 100, 19. 9, 26. 6. This council seems represented on a large amphora in the Naples Museum, discovered in 1854, and figured in Mon. Ined. dell' Inst. Arch. IX. L., and in part by Baehr, Hdt. vii. 3.
- 6. Dionysius of Halicarnassus distinguishes three distinct styles of composition, the austere or rugged, of which Pindar, Aeschylus, Antimachus of Colophon, Empedocles, Thucydides, and Antiphon are deemed the exponents; the smooth, or polished, represented by Hesiod, Sappho, Anacreon, Simonides, Euripides, and Isocrates; the middle, or mixed, represented by Homer pre-eminently, by Stesichorus, Alcaeus, Sophocles, Herodotus, Demosthenes, Democritus, Plato, and Arristotle. In discussing this subject (De Vi Dic. Demosth. 41) he turns the following speech of Xcrxes entire into the Attic dialect to show that the style of Hdt. belongs to the middle, as the happy medium which appropriates their choicest beauties from both the others. As a study in dialectology we have printed this version of Dionysius side by side with the Herodotean text, in the right-hand column.

7-9. κατηγήσομαι τιθείς, "shall I be the first to establish."— νόμον τόνδε: on 5. 15. The tenor of the custom is merely hinted in lines 12, 17, 22.— For τε after ούτ', see on vi. 73. 6.

12-13. οὐδαμά κω, "never as yet." — παρελάβομεν, "won;" cf. 156. 1, 211. 18.

15-17. 'Αστυάγεα: king of the Medes.— αὐτοῖσι ἡμῖν, "for us of our own choice," in addition to what the deity prompts; cf. Hm. \(\mathbf{f}\) 277.

18-19. πολλά ἐπέπουσι, "engaging in many undertakings;" cf. Hm. ξ 195.— συμφέρεται: impersonal; cf. 4. 4, 10. 21. — τά: relative.

21-3. ἐμὸς: note that Dionys. has ὁ ἐμὸς: see below, lines 45, 47, 57. — κατεργάσαντο: cf. 6. 3, 211. 4. — ἐπισταμένοισι: Hm. A 365; Aesch. Prom. 441.

25. ἐπείτε παρέλαβον: cf. line 13. The verb is repeated with altered bearing, as often in tragedy; cf. Soph. Antig. 163-7, and below 23. 4, 25. 6.

26-7. ἐφρόντιζον, "kept pondering;" cf. i. 125; Eur. Hip. 392; Aesch. Pers. 762.— ὅκως ...: object clause in which the fut. opt. is rare.— τῶν: H. 749; G. 174.

28-31. τιμή: on vi. 21.6; cf. Aesch. Pers. 762.— φροντίζων: on vi. 7.8.— ἄμα: vi. 13.6.

32. τε: on vi. 105. 4. — προσγινόμενον, "is added;" supplementary parts. after εὐρίσκω, as often. The magnificent self-assurance of the great king is well depicted by the present tense; cf. ὑπολείπεσθαι, line 88. What he has once decided upon is as good as accomplished, as if he were a god delivering oracle; on vi. 82. 11.

33-5. Note how all this is adapted from the arguments of Mardonius, ch. 5, as line 16 seems influenced by Onomacritus.—

76: "but."

39-41. ὑπερθέωμαι ὑμῖν, "I may set before you."—ἐλᾶν: the fut. and present are used indiscriminately after μέλλω; G. 202 3 n.

46-51. ώρατε: S. 61.— ἰθύοντα, "eager."— ἐξεγένετο: 4. 6.

54. $\pi \rho i \nu$ $\hat{\eta}$: Attic, $\pi \rho i \nu$ $\tilde{a} \nu$, $\tilde{\eta}$ being commonly omitted after $\pi \rho i \nu$. See on vi. 82. 7.

56. For of after 'Aθήνας, see on 1.8.

60-1. Aristagoras organized the expedition, but did not accompany it; v. 99.— ἀπικόμενοι, "on their arrival;" omitted by

Dionys., but such exuberance is characteristic of Hdt. Cf. Soph. Ant. 897-8; Hm. ξ 126-7, ρ 539, σ 198, 384, ψ 7, ω 237; Hdt. vii. 135. 3.

64-7. ήμέας: on vi. 11. 7. — τὰ: demonstrative; rare; on vi. 61. 25.

68–71. μέντοι, "therefore;" apparently for μεν δή: cf. 13.8; on vi. 11.13.— ἀνάρτημαι, "I am bound."— ἐν αὐτοίσι, "therein;" in the enterprise.

72-6. εί — καταστρεψόμεθα: on vi. 9. 20.— Πέλοπος ... χώρην:

the Peloponnesus; on 11.21.

78. τῷ Διὸς αἰθέρι: οἱ Πέρσαι τὸν κύκλον πάντα τοῦ οἰρανοῦ Δία καλέουσι, Hdt. i. 131; cf. Ζεῦ αἰθέρι ναίων, Hm. B 412.— ὁμουρέουσαν, "conterminous with." The sky was often conceived as a hollow hemisphere resting upon the earth at its utmost bounds.

82-4. σφεας: rarely of things; cf. 194. 18, 195. 5, vi. 82. 3.— Note the succession of dissyllabic words, usually avoided on the principle of variety (Hermogenes, 291).—διὰ πάσης...: on vi. 52. 32.

86-8. τινὰ οὐδεμίαν, "any whatsoever;" vi. 73. 4, 91. 9.— ἀνδρών — ἀνθρώπων: variety, rather than contrast, as 53. 10-12; cf. 210.

89-91. οδόν τε: on vi. 9. 7.-- ύπεξαραιρημένων: S. 61.

92-3, ήμεν αίτιοι: Homeric, as A. 153. — δούλιον ζυγόν: Aesch. Per. 50.

94-7. avaitioi: on vi. 67. 12.— ès tòv: vi. 88. 9.

99-101. δs åν δè: unusual order, as i. 138. 5; cf. iii. 72. 25; inscription from Phrygia, Journ. Hellen. Soc. iv. p. 402; regularly δs δ' åν, as Dionys.— οί: Homeric for αὐτῷ οr τούτῳ.

102–7. τὰ . . . ἡμετέρου : ἴππον χρυσοχάλινον, στρεπτὸν χρυσοῦν, ψέλια, ἀκινάκην χρυσοῦν, στολὴν Περσικήν, Xen. An. i. 2. 27. — ἐν ἡμετέρου : illogical blending of two phrases, ἐν ἡμῶν, and ἐν ἡμετέρω (οἴκω). — ποιητέα . . . δοκέω : for the tone, see 101. 8–13 ; Hm. Δ 37.— ἐς μέσον : vi. 129. 7.

VII. 9.

- 2. είς: S. 82.— τῶν ... ἄριστος: illogical connection of superlative and gen.; Phaeacians, ζ 158. Mardonius alludes artfully to 8. 26–28.— γενομένων: vi. 63. 15.
- 3. δs: vi. 2. 5.— τά... ἐπίκεο, "both in speaking of the other matters hast hit the mark;" cf. vi. 49. 7. With ἐπίκεο Krüger would supply αὐτῶν: cf. Dem. 361.— ἄριστα: used adverbially.

- 4. καl: strictly for καl ὅτι, dependent on λέγων: "and in saying that."—"Ίωνας: some form of this word (Javan, Yaunâ, Yunan) was the current designation of the Greeks among the peoples of the Orient.
- 5. καταγελάσαι: usually with gen. except in Hdt. ἐόντας ἀναξίους, "worthless as they are."
- 9. βουλόμενοι: unexpected change to agreement with subject of έχομεν, after άδικήσαντα Πέρσας: on vi. 46.6.— καταστρεψάμενοι . . έχομεν: cf. πάντα κατέστραπται καὶ έχει, Dem. Phil. 1.6; on vi. 12.14.
- 10. où: Even after expressions of emotion (G. 228) ϵi usually takes $\mu \dot{\eta}$, but sometimes becomes so completely identified with $\ddot{o}\tau\iota$ as to have où: as here after $\delta\epsilon\iota\nu\dot{o}\nu$ $\dot{a}\nu$ $\epsilon\ddot{\iota}\eta$, Thuc. i. 121; cf. on 16. 39, 46. 9.
- 11. τί δείσωντες: Such rhetorical questions impart greater energy to the diction, and give to the premeditated the appearance of spontaneity. Longinus, De Sublim. 18; cf. 21. 3–5.—κοίην: on vi. 1. 5.
- 12-13. χρημάτων δύναμιν: cf. 153. 13.— ἐπιστάμεθα μὲν ἐπιστάμεθα δὲ: anaphora; on vi. 43. 18.— τὴν μάχην, "their mode of battle;" so 85.8; Hm. B 823.
- 14. δε, "for;" Homeric co-ordination; Phaeacians, § 6.— αὐτῶν παίδας: descendants from their stock; cf. 51. 7, 150. 10.— τούτους οξ: cf. vi. 65. 21, 59. 3, vii. 111. 5.
 - 16. ἐπειρήθην ἐπελαύνων: on vi. 5. 7.— For the fact, see vi. 43-5. 18. δλίγον ἀπολιπόντι: the more common expression occurs 10.

31.

- 20. When γε is not separated from καίτοι its force belongs to the whole sentence, not to a single word. The connection of thought is this: No one met me in battle, although they are wont to fight often, and that, too, in most foolish fashion.—Stein thinks there is an allusion to the policy of Pericles in the Peloponnesian war, which was that advocated by Mardonius, line 30; see on vi. 131. 10.
- 21. ἴστασθαι, "to wage;" 175. 3, 236. 18; Hm. ι 54. ἀγνωμοσύνης: on vi. 10. 4.
 - 24-6. ωστε: on vi. 27. 8.— ἀρχήν: on vi. 33. 16.
- 28. καταλαμβάνειν, "to settle." For the time represented by the inf. after χρην, see G. 222 n. 2. παντὶ, "by every means;" correlative to the idea of manner implied in the partc. διαχρεσμένους: Phaeacians, θ 429.

30. ἐκάτεροί: postponed from its logical position as subject of ἐξευρίσκειν: cf. Eur. Med. 570. For the sentiment compare the lines of Eur. Tem. Fr. 9: τὸ δὲ στρατηγείν τοῦτ' ἐγὰ κρίνω, καλῶς γνῶναι τὸν ἐγθρὸν, ἡ μάλισθ' ἀλώσιμος.

33. ès . . . μάχεσθαι, "to a resolution of such a kind as to fight."

35. The attributives ἐκ τῆς 'Ασίης and ἀπάσας, though belonging to both clauses, are distributed one to each to preserve the balance; cf. v. 45. 10-11, vii. 10. 18; Hm. a 5.

36-7. τοῦτο, "such a pitch;" cf. 16. 32.— πρήγματα, "power."

39-41. ὡς ϵἰμὲν: the indic after ὡς or ὅτι of indirect discourse regularly follows an opt. looking to the fut.—δ' ὧν: on vi. 76. 7.
— φιλέκι: on vi. 27. 1.—To close a set speech with a maxim is a favorite device, especially with Sophocles; see below 49. 21, 51.
15, 157. 23, 172. 17; Hm. A 218, Γ 109, \$ 182-5, π 294, τ 13, etc.

VII. 10.

1. τοσαῦτα: cognate acc.—ἐπιλεήνας: The simple verb is used of smoothing rough surfaces, Hm. θ 260, and of mastication by the molar teeth, Xen. Mem. i. 4. 6; hence, to render palatable.

3-4. προκειμένη: on vi. 77. 3.—Artabanus is at once the Nestor and the Theoclymenus of our Epic, whose unheeded advice and warnings but render the ruin of Xerxes more sure and striking.

5. τῷ...ἐων, "and upon this very fact being reliant;" cf. v.

92, vii. 153. 15. - μη: the partc. is conditional.

7-10. αἰρεόμενον: on 175. 7, vi. 30. 1. — αὐτὸν ἐπ' ἐωυτοῦ: common juxtaposition for effect. — παρατρίψωμεν ἄλλφ χρυσῷ, "when we rub it (on the touchstone) by the side of other gold." When fine gold was rubbed on the βάσανος οτ λίθος Λυδίη, a red mark was left (ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνφ, Theog. 450), but when adulterate gold, a dark streak (Theog. 451). The simile is a common one among the poets, with various application.

12-13. iv. 83. - οὐδαμόθι γῆς: Η. 757; G. 182.

- 14. τε οὐκ: not οὔτε, because οὖκ belongs closely with ἐπείθετο: such separation is rare, however; cf. Xen. Mem. i. 2. 4.
- 18-19. $\tau \epsilon$ usually follows the preposition, but has its exceptions as early as Hm. κ 68, π 140; see vii. 14. 4, 105. 1, 165. 10, 210. 5, 212. 7.—advolut: cf. 8. 71.
- 21. καὶ δὴ καὶ συνήνεικέ, "well, then, (suppose) it actually happened;" for this use of καὶ δή, cf. Eur. Med. 386, 1107, Hel. 1059. In thought the speaker transports himself far into the future and conceives the misfortune as having already occurred.

- 24-27. εἰ γε: on 46. 8.— οὕκων ... ἐχώρησε, "it did not then result successfully for them on both elements;" the tense as in line 21.— τῆσι νηυσὶ ἐμβάλωσι, "they attack our ships;" the dat. as viii. 84, 87, 92; cf. ναῦς ἐν νηὰ χαλκήρη στόλον ἔπαισεν, Aesch. Pers. 408.
 - 31. olóv = $\epsilon \pi \epsilon i \tau \sigma \iota \sigma \tilde{\nu} \tau \sigma \nu$: on vi. 2. 5; or $\tau \hat{\omega} \pi \dot{\alpha} \theta \epsilon \tilde{\iota} \sigma \tilde{\iota} \sigma \nu$.

32. Βόσπορον τὸν Θρηίκιον: Straits of Constantinople; iv. 85.

33-4. παντοῖοι ἐγένοντο, "tried all manner of shifts;" in word and argument imitating the corporeal devices of Proteus (πάντα γιγνόμενος, Hm. δ 417), or of the gods (παντοῖοι τελέθοντες, ρ 486).

36-8. Ίστιαῖος: on vi. 11. 7, vii. 43. 5.— μηδὲ: Attic καὶ μή: on vi. 22. 6.— διέργαστο . . . πρήγματα, "ruined would have been the

power of the Persians."

39. $\dot{\epsilon}\pi'$, "in the power of;" Xen. An. i. 1. 4.— $\gamma\epsilon$, like $\tau\epsilon$, usually after the preposition; but cf. 176. 8, vi. 124. 3.

42-3. αὖτις: on vi. 75. 10.—ἐπὶ σεωυτοῦ, " by thyself;" as

line 9.

- 44. τὸ: on vi. 32. 6. εὖ βουλεύεσθαι: a common saw; 157. 22; Theog. 633; see especially Dem. c. Aristoc. 113, and the use made of it by Longinus, De Sublim. 2. Aristotle observes (Rh. ii. 21) that age is prone to the use of maxims; a remark well exemplified by Artabanus.
- 46. ἐθέλει exhibits thus early (cf. Theog. 447) a tendency towards development into an auxiliary of the fut., which it actually becomes in modern Greek; see, however, on vi. 37. 10.
- 48. ἐπίσποιτο εὕρηκε: mixed form of conditional period; as 101. 11, i. 32. The opt. marks the more remote possibility.

49. βεβούλευται: passive as above. — ζφα: on vi. 41. 12.

- 1.—τὰ τοιαῦτα: variety for τὰ μέγιστα.— ἀποσκήπτει, "he hurls."
 —φιλέει: on vi. 27. 1. The peculiarity in the form of the Herodotean notion of divine nemesis (on vi. 75. 18) consists in his regarding mere greatness and good fortune, apart from any impiety or arrogance, as provoking the wrath of deity: τὸ θεῖον πᾶν ἐὸν φθονερόν, i. 32. Rawl.— But it was a common Greek maxim that prosperity was the mother of arrogance, εβρις: Sol. 4. 8–9, Theog. 153; cf. Hes. Op. 214, and below on line 55, and 16. 14, iii. 80.
- 55-7. φόβον: panic terror; on 42. 8.—δι' ὧν ἐφθάρησαν: tmesis; on vi. 38. 1.—ἐφθάρησαν: gnomic aor.; H. 840; G. 205.— φρονέειν μέγα, "to be proud;" cf. 24. 2, and οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρο-

νείν. εβρις γὰρ έξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον

έξαμᾶ θέρος, Aesch. Pers. 821.

57-8. ἐπειχθῆναι . . . πρῆγμα, "now, to hasten in any matter whatsoever;" subject of τίκτει.— For πᾶν, see 38. 6, vi. 88. 2, 125. 20.

60. δοκέοντα, έξεύροι: on vi. 13. 7; cf. i. 19, ix. 5, Eur. Alc. 936.

62-3. ματαίους: vi. 68. 8. — οὐκ ἐ. ἀξίων: cf. 9. 5. — φλαύρως ἀκούειν: on vi. 86. 14.

66. μή ... γένηται: A prohibition in the second or third person is regularly in subj. if aor.

67. δεινότατον: such neuter predicates are especially common in maxims.

69-71. παρεόντι κατηγορέων: the dat. as 9.5, instead of gen.—πρὶν ἢ: 8.54. Note that the negative is contained in ἀδικέει.—ἐν αὐτοῖσι: 8.71.

72-3. άλλ': on vi. 11, 13.— δεί γε πάντως: with covert reference to 9. 29.

75. παραβαλλομένων τὰ τέκνα, "staking (the lives of) our children on the issue;" the same figure in both Iliad and Odyssey.

76-8. ἐθέλεις—βούλεαι: variety.— ἀναβαίνη: cf. 234. 4.

81-2. εἰ οὐκ ἐθελήσεις: on vi. 9. 20.—σὺ δὲ: on vi. 3. 5.

83–7. αὐτοῦ τῆδε: on vi. 30. 7. — ἐξεργασμένον and γνόντα are circumstantial participles, διαφορεύμενον the supplementary with Μαρδόνιον after ἀκούσεσθαί: on vi. 117. 10.— ὑπὸ κυνῶν τε καὶ ὁρνίθων: a purely Greek sentiment; Hm. A 4, Θ 379. Hdt. says (i. 140) that the body of a Persian is never buried until it has been torn by a dog or bird of prey, and this is supported by the whole tenor of the Avesta. Like his prototype, Homer, he sometimes forgets to speak in character; Phaeacians, η 50.—σέ γε: Homeric repetition of the subject in second clause (on vi. 3. 5) with sudden apostrophe.

VII. 11.

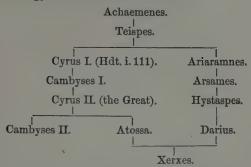
2. πατρός είς τοῦ ἐμοῦ: cf. vi. 23. 21, 33. 18.

3. $\mu\eta\delta\epsilon\nu\alpha$: H. 1029; G. 283, 6; C. 617; vi. 88, 2, vii. 149, 3, 194, 14.

4. καί, "still;" on vi. 89. 12. For the ambiguity of καί τοι, see on 149. 6.

7-10. μὴ εἴην γεγονώς ἐκ, "may I not prove to have been born of;" G. Moods and Tenses, 82 R. 1; cf. i. 210. The perf. opt. in a wish is very rare, except as an actual present. Xerxes desires to emulate the glory of his ancestors (8. 27), but has yet to prove

himself no degenerate scion of theirs.—It had long been suspected that Hdt. had mingled both the maternal and paternal lines in this list of Xerxes' ancestors; but it remained for the decipherment of the inscriptions to give certainty to conjecture. The genealogy is now stated to be as follows:

Sayce (Hdt. p. 438) thinks it possible that while Cyrus I. and Cambyses I. were ruling in Anzan (Susiana), Ariaramnes and Arsames governed the more unmixed Aryan part of the population of Persis. Cyrus the Great was king of Anzan before he set out upon his career of conquest.— μη τιμωρησάμενος, "if I take not vengeance on;" on vi. 57. 15.

12. ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνοι, "yet will not they;" cf. Hm. A 82; Xen. An. ii. 5. 19; only in speeches, till a late period.— καὶ μάλα, "even a second time;" for καὶ μάλ' αὖ, as 186. 4.

13-15. ὑπαργμένοισι, "undertaken."—ἐξ: on vi. 26. 10.—of, "since they."— Σάρδις... 'Ασίην: favorite Homeric order: cf. Hm. η 77; Phaeacians, § 9.

16-17. ποιέειν ἢ παθεῖν: cf. Goethe's "Ambos oder Hammer sein."— ἀγών, "alternative;" cf. Hm. O. 502, χ 65.— τάδε πάντα: with a gesture to his surroundings, and allusion to παθεῖν: similarly ἐκεῖνα, with allusion to ποιέειν.

18. τὸ . . . ἐστί, " for middle ground is there none for our enmity."—καλὸν: emphatic position; with γίνηται.

19-20. ήδη, "at once."—τὸ δεινὸν...: ironical reference to 10. 28. —τοῦτο: on vi. 108. 30; cf. vii. 16. 37. — τοῦτους = τοιούτους: so ii. 135, iv. 79, 95, 166, in each instance followed by the relative, and standing after the noun with article omitted; on vi. 21. 6; cf. vii. 9. 36, 102. 3. The relative tends to supply the place of the article; on vi. 13. 3.

- 21. δ Φρύξ: more strictly, ὁ Λυδός: but the confusion is common, especially among the poets.—ἐὼν...δοῦλος: This claim is founded on the mythic descent of the Persians from Perseus and Andromeda, daughter of Cepheus (vi. 54, vii. 150), while Cepheus was brother of Ninus, who appears from i. 7 to have been conceived as having extended the Assyrian kingdom to the west coast of Asia Minor. Hence the Persian dynasty proclaimed itself the rightful heir to the extinct Assyrian kingdom.
- 22. ἐς τόδε, "up to this time;" cf. 38. 12; είς τόδ' ἡμέρας, Eur. Alc. 9.
- 24. Note the dactylic close, as 9. 33. This, as well as a dactylic beginning (8. 58), should be avoided in prose, according to the rhetoricians; on 178. 9.

VII. 12.

- 1-3. ἐπὶ τοσοῦτο, "to such a length."—μετὰ: on vi. 38. 1.—
 εὐφρότη: poetic in conception and usage; 56. 3, 188. 7.— τε καὶ:
 on vi. 41. 5.— ἔκνιζε: 10. 51.—νυκτὶ... διδοὺς, "and to the night
 his counsels imparting;" making night the sharer of his counsels. This poetic expression appears founded on the idea of the
 proverb ἐν νυκτὶ βουλή. For the construction cf. Plut. Them. 26;
 Pind. P. iv. 115; Ovid. Met. xiii. 15.— πάγχυ: emphatic separation from εἶναι.— εὕρισκέ with inf. is rare; cf. on 8. 31.
- 5. κατύπνωσε: on vi. 23. 8.— καὶ δή κου, "and then mayhap;" vi. 98. 5.
 - 6. Ξέρξης: for this form of epanalepsis see on vi. 107.4.
- 7. ἐπιστάντα: Hm. B 20, ζ 21. Grote remarks upon the likeness of this passage to the opening of the Second Iliad. The vase mentioned on 8. 3 exhibits a figure inscribed ΑΠΑΤΗ (cf. Aesch. Pers. 93), the οὐλος "Ονείρος of Β.— μέγαν τε καὶ εὐειδέα: see Phaeacians, ζ 152, 161.— μετὰ, "with change of purpose;" in this sense of change, otherwise only in composition, whence the tmesis is all the more striking; cf. 10. 56.—δη: in indignant question, as 17. 6.
- 10. δ συγγνωσόμενδς, "who will consent." πάρα: usually taken for πάρεστι, and this accords with the Master's fondness for indirect allusion (cf. Hm. A 289, χ 67). Stein follows Freund in making it = πάρειμι. For the entire expression compare Hm. π 45: πάρα δ' ἀνήρ, ὃς καταθήσει: on vi. 123. 7.

11-12. ταύτην ... δδών, "continue in that path;" cf. 104.4, vi. 129.2, and on vi. 43.13.

VII. 13.

- 2. ἀποπτάσθαι: Hm. B 71.— ὀνείρου τούτου: on vi. 27. 10.
- 3. λόγον . . . ἐποιέετο, "took no account." ὁ δὲ: cf. 6. 24.
- 4. συνέλεξε, έλεξέ: for this peculiar form of epanastrophe (on vi. 21.7), with compound and simple form, see 15.7, 60.12; cf. 210.7-8; here heightening the contrast of meaning.
 - 5. συγγνώμην: cf. vi. 86. 55.— άγχίστροφα: cognate acc.
- 6. φρενῶν τὰ ἐμ. πρῶτα, "the prime of my mental powers." For the position of ἐμεωυτοῦ, see on vi. 85. 3, vii. 143. 2. There may be something of exaggeration here for the purpose of the excuse, since Xerxes at this time (484 B.C.) must have been about thirty-five years of age, having been born soon after the accession of Darius, and the Greeks thought that a man became φρόνιμος at thirty (Xen. Mem. i. 2. 35). But see 18. 8, and the words of Darius in Aesch. Pers. 782: Ξέρξης ὧν νέος φρονεῖ νέα.

8-10. μέντοι: as 8. 68.— ἐπέζεσε: a Cinderella word; see 188. 9.— ἀεικέστερα ἢ χρεόν: the separation is made more striking by the interposition of πρεσβύτερον.

11-12. ώς: on vi. 4. 3.— μεταδεδογμένον: acc. absolute; on vi. 72. 4.

VII. 14.

1-6. προσεκύνεον: on 136. 4.— ὅνειρον: the neuter is the prevailing form in Hdt.— καὶ δὴ φ. ἀπειπ., "really then, hast thou openly renounced?"— τε: on 10. 18.— ἐν οὐδενὶ—λόγφ: on vi. 52. 32. For the expression see 16. 35, 57. 2, 13. 3.— οὐδενὸς, "a mere nobody."

8. μέγας καὶ πολλὸς: Stein points out the seeming parody of this phrase in Aristoph. Birds, 488 (produced 414 B.C.), as also of i. 179. 5, 179. 12, ii. 127, 136, in the same play, lines 552, 1127, 1130, 1145 respectively; while i. 4, 133, and 192 are parodied in the Acharnians (produced 425 B.C.).

VII. 15.

- 2-3. ἀνά τε ἔδραμε: cf. 10. 56.— καλέοντα: fut. of purpose.
- 4-5, τὸ παραυτίκα: cf. vi. 86. 48.— είπας ές σὲ: on vi. 69. 3.
- εἴνεκα: position like that of πέρι, vi. 130. 7; even between article and noun, Hm. π 334 (τῆς αὐτῆς ἔνεκ' ἀγγελίης) and later.
- 8–9. οὔκων: on vi. 52. 12.— εἰμὶ: on vi. 36. 11.— τετραμμένω: cf. 16. 16, 18. 16, 13. 5.
 - 12. οἱ ἀν ἡδονŷ ἀστι, "it lies in his pleasure;" cf. 160. 12, 101. 4.

14-15. τοῦτο: on vi. 22. 10. — ὁμοίως καὶ: on vi. 21. 7. — ὧδε seems Janus-faced; compare οῦτω, 19. 11, vi. 111. 4; τοῦτο, 137. 6, 153. 17, 159. 4; on vi. 10. 2. — γινόμενα — γίνοιτο in direct discourse.

16-17. σκευήν: an elaborate state dress, consisting of a mantle, tunic, and trousers of purple, saffron-colored shoes, the distinctive upright tiara, with its fillet of blue spotted with white, gold earrings, bracelets, collar, and girdle supporting a short sword whose sheath was of a single precious stone. According to Plutarch, the entire dress was worth 10,000 talents.— Note the rhetorical repetition of the possessive pronoun.

VII. 16.

2-3. ola: on vi. 5. 5.—οὐκ ἀξιεύμενος: It was deemed an offence punishable with death for any other than the king to sit on the royal throne.— ὡς ... κελευόμενον: cf. 17. 2.

4-5. ἐκεῖνο: prospective, with infinitive clause as appositive; cf. 237. 5.— παρ' ἐμοὶ κέκριται, "is esteemed in my judgment;" cf. iv. 64, v. 6. The perf. as below, 16. 20.— φρονέειν . . . πείθεσθαι: a favorite maxim; cf. Hm. I 100; Hes. Op. 293; Soph. Antig. 720; Babr. i. 13; Cic. Pro Cluent. 31; Livy, xxii. 29.

6-7. τά, governed by περιήκοντα, which agrees with σε the object of σφάλλουσι.—καὶ ἀμφότερα: 1. 14. — περιήκοντα, "having compassed," "attained;" cf. vi. 86. 14. — κακῶν ὁμιλίαι: Aesch. Pers. 753; 1 Corinth. xv. 33.— κατά περ, "even as;" on vi. 54. 6.

8-9. πάντων . . . ἀνθρώποισι: compound attributive; cf. 26. 5, 169. 10, 219. 3, vi. 98. 6.— The thought appears in Solon, Fr. 12: ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται ἢν δὲ τις αὐτὴν μὴ κινῆ, πάντων ἐστὶ δικαιστάτη.

10. ἀκούσαντα: as vi. 86. 14.—πρὸς: on vi. 26. 10.

12-13. Observe the homoeoteleuta (rhyming clauses) so much run after by Gorgias and his followers, so rare in Hdt., and here without the desired balance of clauses, as if unsought; cf. 10. 27, 50. 25, 158. 24, 162. 3, 236. 7, 46. 15.

13–16. Construe the infinitives after διδάσκειν in the order of the text. — For the thought see Theognis, 605-6: Πολλ $\hat{\varphi}$ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ἄλεσεν ήδη ἄνδρας, ὅσοι μοίρης πλεῖον ἔχειν ἔθελον. — τοιουτέων π. γν.: epanalepsis; on vi. 7. 8. — Connect ὅσον ὅτι, "as because." — ἀναιρέο: S. 71.

18-19. θεού πομπ $\hat{\mathbf{n}}$: Hm. **Z** 171, ε 32.— οὐδὲ qualifies θεῖα: cf. 52. 11, vi. 33. 16.

20-1. πεπλανημένα: gnomic perf., emphasized below by the addition of ἐώθασι.— σε ἐγὼ: common juxtaposition; 28. 11, 29. 8.— ἔτεσι... ἐών: like Nestor, A 259; cf. Odysseus to Achilles, T 219: ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οίδα.

22-3. avrai: assimilated from $\tau a \hat{v} \tau a$, and antecedent to τa : on

vi. 36. 9.—τà ... φροντίζει: For the thought, cf.:

"Stol'n away
To dreamful wastes where footless fancies dwell
Among the fragments of the golden day."
Tennyson, Maud, 18.

- πρὸ τοῦ: for πρὸ τούτου: on vi. 139. 3.

25. μετὰ χεῖρας: rare for ἐν χερσί: 5. 10, 47. 5; yet, so Thuc. i. 138; Xen. Ages. 2. 14. μετὰ (like $\pi a \rho \acute{a}$ often) in such cases combines the ideas of rest and motion; cf. Hm. π 419, P 149, B 143, A 463.

26. διαιρέω, "explain;" so the active, 103.7; middle, 47.3, 50.2.

27. συλλαβών, "succinctly;" referring to 15. 12-14. γάρ is ex-

planatory, "that is to say."

28-30. οὐδὲν μᾶλλον-ἢ οὐ: the second negative seems due to the predilection of the Greek for emphasizing by repetition of the negative; on vi. 56. 5, vii. 11. 3, etc. The idiom in this phrase is rare; iv. 118, v. 94, Thuc. ii. 62, iii. 36; Dem. Timoth. 1198, 1200, Polycl. 126.

31-3. ἄλλως, "at all;" cf. 176. 8, viji. 30.— ἐθέλει: 37. 11, ii. 13, 14.— ἐς τοσοῦτό γε εὐηθείης: 9. 36.—ὅ τι δή κοτέ: vi. 134. 13, 62. 9.

-- ωστε: with ind.; vi. 27. 8.

έξ: vi. 26. 10.

34. eì, in the sense of "whether," may be followed by où or $\mu\dot{\eta}$. 37-8. eì èmipoithoei—painy ây: cf. 161. 17-18, 10. 48.

39-41. οὐκ: on vi. 9. 20.— φέρε: like the Homeric ἄγε, ἴθι.—

VII. 17.

2. οὐδέν: cf. 14. 6.— κελευόμενον: imperf. partc. denoting repetition; 16. 4, 18. 17, 30. 6, vi. 36. 1.

3-4. ἰζόμενος: cf. 18. 4, vi. 5. 14, 108. 20; Phaeacians, 6 250.—κοῖτον ἐποιέετο: periphrasis for ἐκοιμᾶτο: cf. 105. 2, 193. 14.

5. ὑπερστὰν: the regular Homeric expression; cf. 12. 7.

6-7. ἀρα: H. 1015; G. 282; C. 607.— κείνος δ ἀποσπεύδων: cf. γι. 65, 21.— ὡς δὴ: on γι. 1. 6.

9-10. νῦν: pleonastic after τὸ παραυτίκα: cf. vi. 126. 1.— κατα-

προτέται, "shalt thou escape scathless."— ἀποτράπων: S. 13.—τὸ: relative; sc. ἐστί.— Ξέρξην: on 10. 36.

VII. 18.

- 2-3. ἐκκαίειν... ὀφθαλμούς: note the strong spondaic close.—καὶ δς: demonstrative (on vi. 2. 5), as occasionally in Attic.— ἀμβώσας: S. 21.
- δεύτεβά, "then," like ἔπειτα, after the temporal clause; 53.2.
 6-7. οἶα ἄνθ. ἰδὼν: cf. 46. 12, 50. 11.— πεσόντα: on vi. 129. 21;
 cf. Aesch. Prom. 957.
- 9-11. μεμνημένος μεν, μεμνημένος δε: anaphora; on vi. 43. 18.—στόλον: on vi. 41. 12.—ώς ἔπρηξε: on vi. 45. 2.—τον ἐπ΄...τον Καμβ.: cf. vi. 28. 8, vii. 20. 5-12; on vi. 46. 10.— συστρατευόμενος: impf. partc. depicting the length of the service; cf. 209. 22, 213. 8, 237. 6.
- 13. ἀτρεμίζοντά: cf. 8. 12. πρὸς: as 16. 10; Plat. Phaedr. 256 C.
- 15. Mark the "Sophoclean irony;" Aesch. Pers. 102.— 715: on vi. 73. 4.
- 19-20. παραδιδόντος: causal; vi. 82. 8.— τῶν ... μηδέν, "on thy part nought shall be lacking."
 - 21-2. ενθαῦτα: cf. δεύτερά: 18.5.— ὑπερετίθετο: 8.39.
- 23-4. ἀποσπεύδων -- ἐπισπεύδων: paronomasia. -- ἐφαίνετο, φανερὸς ἦν: variety.

VII. 19.

- 1-3. 'Ορμημένφ: 1. 14, 22. 17. ἔκριναν, "interpreted." The dream interpreters formed a special class among the priestly Magi. To attend to dreams and require an interpretation from their priests was a general practice among Oriental nations.— φέρειν: cf. vi. 19. 3.
- 4-7. ἐστεφανῶσθαι, κείμενον τὸν στέφανον: a quasi κύκλος: on vi. 61. 10; cf. vii. 235. 13, vi. 42. 1-4; Hm. Δ 402. To the Greek the dream would proclaim the triumphal march of the king to Athens and the destruction of the sacred olive on the Acropolis (viii. 55); following which his fortunes were at once reversed.
- 8. Περσέων τε: effective change of construction from the genitive absolute.
 - 10-11. ἐπὶ, "for the attainment of;" 146. 11.— οῦτω: on 15. 15.

VII. 20.

1-3. τέσσερα: on 4. 3.— πέμπτφ ἔτεϊ ἀνομένφ, "in the course of the fifth year." The march proper is regarded as beginning from Sardis; cf. 147. 7.— χειρὶ μ. πλήθεος, "with an enormous body of forces." χείρ is used like manus, as 157. 15.

4. τῶν ἡμεῖς τδμεν: a favorite expression with our author; cf. 27. 11, vi. 21. 6.— πολλῷ δὴ μέγιστος: cumulation of emphasis; on

vi. 21. 6.

6. παρά, "in comparison with." - μηδένα: cf. 14. 6, 17. 2.

7. The Cimmerians had been driven from their seats about the northern shore of the Euxine and passed southeasterly into Asia during the seventh century B.C.; cf. i. 103-6.

8. τὰ . . . 'Ασίης: Asia from Asia Minor (τὰ κάτω τῆς 'Ασίης) to

the Indus; cf. ἀνά in ἀνάβασις.

- 9-10. ἐνέμοντο: 10. 13.— ἐτιμωρέετο, "sought to take vengeance upon them."— κατὰ τὰ λεγόμενα: in the "Catalogue of the Ships," Hm. B 494-760.
- 11. The fact that such tribal movements between Asia Minor and Europe by the Bosporus and Hellespont took place in pre-historic times is supported by strong evidence, in kinship of language, names, and traditions. In Homer, Priam stands at the head of a confederacy in which the tribes of Asia Minor are leagued with dwellers on the Thracian coast as far as Macedonia, if not to the Peneus.
- 15. τὸ πρὸς μεσαμβρίης, "towards the south;" on 113. 6, 176. 12.

VII. 21.

2. οὐδ' = καὶ οὐ: the negative through anticipation of the following οὐκ: cf. 101. 9-11.— γενόμεναι: sc. εἰσί: on 190. 10.

3-4. **ἄξιαι**, "comparable."—τί: on 9. 11.— Ξέρξης: on vi. 96.

4.— πινόμενόν, " when drunk of."

6-9. Note the ingenious variety of construction.— ἐτετάχατο: S. 66. The same phrase 81. 2, 86. 2, 96. 4, 119. 15, 203. 8.— ἄμα στρατευομένοισι, "while serving at the same time," furnishing troops as well.— ἐς...παρέχειν: subject clause.

VII. 22.

1-3. τοῦτο μέν: on 6.5. It has no proper correlative, but is reiterated in ταῦτα μέν, 25. 1.— ὡς, "in consideration of the fact that."— τῶν πρώτων: naturally limited to the Persians (see

vi. 44), since is embodies the thoughts of Xerxes, the implied subject of προετοιμάζετο following.—περιπλεόντων περὶ: on vi. 16. 7. Such repetition with this preposition is rare.—ἐκ: cf. vi. 109. 14, 84. 15.—ἐs, "against," the mountain being personified as an enemy; cf. vi. 95. 14, and on vi. 96. 2.—"Αθων: S. 41; H. 159.—κου μάλιστα, "very nearly," limiting a number; also, 223. 2; more frequently μάλιστά κη: 30. 6, 109. 12.—Elaeus was on the Hellespont near the western extremity; 33. 10.

4. Χερσονήσου: on vi. 29. 3.— δρμεον, "were stationed." The form is not Ionicized from the stem όρμα-, as δρμεόμενοι is. For similar contrast and juxtaposition see 23. 2–3, 13. 4, 235. 11–12.

5. ὑπὸ μαστίγων: cf. 56. 2, 103. 23, 223. 14; Xen. An. iii. 4. 25. This custom had descended to the Persians from the Assyrians. Rawl.

7-10. 'Αρταχαίης: see 117.—Athos rises more than 6400 feet above the sea at the extremity of the peninsula, and casts its shadow as far as the market-place of Lemnos, eighty-seven miles distant. It has been noted in modern days for the numerous monasteries on its summit, where many treasures of Greek literature were early preserved and have thence found their way into print. Traces of the canal are still visible.—οἰκημ. ὑπὸ ἀνθρώπων: in contrast with lofty mountains in general; cf. iv. 182.

11. χερσονησοειδές, "a peninsular district;" adj. as subst.; 23. 3, vi. 133, 14.

12-14. τοῦτο: assimilated to πεδίον: 16. 22.— θαλάσσης τῆς 'Ακ.: the Strymonicus Sinus, on the east side; τὴν . . . Τορώνης: the Singiticus Sinus, to the west.

15-16. Σάνη: a colony from the island of Andros.— οἴκηται, "dwells;" personification of the town, as in Hm. with ναίω, etc.; on vi. 96. 2; cf. vii. 165. 1, 23. 1, 26. 10. The perf. marks the present resulting condition of a remote action.— αίδὲ: sc. εἰσί.— ἐκτὸς, ἔσω: i. e. between Sane and the mountain proper. The standpoint is within Sane, looking southerly. See on vi. 44. 6.

18. Δίον . . . Κλεωναί: asyndeton, as 110. 4, 122. 9, 123. 12; cf. 122. 4, 123. 5.

VII. 23.

2-3. κατὰ ἔθνεα, "nation by nation."— κατὰ Σάνην, "near Sane;" on 22. 4.— σχοινοτενὲς ποιησάμενοι, "having drawn a straight line;" on 22. 11.— ἐγίνετο, "was becoming."

5. alei, "for the moment;" so usually in this attributive position; cf. 50. 4, vi. 58. 18, 53. 11,

- 6-7. βάθρων: ladders, or perhaps stages or scaffolds at convenient intervals; Freund thinks these were cut in the sides of the canal.—ἀπίκοντο: sc. οἱ παραδιδόντες: properly this is said only of the soil.
- 10-12. ἄτε: on vi. 5.5.— ἔμελλέ, "was likely;" Homeric usage. 14-15. αὐτοῖσι ἐπέβαλλε, "was wont to fall to them," in such allotments.
 - 16-18. διπλήσιον ή: on vi. 57. 4.—τε...καὶ: on vi. 41. 5, vii. 12. 2. 20. πρητήριον, "bazaar;" not occurring again till late (Plu-
- tarch).
 21. ἀληλεσμένος: for this emphatic position of the parte see
 15. 14, 15. 3, 16. 4, 16. 28, 16. 34, 24. 6, 25. 11, 35. 8.

VII. 24.

- 1-2. &s... εὐρίσκειν: absolute use of inf.; on vi. 30. 2; cf. vii. 173. 22, 184. 3.— μὲν: on vi. 95. 14.— μεγαλοφροσύνης: on 4. 6, 10. 55.— αὐτὸ: cf. 23. 10.
- 3-4. τε: retracted from δύναμιν: on vi. 105. 4. This is especially the case when the governing verb of two clauses is placed before both, and it imparts a characteristic emphasis by exciting the expectation of repetition or variety which remains unfulfilled; cf. 197. 15; Thuc. iv. 10; Xen. Mem. i. 2. 14, iii. 5. 3.— μνημόσυνα: on vi. 19. 9, 109. 11.— παρεὸν: on vi. 72. 4.
- 5. διειρύσαι: as the Greeks habitually did at the Isthmus of Corinth.—διειρύσαι, δρύσσειν: strong chiasm.
- 6. εὖρος: as if οὖτω εὐρέαν.— ὡς: of result, with inf.; ii. 7, 135, iii. 146, iv. 184.
- 7. τοίσι δὲ αὐτοίσι τούτοισι, τοίσί: a rather pronounced instance of consecutive rhymes; cf. 26. 14, 164. 10, 186. 4, vi. 69. 14.
- 8. The Strymon empties into the Strymonicus Sinus, north of Athos.— ζεύξαντας, "by joining the opposite banks;" coincident partc.; vi. 29, 11.

VII. 25.

- 2. βύβλινά: ropes of Egyptian papyrus were known to the Greeks as early as Hm.; φ 391.—λευκολίνου: gen. of the noun co-ordinated with adj. The adj. λευκολίνής appears later.
- 4. καταβάλλειν, "the storing;" rather loosely construed after παρεσκευάζετο, as parallel with ὅπλα: cf. 21. 9.
- 6. "va, " wherever;" on vi. 12. 3. For the change in sense close after "va (4), cf. 8. 25, 23. 3.— ἐπιτηδεότατον: S. 51.
 - 8-11. δὲ ὧν: on vi. 76. 7.— σῦτον, "corn," while ἄλλα refers to

σιτία, "provisions" in general. This is Stein's conjecture for the MSS. πλείστον.—Leuce Acte was on the Propontis near the Chersonese, and Tyrodiza probably not far distant. Doriscus, Eion, and Therma in Macedonia were the next halting-places of the army to the west; so 113, 127.— διατεταγμένοι: on 23. 21.

VII. 26.

3. Critalla, on the royal road to Susa, somewhere east of the Halys. Otherwise not known.— $\tau \hat{\omega} \nu \ \hat{\epsilon} \nu$: for position, see 11. 2, 28. 7.

5-7. κατ'... πορεύεσθαι: on 16. 8.— παρὰ β. ἔλαβε: on vi. 41. 10. 10-13. ὑμίλησαν: on 22. 16.— Καταρρήκτης: Xenophon's Marsyas; An. i. 2. 8. Here named from its falls.

15. Silenus, originally applied as a proper name to the oldest of the Satyrs, was used afterwards as a common appellation for these monsters generally.

16. τὸν λόγος ἔχει = ὡς λέγεται: hence ὑπὸ Φρυγῶν: cf. 3. 6.

VII. 27.

- 2. ὑποκατήμενος, "establishing himself," to await the king. He came apparently from some town of Lydia. It has been conjectured that his father Atys was a son of Croesus, whose tragic fate is so graphically told by Hdt., i. 34–45. This would account for his colossal wealth, much of which would have descended to him from the private possessions of Croesus, since it was not then customary for conquerors to sequestrate these. But any such connection with Croesus was certainly unknown to Hdt. or he would have taken pains to mention it; and all antiquity appears to have been equally ignorant of it. Plutarch derives the wealth of Pythius from gold mines.
- 4-7. ἐπαγγέλλετο βουλόμενος: cf. vi. 139. 8. τίς . . . ἀνδρῶν: Hm. a 170.
- 9. This gold plane-tree and vine with its grapes of smaragdus became famous as marvels of art. The artist was Theodorus of Samos, in the reign of Croesus. Antiochus, the spleenful Arcadian envoy to the court of Artaxerxes Mnemon, asserted on his return that the tree was not large enough to offer shade for a grasshopper. It was carried off and melted down by Antigonus.

VII. 28.

2. αὐτὸς, "with his own lips," without the intervention of his

courtiers; cf. 203. 3, iv. 1, 134, viii. 67; Hm. θ 396. Schweighäuser would read αὐτὸν, Krüger, αὖθις.

4-6. Construe σε ἀποκρύψω οὐσίαν.— ἀτρεκέως καταλέξω: Homeric.

10-13. The stater was the only gold coin known to the Greeks generally, and had various names from place of coinage, as Attic, Doric, etc. Its value is estimated at \$5.33. Hence the gold and silver of Pythius amounted to nearly \$24,000,000.— ἀρκέων: on 190.10.

VII. 29.

2-4. ἐξῆλθον τὴν: on vi. 134. 15; cf. vii. 58. 1; after the analogy of ἐκλείπειν: on vi. 12. 20.— ἐς τόδε: 11. 22, 38. 12.— ξείνια προθείναι: for the burden which this involved, see below 118-20.

6-11. σεῦ. σὺ: on vi. 21. 7; cf. vi. 86. 28.— παρ' ἐμεωυτοῦ, " from my own possessions."

13-16. ἀπαρτιλογίη, "exact sum."— ἔκτησό—ἐκτήσαο: on 8.25, 19.5. The tenses are strikingly contrasted.— ἐπίστασό, "be wise enough."— ἐς . . . χρόνον: cf. 17.8.

VII. 30.

- 1-2. ἐπιτελέα ποιήσας: cf. 11. 7.-- τὸ πρόσω: 223, 15.
- 3. Salt is still obtained from this lake.
- 5-7. ἐς χάσμα: cf. vi. 76. 4.— διὰ: on vi. 118. 13.— μάλιστά κη: on 22. 3.— ἀναφαινόμενος: on 17. 3.— καὶ οῦτος: as well as the Marsyas; on vi. 51. 3. Such minute description of places is specified by Aristides (440) as lending beauty to the plain style (δ λόγος δ ἀφελής).

9-10. καταπεπηγυία, σταθείσα: note the difference of tenses; "long fixed, originally set."

VII. 31.

3-5. ἐπὶ, "towards;" vi. 34. 13.— πορευομένφ: on vi. 33. 2.— πῶσα ἀνάγκη: as i. 137, ii. 35, iv. 179, v. 52; cf. vii. 10. 73.

6. δημιοεργοί, "handicraftsmen," "confectioners." — μέλι: apparently a syrup or candy, as from the palm-tree, i. 193; "but how this could be made from the 'tamarisk' is hard to say" (Baehr).

8-9. πλατάνιστον: The planes of this region are still noted for their size and beauty.— κάλλεος εἴνεκα: on 5.16.— μελεδωνώ Δθανάτω ἀνδρὶ, "to a man (to be) perpetual curator;" the office to be continuous, and successor appointed regularly at death of

incumbent; cf. 83.5. For the position of $\Delta \nu \delta \rho l$, see Hm. Δ 187, ξ 102, ϕ 199, ω 253; but the manifest desire for chiasm is to be considered; cf. $\Pi \epsilon \rho \sigma \eta$ $d\nu \delta \rho l$ $d\nu \delta \rho a$ Make $\delta \delta \nu a$, v. 20.

VII. 32.

3-7. αἰτήσοντας γῆν: on vi. 48. 4.— οὕτε ἐς ᾿Αθήνας: for the reason, see vii. 133.— ἐπὶ γῆς αἴτησιν: variety for αἰτήσοντας γῆν: 133. 2.— τῆ ἄλλη: on vi. 21. 9.— πρότερον: vi. 48.

VII. 33.

- 1-4. ὡς ἐλῶν, "with the intention of soon marching."—οἱ δὲ: 25. 3, 34. 2.—πόλιος μεταξὺ: for position of μεταξὺ, see on vi. 77. 2, 47. 5, vii. 124. 2, 183. 7, 85. 3, and Pope's, "The headlong lioness between and hound sagacious on the tainted green" (Essay on Man, 1. 7).
- 5. ἀκτὴ παχία: a hilly projection of the coast covered with wood, the bays of Sestus and Coela on either flank.— 'Αβύδφ καταντίον: the gen. is used, vi. 103. 17, 118. 11.

6-7. χρόνφ: 478 B.C., when the Athenian fleet, after the victory at Mycale, had proceeded thither under Xanthippus.— ἐπὶ: on

vi. 98. 6. - Ξανθίππου: cf. vi. 131. 9, 136. 4.

9-10. διεπασσάλευσαν: the preposition implies, "with outspread hands and feet."—Protesilaus was a Thessalian chief, the first to leap from the Achaean ships upon the shores of Troy, thus meeting his death at the hands of a Dardanian (Hm. B 698-702). He was afterwards worshipped as a hero on the opposite coast, and a tumulus there still bears his name. It was opened by Dr. Schliemann in 1882, and found to contain prehistoric remains of the same age as the lower strata at Troy.

VII. 34.

2–4. τὴν μὲν: supply γέφυραν, from ἐγεφύρουν. — Αἰγύπτιοι: papyrus was mostly obtained from Egypt. — ἔστι στάδιοι: the so-called $\sigma χ \hat{\eta} \mu a$ Πινδαρικόν: Η. 605; G. 135 n. 5.

VII. 35.

- 1-2. δεινὰ ποιεύμενος: on 1. 5.— ἐπικέσθαι, "to visit;" construed with double acc. after the analogy of μαστιγοῦν: on vi. 12. 20.
- 3. πέλαγος: of the Hellespont at the bridges, as 54, 12; also called θάλασσαν and ποταμῷ: 35, 11 (54, 14).—ζεῦγος, "π pair;" iii. 130. Aesch. Pers. 747 regards the bridges as the fetters: πέ·

δαις σφυρηλάτοις περιβαλών πολλήν κέλευθον ήνυσεν πολλώ στρατώ. — ήδη, "also;" so 55. 13, iv. 77, ix. 84.

4. The stream was to be punished as a rebellious, runaway slave; cf. 233, 16.

5. & 2v: on vi. 76. 7. Hdt. has his doubts about the branding, although he makes Themistocles speak of it (viii. 109) as if an assured fact. With the punishment inflicted we may compare that visited upon the river Gyndes by Cyrus for drowning one of his horses (i. 189; cf. ii. 111); while Cambyses orders the mummy of the dead Amasis to be flogged and otherwise insulted (iii. 16); cf. vii. 88. 11. Hermogenes (317) cites this passage as an example of that personification of inanimate objects which imparts a surpassing pleasure and charm to narrative.

6. ἀτάσθαλα: The conduct of Xerxes appears to Hdt. not childishness, but presumptuous impiety against the "sacred Hellespont" (Aesch. Pers. 745), certain to draw down its own punishment; see Phaeacians, η 58.—πικρὸν ὕδωρ: The Iranians despised the bitter water of the sea in comparison with the sweet

and fruitful water of springs and streams.

7-10. τήνδε: cf. 8. 28.— πρὸς: on vi. 26. 10; cf. vi. 9. 8, 45. 6, 88. 1, 106. 7.— ἄρα, "after all;" correcting some erroneous impression; vi. 100. 6, vii. 130. 8.— θύει: on vi. 76. 8.

11. ποταμφ: The swiftness of the current (three knots an hour) and its land-locked appearance make this appellation an apt one in one point of view, and it was observed by Hm. B 845, H 86, Ω 545.— τε δη, "not only then."

VII. 36.

3. τὰς δὲ: i. e. γεφύρας. - ἔζεύγνυσαν · ἔζεύγνυσαν: on vi. 21. 7.

5. τὴν: γέφυραν. "I agree with Mr. Grote as to the construction and meaning of this difficult passage. Herodotus considers the shore-cables to be the real bridge (34.2-3), and the ships to be only a support rendered necessary by the unusual width of the channel. He has in his mind the bridges over rivers, common in Persia (Xen. An. ii. 4), which gave the idea of this grand work, where, if the stream was narrow, the ropes passed from shore to shore required no support at all; if it was wider, they had to be sustained by boats, or some other contrivance. The ships sustaining the ropes were moored (he says) parallel to the stream of the Hellespont, and so at right angles with the Euxine, the longest direction of which he knew to be from east to west.

Triremes and penteconters were used indifferently in the work, the greatest number in the upper bridge, either because the channel was wider at that part, or because, to meet the full force of the current, greater strength was required." Rawl. Many points of this chapter are debatable, and editors are widely at variance in their explanations.

7. Πόντου: governed by ἐπικαρσίας as Ἑλλησπόντου by ῥόον.—κατὰ ῥόον, "along the stream," whether with head down or up.

8. Tva ... $\delta\pi\lambda\omega\nu$, "that it might relieve the tension of the cables." The subject of the verb is $\dot{\eta}$ $\sigma\chi\epsilon\delta\dot{\eta}$ (line 22), or the structure formed by the ships placed side by side; and $\tau\delta\nu$... $\delta\pi\lambda\omega\nu$, as line $23, \pm\tau\dot{\alpha}$ $\tau\epsilon\tau a\mu\dot{\epsilon}\nu a$ $\delta\pi\lambda a$, the shore-cables when stretched. — $\sigma\nu\nu\theta\dot{\epsilon}\nu\tau\dot{\epsilon}s$ resumes from line 4, but of course each vessel is brought into line and the anchors dropped separately.

10. τῆς ἐτέρης: sc. γεφύρης, limiting τὰς μέν. Every ship would be anchored both stem and stern, but as the winds had destroyed the bridges before, the historian mentions those points specifically from which danger was to be apprehended.

11. της δε έτέρης: brachylogy for τας δε της έτέρης.

12-13. νότου: The direction of the Hellespont here is northeast and southwest.—διέκπλοον ὑπόφαυσιν κατέλιπον, "and for a passage through they left an opening of."

16-17. ὄνοισι, "capstans." — οὐκέτι χωρίς: as they did before. 18-20. παχύτης: sc. ἦν.— κατὰ λόγον, "in proportion."— τάλαν-

TOV: on vi. 97. 14.

22-4. κόσμφ: Hm. ν 77.— ὅπλων: on vi. 68. 9.— ἐνθαῦτα αὖτις: on vi. 39. 12.— ἐπεξεύγνυον, "fastened them on" to the cables in some way so that they should not slip from their support.— ὅλην, "brushwood," or, as some explain, "boards;" at all events, something to cover all cracks between the planks, and prevent the earth from escaping.

26-8. φραγμον, "bulwark." -- ὑπερορέοντα, "looking down from

above upon."

VII. 37.

2-3. χυτοί, "breakwaters;" loosely explanatory of τὰ περί. — περί τὰ, as attributive of χυτοί, should have the article properly; its omission occurs mainly with prepositional phrases after verbal nouns; cf. 1. 1, 119. 14, 183. 12, 205. 3.— ἡηχίης, "surf."

5. πεποιημένη: on vi. 69. 22. — εαρι: on 4. 3.

9-10. αἰθρίης: temporal gen.— ἰδόντι, μαθόντι, synonyms; cf. 46. 3, 188. 12, 208. 10, vi. 13. 1; on vi. 61, 4.

11-14. το θέλει: on vi. 37. 10.— ήλιον... σφέων: note the alliteration. For the thought compare Quint. Curtius, iv. 10. 1, where an eclipse of the moon alarms the soldiers of Alexander, who are reassured by the soothsayers' declaration, Solem Graecorum, lunam esse Persarum; quoties illa deficiat, ruinam stragemque illis gentibus portendi. Among the Chaldaeans the moon took precedence of the sun, though the sun was an especial object of worship to the Persians.

VII. 38.

2-5. ἐκ, as 37. 8; on vi. 22. 7.— τι σεῦ, with τυχεῖν: acc. cognate and gen. of source; cf. Eur. Med. 259, 338.— τὸ, "in which:" acc. cognate after ὑπουργῆσαι.

6. γενόμενον, "if obtained."— παν: on 10, 57.

7-10. τδ: as τι, line 4, but usually gen. as below. — θαρσήσας: like Calchas, Hm. A 92.— καταλαμβάνει: on vi. 38. 7.

12. τόδε ἡλικίης: on 11.22. If the son of Atys, he must have

been about eighty years of age.

13. µo:: on vi. 103. 21. For this Ionic position of the enclitic dative between article and noun without attributive, see i. 31, ii. 108, iii. 3, 14, 63, 129, iv. 8, v. 95, vi. 41. 7; except here, after a conjunction; on vi. 34. 12, 41. 10.

16. Compare the prayer of Chryses for his daughter, Hm. A

18-20.

VII. 39.

1. τε: on vi. 41. 5.— ἐβυμώθη: like Agamemnon, Hm. A 24-5.

5-6. σέο: the personal pronouns in the gen. regularly follow their regimen; if emphatic they may precede (49.7, 51.2, 30.10), and are usually placed before the preposition; as here, Eur. Med. 144, Hippol. 1352.— πανοικίη: adverbial; "with household entire."— αὐτῆ: on vi. 32.8.

7-8. Candaules, for a different purpose, tells Gyges (i. 8) that the eyes are more convincing than the ears.— ἐμπιπλεῖ: S. 76.

10-12. ἔτερα τοιαῦτα: cf. 10. 52.— ἐς . . . ἐτράπευ: cf. 16. 16.

15. περιέχεαι, "you cling to."— ζημιώσεαι: on vi. 9. 22. When Darius was setting out upon the Scythian expedition Oeobazus begged that one of his three sons might be left behind. Darius tells him that all shall be left with him, and accordingly has them all put to death (iv. 84).

18. διαταμείν, διαταμόντας: on vi. 7.8; cf. vii. 43.7, 56.2, 60. 12.

VII. 40.

1. τούτων τοῦτο, ταῦτα: strong parechesis; on vi. 12. 15.

- 3-4. σύμμικτος, "continuous."— ἀναμίξ, "combined."— οὐ διακεκριμένοι: on vi. 96. 5.—The contingents of the several nations formed distinct and separate corps, but were not separated by intervals, marching without any regular order in a single body. Rawl.— τῆ, "(at a point of the line) where."
- 5. διελέλειπτο, "a space was left;" impersonal; cf. 41. 14, vi. 112. 1.
- 6-7. προηγεῦντο: before the king.— ἐκ ... ἀπολελεγμένοι: on vi. 25. 5.
- 8. καὶ οὖτοι: on vi. 51. 3.--κάτω: in token of reverential obedience to the king, as the soldiers acknowledged the authority of Darius in the person of Bagaeus, iii, 128.
- 9. ipol: sacred to the sun, Mithra; cf. Xen. Anab. iv. 5. 35. This breed of horses was as famous in antiquity as the Arabian in more recent times.
 - 14. Διὸς: Auramazda, the creator and supreme god of light.

16-17. οὐδεὶς — ἀνθρώπων: impressive separation. — θρόνον =

δίφρον: cf. 'Hώς εύθρονος, Hm. \$ 48, χρυσόθρονος, κ 541.

19. παρεβεβήκεε, "stood beside;" Homeric; Δ 104, 522, N 708. "In battle and in hunting, the king and his charioteer were the only occupants of the chariot, and stood side by side; on occasions of state there was a third, an attendant who bore the royal parasol." Rawl.

VII. 41.

2–5, μετεκβαίνεσκε: S. 58.— ὅκως: on vi. 12, 3.— ἀρμάμαξαν: Xen. An, i. 2. 18.— αὐτοῦ ὅπισθε: on vi. 77, 2.— κατὰ νόμον: i. e. ἄνω.

7-9. μύριοι: the "immortals;" 83.4. — σαυρωτήρων: spikes at the butt-end.

11-12. είχον· είχον: on vi. 21. 7.— oi . . . τράποντες: 40. 8-9. The tense changes, to introduce the notion that it was their custom.

VII. 42.

- 2. ποταμόν: on vi. 76. 3.— Κάικον: cf. vi. 28. 9.
- 3. Kárns špos: this gen. is rare; usually the words are in apposition.
- 4-5. Θήβηs: near the head of the Adramyttian Gulf; the native place of Andromache; Hm. Z 397.—"Αντανδρον: cf. Verg. Aen. iii. 6.

7. This refers to some of its spurs; the true Ida is commonly thought to have been left considerably to the right, though Virchow maintains that the words of our author may be taken strictly.

8–10. βρονταί: cf. 10. 55, and Iliad Θ 75–7: αὐτὸς δ' ἐξ Ἦδης μεγάλ ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ ἦκε σέλας μετὰ λαὸν ᾿Αχαιῶν · οἱ δὲ ἰδόντες θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν. Horace calls Ida, aquosa, C. iii. 20. 15.— τινα συχνὸν, "very considerable;" on vi. 73. 4.

VII. 43.

3-4. ἐπέλιπε: cf. 21. 4-5. -- ῥέεθρον: acc. of specification.

5. ἐπὶ... Ξέρξης: the beginning of the sentence is resumed chiastically and with changed subject and construction.

6. τὸ Πριάμου πέργαμον: the acropolis of Ilium, which the excavations of Schliemann have fixed beyond cavil upon the height of Hissarlik, about three miles from the Hellespont; see Phaeacians, pp. 265-6.

7-8. ἐκείνων: the Trojan myths of the Iliad.— 'Αθηναίη: Homer (Z 297) places her temple on the acropolis near the palace of Priam, and in the historic period she also had a famous temple there, in which Alexander the Great, like Xerxes, offered sacrifice upon landing in Asia.— χοὰς: libations to the dead of the Troic period. In such sacrifices the Persians followed the customs of the district; cf. 113. 9, 191. 7, vi. 97. 14.

11. ἀπέργων, "keeping;" so, 110. 2, 112. 5; usually of rivers, etc.

12. These places lay along the Hellespont.

VII. 44.

2-3. καὶ γὰρ: on vi. 5. 6. — λίθου λευκοῦ: marble, as often.

5-7. So Darius sat viewing the passage of the Bosporus (iv. 88), and Xerxes, again, witnessing the battle of Salamis (viii. 90); cf. vii. 212. 2.— ἄμιλλαν: see 196. 5.

VII. 45.

2-4. ἀποκεκρυμμένον: on vi. 129. 21; cf. vii. 44. 7, 46. 4.— ἐπίπλεα: sc. ἐόντα. The supplementary participle is rather rarely omitted; on vi. 112. 7.— ἐδάκρυσε: inceptive agrist.

VII. 46.

2-3. οὐ συμβουλεύων: 16. 18, 17. 7.— φρασθείς: on 37. 10.

4-5. In the following conversation Herodotus is regarded by

Hermogenes (396) as reaching the height of sublimity in the expression of moral sentiment and portraiture of character.— is ... vûv, "how much at variance with one another were your acts just now."

7. γάρ, "why," "yes, for." — με: cf. vi. 125. 22. — κατοικτείραι, "a feeling of pity;" subject of ἐσῆλθε: cf. Eur. Med. 931: εἰσῆλθέ

μ' οίκτος εὶ γενήσεται τάδε. - ώς: after λογισάμενον.

9. oddels: When the phrase $\epsilon \mathbf{i}$ ye approaches the meaning of "since," it has a tendency towards construction with od instead of $\mu \dot{\eta}$, as $\epsilon \mathbf{i}$ kal v. 78, $\epsilon \mathbf{i}$ v. 97; on 9. 10.

10. παρά: temporal; on 1.10.— πεπόνθαμεν: gnomic perfect.

11-12. οὖτω — εὐδαίμων: for the separation see on 40.17.—τŵ: A negative antecedent is usually followed by ὅστις instead of ὅς, as 29.3, 49.2, 49.6; but as here, 54.7, 145.19, 203.11.

13. ού is the regular negative in rel. clauses of result with the indicative, especially if the antecedent is negative.— οὐκὶ ἄπαξ: on vi. 96. 5.

14-15. προσπίπτουσαι, συνταράσσουσαι: on 16.12.— καὶ, "even though."

17. This melancholy view of life frequently appears throughout Greek poetry; cf. Hm. Ω 525-33, Theogn. 425, Bacchil. 3, Soph. O. T. 1186, O. C. 1225, Aj. 125, etc. The opposite view is maintained Eur. Suppl. 195-200. The tone of Hdt. is commonly one of cheerfulness, but at times his narrative is overcast by gloomy shades, which imply that he was no stranger to the evils of life and the prevailing sentiments of the age. See i. 32.—καταφυγή: So the gods showed to Cleobis and Biton that it was better to die than to live (i. 31), and the Thracian Trausae lamented at a birth but rejoiced at a death (v. 4).

18-19. γλυκὸν... αἰῶνα, "though giving a taste of life in its sweetness."— γλυκὸν: observe the predicate position.— φθονερὸς: 10.55.— ἐν αὐτῷ: on 8.71. The momentary glimpse of happiness vouchsafed is granted that the quick following misfortune may be felt the more keenly: ὑποδέξας ὅλβον ὁ θεὸς προρρίζους ἀνέτρεψε, i. 32.

VII. 47.

2-3. λέγων: on vi. 67. 9. — διαιρέαι: on 16. 26. For the form see H. 409 D. b., and cf. 50. 2-3, 52. 3, 52. 11. — παυσώμεθα, "let us have done;" cf. ii. 136. Artabanus's tone is too melancholy by far to suit the pleasure-loving Xerxes.

4-5. μεμνώμεθα: H. 465 a; G. 118. Note the dactylic rhythm.

—χρηστὰ ... χερσί: when in prosperity; cf. τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω ποτὲ, μηδ' εὐτυχοῦσα δυστυχής εἶναι δόκει, Eur. Med. 601.

8. μετέστης: cf. 15. 7, 18. 16. — φέρε . . . εἰπέ: compare the Homeric, ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.

11-12. ἐντὸς ἐμεωυτοῦ: on vi. 12. 12.— ἐπιλεγόμενος: on vi. 9. 8.

VII. 48.

2-7. δαιμόνιε ἀνδρῶν: Hm. ξ 443.— κοῖα ταῦτα: H. 1012 a.— κότερά, ἢ, ἢ: disjunctive particles in direct question; H. 1017; G. 282. 5.— πολλαπλήσιον: on vi. 57. 4.— ἔσεσθαι: H. 986.

9. την ταχίστην: adverbial; not with ἄγερσιν.

VII. 49.

1. στρατὸν τοῦτον: When the demonstrative is deictic, with gesture to something close at hand, Hdt. is prone to omit the article with the noun; cf. 130. 3, 8. 28. See especially v. 49, where Aristagoras is pointing out objects on a map.

5. οὖτε has its correlative in changed form, line 13.

7. σευ: on 39.5.— φερέγγνος, "securely competent." The anxiety was vindicated twice, off Pelion (vii. 188), and southern Euboea (viii. 13).

8. ἔνα αὐτὸν, "one only;" cf. vi. 134. 2.

11. So i. 32: πᾶν ἐστι ἄνθρωπος συμφορή. Contrast Tennyson, Enid: "Man is man and master of his fate."

13. ἔρχομαι ἐρέων: an easy, conversational development of a common idiom, and mainly Herodotean; 102. 9, vi. 109. 20.

14-16. εί θέλει: 10. 45. — κλεπτόμενος, "beguiled," by lack of

opposition.

17-19. πληθώρη, "surfeit." Aesch. Ag. 1331: τὸ μὲν εἶ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ πᾶσι βρότοισιν.—καὶ δή, "well, then."— ὑς, "supposing that."—χώρην...χρόνφ: chiastic for closer juxtaposition of the adjectives.—χώρην, "distance," from their base of supplies.— λιμὸν: The argument is from Aesch. Pers. 792, where Darius says, αἰτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει... κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν.

20-2. οὖτω: since the dangers are so great; with reference to 47.4.—He closes with an aphorism; on 9.40.—ἐν ἔη: cf. Hm. η 51.

VII. 50.

3-7. πάντα, παν, τὸ παν, πάντα, παν χρημα: variety; on 2. 10.

- ἐπὶ . . . πρήγματι, "upon every successive event that occurs." ἐπὶ, in this temporal sense, mostly poetic, Herodotean, and late prose: 187.12.— ποιήσειας . . . οὐδέν: cf. Chaucer's "Unhardy is unseely," and "Naught assayeth, naught achieveth."— κρέσσον — μᾶλλον ἢ: on vi.12.19. For the thought compare Eur. Here. F. 105: οὖτος δ' ἀνὴρ ἄριστος ὅστις ἐλπίσι πέποιθεν ἀεί· τὸ δ' ἀπορεῖν ἀνδρὸς κακοῦ: and, "It's best to hope the best, though of the worst affrayed" (Spens. F. Q. 4.6).

8. Note παθείν after πάσχειν: the negative prefers the agrist.—

el: on vi. 11. 10. - ἐρίζων πρὸς, "objecting to."

9-10. ἐν αὐτοῖσι refers to ἐρίζων: on 8.71.— ὁμοίως καὶ: on vi. 21.7.— τοῦτο: the singular, as ἐκεῖνο, 16.4, though referring to the two.— ἴσης: on vi. 21.2.

11. είδέναι ... βέβαιον: observe the emphatic arrangement, and see on vi. 11. 7.—χρη, "is it possible;" cf. 11. 13; Theoc. 15. 45.

12-13. μèν, solitarium: on vi. 95. 14.— ώς τὸ ἐπίπαν: on vi. 46.

13.

- 14-15. οὐ μάλα: on vi. 3. 4.— ἐθέλει: for variety after φιλέει, as σφεα after αὐτὰ, 19-20.— ἐς δ: cf. 9. 36.
- 19. προελθόντα: on vi. 129. 21. νῦν: introducing an established fact in opposition to a mere assumption; 139. 21; on vi. 30. 3. κινδύνους ἀναρριπτέοντες, "by running risks," as in dicing, "taking the dicer's risks." The simple expression κύβον ἀναρριπτεῖν intensifies to κίνδυνον ἀναρριπτεῖν, in order to include the hazard attending the game; then especially of the risks of warfare.
 - 21-22. καταιρέεσθαι, "to be gained." όμοιεύμενοι: S. 74.

25-27. τοῦτο-τοῦτο: on vi. 27. 3. - ἐπιβέωμεν: S. 7, 81.

28. οὐ νομάδας: like the Scythians; 10. 13.

VII. 51.

- 2. σù δέ: on vi. 3. 5, and vi. 16. 3; Hm. I 301. μευ: on 39. 5.
- 4. πλεῦνα ... ἐκτεῖναι, "to prolong argument to a very great length."
- 5-7. είναι: on vi. 20. 7.— μηχανή, "means."— πατέρας: cf. 150.
- 10-13. μητρόπολιν: on vi. 21. 12.— δηλήσασθαι: as at Mycale (ix. 103).
 - 14. ές . . . βαλεῦ: cf. ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν, Hm. A 297.
- 15. τὸ: the article to substantivize the whole following clause; 143. 8. For the thought, see Solon, 13. 65-6.

VII. 52.

- 2-3. γνωμέων—ταύτην: cf. 12. 11.— δs: on vi. 2. 5.— φοβέαι: on 47. 3.
 - 4. γνώμα, "proof."— των, i. e. πρηγμάτων implied in γνώμα.
 - 6-7. ἐπὶ . . . ἐγένετο: on 10. 39. For the fact see 10. 32-35.
 - 10. ἐπιλέγεσθαι: sc. ἡμᾶς. With the infinitive as 49. 21.
 - 11. οῦτω: vi. 86. 63.— μηδὲ: on 16. 19.
- 12–13. Note ἐμὸν, ἐμήν, ἐμὰ.— ἐκ πάντων: on vi. 27. 9.— σκῆπτρα: the plural, as often in tragedy.

VII. 53.

- 2-4. δεύτερα: as 18. 5. -- χρηίζων: with double genitive; cf. 38. 4.
- 6-8. εἶs . . . ἔχωμεν: construction altered from infinitive, for more direct appeal.— προθυμίην ἔχωμεν: periphrasis for προθυμώμεθα: cf. 6. 7. ξυνὸν: S. 1. ξυνὸν . . . σπεύδεται, "for that is eagerly desired as a good common to all."— τοῦτο: i. e. to acquit themselves bravely and worthily; cf. Tyrtaeus, 12. 15.
 - 10-12. πυνθάνομαι: 10. 16-25.— των: on vi. 2. 5; vii. 10. 5.—
- οὐ μή: H. 1032; G. 257.— ἀνθρώπων: cf. 8. 87.
- 13. λελόγχασι, "are allotted to preside over." The allotment of special districts to different deities is a common idea among the Greeks from Hm. down (Hm. O 190; Aesch. Pers. 197, etc.); its existence among the Persians is doubtful. Cf. St. George in England, St. Denis in France, etc.

VII. 54.

- 4. καταγίζοντες, "burning as sacrifice;" cf. vi. 97. 14.— μυρούνησι... δδόν: When the news reached Susa that Xerxes had arrived at Athens, incense was burned and the roads strewed with myrtles (viii. 99). The myrtle was used in sacrifice also by the Greeks; Aristoph, Wasps, 861; Eur. Alc. 172.
- 5. The Persians were sun-worshippers.— σπένδων: according to i. 132 no libations were in use among the Persians; hence Xerxes would be following a custom of the region (on 43. 8), and κρητήρα (below, 10) is accounted for.
- 7-8. $\ddot{\eta}$: on 46. 12.— παύσει, with inf. is rare, and marks the hinderance as more complete than with the parte.— πρότερον $\ddot{\eta}$: without $\ddot{\alpha}\nu$, as $\pi\rho i\nu$ $\ddot{\eta}$, 8. 54. The preceding negative is contained in μηδεμίαν, which influences the whole sentence.

11. Toy: attracted in gender to the predicate noun.

VII. 55.

- 3-4. πρὸς τοῦ -- πρὸς τὸ: mere variety; see 36.9-11. The gen. is less common.
 - 7-8. ταύτην ... οῦτοι: cf. 188. 7.
- 13. ἀνήγοντο... ἀπεναντίον, "set sail for the opposite shore."— ήδη: on 35.3.

VII. 56.

- 6. Zev: Longinus (De Subl. 3. 2) censures Gorgias as unpardonably turgid in using the expression Ξέρξης ὁ τῶν Περσῶν Ζεύς: see below 220. 21, and contrast 203. 9.— είδόμενος: see vi. 69. 5.
- 8. πάντας: 9. 35, 157. 8; Aesch. Pers. 718.— καὶ with ἄνευ, as 51. 7.

VII. 57.

- 2-3. εν . . . εποιήσατο: 14. 5, 57. 10. λαγόν: S. 41.
- 5-6. ἀγαυρότατά: especially used of horses.— ὀπίσω with ήξειν.
 —περὶ έωυτοῦ, "for his life." λαγώς τὸν περὶ τῶν κρεῶν (δρόμον) τρέχει was a Greek proverb.
 - 8-10. He goes forth like a man, but flies back like a woman.

VII. 58.

- 1-4. τὸν Ἑλλήσποντον: on 29. 2. τὰ... πεζοῦ, "pursuing a course counter to the land force." τὰ ἔμπαλιν is regularly adverbial in Hdt.; hence supply κέλευθον with πρήσσων, as found in Hm.— ἔπλεε: westward through the Hellespont, and then northward.— ἐπὶ... ποιεύμενος ἄπιξιν, "making its destination at."—Sarpedon was the promontory at the northwest extremity of the gulf Melas.
- 5-6. πρὸς . . . ἀνατολὰς: after the Homeric πρὸς ἦῶ τ' ἦϵλιόν τε.
 7. τάφον: near Pactye. τῆς 'Αθάμαντος: for position, see on vi. 85. 3, and for the story, vii. 197. 4.
- 8-9. διὰ ... πόλιος: on vi. 52. 32.—τŷ ... ἐὸν: 26. 13.—'Αγορή: so-called, probably, as Freund suggests, because it lay on the boundary between the Chersonese and the Thracians, and became a neutral market-ground; see vi. 36.
- 11-13. οὐκ ... ἐπιλιπόντα: see 43. 3, vi. 96. 5.— ποταμὸν: epanalepsis of Μέλανα ποταμόν above.— ἐπ', "from;" often in Hdt. for ἀπό in this phrase; 40. 11, 74. 2, 83. 4, 178. 12.
- 15. Στεντορίδα λίμνην: near the mouth of the Hebrus.— is 3: S. 56.

VII. 59.

3. τειχός—τουτο τὸ: cf. 9. 14.

8. ἐποίεε, "he proceeded to do;" 100. 3, 128. 9.— τὰς πάσας: on vi. 47. 10.

11-13. τελευτά δε αὐτοῦ, "and its extremity is,"—αὐτοῦ is governed by the noun implied in the verb (τελευτή ἐστι).— ὀνομαστή: in the story of Orpheus, who was here torn to pieces by Thracian women.—τὸ παλαιὸν: Here Odysseus lands first after leaving Ilium, Hm. ι 39.

14. ἀνέψυχον, "refreshed;" as if wearied and heated by the run; a personification of the ships; cf. on vi. 16.4.

VII. 60.

1-3. ἐs ἀριθμόν, "for muster."— πρὸς: on vi. 26. 10; cf. vii. 61. 11, 63. 7.

5-7. τρόπον: cf. below, line 12.— ώς μάλιστα είχον: on vi. 139,

VII. 61.

The following enumeration includes 61 tribes, and comprises 4 groups of infantry: 1, from the Tigris to the Indus (61-68); 2, those of the South (69-71); 3, those of Asia Minor and Armenia (72-80); 4, those of the coast and islands of the eastern Mediterranean (in the fleet; 89-95).

2-3. τιάρας: predicate after καλεομένους. The tiara was a round cap, projecting at the top a little over the brow, and called ἀπαγέας, "soft," in contradistinction from the stiff upright tiara worn only by the king; Xen. Anab. ii. 5. 23.— κιθώνας: S. 2.

4-5. λεπίδος ... ὶχθυοειδέος, "with the appearance of iron scales like those of a fish." Since the $\kappa\iota\theta$ ών is distinguished from the θ ώρη ξ by Hdt. (ix. 22), it is supposed that some words have dropped out of the text before λ επίδος, perhaps $\hat{\nu}$ π $\hat{\nu}$ δ $\hat{\epsilon}$ θ ώρηκας πεποιημένους.

6. ὑπὸ: under the shield when worn, as usual, around towards

the back.

8. δεξιον: contrary to the ordinary Greek habit.

9. ἄρχοντα παρείχοντο, "they proudly presented as their leader."

11. Κηφήνες: on vi. 54. 2.

16-17. ἄπαις γόνου: poetic; cf. 205. 4; Eur. Suppl. 810, Alc. 735.

VII. 62.

2. την αύτην ταύτην: sc. στολήν: so 72. 6, 84. 2.

- 6. After murdering her children at Corinth, Medea fled to Athens, and became the wife of Aegeus, by whom she had a son Medus; detected in plotting against Theseus, she escaped to Asia with her son, who became the eponymous hero of the Medes. Paus. ii. 3. 8.
 - 8. δδε: on vi. 10. 2. Kίσσιοι: these dwelt about Susa.
- 10-11. μιτρηφόροι: on 90.4.— Ύρκάνιοι: on the southeast coast of the Caspian.— ἐσεσάχατο, "were equipped;" S. 66.

VII. 63.

- 3-5. εὐαπήγητον: S. 3; "easy to be described." τετυλωμένα, "knotted."
- 8. The Chaldaeans are called priests in i. 181, and $\mu\epsilon\tau\alpha\xi\dot{\nu}$ is strangely used for $\dot{\epsilon}\nu$ or $\mu\epsilon\tau\dot{a}$: hence the brackets.

VII. 64.

1–4. ἀγχοτάτω: cf. 73. 2, 80. 4.— κυρβασίας $= \tau \iota \acute{a} \rho a s$, but higher and pointed.

6-7. σαγάρις: S. 46.— Σκύθας 'Αμυργίους belong together.

VII. 65.

2. ἐνδεδυκότες: cf. 89. 5, 91. 5.— ἀπὸ ξύλων, " of cotton." τὰ δὲ δένδρεα τὰ ἄγρια αὐτόθι (India) φέρει καρπὸν εἴρια καλλονῆ τε προφέροντα καὶ ἀρετῆ τῶν ἀπὸ τῶν ὀίων · καὶ ἐσθῆτι Ἰνδοὶ ἀπὸ τούτων τῶν δενδρέων χρέονται (iii. 106).

VII. 67.

- 1. Κάσπιοι: on the west coast of the Caspian Sea.—σισύρνας, "skins."
 - 5. Σαράγγαι: The writer returns again to the east of Media.

VII. 69.

- 1-2. ξειράς, "long cloaks."— παλίντονα: bent back when unstrung.— πρός δεξιά, "on the right side;" contrary to the usual custom.
- 6-10. σφρηγίδας, "seals;" commonly used by the Greeks in seal-rings, by the Ethiopians as money. γύψψ . . . μίλτψ: for contrast with their natural blackness.

- 13. $\vec{\eta}$ v: construed with the nearer participle; 58. 4, 146. 12, 170. 19.
- 14. σφυρήλατον: beaten out with the hammer, instead of being cast; cf. 84. 4.

VII. 70.

3-5. The historian seems to be identifying the two divisions of the Ethiopians made by Homer (a 23), those of the setting and those of the rising sun. A remnant of the ancient people may be recognized in the black Brahûi of Beloochistan.— ἐτέροισι: the dat. as ii. 16, iv. 28, where the genitive is usual.— φωνὴν, "language."

9-13. προμετωπίδια, "scalps." - προβλήματα, "a protection."

VII. 73.

4-7. Whether the tradition is here reversing the real direction of tribal movement, which many think was rather from Armenia to Phrygia, and thence into Europe, is beginning to be doubted by some. Sayce maintains that the Armenian tongue was not Indo-European.

VII. 75.

- 2. ἀλωπεκέας, "fox-skins." The Thracians of Europe had the same costume according to Xen. Anab. vii. 4.4. With the migration of these Bithynians into Asia we may compare that of the Galatians in the third century B.C.
 - 9. ὑπὸ Τευκρῶν: see 20. 11.

VII. 76.

- 1. ¿(xov: The name of the nation has been lost. Wesseling first conjectured "Chalybians," and most editors have followed him. Stein suggests "Pisidians." The correspondence between their rather unique armature and that of the warriors figured on a vase discovered by Schliemann at Mycenae is striking (Mycenae, p. 133).
- 2. Αυκιοεργέαs, " of Lycian manufacture;" ef. 77.6. The Cabalians and the Milyans were neighbors of the Lycians.

VII. 80.

- 3. νήσων δέ, " of the islands I mean;" resumption of νησιωτικά: 121. 4, vi. 127. 13.— ἀνασπάστους: cf. vi. 9. 24.
 - 6-7. δευτέρω έτει: 479 B.C. τούτων: on vi. 46. 1.

VII. 81.

3-6. οἱ διατάξαντες οὖτοι ἦσαν: on vi. 123. 6.— ἀποδέξαντες, "appointed."— οἱ μυριάρχαι: sc. οἱ ἀποδέξαντες ἦσαν.

VII. 83.

2-6. τούτων: on vi. 22. 10. — ἀραίρητο: S. 61. The honor of promotion to this chosen corps was a high one, and the candidates were previously designated.

8-10. δια: as vi. 63. 15.— αὐτοι: opposed to κόσμον.— πολλόν και ἄφθονον, "abundant and rich;" the same collocation, Hes. Op.

118; Xen. An. v. 6. 25.

VII. 85.

2-3. καλ, "likewise;" not merely in descent.— μεταξύ: on 33.4. 5-6. οὐ νομίζουσι, "are not wont."— σειρῆσι, "lassoes."

8-12. μάχη: on 9. 12.— τύχη: on vi. 119. 16.— ἐν ... ἐμπαλασσόμενοι, "entangled in the toils."

VII. 86.

3-4. είχον: belongs to principal clause (Μῆδοι), as well as relative; cf. 190. 1.— τῆ αὐτῆ καὶ, "the same as;" 84. 2, 86. 7-10-11.

5. ὑπὸ ἄρμασι: the yoke is considered a constituent part of the vehicle; see Phaeacians, 3 73.

9-10. ως δ' αύτως: the separation is Homeric; Phaeacians, \$\(166.\)— ὁμοίως: pleonastic after ως δ' αύτως: cf. 119. 1-2, vi. 62. 5-6.

VII. 87.

4-5. ἄτε: on vi. 5.5.—The cavalry of Croesus turned to flight in terror when Cyrus brought up his camels to confront them (i. 80).

VII. 88.

3. σφι: with συνίππαρχος.

4-5. ἐπὶ... περιέπεσε: cf. vi. 17. 1.— ἀνεθέλητον: as 133. 9; cf. 190. 10; on vi. 2. 8.

8-9. φθίσιν, "consumption."— αὐτίκα κατ' ἀρχὰς: 148.6, 220.12.

VII. 89.

6-8. ἐχούσας είχον: cf. 129.8; on vi. 12. 15.— Ἐρυθρῆ: the Persian Gulf.

13-14. χηλευτ $\acute{a} = πλεκτά$ (79. 2).— μεγάλας: cf. 46. 18.

VII. 90.

4. μίτρησι, "turbans;" easily recognized on many statuettes and vases of the Cesnola Collection.—οἱ βασιλέες: The island contained several important cities, each of which had its own king.

6. είσι: on vi. 41. 21. — ἀπὸ Σαλαμίνος: led by Teucer when banished by his father on his return from Troy. He founded a

Salamis on the east coast of Cyprus.

- 7. ἀπ' 'Αρκαδίης: Many peculiarities of the Arcadian dialect have been discovered in the recently deciphered Cypriote inscriptions.
 - 8. ἀπὸ Αἰθιοπίης: what is meant by this is sheer conjecture.

VII. 93.

1-7. οἱ ἐκ: on vi. 22. 7.— οὖτοι: emphatic position.— πρότερον ἐκαλέοντο: Leleges; i. 171.

VII. 95.

2-4. τοῦτο = οὖτοι: attracted to ἔθνος. — ὕστερον: in their mother country. — ἐκλήθη: cf. 10. 60, 82. 6. — κατὰ...λόγον, "on the same grounds;" i. e. they came from Athens and celebrated the Apaturian festival; i. 147.

VII. 96.

- 1-6. Ἐπεβάτευον: cf. 184. 9.— ἐξέργομαι, "I am compelled;" cf. 139. 1.— ἐς... λόγον, "for the subject-matter of my history."
- 9. ώς οὐ: instead of οὐκ ὡς, to separate δὲ οὐ: cf. 229. 19, vi. 52. 14, 75. 9.
- 10-11. οί . . . κράτος: for such interlacement see 229. 19; on vi. 41. 10.

VII. 97.

6-8. θυγατρός: on 2. 6.— ἀπ' ἀμφοτέρων, "on both sides;" father and mother.— οί δύο, "the other two;" Prexaspes and Megabazus; on vi. 41. 6.

VII. 99.

- 1–3. οὐ παραμέμνημαι: on vi. 41. 10.—θῶυμα ποιεῦμαι $(\thetaωυμάζω)$: for such circumlocutions see vi. 101. 7, 105. 8, vii. 105. 2, 157. 9.
 - 4. ήτις: on vi. 2. 5.— αὐτή τε έχούσα: on vi. 46. 6.
- 5. παιδός: probably Pisindelis, whose son Lygdamis was tyrant of Halicarnassus in the next generation, and banished Herodotus.

- 8-9. τὰ πρὸς πατρός, "on the father's side."— τὰ μητρόθεν: cf. vi. 125. 1.
- 13. For these opinions of Artemisia see viii. 68-9, 101-3. While Thuc. mentions but three women by name in the whole course of his narrative, Hdt. seizes every opportunity to introduce portraits of female character, more or less carefully drawn, that of Artemisia being the most elaborate. Elsewhere we have the Spartan Gorgo (v. 51, vii. 239), and Nitocris (i. 185-7) the Oriental, as Tomyris (i. 205-214) the barbaric, and Amestris (ix. 109-13) the vindictive queen. For less prominent characters, see i. 10-11, 31, 110-113, ii. 134-5, iii. 124, iv. 154, v. 92.

15. ἀποφαίνω, "I declare;" as a Halicarnassian by birth.

VII. 100.

- 4. ἀπέγραφον: Hdt. is supposed to have had access to such royal records in compiling the foregoing account of the nations of the host.
- 6. ἐπεποίητο: the rare plupf. after a temporal conjunction; on vi. 110. 3; cf. 55. 2, 193. 4, vi. 112. 1; Frohberger on Lys. 12. 53; Hm. ρ 359.
- 11–12. ἀπογραφόμενος, "having it recorded."— ἀνεκώχευον: vi. 116. 7.
- 13-15. μετωπηδόν, "with close front."— ἐντὸς πρωρέων καὶ αἰγιαλοῦ: true for both from the standpoint of Xerxes; cf. 22. 16.

VII. 101.

- 2-3. Δημάρητον: see 3. 2, vi. 67-70.— καλέσας: on vi. 29. 9.
- 4-5. νῦν: after seeing in detail the mighty force.— ἡδύ τι = ἡδονή: cf. 15. 12, 160. 12, vi. 138. 16.— θέλω: below, 12-13; cf. 8. 4; Eur. Alc. 281.
- 7-8. νῦν ἄν: on vi. 11. 7.— ὑπομενέουσι: with supplementary parts. as 209. 19, a construction which reappears again among the late writers.
- 10-12. οἱ λοιποὶ οἱ: on vi. 46. 10.— συλλεχθείησαν—εἰσι: on 10. 48.—Note the weighty tripling of the negative, οὐ ... οὐδ'... οὐκ.—μὴ ἐόντες: conditional.— ἄρθμιοι: vi. 83. 6.— τὸ ἀπὸ σεῦ, "thy opinion;" explained by δκοῖοί.

14-16. ὑπολαβὼν: vi. 129. 23.— χρήσωμαι: cf. vi. 52. 19.— ἔσεσθαι: supply αὐτόν referring to Demaratus. For such omission,

see Phaeacians, 6 518.

VII. 102.

3-4. ταῦτα . . . ἀλώσεται, "by telling you such things as one shall not hereafter be detected by you to be falsifying."— ταῦτα τὰ = τοιαῦτα οἶα: cf. 9. 36. Hence μὴ is used because the relative involves the notion of characteristic, as i. 32, ii. 135, iv. 166. 5; Isocr. 4. 89, and often in Soph.— After the causal clause something like ἀτρεκέως ἀγορεύσω (Hm. a 214) is desiderated, as often in Hm.; cf. a 231.— αἰεί κοτε: vi. 86. 23.

5. σύντροφός, "inbred," "native."— ἀρετὴ ἔπακτός: The principle which Hdt. here lays down as settled was much debated by the philosophers of his day and later; cf. Eur. Suppl. 914.— ἀπό: on vi. 98. 10.

9-15. λέξων: on 49.13.— ὅτι—ὡς: variety; on vi. 75.18.— λόγους: cf. vi. 13. 3.— τὰ σὰ φρονέωσι, "accede to thy wishes;" cf. 145.3, vi. 100.8.— μὴ πύθη: on 10.66.— ἐόντες: cf. 27.7.

VII. 103.

2. οίον . . . ἔπος: cf. the Homeric ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος δδόντων, a 64.

5-8. μάλα: on vi. 3. 5.—τὸ πολιτικὸν: for the concrete οἱ πολίται.—τὸ διπλήσιον: with reference to the double portion of the kings: vi. 57.

10-13. δέ: on 159. 8.—δίζημαι, "I look to."—δρθοῦτ' ἄν, "would be correct;" of. vi. 68. 6.—παρὰ: on vi. 26. 10, 54. 2.—μεγάθεα: a

rare plural.

14-16. μάτην κόμπος, "as bootless bravado;" on vi. 30. 13.— εἰρημένος ή, "may prove to have been spoken;" G. 202. 2.— ἐπεὶ, "for."— ἴδω . . . οἰκότι, "let me look at the matter in all reasonableness;" cf. 167. 2, 239. 7.

19-20. περl: as if each Spartan were to fight singly.—πέντε:

see 234. 10.

22. παρὰ ... φύσιν: instead of the gen. after the comparative; H. 648.

24-5. οὐκ ἂν: ἄν is usually not repeated after the first of a series of co-ordinate clauses except for emphasis.— οὐδέτερα: the pl. is a favorite with neuters; vi. 86. 7-14-24, vii. 53. 2.

27-8. τοῦτό: the bravery to fight with overpowering numbers;

102. 16 .-- γε μεν, "still."

VII. 104.

4-6. τους άληθεστάτους: on vi. 43. 13, 129. 2; cf. vii. 108. 13.

τὰ κατήκοντα, "what is incumbent on." — ὡς, "that."— τὰ . . . ἐστοργὼς, "to be content with my present condition here."— ἐκείνους seems governed by something lost, as δὲ μισέων: cf. 239. 8.

- 7. τιμήν τε και γέρεα, "royal rank and prerogatives;" cf. vi. 56. 9-10. βίον . . . οίκον: cf. vi. 70. 11, 41. 20. εὐνοίην φαινομένην, "kindness shown."
- 12. ἐκών τε είναι, "and voluntarily;" cf. 143. 16; H. 956 a; G. 268 n.
- 13-17. τις: on vi. 73. 4.— of 'Ελλήνων—τριῶν ἄξιος: Note this form of juxtaposition of the contrasted words.— of ἔκαστός φησι: the verb takes the number of the nearer ἔκαστός.— ῶς δὲ καὶ: cf. 106. 4; on vi. 14. 16.— κατὰ ἔνα, "singly."— κακίονες, "inferior."
- 19. ἔπεστι . . . νόμος: at iii. 38 Hdt. quotes from Pindar, νόμον πάντων βασιλέα.
- 20–3. γῶν: S. 22.—ἀνώγη· ἀνώγει: on vi. 21. 7.— οὐκ . . . ἀπόλλυσθαι: so Tyrtaeus repeatedly enjoins; x. 15–18, 31–2, xi. 2–6, 21–28, xii. 16–20. For an example, see the conduct of Amompharetus in Hdt. ix. 53; cf. vii. 220. 4.— ἀλλὰ: sc. $\kappa_\epsilon \lambda_\epsilon \acute{\nu} ω_\nu$: 143. 17.

VII. 106.

- 1-2. ἄνδρα ... τῷ, "having (since then) proved himself a man of such merit that to him." The time of the participle here is not determined by κατέλιπε, but by the thought in the mind of the writer who transports himself to his own day.
- 4-5. ἀνὰ: cf. vi. 57. 7. Μασκαμείοισι: such adjectives are poetic.
 - 8. ¿κ: as 107. 3 and 14; on vi. 22. 7.

VII. 107.

- 4-5. αὐτοῦ ἐν Πέρσησι: on vi. 72. 5.
- 6-7. ἐπολιορκέετο: Β.C. 470.— παρεόν: on vi. 72. 4.
- 12. Observe the effect of the repetition of the article and conjunction, and the deliberate circumstantiality of all that follows; cf. vi. 75. 13-17.
- 14-16. ἔσπειρε: to render its recovery impossible.— δικαίως: Hdt. is ever prompt to give his praise to a noble deed, whether of friend or foe, Hellene or Persian. In this he presents a marked contrast to the most of his countrymen, whose contempt for "barbariaus" made them blind to their every merit.

VII. 108.

- 3-4. πρότερόν: v. 1 seq., vi. 44-5. \(\sim \text{\$\sigma n\pi }\) with acc. implying the idea of motion in the original subjugation; usually the dat.; on vi. 137. 7.
 - 9-11. έχεται: vi. 8. 5.— σφεων: on 8. 56.— αντέσχε: 58. 11.
- 14. καὶ αὖτη: as well as Doriscus (59.13) and Maronia (109. 3; cf. Hm. 197).

VII. 109.

- 2-3. πόλιας . . . τάσδε: For the omission of the article here, see 78. 5, 109. 4, 122. 8.
- 6. Ἰσμαρίδα: named from the Ciconian town Ismarus of Hm. 39.
- 9-10. ποταμὸν: sc. διέ $\beta\eta$, from παραμείψατο: cf. Hm. 0 107.— lèν: yi. 30. 1.
- 11-12. ἐν, "near;" as vi. 74. 12.— ὡσεὶ ... μάλιστά: cf. 30. 6, and on 22. 3.
 - 13. ἰχθυώδης, "abounding in fish."

VII. 110.

2-7. ἀπέργων: 43. 11. — δι' ὧν χώρης: on vi. 68. 9.— οἱ αὐτῶν οἰκέοντες: on vi. 57. 27.

VII. 111.

- 2-6. τδ: on 113. 6.— ἴδησί, "forests;" hence used as proper name of wooded hills and mountains.— ἄκροι: 5.17.— οἰ... ἐκτημένοι: on vi. 75.19.— μαντήιόν: mentioned by Eur. (Hec. 1267; Rhes. 972), and consulted by the father of Augustus (Suet. Aug. 94).
- 8-9. οἱ προφητεύοντες: i. e. those from whose number the prophet of the time was chosen. The προφήτης expounded signs or dreams, and arranged or versified the ecstatic utterances of the πρόμαντις: on vi. 34. 8.—ἱροῦ: gen. governed by the noun implied in προφητεύοντες.—πρόμαντις: cf. 141. 11, vi. 66. 8.— χρέουσα: on vi. 19. 7.— καὶ οὐδὲν ποικιλώτερον, "and she prophesies nothing more enigmatical." This appears intended to correct some erroneous ideas among the Greeks in relation to this distant oracle.

VII. 113.

- 5. πρότερον τούτων: cf. δεύτερα τούτων, 112. 2.— λόγον, "mention."
 - 6. 7à: on vi. 35.4. The article is used adverbially as well

with prepositional phrases as with adverbs proper; 20.15, 111. 2, 126.5.

9. ἐκαλλιερέοντο: as 167. 6; on vi. 76. 8, vii. 43. 8.

VII. 114.

1. φαρμακεύσαντες ... ποταμὸν, "having performed these magic rites to propitiate the river;" cf. 191. 6-7.

2. Evvéa: colonized by the Athenians in 437 B.C., and named

Amphipolis.

- 7. Πέρσικὸν: Cambyses buried alive twelve noble Persians head downward (iii. 35). Perhaps this was the fate of Orontes (Xen. An. i. 6.11).
- 10-11. θεφ: Ahriman among the Persians.— ἀντιχαρίζεσθαι, "to express her thanks in turn," for his forbearance; infinitive of purpose.— κατορύσσουσαν: supplementary parte. after πυνθάνομαι.

VII. 115.

- 1-2. Strictly the primary clause here should exchange with the subordinate; "he advanced where;" cf. vi. 43. 11.— ἐν τῷ: on 69. 13.
- 3-5. $a\tilde{v}\tau\eta$: sc. $\hat{\eta}$ $\gamma\hat{\eta}$.— $\hat{\epsilon}\pi\hat{l}$, "by," "near." Pliny mentions Posidium as a town with a bay in this locality (H. N. iv. 10).
 - 6-10. Στάγειρον: birthplace of Aristotle. έχων: on vi. 75. 19.
- 13. συγχέουσι: 225. 16.—Livy mentions this road as still used in 185 B.c., calling it vetus via regia.

VII. 116.

2. ξεινίην προείπε, "made proclamation of guest-friendship;" proclaimed them his guest-friends; cf. 29, 9,

3-5. Μηδική: the official dress of the highest in rank, and bestowed by the king only. The Persians adopted the dress and ceremonial of the conquered Medes.— τὸ ὅρυγμα ἀκούων, "hearing about the canal;" the acc. as 146. 7; Hm. a 287; Aesch. Prom. 272; usually $\pi\epsilon\rho$ ὶ τοῦ . . .

VII. 117.

- 4. μεγάθετ τε μέγιστον: cf. vi. 44. 12. πέντε . . .: about 8 ft. 2 in. Rawl.
- 6-10. φωνέοντά τε μέγιστον: compare 18. 3, and the Homeric βοὴν ἀγαθός.— ἄστε: on vi. 18. 6.— συμφορὴν: vi. 61. 17.— ἐξενεῖκαί: the technical term for bearing forth with full ceremony to the tomb.— ἐπονομάζοντες, "invoking."

VII. 118.

3-5. πâν, "the extremity."— ωστε: on vi. 27. 8.— ὅκου, "since."

7-9. ἀραιρημένος, "chosen therefor."—δμοια, "equally;" adverbially employed; 120. 9.—τῷ μάλιστα: sc. δοκίμφ: cf. 129. 10, 141. 4.—ἀπέδεξε: when he rendered his accounts; cf. 119. 3.—τετελεσμένα, "spent."

VII. 119.

4-5. οΐα: on vi. 5.5.— ποιευμένων: on 138.4.— τοῦτο μέν—τοῦτο δὲ—τοῦτο δὲ: on vi. 114.1.

8-9. ἐπὶ: on 1. 10.— τιμῆς, "at a high price."

16-18. ὅκως: on vi. 12. 3.— ἔσκε: S. 82.— ἔσκε πεπηγυῖα ἐτοίμη: a more exact development of the plupf. with the addition of the iterative idea.— ὡς: rare for ὅκως.

VII. 120. -

6-7. ἡμίσεα: on vi. 23. 20.— τῶν ... χάριν, "and to feel exceedingly thankful to them for the past;" on vi. 125. 21.

8-11. ἐνόμισε, "was accustomed."— παρέχειν αν, "it would remain;" impersonal use as viii. 8, 30, 75, 140.— διατριβήναι: cf. vi. 37, 11.

VII. 121.

3-4. στρατόν: subject of ὑπομένειν.— πορεύεσθαι: on vi. 20. 7.— Θέρμη δὲ: on 80. 3.

6. ταύτη, "in this direction;" straight to Therma.

9. δασάμενος: with object and cognate accusative; H. 725 b; G. 164.

12-15. μεσόγαιαν, τὸ μέσον: acc. cognate.

VII. 122.

1-3. ἀπείθη: as 121. 4.— διέχουσαν, "stretching across."

4. These towns are on the west coast of the Singiticus Sinus.

5-6. ἀπιέμενος, "now released," from following the coast.— ἐς, "for."

9-10. Τορώνην ... "Ολυνθον: on 22. 18. — Σιθωνίη: between Athos and Pallene.

VII. 123.

3. τὸ: referring loosely to ἄκρην. -- ἀνέχει, "juts out."

8-10. νεμόμεναι: on 22.16.—τὸ προειρημένον: i. e. Therma; cf. line 18.— Παλλήνη: on vi. 85. 3.

15. ήδη: on vi. 76. 6.

VII. 124.

1-2. αὐτοῦ: as 107. 4.— μεταξὺ: on vi. 85. 3; cf. iv. 49.

3-9. ἐστρατοπεδεύετο: cf. 181. 10, 236. 10.— τὴν ... ὁδοῦ, "cutting a course straight through the interior." The idiom is strange in connecting μεσόγαιαν ὁδοῦ, instead of saying τάμνων μέσην ὁδοῦ, or μέσην γῆν.— ἐκ ... ἀρξάμενος: cf. 127. 4, vi. 126. 12.

VII. 125.

5-9. of δ2: on vi. 3. 5.— άλλων: with ἀπεχομένους: emphatic position.— The lion has great liking for the flesh of camels.— μήτε: in conditional relative clause.— αὐτοῦ: on vi. 123. 5.

VII. 126.

3-7. φοιτίοντα: in trade.— τὸ πρὸς: on 113.6.— ἔμπροσθε: "an indication that this part of the work was written in Asia." Rawl.— ἃν is usually retracted to a negative at the head of the clause.

VII. 127.

2-10. ἐπέσχε: as 19.6. — συμμίσγοντες: From 350 p.c. to 140 a.d. each river had a separate embouchure; now the Lydias joins the Axius. The whole plain is alluvial. — τούτων: on vi. 22. 10. — οὐκ ἀντέχρησε: 58. 11.

VII. 128.

- 2-4. Ossa is some seventy miles distant from Therma. ô8òv: cf. 173. 7.
- 5-7. πλώσας: So Darius took ship at the Bosporus and sailed out to see the Pontus (iv. 85).—κατύπερθε: about the upper valleys of the Haliaemon, in Elimia.—ἔστε: only here in Hdt. as preposition, and otherwise rare.
 - 14. ἐνέσχετο: intransitive, where we should translate passively.

VII. 129.

- 1-3. είναι: imperfect infinitive.— ωστε: on vi. 5. 5.— αὐτῆς: on vi. 57. 27.
- 4-8. summisyonta: on vi. 19. 16.— fotd fodga: cf. 89. 6, 176. 10, iv. 47.
 - 12. μέν νυν: resumptive after the gen. absolute, as i. 85.
- 13. δνομαζόμενοι, "with names of their own;" as separate rivers.

20-1. βοιβηίδα: northeast of Pherae, and communicating with the Peneus.— ὀνομάζεσθαι: They were then only mountain torrents

hastening to the central sea .- Te, "but."

25–6. γῆν σείειν: hence the epithets, ἐνοσίχθων, ἐννοσίγαιος.— τὰ διεστεῶτα, "the chasms opened."—καν = καὶ αν: καί in apodosis, as 128. 9.

VII. 130.

1-4. οἱ κατηγεόμενοι: cf. 128. 15, 197. 1. — τούτω: on 49. 1.— αὐτή, "alone," as vi. 134. 2.

7-9. ταῦτ'...ἐφυλάξαντο, "against this, then, some time before did they take precautions;" 176. 23.— ταῦτ': the configuration of their land.— ἄρα: on 35. 10.— πρὸ πολλοῦ, "some time before;" a rare use of πρό until a late period. Xerxes relies upon the representations of the Aleuadae. The facts were somewhat different; 172-3.— γνωσιμαχέοντες, "repenting;" properly, quarrelling with one's former opinion on a subject.— καὶ τᾶλλα, "both for other reasons;" his own great power.— πρῆγμα... μοῦνον, "it would have been necessary simply;" 12. 3.

11–15. δι' ὧν ρέϵθρων = τὰ ρέϵθρα δι' ὧν. — ἔξω, " except." — γενέσθαι: on vi. 109. 24. — ἔχοντα ἐς: on vi. 2, 2. — δοκέων δ Ξέρξης:

added loosely, as appositive, for greater clearness.

VII. 131.

4-5. κήρυκες: cf. 32.— κείνοί, "empty-handed."

VII. 132.

3-8. οί Φθιῶται, "of Phthiotis," in southern Thessaly. — ἐπὶ, "against;" on vi. 74. 5.— καταστάντων σφι εὖ: cf. vi. 105. 11.

VII. 133.

3-5. πρότερον: vi. 48. — οί μεν: the Athenians. — βάραθρον: a

pit at Athens into which criminals were thrown.

8-9. ταῦτα ποιήσασι τοὺς: cf. 5. 8.— ἀνεθέλητον: 88. 5.— οὐκ ἔχω εἶπαί: Pausanias says that, as Miltiades was mainly responsible for the act, he was the one punished in the calamities which befel him and his family; on vi. 75. 18.

VII. 134.

- · 1. δε αν: on vi. 76. 7. Ταλθυβίου: cf. Hm. A 320.
- 4. κηρυκηίαι: cf. vi. 60.— ἐκ: because the public embassies to foreign states are especially had in view.

5-6. ταῦτα: the murder of the heralds.— καλλιερήσαι: vi. 76. 8.

- 7-8. συμφορή χρεομένων: 141. 2, 117. 7.— During the continuance of unfavorable omens public business had to be suspended.
- 12-13. ἀνήκοντες: as 13. 6. τισαι: the future inf. is regular after verbs of promising, but the aor and pres. occasionally are found; cf. 215. 2, vi. 2. 5.

VII. 135.

4-6. Ύδάρνης: on vi. 133. 7.— σφεας ἱστία, "entertained them." 10-12. ὑμεῖς: as vi. 11. 7.— πρὸς: on vi. 26. 10.— ἔκαστος: not ἐκάτερος, because all the Spartans are meant.— ἄρχοι, "would hold some command in;" an intentional exaggeration, but compare the promises of Cyrus, Xen. An. i. 7. 6-7.

13. οὐκ ἐξ ἴσου, "not well balanced," one-sided. Hydarnes has had experience of one only of the two phases to be considered.

14. ἡ . . . τείνουσα, "which relates to us;" cf. vi. 109. 27.

19. καὶ πελέκεσι, "even with the woodman's axe;" cf. 225. 14.

VII. 136.

1. ἀμείψαντο: with double acc.; usually acc. and dat.; 161.3.

4-7. προσκυνέειν: This consisted in prostrating themselves before the king (προσπίπτοντας) and kissing the earth.— ἀθεόμενοι ἐπὶ κεφαλὴν, "though thrown headlong;" cf. Plat. Rep. 553 B.—κατὰ, "on account of;" vi. 44. 19.

9-12. ἐχόμενα: cf. 5. 7.— μεγαλοφροσύνης: cf. 24. 2, and on 4. 6. 15. τὰ ἐκείνοισι ἐπιπλήσσει, "which he stigmatizes in them."

VII. 137.

- 1-2. οὕτω·... καὶ ταῦτα ποιησάντων: for such parallelism, cf. 164, 7-8, 230. 1-2.
- 4-6. κατὰ, "during;" on 1.10.— ἐν τοῖσι θειότατον, "most clearly by divine ordinance."— ἐν τοῖσι: as if ἐν τοῖσι γενομένοισι: a phrase used to strengthen the superlative, frequently in Thuc.; H. 652.
- 7. ἀγγέλους, "heralds;" since this was the province of Talthybius; but there must have been many families of the Talthy-

biadae, so that the chances were many that the wrath would fall elsewhere rather than on the families of Bulis and Sperthias, who must also have been Talthybiadae, as may be seen by comparing 134.4 with 137.15. Hence the guiding hand of Providence is clear, in accordance with the law that children may suffer the father; on vi. 75.18; cf. vii. 197.21.

8-9. ἐξῆλθε: cf. vi. 82. 6. — ἔφερε, "tended;" cf. vi. 110. 4, 19. 3. — Note the parallelism of the constructions τὸ συμπεσεῖν and ὅτι κατέσκηψε (above); hence the inf., though articular, is really past.

12. είλε: some time between 463 and 445 B.C.— τοὺς ἐκ: Halieis was a small seaport on the southern point of Argolis and founded from Tiryns.

14-17. ἐκ: causal.— οί: demonstrative; on vi. 61. 25.— πεμφθέντες: 430 B.c. Sitalces was an ally of Athens, and the Spartan envoys strove to win him over to their own alliance, but were unsuccessful. Nymphodorus was brother-in-law of Sitalces and a proxenus of the Athenians.

VII. 138.

1-4. οὕνομα: cf. 157. 9-10. — κατίετο, "was directed." — πρὸ: 130. 7.— οὐκ ἐποιεῦντο, "did not regard it;" for this sense in the middle, arising from transference to the mental field, see vi. 6. 6, 13. 12, vii. 14. 5, 117. 7, 181. 8.— οἱ μὲν, "some."

5-6. ώς, "in the belief that."— ἄχαρι, "untoward;" cf. vi. 9. 17. vii. 50. 25.

8. ἀξιομάχων: 157. 16, vi. 89. 4.— τὸν ἐπιόντα: cf. 139, 30, 157. 6,

VII. 139.

1-2. ἐξέργομα: as 96.6.— ἐπίφθονον, "invidious."— πρὸς: on 2. 11.— πλεόνων: This was written about the beginning of the Peloponnesian war, when so large a part of Greece was arrayed against Athens.

4-5. ἐπισχήσω: sc. γνώμην ἀποδέξασθαι. -- ἐξέλιπον: on 143. 17.

7. ἐπειρῶντο: with partc., as 148.8, 172.18; on vi. 5.7.

9-10. αν: on vi. 124. 5. — τειχέων κιθώνες: the wall repels the enemy as the cloak repels the cold. The expression is poetic: cf. λάινος χιτών, Hm. Γ 57. — ἐληλαμένοι: on vi. 137. 8. — δια, "across." This wall was built with great despatch directly after the battle of Thermopylae (viii. 71).

11-12. προδοθέντες, "abandoned."— κατὰ πόλις, "city after

city."

- 15. While describing with unsparing rigor the selfishness and duplicity of the Spartan character, Hdt. makes their martial prowess the subject of his highest eulogy.
 - 15-17. πρὸ τοῦ: on 16.23.— ἄν—ἄν: repetition as lines 21-22. 18-19. ἀμφότερα: as 10.23.— ἀφελίην: prolepsis; on vi. 41. 12.
 - 18-19. ἀμφοτερα: as 10. 23.— οφελίην: professis; on vi. 41. 12. 20. ἀν ήν, "it would have been;" unreal form; cf. 168. 24. For
- the thought see c. 235.
 21. av: appended to the most emphatic word, instead of the
- parte, as usual.
 - 22. ἀμαρτάνοι with acc. is rare, but see on vi. 12. 20.
- 23-27. ὁκότερα: on vi. 86. 26, vii. 103. 24. ῥέψειν, "to preponderate." μὴ: on vi. 94. 7. οὖτοι . . . ἐπεγείραντες: on vi. 123. 6. μετά γε θεοὺς: cf. 168. 21, 144. 16, viii. 109.
- 30. ἀνέσχοντο, "made bold;" usually construed with partc., not inf.

VII. 140.

- 1. θεοπρόπους: sacred envoys to the oracle; θεωροί in Attic; cf. vi. 57. 13. It may be gathered from c. 145 that this embassy occurred about 482 B.C.
- 3-4. ipòv: on vi. 19. 15. τὰ νομιζόμενα: These rites consisted especially of purifications and sacrifices. μέγαρον: also called ἄδυτον (140. 16), where stood the statue of the god, and, back in its shadowy recesses, the tripod over the fissure in the rock.— Πυθίη: on vi. 34. 8.
- 5-6. & μέλεοι: on vi. 19. 8.— Connect λιπών δώματα.— τροχοειδέος: referring to the circular form of the city wall.
- 7-8. Observe the personification of the city. πόδες νέατοι: Hm. B 824.--οῦτ' ὧν: cf. Hm. A 115, θ 168.
- 9. ἄζηλα = ἄδηλα, "annihilated."— κατὰ: with ἐρείπει, as adverbial preposition, with object of verb between; often so in Hm.
- 10. Συριηγενές: no more than eastern. διώκων, "driving;" Aesch. Pers. 84.
- 11-13. κοὐ = καὶ οὐ.—που: why not κου?— ίδρῶπ: Such appearances foreboded ill. Here what is usually predicated of the statues is transferred to the entire temple, and so more terrifying.
 - 14. ὀρόφοισι: the dat. instead of gen., as Hm. Γ 10, Υ 282.
- 15. alma: Compare the vision of Theoclymenus before the Suitors, Hm. υ 354.
- 16. ἴτον determines the number of the envoys; see line 5.—κακοῖς...θυμόν: oracularly vague and ambiguous; "Brood on

the ills that await you," Rawl.; "Offer a bold heart to your ills," Schw. At all events, the tone of the oracle throughout is utterly hopeless, and is so regarded by the envoys.

VII. 141.

2-5. ἐχρέοντο, "were in a state of;" cf. 134. 8. — προβάλλουσι . . . αὐτοὺς, "and giving themselves up for lost;" this meaning results from the custom of flinging one's self on the ground in despair; cf. Hm. δ 538-41. — ὅμοια: on 118. 8. — ἰκετηρίην, "the suppliant olive branch." — δεύτερα αὖτις: Homeric exuberance. — ἐλθόντας after σφι: cf. 136. 5, 95. 8.

10-11. αὐτοῦ...τελευτήσωμεν: so Orestes declares, Eur. Iph. Taur. 974. — ταῦτα δὲ: epanalepsis; cf. 136. 8-11.

13-14. Παλλάς: as the patron goddess of Athens. — πυκνή, "firm."

15. πελάσσας: sc. αὐτό (ἔπος); "bringing it nigh unto," "making it firm as." It is Apollo who speaks.

16-17. Κέκροπος οὖρος: Attica. — κευθμών, "covert." — ζαθέοιο: Cithaeron was a favorite haunt of Bacchus and his followers.

18-19. Τριτογενεί: why Athene was so called is only conjectural.— εὐρύοπα, "wide-voiced."— ἀπόρθητον: cf. 161. 20.

20-22. μένειν: on vi. 86. 30. -- τοί, "look you." -- καντίος =- καὶ αντίος.

23-4. δè is in its prevailing position with an invocation or address, especially among the poets. — ή . . . συνιούσης, "either perchance when the seed is scattered or gathered in." The battle of Salamis occurred on the 20th of Sept., about the time of the autumn sowing.— Δημήτερος: by metonomy, as Cererem corruptam undis expedient, Verg. Aen. i. 177.

VII. 142.

1-5. γὰρ: on vi. 5.6.— συγγραψάμενοι: so the envoys of Croesus, i. 48.— ἐς τὸν δῆμον: on vi. 69. 3.— διζημένων, "inquiring into the meaning of."— συνεστηκυῖαι, "antagonistic;" of. vi. 29. 3.

8-13. βηχφ, "by a thorn hedge," like that about the courtyard of Eumaeus (Hm. § 10). — κατὰ: as 142.16, vi. 44.19. — τὸ, "the said;" hence its use in the predicate.— ἔσφαλλε, "staggered."

17-19. χρησμολόγοι: on 6. 12. — ταύτη is prospective; on vi. 10.2. — δε \mathfrak{t} : on 2.3. — παρασκευασαμένους: conditional; "in case they should . . ."

VII. 143.

2. TIS: on vi. 37. 12; observe the extrusion of arro: cf. 13. 6.

— VECOTI: He had been archon as early as 493 B.C.; but his father was a man of no reputation, and his mother not a native Athenian, so that he could have obtained citizenship only through the enfranchisement made by Clisthenes.

3-4. 8è, "but." - ekaléero, "he was usually called," according

to a common custom in Greece; on vi. 88. 3.— ώνηρ: S. 27.

5-6. εί... ἐόντως, "if the line had been spoken really with reference to the Athenians."— εΐχε εἰρημένον nearly = εἵρητο: see on vi. 12. 14 and 2. 2.— $\mu\nu =$ εωυτόν.

8-9. τοῦ: on 51. 15.—ἀμφ': on vi. 62. 6.— ἀλλὰ γὰρ: naturally, "but since," with παρασκευάζεσθαι... as apodosis; but this is broken by the writer's return there to direct discourse.

10-11. συλλαμβάνοντι: on vi. 33. 2.— κατὰ τὸ ὀρθόν $= \partial \rho \theta \hat{\omega}_s$.

15–18. ἔγνωσαν, "judged;" so usually with the infinitive.—
μᾶλλον: on vi. 12. 19.— οὐκ ἔων, "sought to dissuade."— τὸ σύμπαν είναι, "in short." είναι is added pleonastically as in τὴν πρώτην είναι (i. 153), τὸ νῦν είναι: see on 104. 12.— ἀλλὰ: as 104.
22.— ἄλλην: Siris, near Heraclea, in Southern Italy, was the place to which they were looking (viii. 62).

VII. 144.

- 2-4. ἔμπροσθε: on vi. 89. 12.—ἐς καιρὸν, "opportunely," like ἐς δέον below; cf. vi. 89. 4.— ἡρίστευσε, "prevailed;" cf. vi. 101. 8.— For ᾿Αθηναίοισι instead of ᾿Αθηναίοι, see on 69. 13.—ἐν τῷ κοινῷ, "in the public treasury."— τῶν ἀπὸ: on vi. 22. 7. The silver mines of Laurium were on the peninsula above Cape Sunium, and belonged to the state, though farmed out to individuals for one twenty-fourth of the income.
- 5. Hdt. estimates the Athenian citizens at 30,000 (v. 97), which would make the sum about fifty talents, an amount too small to build two hundred ships. This was probably not the annual income from the mines, but the result of an accumulation.
- 7-9. χρημάτων: gen. of price. λέγων: as vi. 99. 7. συστὰς, "having arisen;" cf. vi. 87-93. ἐς τὸ τότε: merely a more resonant phrase for the usual τότε, swelling the alliteration.

11-13. ἐχρήσθησαν: this passive also Dem. 520. 1. — ἐγένοντο: on vi. 13. 1. — ὑπῆρχον, "were ready."

VII. 145.

- 2-4. ἐς τῶντὸ: the Isthmus (172.5), as a central point where all the land and sea routes crossed each other. Here the deputies remained assembled as a permanent council of war until their decrees were carried into effect.—περὶ τὴν Ἑλλάδα belongs with φρονεόντων, as shown by 172.7; for its position see on vi. 85.3. Normally, the article is not repeated with the partc. when so construed, and many editors cancel it here; but τὰ δέ μοι παθήματα τὰ ἐόντα (St.), i. 207, presents a parallel.—διδόντων . . . πίστιν, "taking counsel with one another and giving pledges."—διδόντων . . . λόγον: explained by βουλευομένοισι, as vi. 138. 16.— σφίσι: on vi. 12. 10.
 - 5-6. πρώτον . . . πάντων: primum omnium. κατ', "among."
- 7. ἦσαν ... ἐγκεχρημένοι, "now they had been sharply pushed in the case of some others also."—καὶ: intensive, as in similar phrases; cf. 142.4; Xen. Anab. ii. 6.8, i. 3.15.—ἐγκεχρημένοι: cf. vi. 75.6.
- 14. Κέρκυραν: also Κόρκ., whence Corcyra; off the west coast of Epirus.

15-16. ετ κως: on vi. 52. 17. — συγκύψαντες . . . πρήσσοιεν, "might engage in the same undertaking in concert."

18-19. πρήγματα, "power," as often.— οὐδαμῶν . . . μέζω, "(nay) far greater than every Greek power." The double negative is equivalent to an affirmative; H. 1031.— Grammatically, οὐδαμῶν is gen. by inverse attraction to τῶν, from οὐδαμὰ ἦν: H. 1003; G. 153 4; τῶν governed by μέζω.— For τῶν = ὅτεων, see on 46. 12.— μέζω: S. 10.

VII. 146.

3-4. καταμαθόντες, "having carefully taken note of."— ἐπάιστοι: as vi. 74. 1.— βασανισθέντες, "having been examined;" on 10. 10.

6-8. κατεκέκριτο, "had been decreed."— τινας: on vi. 37. 12.

9-12. ζώντας, περιεόντας: variety. — όψιν, "presence." — τὸ ἐν-θεῦτεν: cf. vi. 14. 4. — ἐπ', "for," of purpose; 156. 16; cf. 193. 11. — σφεας: on 69. 13.

13-15. ἐπιδείκνυσθαι: as Fabricius with the spies of Pyrrhus, and Scipio with those of Hannibal.— ἀσινέας: note the emphasis of position.

VII. 147.

1-4. ἐπιλέγων, "adding."—λόγου μέζω, "past description."— ἐσίναντο: for change of subject, see on vi. 30. 3.

- 7-10. τοῦ γινομένου, "which was in preparation;" on 20.3.—
 σφέας: on vi. 46.3.—πρήγματα ἔχειν, "to have the trouble."—τη̂:
 on 6.14.
- 11. ἐκ τοῦ Πόντου: The regions about the northwest coast of the Euxine were noted in ancient as in modern days for the production and export of grain (cf. Hdt. iv. 17), and upon this source the Athenians especially depended for their supplies.
- 15. ἐσβλέποντες ὁκότε παραγγελέει: cf. πατέρα προσδέρκετο δέγμενος ὁππότε μνηστῆροι χείρας ἐφήσει, Hm. v 385; with opt., B 794, I 191, Σ 524.
- 16. εἴρετο αὐτοὺς, "asked regarding them," the sailors; similarly, 100. 10; Aesch. Prom. 226; see on 116. 4. The sailors were not in his presence.
- 20. The tone is that of 8.32; they are as good as his subjects already.

VII. 148.

- 3-4. ἐπὶ: on vi. 74. 5; cf. vii. 235. 19.— δεύτερα: as 18. 5; referring to 146. 2.
- γὰρ: proleptic, and properly belonging after πέμψα...: cf. 53.10, 162.8.
- 8. σφέας παραλαμβάνοντες, "to ally them;" cf. 150. 16, 157. 5, 168. 3, 169. 2.
- 10-11. ως: on vi. 37. 10; with ποιέουσι, "how acting;" cf. 169. 5; Soph. Antig. 271.—νεωστί: about 494 B.c.; see vi. 75-82.
 - 12-14, kai: on vi. 108. 8. avedeiv: as vi. 52. 22.
- 16. τὸν . . . ἔχων, "with couched spear."— πεφυλαγμένος, "on guard."
- 17. κεφαλήν: the ruling class; σῶμα: the people; on vi. 83. 1. 18-19. ὡς ἐλθεῖν: on vi. 52. 25.— ἐς δὴ τὸ, "to the above-mentioned."
 - 20. τους δέ: the members of the council, βουλευτήριον.
- 22-3. σπεισάμενοι: conditional.— ἡγεόμενοι: "Argos never forgot her claim or relinquished her hopes of the hegemony. The claim rested in part on the fact that Argos (Mycenae) was the seat of government under the Achaean kings, in part on the supposed choice of Argolis for his kingdom by Temenus, the eldest of the Heraclidae. The hope determined the policy of Argos at all periods of her history." Rawl.

VII. 149.

3-4. μή: on 11. 3.— σπουδήν ἔχειν, "they were eager."

6-8. μὴ δὲ: on 197. 11.— πταῖσμα πρὸς: modelled after πταίειν πρός τι: cf. vi. 45. 10.— μὴ, "lest," after ἐπιλέγεσθαι, "they were apprehensive."

9. ἀγγέλων: The embassy would be composed of delegates from Sparta, of course, and also from Athens, if not others; cf. 153. 2,

161. 2.

10-13. ἐκ, "by."—ἀνοίσειν ἐς τοὺς πλεῦνας, "they would refer the matter to the people;" i. e. to the general assembly of the Spartan citizens, by whom matters of peace and war were always decided, and it was the question of leadership in war which was now at issue.— αὐτοῖσι . . λέγειν, "it had been enjoined upon them to answer, and accordingly they reply." They had come armed with instructions upon a point easily anticipated.

14-15. ἔνα: The Temenidae had already been deprived of their governing power, but appear to have been left in possession of their rank and sacerdotal rights.— οὐδέτερον: for the negative,

compare 11. 15, 104. 22, 170. 8. - παῦσαι, "deprive."

20-21. δύντος: on vi. 98. 3.— περιέψεσθαι: passive; on vi. 9. 23.

VII. 150.

6-9. Such attempts to show a common descent between Persians and Argives were intended to put a gloss on the medizing action of the latter, by enabling them to avail themselves of the immense influence of mythological descent.— ἀπόγονοι: cf. 11. 21, 51. 7.

12-13. ήσυχίην έχοντας, "remaining quiet."— ἄξω, "I shall

hold."

14-15. πρῆγμα ποιήσασθαι: cf. vi. 63. 9.— παραχρῆμα: vi. 11. 8. — οὐδὲν... μεταιτέειν, "promising nothing (in aid of the Greek cause), they demanded nothing (for their assistance);" they simply followed the advice of the Persians and the oracle, and remained quiet. The negative belongs to both participle and verb, as v. 39; a rather rare usage; cf. on 190. 1.

VII. 151.

1-2. συμπεσείν: as vi. 18. 6.— λόγον, "occurrence;" hence, γενόμενον.

3. While rejecting the identification of Memnon as an Egyptian king (ii. 106), Hdt. accepts the story that he was the founder of Susa, and ruler of the eastern Ethiopians.

4. πρήγματος: This is reasonably supposed to be the negotia-

tion of the "Peace of Cimon" which followed the victories in Cyprus, B.c. 449, by the terms of which the Asiatic Greeks were to be free, and no Persian army was to come within a given distance of the coast. For Callias, see on vi. 121.4. He married the sister of Cimon.

6-7. τοῦτον: on vi. 27. 7.— καὶ τούτους, "likewise;" on vi. 51. 3. 8-9. The subject of ἐμμένει is incorporated into the relative clause.— ἐθέλουσι, "as they desired."— νομιζοίατο: on vi. 3. 2.

VII. 152.

1-10. This is a curious passage, in which our author tries to give the Argives the benefit of a doubt, and wrap in some studied obscurity his own opinion of their guilt, which he does not hesitate bluntly to express at viii. 73, when speaking in more general terms of the medizing Peloponnesians; cf. vi. 13.—εὶ πάντες . . . ἐσηνείκαντο: A sentiment which is attributed to Solon by Val. Max. (vii. 2. 2), and applicable to the ordinary fortunes of mortals (cf. Hor. S. i. 1. 15-19), is here transferred to wicked actions, with the sharp advice to carping critics, "let him that is without sin cast the first stone."—ès μέσον: cf. 8. 107.—οὐκ αἴσχιστα: i. e. not more shameful than the Thebans, Thessalians, or perhaps some others whose boasts were now blatant enough.

11–13. δφείλω λέγειν...: a statement reiterated at ii. 123, iv. 195, and all-important to remember in criticising our author.— γε μὲν: as vi. 129. 22, vii. 103. 28.— ἐς πάντα τὸν λόγον, " for my whole history."— ταῦτα: for τάδε.

Those history."— $\tau \alpha v \tau \alpha$: for $\tau \dot{\alpha} \delta \epsilon$.

16. $\pi \dot{\alpha} v \dots \tau \rho \dot{\alpha}$: cf. vi. 12. 17–18.

VII. 153.

2-5. συμμίζοντες: as vi. 23. 6.— Τριοπίφ: the promontory south of Halicarnassus, on which Cnidus was situated.

7-8. ἐλείφθη, "did not remain behind;" a medial passive; cf. vi. 22.13. Gela was founded 690 B.C.—χθονίων: on vi. 134.5. The hierophant performed the initiatory rites in the mysteries, and displayed the sacred vessels and statues to the view of the initiated.

9. ένός τευ: as vi. 91. 9; cf. vii. 8. 86-7, 53. 6.-- προγόνων: a re-

turn to Gelon in thought.

14-17. After ή supply εἰ from ὅθεν.—τοῦτο δὲ: on vi. 16. 4.—
τούτοισι...κατήγαγε: compare the way in which Pisistratus returned to Athens; i. 60.—ἐπ' ῷ τε . . . ἔσονται · n vi. 65. 3.—
τοῦτο: on 15. 15.

19-21. pròs: on vi. 26, 10.— gínesbai: on vi. 13, 1.— pròs this S. twn: on vi. 68, 9,

VII. 154.

- 3-4. ἐτυράννευσε: for the tense see 4.4.— ἐπτὰ: 505-498 B.C.
- 8-9. For the position of $\mu\epsilon \tau^2$, see on vi. 130. 7.—... ds: the lacuna is to be filled by $\Theta'_{\eta\rho\omega\nu\sigma\delta}$ de $\delta\epsilon$ $\pi\alpha\tau\rho\delta_{\sigma}$ or simply viées.
- 12-13. Καλλιπολίτας ... Συρηκοσίους: inhabitants of towns on the eastern coast of Sicily.—καλ πρὸς, "and furthermore,"
- 16. τουτέων: epanaleptic after the attracted relative; cf. vi. 108. 30. πέφευγε: probably wrong reading for διέφυγε: vi. 45. 6.
- 19. καταλλάξαντες: coincident participle, as 157. 20, 161. 2; on vi. 29. 11.

VII. 155.

- 1–2. τυραννεύσαντα: 498–491 B.C. κατέλαβε: as vi. 38. 7; cf. vii. 4. 4.
- 8-9. εὅρημα: as 10.48.— γαμόρους, "landholders." In Samos also the highest class of citizens were so called. At Athens the Geomori were a middle class.— ἐκπεσόντας: as passive of ἐκβάλλω.
- 10. Κυλλυρίων: originally native Sicels, probably, and on the same footing in the state as the Helots of Lacedaemon.
- 12. $\xi\sigma\chi\epsilon$, "became possessed." He ruled here from 485 to 478 B.C.

VII. 156.

- 1-2. παρέλαβε: on 8. 13. ἐπικρατέων: supplementary parto. depending on the phrase λόγον ἐλάσσω ἐποιέετο: cf. Eur. Med. 454. 3-4. δ δὲ: on vi. 3. 5.— πάντα, "all in all."
- 5. ἀνά τ' ἔδραμον, "sprang up;" on vi. 114. 3.— τοῦτο μέν: vi. 27. 3.
- 8-10. τῶν ἀστῶν, "his fellow-citizens."—τὧυτὸ τοῖσι: on vi. 14. 15.— Μεγαρέας: see the construction of μιν, vi. 30. 3.— ἐς ὁμολογίην προσεχώρησαν: compare the various phrases, vi. 99. 9, vii. 139. 17, 172. 13.
- 11. αὐτῶν: the partitive genitive between article and adjective, as i. 53, 177, iii. 113, iv. 167; on vi. 57. 27.— παχέας: as vi. 91. 2.
- 15-16. καὶ τούτους: as 151. 7.— ἀπέδοτο, "he sold."— ἐπ': as 146.11.
- 18-19. διακρίνας: the people from the aristocracy.— συνοίκημα, "fellowship;" abstract for concrete.

VII. 157.

5-6. παραλαμψομένους: 148. 8.— ἐπιόντα: proleptic; on vi. 41. 12.

8-9. πάντα . . .: 9. 35. — πρόσχημα: on 138. 1.

11. δυνάμιός: gen. of quality with μεγάλως: so with other adverbs construed with ηκω: i. 30, 149; on vi. 116. 1.

12. γàρ, "since."

efforts of Gelon.

13-19. μέτα = μέτεστι: on vi. 86. 51.— δλης, "united."— χείρ: 20. 3.— τὸ ὑγιαῖνον, "the sound part;" cf. vi. 100. 7.— τοῦτο δὲ: on vi. 16. 4.— ῆδη, "at once."— δεινὸν: as 10. 29.— γίνεται: on vi. 109. 26.— ἐλπίσης: on 10. 66.

21-23. βοηθέων . . . τιμωρέεις: chiasm.— εὖ βουλευθέντι: 10. 44. — ὡς τὸ ἐπίπαν: as 50. 13. For the maxim here, see on 9. 40.

VII. 158.

- 1. πολλός ἐνέκειτο, "attacked them sharply;" on vi. 78. 7.
- 2-4, πλεονέκτην, "selfish."—αὐτοὶ: unusually emphatic position. 5-8. συνεπάψασθαι, "with your assistance to attack."—Note the succession of participial clauses, which are broken by ὅτε... for variety.—πρὸς... συνῆπτο: on vi. 94. 1.—ἐπισκήπτοντός, "pressing upon you."—Dorieus, disappointed and chagrined at his failure when expecting to succeed to the kingdom at Sparta through the incapacity of his elder brother Cleomenes (on vi. 75. 4), led an expedition into Libya, and afterwards to Sicily, where he met his death at the hands of the Egestaeans.—ἐκπρήξασθαι, "to avenge."— ὑποτείνοντός, "promising."—τὰ ἐμπόρια: the ports of western Sicily, which were then in the hands of the
- 10. βοηθήσοντες: Hdt. more commonly has the pres. partc. of βοηθέω in this construction; on vi. 23. 14.

Carthaginians, but appear to have been freed of them by these

- 11-12. τό τε κατ' ὑμέας, "but so far as you are concerned."—
 τάδε ἄπαντα: as 11. 16.— νέμεται: as 23. 1.— ἀλλὰ γὰρ: as 4. 2.
- 13-16. καὶ is corrective; "nay, even."—οὐκ . . . ὑμῖν: Xerxes' tone, 136. 12.
- 18–19. Note the effect of the anaphora and polysyndeton.— iπποδρόμους ψιλούς, "light horsemen," Rawl.; or, "light infantry interspersed with the cavalry," in order to support them, like those described by Caesar B. G. i. 48, and the ἄμιπποι of Thuc. v. 57; Xen. Hel. vii. 5. 23; so Arnold, Stein, Abicht. The word is not used elsewhere.

20-4. διαπολεμήσωμεν: observe the force of the preposition.— τάδε: retrospective.— οῦτ'... πέμψαιμι: a close with exact λοσκωλα and δμοιοτέλευτα, admirably conceived in sound and sense.

VII. 159.

1-2. ἡνέσχετο: double augment, as in Attic.— ἡ . . . 'Αγαμέμνων: imitation of Nestor's exclamation, Hm. H 125. In what does it fail of being an hexameter line?

5. $\mu\nu\eta\sigma\theta\hat{\eta}s$, "mention." — δκως = $\dot{\omega}s$: this is mainly Herodotean and dependent on a negative assertion; 161. 5, 237. 5.

8. σὸ δὲ: on 10. 82. For the construction of these conditional alternatives compare 103. 8-14, 160. 11-13, 163. 12-14, vi. 52. 29, 109. 15-26.

VII. 160.

2-3. ἀπεστραμμένους, "hostile."—τον . . . λόγον, "gave utterance to this final proposition to them." For the position of σφι . . . ἐξέφαινε, see on vi. 41. 10.—τόνδε: intruded as i. 212, ix. 60.

4-5. δνείδεα . . .: compare 39. 7-9. — κατιόντα — ἐπανάγειν: observe the contrasted prepositions. — ἀποδεξάμενος: from ἀποδείκνυμι.

6-8. ἀσχήμονα: for, ὀργῆ δὲ φαύλη πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα (Eur. Fr. 261).— ὅκου: as 118. 5.— περιέχεσθε: 39. 15.— Construe μαλλον ὑμέων together.

10. προσάντης: like ἀπεστραμμένους, but with different figure.

VII. 161.

6–7. οὐ προφαίνεις: after the analogy of οὔ $\phi\eta\mu\iota$. — ὑς, with finite mode, instead of infinitive alone, after $\gamma\lambda$ ίχεσθαι, δείσθαι, βούλεσθαι, is rare. — ὅσον: temporal.

9-11. τοΐσι: on vi. 84. 10. — ἀπολογεύμενος: supplementary parte, after the phrase ἱκανός... ἔσεσθαι, analogous to ἀρκέσει.

12-13. ούτω έχει τοι: as vi. 1. 9.— ἐπίη: S. 76.

17-19. εἴημεν—συγχωρήσομεν: on 16.37.— παρεχόμενοι: on 61.9.

20. οὐ μετανάσται: their common claim of autochthonous origin.

21. "Ομηρος ἔφησε: B 552, of Mnestheus.— Connect τῶν ἄνδρα ἄριστον τάξαι, "a hero of whose, the best to array."

VII. 162.

4-5. οὐκ...ἀπαλλασσόμενοι, "you could not be too quick in departing home again with all speed."

6-7. єк той . . .: Pericles, in a funeral oration, applied the same

expression to the youth of the state who had fallen in war (Arist. Rh. i. 7, iii. 10).— οὖτος: prospective.— Many commentators bracket all the rest of the chapter from οὖτος, as unworthy of Hdt. Stein is satisfied with all but τὸ ἐθέλει λέγειν (cf. vi. 37. 10, iv. 131).

8-9. γάρ: on 148. 6.— στρατιήν: sc. είναι: on vi. 105. 7.

10-11. στερισκομένην ... εἴκαζε ὡς εἰ, "accordingly he thought Hellas deprived of his force the same as if." The more usual idiom is εἰκάζειν τί τινι.

VII. 163.

2-3. πρὸς ταῦτα, "in consequence of this." — μη οὐ: as vi. 9. 5.

7. όδον: this rare acc. after ἡμέλησε also Eur. Ion, 439; after

the analogy of elare: on vi. 12, 20, - & &: as 156, 3.

- 9. Zκύθεω: probably the same Scythes whose expulsion from Zancle by the Samians and sojourn at the Persian court are detailed vi. 23-4. He appears to have been made ruler of Cos by Darius, but afterwards to have withdrawn in favor of his son, who in time followed his father's example in laying down his authority there, and, having emigrated to Sicily, succeeded in recovering Zancle from the Samians. Scythes' journey to Sicily (vi. 24) may have been made for the purpose of assisting Cadmus in this undertaking.
- 10. ἐς Δελφούς: because the oracle inclined towards submission to Xerxes, as may be seen from its utterances at this time; 140, 170, 220.— φιλίους: to Xerxes, with whom he might be expected to have influence from the friendship of their fathers (vi. 24).

13. των, "(in behalf of those) over whom."

VII. 164.

3. εὖ βεβηκυίαν, "firmly established."— ἐκών τε εἶναι: as 104. 12.

6. ἔσχε: as vi. 23. 8.— κατοίκησε, "recolonized." Anaxilaus (vi. 23. 5) played the important part in this according to Thuc. (vi. 4), who does not even mention Cadmus. The latter was probably soon removed by Anaxilaus, or he would not have been employed by Gelon, the declared enemy of the tyrant of Rhegium (165. 11).

9-11. τήν ... ἐοῦσαν, "which he personally knew to be his, otherwise."— αὐτὸς ἄλλην: from his personal knowledge of him in Sicily.— ἐπλ, "in addition."— τοῦσι ... τοῦσι: on 24. 7.— ἐλί-

жето: cf. vi. 109. 12.

- 13-15. παρεόν: acc. absolute as vi. 72. 4.— οὐκ ἠθέλησε: compare the conduct of the Spartan Glaucus, vi. 86.— καὶ δὴ καὶ: as 1. 4.
- 16. ἀπὸ: with ἄγων: the only case in Hdt. of wide tmesis; on vi. 114. 3.

VII. 165.

- 2. Thus emphasizes kal by its presence as well as by its position, which is usually after the partc.; cf. vi. 120.4; Eur. Med. 280, Alc. 936.
- 6-8. ὑπ': as vi. 2. 3.— αὐτὸν ... τοῦτον: note the unusual order; on vi. 27. 7.— Ἰβήρων ... Κυρνίων: Iberians of Spain, Ligurians of northwest Italy, Helisuci of southern Gaul, Sardinians, Corsicans.
- 10. βασιλέα: i. e. Suffes, habitually called βασιλεύς by the Greeks. They were probably two, and elected for life from the noblest families.—κατὰ . . . ἐωυτοῦ, "both through his own hospitable relations with Hamilcar."— Τήριλλος ἀναγνώσας: an epanalepsis which enables the author to prolong one of the longest sentences he attempts; cf. vi. 13. 1-13, vii. 158. 2-12.
- 16. τὸν Γέλωνα ἀποπέμπειν: dependent on λέγεται, but with changed construction, as 167. 10.

VII. 166.

3-9. The alliance of Gelon and Theron was cemented by marriage, Gelon having wedded Theron's daughter Demarete, and Theron Gelon's niece.—πρὸς πατρός, μητρόθεν: as 99. 8-9.— οὖτε ζῶντα: cf. the stories of Empedocles' death.— τὸ πῶν ... διζήμενον: cf. Ἡρακλέα δίζησθαι πάντα τῆς χώρης ἐπεξελθύντα, iv. 9.

VII. 167.

- 2-5. οἰκότι: sc. λόγφ, as found iii. 111. -- ἐλκύσαι, "dragged on:" intransitive.
- 6-7. ἐκαλλιερέετο, "kept seeking favorable omens."— ὅλα: With the Phoenicians as with the Jews it was originally customary to burn the entire body of the victim; but later, as with the Greeks, this was reserved for great occasions.
- 10. ἀφανισθέντι: on 39.18. According to Diodorus, Hamilear was slain by the cavalry of Gelon at the beginning of the battle.
- 11-14. ὑs... Συρηκόσιοι: bracketed as incorrect, since the Carthaginians are the same as the Phoenicians, and the Syracusans did not know the manner of his death (166.8).—τοῦτο μέν:

as 156. 5.—oi: on vi. 46. 1; cf. vii. 197. 3.— θύουσι: such heroworship was unknown to the Phoenicians. Movers conjectures that this statement arose from a confusion of the names A-milkar and Melkarth, the Phoenician deity whose worship was widespread among the colonies.—ἐν αὐτῆ...Καρχηδόνι: on vi. 52. 32.

VII. 168.

- 1. $\delta \pi \delta$ nearly equals $\pi \epsilon \rho i$, but involves the idea of motion; 195. 8.
- 6-8. οὕ σφι περιοπτέη ἐστὶ ἀπολλυμένη, "must not be suffered by them to perish."— σφεῖς ... δουλεύσουσι, "nothing remains but that they shall themselves be slaves;" sc. γίνεται.— σφεῖς: the indirect reflexive in emphatic position; on vi. 11. 7.— ἡμερέων: on vi. 43. 13.
- 11-16. μόγις, "after much ado."—προσέμιξαν: on 26. 10.— καὶ οὖτοι: as well as Gelon; 163. 11.— κατακρατήσαντα πολλὸν: vi. 11. 16.
 - 18. παραλαμβανόντων: conative, as 168. 3, 169. 2, 150. 16.
- 21. παρασχόντες αν, "though we could have furnished;" H. 987 b; G. 211; C. 595. 2.— μετά γε: as 139. 27.
 - 22-4. ἀποθύμιον: Homeric, as \(\mu\) 261.—τι...οἴσεσθαι: 213. 3. 25-30. ἐπεποίητο, "had been prepared."— ἐτησιέων: on vi. 140.
- 4. Malea was from the earliest times proverbially difficult to weather. The Etesians are at their highest from the last of July to the end of September, on the 20th of which month the battle of Salamis was fought.— λειφθήναι: on 153, 7.

VII. 169.

- 1. οὖτοι οὕτω: on 40. 1.— διεκρούσαντο, "eluded."
- 2-5. ἐπὶ: as 146. 11. κοινῆ: The island was divided into a number of independent states.— τιμωρέουσι: cf. ποιέουσι, 148. 10.
- 6-8. ἐπιμέμφεσθε ὅσα δακρύματα, "ye complain of the tears which."—ἐκ · · · · τιμωρημάτων, "in consequence of your liberal assistance to Menelaus." For the plural, see on vi. 19. 9.— Μενέλεφ: the dat. in attributive position with implied participle, as Soph. O. C. 1026; Pind. Isth. i. 14; similarly a prepositional phrase, Hdt. vi. 54. 2, vii. 158. 7.— Μίνως · · · δακρύματα: for the iambic line, see on 178. 9.— μηνίων: especially of the wrath of gods and heroes.— οἱ μὲν: Menelaus and followers.
- 9-10. γενόμενον: for position, see on vi. 85. 3.— δὲ, "while."— ἐκ . . . βαρβάρου: on 16. 8.

11. ταῦτα · · · ἡκουσαν: as i. 66, 158, 160, v. 89. — ἔσχοντο, "withheld themselves from." They understood the oracle to declare that they would be punished now as before for aiding the Greeks of the mainland.

VII. 170.

1-3. Δαιδάλου: cf. Verg. Aen. vi. 14 seq. — θανάτφ: Daedalus had taken refuge with the Sicanian king Cocalus in Camicus, where Minos was hospitably entertained by the king, but murdered at the bath by the king's daughters, who had become partisans of Daedalus. Sophocles made this the subject of a play, now lost.

4-5. The people of Polichna and Praesus probably belonged to the primitive pre-Hellenic population of the island, and naturally took no concern in avenging Minos.

6-8. κατ' έμὲ, "in my time;" cf. vi. 42. 12, 119. 21.— συνεστεῶ-

τας, "hard pressed;" cf. vi. 29. 3.

9-10. Ίηπυγίην: southeastern part of Italy,— γενέσθαι: on vi. 14. 3.— ὑπολαβόντα: cf. vi. 27. 6.

12-13. κομιδήν, "conveyance."— μεταβαλόντας: sc. τὸ οὔνομα: 164. 7.

15-16. ἀντὶ είναι: on vi. 32. 6. — ἠπειρώτας: cf. 22. 17. — τὰς: on 69. 13.

19-22. αὐτῶν... explains Έλληνικὸς with greater particularity and admits the introduction of the Rhegians.— ot ... οὕτω, "Since those of the citizens who were compelled by Micythus, son of Choerus, and came as allies to the Tarentines, perished, 3000 in number, so." Resolve of into ἐπεὶ and the article oἱ to be construed with the participles, the relative being more closely connected with these than with the verb; on 69. 13, 171. 9.— οῦτω: emphatic in its rare position at the end of a sentence; as here 223. 4; Hm. σ 222; cf. οῦτος, vi. 107. 11.— οῦκ ἐπῆν ἀριθμός, "no numbering was possible;" so 191. 2.— The battle took place in 473 B.C.

24-6. ἐκπεσῶν: This does not agree with Diodorus, who says that after nine years' regency (476-467 B.C.) he was called to an account by the heirs, but acquitted himself so honorably that they begged him to continue his guardianship. He refused, however, and withdrew to Tegea.—οἰκήσας: as vi. 33. 11.—τοὺς: the well-known. Fifteen of these are named by Pausanias as still standing (about 150 A.D.) at Olympia, others having been removed to

Rome by Nero. They were dedicated in payment of a vow for the recovery of a son who was ill with a wasting malady. Among the fifteen, besides other deities, Aesculapius and Hygeia were represented, as well as Homer, Hesiod, and Orpheus. Fragments of the bases of two of these dedications, with the remains of their inscriptions, were discovered in the recent excavations at Olympia. Arch. Zeitung, xxxvi. p. 139, xxxvii. p. 149, seq.; Roehl, I. G. A. 532, 533.

VII. 171.

- 2. παρενθήκη, "episode;" cf. iv. 30: προσθήκας γὰρ δή μοι ὁ λόγος ἐξ ἀρχῆς ἐδίζητο.
 - 4. allows: for the acc. see on vi. 137. 14, 54. 6, 105. 7.
- 5. τρίτη: on vi. 126. 1. Idomeneus, who led the Cretans to Troy, was grandson of Minos; Hm. N 451, τ 178.— τελευτήσαντα: on vi. 98. 3.
- 7-8. ἀπὸ τούτων, "in consequence of this."— λιμόν τε καὶ λοιμὸν: an alliterative phrase from Hesiod, Works, 243. For the fact, see Verg. Aen. iii. 137-9.
- 9. ἔστε belongs in thought mainly with the parte. (on 69.13, 170.19, 190.9); until Crete was deserted a second time, and now a third Cretan people, etc.

VII. 172.

- 1-2. ὑπὸ ἀναγκαίης, "under compulsion." Contrast 174. 4.— ὡς διέδεξαν, "as they clearly showed."— 'Αλευάδαι: 6. 8.
- 5. ἀλισμένοι: on 145.2. No Attic classic but Xenophon uses this word; Rehdantz on Anab. ii. 4.3.
- 9-11. ψυλάσσεσθαι τὴν ἐσβολὴν, "that the pass be guarded;" 223. 10, vi. 52. 36; Xen. Mem. iii. 6. 11.— i: on vi. 41. 10.— ἐν σκέπη, "under safe shelter from;" cf. Hm. ζ 210.
- 13. ώς, "since."—εὶ πέμψετε: on vi. 9. 20.— ἐπίστασθε, "rest assured;" in this sense often construed with acc. and inf. in Hdt., though rarely in Attic.
- 16-18. For οὐ with βουλόμενοι, though conditional, see on 10. 81.—ἀναγκαίην: compulsion (cf. 132.5) to resist the enemy single-handed.—οὐδαμὰ...ἔφυ, "for never is compulsion stronger than inability;" cf. viii. 111; Theog. 140.—ἔφυ: gnomic; on 10.56.

VII. 173.

- 2. πρὸς ταῦτα, "in view of these representations;" 160.1.
- 4-5. Εὐρίπου: the strait between Euboea and Boeotia. -

'Axauns: in southern Thessaly.—Halus was on the west shore of the Pagasaeus Sinus; mentioned by Hm. as one of the cities of Achilles (B 682).

8. κάτω: along the coast, as opposed to the interior, line 24.

11. κατὰ: on vi. 44. 13.—The Spartans, in the time of Xen., had six polemarchs, the highest officers in the army next to the kings; on vi. 109. 4-7.

15-16. δλίγαs, "only a few."—'Αλεξάνδρου: king of Macedon and a proxenus (on vi. 57. 11) of the Athenians, to whom he was sent as envoy by Mardonius after the retreat of Xerxes, when he urged much the same arguments as here (viii. 140). He also gave the Athenians warning of the determination of Mardonius to join battle at Plataeae on the following day (ix. 45).

18-19. μηδέ = καὶ μή. — σημαίνοντες, "recounting."

22-5. δοκέειν: on 24. 1. — Γόννον: just behind Tempe, to the west.— τη περ δη και, "by which very route actually;" cf. 168. 25.

VII. 175...

2-3. στήσονται: on 9, 21. - νικώσα: cf. vi, 101. 8.

6. ἀγχοτέρη ... ἐωυτῶν, "both nearer to their own land."— The lacuna assumes that some epithet with καί correlative to τε has fallen out of the text. Some editors bracket τε.

7. Note the alliteration.— ἤλωσαν οἱ ἀλόντες: cf. 10. 7, 220. 26; Xen. Mem. i. 6. 6, ii. 2. 9; Plat. Phaedr. 253 C; on vi. 12. 15.

8. οὐδὲ ἤδεσαν: like the pass behind Tempe.—πρότερον ή: 2, 5. 10-12. παριέναι, "to let pass."— Ἱστιαιώτιδος: in northern Eu-

boea, not in Thessaly. The gen. is chorographic.— ταῦτα: Θερμοπύλαι καὶ ᾿Αρτεμίσιον.

13-14. τὰ . . . ἐόντα, "what was taking place in the vicinity of either force,"— οὕτω: prospective.

VII. 176.

1. τοῦτο μὲν: as vi. 27. 3, but with δὲ αὖ as correlative in line 6.— τὸ ᾿Αρτεμίσιον, "as to Artemisium;" used in careless summation of the following description, like the common τεκμήριον δέ, τὸ δὲ μέγιστον (cf. vi. 128. 8), etc.; cf. Dem. Phil. i. 28.

2. Θρηικίου: the northern part of the Aegean.—ἐξ: repeated with the attributive for effect in contrast to στεινον, something like the article duplicated with attributives, ix. 25, 81. A complete parallel is Plat. Rep. ix. 578 A: ἐν ἀνδρὶ δὲ ἡγεῖ τὰ τοιαῦτα ἐν ἄλλω τινὶ πλείω εἶναι.—συνάγεται has πέλαγος as subject.

5. Εὐβοίης: chorographic gen. with τὸ ᾿Αρτεμίσιον.— ἥδη, "at once."— δέκεται, "receives you;" as you come from the strait of Sciathus. For this use of δέκομαι, see line 15, and expressions such as vi. 33. 2.— αἰγιαλός, "a coast district."— The region takes its name from a temple of Artemis; there was no town.

6-7. Τρηχίνος: about the head of the Maliacus Sinus. - ήμί-

πλεθρον: fifty feet.

- 8. κατὰ τοῦτό, "in that place."— τῆς χώρης τῆς ἄλλης, "of the whole region;" cf. 199. 3. See Phaeacians, \$\foatsigma 158, and compare Shaks. Mids.-Night's Dream, v. 1: "This is the greatest error of all the rest."
- 10. ὅπισθε: as one stands at the defile and faces westerly.—ἐόντας ἐοῦσα: on 129.8.— ἐοῦσα ἁμαξιτὸς: appositive to τὸ στεινότατον, the parte, agreeing with the predicate.
- 12-13. των ... ἐσπέρης, "to the west of Thermopylae:" on 20.

 15. Hdt. makes the mistake of supposing the coast to run north and south as usual, instead of east and west, as it does here.
- 15. θάλασσα καὶ τενάγεα: an Homeric hysteron proteron. The marshes were formed by the alluvium of the Sperchius and other streams, which have produced such changes since then that the Malian coast has been advanced some four miles eastward, the other streams have become tributaries of the Sperchius, and the mouth of this river has been thrown from the northwestern to the southern shore of the gulf, and advanced some eight miles from its old position. Over this marshy, new-made ground it is practicable in summer to cross into northern Greece, avoiding the Pass altogether.
- 16. θερμὰ: hence Θ ερμο πύλαι. Χύτρους, "the Caldrons;" so called not only from the shape of their basins, but because in cool weather a strong vapor arises from the water, which is hot to the hand, and salt.
- 17. ¿π', "near." Hot baths in general were sacred to Hercules, for whose refreshment they were said by the myth to have been produced by Athena. This region, too, was the scene of his sufferings and death, and Sophocles localizes his play of the Trachiniae at Trachis.
- 20. Θεσπρωτῶν: The name of the people is frequent for the country; cf. 173. 25, 196. 5, 198. 9, vi. 34. 12. The sprotia was in Epirus. The tribal movements here referred to occurred some sixty years after the Trojan war, according to Thuc. i. 12. The Thessalians, passing over Pindus, drove the Boeotians southward

into Bocotia, and settled in the district thenceforward called after them.

21. Αἰολίδα: Thessaly.— ἐκτέαται: S. 59.— ἄτε: on vi. 5. 5.

23-4. $\tau \circ \tilde{\nu} \tau \circ :$ on 130. 7.— $\tilde{\delta} \nu$ after $\tilde{\omega} s$, $\tilde{\sigma} \pi \omega s$ ($\tilde{\sigma} \phi \rho a$), with opt. in final clauses, is rare and mainly confined to Hm. and Hdt. As here, also i. 152, v. 37, ix. 22, 51. P. Weber (Eutw. der Absichtssätze, s. 131-2) gives the following statistics of the use of the conjunctions of purpose in Hdt.: $\tilde{\iota} \nu a$, 107 times, 78 with subj., 24 with opt., 5 with both; $\tilde{\sigma} \kappa \omega s$, 12 times, 7 subj., 5 opt.; $\tilde{\sigma} \kappa \omega s$ $\tilde{u} \nu$, 5 times, 1 subj., 4 opt.; $\tilde{\omega} s$, 16 times, 10 subj., 5 opt., once both; $\tilde{\omega} s$, $\tilde{u} \nu$, 11 times, 6 subj., 5 opt.

26-8. ἐκ: on 22. 2.— ἔκειτο, "lay prostrate."

VII. 177.

1-2. οδτοι: Artemisium and Thermopylae. — προσκεψάμενοι: The writer probably had ἐβουλεύσαντο in mind when beginning this clause, but changed to σφι ἔδοξε in line 4, producing an anacoluthon; cf. viii. 87; Xen. Anab. iii. 2. 12, Cyrop. iv. 2. 3, etc.

VII. 178.

- 1-2. διαταχθέντες, "in two divisions."— Δελφοί: perhaps some of the more patriotic citizens, like Timon (141.3; cf. 189.2); on 163.10.
- 9. ἐξαγγείλαντες . . . κατέθεντο: a complete hexameter, which Stein imagines to be due to a reminiscence of some poetic account of the event. But as Cicero says (Or. 56), "Versus saepe in oratione per imprudentiam dicimus (quod vehementer est vitiosum: sed non attendimus, neque exaudimus nosmet ipsos): senarios vero, et Hipponacteos effugere vix possumus." And Hermogenes (395) says of Hdt.: οἱ πλεῖστοι τῶν ῥυθμῶν αὐτῷ κατά τε τὰς συνθήκας καὶ τὰς βάσεις δακτυλικοί τέ εἰσι καὶ ἀναπαιστικοί, σπονδειακοί τε καὶ δλως σεμνοί. Cf. on 11.24.
- 11. The position of the place Thyia is unknown. The heroine Thyia first established the orgies of Dionysus and gave her name to the Thyiades. The connection of the name with $\theta i \omega$, $\theta i \epsilon \lambda \lambda a$, suggests the reason for their choosing this glebe for the altar.

12-13. ἐπ': on vi. 47. 3.— μετήισαν: cf. vi. 69. 2, 68. 10.

VII. 179.

2-5. ὁ στρατὸς: somewhat loosely expressed; only ten vessels start out till the passage is reported clear; 183. 10.— iθὺ: on vi.

17.5.— ἔνθα: not to be taken strictly; they were probably some distance to the north of Sciathus.—Troezene was in Argolis.

VII. 180.

5-6. διαδέξιον . . . κάλλιστον, "deeming it a good omen that the first of the Greeks that they took was also very handsome." Sacrifice of prisoners of war was common among the Phoenicians, and these were Phoenician ships (96.2, viii. 92). Cf. Tac. Ger. 10.

7. $\tau \acute{\alpha} \chi \alpha \ldots$, "and perhaps he might in some measure have his name also to thank for it" (besides his beauty, if we could get at the truth of the matter); i. e. as $\Lambda \acute{\epsilon} \omega \nu$, he received the fate of a lion when captured. The Greeks were fond of such play upon names, and were extremely superstitious about them; cf. vi. 50. 14, ix. 91; Longin. De Subl. 4. 3; Cic. De Div. i. 45; Tac. Hist. iv. 53, Aesch. Theb. 578, Eur. Phoen. 639.

VII. 181.

1-2. τινά: on 42. 9. -- ἐπιβατεύοντος, "serving as marine;" on vi. 12. 5.

4-5. ἐς τοῦτο ἐς δ: an emphatic ἐς δ, in its temporal sense. κατεκρεουργήθη ἄπας, "he was all chopped to pieces," as meat by a butcher (κρεουργός); on vi. 75. 17.

8-9. σινδόνος βυσσίνης: sometimes used of cotton, but Hdt. applies the term to the mummy cloths of Egypt, which have been

proved by the microscope to be fine linen.

10-11. ἐκπαγλεόμενοι, "with great admiration." — περιέποντες: vi. 44. 12. Pythes was recaptured by the Greeks at Salamis, and returned in safety to Aegina (viii. 92).

VII. 182.

1-3. ai: on vi. 41. 6. — Πηνειοῦ: If they were as far north as this at the start (which seems improbable) there is no difficulty. The passage has given much trouble and does not seem free from objections in any view.

5. ov: as vi. 67. 10.

VII. 183.

- 5. ἡμεροσκόπους, "watchmen." As often in poetry, one part of the compound has little force.
- 7. τὸ ἔρμα, "the sunken rock," just below the surface, and now known to the Greek sailors as Leftari.—μεταξύ: for position, see on 124. 2.

- 8-9. Μύρμηκα, "The Ant."—κομίσαντες, "having brought it," on purpose. This was the main reason for sending this division in advance,
- 10-11. αὐτοὶ, "the main body." ως... καθαρόν, "since the obstacle (to their advance) was out of the way."
- 12-13. παρέντες: cf. 175.10.— ἐξέλασιν: see 128.6.— κατηγήσατο: on vi. 135.6.— ἐν πόρφ μάλιστα, "exactly in the strait."
- 14-16. ἐξανύουσι: on vi. 139. 14. The distance is above one hundred miles.—τὸν μεταξύ...: as 188. 3.— Sepias promontory is the southern extremity of Magnesia.

VII. 184.

- 1. At this point, just before the first catastrophe to Xerxes, the writer checks the flow of his narrative with consummate art, in order to picture still more vividly to the reader the immensity of the host that seems certain to tread Hellas under foot by sheer force of numbers. The effect of the impression is greatly enhanced by the prolix method with which he expresses his numbers.
- 2-6. καὶ πλῆθος..., "and, as I find by computation, was then still, as regards the number of those on board the ships from Asia, which were 1207—(I find, I say) the original contingent of the several nations to be," etc. The sentence is confused and irregular.— τῶν μὲν is opposed to τοῦ πεζοῦ, line 20.—ἐκ: on vi. 22. 7.— At τὸν μὲν ἀρχαῖον the construction is changed so as to depend on εὖρίσκω; see on vi. 137. 13.— ἀρχαῖον indicates the native crew of each ship originally furnished before the Persian and other marines were placed on board; see 89. 2 seq., 96. 1.— ἐόντα: on 8. 32; for its position, see on vi. 41. 10.— πρὸς: adverbial, as often below.
- 7-8. &s, "on the supposition that."— ἀνὰ, "severally;" used distributively with numbers, as line 14; here emphasized by ἐν ἐκάστη νηί: cf. 187. 11.— λογιζομένοισι: on vi. 33. 2.
- 10-11. τριήκοντα: see on vi. 12. 5. The number of native marines is not known; cf. ix. 32.— οῦτος: on vi. 21. 6.
 - 14. ὅ τι ... ἔλασσον, " whatever there was more or less of them."
- 16. πρότερον: 97. 10. ἤδη ἄν, "consequently then;" vi. 53. 9, ii. 144.— ἄν εἶεν: cf. on 180. 7.
- 23. καμήλους: on vi. 85. 3. τοὺς τὰ ἄρματα: supply the preceding parts.
 - 28-9. τοῦτο, "herein;" Η. 695 a.— ἐξαναχίἐν: on vi. 85. 3.

VII. 185.

2-4. προσλογιστέα: for the plural, see on vi. 13. 7. — δόκησω λέγεω, "make a guess."— ἀπὸ — ἐκ: variety; on vi. 46. 9.

7-11. Haioves - Makedoves: tribes belonging to Macedonia;

Περραιβοί — 'Αχαιοί, to Thessaly. — έθνέων, resumes πεζού.

13-14. ai πάσαι ... μυριάδες: fuller explanation of the preceding μυριάδες.—For the repetition of the article with attributive, see vi. 46. 10. The sum total is composed as follows: on the triremes, 241,400; marines, 36,210; on the penteconters, 240,000; infantry, 1,700,000; horse, 80,000; camel-drivers etc., 20,000; Thracian naval force, 24,000; Thracian foot, 300,000. These numbers, as well as the following, are supposed to be much exaggerated.

VII. 186.

3-6, καὶ μάλα: as 11.12.— ἄμα τῆ: on 124.2.— οὐ... ἀλλὰ: on vi. 98.5.— καὶ δή: on 10.21.

8-11. ἴσας — ἐκείνοισι: on vi. 85. 3. — Έρξης δ Δαρείου: on vi. 14. 13.

VII. 187.

1-6. τοῦ — τοῦ: as 185. 14. — σἰδὶ ἄν — σἰδὰς ἄν: the repeated av emphasizes the repeated negative; 139. 16.

7-9. (ῶυμα -- θῶυμά: rhetorical reiteration. -- παρίσταται: cf. 46. 13. -- προδοῦναι: cf. 21. 5. -- ἔστι τῶν, "some;" Η. 998; G. 152 2; C. 603.

10-11. χοίνικα, "quart."— της ημέρης, "per day;" temporal

gen., varied below in ἐπ' ἡμέρη ἐκάστη.

- 12. The medimnus contained forty-eight choenices; hence Hdt. has made a mistake in his calculation; for $5,283,220 \div 48 = 110,067 \frac{7}{12}$. Our author was not much of a mathematician; at all events, in his text we find many errors of calculation. In this connection, the following remark is interesting from a criticism on "The Register of the Bishop of Durham, 1314-16," in The London Academy, Dec. 12, 1874: "In a minute inventory of effects the adding up of the money is faulty in more places than one. This is frequently the case in mediæval accounts, and it is marvellous that with so pretentious an assumption of minute accuracy there should be so many blunders in documents of this kind."— $\frac{1}{2}\pi^*$: on 50.4.
- 16. κάλλεός τε καὶ μεγάθεος: cf. 12.7; and for such estimate of beauty, see vi. 61. 17, vii. 180. 3, 31. 8.

17. ἀξιονικότερος, "more worthy as victor (in a contest for beauty);" cf. ix. 26, 27. The Greek mind loved to dwell upon contests.

VII. 188.

- 2-5. κατέσχε ès: cf. vi. 101. 2, 99. 4. δρμεον: on 22. 4. πρὸς γῆ, " on shore."— ἐπ': as 176. 17. ἐπ' ἀγκυρέων, "at anchor."
- 6. πρόκροσσαι, "in rows."— όρμέοντο: mere variety for the active above.
- 7. ἐπὶ: as vi. 111. 14. εὐφρόνην: 12. 1. ταύτην . . . οὕτω: cf. 55. 7, vi. 140. 1.
- 8–10. Observe the strong sigmatismus. For this reason ζεσάσης is selected for censure by Longinus (De Subl. 43, 1) as diminishing the sublimity of the description (διὰ τὸ κακόστομον). On the contrary, it may be said that the phrase τῆς θαλάσσης ζεσάσης was purposely chosen to contrast with the soft liquids and vowels preceding. For ζέειν of the sea in commotion, see Apol. Rhod. iv. 953, and compare Verg. G. i. 327; Job xli. 31. Hermogenes (221) quotes Aristides' description of the storm at the battle of Arginusae: ἄρτι μὲν γὰρ συνιούσης τῆς ναυμαχίας ἄδινεν ἡ θάλασσα καὶ κατέβαινεν Ἑλλησποντίας λαμπρός.—ἀπηλιώτης, like ἀντήλιος, ἱππαρμοστής, λεύκιππος, etc., does not aspirate even in Attic. It is Boreas to the Athenians; 189; on vi. 44. 11.

12-15. οὖτω ὅρμου: cf. vi. 116. 2.— οἱ δ': cf. vi. 16. 4.— ἀνασπάσαντες: on vi. 65. 9.—"Ιπνους, " Ovens."

18-19. Μελίβοιαν: a city of Philoctetes (Hm. B 717); cf. Verg. Aen. v. 251. — χρῆμα: H. 729 g; used periphrastically to denote conspicuous magnitude; vi. 43. 18.

VII. 189.

3. allow: besides those of 140, 141.

6-9. κήδος, "marriage." — ὅρμηται, "runs." — ἡ καλ πρὸ τούτου: cf. vi. 52. 14. — ἐθύοντό, "strove to propitiate by sacrifices."

11-13. πρότερον: vi. 44. — εἰ · · · εἰπεῖν: for the sentiment, cf. 129. 24-7, 191. 8-9. Contrast Xen. An. iv. 5. 4. — δ' ὧν: on vi. 76. 7.

15. iρòv: in Plato's time it was only an altar (Plato, Phaedr. 229). — ἀπελθόντες: cf. vi. 105. 11.—It was beside the Ilissus, which runs just south of Athens, that Orithyia was carried off by Boreas as she was plucking flowers in spring-time. See this subject exquisitely engraved on a signet-ring from Curium in the Cesnola Collection.

VII. 190.

1. πόνφ, "struggle," with the winds; cf. vi. 114, 2.— λέγουσι belongs with the principal, as well as subordinate clause; cf. 150, 15.

5-7. μεγάλως — χρηστή: emphatic separation. — θησαυρούς, "treasure-chests."

9. $\grave{\alpha}\lambda\lambda$ ' belongs rather to the parts. where the main thought lies; on 171. 9. The thought runs, "But though he became very rich by his finds, he was not fortunate in other respects;" cf. 233. $-\mu\acute{\epsilon}\gamma\alpha$: as vi. 24. 7.

10-11. ἦν λυπεῦσα: for such periphrases, see vi. 86. 24-28, 128. 14, vii. 16. 26, 28. 13, 150. 2, 209. 15, 214. 2, 235. 5; with aor. partc., 206. 9; with perfect partc., vi. 33. 4, 44. 7, vii. 119. 16, 196. 4.—καὶ τοῦτον: as well as the rest of mankind. "There is a skeleton in every closet;" on 46. 17.—παιδοφόνος, "of killing his son;" the word is poetic and somewhat vague, but seems to intimate that Aminocles had unwittingly killed his son. The whole conception here is imitated by Dion. Hal. Arch. iii. 21, of Horatius who slew his own sister. Cf. Hdt. i. 35.

VII. 191.

2-4. ἐπῆν: on 170. 22.— κεκακωμένοισι: vi. 26. 10.

6-7. καταείδοντες γόησι, "singing incantations by the aid of conjurers." For such attempts to control the wind, see Hm. 8 360-473; Aesch. Ag. 1417; Empedocles, in Diog. Laer. viii. 2; Xen. Anab. iv. 5.3; Verg. Acn. ii. 116.

9. ἐκόπασε: Longinus (De Subl. 43) stigmatizes this word as undignified and low; as if we should say, "was quite beat;"

this is from the standpoint of the Attic purist.

11. ἀρπασθείη ὑπὸ Πηλέος: to become his bride. Among the Protean forms she took to escape his grasp was that of the cuttlefish, whence the name of the promontory; on vi. 77. 3. The story is related by Apollodorus, iii. 13. 4, Ovid Metamorph. xi. 229-65, and is a frequent subject in vase paintings.

VII. 192.

3-7. ὁ χειμὼν ὁ πρῶτος naturally means "the first storm," as if each day were regarded as a separate storm, or the author were thinking of the later storm which also brought disaster to the Persian fleet (viii. 12, 13); but τὸ πρῶτον would be more natural.
--δλίγας τινάς: on vi. 73. 4.

VII. 193.

3-4. νομίζοντες, "employing."— Note ώς followed by both aor. and plupf.; cf. Thuc. iii. 98.1; Lysias xii. 53, xiii. 5; Plat. Prot. 310 C; on 100.6.

6-7. ἄκρην: not Sepias, but farther west, near the entrance to the gulf. It was sometimes called Tisaion.— ἐπὶ: 31.3.

9. Pherecydes says that Hercules was left at Aphetae, because the Argo declared that she could not bear his weight. According to the prevailing legend he was left in Mysia, as he was searching for his friend Hylas, who had been carried off by the nymphs.

11-12. ἐπὶ, "for;" vi. 16. 12.—τὸ: the golden.—ἀφήσειν: S. 3.

VII. 194.

2-5. κως, "by chance."— Κύμης: sometimes Cyme, sometimes Magnesia, is mentioned as the capital of the first or Ionian satrapy: on vi. 42. 4.

8. For a similar charge Cambyses put Sisamnes to death, flayed off his skin, and had it stretched upon the judge's seat; then he appointed Sisamnes' son judge in his place and told him to remember the seat he sat on (v. 25). The Persians taught their children three things only (i. 136), iππεύειν καὶ τοξεύειν καὶ ἀληθίζεσθαι: cf. i. 138.

9-12. ἄδικον δίκην ἐδίκασε: noticeable parechesis.— λογιζόμενος: on vi. 30. 10. — ταχύτερα ἢ σοφώτερα: when the two objects of comparison are adjectives both are put in the comparative; H. 645.

14-16. μη: cf. 11. 3. The more usual expression is seen vi. 45. 6.— ἔμελλε: for the sentiment see iii. 43: ἐκκομίσαι ἀδύνατον εἴη ἀνθρώπω ἄνθρωπον ἐκ τοῦ μέλλοντος χίνεσθαι πρήγματος.— διαφυγὼν ἔσεσθαι: a poetic periphrasis for the future perf. of attainment; cf. Soph. Antig. 1067, O. T. 1146; on 190. 10.

VII. 195.

4-8. Πάφου: in western Cyprus.— τὰς: on vi. 41. 6.— ἀπὸ: on 168. 1.

VII. 196.

1-5. δ-δ: on 185.13.— και δή = ήδη.— τριταΐος, "on the third day," after entering Thessaly; on vi. 106.3.— Μηλιέας: on 176.20. 10-11. πινόμενος: 21. 4.— δστις: on vi. 13. 14.

VII. 197.

- 3. of after Ξέρξη: as 167. 12. Λαφυστίου, "gluttonous," an epithet derived from the human sacrifices demanded by his worship.
- 4. Athamas, king of Bocotian Thebes, had two children, Phrixus and Helle, by his first wife, Nephele, whom he at length divorced in order to marry Ino. The stepmother became jealous of the elder children, and, in order to get rid of them, produced a famine in the land by having the seed-corn secretly parched before sowing, and then contrived to procure an oracle that the god must be appeased by the sacrifice of Phrixus and Helle. This was prevented by their being supplied by Nephele with the golden-fleeced ram, which conveyed Phrixus safely to Colchis, Helle having fallen on the way and perished in the Hellespont. Later, Athamas removed to Thessalian Achaea, and was demanded as a sacrifice and purification of the land from plague by the Laphystian Zeus, but was rescued by a son of Phrixus, just arrived from Colchis, where his father had married and prospered. The wrath of the god is mollified, and the political death (ξργεσθαι του πρυτανηίου) of the eldest of the ruling family is substituted, under certain conditions, instead of actual death. Such seems to be the meaning of the following obscure account.

5-6. ώς, "how;" as lines 4, 11, 15, 16.— ἀέθλους, "tasks."

8-11. πρυτανήτου: on vi. 103. 15. — ὅκως ἔξετσι: cf. 102. 11. — πρὶν ἡ: on vi. 82. 7.— ὥς τ': for similar ambiguity see καί τοι, 11. 4, μ λ δ δ, 149. 6.

12. οίχοντο: No doubt their escape would be connived at. At Athens the defendant in a murder case before the Areiopagus

could withdraw into banishment after the first speech.

14-15. κατελθόντες, "in case they returned." The outlawed often so returned after a lapse of time, relying upon various hopes; cf. 213. 9.— ἐστέλλοντο, "they were conducted."—ἐξηγέοντο resumes ἔλεγόν, line 2.

16. ἐξαχθείς: sc. θύεται. This seems the simplest way of resolving this perplexed passage.

22-25. ἐνέβαλε: on 137.7.— ἄλσος: the ίρὸν of line 3.— ὁμοίως καλ: as 86, 10.

VII. 198.

1-4. Ταῦτα τὰ: cf. vi. 13. 1, 123. 6. — ἄμπωτίς, "ebb." The word is derived from some such idea as that of Charybdis, Hm,

μ 105-6: τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ δεινόν. The tides in the Mediterranean seldom rise more than one or two feet. The flatness of the coast in this region would make them unusually perceptible.— ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην, "every day;" cf. 184. 7, vi. 61. 19.

5. τῆ μὲν: about Trachis.— τῆ δὲ: at Thermopylae.

8-11. lort: on vi. 33. 2 .- Sià: as 30. 5 .- Kéetal: on vi. 77. 3.

12. καιομένφ: with the poisoned Nessus robe sent him by Deianira.

VII. 199.

2-7. τούτου: on vi. 22. 10.— κατ': cf. 176. 8.— πλέθρα: square measure seems intended here, in which measurement the plethrum is a little less than a quarter of an acre.— πρὸς μεσαμβρίην: on 176. 13.

VII. 200.

10-11. The most celebrated of the Amphictyonics, or religious leagues, met here every autumn (it has been commonly supposed) under the protection of Demeter, and in the spring at Delphi under that of Apollo. Some doubt has been thrown upon the exactness of this statement. Under the supremacy of the Actolian League, the meetings were held at Delphi both spring and autumn. (Cf. Bull. Corr. Hellénique, 1883, p. 413.) The league comprised twelve tribes, and each state sent deputies, called pylagori and hieromnemones. The pylagori formed the regular assembly; the hieromnemones appear to have been a sort of standing committee, specially charged with the execution of decrees and the care of the temples. Cf. 213. 8. Amphictyon is the eponymous hero of the league.

VII. 201.

5-8. The natives use the shorter word.— ἐχόντων—φερόντων: variety, as vi. 19. 3-5.— τὸ ἐπὶ: on 113. 6.

VII. 203.

2-9. ἐπίκλητοι: cf. 8. 3.— αὐτοὶ, "independently;" without appeal to the council at the Isthmus; see on 28. 2.— Έλληνες: at Thermopylae.— δι': as vi. 4. 1. — προσδόκιμοι: vi. 6. 3. — πᾶσαν ἡμέρην: as 198. 3, where the addition of ἀνὰ renders the expression more exact.— σφι: the Locrians and Phocians.— ἐν φυλακῆ: cf. 172. 11, 208. 9.— οὐ θεὸν: the construction changes to the acc. with the inf.; cf. 220. 3. For the thought, cf. Soph. Antig. 450; Hm. Δ 510; Hdt. vii. 56. 6.

11-14. τ $\hat{\varphi}$: on 46. 12.—κακὸν, "misfortune;" cf. 46. 12, 49. 17. — ἐξ ἀρχῆς: on vi. 11. 1.— γινομέν $\hat{\varphi}$: Hm. Y 128, η 198.— μέγιστα: 10. 51.— ὀφείλειν ἄν = ὀφείλοι ἄν, "it would be necessary;" cf. 150. 9.

VII. 204.

4-9. This is the genealogy of the elder house of kings (vi. 51); that of the younger is given viii. 131, when Leotychides takes command of the fleet. For its introduction here, see on vi. 14. 13.

VII. 205.

- 1-3. διξών: S. 1.— ἀπελήλατο: cf. vi. 130. 8.— περί: on 37. 2.
- 4. ἄπαιδος, "heirless;" cf. 61. 16; Hm. η 64. Δωριέσς: on 158. 7.
- 8. καὶ δὴ καὶ after διότι is a change to the independent construction; cf. 214. 10, vi. 123. 5, and Rehdantz Anab. vi. 5. 31.—
 θυνατέσα: 239. 21.
- 10-12. κατεστεῶτας, "the customary;" the king's bodyguard; on vi. 56. 7.— παίδες ἐόντες: so that no family might altogether perish; on vi. 86. 61.— ἐς...λογισάμενος, "when I reckoned up the entire number;" cf. 60. 1, 97. 10.
- 13-15. σπουδήν: cf. 149. 4.— ὅτι...μηδίζειν, "because medism was loudly charged against them;" cf. Thuc. i. 95. 3.
 - 17. απερέουσι: 14.4. ἐκ τοῦ ἐμφανέος, "openly."

VII. 206.

3-4. καὶ οὖτοι: as vi. 51. 3. — ὑπερβαλλομένους, "delaying;" a common Spartan failing; cf. vi. 86. 41, 106. 11. — Κάρνεια: the great national Dorian festival in honor of Apollo, occupying nine days in the latter part of August.— γάρ: proleptic.

7-9. &s δὲ καὶ καὶ αὐτοὶ ἔτερα τοιαῦτα: strongly pleonastic; cf. 119. 1. — ἐνένωντο: S. 21. — καὶ αὐτοὶ: as vi. 14. 2. — κατὰ τῶντὸ τούτοισι τοῖσι πρήγμασι: cf. 3. 2. — ἢν συμπεσοῦσα: on 190. 10.

VII. 207.

3-10. πέλας—τῆς ἐσβολῆς: on vi. 77. 2.— περισπερχεόντων, "being indignant."— δλίγων: as vi. 109. 2.

VII. 208.

- 2-4. εἰσὶ ποιέοιεν: on vi. 3. 2. ἡγεμόνας: proleptic; on vi. 41. 12.
 - 7-13. of: with accent because postpositive and strongly em-

phasized; so especially in contrasts with μέν and δέ. - ἔσω - τοῦ τείχεος: cf. 183. 7. - ἐμάνθανε: on 37. 10. - τὰς κόμας: The Spartans had worn long hair ever since the battle of Thyrea, according to i. 82.

VII. 209.

2-3. tò èóv: as vi. 50. 12. — àpoleómevol te kal àpoléovtes: cf. Hm. Δ 451, and on 237. 13.

7-8. ποιεύμενον: on vi. 13. 1.—πρότερόν: 101 seq.

10-12. γέλωτά, "a laughing-stock;" 105. 1.— λέγοντα, "when telling about."—Construe as if ταῦτα τὰ πρήγματα τά περ: on vi. 13. 3.— ἐμοὶ γὰρ: cf. 101. 15.— ἀγὼν, "effort," "endeavor."

14-15. ταῦτα: on vi. 105. 3.— ἔχων ἐστί: on 190. 10.

18-23. ὑπομενέει χεῖρας ἀντ.: on 101. 8.— καλλίστην: also with βασιληίην: on vi. 45. 11.— τοσοῦτοι, "so few;" often so, as if μόνον were in mind; cf. 173. 15.

24-5. χράσθαι: on vi. 86. 39. — ήν · · · λέγω: note the alliterative effect.

VII. 210.

7-11. ἐσέπεσον—ἔπιπτον: on 13. 4.— φερόμενοι, "charging."— ἐπεσήισαν, "took their places."— μεγάλως προσπταίοντες: cf. vi. 45. 10.— ἄνθρωποι—ἄνδρες: on 8. 87.

VII. 211.

1-6. τρηχέως περιείποντο: cf. vi. 44. 12.— ἀθανάτους: cf. 83. 4.— ώς δη, "expecting of course."— οὖτοί γε emphasize the irony more cuttingly.— ἐφέροντο: 168. 23.

10-13. ἀξίως λόγου: on 139. 15.— μάχεσθαι ἐξεπιστάμενοι, "that they knew well how to fight."—δκως: on vi. 12. 3.— ἀλέες . . . δῆθεν, "they would all make a pretended flight."—For φεύγεσκον parallel with ἀποδεικνύμενοι, see on vi. 13. 7.— δῆθεν: on vi. 1. 6.

14-18. av: with the imperf. of repeated action; H. 835; G. 206; C. 494.— καταλαμβανόμενοι, "when overtaken."— Construe οὐδὲν τῆς ἐσόδου.— πειρώμενοι, "with all their efforts."

VII. 212.

2. ἀναδραμεῖν ἐκ τοῦ θρόνου: imitated from Hm. Y 61, where Aides is terrified at the earthquake produced by Posidon in the theomachy, fearing lest the earth should yawn and disclose his own hateful regions: δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ ἵαχε μή οἱ ὕπερθεν γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

VII. 213.

1. 'Απορέοντος: cf. vi. 134. 3.— ὅ τι χρήσηται: as vi. 52. 19.

3. ως δοκέων οισεσθαι: pleonastic for δοκέων οισεσθαι, or ως

οἰσόμενος: cf. Hm. Ψ 430; Aristoph. Thes. 185.

6-9. Λακεδαιμονίους: as the most prominent of the states and of the Amphictyons; see 213. 13, and on vi. 72. 3.— Πυλαγόρων: on 200. 10. The word is usually first decl. in sing., second decl. in pl.; cf. Strab. 420, έκάστη δ' ἔπεμπε Πυλαγόραν . . . ἔθυον δὲ τῆ Δήμητρι οἱ Πυλαγόροι. — Πυλαίην: sc. ἐκκλησίην. — συλλεγομένων: cf. 145. 2, and on vi. 7.3.— οἱ ἀργύριον ἐπεκηρύχθη, "a price was set upon his head by proclamation." The preposition is repeated with the phrase below, 214. 7.

12. ἐν τοῖσι ὅπισθε λόγοισι: This promise has not been fulfilled.

VII. 214.

1-9. ἔστι . . . λόγος: as 150. 2.— Καρύστιος: cf. vi. 99. 5.— οἱ εἴπαντες: on vi. 123. 6.— περιηγησάμενοι τὸ ὅρος τοῖσι Πέρσησι: the acc. is governed by the preposition, the dat. by the verb as 215. 6. At iv. 180 two accusatives are used.— τοῦτο μὲν: correlative to τοῦτο δὲ.— τὸ ἀτρεκέστατον: cf. vi. 1. 8.

11. γὰρ implies: Yet there is nothing inherently improbable in the other account, "for."—μη: we should expect où here, since Hdt. asserts that Onetes was a Carystian; but the whole sentence is a sheer supposition in which ἐὼν bears a conditional

force: cf. ii. 35, 22,

12. εί... είη, "in case he should prove (on investigation) to have had much familiarity with the region." For the rare perf. in protasis, see G. 202.2; and for ωμληκώς, Hdt. vii. 26. 10.

VII. 215.

2-4. κατεργάσασθαι: for the tense, see on 134. 13. — περιχαρης: cf. 14. 1. — τῶν ἐστρατήγεε: the Immortals; 83. — περι λύχνων ἀφὰs, "about lamplight;" like our phrase, "early candlelight." For position of λύχνων, see on vi. 68. 9.

6-9. τότε: see 176. 19.— ἐν σκέπη: as 172. 11.— ἔκ τε τόσου: on vi. 84. 15.— κατεδέδεκτο... Μηλιεῦσι, " it had proved to be nowise serviceable to the Malians;" i. e. they had not been able to gain profit from their knowledge of the path by disclosing it to an invading army. Stein would make the subject, ἡ ἐσβολή.

VII. 216.

4-8. 'Ανόπαια: called by others Callidromus. - Λοκρίδων: sc. πολίων. - Μελάμπυγόν: originally an uncouth designation of Hercules as the stoutest of heroes, τους γάρ δασείς τὰς πυγάς ἀνδρείους ενόμιζον. - Κερκώπων: mischievous, monkeyish creatures, dwarfish, thievish, and tricky, always found in connection with Hercules, to whose genial helpfulness to humanity they stand as counterfoil. Once happening upon him asleep by the Pass they stole his weapons and paraded up and down in mimicry of the hero. When he awoke he caught and tied them head downward over a pole, which he slung over his back, and set out upon his travels. In this position they had opportunity to observe his characteristic of μελάμπυγος, and were reminded of a prophecy which warned them to beware of a person of this complexion. They burst out laughing so loudly that Hercules inquired the reason, and was himself so diverted by it that he released them at once. This scene was carved upon the metope of the archaic temple of Selinus in Sicily, and a poem attributed to Homer described the pranks of the Cercopes.

VII. 217.

5. τε...καl: co-ordination; on vi. 41. 5.— ol: demonstrative; on vi. 61. 25.— εγένοντο: on vi. 14. 3.

11. ὑποδεξάμενοι Λεωνίδη, "having given their promise to Leonidas."

VII. 218.

1-5. ἀναβαίνοντες τὸ ὅρος: construction as below, line 18; on vi. 134, 15.—νηνεμίη: a common characteristic of dawn.— φύλλων: of previous years.— ἀνά τε: as 156, 5.

10-14. ὁποδαπὸς: S. 1.— ἐπιστάμενοι, "believing."

16-18. οἱ δὲ: on vi. 3. 5. — κατέβαινον τὸ ὅρος: cf. Hm. σ 206, α 330.

VII. 219.

2-11. τὸν . . . θάνατον: on 16. 8. — ἐπὶ δὲ, "and besides." — τρίτοι, "in the third place;" on vi. 106. 3.— οὐκ ἔων: cf. 143. 16. — κατὰ πόλις, "to their several cities."

VII. 220.

3-6. κηδόμενος, "being distressed."— έχειν: changed construction, as 203. 9. — έκλιπείν: on 104. 22. — ταύτη . . . εἰμι, "nay,

rather this way do I incline most in my opinion, namely."—
ταύτη: as 143. 13, but prospective. — πλειστός: as i. 120; cf.
158. 1.

9-10. μένοντι δὲ αὐτοῦ, "but for him in case he stayed there."
— κλέος μέγα ἐλείπετο: compare the following epitaph by Simonides (95) composed for the dead at Thermopylae:

Εὶ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον, ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ᾽ ἀπένειμε τύχη · Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίην περιθεῖναι κείμεθ᾽ ἀγηράντω χρώμενοι εὐλογίη.

— ελείπετο: The construction draws close to direct discourse representing the thoughts of Leonidas, but the impf. stands for the present of actual soliloquy; for such a present, see 235.16, vi. 109.26-9.

12. αὐτίκα κατ' ἀρχὰς: as 88.9; for this with ἐγειρομένου, see 203.11.

13. ἀνάστατον: 118. 4, 56. 7. — γενέσθαι: The nor. after a verb signifying to give an oracular response occurs occasionally, as after verbs of commanding.

16–18. δ': on vi. 77. 9.— εὐρυχόροιο: $\Pi m. v$ 414.— ἄστυ ἐρικυδὲς: the synizesis is so unprecedented that many write 'ρικυδὲς.— Περσείδησι: cf. 150. 6.— πέρθεται: on vi. 82. 11.— τὸ μὲν: sc. πέρθεται.

19–22. βασιλή: poetic contraction.— συρις: cf. 141. 16.— τὸν: sc. Πέρσην.— ἀντιβίην: Hm. Φ 226.— Ζ νὸς: cf. 56. 6. — σχήσεσθαι, πρὶν: Hm. P 503.— πρὶν without ἄν: on vi. 82. 7.— τῶνδ'... δάσηται, "he shall have divided in twain the one or the other of these completely."—πάντα: with ἔτερα: cf. 197. 15, Hm. π 21. There is reference to Leonidas, 238. 3; but the city also is personified, as 140. 7.

23–26. ταῦτά τε ἐπιλεγόμενον: It is probable that Leonidas had determined upon sacrificing himself for his country before leaving Sparta; cf. 205. 10. According to Plutarch (De Malig. Hdt. 32), he gave his wife instructions for her conduct in widowhood, and funeral games were celebrated in his honor before his departure.— ἀποπέμψαι: return to indirect discourse dependent on πλείστος είμι. — διενειχθέντας, "differing."— οἴχεσθαι τοὺς οἰχομένους: on 175, 7.

VII. 221.

3. δς εἴπετο: Armies were habitually accompanied by profession-

al soothsayers; even Mardonius had a renegade Greek to determine the omens (ix. 37); cf. ix. 33, 94; Xen. Anab. i. 7. 18, Cyr. i. 6. 2.

4-6. τὰ ἀνέκαθεν: vi. 35. 4.— Melampus was a famous seer, who won the hand of Pero, the sister of Nestor, for his brother, as related by Hm. o 225 seq.— τοῦτον: epanalepsis.— ἀποπέμπων: imperf. partc. of attempted action.

VII. 222.

1-2. οἴχοντό τε ἀπιόντες: the partc. describes the manner of departure; vi. 97. 2, vii. 218. 13, 228. 3.

4-6. ἀέκοντες καὶ οὐ βουλόμενοι: on vi. 96. 5.—ἐν ὁμήρων λόγω ποιεύμενος: cf. vi. 19. 14. "Plutarch (De Malig. Hdt. 33) severely criticises this statement of Herodotus, and on very plausible grounds. It seems probable that the Thebans remained, but remained by their own offer—being citizens of the anti-Persian party, as Diodorus represents them to have been, or perhaps because it may have been hardly less dangerous for them to retire with the Peloponnesians than to remain, suspected as they were of medism. But when the moment of actual crisis arrived, their courage not standing so firm as that of the Spartans and Thespians, they endeavored to save their lives by taking credit for medism, and pretending to have been forcibly detained by Leonidas." Grote, Hist. Greece, Part II. Chap. XL. — The Thespians here play the same part as the Plataeans at Marathon; vi. 108.

TI. 223.

1–4. ἡλίου: cf. 54. 5. — ἀγορῆς πληθώρην: usually πλήθουσαν ἀγοράν, in Attic; the time from 9 to 12 a.m. nearly. —For the position of κου μάλιστα, see on vi. 52. 32. — συντομωτέρη, "more direct."

8-11. ἐπὶ: cf. 146. 11.—ἐς τὸ εὐρύτερον: probably where the pass opens towards Trachis.—τὸ μὲν... ἐμάχοντο, "for the rampart formed by the wall was habitually under guard, while those who went forth during each of the preceding days into the narrows fought there."

12-21. πλήθεϊ πολλοι: as vi. 44. 12.— The change of subject is sudden and unexpected; cf. line 18 and vi. 30. 3.— ὑπ' ἀλλήλων: by their own comrades. There is no proper reciprocity here, any more than in the ἀλληλοφαγίη of iii. 25; cf. Thuc. ii. 70, and Donaldson, New Cratyl. § 174.—παραχρεόμενοί τε καὶ ἀτέοντες, "with reckless and frantic desperation."— ἀτέοντες: Hm. Υ 332.

VII. 224.

7. Forty years later the remains of Leonidas were removed to Sparta and buried near the agora. Upon the tomb was creeted a pillar upon which was inscribed the names of all the three hundred, where they were still to be read in the time of Pausanias (iii. 14. 1).

9-14. ἐν δὲ δὴ καὶ: as vi. 11. 4. — οἶκον: property. — ἐπέδωκε, "he gave in dowry;" Hm. I 148. — μούνης: constructio ad sensum, as φίλε τέκνον, Hm. ο 509; cf. Eur. Suppl. 13, Tro. 735; Hm. I 157.

VII. 225.

3-9. και Λακεδαιμονίων . . . πολλός: Note the hexameter line; on 178. 9.— συνεστήκεε: on vi. 29. 3, 108. 17.— μέχρι οὖ, "until." — ἐνθεῦτεν ἥδη: cf. vi. 76. 5.— ζοντο, "they posted themselves;" cf. vi. 5. 14.

11. $\lambda \epsilon \omega v$: Simonides composed the following epitaph for this monument:

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγώ, θνατῶν δ', ὃν ἐγὼ νῦν φρουρῶ, τῷδε τάφῷ λάϊνος ἐμβεβαώς.
[ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε Λέων ἐμὸν οὔνομά τ' εἶχεν, οὖκ ἃν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.]

12-14. ἐπὶ, "in honor of;" cf. 146. 11.— σφέας: on vi. 52. 32.— ἐτὐγχανον: sc. αὶ μάχαιραι.— χεροὶ καὶ στόμασι: Longinus (De Subl. 38) regards this as an extravagant hyperbole, but commends it as springing naturally from the circumstances. Yet it is doubtful if Hdt. is hyperbolical here. Cicero says of the Spartan youth (Tusc. Disp. v. 27), adolescentium greges Lacedaemone vidimus ipsi incredibili contentione certantes pugnis, calcibus, unguibus, morsu denique. See also Livy, on the battle of Cannae, xxii. 51.

16-17. περιελθόντες περισταδόν: only stronger than such expressions as 22. 2.

VII. 226.

3-4. Tor faot, "and they say that he." — π riv $\hat{\eta}$ summifal: on 2. 5.— $\tau \epsilon v$: on vi. 5. 8.

7-11. τον δε: resuming line 3. — άλογίη: 208. 16. — πάντα, "nothing but."— καὶ οὐκ: on vi. 96. 5.

VII. 228.

1. Θαφθείσι: for the initial aspirate, cf. vi. 103. 17. — αὐτου

ταύτη: on the hillock, to which all the other dead were also brought by order of Xerxes, according to viii. 25.

3. γράμματα, "an epitaph." Hdt. appears to have wrongly regarded this inscription as erected to the dead there, since he says (viii. 25) that they were four thousand. This the inscription does not say, and only three thousand one hundred, exclusive of He-

lots, came from the Peloponnesus originally (202).

4-5. These lines are in the elegiac verse habitually used for epitaphs, and consist of a dactylic hexameter alternating with the so-called elegiac pentameter, composed of two feet, either dactyls or spondees, and a long syllable, followed by two dactyls and a long syllable. This is an early modification of the hexameter, and the vehicle of much of the gnomic poetry of the Lyric Period, and imitated by Tibullus, Propertius, and Ovid.—μυριάσιν τριηκοσίαις: an exaggeration even of the numbers given by Hdt. for the fighting force on land and sea.— Πελοποννάσου, τέτορες: Doric forms.

8-9. This is the most famous of the epitaphs, and has been often translated. — ἡήμασι, "behests." Later authors give the reading πειθόμενοι νομίμοις, which is translated by Cicero (Tusc. Disp. i. 42):

Dic, hospes, Spartae nos te hic vidisse jacentes, Dum sanctis patriae legibus obsequimur.

11-14. Μεγιστία: Doric genitive. — οὐκ ἔτλη, "did not deign." 15-16. ἔξω ἡ = πλὴν ή: cf. vi. 5. 15. — ἐπίγραμμα limits ἐπικοσμήσαντες as cognate accusative, in rather free construction.

17. Simonides of Ceos (556-468 B.c.) was the poet-laureate of the time, composer in a great variety of measures, and an intimate at the courts of the Pisistratidae, Aleuadae, Scopadae, and Hiero of Syracuse. He was the author not only of the three epitaphs here cited, but of other noble tributes to the heroes of these wars. The following ode of his composition is unsurpassed for grandeur of diction and elevation of sentiment:

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων εὐκλεὴς μὲν ἁ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος, βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γόων δὲ μνᾶστις, ὁ δ' οἶκτος ἔπαινος · ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὕτ' εὐρώς οὕθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος. ἀνδρῶν δ' ἀγαθῶν ὅδε σηκὸς οἰκέταν εὐδοξίαν

Έλλάδος είλετο μαρτυρεί δὲ καὶ Λεωνίδας δ Σπάρτας βασιλεύς, ἀρετᾶς μέγαν λελοιπώς κόσμον ἀέναὸν τε κλέος.

VII. 229.

- 2-4. παρεδν: cf. 230. 3; on vi. 82. 2.— κοιν $\hat{\varphi}$ λόγ φ χρησαμένοισι: synonymous with $\delta\mu$ οφρονήσασι: cf. line 8.— ἀποσωθήναι èς Σπάρτην, "to return in safety to Sparta;" cf. 230. 1.— μεμετιμένοι: as vi. 1. 2.
 - 7-8. παρεόν . . .: epanalepsis. διενειχθέντας: as 220. 25.
- 10-12. αὐτὸν: Eurytus.— τὸν εἴλωτα: Greek heavy armed men were regularly accompanied by one slave at least. How many followed the Spartans here is unknown (cf. viii. 25); at Platacae each was attended by seven.— τὸν μὲν . . . φεύγοντα: on vi. 75. 11.
- 13-14. ἐσπεσόντα: as middle of ἐκβάλλω: on vi. 22. 13.— λιποψυχέοντα, "being faint-hearted;" in this sense also Soph. Fr. 440.
 —λειφθῆναι: on 153. 7.
- 15. ἀλγήσαντα: i. e. ὀφθαλμιεῦντα. ἀλγήσαντα is the reading of almost all editors. Stein's advocacy of ἀλογήσαντα is desperate, as shown by his altered explanations in the various editions. For the acc. after ϵ 1, see on vi. 52. 25.
- 16-17. την κομιδην, "the return."—δοκέειν: on 24. 1. Upon this the remainder of the sentence depends.—προσθέσθαι: cf. 11. 4.
- . 18-19. νυν: the single example of the deictic ι in Hdt.— τοῦ δὲ... προφάσιος, "but the other availing himself of the same pretext," which Eurytus had but scorned. For the sense of ἐχομένου, see vi. 94. 6; and for its position, vi. 41. 10.— οὐκ—δὲ: on 96. 9.

VII. 231.

3-6. ἀτιμίην, "infamy." Atimia at Athens was a forfeiture of the protection of the laws and almost all the rights of a citizen. At Sparta the punishment was dependent upon public opinion rather than law, and is here described for this particular case.— ἢτίμωτο: on vi. 110. 3.— ὁ τρέσας, "the craven." The feeling with which this was regarded at Sparta is summed up in the line of Tyrtaeus (11. 14), τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή. Yet in the case of Aristodemus, Vergil's aphorism was true, Quondam etiam victis redit in praecordia virtus (Acn. ii. 367).— ἀνέλαβε, "effaced." He died after performing the most desperate deeds of valor, but received no public honors after his death, because

the Spartans said that he manifestly courted death in his desire to efface the stain upon him (ix. 71).

VII. 233.

8-13. τῶν λόγων: as 104, 4.— μηδίζουσι—ἀπικοίατο: on vi. 3, 2, — ωστε: on vi. 5, 5.— οὐ μέντοι: cf. 190, 9,

16-18. στίγματα: acc. cognate; cf. 35. 2. — μετέπειτα: at the opening of the Peloponnesian war, B.C. 431. The Thebans were introduced by night into Plataeae through the agency of a citizen of the place for the purpose of revenge on some of his enemies; but the Plataeans, rallying to arms during the night, slew nearly all the party (Thuc. ii. 2 seq.).

VII. 234.

3–4. τεκμαίρομαι δὲ τῆ ἀληθείη, "and I judge by thy truthfulness."

. 7-8. Observe the alliteration.

15-16. στ ... βουλευμάτων, "for thou knowest the results of their counsels."

VII. 235.

3-4. el ἀποστείλειας may be construed as 5.10, or may be regarded as an answer to the question of 234.13.

5-6. ἔστι ἐπικειμένη: on 190. 10. Cythera is off the southern coast.—Chilo was included among the Seven Wise Men, and the maxims, γνῶθι σεαυτόν and μηδὲν ἄγαν, were accredited to him. He was contemporary with the father of Pisistratus (i. 59). His fear in relation to Cythera was realized in the Peloponnesian war when the island was seized by the Athenians under Nicias, and the Lacedemonians were so harassed by continual incursions that they were glad to conclude the peace of Nicias in 421 B.C.

8. μαλλον: as 50. 7.— ὑπερέχειν: cf. Hm. ν 93.

12–13. φοβεόντων: active imperative, with subject to be supplied from νέας, line 4. Note the contrast with φοβεόμενος preceding, and see on 22.4, 237.13.—παροίκου . . . οἰκηίου, "if they have a war of their own close by their doors;" on 19.5.— δεινοί ἔσονταί: proleptic personal construction for the impersonal, as i. 155; cf. vii. 157.18.

16. ήδη, "at once." μοῦνον, "by itself."

17-90. προσδόκα—προσδέκεο: variety.— συνομοσάντων: cf. 148.

VII. 236.

6–11. καὶ γὰρ δὴ καὶ: cf. vi. 108. 3.— χαίρουσι: on vi. 27. 1.— φθονέουσι:—στυγέουσι: on 16. 12. For the thought, see φθόνος ἀρχῆθεν ἐμφύεται ἀνθρώπφ, iii. 80; Thuc. iii. 84.— εὶ ἀποπέμψεις: on vi. 9. 20.— γίνονται: on vi. 109. 26.

12-13, δυσμεταχείριστός: cf. 9. 30. - άρχην: on 9. 26.

17-18. γνώμην έχω μὴ ἐπιλέγεσθαι, "I hold to the purpose not to concern myself about;" for the thought, see 50. 3.— ἐπιλέγεσθαι: on vi. 41. 10.— στήσονται: 9. 21.

19–22. αὐτοὶ ἐωυτῶν: a frequent parechesis, here ingeniously made by the postponement of $\pi \epsilon \rho \iota$: cf. 49. 19.— ἀκεῦνται = ἀκέσονται: it sustains the figure in τρῶμα: cf. vi. 16. 4.

VII. 237.

5-12. κεῖνό: on 16. 4.— ὅκως: on 159. 5.— ἐκ, "by."— τῷ ἐόντι, "by the fact."— τῷ σιγῷ, "by his silence," when he ought to advise and warn.— ἀστοῦ: for variety; cf. Eur. Med. 223-4.— εἰ... ἀνήκοι, "unless he should have attained to an exalted pitch of virtue;" a very Aristides; cf. 9. 36, vi. 86. 14.

12-15. εὐμενέστατον: on 10. 67.— συμβουλευομένου—συμβουλεύσεω: the active is to give advice, the middle to ask it. For such juxtaposition of contrasted voices, see 209. 3, 235. 11-12.— περι... κελεύω, "as regards evil-speaking against Demaratus, touching one who is my guest-friend (I mean), I charge every one for the future to refrain." For πέρι in this sense, see 102. 14. The second clause enlarges upon the first epanaleptically; but there is great variety of reading here.— ἔχεσθαί: cf. vi. 85. 15.— τινα: on vi. 9, 14.— τοῦ λοιποῦ: on vi. 12, 20.

VII. 238.

4-8. δῆλά: on vi. 13. 7.— ἐν δὲ καὶ: vi. 11. 4.— οὐ γὰρ ἄν: on vi. 50. 9.— Cambyses had the body of Amasis exhumed, flogged, goaded, and burned; and Artaxerxes had the head and hand of Cyrus the younger cut off, and the body crucified.— τιμᾶν: ef. 181, 106.

VII. 239.

- 1. "Ανειμι: cf. 137. 22.— ἐκεῖσε: i. e. 220. 10.— ἐξέλιπε, " it broke off."
- 7-9. τὸ οἰκὸς: cf. 103. 16.— συμμάχεται: on 187. 17, vi. 37. 10.— καταχαίρων, "in derision;" compare the conduct of his own enemy, vi. 67. 7.

- 14. The writing-tablet was called δελτίον δίπτυχον because of its shape, and its having two leaves that were folded together so that the wax within would not be harmed.
 - 17-18. κεινόν, "blank."— πρηγμα: cf. 147. 9.
- 22-4. ἐπιφρασθεῖσα αὐτή: See v. 51 for another example of her quickness and sagacity at the early age of eight or nine, when she prevented her father from being bribed by Aristagoras.—αὐτή: Phaeacians, η 73.— ἐπελέξαντο, "read."

GREEK INDEX.

ακούω: vi. 117. 10. άκούω ἄριστα: vi. 86. 13. άλλά: vi. 77. 9. äλλος: vi. 129. 15. ãμα: vi. 138. 24. ἀμελέω: vii. 163. 7. άμφί: vi. 62. 6. άν: vi. 82. 7, 98. 18, 124. 4, vii. 103. 24, 126. 7, 139. 16, 139. 21, 176. 23, 211. 14. avá: vi. 24. 3, vii. 184. 7. ἀπό: vi. 25. 5, 26. 10, 27. 9, 91. 4, vii. 168. 1. ãρα: vii. 35. 10. $d\rho\chi\eta\nu$: vi. 33. 16. $a_{\tau\epsilon}$: $\forall i. 5. 5.$ αδτις: vi. 75. 10. αὐτός: vi. 52. 40, vii. 28. 1. αὐτοῦ: vi. 30. 7, 72. 5. αὐτοῦ ταύτη: vi. 16. 5.

βοηθέω: vii. 158. 10.

 $\gamma \acute{a} \rho$: vi. 5. 6, 50. 9. $y \in vi. 124. 2, vii. 9, 20.$ γίνομαι: vi. 5. 9, 13. 1, 14. 3, 18. 6, 25. 3, 33. 3, 60. 4.

δέ: vi. 16. 4, vii. 141. 23. δείκνυμι: vi. 27. 10. δηθεν: vi. 1. 6. διά: vi. 31. 9, 38. 1, 63. 15, 118.

διαβατήρια: vi. 76. 8. διότι: vi. 86. 24. δ' &ν: vi. 76. 7.

| εὶ δὲ μή: vi. 56. 5. εί κως: vi. 52, 15. είρομαι: vii. 147. 16. έκ: vi. 24. 1, 26. 10. έκών τε είναι: vii. 104. 12. έν: vi. 33. 5, 74. 8. έπείτε: vi. 9. 7. έπί: vi. 27. 11, 74. 5, 89. 12, 98. 6, 111. 14, vii. 1. 10, 10. 39, 50. 7, 146. 9, 193. 11, 225. 12. έπιβάτης: vi. 12. 5. έπιλέγομαι: vi. 9. 8. ϵ πίπαν: vi. 46.12. *έπίσταμαι* : vii. 172. 13. $\epsilon \pi' \phi \tau \epsilon$: vi. 65. 3. és: vi. 16. 7, 69. 3, vii. 6. 4, 144. 2. és ő: vi. 24. 6. ἔστε: vii. 128. 7. *ἐστί*: vi. 36. 11. ἔσω ἐς: vi. 33. 9. ἔχω: vi. 2. 1, 12. 13, 26. 4, 52. 13, 139. 10.

η̃δη: vi. 76. 5, 105. 11.ήκω: vii. 157. 11. ην μή στερ: vi. 57. 23.

θέλω: vi. 37. 10, vii. 10. 46.

ιθέως: vi. 17. 5. *ἰσόκωλα*: vii. 158. 20.

raí: vi. 5. 4, 21. 7, 24. 5, vii. 145. 7, 158. 13. καὶ δή: vii. 10. 21. kai ős: vii. 18. 2.

κάν: vii. 129. 26. κατά: vi. 79. 6, 97. 7, 113. 4. κείμαι: vi. 77.2.

κύκλος: vi. 61. 10.

λόγος: vi. 19. 3. λόγος αἰρέει: vi. 124. 4.

μάλα: vi. 3. 5, vii. 11. 12. μᾶλλον: vi. 12. 19. μέγιστον: vi. 66. 5. $\mu \dot{\epsilon} \nu$: vi. 95. 13. μέντοι: vii. 8. 68. μετά: vi. 38. 1, vii. 12. 7, 16. 25. μεταξύ: vii. 33, 1. $\mu \dot{\eta}$: vi. 56. 4, 66. 10, 94. 7, vii. 102. 3, 214. 11. μηδέ: vi. 22. 6. μή δέ: vii. 149. 6. $\mu \dot{\eta}$ où: vi. 9. 5, 9. 7, 11. 12.

νεώτερα: vi. 2. 8. νῦν: vii. 50. 19. νυνί: vii. 229. 18.

μίν: vi. 82. 1.

δ δέ: vi. 3. 5, 52. 29. ola: vi. 5. 5, 12. 22. οί ἄλλοι: vi. 57. 1. οδός τε: vi. 9. 7. ὄκως: vi. 12. 3, 85. 12, vii. 159. 5. δμως: vii. 165. 2. ős: vi. 2. 5, vii. 18. 2. δδε: vi. 61, 10. ôs ầu $\delta \epsilon$: vii. 8. 99; C. I. A. iii. 73. 29, 74. 14. où: vi. 9. 20, vii. 9. 10, 16. 28, 46. 9, 46. 13, 101. 10. ov: vii. 208. 7.

 $o\tilde{v}\tau\epsilon$: vi. 1. 5, 73. 6. ούτος: vi. 22. 10, 27. 3, 27. 7, 40. 1, 51. 3, 108. 30, 127. 6, 127. 23, vii. 5. 14, 11. 19.

παρά: vi. 26, 10, vii, 20, 6, $\pi \hat{a}s$: vi. 47. 10, vii. 50. 3, 226. 7. πατρούχος: vi. 57. 22. πειράομαι: vi. 5. 7. πέρι: vi. 4. 4. πλήν: vi. 137. 4. πρήσσω: vi. 45. 2.πρίν: vi. 22. 4, 45. 8, 82. 7, vii. 8. 54. πρὸ πολλοῦ: vii. 130, 7. πρός: vi. 26. 10, 44. 5, 45. 6, vii. 2. 10, 35. 7. πρότερον: vi. 91. 6, vii. 54. 7. πυνθάνομαι: vi. 85. 1.

σύν: vi. 8. 2, 94. 1.

ré: vi. 1. 5, 105. 4, vii. 4. 4, 10. 14, 10, 18, 24, 3, τìs: vi. 5. 8, 9. 14, 37. 12, 73. 4.

ὖπαρχος: vi. 42. 3. $\upsilon\pi\delta$: vi. 44. 8, 72. 7.

χράω: vi. 19. 1. χρημα: vii. 188. 18.

థs: vi. 14. 15. ώς: vi. 2. 2, 4. 3, 28. 7, 31. 5, 49. 8, vii. 24. 1, 24. 6, 119. 16, 161. 6, 193, 3, ωστε: vi. 5. 5, 5. 10, 9. 7, 27. 8.

ENGLISH INDEX.

Absolute, infinitive, vi. 30. 2; accusative, 72. 4.

Adjunct of participle, vi. 11.1; when article precedes, 85.3.

Aeschylus, vi. 1. 4, 8. 4, 11. 14, 27. 11, 44. 15, 76. 8, 112. 14, 114. 4, vii. 5. 9, 8. 6, 8. 21, 8. 26, 8. 28, 8. 92, 10. 24, 10. 55, 12. 7, 13. 6, 16. 6, 18. 6, 18. 15, 35. 3, 35. 6, 49. 17, 56. 8, 116. 3, 140. 10, 147. 16, 191. 6.

Alliteration, vi. 47. 9, 72. 2, 77. 13, 107. 14, vii. 37. 11, 175. 7,

209. 24, 234. 7.

Ambiguity, vii. 197. 8.

Amphictyonic council, vii. 200. 10.

Anacoluthon, vii. 177. 1.

Anaphora, vi. 9. 22, 43. 16, vii. 9. 12, 18. 9, 158. 18.

Anteoccupatio, vi. 124. 1.

Aorist, inceptive, vi. 23. 8; of a definite period, vii. 4. 4; gnomic, 10. 55; after a verb signifying to give oracle, 220. 13.

Apodosis with $\delta \epsilon$: vi. 52. 29. Appositive to personal pronoun,

vi. 84. 9.

Archons, how chosen, vi. 109. 3. Article, omitted, vi. 21. 6, 127. 23; triple, 28. 7; with adverbs, 35. 4; repeated before noun, 46. 10, 57. 1; as demonstrative, 61. 25; and parte. with other off.

predicate, 123. 6; proleptic use of, vii. 6. 13; with prepositional phrases, 113. 6; in predicate, 142. 8.

Assimilation of mode, vi. 52. 22. Asyndeton, vi. 3. 8, 21. 7, 52. 12.

Atarneus, vi. 4. 2.

Athamas, story of, vii. 197. 4.

Atimia, vii. 231. 3.

Attraction, vi. 22. 7, 36. 9, 118. 3, vii. 145. 18.

Attributive, position of, vi. 22. 3; compound, vii. 16. 8; in predicate position, 37. 2.

Blindness produced by seeing a phantom, vi. 117. 9.

Brauronian festival, vi. 138. 4. Burial among Persians, vii. 10, 83.

Case-construction influenced by synonym, vi. 12. 19.

Causal clauses, vii. 2. 10.

Cercopes, vii. 216. 4.

Chorographic genitive, vi. 22.11. Coincident partc., vi. 9. 14, 29.

11, 65. 9.

Composition, three styles of, vii. 8. 6.

Conditional alternatives, vii. 159. 8.

Constructio ad sensum, vii. 224.

Contests, love of Greeks for, vii. 187. 17.

22. 4; of tenses, 29. 13; of prepositions, 160.4.

Co-ordination, vi. 41. 5, 46. 5. Crasis, vi. 61. 21.

Cuttle-fish, vi. 77. 2.

Dactylic close, vii. 11. 24; rhythm, 47. 4.

Darius, character of, vii. 4. 6. Dative, of possessor, vi. 103, 21; in attributive position, vii. 169. 6.

Delphic oracle, vi. 19. 8; inspired by Hesiod, 86. 49; inclining towards Xerxes, vii. 163. 10.

Demonstrative, prospective and retrospective, vi. 10.2; deictic without article, vii. 49. 1.

Diekplous, vi. 12. 4.

Dionysius distinguishes three styles of composition, vii. 8.6.

Elegiac verse, vii. 228. 4. Elision, vi. 27. 1.

Emphasis, from post-position, vi. 3. 2; by position before conjunction, 11. 8; by position, 39.5.

Enclitic pronouns gravitate towards beginning of clause, vi.

Envy, prevalence of, vii. 236. 6. Epanalepsis, vi. 7. 7, 43. 20, 79. 7. Epanastrophe, vi. 21. 7, vii. 13. 4.

Euripides, vi. 12. 11, 12. 13, 37. 10, 40. 1, 41. 10, 43. 1, 86. 19, 108. 10, 117. 9, 124. 4, 129. 8, 129. 21, 138. 24, vii. 3. 9, 5. 10, 8. 6, 8. 26, 9. 30, 10. 21, 10. 60, 11. 22, 38. 2, 39. 5, 46. 7, 46. 17. 47. 4, 50. 3, 54. 4, 61. 16, 101. 4, 102. 5, 111. 2, 141. 10, 156. 1, 160. 6, 163. 7, 165. 2, 224. 9, 237. 5.

Contrast, and juxtaposition, vii. | Final clauses, construction of, in Hdt., vii. 176. 23.

> Finite verb co-ordinate with partc., vi. 13. 7.

Future in conditions, vi. 9. 20.

Genitive absolute for greater independence, vi. 4. 3; rare position of partc., 43. 1.

Genitive, between preposition and its case, vi. 68. 9; partitive, between article and adjective, vii. 156. 11.

Gnomic, aorist, vii. 10. 55, 172.

16; perfect, 16. 20.

Gorgo, her sagacity, vii. 239. 22. Grain from the Pontus, vii. 147. 11.

Hermogenes, vi. 5. 6, 7. 7, 21. 7, 37. 10, 39. 7, 61. 10, vii. 8. 82, 35. 5, 46. 4, 178. 9, 188. 8.

Herodotus, in portraiture of character, dramatic, vi. 11. 5; apologizes for the Samians, 13. 5; rhetorical exaggeration of, 13. 9, 112. 11; division of his history, 19. 3; his belief in dreams, 27. 1; seeks episodes, 34. 3; his impartiality, 61. 3; belief in divine retribution, 75. 18; graphic rather than precise, 112. 2; his humor, 125. 20; exuberance of expression, vii. 8. 60; forgets to speak in character, 10. 83; parodied by Aristophanes, 14. 8; usually cheerful, 46. 17; often introduces female characters. 99. 13; ready to praise barbarians, 107. 14; hesitates to express his opinion, 152. 1; important principle in criticising him, 152. 11; mistakes of, in arithmetic, 187. 12; does not fulfil a promise, 213. 12.

Hipparchus, his extreme care in preserving the purity of the poems gathered under his di-

rection, vii. 6. 19.

Homer, vi. 1. 1, 2. 1, 2. 9, 3. 5, 4. 5, 5, 5, 5, 7, 7, 7, 9, 10, 9, 14, 11, 4, 11, 5, 11, 13, 11, 14, 13. 14, 14. 12, 16. 4, 16. 5, 18. 4, 19. 9, 23. 15, 28. 5, 32. 2, 32. 6, 32. 7, 34. 3, 34. 12, 36. 2, 37. 10, 38. 1, 39. 7, 41. 5, 41. 10, 41. 21, 48. 1, 49. 11, 50. 9, 50. 12, 52, 29, 56, 10, 57, 1, 57, 5, 57. 14, 61. 24, 62. 6, 62. 8, 63. 5, 63. 8, 63. 15, 64. 4, 67. 9, 68. 4, 68. 10, 68. 12, 69. 5, 69. 26, 72. 2, 72. 5, 74. 8, 74. 11, 76. 7, 77. 10, 77. 11, 77. 12, 78. 2, 80. 6, 82. 6, 83. 1, 84. 6, 84. 16, 85. 1, 86, 13, 86, 20, 86, 22, 86, 23, 86. 30, 86. 50, 89. 12, 91. 14, 95. 3, 96. 3, 96. 5, 100. 6, 103. 9, 107. 13, 108. 7, 108. 30, 109. 27, 111. 13, 112. 2, 112. 6, 113. 11, 117. 9, 123. 6, 124. 4, 124. 6, 125. 21, 127. 1, 129. 11, 130. 3, 134. 14, 135. 12, 136. 3, 137. 14, 137. 18, vii. 1. 4, 1. 10, 3. 10, 5. 10, 5. 12, 5. 13, 6. 12, 6. 17, 8. 6, 8. 15, 8. 18, 8. 21, 8. 60, 8. 78, 8. 92, 8. 99, 8. 102, 9. 12, 9. 14, 9. 21, 9. 35, 9. 39, 10. 1, 10. 18, 10. 33, 10. 75, 10. 83, 11. 12, 11. 13, 11. 16, 12. 7, 12. 10, 13. 2, 15. 6, 16. 4, 16. 18, 16. 20, 16. 25, 16. 39, 17. 5, 19. 4, 20. 11, 22. 15, 23. 10, 25. 2, 27. 4, 28. 2, 28. 4, 31. 8, 35. 11, 36. 22, 38. 7, 38. 16, 39. 1, 40. 16, 40. 19, 42. 4, 42. 8, 43. 7, 46. 17, 47. 8, 48. 2, 49. 20, 51. 2, 51. 14, 53. **13**, 58. 1, 58. 5, 59. 11, 70. 3, 86. 9, 102. 3, 103. 2, 108. 14, 109. 6, 109. 9, 116. 3, 117. 6, 134. 1, 139. 9, 140. 7, 140. 9, 140. 14, 140. 15, 141. 2, 142. 8, 147. 15,

170. 24, 171. 5, 172. 9, 173. 4, 176. 23, 188. 18, 191. 6, 203. 9, 203. 11, 205. 4, 209. 2, 212. 2, 213. 3, 218. 16, 220. 16, 220. 19, 221. 4, 223, 12, 224. 9, 235. 8.

Hyperbaton, vi. 5. 6, 11. 5, 22. 10.

Illogical blending of two phrases, vii. 8. 102; connection of superlative and genitive, 9. 2.

Imperfect of repeated action with a_{ν} , vii. 211. 14.

Incorporated noun without article, vi. 13. 3.

Infinitive, absolute, vi. 30. 2; without article governed by preposition, 32. 6; with article, 32. 6; for imv., 86. 30; change to, 105. 7; supplementary, 108. 30; after a positive, 109. 1; tense used after &στε, 109. 24; after verbs of promising, vii. 134. 13; articular, past, 137. 8.

Inscriptions, vi. 13. 13, 14. 12, 35. 17, 57. 22, 61. 21, 81. 5, 103. 18, 105. 3, 138. 4, vii. 90. 7,

170. 24, 224. 7.

Intrusion of alien element, vi. 22. 10, 37. 12, 41. 10, 43. 1, 50. 7, 75. 19, 86. 19.

Ionic position of dative, vii. 38.

Juxtaposition of contrasted voices, vii. 237. 13.

Kings in Argos, vii. 149. 14.

Lade, vi. 7. 9.

Longinus, vi. 11. 5, 19. 9, 21. 11, 75. 15, vii. 9. 11, 10. 44, 56. 6, 188. 8, 191. 9, 225. 12.

159. 1, 161. 21, 168. 22, 170. 19, Marriage in Greece, vi. 122. 10.

vii. 9. 39.

Medial passive, vii. 153. 7.

Memnon founder of Susa, vii.

Metrical lines in prose, vii. 178. 9, 225. 3.

Micythus, inscriptions of, vii. 170. 24.

Middle in passive sense, vi. 9. 22. Mixed form of condition, vii. 10.48.

Mode, shifted, vi. 3. 2, 54. 6; assimilated, 52. 22.

Modifier postponed to second clause, vi. 45. 10.

Months, division of, vi. 57. 8.

Mythological descent, influence of, vii. 150. 6.

Name of people for country, vii. 176. 20; superstition about names, 180. 7.

Nautical affairs, meanings borrowed from, vi. 12, 11.

Negative, fond of strong expressions, vi. 3. 8; double, 56. 5; opposite added to positive, 96. 5; belonging to both partc. and verb, vii. 150. 14. Neuters in maxims, vii. 10. 67.

Omission, of $\tilde{a}\nu$, vi. 11. 10; of normal standard, 63. 3.

Onomacritus, editor of Homer, vii. 6. 12.

Optative as imperative, vii. 5.

Oracles, vi. 19, 8.

Paraphrasing Homer, vi. 4. 5. Parechesis, vi. 12. 15, 31. 7, 72. 2, vii. 40. 1, 236. 19.

Participle, imperfect, vi. 7. 3, 36. 1; coincident, 9. 14, 29. 11, vii. 154. 19; present, 23. 14; omitted, 54. 2.

Maxim used to close a speech, | Participle, used substantively with prep., vi. 98.3; omitted after verbs of perception, 112. 6; in emphatic position, vii. 23. 21.

Partitive gen., vi. 43. 12; rarely between article and partc.,

57. 27.

Passive as middle, vi. 22. 13. Perfect, opt., vi. 49. 11, vii. 11. 7; imperative, vi. 55. 1; infin.

after πρίν, 116. 3. Periphrasis of partc. and verb,

vii. 190. 10, 194. 14.

Persian teaching, vii. 194. 8. Personification, of ships, vi. 16. 4, 37. 10; of mountain, vii. 22.

1; of town, 22. 15.

Phoenicians, sacrifices of, vii. 167.6; no hero worship, 167. 11: sacrifice of prisoners, 180. 5.

Phrynichus, vi. 21. 10.

Pindar, vi. 117. 3, vii. 6. 16, 8. 6, 104. 19, 169. 6.

Pleonasm, vi. 39. 11, 44. 11; with είναι, vii. 143. 15, 206. 7, 213. 3.

Pluperfect, vi. 110. 3, vii. 100. 6. Plural, adjectives, vi. 13. 7; of excellence, 19. 9; verb with neutr. pl. subject, 41. 21.

Position, vi. 1. 10, 3. 2, 3. 5, 4. 4, 5. 8, 9. 15, 22. 10, 23. 11, 23. 20, 27. 3, 27. 7, 29. 3, 30. 7, 30. 12, 33. 2, 34. 12, 38. 3, 39. 5, 40. 1, 41. 10, 41. 12, 43. 1, 43. 12, 43. 16, 44. 2, 45. 10, 46. 1, 46. 10, 47. 5, 47. 10, 50. 7, 57. 1, 57. 27, 61. 10, 68. 9, 73. 4, 75. 19, 76. 3, 77. 2, 85. 3, 86. 28, 89. 4, 96. 4, 98. 18, 103. 18, 105. 4, 108. 34, 111. 16, 119. 7, 124. 2, 124. 4, 126. 12, 127. 8, 130. 6, 130. 8, vii. 4. 4, 6. 4, 9. 35, 10. 14, 10. 18, 10. 39, 11. 19, 13. 4, 23. 5, 23. 21, 24. 3, 26. 3, 31. 8, **18**, 50. 11, 104. 13, 126. 3, 139. 21, 143. 2, 223. 1.

Preposition, repeated after compound, vi. 16. 5; after noun, 29. 3; as adverb, 38. 1; and adjunct separated from noun, 52. 32; freedom of position, 77. 2; separated from noun by \tilde{a}_{ν} , 124. 4; between adjunct and noun, 130.6; repetition of, with attributive, vii. 176. 2.

Present, historical, vi. 1. 1, 23. 7; prophetic, 82. 11; anticipating future, 109. 26.

Prohibition, vii. 10. 66. Proxeni, vi. 57. 11.

Pythian priestess, vi. 34. 8.

Relative pronoun developed from demonstrative, vi. 2. 5; indefinite for definite, 13. 14; for interrogative, 37. 10; not repeated, 123. 3.

Repetition, vi. 27. 11; in synonymous participle, 29.8; in pronoun, 46.1; of prep. with relative, 89.4; of word with altered bearing, vii. 8. 25.

Retribution, law of, vi. 87. 2. Rhetorical questions, vii. 9. 11. Rhyming clauses, vii. 16. 12.

Satrapy, vi. 42. 3. Separation, vi. 23. 20. 16*

37. 2, 38. 13, 39. 5, 46. 11, 46. | Sigmatismus, vi. 19. 1, vii. 188. 8. Simonides, vii. 220. 9, 225. 11, 228. 17.

> Sophocles, vi. 3. 4, 12. 13, 27. 3, 41. 10, 52. 40, 67. 9, 77. 13, 101. 8, vii. 5. 14, 8. 6, 8. 25, 8. 60, 9. 39, 16. 4, 18. 15, 46. 17, 102. 3, 149. 10, 169. 6, 194. 14, 203. 9, 229.13.

Spondaic close, vii. 18. 2.

Subjunctive in deliberative question, vi. 52. 13.

Superlative with έν τοΐσι, vii. 137. 5.

Synonyms, vi. 61. 3; connected by $\tau \hat{\epsilon} \kappa a i$, vii. 6. 3.

Thesmophoria, vi. 16. 8. Tides in the Mediterranean, vii. 198. 1.

Tmesis, vii. 164. 16. Touchstone, use of, vii. 10. 7.

Transfer of population, vi. 3. 9. Trees, fondness of Persians for, vii. 5. 16.

Troic period, reckoning from, vi. 98. 9.

Variety, vi. 46. 9, 75. 18, vii. 8. 82, 8, 86, 10, 50, 10, 76, 50, 3, 50. 14.

Winds stilled by enchanters, vii. 191. 6. Wine mixed, vi. 84. 16. Writing-tablets, vii. 239. 14.

